6. ULUSLARARASI REKREASYON VE SPOR YÖNETİMİ KONGRESİ

"Rekreasyon İyileştirir, Yönetim Güçlendirir"

10-13 Nisan 2025
Club Calimera Serra Palace
Antalya, Türkiye

BOOK of ABSTRACTS

Editors
Dr. Bülent Gürbüz
Dr. Hamdi Alper Güngörmüş

Congress General Secretary
Dr. Funda Koçak

ISBN: 978-625-00-3407-1

Recreation Studies and Research Association

Dear Scientist.

We are delighted to invite you to **the 6th International Recreation and Sports Management Congress** to be held in Antalya on 10-13 April 2025. Under the theme of **"Recreation Improves, Management Strengthens"** , we will explore the latest developments in the field of recreation and sports management, discuss innovative projects and have the opportunity to share visionary ideas for the future.

Our congress aims to create opportunities for knowledge sharing and collaboration for scientists and industry professionals by offering a rich content full of invited speakers, panel sessions and special events. Our congress, which will be held with the participation of national and international stakeholders, aims to be an important platform for developing creative solutions for the future and establishing strong collaborations.

We look forward to you coming together to share your knowledge and experiences at this meaningful event, and we are very excited to meet you in Antalya.

Best regards,

On behalf of the Organizing Committee of the 6th International Congress on Recreation and Sport Management

Dr. Bülent Gürbüz
President of Congress and Recreation Studies and Research Association

TABLE of CONTENTS

TABLE of CONTENTS ii

COMMITTEES xi

SUPPORTING INSTITUTIONS xvi

KEYNOTE SPEAKER'S ABSTRACTS xvii

UNDERSTANDING PARTICIPATORY AND SPECTATOR SPORT CONSUMERS' NEEDS AND WANTS FOR CORE AND PERIPHERAL PRODUCT/PROGRAM ATTRIBUTES: APPLICATION OF THE DUAL PROCESS THEORY 1

SPORT AND RECREATION VIOLENCE IN THE UNITED STATES – IMPLICATIONS FOR NATIONAL AND INTERNATIONAL POLICY 2

ORAL PRESENTATION ABSTRACTS 4

VIEWS AND THOUGHTS OF STUDENTS STUDYING UNDERGRADUATE EDUCATION IN SPORTS MANAGEMENT DEPARTMENT ABOUT INDIVIDUALS WITH SPECIAL NEEDS (DISABLED PEOPLE) (ERZURUM SAMPLE) 6

THE ROLE OF ACADEMIC SELF-EFFICACY IN SPORTS PARTICIPATION: A CASE STUDY OF OSMANIYE KORKUT ATA UNIVERSITY SCHOOL OF PHYSICAL EDUCATION AND SPORTS STUDENTS 8

THE EFFECT OF POSITIVE SELF-PERCEPTION OF RACKET ATHLETES ON THEIR MENTAL HEALTH 10

PHYSICAL ACTIVITY AND LEISURE RESEARCH: A BIBLIOMETRIC ANALYSIS 12

IN PURSUIT OF WAVES: THE DANCE OF FLOW WITH WELLBEING IN WATER SPORTS 14

MOVE AND FIND HAPPINESS! THE MEDIATING ROLE OF SATISFACTION IN THE RELATIONSHIP BETWEEN RECREATIONAL FLOW EXPERIENCE AND HAPPINESS 16

INVESTIGATION OF INNOVATION LEVELS AND INDIVIDUAL CAREER PLANNING OF STUDENTS STUDYING IN SPORTS SCIENCES: MUŞ AND BATMAN PROVINCE EXAMPLE 18

ACADEMIC TRENDS IN NUTRITION AND EXERCISE SCIENCE: A BIBLIOMETRIC EVALUATION 20

A BIBLIOMETRIC ANALYSIS OF RESEARCH ON CARBON FOOTPRINT IN SPORTS 22

SUSTAINABLE SPORTS AND HASHTAG MARKETING: AN ANALYSIS ON THE USE OF THE #SUSTAINABLESPORTS TAG ON INSTAGRAM 24

COMPARISON OF MOTORIC CHARACTERISTICS OF STUDENTS WHO RECEIVED AND DID NOT RECEIVE CHILDREN'S ATHLETICS EDUCATION 26

PREFERENCE OR COINCIDENCE? RECREATION STUDENTS' VIEWS AND EXPECTATIONS OF THE DEPARTMENT 28

THE MEDIATING ROLE OF SOCIAL BONDING IN THE RELATIONSHIP BETWEEN SOCIAL BENEFIT AND SELF-CONTROL IN THE CONTEXT OF SELF-CONTROL THEORY 30

BETWEEN WORK, FAMILY, AND RESPONSIBILITIES: A LITERATURE REVIEW ON LEISURE AND QUALITY OF LIFE AMONG WORKING WOMEN 32

HOW SOCIAL MEDIA CONSCIOUSNESS SHAPES SOCIAL APPEARANCE ANXIETY: AN EXAMINATION OF SPORTS SCIENCES STUDENTS 34

BIBLIOMETRIC ANALYSIS OF LITERATURE ON SPORT MANAGEMENT IN THE LAST 10 YEARS 36

EVALUATING THE PREDICTIVE PERFORMANCE OF AI IN FOOTBALL MATCH FORECASTING: A STATISTICAL AND COMPARATIVE ANALYSIS ACROSS EUROPEAN LEAGUES 38

INVESTIGATION OF KEYWORDS AND THEMATIC TRENDS IN INTERNATIONAL CONGRESS OF RECREATION AND SPORTS MANAGEMENT: AN ARTIFICIAL INTELLIGENCE-ASSISTED ANALYSIS 40

THE EFFECT OF SERIOUS LEISURE PARTICIPATION ON QUALITY OF LIFE: THE MEDIATING ROLE OF SELF-EFFICACY AND SELF-DETERMINATION 42

COMPARISON OF ATHLETES' AND FOOTBALL PLAYERS' 1000M RUNNING PERFORMANCES AND HEART RATE 44

THE MEANINGS BEHIND VICTORIES: AN ANALYSIS OF JOSE MOURINHO's POST-MATCH EVALUATIONS 46
LIMITING DYNAMICS OF SPORTS PARTICIPATION ACCORDING TO UNIVERSITY STUDENTS' VIEWS: ECONOMIC FACTORS AND SOCIAL NORMS 48
THE WATCHFUL EYES: THE IMPACT OF SOCIAL DOMINANCE AND ABLEISM ON THE PARTICIPATION OF CHILDREN WITH AUTISM IN PHYSICAL ACTIVITIES 50
INVESTIGATION OF SPORTIVE CAPITAL LEVELS IN RECREATIONAL ATHLETES ACCORDING TO VARIOUS VARIABLES; THE CASE OF ANTALYA PROVINCE 52
ASSESSMENT OF NARCISSISTIC LEVELS AND NARCISSISM ADMIRATION AND RIVALRY LEVELS IN INDIVIDUALS ENGAGED IN RECREATIONAL SPORTS 54
INVESTIGATION OF UNIVERSITY STUDENTS' HEALTH BELIEFS AND QUALITY OF LIFE LEVELS TOWARDS RECREATIONAL EXERCISE 56
IMPOSTER SYNDROME: ITS ROLE IN THE RELATIONSHIP BETWEEN HAPPINESS AND SELF-ESTEEM 58
ACADEMIC WORKAHOLISM AND LEISURE ATTITUDE: THE KEY TO WORK-LIFE BALANCE? 60
AN EXAMINATION OF THE RELATIONSHIP BETWEEN DIGITAL EPISTEMOLOGICAL BELIEFS AND DIGITAL LITERACY OF FACULTY OF SPORTS SCIENCES STUDENTS 62
AN INVESTIGATION OF EXERCISE ADDICTION AND MENTAL THOUGHNES LEVELS AMONG INDIVIDUALS ENROLLED IN FITNESS CENTERS 64
VALIDITY AND RELIABILITY STUDY OF THE PERCEIVED INTELLIGENCE SCALE OF ARTIFICIAL INTELLIGENCE ASSISTANTS FOR TRAVEL IN TURKISH 66
THE EFFECT OF LEISURE MANAGEMENT ON PSYCHOLOGICAL CAPITAL: ANTALYA REGION FIVE STAR HOTEL EXAMPLE 68
EXAMINATION OF ENTREPRENEURSHIP LEVELS, FUTURE ANXIETY LEVELS AND ENTREPRENEURSHIP LEVELS OF STUDENTS STUDYING AT THE FACULTY OF SPORTS SCIENCES 70
DETERMINING THE RECREATIONAL RIDING EXPERIENCES OF FEMALE MOTORCYCLISTS: A QUALITATIVE RESEARCH 72
GENDER APPROACHES SHAPING PARTICIPATION IN LEISURE ACTIVITIES 74
PSYCHOLOGICAL REFLECTIONS OF DOING SPORTS: THE CASE OF FOOTBALL 76
EXAMINING THE SERIOUS LEISURE LEVELS OF ESPORTS PLAYERS 78
THE RELATIONSHIP BETWEEN NUTRITIONAL LITERACY AND STRESS MANAGEMENT: A STUDY ON WEIGHTLIFTING ATHLETES 80
GRIP STRENGTH AND PERSONALITY: A GENDER-BASED ANALYSIS IN UNIVERSITY STUDENTS 82
DETERMINING THE IMPACT OF GALATASARAY-FENERBAHÇE DERBY ON ONLINE BRAND SEARCHES 84
TURKISH ADAPTATION OF THE MOPS PLAY GAME SCALE (MOPS): VALIDITY AND RELIABILITY STUDY 86
LANGUISHING AND FLOURISHING IN COACH-ATHLETE DYNAMICS: A PHENOMENOLOGICAL ANALYSIS 88
THE MEDIATING ROLE OF SOCIAL INCLUSION IN THE RELATIONSHIP BETWEEN RECREATIONAL FLOW EXPERIENCE AND HAPPINESS FOR INDIVIDUALS WITH PHYSICAL DISABILITIES 90
THE RELATIONSHIP BETWEEN LEISURE TIME SATISFACTION AND PSYCHOLOGICAL WELL-BEING IN YOUNG ADULTS 92
ECOLOGICAL SUSTAINABILITY OF CAMPING AREAS IN TURKEY: A COMPARISON OF LEGISLATION WITH LEAVE NO TRACE PRINCIPLES 94
THE PREDICTIVE POWER OF LEISURE SATISFACTION ON WORK STRESS 96
THE THERAPEUTIC POWER OF LEISURE TIME: EFFECTS ON ALEXITHYMIA AND SOMATISATION 98
THE RELATIONSHIP BETWEEN EMPLOYEE HAPPINESS AND LEISURE MOTIVATION IN PRIVATE SECTOR EMPLOYEES: AN EXPLANATORY SEQUENTIAL MIXED DESIGN EXAMPLE 100

LEAD ME TO MY SUCCESS: DETERMINING THE LEADERSHIP BEHAVIORS PERCEIVED AND EXPECTED BY ELITE ATHLETES FROM COACHES IN THE TURKISH CYCLING FEDERATION 102

ANALYSIS OF LEGAL DISPUTES IN SPORTS SPONSORSHIP IN TURKEY 104

WHEREVER THE ROAD TAKES ME: MOTIVATION AND WELL-BEING OF CYCLISTS 106

INVESTIGATION OF THE EXPECTATIONS OF STUDENTS ADMITTED THROUGH THE SELF-YES EXAM FOR THE 2024-2025 ACADEMIC YEAR (ERZURUM CASE) 108

FOOTBALL AND LEISURE RESEARCH: A BIBLIOMETRIC ANALYSIS 110

ENTREPRENEURSHIP AND CAREER PLANNING AMONG RECREATION DEPARTMENT STUDENTS: TRAINING FUTURE RECREATION LEADERS 112

INVESTIGATION OF SERIOUS LEISURE TIME PARTICIPATION OF FITNESS INDIVIDUALS IN TERMS OF VARIOUS VARIABLES 114

INVESTIGATION OF GÖZTEPE SPORTS CLUB FANS' PERCEPTIONS OF TEAM REPRESENTATION IN TERMS OF VARIOUS VARIABLES 116

LEISURE CONSTRAINTS AND LEISURE LITERACY IN CAMPUS RECREATION 118

EVALUATION OF THE USEFULNESS AND RELIABILITY OF PILATES VIDEOS PUBLISHED ON YOUTUBE 120

EXAMINATION OF ATHLETES' DISASTER AWARENESS PERCEPTION LEVELS AND THEIR PSYCHOLOGICAL PREPARATIONS FOR DISASTER THREAT 122

RUNNING ON TWO LANES: EXAMINING THE SUBJECTIVE WELL-BEING, TASK PERFORMANCE AND WORK LIFE OF SPORT SCIENCE STUDENTS WHO BOTH AND STUDY 124

THE CORRELATION BETWEEN CAMPERS' RECREATIONAL AREA PREFERENCE FACTORS AND ADVENTURE BEHAVIOR SEEKING LEVELS 126

INVESTIGATION OF THE EXPECTATIONS OF HEALTH SERVICES VOCATIONAL SCHOOL STUDENTS (ERZURUM CASE) 128

THE DEVELOPMENT OF A SCALE OF REASONS FOR LEISURE EXERCISE PROCRASTINATION IN THE CONTEXT OF TEMPORAL MOTIVATION THEORY 130

THE PARAMETRES DETERMINING REALISM IN ESPORTS BASED SIM RACING 132

THE EXAMINATION OF THE EFFECT OF PERCEIVED RISKS ON SPORTS MOTIVATION IN WOMEN'S FITNESS CENTERS 134

THE RELATIONSHIP OF INDIVIDUALS' LEISURE TIME SATISFACTION LEVELS WITH EMOTIONAL EATING AND INTUITIVE EATING BEHAVIOUR 136

EFFECTS OF FOREST BATH AND MEDITATION PRACTICES ON DEPRESSION IN INDIVIDUALS OVER 55 YEARS OF AGE 138

EXERCISE ADDICTION AS A DEVIANT LEISURE ACTIVITY IN RELATION TO HISTRIONIC PERSONALITY DISORDER 140

THE BASIC SKILL OF FREE TIME MANAGEMENT IN STUDENT LIFE: LEISURE LITERACY 142

INVESTIGATION OF THE EFFECT OF DIFFERENT EXERCISE TYPES ON MENSTRUAL PAIN IN WOMEN WITH DYSMENORRHEA IN TERMS OF CEREBRAL HEMODYNAMICS 144

FLOWER OR BUTTERFLY? VISUAL METAPHORS USED BY RECREATION DEPARTMENT STUDENTS TO DEFINE RECREATION 146

ILLUMINATE THE DARKNESS OF VIOLENCE WITH THE LIGHT OF RECREATION: THE EFFECTS OF A RECREATIONAL ACTIVITY PROGRAM ON LONELINESS, SELF-ESTEEM, DEPRESSION, ANXIETY AND STRESS IN WOMEN SUBJECTED TO VIOLANCE VIOLENCE 148

EXAMINING THE RELATIONSHIP BETWEEN FUTURE ANXIETY AND ACADEMIC SUCCESS AMONG STUDENTS OF THE FACULTY OF SPORTS SCIENCES 150

THE IMPACT OF BICYCLE STRATEGIES ON INTERNATIONAL CYCLING PERFORMANCE AND OLYMPIC SUCCESS WITHIN THE FRAMEWORK OF THE EUROPEAN BICYCLE DECLARATION 152

ATHLETES' ACADEMIC SELF-EFFICACY, ACADEMIC LIFE SATISFACTION, AND ACADEMIC EXPECTATION STRESS: AN EVALUATION FROM THE PERSPECTIVE OF UNIVERSITY STUDENTS 154

THE ROLE OF SPORT IN SOCIAL COHESION: A SYSTEMATIC LITERATURE REVIEW 156

INVESTIGATION OF LEISURE TIME CRAFTING AND SERIOUS LEISURE CAREERS OF FACULTY OF SPORT SCIENCES STUDENTS 158

RELATIONSHIP BETWEEN INDIVIDUALS DOING RECREATIONAL SPORTS AND THEIR ATTITUDES TOWARDS WEARABLE TECHNOLOGICAL SPORTS PRODUCTS 160

RE-THINKING LEISURE THROUGH TIME TRAVEL: BRIDGING ACTIVITY, EXPERIENCE, AND CULTURAL ENGAGEMENT 162

DEVELOPMENT OF THE ATTITUDE SCALE TOWARDS RECREATIONAL SKIING: A VALIDITY AND RELIABILITY STUDY .. 164

‘‘THERE IS A WAY!’’: THE MODERATING ROLE OF LEISURE FACILITATORS IN THE EFFECT OF LEISURE CONSTRAINTS ON LIFE SATISFACTION 166

INVESTIGATION OF THE RELATIONSHIP BETWEEN THE ATTITUDES TOWARDS SPORTS TECHNOLOGIES AND WEARABLE TECHNOLOGICAL SPORTS PRODUCTS OF INDIVIDUALS ENGAGED IN ESPORTS FOR RECREATIONAL PURPOSES 168

SMART TRAINING IN FOOTBALL 170

REFORMER PILATES, PHYSICAL SELF INVENTORY AND INTUITIVE EATING: THE MEDIATING ROLE OF EXERCISE CONTINUITY 172

THE EFFECT OF 8-WEEK ATHLETICS DRILL TRAINING APPLICATIONS ON MAX VO2 IN RECREATIONAL LONG-DISTANCE RUNNERS 174

EXAMINING THE RELATIONSHIP BETWEEN SOCIAL APPEARANCE ANXIETY AND PSYCHOLOGICAL FLOW IN EXERCISING INDIVIDUALS 176

EXAMINING THE RELATIONSHIP BETWEEN ARTIFICIAL INTELLIGENCE PERCEPTION AND INDIVIDUAL INNOVATION LEVEL IN SPORTS 178

PERCEIVED LEISURE TIME PHYSICAL ACTIVITY CONSTRAINTS BASED ON PERSONALITY TYPES 180

EXAMINATION OF THE DECISIONS OF THE DISPUTE RESOLUTION BOARD WITHIN THE FRAMEWORK OF SPORTS LAW DISPUTES: THE CASE OF THE TURKISH FOOTBALL FEDERATION 182

EVALUATION OF MUSCULOSKELETAL SYSTEM PROBLEMS OF BADMINTON PLAYERS 184

PURPOSE AND EXPECTATIONS OF STUDENTS OF FACULTY OF EDUCATION, DEPARTMENT OF SPECIAL EDUCATION TEACHING, REGARDING THE DEPARTMENT 186

DEFENDING THE FIELD: EXPERIENCES OF ROLE CONFLICT BETWEEN PILATES INSTRUCTORS AND PHYSIOTHERAPISTS FROM A SYSTEMS THEORY PERSPECTIVE 188

INVESTIGATION OF EXERCISE ADDICTION LEVEL IN GASTRONOMY CITY (AFYONKARAHISAR PROVINCE EXAMPLE) . 190

INVESTIGATING THE RELATIONSHIP BETWEEN PERCEPTION OF BOREDOM IN LEISURE TIME AND RECREATION AWARENESS 192

INVESTIGATION OF THE RELATIONSHIP BETWEEN COURSE-FREE TIME CONFLICT OF VOCATIONAL SCHOOL STUDENTS IN TERMS OF VARIOUS VARIABLES 194

APPLICATIONS OF TEST OF GROSS MOTOR DEVELOPMENT (TGMD) IN THE EVALUATION OF MOTOR DEVELOPMENT IN CHILDREN IN TURKEY: A BIBLIOGRAPHY-BASED SYSTEMATIC REVIEW 196

EVALUATION OF THE LAW NO. 7405 ON SPORTS CLUBS AND SPORTS FEDERATIONS BY SPORTS FEDERATION MANAGERS 198

ADAPTATION OF THE FAN ENGAGEMENT SCALE TO TURKISH CULTURE: VALIDITY AND RELIABILITY STUDY 200

INVESTIGATION OF THE PEDAGOGICAL COMPETENCE LEVELS OF THE STUDENTS OF THE DEPARTMENT OF COACHING EDUCATION 202

SPORT FANS’ ADOPTION OF GAME VIEWING IN THE METAVERSE: DEVELOPMENT OF AN EXPLANATORY MODE 204

THE RELATIONSHIP BETWEEN ARTIFICIAL INTELLIGENCE ANXIETY AND CAREER DECISIVENESS AMONG SPORTS SCIENCE FACULTY STUDENTS 206
A VISUAL EXPLORATION REFLECTING THE INTENTIONS OF THE PHYSICALLY DISABLED TO PARTICIPATE IN SPORTS 208
TRUST IS NOT ENOUGH, ADVOCACY MATTERS! THE POWER OF EVANGELISM AND SOCIAL MEDIA IN PURCHASE DECISIONS 210
EXAMINATION OF THE PREDICTORS OF EXERCISE PROCRASTINATION BEHAVIOR IN THE CONTEXT OF TEMPORAL MOTIVATION THEORY 212
PARIS 2024 OLYMPICS: MORE THAN JUST SPORTS? CULTURAL AND POLITICAL DISCOURSES IN TURKISH SOCIAL MEDIA 214
MAPPING PHYSICAL ACTIVITY RESEARCH HOTSPOTS AND GLOBAL RESEARCH TRENDS IN THE PRISON CONTEXT: A BIBLIOMETRIC ANALYSIS 216
SPEED, LOAD, AND STRESS: THE RELATIONSHIP BETWEEN WORKLOAD, LEISURE SATISFACTION, AND JOB STRESS AMONG MOTORCYCLE COURIERS 218
CAMPUS RECREATION AS A STRATEGIC TOOL FOR ENHANCING STUDENT ENGAGEMENT AND INTERNATIONALIZATION: A LITERATURE-BASED ANALYSIS 220
EXAMINATION OF LEISURE CRAFTING AND INTRINSIC LEISURE MOTIVATION OF SPORTS SCIENCE STUDENTS 222
FACTORS AFFECTING LONELINESS OF CHILDREN PARTICIPATING IN RECREATIONAL SPORTS: FROM THE VIEW OF THEIR PARENTS 224
INVESTIGATING THE RELATIONSHIP BETWEEN UNIVERSITY STUDENTS' LEISURE TIME ATTITUDES AND HAPPINESS LEVELS 226
EXAMINATION OF HIGH SCHOOL STUDENTS' NOMOPHOBIA AND ADOLESCENT SELF-CONFIDENCE LEVELS 228
FISHING REQUIRES SERIOUSNESS: A QUALITATIVE STUDY ON RECREATIONAL ANGLERS 230
EXAMINING THE VIEWS OF WOMEN ENGAGING IN ZUMBA DURING THEIR LEISURE TIME REGARDING (FLOW EXPERIENCE) 232
SERIOUS LEISURE AND PSYCHOLOGICAL WELL-BEING IN MAT EXERCISES: THE MEDIATING ROLE OF EVENT SATISFACTION 234
THE CORRELATION BETWEEN FLOW EXPERIENCE AND ESPORTS LITERACY IN ESPORTS PARTICIPANTS 236
AN ACADEMIC PERSPECTIVE ON WHEELCHAIR BASKETBALL IN TURKEY (1999–2024): POSTGRADUATE THESES 238
INVESTIGATION OF OBESITY AND PHYSICAL ACTIVITY ATTITUDES OF BOARDING AND REGULAR HIGH SCHOOL STUDENTS 240
A ROAD MAP DRAWN WITH PHOTOVOICE WITHIN THE SCOPE OF THE SOCIAL MODEL: EXAMINING THE FACTORS AFFECTING THE PARTICIPATION OF CHILDREN WITH AUTISM IN PHYSICAL ACTIVITY 242
LEISURE SATISFACTION IN POSTGRADUATE THESES CONDUCTED IN TÜRKIYE: A META-ANALYSIS STUDY 244
EXAMINING THE RELATIONSHIP BETWEEN ATHLETIC JUSTICE AND CLUB LOYALTY IN TEAM ATHLETES 246
THE TWO FACES OF VICTORY: THE IMPACT OF PROSOCIAL AND ANTISOCIAL BEHAVIORS IN SUCCESS 248
THE MEDIATING ROLE OF SOCIAL INCLUSION IN THE RELATIONSHIP BETWEEN LEISURE SATISFACTION AND SUBJECTIVE VITALITY: A SELF-DETERMINATION THEORY PERSPECTIVE 250
EXAMINATION OF THE IMPACT OF THE DECISIONS OF THE DISCIPLINE COMMITTEE OF THE TURKISH BASKETBALL FEDERATION ON SPORTS LAW 252
INTERACTION OF PET DOG OWNERSHIP WITH LEISURE AND PSYCHOLOGICAL WELL-BEING: A LITERATURE REVIEW 254
FREEDOM FROM THE DEPTHS: THE MEDIATING ROLE OF LEISURE INTEREST IN THE EFFECT OF PERCEIVED FREEDOM ON ADVENTURE BEHAVIOR AMONG RECREATIONAL WATER SPORTS PARTICIPANTS 256

EQUALITY OF OPPORTUNITY ON THE PATH TO ACADEMIC MOTIVATION: THE IMPORTANCE OF EQUITY IN EDUCATION 258

ENDURO PASSION: THE MEDIATING ROLE OF RECREATIONAL FLOW EXPERIENCE AND LEISURE SATISFACTION IN THE EFFECT OF SENSATION SEEKING ON HAPPINESS 260

SUPPORTING PUBLIC HEALTH THROUGH PHYSICAL ACTIVITY AND EXERCISE: A SYSTEMATIC LITERATURE REVIEW ON ARTIFICIAL INTELLIGENCE-BASED APPLICATIONS 262

INVESTIGATION OF THE RELATIONSHIP BETWEEN UNIVERSITY STUDENTS' RECREATION AREA PREFERENCE FACTORS AND THEIR LEISURE TIME SATISFACTION LEVELS 264

THE SERIAL MEDIATING ROLE OF SOCIAL SUPPORT AND PSYCHOLOGICAL RESILIENCE IN THE EFFECT OF LEISURE SATISFACTION ON MENTAL WELL-BEING IN INDIVIDUALS WITH DISABILITIES: A PERSPECTIVE FROM THE BROADEN-AND-BUILD THEORY 266

EXAMINATION OF THE MENTAL WELL-BEING LEVELS OF WOMEN PRACTICING RECREATIONAL YOGA 268

SPORT REFLECTIONS OF THE GREEN BUILDING CONCEPT: A REVIEW STUDY ON SUSTAINABLE SPORTS FACILITIES .. 270

REVIEW OF STUDIES ON RECREATIONAL FLOW EXPERIENCE CONDUCTED IN TURKEY 272

THE RELATIONSHIP BETWEEN THE INTENTIONS OF SOCIAL MEDIA USE AND PHYSICAL ACTIVITY LEVELS OF THE STUDENTS OF THE FACULTY OF SPORTS SCIENCES 274

WORKING YOUTH'S LEISURE EXPECTATIONS AND PLANS: AN ETHNOGRAPHIC STUDY 276

SOCIAL MEDIA, EXERCISE OBSESSION, AND GYM HABITS: PERCEPTION OR ADDICTION? AN EXAMINATION IN THE CONTEXT OF MEMBERSHIP BEHAVIOR 278

EXAMINATION OF THE RELATIONSHIP BETWEEN RECREATION ANXIETY LEVELS AND THOUGHT CONTROL ABILITY LEVELS OF FACULTY OF SPORTS SCIENCES STUDENTS 280

INVESTIGATION OF THE EFFECTS OF SPORTS AND DIFFERENT VARIABLES ON THE PHYSICAL ANXIETY LEVELS OF UNIVERSITY STUDENTS (BAYBURT UNIVERSITY EXAMPLE) 282

RELATIONSHIPS BETWEEN TENNIS INVOLVEMENT AND SATISFACTION WITH LIFE: THE CASE OF INDIVIDUALS OVER 50 YEARS OF AGE 284

EXAMINATION OF THE RELATIONSHIP BETWEEN RECREATIONAL SWIMMING AND LEISURE-ORIENTED BLUE FLAG BEACH USERS' ATTITUDES TOWARD WEARABLE TECHNOLOGICAL SPORTS PRODUCTS AND SPORTS TECHNOLOGIES 286

EVALUATION OF RECREATION MANAGEMENT STUDENTS' PSYCHOLOGICAL WELL-BEING IN TERMS OF DEMOGRAPHIC VARIABLES 288

THE EFFECT OF SOME KINEMATIC DATA ON GOAL SCORED, GOAL CONCEDED AND MATCH RESULT IN SOCCER 290

INVESTIGATION OF THE EFFECT OF MORAL MATURITY VALUES OF UNDERGRADUATE SPORTS SCIENCES STUDENTS ON THEIR COMMUNICATION SKILLS 292

AN INVESTIGATION OF THE PERCEIVED STRESS LEVELS AND SPORTS COMMITMENT LEVELS OF THE STUDENTS OF THE FACULTY OF SPORTS SCIENCES 294

OUTDOOR RECREATION PARTICIPATION EXPERIENCE FROM THE PERSPECTIVE OF FRILUFTSLIV 296

INVESTIGATION OF EXERCISE DEPENDENCE AND BURNOUT LEVELS IN TAEKWONDO ATHLETES 298

THE ROLE OF TOUR GUIDES IN TOURISTS' RECREATIONAL PARTICIPATION 300

I AM AWARE, RECREATION IMPROVES! THE RELATIONSHIP BETWEEN RECREATION AWARENESS AND PSYCHOLOGICAL WELL-BEING: THE SERIAL MEDIATING ROLE OF SOCIAL COMPETENCE AND RESILIENCE 302

SATISFACTION IN RECREATION, CONTINUITY IN PARTICIPATION: CAMPUS RECREATION ACTIVITIES 304

DANCE WITH THE RHYTHM OF NATURE: CAMPING EXPERIENCES 306

INVESTIGATION OF THE RELATIONSHIP BETWEEN SPORTS COMPETITION RUMINATION LEVELS AND GOAL COMMITMENT DECIENCY LEVELS OF ATHLETES 308

SERIOUS LEISURE SELF-TRANSCENDENCE: EXPERIENCES OF ULTRA TRAIL PARTICIPANTS 310
RELATIONSHIP BETWEEN STRESS MANAGEMENT AND PROACTIVE BEHAVIOR IN INDIVIDUALS ENGAGED IN ADVENTURE RECREATION 312
THE PREDICTIVE ROLE OF EDUCATIONAL STRESS ON LEISURE ATTITUDES IN PHYSICAL EDUCATION TEACHER CANDIDATES 314
FACTORS FACILITATING AND INHIBITING UNIVERSITY STUDENTS' PARTICIPATION IN RECREATIONAL ACTIVITIES: A PHOTOVOICE RESEARCH 316
THE DARK SIDE OF FOMO: SOCIAL CONNECTEDNESS AND PERCEIVED STRESS 318
THE RELATIONSHIP BETWEEN OUTDOOR RECREATION TYPES AND SOCIAL INTELLIGENCE: THE MEDIATING ROLE OF SOCIAL SKILLS AND THE MODERATING ROLE OF RECREATION DURATION 320
INVESTIGATION OF THE RELATIONSHIP BETWEEN PERCEIVED OCCUPATIONAL STRESS LEVEL AND PHYSICAL ACTIVITY LEVEL OF UNIVERSITY EMPLOYESS 322
VICTORY MARKED MY DEFEAT POSITIONING DIGITAL GAMBLING IN INDIVIDUALS' LEISURE TIME 324
VOLUNTEERING SHARED HAPPINESS: SOCIAL RESPONSIBILITY IN EXTRACURRICULAR ACTIVITIES 326
INVESTIGATION OF SENSATION SEEKING AND RISK TAKING BEHAVIOURS OF ADVENTURE RECREATION PARTICIPANTS 328
THE RELATIONSHIP BETWEEN TECHNOLOGY ATTITUDES OF INDIVIDUALS ENGAGED IN OUTDOOR SPORTIVE RECREATIONAL ACTIVITIES AND THEIR ATTITUDES TOWARDS WEARABLE TECHNOLOGICAL SPORTS PRODUCTS 330
CONCEPTUAL REFLECTION OF SPORTS AND EXERCISE PSYCHOLOGY IN THE LITERATURE ON RECREATION AND LEISURE TIME: A BIBLIOMETRIC STUDY 332
LOCAL SPORTS SERVICES IN TERMS OF SUSTAINABLE SOCIAL DEVELOPMENT GOALS 334
THE EFFECT OF MODERN AGE TIME TRAPS ON ACADEMIC PROCRASTINATION BEHAVIOUR: THE MEDIATING ROLE OF DIGITAL ADDICTION 336
SERIOUS LEISURE AND PILATES: A QUALITATIVE STUDY FROM THE PERSPECTIVE OF THE HEALTH BELIEF MODEL 338
THE EFFECTS OF PHYSICAL EXERCISE-BASED MINDFUL SELF-COMPASSION AND MINDFULNESS-BASED STRESS REDUCTION: A COMPARISON STUDY IN A CLASSROOM SETTING 340
CHAINS IN MY MIND THE DANCE OF RUMINATION WITH SELF-EFFICACY AND FEAR OF FAILURE 342
THE MODERATING ROLE OF GENDER BETWEEN LEISURE INVOLVEMENT AND LIFE SATISFACTION 344
DIGITAL LITERACY AND LIFELONG LEARNING DISPOSITION: A REVIEW FROM THE PERSPECTIVE OF SPORT SCIENCES 346
WATCH, SCROLL, PROCRASTINATE: SOCIAL MEDIA USE AND THE PARADOX OF EXERCISE PROCRASTINATION BEHAVIOUR 348
MOBILE PHONES AS AN INHIBITOR OF COURSE TRACKING: AN INVESTIGATION OF UNIVERSITY STUDENTS' REASONS FOR USING CELL PHONES DURING CLASS 350
THE MEDIATING ROLE OF FEAR OF HAPPINESS IN THE RELATIONSHIP BETWEEN PARTICIPATION MOTIVATION IN OUTDOOR RECREATION ACTIVITIES AND MENTAL WELL-BEING 352
LEISURE TIME INTERNET USAGE HABITS: GENERATIONAL AND COUNTRY COMPARISON 354
I THINK THEREFORE I CAN: INVESTIGATION OF TURKISH BADMINTON FEDERATION ATHLETES' MENTAL TRAINING, STRESS MANAGEMENT, AND SPORT CONFIDENCE LEVELS 356
INVESTIGATION OF SPORTS SCIENCES ACADEMICIANS ARTIFICIAL INTELLIGENCE ADDICTION LEVELS ACCORDING TO VARIOUS VARIABLES 358
SEIZE THE DAY: EXAMINING THE RELATIONSHIP BETWEEN BOREDOM PERCEPTION IN LEISURE TIME, PSYCHOLOGICAL WELL-BEING, AND SOCIAL INCLUSION 360

EXAMINING ACADEMICIANS' ATTITUDES TOWARDS INFORMATION AND COMMUNICATION TECHNOLOGIES ACCORDING TO VARIOUS VARIABLES 362
RELIGIOUS HOLIDAYS AND FESTIVALS IN THE BYZANTINE PERIOD: SOCIAL AND RECREATIONAL ASPECTS 364
THE RELATIONSHIP BETWEEN PSYCHOLOGICAL WELL-BEING, LIFE SATISFACTION, AND RECREATIONAL FLOW EXPERIENCE IN RECREATIONAL SWIMMERS 366
EXAMINING THE MEANING OF LEISURE TIME AND SOCIAL MEDIA USAGE PURPOSES OF PHYSICAL EDUCATION AND SPORTS SCHOOL STUDENTS (HMKU EXAMPLE) 368
THE RELATIONSHIP BETWEEN PERCEIVED FREEDOM LEVELS AND LEISURE TIME CONFLICT LEVELS OF STUDENTS IN THE FACULTY OF SPORTS SCIENCES 370
THE RELATIONSHIP OF INDIVIDUALS' SOCIAL MEDIA ADDICTION LEVELS AND DEVIANT LEISURE TENDENCIES WITH VIOLENCE AGAINST WOMEN ATTITUDES: A STUDY ON GENERATIONS X, Y, Z 372
EXPERIENCE QUALITY AND REPURCHASE INTENTION: THE MEDIATING ROLE OF PERCEIVED VALUE AND THE MODERATING ROLE OF CUSTOMER LOYALTY 374
THE HEALING TOUCH OF FREE TIME ON COMPLEX THOUGHTS AND MEANINGLESS LIFE 376
INVESTIGATION OF ARTIFICIAL INTELLIGENCE LITERACY LEVELS AND ATTITUDES TOWARDS ARTIFICIAL INTELLIGENCE OF SPORT SCIENCES STUDENTS 378
THE EFFECT OF LEISURE INVOLVEMENT ON SOCIAL INCLUSION: THE MEDIATING ROLE OF DIGITAL LEISURE FLOW EXPERIENCE 380
INVESTIGATION OF THE EFFECT OF NATIONAL ATHLETES' ORAL HEALTH ON QUALITY OF LIFE 382
THE ROLE OF SOCIAL INTELLIGENCE IN COMMUNICATION SKILLS: THE INTERACTION EFFECTS OF GENDER AND SPORTS 384
LEISURE EXPERIENCES IN GREEN SPACES: THE MEDIATING EFFECT OF SATISFACTION ON RECREATIONAL PREFERENCES AND FLOW 386
MINDFUL ATHLETES: DETERMINING THE MINDFULNESS AND DECISION-MAKING STYLES OF TAF ATHLETES 388
INTERGENERATIONAL TRANSFER OF LEISURE PERCEPTION AND ITS ROLE IN INCREASING LEISURE TIME PHYSICAL ACTIVITY IN ADOLESCENTS 390
EXAMINING FREE TIME MANAGEMENT AND LIFE SATISFACTION AMONG UNIVERSITY STUDENTS 392
THE EFFECT OF BASIC GYMNASTICS TRAINING WITH MUSIC ACCOMPANIMENT ON PHYSICAL FITNESS PARAMETERS 394
A COMPARATIVE ANALYSIS OF STANDARD ATHLETE CONTRACTS IN TURKISH TEAM SPORTS 396
MOTIVATIONAL AND BEHAVIORAL EFFECTS OF FOMO-LADDEN APPEALS ON LIVE ESPORTS EVENT ATTENDANCE 398
OPINIONS OF PARENTS AND COACHES ON THE IDEAL SPORTS YOUTH ACADEMIES MANAGEMENT MODEL 400
THE RELATIONSHIP BETWEEN PSYCHOLOGICAL RESILIENCE, LOCUS OF CONTROL AND DEPRESSION, ANXIETY AND STRESS IN SPORT SCIENCES FACULTY STUDENTS 402
THE ROLE OF BASKETBALL IN GIRLS' PERSONAL DEVELOPMENT AND SOCIAL PARTICIPATION 404
GENDERED PERCEPTIONS OF GAMING AND STIGMA IN TURKEY: A QUALITATIVE INQUIRY 406
INVESTIGATION OF LEISURE TIME MANAGEMENT AND LEISURE TIME ACTIVITY SATISFACTION LEVELS OF SPORT SCIENCES STUDENTS 408
THE EFFECT OF FEAR OF MISSING OUT ON HAPPINESS: SERIAL MEDIATING ROLE OF DIGITAL LEISURE FLOW EXPERIENCE AND SOCIAL MEDIA ADDICTION 410
THE EFFECTS OF RECREATIONAL ACTIVITIES IN SCHOOL GARDENS ON SCIENCE EDUCATION AND NUTRITION 412
DOES SERIOUS LEISURE AFFECT SOCIAL INCLUSION? THE MEDIATING ROLES OF SOCIAL FACTORS: A SOCIO-ECOLOGICAL THEORY PERSPECTIVE 414

THE REFLEXIVE EFFECTS OF JUMP TRAINING IN ATHLETICS AND FOOTBALL 416
THE INVESTIGATION OF SPORTS INJURY ANXIETY LEVELS OF BADMINTON PLAYERS 418

COMMITTEES

CONGRESS HONORARY BOARD

Dr. Osman Aşkın Bak – **Ministry of Youth and Sport**
Prof. Dr. Uğur Erdener – **President of the National Olympic Committee of Turkey**
Hulusi Şahin – **The Governor of Antalya**
Muhittin Böcek – **Mayor of Antalya Metropolitan Municipality**
Prof. Dr. Necdet Ünüvar – **Rector's of Ankara University**
Prof. Dr. Özlenen Özkan – **Rector's of Akdeniz University**
Prof. Dr. Kenan Ahmet Türkdoğan – **Rector's of Alanya Alaaddin Keykubat University**
Prof. Dr. Adnan Özcan – **Rector's of Eskisehir technical University University**
Prof. Dr. Uğur Ünal – **Rector's of Gazi University**
Prof. Dr. Ahmet Hacımüftüoğlu – **Rector's of Atatürk University**
Prof. Dr. Veli Ozan Çakır – **General Director of Sport Services**
Yavuz Gürhan – **Youth and Sports Provincial Director of Antalya**
Prof. Dr. Fikret Soyer – **President of the Sports Sciences Association**
Dr. Ümit Kesim – **Honorary President of Recreation Studies and Research Association**

CONGRESS ORGANIZATION COMMITTEE

Dr. Bülent Gürbüz **(Congress President)**
Dr. Metin Argan
Dr. Hamdi Alper Güngörmüş
Dr. Mehmet Demirel
Dr. Funda Koçak **(Congress General Secretary)**
Dr. Halil Sarol
Dr. Emre Belli
Nergis Aslan **(Tureks Fair Organization General Director – Private Sector Representative)**

RECREATION STUDIES AND RESEARCH ASSOCIATION SUPERVISORY BOARD

Dr. Erman Öncü
Dr. Umut Davut Başoğlu
Dr. Davut Budak

SCIENTIFIC COMMITTEE

Dr. Metin Argan **(President of Scientific Board Committee)**
Dr. Emre Belli **(President of Sports Management Science Board)**
Dr. Mehmet Demirel **(President of Leisure Science Board)**
Dr. Hamdi Alper Güngörmüş **(President of the Award Committee)**

Dr. Abdullah Çuhadar
Dr. Abdullah Gümüşay
Dr. Abdurrahman Kepoğlu
Dr. Abdurrahman Kırtepe
Dr. Adnan Ersoy
Dr. Agnes Szabo
Dr. Ahmet Gökhan Yazıcı
Dr. Ahmet Şirinkan
Dr. Akın Çelik
Dr. Ali Ağılönü
Dr. Ali Ahmet Doğan
Dr. Ali Eraslan
Dr. Ali Özkan
Dr. Alper Aslan
Dr. Alper Özer
Dr. Arif Yüce
Dr. Arslan Kalkavan
Dr. Aslı Ayşe Honca
Dr. Atahan Altıntaş
Dr. Atara Sivan
Dr. Ayda Karaca
Dr. Aydın İlhan
Dr. Aydın Pekel
Dr. Aydoğan Aydoğdu
Dr. Ayşe Kin İşler
Dr. Azmi Yetim
Dr. Bahar Güler
Dr. Bahri Gürpınar
Dr. Baki Yılmaz
Dr. Behzat Turan
Dr. Betül Beyazıt
Dr. Bilge Donuk
Dr. Bora Çavuşoğlu
Dr. Burak Gürer
Dr. Bülent Gürbüz
Dr. C. Tuğrulhan Şam
Dr. Canan Koca Arıtan
Dr. Caner Açıkada
Dr. Caner Cengiz
Dr. Caner Özgen
Dr. Ceren Gümüşgül
Dr. Gülfem Sezen Balçıkanlı
Dr. Gülhan Erdem Subak
Dr. Gülsüm Baştuğ
Dr. Gülşah Sekban
Dr. Güner Ekenci
Dr. Güney Çetinkaya
Dr. Hakan Akdeniz
Dr. Hakan Katırcı
Dr. Hakan Kolayiş
Dr. Hakan Ünal
Dr. Hakkı Ulucan
Dr. Haktan Sivrikaya
Dr. Halil Orbay Çobanoğlu
Dr. Halil Sarol
Dr. Hamdi Alper Güngörmüş
Dr. Hasan Birol Yalçın
Dr. Hasan Kasap
Dr. Hasan Şahan
Dr. Hulusi Alp
Dr. Hüdaverdi Mamak
Dr. Hüseyin Çevik
Dr. Hüseyin Gökçe
Dr. Hüseyin Gümüş
Dr. Hüseyin Kırımoğlu
Dr. Hüseyin Köse
Dr. Hüseyin Öztürk
Dr. Hüseyin Ünlü
Dr. Irmak Hürmeriç
Dr. Işık Bayraktar
Dr. İbrahim Can
Dr. İbrahim Cicioğlu
Dr. İbrahim Yıldıran
Dr. İlhan Adiloğulları
Dr. İlhan Toksöz
Dr. İlimdar Yalçın
Dr. İrfan Yıldırım
Dr. İsmail Gökhan
Dr. İzzet Uçan
Dr. Jennifer Piatt
Dr. Kadir Pepe
Dr. Kadir Yıldız
Dr. Nevzat Mirzeoğlu
Dr. Nimet Haşıl Korkmaz
Dr. Nurcan Demirel
Dr. Nurullah Emir Ekinci
Dr. Oğuz Özbek
Dr. Oğuzhan Yüksel
Dr. Orcan Mızrak
Dr. Osman Gümüşgül
Dr. Osman İmamoğlu
Dr. Osman Pepe
Dr. Osman Tutal
Dr. Ömer Faruk Tutar
Dr. Ömer Şenel
Dr. Ömür F. Karakullukçu
Dr. Övünç Erdeveciler
Dr. Özcan Saygın
Dr. Özden Tepeköylü Öztürk
Dr. Özgün Parasız
Dr. Özgür Bostancı
Dr. Özgür Mülazımoğlu Ballı
Dr. Özgür Nalbant
Dr. Özkan Işık
Dr. Özlem Ekizoğlu
Dr. Pınar Güzel Gürbüz
Dr. Pınar Karacan
Dr. Pınar Öztürk
Dr. Ramiz Arabacı
Dr. Recep Cengiz
Dr. Rıdvan Ekmekçi
Dr. Sami Mengütay
Dr. Saniye Gül Güneş
Dr. Savaş Duman
Dr. Sebahattin Devecioğlu
Dr. Sefa Şahan Birol
Dr. Selahattin Akpınar
Dr. Selhan Özbey
Dr. Sema Alay Özgül
Dr. Semiyha Tuncel
Dr. Serap Çolak
Dr. Serdar Alemdağ
Dr. Serkan Berber

Dr. Christoph Breuer
Dr. Çağatay Dereceli
Dr. Çetin Özdilek
Dr. Çetin Yaman
Dr. Davut Budak
Dr. Dilşad Çoknaz
Dr. Dilşad Mirzeoğlu
Dr. Dursun Katkat
Dr. Duygu Demirel
Dr. E. Levent İlhan
Dr. Eddie T.C. Lam
Dr. Elif Akkuş
Dr. Elif Birol
Dr. Elif Bozyiğit
Dr. Elif Karagün
Dr. Emre Belli
Dr. Emre Erol
Dr. Engin Gezer
Dr. Ercan Karaçar
Dr. Ercan Zorba
Dr. Ercüment Erdoğan
Dr. Erdal Zorba
Dr. Erdinç Şıktar
Dr. Erdoğan Tozoğlu
Dr. Erman Öncü
Dr. Ersan Tolukan
Dr. Ersin Eskiler
Dr. Esen Kızıldağ Kale
Dr. Esin Esra Erturan Öğüt
Dr. Evren Tercan Kaas
Dr. Eyüp Uzuner
Dr. Ezgi Ertüzün
Dr. F. Hülya Aşçı
Dr. Faruk Güven
Dr. Fatih Bedir
Dr. Fatih Bektaş
Dr. Fatih Hazar
Dr. Fatih Karahüseyinoğlu
Dr. Fatih Varol
Dr. Fatih Yaşartürk
Dr. Fatih Yenel
Dr. Fatma Arslan
Dr. Ferman Konukman
Dr. Feyza Meryem Kara
Dr. Fikret Soyer
Dr. Filiz Çolakoğlu
Dr. Funda Akcan
Dr. Funda Koçak
Dr. Kamil Yazıcıoğlu
Dr. Karla A. Henderson
Dr. Kenan Şebin
Dr. Kerem Yıldırım Şimşek
Dr. Kostas Alexandris
Dr. Kürşad Gülbeyaz
Dr. Latif Aydos
Dr. Levent Atalı
Dr. Levent Önal
Dr. Linda Heyne
Dr. Lynn Jamieson
Dr. Mehmet Altın
Dr. Mehmet Besler
Dr. Mehmet Demirel
Dr. Mehmet Güçlü
Dr. Mehmet Günay
Dr. Mehmet M. Yorulmaz
Dr. Mehmet Özdemir
Dr. Mehmet Soyal
Dr. Mehpare Tokay Argan
Dr. Melike Esentaş Deveci
Dr. Menşure Aydın
Dr. Meriç Eraslan
Dr. Mert Aydoğmuş
Dr. Mert Erkan
Dr. Metin Argan
Dr. Metin Şahin
Dr. Metin Yaman
Dr. Mihri Barış Karavelioğlu
Dr. Miklos Banhidi
Dr. Milovan Bratic
Dr. Mine Müftüler
Dr. Mitat Koz
Dr. Muhammed İrfan Kurudirek
Dr. Muharrem Alparslan Kurudirek
Dr. Murat Akyüz
Dr. Murat Bilge
Dr. Murat Kaldırımcı
Dr. Murat Koçyiğit
Dr. Murat Özmaden
Dr. Murat Taş
Dr. Murat Tekin
Dr. Murat Turgut
Dr. Mustafa Can Koç
Dr. Mustafa Gümüş
Dr. Mustafa Karakuş
Dr. Mustafa Sabır Bozoğlu
Dr. Mustafa Yaşar Şahin
Dr. Serkan İbiş
Dr. Serkan Kurtipek
Dr. Serkan Revan
Dr. Sertaç Erciş
Dr. Settar Koçak
Dr. Sevim Güllü
Dr. Seydi Karakuş
Dr. Sırrı Cem Dinç
Dr. Sibel Nalbant
Dr. Sonnur Küçük Kılıç
Dr. Suat Karaküçük
Dr. Süleyman Erim Erhan
Dr. Süleyman Gönülateş
Dr. Süleyman Munusturlar
Dr. Süleyman Murat Yıldız
Dr. Sümmani Ekici
Dr. Şebnem Ş. Cengiz
Dr. Taner Atasoy
Dr. Taner Bozkuş
Dr. Tekin Çolakoğlu
Dr. Tennur Yerlisu Lapa
Dr. Tolga Beşikçi
Dr. Tonguç Osman Mutlu
Dr. Turgay Biçer
Dr. Türkan Nihan Sabırlı
Dr. Uğur Abakay
Dr. Uğur Sönmezoğlu
Dr. Umut D. Başoğlu
Dr. Utku Işık
Dr. Ümid Karlı
Dr. Ümit Doğan Üstün
Dr. Ümit Kesim
Dr. Ünal Türkçapar
Dr. Veli Koçak
Dr. Veli Onur Çelik
Dr. Veli Ozan Çakır
Dr. Volkan Unutmaz
Dr. William D. Ramos
Dr. Yakup Paktaş
Dr. Yalçın Tükel
Dr. Yasin Yıldız
Dr. Yavuz Selim Ağaoğlu
Dr. Yavuz Yıldız
Dr. Yeliz İlgar
Dr. Yeşim Kuruoğlu
Dr. Yeter Aytül Dağlı Ekmekçi
Dr. Yunus Öztaşyonar
Dr. Yunus Sinan Biricik

Dr. Gabriella Ghoudau
Dr. Gaye Erkmen Hadi
Dr. Gazanfer Doğu
Dr. Gökhan Acar
Dr. Gökhan Aydın
Dr. Gökhan Bayraktar
Dr. Gökmen Kılınçarslan
Dr. Gözde Ersöz
Dr. Gözde Yetim
Dr. Gül Eda Burmaoğlu
Dr. Mustafa Yıldız
Dr. Mutlu Türkmen
Dr. Müberra Çelebi
Dr. Müge Munusturlar
Dr. Müslüm Bakır
Dr. Nazlı Deniz Öz
Dr. Necip Fazıl Kishalı
Dr. Nefise Bulgu
Dr. Nenad Stojiljkovic
Dr. Neslişah Üstün
Dr. Yunus Yıldırım
Dr. Yusuf Can
Dr. Yusuf Er
Dr. Yücel Ocak
Dr. Zafer Çimen
Dr. Zekeriya Göktaş
Dr. Zinnur Gerek
Dr. Ziya Bahadır
Dr. Zübeyde Aslankeser

REFEREE COMMITTEE

Dr. Ahmet Dönmez
Dr. Alaaddin Boyar
Dr. Ali Çağrı Gücal
Dr. Ali Ozan Erkılıç
Dr. Ali Özkan
Dr. Ali Selman Özdemir
Dr. Alican Bayram
Dr. Alperen Halıcı
Dr. Anıl Onur Mercanoğlu
Dr. Aslı Yüzgenç
Dr. Atahan Altıntaş
Dr. Atike Yılmaz
Dr. Aydoğan Aydogdu
Dr. Begüm Yaşar Sönmez
Dr. Betül Bayazit
Dr. Cemal Yalçın
Dr. Cihan Ayhan
Dr. Çağlar Türkoğlu
Dr. Çetin Yaman
Dr. Davut Budak
Dr. Duru Zerengok
Dr. Duygu H. Demirel
Dr. Elif Aydın
Dr. Elif Bozyiğit
Dr. Elif Köse
Dr. Elvan Deniz Yumuk
Dr. Emine Bal
Dr. Emine Çağlar
Dr. Emrah Serdar
Dr. Erdoğan Ekinci
Dr. Erman Öncü
Dr. Ersan Tolukan
Dr. Ersin Eskiler
Dr. Esra Emir
Dr. Evren Tercan
Dr. Eyüp Uzuner
Dr. Ezgi Ertüzün
Dr. Fahri Akçakoyun
Dr. Faruk Güven
Dr. Fatih Bedir
Dr. Fatih Hazar
Dr. Fatih Yaşartürk
Dr. Feyza Meryem Kara
Dr. Funda Akcan
Dr. Funda Koçak
Dr. Gülçin Gözaydın
Dr. Güney Çetinkaya
Dr. Hakan Akdeniz
Dr. Hakan Katırcı
Dr. Hakkı Ulucan
Dr. Halil Sarol
Dr. Halime Dinç
Dr. Hamdi Alper Güngörmüş
Dr. Harun Ayar
Dr. Hulusi Alp
Dr. Hüseyin Çevik
Dr. Hüseyin Gökçe
Dr. Hüseyin Gümüş
Dr. İrfan Yıldırım
Dr. İsmail Aydın
Dr. İsmet Cem Kaba
Dr. Kadir Yıldız
Dr. Kağan Kurnaz
Dr. Kerem Gürkan
Dr. Kerem Yıldırım Şimşek
Dr. Kubilay Öcal
Dr. Levent Önal
Dr. M. Ali Özçelik
Dr. Mehmet Demirel
Dr. Mehmet Doğan
Dr. Mehmet Göktepe
Dr. Melike Esentaş
Dr. Mert Erkan
Dr. Meryem Akoğlan Kozak
Dr. Metin Argan
Dr. Mine Müftüler
Dr. Muhammet Cenk Birinci
Dr. Murat Akyüz
Dr. Murat Taş
Dr. Murat Uygurtaş
Dr. Mustafa Can Koç
Dr. Mustafa Karataş
Dr. Mustafa S. Bozoğlu
Dr. Mustafa Yıldız
Dr. Müberra Çelebi
Dr. Müge Akyıldız Munusturlar
Dr. Neslihan Kandil
Dr. Oğuz Özbek
Dr. Orcan Mızrak
Dr. Osman Gümüşgül
Dr. Ömer Faruk Yazıcı
Dr. Ömür Dugan
Dr. Özlem Ekizoğlu
Dr. Pınar Güzel
Dr. Pınar Öztürk
Dr. Recep Aydın
Dr. Recep Soslu
Dr. Rıza Darendelioğlu
Dr. Sefa Şahan Birol
Dr. Sena Nur Doğusan
Dr. Serdar Büyükipekçi
Dr. Sevim Güllü
Dr. Sevim Kül Avan
Dr. Sırrı Cem Dinç
Dr. Sinem Parlakyıldız
Dr. Sonnur Küçük Kılıç
Dr. Süleyman Munusturlar
Dr. Tennur Yerlisu Lapa
Dr. Tolga Beşikçi
Dr. Tolga Togo
Dr. Tuba Sevil
Dr. Turan Akar
Dr. Tülay Avcı Taşkıran
Dr. Türkan Nihan Sabırlı
Dr. Umut Başoğlu
Dr. Utku Işık
Dr. Ümit Kesim
Dr. Velittin Balcı
Dr. Vildan Akbulut
Dr. Yavuz Taşkıran
Dr. Yavuz Yıldız
Dr. Yeliz Ay Yıldız
Dr. Yeliz İlgar
Dr. Yeşim Albayrak
Dr. Yusuf Er
Dr. Zafer Çimen
Dr. Ziya Bahadır

SUPPORTING INSTITUTIONS

KEYNOTE SPEAKER’S ABSTRACTS

UNDERSTANDING PARTICIPATORY AND SPECTATOR SPORT CONSUMERS' NEEDS AND WANTS FOR CORE AND PERIPHERAL PRODUCT/PROGRAM ATTRIBUTES: APPLICATION OF THE DUAL PROCESS THEORY

Marketing recreational and sport programs is the process of designing and implementing activities for the production, pricing, promotion, and distribution of a product and/or service to satisfy the needs and wants of consumers so as to achieve the organizational objectives. Traditionally, the two terms of needs and wants are often referred together and without distinction in recreation and sport communications, academic teaching, scholarly investigation, and even professional practices. Needs may be of human nature or formed through social facilitations; they are oftentimes innate, not cognizant, unaware, unconscious, latent, non-specific, with uncertain of satisfier. Whereas, wants are different; usually they are learned, nurtured, mindful, and comparatively more specific, purposeful, articulate, tangible, manifest, and certain of satisfier. Wants are usually contingent, and product-specific and situation specific; and they are based on many antecedents, one of which can be past behavior/experience. Applying the Dual Process Theory (DPT; Dijksterhuis & Nordgren, 2006), this presentation is purported to examine the differences between the two terms of needs and wants and also explore how the two concepts can be integrated. DPT provides an account of how a phenomenon can occur in two different ways, or as a result of two different processes. Two application examples, one on service quality of sport event operations and the other on consumer demand of sport events, are included in the presentation to illustrate and help understand participatory and spectator sport consumers' needs and wants for core and peripheral product/program attributes.

SPORT AND RECREATION VIOLENCE IN THE UNITED STATES – IMPLICATIONS FOR NATIONAL AND INTERNATIONAL POLICY

This presentation reviews a serious social issue – that of violent episodes that occur in sport and leisure settings, regardless of level of competition or enjoyment. Violence can be committed by players, officials, spectators, program participants and many other groups and comes in the form of psychological actions, physical harm, and property destruction. Violence has been reported in every country that provides sport and recreation activities to the public. Sport organizations have developed policies that address violence mitigation; however, it has not been clear how aware these organizations of the extent of violence in their programs. The session will include the results of a national study of over 15,000 athletic directors in the United States. This study explored awareness of violence among those who administer sport programs. In addition, evidence of policy documentation was surveyed. As a nationwide study, results are valuable in pinpointing areas that may need policy and program action.

ESTABLISHING PLAY AS A FOUNDATION FOR RECREATIONAL SPORTS

The connection between play and organized sport is deeply rooted in human development, serving as a foundation for both physical and social growth. The psychological and social benefits of incorporating play into organized sports are substantial. Playful elements reduce performance anxiety and promote intrinsic motivation, keeping athletes engaged in long-term participation as they become adults. In youth sports, an overemphasis on competition and structured training can lead to burnout, but integrating play maintains a sense of fun and curiosity, preventing early dropout. Research suggests that athletes who experience play-based training demonstrate greater creativity, resilience, and overall well-being, as they develop a stronger connection to their sport through positive experiences This balance between structured learning and playful exploration fosters a lifelong appreciation for physical activity which is beneficial to the individual and society. By seeking to cultivate a passion for sports through the foundation of play by introducing children to various sports in a playful and engaging manner, recreational sport managers not only help to identify and nurture future athletes but also strive to instill lifelong habits of regular physical activity, contributing to the overall well-being youth and adults.

ORAL PRESENTATION ABSTRACTS

Oral Presentation

SPOR YÖNETİCİLİ BÖLÜMÜNDE LİSANS EĞİTİMİ GÖREN ÖĞRENCİLERİN ÖZEL GEREKSİNİMLİ BİREYLER (ENGELLİLER) HAKKINDAKİ GÖRÜŞ VE DÜŞÜNCELERİ (ERZURUM ÖRNEĞİ)

Adı Soyadı	Kurumu	Eposta Adresi
AHMET ŞİRİNKAN	**ATATÜRK ÜNİVERSİTESİ**	**asirinkan@atauni.edu.tr**
METE ŞİRİNKAN	ATATÜRK ÜNİVERSİTESİ	asirinkan@atauni.edu.tr

Giriş Amaç:
Tarihsel süreç içerisinde hem toplumların hem de engelli bireylerin engelliliği algılama biçimlerinde değişimler yaşanmıştır. Günümüzde engelliliği bir kader ve trajedi olarak gören anlayış zayıflamış ve engelliliği insan çeşitliliğinin bir parçası olarak gören, engellilerin engelli olmalarından dolayı maruz kaldıkları durumları insan hakkı ihlali olarak değerlendiren anlayış güçlenmeye başlamıştır. Bu kapsamda engelli bireyler, kendileri yerine başkaları tarafından karar verilen, korunmaya ve yardıma muhtaç bireyler olarak değil; kendi yaşamları üzerinde yetki ve karar sahibi bireyler olarak yaşamlarını sürdürmeyi talep etmektedir. Bu araştırmanın amacı, spor yöneticili bölümünde lisans eğitimi gören öğrencilerin özel gereksinimli bireyler (engelliler) hakkındaki görüş ve düşüncelerinin araştırılmasıdır.

Yöntem:
Araştırmaya, Spor Bilimleri Fakültesinin spor yöneticiliği bölümlerinde eğitim-öğretim gören 1.2.3. ve 4. Sınıfta eğitim gören 145 öğrenci (110 erkek+35 kadın) katıldı. Genel tarama yöntemine dayalı olarak yürütülen çalışmada veri toplama aracı olarak araştırmacılar tarafından geliştirilen5 li likert tipi anket kullanılmıştır. Anketin 16 sorusu, özel gereksinmli bireylerle ilgi, 6 sorusu ise katılımcıların demografik özellikleri ile ilgilidir. Verilerin çözümlemesinde yüzde, frekans, Ki-Kare çözümleme tekniklerinden yararlanılmıştır. Araştırmada SSPS.20 programı kullanılarak veriler analiz edilmiştir.

Bulgular:
Araştırmanın sonuçlarına göre, engelliler konusunda yeterli bilgilerinin olmadığı, özellikteki engel guruplarıyla (zihinsel, down sendromlu, otizm farkındalığı olan vb.) iletişim kurabileceklerini düşünmedikleri, çok az öğrencinin mesleki yaşantılarına özel gereksinimli bireylerle çalışabileceği, özel gereksinimli bireylerin hakları, istihdamları ve ülkemizdeki sayısal durumları hakkında hiç bilgilerinin olmadığı ifade edilmiştir

Sonuç:
Araştırma sonuçlarına göre, spor yöneticiliği bölümünde eğitim gören öğrencilerin engellilerle ilgili bilgilerinin yetersizliğini gidermek için, lisans dersleri programlarına özel eğitimle ilgili bazı derslerin konması, mesleki hayatlarında karşılaştıkları özel gereksinimli bireylere nasıl davranacakları ve nasıl bir programla onların yaşam kalitelerini arttıracakları hakkında bilgi sahibi olmaları gerekir. Bir çok özel ve kamu kuruluşunda görev alma şansları bulunan spor yöneticiliği bölümü öğrencilerinin mezun olduklarında özel gereksinimli bireyler hakkında yeterli bilgi ve becerilere sahip olmaları istihdam ve yararlılık hususunda önemlidir.

Anahtar Kelimeler: SPOR YÖNETİCİLİĞİ - ENGELLİLER - GÖRÜŞLER

VIEWS AND THOUGHTS OF STUDENTS STUDYING UNDERGRADUATE EDUCATION IN SPORTS MANAGEMENT DEPARTMENT ABOUT INDIVIDUALS WITH SPECIAL NEEDS (DISABLED PEOPLE) (ERZURUM SAMPLE)

Introduction and Aim:
Throughout the historical process, there have been changes in the way both societies and disabled individuals perceive disability. Today, the understanding that sees disability as a fate and tragedy has weakened, and the understanding that sees disability as a part of human diversity and considers the situations that disabled people are exposed to due to their disability as a violation of human rights has begun to strengthen. In this context, disabled individuals are not seen as individuals in need of protection and assistance, whose decisions are made by others instead of themselves; They demand to live their lives as individuals who have authority and decision over their own live:The purpose of this research is to investigate the opinions and thoughts of undergraduate students in the sports management department about individuals with special needs (disabled people).

Method:
The research was conducted by 1.2.3 students studying in the sports management departments of the Faculty of Sports Sciences. and 145 students (110 males + 35 females) studying in the 4th grade participated. In the study conducted based on the general screening method, a 5-point Likert type survey developed by the researchers was used as a data collection tool. 16 questions of the survey are about individuals with special needs, and 6 questions are about the demographic characteristics of the participants. Percentage, frequency and Chi-Square analysis techniques were used to analyze the data. In the research, data were analyzed using the SSPS.20 program.

Findings:
According to the results of the research, it was stated that they did not have sufficient information about disabled people, they did not think that they could communicate with special disability groups (mental, down syndrome, autism awareness, etc.), very few students could work with individuals with special needs in their professional lives, and they did not have any information about the rights, employment and numerical status of individuals with special needs in our country.

Conclusion:
According to the results of the research, in order to eliminate the inadequacy of students studying in the sports management department about disabled people, some courses related to special education should be included in their undergraduate programs, and they should have information about how to treat individuals with special needs they encounter in their professional lives and what kind of program will increase their quality of life. It is important for sports management department students, who have the chance to work in many private and public institutions, to have sufficient knowledge and skills about individuals with special needs when they graduate, in terms of employment and usefulness.

Keywords: SPORTS MANAGEMENT - DISABLED PEOPLE - OPINIONS

Oral Presentation

AKADEMİK ÖZ-YETERLİLİĞİN SPORA KATILIM ÜZERİNDEKİ ROLÜ: OSMANİYE KORKUT ATA ÜNİVERSİTESİ BESYO ÖĞRENCİLERİ ÖRNEĞİ

Adı Soyadı	Kurumu	Eposta Adresi
SEVDA GÜRBÜZ	OSMANİYE KORKUT ATA ÜNİVERSİTESİ	sg_besyo@hotmail.com
DEMET ÖZTÜRK ÇELİK	OSMANİYE KORKUT ATA ÜNİVERSİTESİ	demetozturk@osmaniye.edu.tr
MERVE ÇATALBAŞ	OSMANİYE KORKUT ATA ÜNİVERSİTESİ	mervecatalbas07@gmail.com

Giriş Amaç:
Akademik öz-yeterlilik, bireylerin akademik başarılarını gerçekleştirme konusundaki güven düzeyini ifade eden önemli bir bilişsel faktördür. Bu kavram, yalnızca akademik alandaki başarıları değil, bireylerin sosyal ve sportif faaliyetlere katılım motivasyonlarını da etkileyebilmektedir. Özellikle, akademik öz-yeterliliğin spora katılım motivasyonu, sürekliliği ve sıklığı üzerindeki etkisini anlamak, öğrencilerin akademik ve sportif sorumluluklarını dengeleme becerilerini geliştirmeleri açısından önem taşımaktadır. Bu çalışmanın amacı, Osmaniye Korkut Ata Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu (BESYO) öğrencilerinin akademik öz-yeterlilik düzeylerinin spora katılım motivasyonu ve sürekliliği üzerindeki etkisini incelemektir.
Yöntem:
Araştırmaya Osmaniye Korkut Ata Üniversitesi'nde öğrenim gören 158 öğrenci (82 kadın, 76 erkek) gönüllü olarak katılmıştır. Çalışmada veri toplama aracı olarak Kişisel Bilgi Formu ve Akademik Öz-Yeterlilik Ölçeği kullanılmıştır. Katılımcılardan elde edilen verilerin normal dağılıma uygun olup olmadığı Kolmogorov-Smirnov ve Shapiro-Wilk testleri ile değerlendirilmiş ve normal dağılıma uymadığı belirlenmiştir. Bu doğrultuda, iki grup arasındaki farkları analiz etmek için Mann-Whitney U testi, üç veya daha fazla grup için Kruskal-Wallis testi ve değişkenler arasındaki ilişkileri belirlemek amacıyla Spearman korelasyon analizi uygulanmıştır.
Bulgular:
Araştırma bulgularına göre, akademik öz-yeterlilik düzeyi ile spora katılım arasında anlamlı bir ilişki olduğu tespit edilmiştir. Spearman korelasyon analizine göre, akademik öz-yeterlilik düzeyi yüksek olan öğrencilerin spora katılım düzeyleri ile pozitif yönlü güçlü bir ilişki olduğu belirlenmiştir. Cinsiyet değişkenine göre yapılan analizlerde, erkek ve kadın öğrenciler arasında akademik öz-yeterlilik açısından anlamlı farklılıklar olduğu gözlemlenmiştir ($p < 0.05$). Barınma durumu değişkeni açısından yapılan analizlerde, bireylerin yaşadıkları ortamın spora katılım sürekliliği üzerinde etkili olduğu tespit edilmiştir. Ayrıca, öğrencilerin spora katılım düzeyine göre akademik öz-yeterlilik değişkeninde istatistiksel olarak anlamlı farklılıklar olduğu belirlenmiştir.
Sonuç:
Araştırma sonuçları, akademik öz-yeterlilik düzeyinin spora katılım ile anlamlı bir ilişki içinde olduğunu ortaya koymaktadır. Akademik öz-yeterlilik düzeyi yüksek olan öğrencilerin spora katılımda daha istekli ve kararlı oldukları, bu durumun da akademik başarıları ile bağlantılı olduğu tespit edilmiştir. Bu bulgular, akademik öz-yeterliliğin bireylerin spor yapma eğilimlerini etkileyebileceğini ve öğrencilerin akademik ve sportif sorumluluklarını dengeli bir şekilde sürdürebilmeleri için gerekli destek mekanizmalarının geliştirilmesi gerektiğini göstermektedir. Çalışmanın bulgularının, spor bilimleri ve eğitim psikolojisi alanlarında akademik öz-yeterlilik ve spora katılım arasındaki ilişkiyi ele alan literatüre önemli katkılar sağlayacağı düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: AKADEMİK ÖZ-YETERLİLİK - SPORA KATILIM - MOTİVASYON

THE ROLE OF ACADEMIC SELF-EFFICACY IN SPORTS PARTICIPATION: A CASE STUDY OF OSMANIYE KORKUT ATA UNIVERSITY SCHOOL OF PHYSICAL EDUCATION AND SPORTS STUDENTS

Introduction and Aim:
Academic self-efficacy is a crucial cognitive factor that reflects an individual's confidence in achieving academic success. This concept not only influences academic performance but also affects individuals' motivation to participate in social and sports activities. Understanding the impact of academic self-efficacy on sports participation motivation, continuity, and frequency is important for helping students balance their academic and sports responsibilities. This study aims to examine the effects of academic self-efficacy levels on the motivation and continuity of sports participation among students at Osmaniye Korkut Ata University School of Physical Education and Sports (BESYO).

Method:
The study included 158 students (82 female, 76 male) studying at Osmaniye Korkut Ata University. Personal Information Form and Academic Self-Efficacy Scale were used as data collection tools. The normality of the collected data was assessed using the Kolmogorov-Smirnov and Shapiro-Wilk tests, and the data were found not to follow a normal distribution. Therefore, Mann-Whitney U test was used to analyze differences between two groups, Kruskal-Wallis test was applied for comparisons involving three or more groups, and Spearman correlation analysis was conducted to examine the relationships between variables.

Findings:
The findings revealed that there is a significant relationship between academic self-efficacy and sports participation. According to the Spearman correlation analysis, students with higher academic self-efficacy levels were found to have a strong positive correlation with sports participation levels. Analysis based on gender differences indicated significant differences in academic self-efficacy between male and female students ($p < 0.05$). Additionally, the analysis of residential status demonstrated that students' living environments significantly influenced the continuity of their sports participation. Moreover, significant statistical differences were found in academic self-efficacy levels based on sports participation levels.

Conclusion:
The results of the study indicate that academic self-efficacy is significantly associated with sports participation. Students with higher levels of academic self-efficacy were found to be more motivated and committed to sports participation, and this was also linked to their academic success. These findings suggest that academic self-efficacy can influence individuals' willingness to engage in sports and highlight the need for support mechanisms to help students balance their academic and athletic responsibilities. The study's findings are expected to make significant contributions to the literature on sports sciences and educational psychology by examining the relationship between academic self-efficacy and sports participation.

Keywords: ACADEMIC SELF-EFFICACY - SPORTS PARTICIPATION - MOTIVATION

Oral Presentation

RAKET SPORCULARININ POZİTİF BENLİK ALGISININ RUH SAĞLIKLARINA ETKİSİ

Adı Soyadı	Kurumu	Eposta Adresi
UTKU IŞIK	EGE ÜNİVERSİTESİ	utku.isik@ege.edu.tr
ÖZLEM EKİZOĞLU	**ERZİNCAN BİNALİ YILDIRIM ÜNİVERSİTESİ**	**ozlem.ekizoglu@erzincan.edu.tr**
GÖKHAN ÇAKIR	RECEP TAYYİP ERDOĞAN ÜNİVERSİTESİ	gokhan.cakir@erdogan.edu.tr

Giriş Amaç:
Bu çalışmanın da amacı farklı raket sporları ile ilgilenen sporcuların pozitif benlik algısı ve ruh sağlıklarına etkisini incelemektir.
Yöntem:
Bu çalışmaya, Rize, Erzincan ve İzmir illerinde yaşayan, 18 yaş üstü, araştırmaya gönüllü katılım sağlayan 82 kadın ve 140 erkek olmak üzere toplam 222 raket sporcuları katılmıştır. Katılımcılardan 92' si masa tenisi, 90' ı badminton, 33' ü tenis ve 7' si pickleball sporu yapmaktadır. Araştırmada, Tingaz (2022) tarafından Türkçe' ye uyarlanan sporcu ruh sağlığı sürekliliği-kısa formu ve Koçyiğit vd., (2024) tarafından Türkçe' ye uyarlanan oxford pozitif benlik algısı ölçeği kullanılmıştır. Veriler, Google form aracılığıyla toplanmıştır. Veriler, normal dağılım göstermediğinden Mann- Whitney U testi, Kruskal-Wallis testi ve Spearman's Correlation analizi uygulanmıştır.
Bulgular:
Sonuç olarak, katılımcıların cinsiyetlerine, branşlarına ve kendi duygularını tanımlama şekillerine göre ruh sağlığı sürekliliği arasında anlamlı farklılık görülmemektedir. Katılımcıların, Oxford pozitif benlik algısı ise cinsiyete göre anlamlı farklılık görülmezken branşa ve kendi duygularını tanımlamalarına göre anlamlı farklılık görülmektedir. Çıkan farklılık ise kendine güvenen ve pickleball sporcularının lehinedir. Ayrıca raket sporcularının pozitif benlik algı puanları yükseldikçe ruh sağlığı sürekliliği puanlarının da yükseldiği söylenebilir.
Sonuç:
Bu çalışmanın bulguları, raket sporlarının sporcuların ruh sağlığı ve pozitif benlik algıları üzerinde olumlu etkilerinin olduğunu desteklemektedir. Literatürde benzer bulgulara ulaşan çalışmalar mevcuttur. Örneğin, Weinberg ve Gould (2023) bireysel sporlarla uğraşan sporcuların psikolojik iyi oluşunun yüksek olduğunu belirtirken, Nicholls ve ark. (2016) sporun sosyal iyi oluş ve dayanıklılık gelişimini desteklediğini göstermiştir. Ayrıca, Christoper (2024) sporcuların kendine güven ve benlik algılarının spor deneyimleriyle geliştiğini vurgulamaktadır. Bu bulgular, raket sporlarının sadece fiziksel sağlığı desteklemekle kalmayıp, bireylerin psikolojik dayanıklılığını ve benlik algısını da güçlendirebileceğini ortaya koymaktadır. Gelecek çalışmalar, farklı spor branşları ile karşılaştırmalı analizler yaparak bu ilişkileri daha derinlemesine inceleyebilir.

Anahtar Kelimeler: RAKET SPORCULARI - POZİTİF BENLİK ALGISI - RUH SAĞLIKLARI

THE EFFECT OF POSITIVE SELF-PERCEPTION OF RACKET ATHLETES ON THEIR MENTAL HEALTH

Introduction and Aim:
The aim of this study is to examine the positive self-perception of athletes involved in different racket sports and its effects on their mental health.
Method:
A total of 222 racket athletes, 82 female and 140 male, living in Rize, Erzincan and İzmir provinces, over the age of 18, who volunteered to participate in the study, participated in this study. Of the participants, 92 played table tennis, 90 played badminton, 33 played tennis and 7 played pickleball. The athlete mental health continuum-short form adapted to Turkish by Tingaz (2022) and the Oxford positive self-perception scale adapted to Turkish by Koçyiğit et al. (2024) were used in the study. Data were collected via Google form. Since the data did not show a normal distribution, Mann-Whitney U test, Kruskal-Wallis test and Spearman's Correlation analysis were applied.
Findings:
As a result, there is no significant difference between the mental health continuity according to the gender, branches and the way the participants define their own emotions. While there is no significant difference according to the gender of the participants' Oxford positive self-perception, there is a significant difference according to the branch and how they define their own emotions. The difference is in favor of the confident and pickleball players. It can also be said that as the positive self-perception scores of the racket players increase, their mental health continuity scores also increase.
Conclusion:
The findings of this study support the positive effects of racket sports on athletes' mental health and positive self-perception. There are studies in the literature that reach similar findings. For example, Weinberg and Gould (2023) stated that athletes who engage in individual sports have high psychological well-being, while Nicholls et al. (2016) showed that sports support social well-being and resilience development. In addition, Christoper (2024) emphasizes that athletes' self-confidence and self-perception develop with sports experiences. These findings reveal that racket sports not only support physical health but can also strengthen individuals' psychological resilience and self-perception. Future studies can examine these relationships more deeply by conducting comparative analyses with different sports branches.

Keywords: RACKET ATHLETES - POSITIVE SELF PERCEPTION - MENTAL HEALTH

Oral Presentation

FİZİKSEL AKTİVİTE VE SERBEST ZAMAN ARAŞTIRMASI: BİR BİBLİYOMETRİK ANALİZ

Adı Soyadı	Kurumu	Eposta Adresi
FATİH YAŞARTÜRK	BARTIN ÜNİVERSİTESİ	fatihyasarturk@gmail.com
GÜRKAN ELÇİ	BARTIN ÜNİVERSİTESİ	gurkanelci@gmail.com
YUSUFCAN KESKİN	**İSTANBUL RUMELİ ÜNİVERSİTESİ**	**yusufcankeskin10@gmail.com**
ALİ ÖZKAN	YOZGAT BOZOK ÜNİVERSİTESİ	ali_ozkan1@hotmail.com

Giriş Amaç:
Bu araştırmanın amacı, fiziksel aktivite ve serbest zaman ile ilgili artan sayıda bilimsel literatür yayınına genel bir bakış sağlamaktır. Son yıllarda, fiziksel aktivite (FA) ve serbest zaman arasındaki ilişkiyi inceleyen birçok araştırmaya rastlanmaktadır. Ancak, mevcut araştırma ilerlemesi ve gelecekteki gelişme eğilimleri belirsizdir. Bu çalışma ile, bu alandaki araştırma odaklarını ve gelişme eğilimlerini incelemek, gelecekteki çalışmalar için rehberlik sağlamak amaçlanmaktadır.
Yöntem:
Bibliyometrik analiz ilkelerine uygun olarak, Web of Science Core Collection veri tabanından çalışmalara ulaşıldı. Analiz ve veri işleme için VOSviewer yazılımı kullanılarak 1993-2025 yılları arasındaki çalışmalardan yazar, kaynak atıf, ülke, kurum, dergi ve anahtar sözcük sayıları ve toplam bağlantı güçleri bibliyometrik analiz ile gerçekleştirildi. İncelenen konu ile ilgili 91 farklı disiplinden toplam 845 makaleye ulaşıldı.
Bulgular:
ABD (17 yayın – 603 atıf, TBG=5), Deakin Üniversitesi (312 atıf, TBG=2) Age and Ageing (276 atıf, TBG=1) ve British Journal of Nutrition (66 atıf, TBG=3) dergisi şeklinde sıralamanın üst sırası oluşmuştur. Anahtar kelimelere göre fiziksel aktivite (TBG=116), adolesanlar (TBG=25), serbest zaman (TBG=26) ve sağlığın korunması (TBG=22) kullanıldığı tespit edilmiştir. Yazarlar arasındaki iş birliği esas olarak Alder, E.M. (TBG=6), Crombie, IK (TBG=6) ve McGinnis, AR (TBG=6) olmak üzere üç yazar arasındaydı. Serbest zaman etrafındaki araştırmaların odak noktası yaşam tarzı (hareketsiz davranış, oturma süresi), zihinsel sağlık (depresyon, anksiyete, yalnızlık), fiziksel aktivite değerlendirme sıklığı ve süresi ile farklı popülasyonların (cinsiyet, gençlik, çocuklar) fiziksel aktivite düzeyleri üzerine odaklanılmıştır.
Sonuç:
Fiziksel aktivite ve serbest zaman konulu araştırmaların son yıllarda önemli bir artış gösterdiğini gözlemlenmektedir. ABD, bu alandaki çalışmaların öncüsü olurken, yaşam tarzı, zihinsel sağlık ve farklı popülasyonların fiziksel aktivite düzeyleri ana odak noktalarını oluşturmuştur. Elde edilen bulgular, gelecekteki araştırmalar için özellikle hareketli yaşam tarzının teşviki ve zihinsel sağlık ilişkisinin derinlemesine incelenmesi gerektiğine işaret etmektedir. Bu alandaki bibliyometrik analizler, araştırma eğilimlerinin anlaşılması ve stratejik yönlendirmelerin belirlenmesi açısından önemli bir rehberlik sağlamaktadır.

Anahtar Kelimeler: FİZİKSEL AKTİVİTE - SERBEST ZAMAN - BİBLİYOMETRİK ANALİZ

PHYSICAL ACTIVITY AND LEISURE RESEARCH: A BIBLIOMETRIC ANALYSIS

Introduction and Aim:
The aim of this study is to provide a comprehensive overview of the growing body of scientific literature concerning physical activity and leisure. In recent years, a significant increase in research examining the relationship between physical activity (PA) and leisure has been observed. However, the current trajectory of this research and potential future directions remain unclear. This bibliometric study aims to explore the primary research focuses and development trends in this field, offering guidance for future studies.
Method:
In accordance with the principles of bibliometric analysis, relevant studies were retrieved from the Web of Science Core Collection database. Using VOSviewer software for data processing and visualization, bibliometric parameters such as author, source citation, country, institution, journal, keyword frequency, and total link strength were analysed for the period 1993–2025. A total of 845 articles spanning 91 different academic disciplines were included in the analysis.
Findings:
The analysis revealed that the United States ranked first in publication output with 17 publications and 603 citations (Total Link Strength [TLS]=5). Leading institutions and journals included Deakin University (312 citations, TLS=2), Age and Ageing journal (276 citations, TLS=1), and the British Journal of Nutrition (66 citations, TLS=. Commonly used keywords were physical activity (TLS=116), adolescents (TLS=25), leisure time (TLS=26), and health maintenance (TLS=22). Author collaboration networks were primarily centred around Alder, E.M., Crombie, I.K., and McGinnis, A.R., each with a TLS of 6. Research themes surrounding leisure focused on lifestyle factors (e.g., sedentary behaviour, sitting time), mental health (e.g., depression, anxiety, loneliness), frequency and duration of physical activity assessment, and the physical activity levels of diverse populations (e.g., gender, youth, children).
Conclusion:
There has been a notable increase in research addressing physical activity and leisure in recent years. The United States has emerged as a leading contributor in this domain, with research primarily focusing on lifestyle behaviours, mental health outcomes, and physical activity levels in different populations. The findings of this study underscore the importance of promoting active lifestyles and exploring the relationship between physical activity and mental health in greater depth. Bibliometric analyses in this area offer valuable insights into research trends and provide strategic guidance for future scholarly investigations.

Keywords: PHYSICAL ACTIVITY - LEISURE - BIBLIOMETRIC ANALYSIS

Oral Presentation

DALGALARIN PEŞİNDE: SU SPORLARINDA AKIŞ İLE İYİ OLUŞUN DANSI

Adı Soyadı	Kurumu	Eposta Adresi
HAMDİ ALPER GÜNGÖRMÜŞ	ALANYA ALAADDİN KEYKUBAT ÜNİVERSİTESİ	hamdi.gungormus@alanya.edu.tr
ONUR CEYHAN	ALANYA ALAADDİN KEYKUBAT ÜNİVERSİTESİ	onur.ceyhan@alanya.edu.tr
ELVAN DENİZ YUMUK	ALANYA ALAADDİN KEYKUBAT ÜNİVERSİTESİ	deniz.yumuk@alanya.edu.tr
ESRA UYSAL	ALANYA ALAADDİN KEYKUBAT ÜNİVERSİTESİ	210603035@ogr.alanya.edu.tr

Giriş Amaç:

Akış deneyimi, bireylerde öznel iyi oluş hissini artırarak yaşam doyumunu ve pozitif duygusal durumları güçlendirebilmektedir. Heyecan arayışı, bireylerin yeni deneyimler yaşamak ve risk almak için gösterdikleri eğilimdir ve özellikle rekreasyonel spor aktivitelerinde belirgin bir şekilde ortaya çıkmaktadır. Bu nedenle, rekreasyonel spor katılımcılarının akış deneyimleri ile öznel iyi oluş arasındaki ilişkiyi anlamak için heyecan arayışının aracı rolünü incelemek, literatüre önemli bir katkı sağlayabilir. Bu bağlamda araştırmanın amacı katılımcıların demografik değişkenleri açısından rekreasyonel akış deneyimi, öznel iyi oluş ve heyecan arayışı düzeyinde anlamlı farklılıkları belirleyerek; rekreasyonel akış deneyimi öznel iyi oluş üzerindeki etkisinde heyecan arayışı düzeyinin aracılık rolünü ortaya koymaktır.

Yöntem:

Araştırma evrenini, su sporları ile ilgilenen bireyler oluştururken; çalışma grubunu ise kolayda örneklem metodu ile seçilen 88 kadın (Ortyaş=25,94±9,15) ve 88 (Ortyaş=28,61±11,16) erkek olmak üzere toplam 176 (Ortyaş=27,28±10,27) gönüllü birey oluşturmuştur. Katılımcılar “Rekreasyonel Akış Deneyimi Ölçeği (RADÖ)”, “Öznel İyi Oluş Ölçeği (ÖİOÖ)” ve “Heyecan Arayışı Ölçeği (HAÖ)”ni cevaplamışlardır. Araştırma verileri betimsel istatistikler, t-testi, ANOVA, Pearson Çarpım Momentler Korelasyon analizi ve aracılık modelinin anlamlılığını belirlemek için Preacher ve Hayes (2008)’in Process makrosu bootstrapping prosedürü ve Sobel Z ve toplam etki testi kullanılmıştır.

Bulgular:

Yapılan analizler sonucunda ölçek toplam ortalama puanlarının çeşitli demografik değişkenler açısından anlamlı olarak farklılaştığı; farklılıkların erkek (HAÖ), üniversite eğitimi alan (ÖİOÖ), refah düzeyi iyi olan (ÖİOÖ), tam zamanlı çalışan (HAÖ-ÖİOÖ), 16 saat ve üzeri haftalık serbest zamanı olan (ÖİOÖ) ve serbest zamanları değerlendirmede güçlük çekmeyen (ÖİOÖ) katılımcıların lehine olduğu tespit edilmiştir. Ayrıca aracı değişken analizinde RADÖ, ÖİOÖ üzerinde (βRADÖ-ÖİOÖ=0,36; p=0,00), RADÖ HAÖ üzerinde (βRADÖ-HAÖ =0,26; p=0,00) ve HAÖ ise ÖİOÖ üzerindeki doğudan etkisi istatistiksel olarak anlamlıdır (βHAÖ-ÖİOÖ=0,23; p=0,00). Aracı değişken olarak HAÖ modele dâhil edildiğinde rekreasyonel akış deneyiminin öznel iyi oluş üzerinde etkisini sürdürmüştür (βRADÖ-HAÖ-ÖİOÖ=0,30; p=0,00). Bu etkinin anlamlılığını Sobel testi aracılığıyla incelendiğinde aracı değişkenin (Z=2,36; p=0,01) etki değerinde artış gözlenmiştir. Ayrıca aracılık etkisi düzeyine toplam etki oranı açısından bakıldığında (0,122) etkinin anlamlı olduğu gözlemlenmiştir. Yani rekreasyonel akış deneyimi öznel iyi oluş üzerindeki etkisinde heyecan arayışı düşük düzeyde aracı bir rol oynamaktadır.

Sonuç:

Sonuç olarak rekreasyonel su sporları ile ilgilenen katılımcıların rekreasyonel akış, heyecan arayışı ve öznel iyi oluş düzeylerinin yüksek olduğu görülmüştür ve bu doğrultuda, bireylerin serbest zaman etkinliklerine katılımının artırılması, özellikle grup etkinliklerinin teşvik edilmesi ve heyecan verici rekreasyonel deneyimlerin öznel iyi oluş üzerindeki olumlu etkilerinin desteklenmesi önerilmektedir. Aynı zamanda, uzun süreli ve düzenli katılımın teşvik edilmesiyle bireylerin rekreasyonel akış deneyimi yaşayarak öznel iyi oluşlarını artırmalarına katkı sağlanabilir.

Anahtar Kelimeler: REKREASYONEL AKIŞ - ÖZNEL İYİ OLUŞ - SU SPORLARI

IN PURSUIT OF WAVES: THE DANCE OF FLOW WITH WELLBEING IN WATER SPORTS

Introduction and Aim:
The flow experience can enhance individuals' sense of subjective well-being, thereby strengthening life satisfaction and positive emotional states. The pursuit of excitement is the tendency of individuals to seek new experiences and take risks, and it is particularly evident in recreational sports activities. Therefore, examining the mediating role of the pursuit of excitement in understanding the relationship between flow experiences and subjective well-being among recreational sports participants could make a significant contribution to literature. In this context, the aim of the research is to identify meaningful differences in recreational flow experience, subjective well-being, and levels of sensation-seeking in terms of participants' demographic variables; and to reveal the mediating role of sensation-seeking in the effect of recreational flow experience on subjective well-being.
Method:
The research universe consists of individuals who are interested in water sports; the study group includes a total of 176 volunteers, 88 women (Mean age=25,94±9,15) and 88 men (Mean age=28,61±11,16), selected through a convenience sampling method. Participants completed the “Recreational Flow Experience Scale (RFES),” “Subjective Well-being Scale (SWBS),” and “Sensation Seeking Scale (SSS).” Research data were analyzed using descriptive statistics, t-tests, ANOVA, Pearson Product Moment Correlation analysis, and Preacher and Hayes (2008)’s Process macro bootstrapping procedure and Sobel Z and total effect test to determine the significance of the mediation model.
Findings:
Additionally, in the analysis of mediating variables, RFES had a statistically significant effect on SWBS (βRFES-SWBS=0.36; p=0.00), RFES had an effect on SSS (βRFES- SSS =0.26; p=0.00), and SSS had a statistically significant direct effect on SWBS (β SSS - SWBS =0.23; p=0.00). When SSS was included as a mediating variable in the model, the recreational flow experience continued to have an effect on subjective well-being (βRFES- SSS - SWBS =0.30; p=0.00). When the significance of this effect was examined through the Sobel test, an increase in the effect value of the mediating variable was observed (Z=2.36; p=0.01). Furthermore, when looking at the total effect rate in terms of the level of mediating effect (0.122), it was observed that the effect was significant. In other words, the pursuit of excitement plays a low-level mediating role in the effect of recreational flow experience on subjective well-being.
Conclusion:
As a result, it has been observed that participants interested in recreational water sports have high levels of recreational flow, sensation seeking, and subjective well-being. In this regard, it is recommended to increase individuals' participation in leisure activities, particularly by promoting group activities and supporting the positive effects of exciting recreational experiences on subjective well-being. At the same time, encouraging long-term and regular participation can help individuals enhance their subjective well-being by experiencing recreational flow.

Keywords: RECREATINAL FLOW - SUBJECTIVE WELLBEING - WATER SPORTS

Oral Presentation

HAREKET ET, MUTLULUĞU YAKALA! REKREASYONEL AKIŞ DENEYİMİ İLE MUTLULUK ARASINDAKİ İLİŞKİDE TATMİNİNİN ARACILIK ROLÜ

Adı Soyadı	Kurumu	Eposta Adresi
UMUT NALBANT	**DOĞU AKDENİZ ÜNİVERSİTESİ**	umut.nalbant@emu.edu.tr

Giriş Amaç:
Günümüzde rekreasyonel fiziksel aktiviteler, bireylerin psikolojik ve fizyolojik sağlıklarının yanı sıra sosyal yaşantıları üzerinde de önemli etkiler yaratan temel bir gereksinim olarak değerlendirilmektedir. Serbest zaman kapsamında gerçekleştirilen fiziksel aktivitelerin, bireylerin akış deneyimi yaşamasına katkı sağlayarak serbest zaman tatmini ve mutluluk düzeylerini olumlu yönde etkileyebileceği öngörülmektedir. Bu bağlamda, rekreasyonel akış, serbest zaman tatmini ve mutluluk arasındaki ilişkilerin incelenmesi, rekreasyon alanındaki kuramsal ve uygulamalı çalışmalara önemli katkılar sunabilir. Bu noktadan hareketle çalışmanın amacı söz konusu ilişkileri incelemek ayrıca rekreasyonel akış deneyimi ve mutluluk arasındaki ilişkide serbest zaman tatmininin aracılık rolünü belirlemektir.
Yöntem:
Bu araştırma ilişkisel tarama modeline dayalı olarak tasarlanmış olup, kolayda örnekleme yöntemi ile seçilen 396 sağlık ve zindelik kulübü üyesinden oluşan bir örneklem üzerinde gerçekleştirilmiştir. Katılımcılar, demografik bilgi formunun yanı sıra "Rekreasyonel Akış Deneyimi Ölçeği (RADÖ)", "Serbest Zaman Tatmini Ölçeği (SZTÖ)" ve "Oxford Mutluluk Ölçeği (OMÖ)"ni yanıtlamıştır. Araştırma grubunu 175 kadın (%44,2) ve 221 erkek (%55,8) katılımcı oluşturmakta olup, ortalama yaş 26,5 ± 7,9'dur. Verilerin analizinde betimsel istatistikler, t-testi, ANOVA ve korelasyon analizleri kullanılmıştır. Ölçekler arasındaki ilişkinin belirlenmesi amacıyla PROCESS makro analiz yöntemi uygulanmıştır.
Bulgular:
Yapılan Pearson korelasyon analiz sonuçlarına göre RADÖ, SZTÖ ve OMÖ ortalama puanları arasında pozitif ve anlamlı ilişkiler bulunmuştur. PROCESS makro analiz sonuçları rekreasyonel akış deneyiminin, serbest zaman tatmini üzerinde (βRADÖ-SZTÖ = .46), serbest zaman tatmininin mutluluk üzerinde (βSZTÖ-OMÖ = .24) doğrudan pozitif bir etkiye sahip olduğunu göstermiştir. Ayrıca rekreasyonel akış deneyimi mutluluk üzerinde anlamlı doğrudan pozitif bir etkiye sahiptir (βRADÖ-OMÖ = .12). Son olarak rekreasyonel akış deneyiminin mutluluk üzerindeki etkisinde serbest zaman tatmininin kısmi aracılılık rolü üstlendiği (βRADÖ-SZTÖ-OMÖ = .11) ve toplam etkinin .23 olduğu tespit edilmiştir.
Sonuç:
Sonuçlar, sağlık ve zindelik kulübü üyelerinin katıldıkları fiziksel aktiviteler sırasında yüksek düzeyde akış ve tatmin deneyimi yaşamalarının, genel mutluluk düzeyleri üzerinde önemli bir rol oynadığını ortaya koymaktadır. Bu doğrultuda, sağlık ve zindelik kulüplerinde düzenli fiziksel aktiviteye katılımı teşvik etmek amacıyla, bireylerin akış deneyimini artırmaya yönelik programların çeşitlendirilmesi sağlanabilir. Ayrıca kulüpler bünyesinde gerçekleştirilen egzersiz içeriklerinin katılımcıların ilgi, motivasyon ve beklentilerine uygun şekilde tasarlanması önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: REKREASYONEL AKIŞ DENEYİMİ - SERBEST ZAMAN TATMİNİ - MUTLULUK

MOVE AND FIND HAPPINESS! THE MEDIATING ROLE OF SATISFACTION IN THE RELATIONSHIP BETWEEN RECREATIONAL FLOW EXPERIENCE AND HAPPINESS

Introduction and Aim:
Nowadays, recreational physical activities are considered as a basic need that has important effects on individuals' psychological and physiological health as well as their social lives. It is predicted that physical activities performed within the scope of leisure time can positively affect leisure time satisfaction and happiness levels by contributing to individuals' flow experience. In this context, examining the relationships between recreational flow, leisure satisfaction and happiness can make important contributions to theoretical and applied studies in the field of recreation. From this point of view, the aim of this study is to examine these relationships and to determine the mediating role of leisure satisfaction in the relationship between recreational flow experience and happiness.
Method:
This study was designed based on the correlational survey model and was conducted on a sample of 396 health and fitness club members selected by convenience sampling method. In addition to the demographic information form, the participants answered the "Recreational Flow Experience Scale (RFES)", "Leisure Time Satisfaction Scale (LTSS)" and "Oxford Happiness Scale (OHS)". The research group consisted of 175 female (44.2%) and 221 male (55.8%) participants, with an average age of 26.5 ± 7.9 years. Descriptive statistics, t-test, ANOVA and correlation analysis were used to analyze the data. PROCESS macro analysis method was applied to determine the relationship between the scales.
Findings:
According to the results of Pearson correlation analysis, positive and significant relationships were found between the mean scores of RFES, LTSS and OHS. PROCESS macro analysis results showed that recreational flow experience had a direct positive effect on leisure satisfaction (βRFES-LTSS = .46) and leisure satisfaction had a direct positive effect on happiness (βLTSS-OHS = .24). Moreover, recreational flow experience has a significant direct positive effect on happiness (βRFES-OHS = .12). Finally, it was found that leisure satisfaction assumed a partial mediation role in the effect of recreational flow experience on happiness (βRFES-LTSS-OHS = .11) and the total effect was .23.
Conclusion:
The results reveal that health and fitness club members' experience of high levels of flow and satisfaction during the physical activities they participate in plays an important role in their overall happiness levels. In this direction, health and fitness clubs can diversify programs to increase the flow experience of individuals in order to encourage participation in regular physical activity. In addition, it is recommended that the exercise content of the clubs should be designed in accordance with the interests, motivations and expectations of the participants.

Keywords: RECREATIONAL FLOW EXPERIENCE - LEISURE SATISFACTION - HAPPINESS

Oral Presentation

SPOR BİLİMLERİNDE ÖĞRENİM GÖREN ÖĞRENCİLERİN İNOVASYON DÜZEYLERİ VE BİREYSEL KARİYER PLANLAMALARININ İNCELENMESİ: MUŞ VE BATMAN İL ÖRNEĞİ.

Adı Soyadı	Kurumu	Eposta Adresi
ABDULLAH YÜKSEL	**BATMAN ÜNİVERSİTESİ**	**yukselay798@gmail.com**
ERDEM EROĞLU	MUŞ ALPARSLAN ÜNİVERSİTESİ	e.eroglu@alparslan.edu.tr
METİN KARAYOL	MUŞ ALPARSLAN ÜNİVERSİTESİ	m.karayol@alparslan.edu.tr

Giriş Amaç:
İnovasyon; "yenileşim" olarak tanımlanmakta ve "değişen koşullara uyabilmek için toplumsal, kültürel ve yönetimsel ortamlarda yeni yöntemlerin kullanılmaya başlanması, yenilik" şeklinde ifade edilmektedir (TDK, 2024). Günümüzde, bilginin artan üretimi her alanda yenilik ve değişimin yaşanmasına sebep olmaktadır. Toplum içindeki yeniliklerin yayılması, öncelikle bireylerin bu yenilikleri kabul etmeleri, benimsemeleri ve değişmeleriyle mümkün olmaktadır (Sarıkaya, 2019). Bir değişime adapte olmak, bireyin yenilikçi düşünceyi (inovasyonu) nasıl değerlendirdiği ve bu kavramı yaşamında nasıl konumlandırdığı ile ilgilidir. Bu bağlamda bu çalışmanın amacı; Spor bilimlerinde öğrenim gören öğrencilerin inovasyon düzeyleri ve bireysel kariyer planlamalarının incelenmesidir.
Yöntem:
Çalışma grubunu Muş Alparslan ve Batman üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesinde öğrenim gören 198'i (%49) kadın, 206'sı (%51) erkek toplam 404 öğrenci oluşturmaktadır. Veri toplama aracı olarak araştırmacılar tarafından oluşturulan kişisel bilgi formu, katılımcıların bireysel yenilikçilik düzeylerinin tespiti için Hurt, Joseh ve Cook, (1977,58-65) tarafından geliştirilen bireysel yenilikçilik ölçeği kullanılmıştır. Katılımcıların kariyer planlama düzeylerinin tespiti için ise Yavuz Eroğlu ve Eroğlu (2020) tarafından geliştirilen kariyer planlama ölçeği kullanılmıştır. Araştırmada verilerin istatistiksel analizinde bağımsız ikili değişkenler için t-Testi, üç ve üzeri bağımsız değişkenler için ise ANOVA testi kullanılmıştır. Ölçek alt boyutları arasındaki ilişkinin tespiti için ise Korelasyon analizi uygulanmıştır.
Bulgular:
Yapılan analiz sonucunda; katılımcıların yaş değişkenine göre bireysel yenilikçilik ölçeğinin değişime direnç alt boyut puanında anlamlı bir farklılık olduğu tespit edilmiştir. Aynı şekilde eğitim gördüğü bölüm değişkenine göre bireysel yenilikçilik ölçeğinin değişime direnç ve fikir önderliği alt boyut puanlarında anlamlı bir farklılık olduğu tespit edilmiştir. Katılımcıların eğitim gördüğü bölüm değişkenine göre kariyer planlama ölçeğinin eğitimin yeterliliği alt boyut puanında anlamlı bir farklılık olduğu tespit edilmiştir. Aynı şekilde eğitim gördüğü sınıf değişkenine göre kariyer planlama ölçeğinin mesleki farkındalık alt boyut puanında anlamlı bir farklılık olduğu tespit edilmiştir. Diğer taraftan bireysel yenilikçilik ve kariyer planlama ölçeklerini alt boyutları arasında orta düzeyde pozitif yönde anlamlı ilişki olduğu tespit edilmiştir.
Sonuç:
Bireysel Yenilikçilik Ölçeği ve Kariyer Planlama ölçeklerinin alt boyutları arasındaki dağılımı incelenen bu çalışmada; bireysel yenilik düzeyleri olan spor bilimleri fakültesinde öğrenim gören öğrencilerin kariyer planlama düzeylerinin daha yüksek olduğu ancak, kariyere yönelik inanç alt boyutu değişime direnç alt boyutu arasında düşük düzeyde negatif ve anlamlı bir ilişki olduğu söylenebilir.

Anahtar Kelimeler: SPOR YÖNETİMİ - İNOVASYON - KARİYER PLANLAMA

INVESTIGATION OF INNOVATION LEVELS AND INDIVIDUAL CAREER PLANNING OF STUDENTS STUDYING IN SPORTS SCIENCES: MUŞ AND BATMAN PROVINCE EXAMPLE

Introduction and Aim:
Innovation is defined as 'innovation' and is defined as 'the introduction of new methods in social, cultural and managerial environments in order to adapt to changing conditions, innovation' (TDK, 2024). Today, the increasing production of information leads to innovation and change in every field. The spread of innovations in society is possible primarily through individuals' acceptance, adoption and change of these innovations (Sarıkaya, 2019). Adapting to a change is related to how the individual evaluates innovative thinking (innovation) and how he/she positions this concept in his/her life. In this context, the aim of this study is to examine the innovation levels and individual career planning of students studying in sports sciences.
Method:
The study group consisted of a total of 404 students, 198 (49%) female and 206 (51%) male, studying at the Faculty of Sport Sciences of Muş Alparslan and Batman Universities. The personal information form created by the researchers was used as a data collection tool, and the individual innovativeness scale developed by Hurt, Joseh and Cook (1977, 58-65) was used to determine the individual innovativeness levels of the participants. The career planning scale developed by Yavuz Eroğlu and Eroğlu (2020) was used to determine the career planning levels of the participants. In the statistical analysis of the data in the study, t-Test was used for independent binary variables and ANOVA test was used for three or more independent variables. Correlation analysis was applied to determine the relationship between the sub-dimensions of the scale.
Findings:
As a result of the analysis, it was determined that there was a significant difference in the resistance to change sub-dimension score of the individual innovativeness scale according to the age variable of the participants. Likewise, it was determined that there was a significant difference in the resistance to change and idea leadership sub-dimension scores of the individual innovativeness scale according to the department of education variable. It was determined that there was a significant difference in the adequacy of education sub-dimension score of the career planning scale according to the department in which the participants were educated. Likewise, it was determined that there was a significant difference in the professional awareness sub-dimension score of the career planning scale according to the class variable. On the other hand, it was determined that there was a significant positive relationship between the sub-dimensions of individual innovativeness and career planning scales at a medium level.
Conclusion:
In this study, which examined the distribution between the sub-dimensions of the Individual Innovativeness Scale and Career Planning scales; it can be said that the career planning levels of the students studying at the faculty of sport sciences with individual innovation levels are higher, but there is a low level negative and significant relationship between the sub-dimension of belief in career and the sub-dimension of resistance to change.

Keywords: SPORT MANAGEMENT - INNOVATION - CAREER PLANNING

Oral Presentation

BESLENME VE EGZERSİZ BİLİMİNDE AKADEMİK EĞİLİMLER: BİBLİYOMETRİK BİR DEĞERLENDİRME

Adı Soyadı	Kurumu	Eposta Adresi
GÜZİDE RUMEYSA ERDİM	**NECMETTİN ERBAKAN ÜNİVERSİTESİ**	**guzide.rumeysaerdim@gmail.com**
HASAN H. KARA	NECMETTİN ERBAKAN ÜNİVERSİTESİ	hasankara@erbakan.edu.tr

Giriş Amaç:
Fiziksel aktivite ve beslenme, bireylerin genel sağlık durumlarını iyileştirmede, spor performanslarını artırmada ve kronik hastalıkları önlemede kritik bir rol oynamaktadır. Egzersiz sırasında harcanan enerjinin geri kazanılması, doğru makro ve mikro besin öğelerinin tüketilmesiyle mümkün olmaktadır. Bu bağlamda, akademik literatürde fiziksel aktivite ve beslenme ilişkisini inceleyen çalışmaların kapsamı, eğilimleri ve eksiklikleri önemli bir araştırma konusu olarak öne çıkmaktadır. Bu çalışmanın amacı, fiziksel aktivite ve beslenme alanında yapılan akademik araştırmaları bibliyometrik analiz yöntemiyle değerlendirerek, alandaki mevcut eğilimleri, araştırma yoğunluğunu ve konuyla ilgili eksik kalan noktaları belirlemektir. analiz edilmiştir.
Yöntem:
Bu çalışma, fiziksel aktivite ve beslenme alanındaki bilimsel üretkenliği, akademik eğilimleri ve araştırma dinamiklerini incelemek amacıyla bibliyometrik analiz yöntemi kullanılarak gerçekleştirilmiştir. Çalışma kapsamında, Web of Science veri tabanında yer alan 10.323 akademik yayın analiz edilmiştir. Analizlerde, akademik yayınların ülkeler bazında dağılımı, araştırmacılar arasındaki iş birlikleri, en çok atıf alan çalışmalar, anahtar kelime haritaları ve konu başlıkları incelenmiştir. Veriler, bibliyometrik analiz için yaygın olarak kullanılan VOSviewer yazılımı aracılığıyla görselleştirilerek değerlendirilmiştir. Özellikle dayanıklılık sporları, kuvvet antrenmanları ve yüksek yoğunluklu egzersizlerle ilgili yapılan çalışmalar detaylı olarak ele alınmış ve beslenme stratejilerinin bu alanlardaki yeri incelenmiştir.
Bulgular:
Bibliyometrik analiz sonuçları, fiziksel aktivite ve beslenme alanındaki akademik araştırmaların yıllar içindeki artış eğilimini, hangi ülkelerin bu alanda daha fazla yayın yaptığını ve en çok hangi konuların ele alındığını ortaya koymuştur. - Makro ve mikro besin öğeleri: Karbonhidrat, protein ve yağların egzersiz performansı üzerindeki etkileri en çok çalışılan konular arasındadır. Özellikle dayanıklılık sporları için karbonhidrat tüketimi, kuvvet antrenmanları için protein alımı üzerine yoğunlaşan araştırmalar öne çıkmaktadır. - Hidrasyonun rolü: Egzersiz sırasında vücudun sıvı dengesinin korunmasıyla ilgili çalışmalar önemli bir yer tutmakta olup, hidrasyon stratejileri ve sıvı alımının performansa etkileri geniş bir şekilde ele alınmaktadır. - Ergojenik destekler: Kafein ve kreatin gibi ergogenik desteklerin performans üzerindeki etkileri literatürde sıklıkla incelenmektedir. - Bilimsel boşluklar: Analizler, bazı egzersiz türleri ve beslenme stratejileri arasında akademik boşluklar bulunduğunu göstermektedir. Özellikle bireysel farklılıklar, genetik faktörler ve uzun vadeli beslenme stratejileri üzerine daha fazla araştırmaya ihtiyaç duyulmaktadır.
Sonuç:
Çalışmanın bulguları, fiziksel aktivite ve beslenme alanındaki akademik eğilimleri, araştırma yoğunluklarını ve eksik kalan noktaları ortaya koymaktadır. Bu alanda yapılan çalışmaların artış eğiliminde olduğu, ancak belirli konulara daha fazla odaklanıldığı görülmektedir. Elde edilen bulgular, gelecekteki araştırmalara yön vermek ve fiziksel aktivite-beslenme ilişkisine dair daha kapsamlı bilimsel yaklaşımların geliştirilmesine katkı sağlamak amacıyla sunulmaktadır. Özellikle egzersiz türlerine özel beslenme stratejileri, bireysel farklılıkların göz önünde bulundurulması ve hidrasyonun uzun vadeli etkileri gibi konular, ilerleyen araştırmalar için önemli çalışma alanları olarak öne çıkmaktadır.

Anahtar Kelimeler: EGZERSİZ - BESLENME - BİBLİYOMETRİK

ACADEMIC TRENDS IN NUTRITION AND EXERCISE SCIENCE: A BIBLIOMETRIC EVALUATION

Introduction and Aim:
Physical activity and nutrition play a crucial role in improving individuals' overall health, enhancing sports performance, and preventing chronic diseases. Replenishing the energy expended during exercise is possible through the consumption of appropriate macro and micronutrients. In this context, the scope, trends, and gaps in academic studies examining the relationship between physical activity and nutrition have emerged as significant research topics. The aim of this study is to evaluate academic research in the field of physical activity and nutrition using bibliometric analysis, identifying current trends, research intensity, and gaps in the literature.
Method:
This study employs bibliometric analysis to examine scientific productivity, academic trends, and research dynamics in the field of physical activity and nutrition. The dataset consists of 10,323 academic publications retrieved from the Web of Science database. The analysis includes the distribution of academic publications by country, collaborations among researchers, the most frequently cited studies, keyword mapping, and research topics. Data were visualized and evaluated using VOSviewer, a widely used bibliometric analysis software. In particular, studies focusing on endurance sports, strength training, and high-intensity exercises were examined in detail, assessing the role of nutrition strategies in these domains.
Findings:
The bibliometric analysis results reveal the increasing trend in academic research on physical activity and nutrition over the years, highlighting which countries contribute most to the field and the key topics under investigation. - Macro and micronutrients: The effects of carbohydrates, proteins, and fats on exercise performance are among the most frequently studied topics. Research has primarily focused on carbohydrate consumption for endurance sports and protein intake for strength training. - Role of hydration: Studies on maintaining fluid balance during exercise hold a significant place, extensively discussing hydration strategies and their impact on performance. - Ergogenic aids: The effects of ergogenic aids such as caffeine and creatine on performance have been frequently examined in the literature. - Research gaps: The analysis indicates that certain exercise types and nutrition strategies lack sufficient academic coverage. More research is needed on individual differences, genetic factors, and long-term nutritional strategies.
Conclusion:
The findings of this study highlight academic trends, research intensity, and gaps in the field of physical activity and nutrition. While studies in this area are increasing, they tend to focus on specific topics. The results aim to guide future research and contribute to the development of more comprehensive scientific approaches regarding the physical activity-nutrition relationship. Exercise-specific nutrition strategies, individual differences, and the long-term effects of hydration emerge as critical areas for future research.

Keywords: EXERCISE - NUTRITION - BIBLIOMETRIC

Oral Presentation

SPOR ALANINDA KARBON AYAK İZİ ARAŞTIRMALARIN BİBLİYOMETRİK ANALİZİ

Adı Soyadı	Kurumu	Eposta Adresi
RAMAZAN TAŞÇIOĞLU	**ARDAHAN ÜNİVERSİTESİ**	**ramazantascioglu@windowslive.com**
MURAT AYGÜN	ARDAHAN ÜNİVERSİTESİ	muratаygun@ardahan.edu.tr

Giriş Amaç:
Bilimsel üretkenliği ve alan haritalamasını ölçmek için kullanılan bibliyometrik araştırmalar, yayın, kaynak ve yazar gibi çok sayıda unsur arasındaki bağlantıları analiz ederek ilgili bilimsel alanın durumu ve eğilimleri hakkında fikir verir. Bu araştırmanın amacı, karbon ayak izi konusunda spor alanında yapılan araştırmalarının bilimsel üretkenlik performansını ve bilimsel alan haritasını incelemektir.
Yöntem:
Araştırmada bibliyometrik analiz yöntemi kullanılmıştır. Web of Science (WoS) veri tabanında 2025 yılının Mart ayında karbon ayak izi konusu spor alanlarında aranmıştır. SSCI, SCI-E ve ESCI indeksleri ile sınırlandırılan aramada yıl sınırlaması uygulanmamıştır. Elde edilen 331 verinin analizi açık kaynak kodlu olan R dilinde geliştirilen Bibliometrix paketi kullanılarak Biblioshiny uygulamasında yapılmıştır.
Bulgular:
Temel bilgiler veri setindeki 331 araştırmanın 2008-2025 yılları arasında 195 kaynaktan yayınlandığını göstermiştir. Karbon ayak izi konusunda en fazla yayının 2024 yılında üretilirken; en çok atıf 2019 yılında alınmıştır. En ilgili kaynağın “Sustainability” dergisi olduğu; en fazla atıf yapılan kaynağın “Journal of Cleaner Production” dergisi olduğu tespit edilmiştir. En ilgili kurumun Tokyo Üniversitesi; en ilgili yazarın “Nansai K” olduğu bulunmuştur. Bunlara ek olarak, bilimsel alan haritası incelemesi kapsamında yapılan tematik haritalandırma tüketim, emisyon ve enerji kavramlarının motor temalar olduğunu göstermiştir.
Sonuç:
Araştırma sonucunda karbon ayak izi konusunda spor alanında yapılan araştırmaların yayın, kaynak ve yazar gibi çok sayıdaki unsurları arasındaki bağlantılar analiz edilmiş ve üretkenlik performansı ile bilimsel alan haritasına yönelik sonuçlar elde edilmiştir. Elde edilen sonuçların karbon ayak izi konusunda araştırma yapmak isteyen araştırmacılara ışık tutacağı düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: BİLİMSEL ÜRETİM - KARBON AYAK İZİ - SPOR

A BIBLIOMETRIC ANALYSIS OF RESEARCH ON CARBON FOOTPRINT IN SPORTS

Introduction and Aim:
Bibliometrics research, which is used to measure scientific productivity and field mapping, provides insight into the state and patterns of the pertinent scientific area by analyzing the connections between numerous elements, including publication, source, and author. This research aims to examine the scientific productivity performance and scientific field map of research conducted in sports on carbon footprint.
Method:
Bibliometric analysis method was used in the research. The topic of carbon footprint was searched in the Web of Science (WoS) database in March 2025 in sports fields. The search query was made with no year limitation but only limited to SSCI, SCI-E, and ESCI indexes. The analysis of 331 data was performed in the Biblioshiny using the Bibliometrix package developed in the open-source R platform.
Findings:
Main information results showed that 331 studies were published from 195 sources between 2008-2025. While most publications on carbon footprint were produced in 2024, the most average citation per year on carbon footprint was cited in 2019. While the most relevant source was the “Sustainability” journal, the most cited source was the “Journal of Cleaner Production” journal. The most relevant institution was the University of Tokyo, the most relevant author was “Nansai K”. In addition, thematic mapping conducted within the scope of scientific field map review showed that consumption, emission, and energy concepts are the motor themes.
Conclusion:
As a result of the research, the connections between many elements such as publication, source, and author of the research conducted on carbon footprint in the sports field were analyzed and results were obtained for productivity performance and scientific field map. It is thought that the obtained results will shed light on researchers who want to research carbon footprint.

Keywords: SCIENTIFIC PRODUCTION - CARBON FOOTPRINT - SPORTS

Oral Presentation

SÜRÜDÜRÜLEBİLİR SPOR VE HASHTAG PAZARLAMASI: INSTEGRAM'DA #SÜRDÜRÜLEBİLİR SPOR ETİKETİ KULLANIMI ÜZERİNE BİR ANALİZ

Adı Soyadı	Kurumu	Eposta Adresi
VOLKAN AYDOĞDU	**BİTLİS EREN ÜNİVERSİTESİ**	vaydogdu@beu.edu.tr

Giriş Amaç:
Sürdürülebilirlik farklı alanlarda olduğu gibi spor endüstrisinde de hızla artan bir öneme sahiptir. Spor Markaları artan tüketici talebi ve eğilimine uyum sağlayabilmek için sürdürülebilirlik prensiplerini benimsemek zorundadır. Bu noktada sosyal medaynın gücü ve etkisi, özellikle Instagram'ın hashtag pazarlamasıyla birleşerek spor markaları sürdürülebilirlik mesajlarını daha etkili bir şekilde kullanıcılarına sağlamaktadırlar. Bu çalışmanın amacı, Instagram'da #sürdürülebilirspor etiketinin kullanımına yönelik verilerin analiz edilmesi ve Instagram'da #sürdürülebilirspor etiketiyle birlikte kullanılan diğer hashtagleri tespit etmektir.
Yöntem:
Araştırmada web kazıma yapılarak verilere erişilmiş ve sosyal ağ analizi yöntemi kullanılmıştır. Sosyal ağ analizi, bireylerin veya grupların birbirleriyle olan ilişkilerini "çizgi ya da bağlantı" şeklinde kavramsallaştıran bir analiz türüdür (Scott, 2022). Ağın görselleştirilmesi ve bağlantıların tek bir ölçüde ortaya konulması ve niceliksel olarak incelenmesine imkan sağlamaktadır.
Bulgular:
Web kazıma ile Instagramda #sürdürülebilirspor etiketiyle 01 Arlalık 2024 tarihi ile 28 Şubat 2025 tarihleri arasında farklı hesaplardan 1014 gönderi paylaşıldığı tespit edilmiştir. Bunun sonucunda Instagram'da #sürdürülebilirspor etiketiyle birlikte kullanılan etiketler "Çevre Dostu Spor Etkinlikleri", "Ekipman Sürdürülebilirliği", Erişilebilir Spor", "Yeşil Teknoloji ve Dijitalleşme" 5 temada toplanmıştır. Ayrıca #sürdürülebilirspor etiketiyle birlikte günlük ortalama 11 gönderi paylaşılmış, en çok cumartesi ve pazar günleri gönderi yayınlandığı, Türkçe ve İngilizce etiketlerin sıklıkla birlikte kullanıldığı tespit edilmiştir.
Sonuç:
Sonuç olarak #sürdürülebilirspor hashtagleri, markaların hem yerel hem küresel müşterilere hitap etme adına çeşitli etiket stratejilerini ortaya çıkarabilir. Ayrıca markaların, marka imajını ve hedef kitleyle daha güçlü bir bağ kurma olanağı sağlayabilir. Sosyal medya platformlarında bu etiketi kullanmak, çevre bilinci oluşturmaktan geri dönüştürülebilir spor ekipmanlarını tanıtmaya kadar geniş bir yelpazede farkındalık yaratmaya katkı sağlar. Aynı zamanda, spor markaları bu etiketi kullanarak daha geniş bir kitleye ulaşabilir, sürdürülebilirlik odaklı ürün ve projelerini tanıtarak marka değerlerini güçlendirebilirler. Çevre dostu etkinliklerin ve geri dönüşüm projelerinin tanıtımı, aktif yaşamı destekleyen içerikler ve doğayla uyumlu spor aktiviteleri gibi temalar, sosyal medyada #Sürdürülebilirspor etiketiyle yeni bir dijital hareketin oluşumunda da etkili olabilir.

Anahtar Kelimeler: SÜRDÜRÜLEBİLİR SPOR - HASHTAG PAZARLAMASI - SOSYAL MEDYA

SUSTAINABLE SPORTS AND HASHTAG MARKETING: AN ANALYSIS ON THE USE OF THE #SUSTAINABLESPORTS TAG ON INSTAGRAM

Introduction and Aim:
Sustainability has a rapidly increasing importance in the sports industry as well as in different fields. Sports Brands must adopt sustainability principles in order to adapt to increasing consumer demand and trends. At this point, the power and influence of social media, especially Instagram's hashtag marketing, combines sports brands to provide sustainability messages to their users more effectively. The aim of this study is to analyze data on the use of the #sustainablesports tag on Instagram and to identify other hashtags used with the #sustainablesports tag on Instagram.
Method:
In the research, data was accessed by web scraping and social network analysis method was used. Social network analysis is a type of analysis that conceptualizes the relationships of individuals or groups with each other as a "line or connection" (Scott, 2022). It allows visualizing the network and revealing the connections in a single measure and examining them quantitatively.
Findings:
Through web scraping, it was determined that 1014 posts were shared from different accounts with the #sustainablesports tag on Instagram between 01 December 2024 and 28 February 2025. As a result, the tags used with the #sustainablesports tag on Instagram were collected under 5 themes: "Environmentally Friendly Sports Events", "Equipment Sustainability", "Accessible Sports", "Green Technology and Digitalization". In addition, an average of 11 posts were shared per day with the #sustainablesports tag, it was determined that the most posts were published on Saturdays and Sundays, and Turkish and English tags were frequently used together.
Conclusion:
As a result, #sustainablesports hashtags can reveal a variety of hashtag strategies for brands to appeal to both local and global customers. It can also provide brands with the opportunity to strengthen their brand image and establish a stronger bond with the target audience. Using this hashtag on social media platforms contributes to raising awareness on a wide range of topics, from environmental awareness to promoting recyclable sports equipment. At the same time, sports brands can reach a wider audience by using this label and strengthen their brand values by promoting sustainability-oriented products and projects. Themes such as the promotion of environmentally friendly events and recycling projects, content that supports active life and sports activities compatible with nature can also be effective in the formation of a new digital movement on social media with the hashtag #Sustainablesports.

Keywords: SUSTAINABLE SPORTS - HASHTAG MARKETING - SOCIAL MEDIA

Oral Presentation

ÇOCUK ATLETİZMİ EĞİTİMİ ALAN VE ALMAYAN ÖĞRENCİLERİN MOTORİK ÖZELLİKLERİNİN KARŞILAŞTIRILMASI

Adı Soyadı	Kurumu	Eposta Adresi
GÜLCAN ARSLAN	**KARAMANOĞLU MEHMETBEY ÜNİVERSİTESİ**	**gulearslan6633@gmail.com**
MELEK GÜLER	KARAMANOĞLU MEHMETBEY ÜNİVERSİTESİ	melekglr@kmu.edu.tr

Giriş Amaç:
Çocuk atletizmi oyunları spor dünyasındaki en büyük altyapı geliştirme programı olarak 2005 yılında IAAF Kids Athletic adıyla spor literatürüne girmiştir. Çocuk atletizm oyunları ile çocukların atletizm sporunu daha keyifli hale getirmek amaçlanır. Çocukların uygun olan her yerde hız, dayanıklılık koşusu, atma ve atlama gibi en temel becerilerini sergilemeleri sağlanır. Amaç: Çocuk atletizmi egzersizlerine katılan ve katılmayan ortaokul öğrencilerinin temel motorik özelliklerinde farklılık olup olmadığının incelenmesidir.

Yöntem:
Araştırmaya Karaman'da eğitim gören Çocuk Atletizmi kursundaki (n:20) ve normal (n:20) olarak 40 ortaokul öğrencisi gönüllü olarak katılmıştır. Araştırmada çocukların motorik özelliklerini belirlemek için 20 metre sürat testi, durarak uzun atlama, T çeviklik testi ve sağlık topunu geriye fırlatma testi yapılmıştır. Her testte çocuklara 2 hak verilmiş, en iyi derece kaydedilmiştir. Verilerin analizinde frekans (n), ortalama ($\bar{x}$) ve standart sapma (ss) kullanılmıştır. Normal dağılım analizi sonucuna göre Independent samples t test ve Man Whitney U testi kullanılmıştır. Tüm analizler Jamovi (2.3.21.0) istatistik programında %95 güven aralığı ve 0,05 anlamlılık düzeyinde yapılmıştır.

Bulgular:
Çocuk atletizmi grubunun durarak uzun atlama ve sağlık topu fırlatma test ortalamaları normal öğrencilerin ortalamalarından daha yüksektir ($p<0,05$). Normal grubun 20m sürat test ortalamaları, çocuk atletizmi grubunun ortalamalarından anlamlı derecede daha yüksektir ($p<0,05$). Normal öğrenci grubunun çeviklik test ortalamaları, çocuk atletizmi grubunun ortalamalarından anlamlı derecede daha yüksektir ($p<0,05$).

Sonuç:
Sonuç olarak çocuk atletizmi egzersizlerine katılan öğrencilerin çocuk atletizmi almayan diğer öğrencilere göre daha süratli, daha çevik ve daha kuvvetli oldukları söylenebilir. Çocuk atletizmi egzersizlerine katılan öğrencilerin test ortalamalarının daha iyi olmasının nedeninin yapılan çocuk atletizmi egzersizlerinin sürat, kuvvet ve çeviklik içeren aktivitelerini içeriyor olmasından kaynaklandığı düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: ÇOCUK ATLETİZMİ - MOTOR GELİŞİM - PERFORMANS

COMPARISON OF MOTORIC CHARACTERISTICS OF STUDENTS WHO RECEIVED AND DID NOT RECEIVE CHILDREN'S ATHLETICS EDUCATION

Introduction and Aim:
The children's athletics games entered the sports literature in 2005 under the name of IAAF Kids Athletic as the largest infrastructure development program in the sports world. It is aimed to make children's athletics sports more enjoyable with children's athletics games. It is ensured that children demonstrate the most basic skills such as speed, endurance running, throwing and jumping wherever appropriate. Purpose: To investigate whether there are differences in the basic motoric characteristics of secondary school students who participate in children's athletics exercises and do not participate.
Method:
40 secondary school students in the Children's Athletics course (n:20) and normal (n:20) studying in Karaman participated voluntarily in the research. In the research, a 20 meter speed test, a standing long jump, a T agility test and a throwing the medical ball back test were performed to determine the motoric characteristics of the children. Children were given 2 rights in each test, the best rating was recorded. Frequency (n), mean (x) and standard deviation (ss) were used in the analysis of the data. According to the results of normal distribution analysis, independent samples t test and Man Whitney U test were used. All analyses were performed in Jamovi (2.3.21.0) statistical program with 95% confidence interval and 0.05 significance level.
Findings:
The averages of the standing long jump and medical ball throwing tests of the children's athletics group are higher than the averages of normal students (p value 0.05). The 20m sprint test averages of the normal group are significantly higher than the averages of the children's athletics group ($p<0.05$). The agility test averages of the normal student group are significantly higher than the averages of the children's athletics group ($p<0.05$).
Conclusion:
As a result, it can be said that students participating in children's athletics exercises are faster, more agile and stronger than other students. It is believed that the reason why the test averages of the students participating in children's athletics exercises are better is due to the fact that the children's athletics exercises include activities involving speed, strength and agility.

Keywords: KIDS ATHLETICS - MOTOR DEVELOPMENT - PERFORMANCE

Oral Presentation

TERCİH Mİ TESADÜF MÜ? REKREASYON ÖĞRENCİLERİNİN BÖLÜME BAKIŞI VE BEKLENTİLERİ

Adı Soyadı	Kurumu	Eposta Adresi
FERHAT KILIÇARSLAN	ERCİYES ÜNİVERSİTESİ	frkilicarslan@gmail.com
MUSTAFA İNAN ÖZANT	**GAZİ ÜNİVERSİTESİ**	**inanozant@gmail.com**
TEBESSÜM AYYILDIZ DURHAN	GAZİ ÜNİVERSİTESİ	tebessumayyildiz@gmail.com

Giriş Amaç:
Toplumlar, küresel, bölgesel ve yerel ölçekte sürekli bir değişim sürecinden geçmekte olup bu değişimler, ülkelerin eğitim sistemlerinin istikrarsızlaşmasına neden olmaktadır. Bu durum, eğitime dair farklı perspektiflerin ortaya çıkmasına ve eğitim kavramının çeşitli açılardan yorumlanmasına yol açmaktadır. Beklenti, tahmin edilen ya da öngörülen performans olarak tanımlanmaktadır (Lee, 2018). Genel olarak eğitim; bireyin sorunlarla başa çıkma becerisini geliştirmesine, daha iyi koşullarda bir yaşam sürmesine ve kendini geleceğe en iyi şekilde hazırlamasına katkıda bulunan bir süreçtir. Aynı zamanda mesleki ve günlük hayatında başarı, mutluluk ve sağlık kazanmasına yardımcı olur (Başaran, 1984). Bu çalışma, rekreasyon bölümü öğrencilerinin bölüm tercihi süreci, programdan beklentileri ve mesleki geleceğe dair görüşlerini tematik analiz yöntemiyle incelemektedir.
Yöntem:
Çalışmada nitel araştırma yaklaşımı kullanılmıştır. Nitel araştırma; bireylerin davranışlarını, yaşam tarzlarını, örgütsel yapılarını, öykülerini, olayların ve algıların doğal ortamında bütüncül ve gerçekçi bir biçimde yorumlayıcı olarak inceleyen araştırma olarak tanımlanmaktadır (Karagöz, 2021). Bu yaklaşım benimsenerek planlanan çalışmalarda incelenen konu hakkında derinlemesine bir kavrayış edinme çabası vardır (Karataş, 2015). Çalışmada veri toplama aracı olarak yarı yapılandırılmış soru formu kullanılmıştır. Uygulanan form, rekreasyon programı ile ilgili öğrencilerin gelecek beklentileri ve düşüncelerini ortaya çıkarmayı amaçlamaktadır. Form, genel olarak çalışma grubunun özellikleri, tutumları ve düşünceleri hakkında bilgi edinmek amacıyla kullanıldığı için (Howitt & Cramer, 2011) tercih edilmiştir. Öğrencilere toplamda 5 soru yöneltilmiş olup katılımcılar bu sorulara yazılı olarak Google Forms üzerinden yanıt vermiştir.
Bulgular:
Katılımcılar KA1, KA2 şeklinde kodlanarak anonim hale getirilmiş, verdikleri yanıtlar tematik kategoriler altında düzenlenmiştir. Elde edilen veriler, rekreasyon bölümünü tercih etme nedenlerinin "kariyer ve iş olanakları," "kişisel ilgi ve spor sevgisi," "üniversite seçimi ve puan durumu" gibi temel temalar etrafında toplandığını göstermiştir. Programın katılımcılara sağladığı kazanımlar sosyal ve kişisel gelişim, boş zaman yönetimi ve programlama gibi konularla ilişkili bulunmuştur. Öğrenciler, mezuniyet sonrası kariyer hedefleri doğrultusunda uygulamalı derslerin ve branş çeşitliliğinin artırılmasını istemektedir. Bunun yanı sıra, antrenörlük ve spor bilgisine dair derslerin daha fazla yer almasını ve özel gereksinimli bireylere yönelik sosyal katılım projelerinin desteklenmesini talep etmektedirler.
Sonuç:
Rekreasyon bölümü öğrencilerinin bölümü tercih etme nedenleri, mesleki beklentileri ve program geliştirme alanlarına yönelik görüşleri tematik analiz yöntemiyle sistematik bir şekilde ortaya konmuş, bu doğrultuda öğrencilerin akademik ve profesyonel gelişimlerine katkı sağlayacak iyileştirme alanları belirlenmiştir. Elde edilen bulgular, öğrencilerin kariyer hedeflerine uygun ders içeriklerinin geliştirilmesi, uygulamalı eğitimlerin artırılması, rekreasyon alanında uzmanlaşmaya yönelik derslerin çeşitlendirilmesi ve sektörle daha güçlü bağlantılar kurulması gerektiğini göstermektedir. Ayrıca, mezuniyet sonrası iş olanaklarının artırılması ve öğrencilere kariyer planlaması konusunda rehberlik edilmesi gibi konular ön plana çıkmıştır.

Anahtar Kelimeler: REKREASYON - BEKLENTİ - TERCİH

PREFERENCE OR COINCIDENCE? RECREATION STUDENTS' VIEWS AND EXPECTATIONS OF THE DEPARTMENT

Introduction and Aim:
Societies are going through a constant process of change on a global, regional and local scale, and these changes cause the instability of countries' education systems. This situation leads to the emergence of different perspectives on education and the interpretation of the concept of education from various perspectives. Expectation is defined as the estimated or foreseen performance (Lee, 2018). It also helps to achieve success, happiness and health in professional and daily life (Başaran, 1984). This study examines the department preference process of recreation department students, their expectations from the program and their views on their professional future using thematic analysis method.

Method:
The qualitative research approach was used in the study. Qualitative research is defined as research that examines the behaviors, lifestyles, organizational structures, stories, events and perceptions of individuals in a holistic and realistic interpretive manner in their natural environment (Karagöz, 2021). In studies planned by adopting this approach, there is an effort to gain an in-depth understanding of the subject being examined (Karataş, 2015). A semi-structured questionnaire was used as the data collection tool in the study. The applied form aims to reveal the future expectations and thoughts of the students regarding the recreation program. The form was preferred because it was generally used to obtain information about the characteristics, attitudes and thoughts of the study group (Howitt & Cramer, 2011). A total of 5 questions were asked to the students and the participants responded to these questions in writing via Google Forms.

Findings:
Participants were coded as KA1, KA2 and made anonymous, and their responses were organized under thematic categories. The data obtained showed that the reasons for choosing the recreation department were gathered around basic themes such as "career and job opportunities," "personal interest and love of sports," "university selection and score status." The gains provided to the participants by the program were found to be related to issues such as social and personal development, free time management and programming. Students want applied courses and branch diversity to be increased in line with their post-graduation career goals. In addition, they demand that courses on coaching and sports knowledge be included more and that social participation projects for individuals with special needs be supported.

Conclusion:
The recreation department students' reasons for choosing the department, their professional expectations and their views on program development areas were systematically presented using thematic analysis method, and improvement areas that will contribute to the academic and professional development of the students were determined. The findings show that course content appropriate for the students' career goals should be developed, practical training should be increased, courses aimed at specialization in the field of recreation should be diversified and stronger connections should be established with the sector. In addition, issues such as increasing job opportunities after graduation and providing guidance to students in career planning came to the fore.

Keywords: RECREATION - EXPECTATION - PREFERENCE

Oral Presentation

ÖZ KONTROL TEORİSİ BAĞLAMINDA SOSYAL FAYDA VE ÖZ-KONTROL ARASINDAKİ İLİŞKİDE SOSYAL BAĞLILIĞIN ARACI ROLÜ

Adı Soyadı	Kurumu	Eposta Adresi
BAŞAK DİNÇER	**AKDENİZ ÜNİVERSİTESİ**	basakbayhan@akdeniz.edu.tr
ELİF KÖSE	AKDENİZ ÜNİVERSİTESİ	koseelif@akdeniz.edu.tr

Giriş Amaç:
Düşük öz kontrol düzeyi bireysel anlamda obezite, erteleme, suç eğilimi gibi olumsuzluklara yol açtığı gibi suç oranlarının artışı, iş verimsizliği, ekonomik sorunlar ve ülkelerin artan sağlık harcamaları vb. toplumsal sorunlara neden olabilen bir problemdir. Öz kontrolü yüksek olan bireyler toplumsal normlara daha fazla uyum sağlamakta ve suç işleme, madde bağımlılığı vb. olumsuz davranışlardan da uzak durarak sosyal anlamda avantajlı olmaktadır. Üniversite öğrencilerinin öz kontrol düzeylerine yönelik yapılan çalışmalar, ülkemizin gelecekteki nitelikli iş gücünün potansiyelini ve sürdürülebilir kalkınma vizyonunu belirlemede kritik bir rol oynamaktadır. Bu çalışma Gottfredson ve Hirschi'nin öz kontrol teorisi bağlamında üniversite öğrencilerinin sosyal bağlılık, serbest zamanın sosyal faydası ve öz kontrol arasındaki ilişkileri incelemeyi amaçlamaktadır.

Yöntem:
Bu çalışma işlevselci paradigma bağlamında nicel araştırma çalışması olarak yürütülmüştür. Çalışma düzeyine göre ilişkisel bir çalışmadır. Araştırmanın evrenini Akdeniz Üniversitesinde yer alan 30.605 öğrenci oluşturmaktadır. Araştırmanın örneklemi ise tabakalı örnekleme tekniğine göre seçilen 392 katılımcıdan oluşmuştur. Analiz için gerekli varsayımlar incelenerek verinin analizine uygun olmadığı tespit edilen 90 kişi analizden dışlanmış ve örneklem büyüklüğünü karşılayan 162 erkek, 140 kadın olmak üzere toplam 302 katılımcı ile analiz yürütülmüştür. Verilerin analizi noktasında bootstrap yöntemini esas alan regresyon analizi yapılması nedeniyle, regresyon analizinin temel sayıltıları (normallik, doğrusallık, çoklu bağlantı problemi, tekli ve çoklu uç değer, hataların normal dağılımı ve eşvaryanslılık, hataların birbirinden bağımsızlığı) sınanmıştır. Verilerin analizi için SPSS 26 ve PROCESS MACRO 4.1 yazılımları kullanılmıştır. Araştırmada, Türk kültürüne uyarlanan Sosyal Bağlılık Ölçeği (Duru, 2007), Çok Boyutlu Kısa Öz Kontrol Ölçeği (Koç ve ark., 2023) ve Rekreasyon Fayda Ölçeği (Akgül ve ark., 2018) veri toplama aracı olarak kullanılmıştır.

Bulgular:
Yapılan analiz sonucunda serbest zamandan elde edilen sosyal faydanın sosyal bağı olumlu yönde etkilediği görülmektedir (b=.249, %95 CI [.1045, .2754], t=3.387= p=.000). Sosyal fayda, sosyal bağlılığın %2.9 'unu açıklamaktadır(R2=.028). Öz kontrol üzerinde sosyal bağlılık (b=16.14, %95 CI [.1084, .2145], t=5,98, p=.000) ve sosyal faydanın (b=.2009, %95 CI [.1228, .2790], t=5,056, p=.000) birlikte etkileri incelendiğinde öz kontrolü anlamlı düzeyde ve pozitif etkilediği tespit edilmiştir. Sosyal fayda ve sosyal bağlılığın öz kontroldeki değişimin yaklaşık %16'sını açıkladığı görülmektedir. Sosyal fayda ile öz kontrol arasında sosyal bağ değişkeni olmadığında sosyal faydanın öz kontrol üzerinde olumlu yönde anlamlı bir etkisi olduğu görülmektedir (b=.241, %95 CI [.1607, .3214], t=5,8996, p=.000). Sosyal faydanın öz kontrol üzerindeki dolaylı etkisinin anlamlı olduğu bu ilişkiye sosyal bağlılığın aracılık ettiği tespit edilmiştir (b=.040, %95 CI [.0130, .0727], t=5,98= p=.000). Sosyal faydanın öz kontrol üzerindeki tam standardize etki büyülüğü incelendiğinde bu değer .0477 olarak hesaplanmıştır. Test edilen modelin aracılık etkisinin orta değere yakın olduğu ifade edilebilir.

Sonuç:
Bu bulgular, öz kontrol teorisine önemli bir katkı sunarak sosyal bağlılık ve serbest zamanın sosyal faydasının, bireylerin öz kontrol düzeylerini şekillendiren temel mekanizmalar arasında yer aldığını göstermekte ve genç yetişkinlerin suçtan, bağımlılıktan ve riskli davranışlardan uzak durmalarını destekleyecek sosyal ve eğitsel müdahaleler için güçlü bir dayanak oluşturmaktadır.

Anahtar Kelimeler: SOSYAL FAYDA - ÖZ KONTROL - SOSYAL BAĞLILIK

THE MEDIATING ROLE OF SOCIAL BONDING IN THE RELATIONSHIP BETWEEN SOCIAL BENEFIT AND SELF-CONTROL IN THE CONTEXT OF SELF-CONTROL THEORY

Introduction and Aim:
Low self-control level is a problem that can cause negative outcomes such as obesity, procrastination, and criminal tendencies in the individual sense, as well as social problems such as increased crime rates, work inefficiency, economic problems, and increasing health expenditures of countries. Individuals with high self-control are more in line with social norms and have a social advantage by staying away from negative behaviors such as committing crimes, substance addiction, etc. Studies on the self-control levels of university students play a critical role in determining the potential of our country's future qualified workforce and its vision of sustainable development. This study aims to examine the relationships between social bonding, social benefits of recreation, and self-control in university students in the context of Gottfredson and Hirschi's self-control theory.
Method:
This study was conducted as a quantitative research study in the context of the functionalist paradigm. It is a relational study according to the study level. The population of the study consists of 30.605 students at Akdeniz University. The sample size of the study consisted of 392 participants selected according to the stratified sampling technique. After excluding 90 unsuitable participants, the analysis was conducted with 302 eligible participants (162 male, 140 female). Since regression analysis based on the bootstrap method was performed at the point of data analysis, the basic assumptions of regression analysis (normality, linearity, multicollinearity, multicollinearity, single and multiple outliers, normal distribution of errors and equivariance, independence of errors) were tested. SPSS 26 and PROCESS MACRO 4.1 software were used for data analysis. In the study, the Social Bonding Scale (Duru, 2007), Multidimensional Brief Self-Control Scale (Koç et al., 2023) and Recreation Benefit Scale (Akgül et al., 2018) adapted to Turkish culture were used as data collection tools.
Findings:
As a result of the analysis, it is seen that social benefit from recreation positively affects social bonding (b=.249, 95% CI [.1045, .2754], t=3.387= p=.000). Social benefit explains 2.9% of social bonding (R2=.028). When the combined effects of social bonding (b=16.14, 95% CI [.1084, .2145], t=5.98, p=.000) and social benefit (b=.2009, 95% CI [.1228, .2790], t=5.056, p=.000) on self-control were examined, it was found that they significantly and positively affected self-control. Social benefit and social bonding explained approximately 16% of the change in self-control. When there is no social bond variable between social benefit and self-control, social benefit has a significant positive effect on self-control (b=.241, 95% CI [.1607, .3214], t=5.8996, p=.000). The indirect effect of social benefits on self-control was significant and this relationship was mediated by social bonding (b=.040, 95% CI [.0130, .0727], t=5,98= p=.000). When the fully standardized effect size of social benefit on self-control was examined, this value was calculated as .0477. It can be stated that the mediation effect of the tested model is close to the middle value.
Conclusion:
These findings provide an important contribution to the self-control theory, demonstrating that social bonding and the social benefits of recreation are among the main mechanisms that shape individuals' levels of self-control. It provides a strong basis for social and educational interventions to support young adults to stay away from crime, addiction and risky behaviors.

Keywords: SOCIAL BENEFIT - SELF CONTROL - SOCIAL BONDING

Oral Presentation

İŞ, AİLE VE SORUMLULUKLAR ARASINDA: ÇALIŞAN KADINLARDA SERBEST ZAMAN VE YAŞAM KALİTESİ ÜZERİNE BİR LİTERATÜR TARAMASI

Adı Soyadı	Kurumu	Eposta Adresi
FEYZA MERYEM KARA	ALANYA ALAADDİN KEYKUBAT ÜNİVERSİTESİ	feyzameryemkara@gmail.com
RIFAT KEREM GÜRKAN	KIRIKKALE ÜNİVERSİTESİ	rkgurkan@kku.edu.tr
AYŞE ATASEVER	**KIRIKKALE ÜNİVERSİTESİ**	**ayseatasever06@gmail.com**

Giriş Amaç:
Günümüzde kadınlar, iş hayatında ve toplumsal yaşamda daha fazla yer almakta, çeşitli roller üstlenerek toplumların gelişimine önemli katkılarda bulunmaktadır. Çalışan kadınlar, yoğun iş temposunun yanında, iş ortamı, sosyal hayat, annelik, ev sorumlulukları ve sağlık gibi pek çok farklı faktör ile başa çıkmaktadır. Bu süreçte kişisel gelişim, sosyal etkinlikler ve dinlenmeye yönelik serbest zaman aktivitelerine katılım ile yaşamlarına anlam ve derinlik katmaktadırlar. Bu nedenle, serbest zamanın etkili ve doyurucu bir şekilde değerlendirilmesi, çalışan kadınların yaşam kalitesini artırmada önemli bir unsur olarak öne çıkmaktadır. Bu kapsamda araştırmanın amacı, çalışan kadınların serbest zaman ve yaşam kalitesi bağlamında son beş yıl içerisinde yayınlanan Web of Science (WOS) veri tabanındaki çalışmaların literatür taraması aracılığıyla incelenmesidir.
Yöntem:
Bu literatür taraması çalışmasında, yalnızca WOS veri tabanında yer alan makalelerden faydalanılmıştır. Literatür taramasına, 2020-2024 yıllarını kapsayan beş yıllık süreçte yayımlanmış ve başlık, özet, içerik ya da anahtar kelimelerinde 'çalışan kadınlar' ile 'serbest zaman' ya da 'yaşam kalitesi' kavramlarından en az birini içeren 61 makale dahil edilmiştir. Literatür taraması sürecinde, nitel araştırma yöntemlerinden olan doküman analizi kullanılmıştır. Doküman analizi, yazılı kaynaklardan elde edilen verilerin sistematik bir şekilde incelenerek anlamlı bilgilere dönüştürülmesi sürecidir. Yapılan analiz sürecinde çalışmaların yıllara göre dağılımı, ülke, yazar ana bilim dalı, dergiler, dergi indeksler, dergi etki faktörü, çalışmanın atıf sayıları ile yayın türü, araştırma türü, konu, örneklem, veri toplama yöntemi ve genel sonuçlara dair bilgiler toplanmıştır.
Bulgular:
Kadınlar, serbest zaman ve yaşam kalitesi ilişkisini inceleyen çalışmaların son bir yıl içerisinde arttığı görülmektedir. En fazla yayın Hindistan'da gerçekleştirilmiştir. Konu kapsamında en fazla yayının Halk Sağlığı ana bilim dalında gerçekleştirildiği tespit edilmiştir. International Journal of Environmental Research and Public Health dergisi ise en fazla yayına sahip olan dergi olarak öne çıkmaktadır. Yine en fazla yayının SCIE atıf dizininde gerçekleştirildiği dikkat çekmektedir. 61 çalışmadan 21'i orta düzeyde (2-3 puan aralığı) etki faktörüne sahip dergilerde yer almaktadır. Verdonk vd. (2022)'nin çalışması 36 atıf ile dikkat çekmektedir. Çalışmaların önemli bir kısmının araştırma makalesidir ve nicel araştırma türünde tasarlandığı görülmüştür. Çalışma konularında anahtar kelimelerin dışında sağlıklı yaşam konusu öne çıkmıştır. Çalışmaların farklı yaş gruplarında gerçekleştirildiği ve verilerin toplama aracı olarak çoğunlukla anket kullanıldığı tespit edilmiştir.
Sonuç:
Araştırma sonucunda, çalışmaların özellikleri ve metodolojik yapıları açısından farklılıklar görülmüştür. Çalışan kadınların hem iş hayatı hem de ev hayatı dışındaki süreçte sağlık, sosyal ve psikolojik açıdan pek çok farklı problem ile yüzleştikleri görülmüştür. Özellikle iş hayatları ve sağlıkları ile ilgili problemlerin yaşam kalitelerini önemli derecede düşürdüğü anlaşılmıştır. İş ve ev sorumlukları sebebiyle çalışan kadınların serbest zaman aktivitelerini planlamakta güçlük çektikleri anlaşılmaktadır. Serbest zaman aktivitelerine katılımın ise sağlığı iyileştirdiği, iş stresini azalttığı ve yaşam kalitesini önemli derecede artırdığı tespit edilmiştir. Bu kapsamda çalışan kadınlara yönelik eş desteği ve pozitif işveren yaklaşımının gelişmesinin gerektiği, serbest zaman ve yaşam kalitesini artırmaya yönelik politikaların oluşturulması ve çalışma sayılarının artması önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: ÇALIŞAN KADINLAR - SERBEST ZAMAN - YAŞAM KALİTESİ

BETWEEN WORK, FAMILY, AND RESPONSIBILITIES: A LITERATURE REVIEW ON LEISURE AND QUALITY OF LIFE AMONG WORKING WOMEN

Introduction and Aim:
In today's world, women are taking on more roles in both professional and social life, making significant contributions to the development of societies. Working women, in addition to their demanding work schedules, deal with various factors such as work environment, social life, motherhood, household responsibilities, and health. In this process, participation in personal development, social activities, and leisure activities adds meaning and depth to their lives. Therefore, effectively and fulfillingly utilizing leisure emerges as a crucial factor in improving the quality of life for working women. In this context, the aim of the study is to examine, through a literature review, studies published in the last five years in the Web of Science (WOS) database, regarding leisure and quality of life of working women.

Method:
In this literature review study, only articles from the WOS database were used. The literature review includes 61 articles published between 2020 and 2024 that contain at least one of the concepts "working women" and "leisure" or "quality of life" in the title, abstract, content, or keywords. During the literature review process, document analysis, a qualitative research method, was employed. Document analysis is the process of systematically examining data obtained from written sources and converting it into meaningful information. In the analysis process, data regarding the distribution of studies by year, country, author's field of expertise, journals, journal indexes, journal impact factor, citation counts, publication type, research type, subject, sample, data collection methods, and general results were gathered.

Findings:
Recent studies examining the relationship between women, leisure and quality of life have increased over the past year. The highest number of publications has been made in India. Among these studies, the majority have been published under the Public Health department. The International Journal of Environmental Research and Public Health journal stands out as the one with the most publications. Additionally, it is noteworthy that the majority of these studies are indexed in the SCIE citation database. Out of 61 studies, 21 were published in journals with a medium impact factor (ranging from 2-3 points). The study by Verdonk et al. (2022) is notable for its 36 citations. Most of the studies are research articles, primarily designed as quantitative research. In terms of topics, healthy living has emerged as a key theme in addition to the main keywords. The studies span different age groups, with surveys being the most commonly used data collection tool.

Conclusion:
It was found that the studies differ in terms of their characteristics and methodological structures. It has been observed that working women face various problems in terms of health, social life, and psychological well-being outside of their work and home life. In particular, problems related to their work life and health significantly reduce their quality of life. It is understood that due to work and household responsibilities, working women have difficulty in planning leisure activities. Participation in leisure activities, on the other hand, has been found to improve health, reduce work-related stress, and significantly enhance quality of life. In this context, it is recommended to develop spousal support and a positive employer approach for working women, to establish policies aimed at improving leisure and quality of life, and to increase the number of related studies.

Keywords: WORKING WOMEN - LEISURE - QUALITY OF LIFE

Oral Presentation

SOSYAL MEDYA BİLİNCİ, SOSYAL GÖRÜNÜŞ KAYGISINI NASIL ŞEKİLLENDİRİYOR? SPOR BİLİMLERİ ÖĞRENCİLERİ ÜZERİNE BİR İNCELEME

Adı Soyadı	Kurumu	Eposta Adresi
FEYZA MERYEM KARA	ALANYA ALAADDİN KEYKUBAT ÜNİVERSİTESİ	feyzameryemkara@gmail.com
NAZLI AKDEMİR	**KIRIKKALE ÜNİVERSİTESİ**	**nazliakdemir47@gmail.com**
GİZEM KARACA	KIRIKKALE ÜNİVERSİTESİ	gizemkaraca0110@gmail.com

Giriş Amaç:
Sosyal medya, bireylerin sosyal ve psikolojik durumlarını etkileyebilecek önemli bir faktör haline gelmiştir. Özellikle genç yetişkinlerde sosyal medya kullanımının, sosyal görünüş kaygısı üzerinde etkili olup olmadığı konusu son yıllarda birçok çalışmanın odağı olmuştur. Bu araştırma, Spor Bilimleri Fakültesi öğrencilerinin sosyal görünüş kaygısı ile görünümle ilişkili sosyal medya bilinci arasındaki ilişkiyi ve bu ilişkinin demografik değişkenler (cinsiyet, bölüm gibi) tarafından etkilenip etkilenmediğini incelemeyi amaçlamaktadır.

Yöntem:
Araştırma, Türkiye'nin çeşitli illerinde bulunan Spor Bilimleri Fakültesi öğrencileri ile gerçekleştirilmiştir. Araştırmaya kolayda örnekleme yoluyla ulaşılan ve gönüllü olan 322 (210 kadın, 112 erkek) öğrenci katılmıştır. Araştırmada, "Sosyal Görünüş Kaygısı Ölçeği" ve "Görünümle İlişkili Sosyal Medya Bilinç Ölçeği" kullanılmıştır. Verilere MANOVA, ve basit doğrusal regresyon analizleri uygulanmıştır.

Bulgular:
Cinsiyete göre yapılan t-test sonuçlarına göre, sosyal görünüş kaygısında cinsiyetler arası fark tespit edilememiştir ($p > 0.05$). Bunun yanı sıra, cinsiyet ile sosyal medya bilinci arasında erkek öğrenciler lehine anlamlı bir ilişki olduğu görülmüştür ($p < 0.05$). Bölüm değişkeni ise hem sosyal görünüş kaygısı hem de sosyal medya bilinci üzerinde anlamlı bir fark yaratmamıştır ($p > 0.05$). Bununla birlikte, günlük sosyal medya kullanım süresine göre, sosyal görünüş kaygısında temel etkinin anlamlı olmadığı görülmüştür ($p > 0.05$). Diğer yandan, sosyal medya kullanım süresi ile sosyal medya bilinci arasında temel etkinin anlamlı olduğu tespit edilmiştir ($p < 0.05$). Pearson korelasyon analizi sonuçlarına göre, Sosyal Görünüş Kaygısı Ölçeği ile Görünümle İlişkili Sosyal Medya Bilinç Ölçeği arasında orta düzeyde pozitif bir ilişki olduğu bulunmuştur ($r = 0.471$; $p<0.05$). Basit doğrusal regresyon analizi sonucuna göre, görünümle ilişkili sosyal medya bilincinin sosyal görünüş kaygısını yordadığı tespit edilmiştir.

Sonuç:
Bu araştırmanın bulguları, sosyal medya kullanımının doğrudan sosyal görünüm kaygısını etkilemese de, sosyal medya bilincini şekillendirmede önemli bir rol oynadığını göstermektedir. Sosyal medya bilinci ile sosyal görünüm kaygısı arasındaki pozitif korelasyon, daha düşük sosyal medya farkındalığına sahip bireylerin görünümleriyle ilgili olarak daha yüksek kaygı yaşama olasılıklarının daha fazla olduğunu göstermektedir. Ayrıca çalışma, sosyal medyada harcanan zaman miktarının sosyal medya bilincini etkileyen önemli bir faktör olduğunu, ancak doğrudan görünüm kaygısıyla ilişkili olmadığını vurgulamaktadır. Bu sonuçlar, özellikle görünüm ve öz imaj algılarını nasıl şekillendirdiği açısından sosyal medyanın psikolojik etkilerinin dikkate alınması gerektiğini vurgulamaktadır.

Anahtar Kelimeler: SOSYAL GÖRÜNÜŞ KAYGISI - SOSYAL MEDYA BİLİNCİ - ÜNİVERSİTE ÖĞRENCİLERİ

HOW SOCIAL MEDIA CONSCIOUSNESS SHAPES SOCIAL APPEARANCE ANXIETY: AN EXAMINATION OF SPORTS SCIENCES STUDENTS

Introduction and Aim:
Social media has become an important factor influencing individuals' social and psychological well-being. In particular, the impact of social media use on social appearance anxiety has been the focus of many studies in recent years. This research aims to examine the relationship between social appearance anxiety and appearance-related social media consciousness among Sports Sciences Faculty students, and to explore whether this relationship is influenced by demographic variables such as gender and department.
Method:
The study was conducted with Sports Sciences Faculty students from various cities in Turkey. A total of 322 students (210 female, 112 male) participated in the study through voluntary convenience sampling. The "Social Appearance Anxiety Scale" and the "Appearance-Related Social Media Consciousness Scale" were used. MANOVA and simple linear regression analyses were applied to the data.
Findings:
T-test results by gender revealed no significant difference in social appearance anxiety between male and female students ($p > 0.05$). However, a significant relationship was found between gender and social media consciousness, with male students exhibiting higher levels of social media consciousness ($p < 0.05$). The department variable did not create a significant difference in either social appearance anxiety or social media consciousness ($p > 0.05$). Regarding daily social media usage time, there was no significant effect on social appearance anxiety ($p > 0.05$), but a significant effect on social media consciousness was found ($p < 0.05$). Pearson correlation analysis revealed a moderate positive relationship between the Social Appearance Anxiety Scale and the Appearance-Related Social Media Consciousness Scale ($r = 0.471$; $p < 0.05$). Simple linear regression analysis indicated that appearance-related social media consciousness significantly predicted social appearance anxiety.
Conclusion:
The findings of this study suggest that while social media usage does not directly affect social appearance anxiety, it plays a significant role in shaping social media consciousness. The positive correlation between social media consciousness and social appearance anxiety suggests that individuals with lower social media awareness are more likely to experience higher anxiety regarding their appearance. Additionally, the study highlights that the amount of time spent on social media is a significant factor influencing social media consciousness, but it is not directly related to appearance anxiety. These results emphasize the need to consider the psychological effects of social media, particularly in shaping perceptions of appearance and self-image.

Keywords: SOCIAL APPEARANCE ANXIETY - SOCIAL MEDIA CONSCIOUSNESS - UNIVERSITY STUDENTS

Oral Presentation

SON 10 YILDA SPOR YÖNETİMİ ALANINDA YAPILMIŞ OLAN ÇALIŞMALARIN BİBLİYOMETRİK ANALİZİ

Adı Soyadı	Kurumu	Eposta Adresi
İLAYDA ESİN YÜZER	**AYDIN ADNAN MENDERES ÜNİVERSİTESİ**	**ilaydaesin@gmail.com**
AYLİN UĞURLU ÇAKIR	AYDIN ADNAN MENDERES ÜNİVERSİTESİ	augurlu@adu.edu.tr

Giriş Amaç:
Yönetim sadece spor alanında değil hayatımızın her alanında önemli olan bir kavramdır. Spor alanında liglerin, kulüplerin ve spor etkinliklerinin yönetilmesi gerektiği düşünülmektedir. Spor yönetimi alanı yalnızca spor rekabet alanında değil aynı zamanda ekonomik, toplumsal ve kültürel bir fenomen olarak etkisini sürdüren bir alandır. Bu nedenle geniş bir konu hacmine sahip olduğu söylenebilir. Araştırmanın amacı spor yönetimi alanın son 10 yıl içerisinde yayınlanan makalelerin incelenerek alana genel bir bakış sunmaktır.
Yöntem:
Araştırma kapsamında elde edilen veriler Web of Science (WOS) veri tabanından elde edilmiştir. Konusu "spor yönetimi" olan "İngilizce" dilinde yazılmış, "makale" türündeki, 2015-2025 arasındaki makaleler olarak sınırlandırma yapılmıştır. Sınırlandırma sonucunda ve veri temizliği sonrasında toplamda 935 makale elde edilmiştir. Araştırma yöntemi olarak bibliyometrik analiz yöntemi kullanılmıştır. Bibliyometrik analiz gerçekleştirilirken performans analizi için R-Bibliometrix, haritalama analizi için VOSviewer programları kullanılmıştır. Performans analizi, yazar, kurum, ülke ve dergilerin yayın ve atıf performanslarını değerlendirmeyi amaçlamaktadır. Haritalama analizi ise, bilimsel yayınlar, dergiler, yazarlar ve anahtar kelimeler gibi çeşitli ağları oluşturarak, bu ağlardaki öğelerin birbirleriyle olan bağlantılarını analiz etmektedir.
Bulgular:
Araştırma bulgularına göre üretken olunan yıllar 2020 (123) ve 2024 (118) olduğu ve en çok yayın yapan derginin "sport management review" olduğu görülmüştür. En çok atıf alan yazarın Skinner, J. olduğu bulunmuştur. Makalelerde en çok kullanılan ilk beş kelimenin de "impact", "model", "performance", "sport" ve "management" olduğu ifade edilebilir. En çok yayın ve atıfa sahip ülke ise Amerika Birleşik Devletleri (ABD) olduğu görülmektedir. ABD'yi Avustralya ve Birleşik Krallık takip etmektedir. Son olarak en üretken olan ABD'de en üretken kurum Texas A&M Üniversitesi olduğu bulunmuştur.
Sonuç:
Sonuç olarak son 10 yılda spor yönetimi alanı incelendiğinde en üretken ve en çok okunan makalelere sahip olan ülkenin ABD olduğu ifade edilebilir. Ayrıca sayısal olarak ciddi bir farkla Spor Management Review dergisinin en üretken dergi olduğu da bulunmuştur. Ek olarak spor yönetimi alanında son 10 yılda üzerinde durulan konuların zamanlar şekil değiştirdiği de söylenebilir. 2015'li yıllarda üzerinde durulan konular daha çok benlik saygısı, tüketici, markalar iken 2020'lerde performans, kadınlar, yönetim ve liderlik gibi konularken 2024'e gelindiğinde üzerinde durulan konuların stajerlik ve engellik olduğu görülmektedir. Bu nedenle, diğer birçok şey gibi zamanla değişim ve gelişim gösteren spor yönetimi alanının incelenmesinin ve geniş bir bakış sunmanın önemli olduğu ve alana katkı sağladığı düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: SPOR YÖNETİMİ - BİBLİYOMETRİK ANALİZ - SPOR

BIBLIOMETRIC ANALYSIS OF LITERATURE ON SPORT MANAGEMENT IN THE LAST 10 YEARS

Introduction and Aim:
Management is an important concept not only in the field of sports but also in every aspect of our lives. In the field of sports, it is thought that leagues, clubs and sports events should be managed. The field of sport management is a field that continues its impact not only in the field of sport competition but also as an economic, social and cultural phenomenon. Therefore, it can be said to have a wide subject volume. The aim of the research is to provide an overview of the field by analyzing the articles published in the last 10 years in the literature of sport management.

Method:
The data obtained within the scope of the research were obtained from the Web of Science (WOS) database. Restriction was made as articles written in “English” language with the subject of “sport management”, in the “article” type, between 2015-2025. As a result of the limitation and after data cleaning, a total of 935 articles were obtained. Bibliometric analysis method was used as the research method. While bibliometric analysis analyze, R-Bibliometrix for performance analysis and VOSviewer for mapping analysis were used. Performance analysis aims to assess the publication and citation performance of authors, institutions, countries and journals. Mapping analysis, on the other hand, creates various networks such as scientific publications, journals, authors and keywords and analyzes the interconnections of the factors in these networks.

Findings:
According to the results of the research, the most productive years are 2020 (123) and 2024 (118) and the journal with the most publications is “Sport Management Review”. The most cited author was Skinner, J. It can be stated that the top five most used words in the articles are “impact”, “model”, “performance”, “sport” and “management”. The country with the highest number of publications and citations is the United States (USA). The USA is followed by Australia and the United Kingdom. Finally, the most productive institution in the USA was found to be Texas A&M University.

Conclusion:
As a result, it can be stated that the USA is the country with the most productive and most read articles in the field of sport management in the last 10 years. It was also found that the journal Sport Management Review is the most productive journal with a significant numerical difference. In addition, it can be said that the topics emphasized in the field of sport management in the last 10 years have changed over time. In the 2015s, the topics emphasized were self-esteem, consumer, brands, while in the 2020s it was performance, women, management and leadership, and in 2024 it is seen that the topics emphasized are internship and disability. For this reason, it is thought that it is important to examine the field of sport management, which, like many other things, changes and develops over time, and to present a broad view and contribute to the field.

Keywords: SPORT MANAGEMENT - BIBLIOMETRIC ANALYSIS - SPORT

Oral Presentation

FUTBOL MAÇI TAHMİNİNDE YAPAY ZEKÂNIN ÖNGÖRÜ PERFORMANSININ DEĞERLENDİRİLMESİ: AVRUPA LİGLERİ ARASINDA İSTATİSTİKSEL VE KARŞILAŞTIRMALI BİR ANALİZ

Adı Soyadı	Kurumu	Eposta Adresi
GÜLHAN ERDEM SUBAK	**IĞDIR ÜNİVERSİTESİ**	gerdem.subak@igdir.edu.tr

Giriş Amaç:
Futbol maç sonuçlarının tahmini, hem akademik araştırmalarda hem de spor analizlerinde uzun süredir devam eden bir zorluk olmuştur. Yapay zeka (YZ) alanındaki gelişmelerle birlikte, makine öğrenimi modelleri maç tahmini için yaygın şekilde kullanılmaya başlanmıştır. Ancak, YZ modellerinin futbol maç sonuçlarını ve oyun içi istatistikleri ne derece güvenilir şekilde tahmin edebileceği hâlâ açık bir sorudur. Bu çalışma, YZ tabanlı bir modelin futbol maç sonuçlarını ve topa sahip olma oranı ile pas isabetliliği gibi temel performans metriklerini farklı ligler ve turnuvalar genelinde tahmin etme doğruluğunu değerlendirmeyi amaçlamaktadır.
Yöntem:
Çalışmada, on Avrupa ülkesinin en üst düzey futbol ligleri ve iki uluslararası kulüp turnuvasından toplam 200 maç analiz edilmiştir. YZ tarafından üretilen tahminler, maç günü sabahı gerçek zamanlı bir web arama yöntemiyle toplanmıştır. Tahmin edilen ve gerçekleşen maç sonuçları karşılaştırılmış, AI performansını değerlendirmek için Ki-Kare testleri ve Pearson korelasyon analizi gibi istatistiksel yöntemler kullanılmıştır.
Bulgular:
YZ modeli, maç sonuçlarının %55,5'ini doğru tahmin etmiş ve 200 maçtan 25'inde doğru skor tahmini yapmıştır. Tahmin doğruluğu liglere göre farklılık göstermiş, en yüksek başarı oranları İtalya (%70,6) ve UEFA Şampiyonlar Ligi'nde (%66,7) gözlemlenirken, en düşük doğruluk oranları İngiltere (%16,7) ve Portekiz (%17,6) liglerinde kaydedilmiştir. Ki-Kare analizi, YZ tahminleri ile gerçek maç sonuçları arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki olduğunu göstermiştir ($\chi^2 = 46.520$, sd = 4, $p < 0.001$), yani YZ tahminlerinin rastgele olmadığı ve belirli kalıplardan etkilendiği belirlenmiştir. Ancak, tahmin doğruluğu tüm maç sonuçları için tutarlı bir şekilde artış göstermemiştir. Pearson korelasyon analizi, YZ tarafından tahmin edilen ve gerçek oyun içi istatistikler arasında orta düzeyde korelasyon olduğunu ortaya koymuştur. Pas isabetliliği tahminlerinde (deplasman takımları için $r = 0.626$) daha güçlü ilişkiler gözlemlenirken, topa sahip olma oranı tahminlerinde bu ilişkiler daha zayıf kalmıştır (deplasman takımları için $r = 0.591$, ev sahibi takımlar için $r = 0.581$).
Sonuç:
YZ tabanlı modeller, futbol maç trendleri hakkında değerli bilgiler sunabilse de, güvenilirlikleri farklı ligler ve performans metrikleri arasında tutarsızlık göstermektedir. Bulgular, YZ modellerinin yapılandırılmış ve veri açısından zengin liglerde daha iyi performans gösterdiğini, ancak tahmin edilemezliği yüksek liglerde daha büyük zorluklarla karşılaştığını göstermektedir. Gelecekteki araştırmalar, gerçek zamanlı maç verileri, gelişmiş makine öğrenimi algoritmaları ve sosyal medya ile uzman görüşlerinden alınan duygu analizinin entegrasyonu ile YZ tabanlı futbol tahmin sistemlerini geliştirmeye odaklanmalıdır. Bu iyileştirmeler, hesaplamalı tahminler ile gerçek dünya maç dinamikleri arasındaki boşluğu kapatarak YZ'nin spor analizlerinde tamamlayıcı bir araç olarak potansiyelini artırabilir.

Anahtar Kelimeler: YAPAY ZEKA TABANLI FUTBOL TAHMİNİ - MAÇ SONUCU TAHMİNİ - SPOR ANALİZLERİNDE MAKİNE ÖĞRENİMİ

EVALUATING THE PREDICTIVE PERFORMANCE OF AI IN FOOTBALL MATCH FORECASTING: A STATISTICAL AND COMPARATIVE ANALYSIS ACROSS EUROPEAN LEAGUES

Introduction and Aim:
The prediction of football match outcomes has been a long-standing challenge in both academic research and sports analytics. With the advancement of artificial intelligence (AI), machine learning models have become widely adopted for match forecasting. However, the extent to which AI models can reliably predict football outcomes and in-game statistics remains an open question. This study aims to evaluate the predictive accuracy of an AI-based model in forecasting football match results and key performance metrics, such as ball possession and pass accuracy, across different leagues and competitions.

Method:
A total of 200 football matches from the top-tier leagues of ten European countries and two international club competitions were analyzed. AI-generated predictions were collected on match day mornings using a real-time web search approach. Predicted and actual match outcomes were compared, and statistical analyses, including Chi-Square tests and Pearson correlation analysis, were conducted to assess AI performance.

Findings:
The AI model correctly predicted 55.5% of match outcomes, with 25 exact score predictions out of 200 matches. Prediction accuracy varied across leagues, with the highest success rates observed in Italy (70.6%) and the UEFA Champions League (66.7%), while the lowest accuracy rates were recorded in England (16.7%) and Portugal (17.6%). Chi-Square analysis confirmed a statistically significant association between AI-generated predictions and actual match outcomes ($\chi^2 = 46.520$, $df = 4$, $p < 0.001$), indicating that AI forecasts were not random but influenced by identifiable patterns. However, prediction accuracy did not improve consistently across different match outcomes. Pearson correlation analysis revealed moderate correlations between AI-predicted and actual in-game statistics, with stronger relationships observed for pass accuracy ($r = 0.626$ for away teams) than for ball possession ($r = 0.591$ for away teams, $r = 0.581$ for home teams).

Conclusion:
While AI-based models can offer valuable insights into football match trends, their reliability remains inconsistent across different leagues and performance metrics. The findings suggest that AI models perform better in structured, data-rich leagues, whereas unpredictable leagues pose greater challenges for accurate forecasting. Future research should focus on enhancing AI-driven football prediction systems by integrating real-time match data, advanced machine learning algorithms, and sentiment analysis from social media and expert opinions. These enhancements could help bridge the gap between computational forecasting and real-world match dynamics, improving AI's potential as a complementary tool in sports analytics.

Keywords: AI-BASED FOOTBALL PREDICTION - MATCH OUTCOME FORECASTING - MACHINE LEARNING IN SPORTS ANALYTICS

Oral Presentation

ULUSLARARASI REKREASYON VE SPOR YÖNETİMİ KONGRELERİNDE ANAHTAR KELİMELER VE TEMATİK EĞİLİMLERİN İNCELENMESİ: YAPAY ZEKÂ DESTEKLİ BİR ANALİZ

Adı Soyadı	Kurumu	Eposta Adresi
GÜRKAN ELÇİ	BARTIN ÜNİVERSİTESİ	gurkanelci@gmail.com
SERCAN KURAL	BARTIN ÜNİVERSİTESİ	sercankural@hotmail.com
SEYFETTİN YILMAZ	**BARTIN ÜNİVERSİTESİ**	**syfettinyilmaz0661@hotmail.com**

Giriş Amaç:
Uluslararası Rekreasyon ve Spor Yönetimi kongreleri, rekreasyon ve spor yönetimi ile ilgili disiplinlerde yapılan akademik çalışmaların paylaşılması açısından önemli bir platform oluşturmaktadır. Bu kongrelerde sunulan bildirilerin sahip olduğu anahtar kelimeler, alandaki akademik eğilimleri ve tematik yoğunlukları yansıtarak literatürdeki gelişmeleri takip etmek açısından değerli bir kaynak sunmaktadır. Anahtar kelimeler aracılığıyla kongre kapsamında hangi konulara yoğunlaşıldığı, hangi temaların öne çıktığı ve alana yönelik eğilimlerin nasıl şekillendiği anlaşılabilmektedir. Bu bağlamda çalışmanın amacı, bu kongrelerde sunulan araştırmalarda kullanılan anahtar kelimeleri incelemek, bu kelimelerden hareketle tematik bir sınıflandırma yapmak ve alandaki eğilimleri ortaya koymaktır.
Yöntem:
Bu çalışmada kongrelerde sunulan araştırmaların anahtar kelimeleri üzerine bir inceleme yapılmıştır. Araştırmada nitel araştırma deseni tercih edilmiş; veriler, belge incelemesi yöntemi doğrultusunda toplanmıştır. Elde edilen veriler betimsel analiz yöntemiyle incelenmiştir. İlk olarak kongrelerdeki araştırmalarda kullanılan anahtar keklimeler tespit edilmiş ve bu kelimelere ait temaların belirlenmesi için yapay zekâ (YZ) yazılım uygulamalarından destek alınarak temalar belirlenmiştir. Temalar arası içsel tutarlığı belirlemek amacıyla alanında uzman üç farklı bilim insanından görüş alınmış ve kodlayıcılar arası görüş birliği katsayısının yeterli olduğu tespit edilmiştir.
Bulgular:
Bu çalışmada, 2018 yılındaki ilk kongreden itibaren 2024 yılı dahil 5 kongrede toplam 2856 adet anahtar kelime kullanıldığı belirlenmiştir. Bir çalışmada tercih edilen anahtar kelimelerde en az bir, en fazla yedi kelimelik anahtar kelime kullanıldığı, toplamda da 5402 farklı kelime kullanıldığı gözlemlenmiştir. En çok tercih edilen kelimelerin sırasıyla, Rekreasyon (n=130), Serbest Zaman (87), Spor (70) ve Fiziksel Aktivite (n=61) olduğu tespit edilmiştir. Yıllara göre de en çok tercih edilen anahtar kelimenin, Rekreasyon olduğu belirlenmiştir. Yapay zekâ kullanılarak belirlenen temalara göre, anahtar kelimeler 14 temada toplanmıştır. Bu temalar, Spor Faaliyetleri ve Disiplinleri, Demografik Odak, Psikolojik ve Motivasyonel Yaklaşımlar, Yönetim, Organizasyon ve Planlama, Fiziksel Aktivite ve Sağlık, Rekreasyon ve Serbest Zaman, Turizm, Sosyal ve Kültürel Yaklaşımlar, Eğitim ve Öğretim, Teknoloji ve Dijitalleşme, Kentsel Planlama ve Tesis Yönetimi, Tüketici Davranışları, Yasal Mevzuatlar ve Politika ile Araştırma ve Metodolojik Yaklaşımlar şeklindedir.
Sonuç:
Bu araştırma, Uluslararası Rekreasyon ve Spor Yönetimi kongrelerinde sunulan bildirilerde yer alan anahtar kelimelerin tematik dağılımını ortaya koyarak alandaki akademik eğilimlerin belirlenmesine katkı sağlamıştır. Yapay zekâ destekli analiz süreciyle oluşturulan temalar, kongrelerdeki araştırmaların geniş bir disiplinel yelpazeye yayıldığını ortaya koyarken; alandaki çeşitliliği ve güncel akademik yönelimleri anlamak açısından değerli veriler sunmuştur. Bu bağlamda, elde edilen verilerin gelecekte yapılacak akademik çalışmalara ve kongre organizasyonlarına yol gösterici nitelikte olduğu değerlendirilmektedir.

Anahtar Kelimeler: REKÇAD - ANAHTAR KELİME - YAPAY ZEKÂ

INVESTIGATION OF KEYWORDS AND THEMATIC TRENDS IN INTERNATIONAL CONGRESS OF RECREATION AND SPORTS MANAGEMENT: AN ARTIFICIAL INTELLIGENCE-ASSISTED ANALYSIS

Introduction and Aim:
International Recreation and Sports Management conferences serve as an important platform for sharing academic studies in the disciplines related to recreation and sports management. The keywords of the papers presented at these conferences reflect academic trends and thematic intensities, offering a valuable resource for tracking developments in the literature. Through keywords, it is possible to identify which topics are focused on within the conference, which themes are highlighted, and how trends in the field are evolving. In this context, the aim of this study is to examine the keywords used in the research presented at these conferences, to classify these keywords thematically, and to highlight trends in the field.
Method:
In this study, an analysis of the keywords used in the research presented at the conferences was conducted. A qualitative research design was preferred, and data were collected through document analysis. The collected data were analysed descriptively. First, the keywords used in the research presented at the conferences were identified, and themes related to these keywords were determined with the support of artificial intelligence (AI) software applications. To ensure internal consistency among the themes, the opinions of three field experts were consulted, and it was determined that the inter-coder agreement coefficient was sufficient.
Findings:
In this study, it was found that a total of 2856 keywords were used in five conferences from the first conference in 2018 to the 2024 conference. It was observed that in each study, at least one and at most seven keywords were used, with a total of 5402 different keywords. The most frequently used keywords were Recreation (n=130), Leisure (87), Sports (70), and Physical Activity (n=61). It was also found that the most preferred keyword over the years was Recreation. According to the themes determined with the help of artificial intelligence, the keywords were grouped into 14 themes: Sports Activities and Disciplines, Demographic Focus, Psychological and Motivational Approaches, Management, Organization and Planning, Physical Activity and Health, Recreation and Leisure, Tourism, Social and Cultural Approaches, Education and Training, Technology and Digitalization, Urban Planning and Facility Management, Consumer Behaviour, Legal Regulations and Policy, and Research and Methodological Approaches.
Conclusion:
This research has contributed to determining academic trends in the field by revealing the thematic distribution of the keywords in the papers presented at the International Recreation and Sports Management conferences. The themes generated through the artificial intelligence-assisted analysis process highlight that the research at the conferences spans a wide disciplinary range, providing valuable data for understanding the diversity and current academic trends in the field. In this context, the obtained data are valuable for guiding future academic studies and conference organizations.

Keywords: RSRA - KEYWORDS - ARTIFICIAL INTELLIGENCE

Oral Presentation

CİDDİ BOŞ ZAMAN KATILIMININ YAŞAM KALİTESİ ÜZERİNDEKİ ETKİSİ: ÖZ YETERLİLİK VE ÖZ BELİRLEME ARACI ROLÜ

Adı Soyadı	Kurumu	Eposta Adresi
AYÇA AKGÜL	ESKİŞEHİR TEKNİK ÜNİVERSİTESİ	akgulayca.26@gmail.com
YİĞİT GÜVEN	**İSTANBUL RUMELİ ÜNİVERSİTESİ**	**ygtguven@gmail.com**
MUHAMMET VAPUR	İSTANBUL RUMELİ ÜNİVERSİTESİ	muhammet.vapur@rumeli.edu.tr

Giriş Amaç:
Ciddi boş zaman faaliyetlerine katılım, yaşam kalitesinin iyileştirilmesiyle ilişkilendirilmiştir (Lee ve Hwang, 2018). Bireyin belirli kazanımları elde etmek için gereken eylemleri organize etme ve yürütme konusundaki kendi yeteneklerine olan inancı olarak tanımlanan öz yeterlilik (Bandura 1997), ciddi boş zaman katılımı ile yaşam kalitesi arasındaki ilişkide kilit bir faktör olacağı düşünülmektedir. Diğer taraftan bireyin davranışının kendi kendini motive etme ve kendi kendini düzenleme derecesini ifade eden öz-belirleme (Deci ve Ryan, 2000), ciddi boş zaman katılımı ile yaşam kalitesi arasındaki ilişkide potansiyel bir aracı olarak da öne sürülmüştür. Buradan hareketle araştırmamızın amacı, bireylerin ciddi boş zaman katılımı ile yaşam kalitesi arasındaki ilişkiyi ortaya koymaktır. Ek olarak bu ilişkide öz yeterlilik ve öz belirleme kavramlarının aracı rolünü incelemektir.
Yöntem:
Nicel veri analizi için, veri setinin istatistiksel geçerliliği ve güvenilirliği Kline (2023) tarafından önerilen yöntemler doğrultusunda test edilmiştir. SPSS (Statistical Package for Social Science) ve Process Makro 4.2 eklentisi kullanılarak analizler gerçekleştirilmiştir. Araştırmada, katılımcıların demografik bilgilerinin belirlenmesi için frekans analizi yapılmış ve sonuçlar yüzde dağılımlarıyla birlikte raporlanmıştır. Ölçeklerde yer alan ifadelere verilen cevapların dağılımları incelenmiş ve parametrik testlerin uygulanma durumu normallik testi ile değerlendirilmiştir. Araştırmadaki değişkenlerin ilişkilerinin tespiti için Pearson korelasyon analizi uygulanmıştır. Ana hipotezin test edilmesi için Baron ve Kenny (1986) tarafından önerilen geleneksel aracılık analizi yöntemi kullanılmıştır. Bu analiz, Hayes (2022) tarafından geliştirilen Model 4 ilee direct, indirect ve total etki kapsamında güven aralığı (confidence interval) değerleri üzerinden aracı tespiti yapabilen analiz modeli kullanılarak gerçekleştirilmiştir
Bulgular:
Araştırmanın bulguları ifade edildiğinde, ciddi boş zaman katılımının yaşam kalitesi üzerindeki toplam etkisinin 0.73 olduğu söylenebilir. Bu toplam etki, öz yeterlilik ve öz belirleme değişkenlerinin kısmi aracılığıyla gerçekleşmektedir. Aracılık etkileri incelendiğinde, ciddi boş zaman katılımının öz yeterlilik üzerinden yaşam kalitesini dolaylı olarak etkilediği ve bu dolaylı etkinin istatistiksel olarak anlamlı olduğu söylenebilir (β= 0.07, $p<0.01$). Benzer şekilde ciddi boş zaman katılımının öz belirleme üzerinden yaşam kalitesini dolaylı olarak etkilemektedir (β= 0.51, $p< 0.01$). Dolaylı etkilerin istatistiksel olarak manidar düzeyde farklı olup olmadığı incelendiğinde, öz belirleme öz yeterlilikten istatistiksel olarak manidar düzeyde daha yüksek dolaylı etkiye sahip olduğu gözlemlenmiştir (β= 0.51, AS: 0.419, ÜS: 0.600). Ciddi boş zaman katılımının yaşam kalitesi üzerindeki toplam etkisinin yaklaşık %70'i öz belirleme (0.51/0.73) ve yaklaşık %1'ide da (0.07/0.73) öz yeterlilikten kaynaklanmaktadır. Her iki aracı değişken göz önüne alındığında toplam etkinin %71'i dolaylı etkiden kaynaklanmaktadır.
Sonuç:
Bu çalışma, ciddi boş zaman katılımı ile yaşam kalitesi arasındaki ilişkiyi araştırmış ve öz-yeterlilik ile öz-belirlemeyi olası aracılık eden faktörler olarak ele almıştır. Sonuçlar, ciddi boş zaman katılımının yaşam kalitesiyle pozitif yönde ilişkili olduğunu ve bu ilişkinin hem öz-yeterlilik hem de öz-belirleme tarafından aracılık edildiğini göstermektedir. Önceki araştırmalarla tutarlı olarak, bulgular, ciddi boş zaman etkinliklerine katılımın bireyin öz-yeterlilik ve öz-belirleme duygusunu artırabileceğini ve bunun da yaşam kalitesinin iyileşmesine yol açabileceğini göstermektedir. Bireyler, zorlayıcı ve anlamlı boş zaman etkinliklerine katılarak kendi yeteneklerine olan inançlarını güçlendirebilir ve yaşamları üzerinde daha fazla özerklik ve kontrol hissi geliştirebilirler; bu da nihayetinde genel iyi oluş ve memnuniyetlerine katkıda bulunabilir.

Anahtar Kelimeler: CİDDİ BOŞ ZAMAN KATILIMI - ÖZ YETERLİLİK - YAŞAM KALİTESİ

THE EFFECT OF SERIOUS LEISURE PARTICIPATION ON QUALITY OF LIFE: THE MEDIATING ROLE OF SELF-EFFICACY AND SELF-DETERMINATION

Introduction and Aim:
Participation in serious leisure activities has been associated with improvements in quality of life (Lee & Hwang, 2018). Self-efficacy, defined as an individual's belief in their ability to organize and execute actions required to achieve specific outcomes (Bandura, 1997), is considered a key factor in the relationship between serious leisure participation and quality of life. On the other hand, self-determination, which refers to the degree of self-motivation and self-regulation in an individual's behavior (Deci & Ryan, 2000), has been proposed as a potential mediator in this relationship. Based on this perspective, the aim of our study is to examine the relationship between individuals' participation in serious leisure activities and their quality of life. Additionally, we seek to explore the mediating role of self-efficacy and self-determination in this relationship.

Method:
For quantitative data analysis, the statistical validity and reliability of the dataset were tested following the methods recommended by Kline (2023). The analyses were conducted using SPSS (Statistical Package for Social Sciences) and the Process Macro 4.2 extension. In the study, a frequency analysis was performed to determine the demographic characteristics of the participants, and the results were reported with percentage distributions. The distribution of responses to the statements in the scales was examined, and the applicability of parametric tests was assessed through a normality test. To identify the relationships between the variables in the study, Pearson correlation analysis was applied. To test the main hypothesis, the traditional mediation analysis method proposed by Baron and Kenny (1986) was used. This analysis was conducted using Model 4 developed by Hayes (2022), which enables the identification of mediators by assessing confidence interval values within the scope of direct, indirect, and total effects.

Findings:
When the findings of the study are expressed, it can be stated that the total effect of serious leisure participation on quality of life is 0.73. This total effect occurs through the partial mediation of the self-efficacy and self-determination variables. When examining the mediation effects, it can be stated that serious leisure participation indirectly affects quality of life through self-efficacy, and this indirect effect is statistically significant ($\beta = 0.07$, $p < 0.01$). Similarly, serious leisure participation also indirectly affects quality of life through self-determination ($\beta = 0.51$, $p < 0.01$). When investigating whether the indirect effects are statistically significantly different, it was observed that self-determination has a statistically significantly higher indirect effect compared to self-efficacy ($\beta = 0.51$, LS: 0.419, US: 0.600). Approximately 70% of the total effect of serious leisure participation on quality of life is attributed to self-determination (0.51/0.73), and about 1% to self-efficacy (0.07/0.73). Considering both mediating variables, 71% of the total effect comes from the indirect effect.

Conclusion:
This study examined the relationship between serious leisure participation and quality of life, considering self-efficacy and self-determination as potential mediating factors. The results indicate that serious leisure participation is positively associated with quality of life and that this relationship is mediated by both self-efficacy and self-determination. Consistent with previous research, the findings suggest that engaging in serious leisure activities can enhance individuals' sense of self-efficacy and self-determination, which in turn can lead to improvements in quality of life. By participating in challenging and meaningful leisure activities, individuals can strengthen their belief in their abilities and develop a greater sense of autonomy and control over their lives, ultimately contributing to their overall well-being and satisfaction.

Keywords: SERIOUS LEISURE - SELF-EFFICACY - QUALITY OF LIFE

Oral Presentation

ATLETLERİN VE FUTBOLCULARIN 1000M KOŞU PERFORMANSLARI İLE KALP ATIM HIZLARININ KARŞILAŞTIRILMASI

Adı Soyadı	Kurumu	Eposta Adresi
İLKNUR KARA	KARAMANOĞLU MEHMETBEY ÜNİVERSİTESİ	ilknurkr0132@gmail.com
FATMA NUR ÖZDEMİR	KARAMANOĞLU MEHMETBEY ÜNİVERSİTESİ	ozdemirfatmanur16@gmail.com
MELEK GÜLER	KARAMANOĞLU MEHMETBEY ÜNİVERSİTESİ	melekglr@kmu.edu.tr
KARDELEN GÖZÜALACA	**KARAMANOĞLU MEHMETBEY ÜNİVERSİTESİ**	**kardelengozualaca@gmail.com**

Giriş Amaç:
Sporcuların uzun süreli ve düşük şiddetli sportif etkinlikleri devam ettirebilmesi; aerobik, kısa süreli ve yüksek şiddetli sportif etkinlikleri devam ettirebilmesi ise anaerobik dayanıklılık olarak tanımlanmaktadır. Dayanıklılık denilince tüm sporların atası olarak kabul edilen atletizm içerisindeki mesafe koşuları akla gelmektedir. Dayanıklılık gerektiren spor dallarından bir diğeri ise popülerliği hep koruyan futboldur. Amaç: Bu bağlamda araştırmanın amacı dayanıklılık sporlarından atletizm ve futbol okul takımındaki sporcuların 1000m koşu performansındaki koşu süreleri ile her 200m' deki ortalama ve maksimum kalp atım hızlarında farklılık olup olmadığını incelemektir.
Yöntem:
Araştırmaya Atletizm (n:15) ve Futbol (n:15) okul takımlarındaki 30 sporcu gönüllü olarak katılmıştır. Araştırmada atletlerin ve futbolcuların dayanıklılık performanslarını belirlemek için 1000m koşu testi yapılmıştır. Koşu esnasında sporcuların 1000m koşu süresi ile her 200m tur geçişlerindeki ortalama ve maksimum kalp atım hızlarının takibi Polar saat ve göğüs bandı ile takip edilmiştir. Verilerin analizinde frekans (n), ortalama ($\bar{x}$) ve standart sapma (ss) kullanılmıştır. Verilerin analizinde frekans (N), ortalama ($\bar{X}$) ve standart sapma (ss) kullanılmıştır. Normallik testi sonucuna göre verilerin dağılım göstermediğine karar verilmiş ve Man Whitney U testi kullanılmıştır. Tüm analizler Jamovi (2.3.21.0) istatistik programında %95 güven aralığı ve 0,05 anlamlılık düzeyinde yapılmıştır.
Bulgular:
Atletizm ve futbol sporcularının 1000m koşu performansındaki her 200m tur geçişlerindeki maksimum kalp atım hızlarında istatistiksel açıdan anlamlı fark tespit edilmemiştir ($p>0,05$). Atletizm ve futbol sporcularının 1000m koşu performansındaki her 200m tur geçişlerindeki ortalama kalp atım hızlarında istatistiksel açıdan anlamlı fark tespit edilmemiştir ($p>0,05$). Atletizm ve futbol sporcularının 1000m koşu sürelerinde istatistiksel açıdan anlamlı fark tespit edilmemiştir ($p>0,05$).
Sonuç:
Sonuç olarak dayanıklılık sporu yapan atletizm ve futbol sporcularının 1000m koşu performansı süreleri ile her 200m tur geçişlerindeki ortalama ve maksimum kalp atım hızlarında farklılık yoktur denebilir. Bu sonucun futbol ve orta mesafe koşan atletizm sporcularının yapılan antrenmanların ve kullanılan enerji sistemlerinin benzer olmasından kaynaklandığı düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: ATLETİZM - FUTBOL - DAYANIKLILIK

COMPARISON OF ATHLETES' AND FOOTBALL PLAYERS' 1000M RUNNING PERFORMANCES AND HEART RATE

Introduction and Aim:
The ability of athletes to maintain long-term and low-intensity sports activities is defined as anaerobic endurance; the ability to maintain aerobic, short-term and high-intensity sports activities is defined as anaerobic endurance. When it comes to endurance, distance running in athletics, which is considered the ancestor of all sports, comes to mind. Another of the sports that require endurance is football, which has always maintained its popularity. Purpose: In this context, the aim of the research is to investigate whether there is a difference in the average and maximum heart rates of athletes in the athletics and football school team from endurance sports in the 1000m running performance and the average and maximum heart rates in each 200m.

Method:
30 athletes from Athletics (n:15) and Football (n:15) school teams participated in the research voluntarily. In the research, a 1000m running test was conducted to determine the endurance performances of athletes and football players. During the running, the average and maximum heart rates of the athletes during the 1000m running time and every 200m lap passes were monitored with a polar watch and a chest band. Frequency (n), mean (x) and standard deviation (ss) were used in the analysis of the data. Frequency (n), mean (x) and standard deviation (ss) were used in the analysis of the data. According to the normality test result, it was decided that the data did not show a distribution and the Man Whitney U test was used. All analyses were performed in Jamovi (2.3.21.0) statistical program with 95% confidence interval and 0.05 significance level.

Findings:
There was no statistically significant difference in the maximum heart rate in each 200m lap passes in the 1000m running performance of athletics and football athletes (pem 0.05). There was no statistically significant difference in the average heart rate in each 200m lap passes in the 1000m running performance of athletics and football athletes ($p < 0.05$). There was no statistically significant difference in the 1000m running times of athletics and football athletes (p value 0.05).

Conclusion:
As a result, it can be said that there is no difference in the average and maximum heart rates of 1000m running performance times and each 200m lap passes of athletics and football athletes who practice endurance sports. It is believed that this result is due to the fact that the training and energy systems used by football and middle distance running track and field athletes are similar.

Keywords: ATHLETICISM - FOOTBALL - ENDURANCE

Oral Presentation

GALİBİYETLERİN ARKASINDA YATAN ANLAMLAR: JOSE MOURİNHO'NUN MAÇ SONU DEĞERLENDİRMELERİ ÜZERİNE BİR İNCELEME

Adı Soyadı	Kurumu	Eposta Adresi
ZAFER ÇİMEN	GAZİ ÜNİVERSİTESİ	zcimen@gazi.edu.tr
AHMET FERDİ KOÇ	**OSMANİYE KORKUT ATA ÜNİVERSİTESİ**	**ahmetferdikoc@osmaniye.edu.tr**

Giriş Amaç:
Futbol maçları sonrası basın toplantılarında teknik direktörlerin yaptıkları değerlendirmeler, yalnızca bir karşılaşmayla sınırlı değildir. Bunlar aynı zamanda takım motivasyonu, taktik stratejiler ve futbol kültürüne yönelik önemli mesajlar da içerir. Özellikle Jose Mourinho gibi dünya futbolunda önde gelen teknik direktörlerin maç sonu açıklamaları, medya ve kamuoyu üzerinde geniş yankı uyandırmakta ve futbol ekosistemine dair değerli ipuçları sunmaktadır. AMAÇ Çalışmanın amacı, Jose Mourinho'nun maç sonu basın toplantılarında yaptığı açıklamalarda öne çıkan konuları ve sıklığını belirlemek, olumlu ve olumsuz ifadelerin analizinden hareketle futbol ekosistemine kattığı değerleri ortaya koymaktır.
Yöntem:
Araştırmada nitel araştırma yöntemlerinden çoklu vaka deseni tercih edilmiştir. Araştırmanın vakalarını 2024-2025 Süper Lig sezonunda Fenerbahçe takımının galip geldiği maçlar sonrasında Jose Mourinho'nun basın toplantılarındaki yaptığı açıklamaları kapsamaktadır. Maç sonrası yapılan değerlendirmelerin canlı izlenmesi ve Fenerbahçe Spor Kulübü'nün resmi internet sitesinde tamamı yazılı olarak aktarılan açıklamalar çalışmanın veri kaynaklarını oluşturmuştur. Canlı yayınlar ve yazılı kaynaklar birbiriyle karşılaştırıldıktan sonra ortaya çıkan dokümanlar, nitel veri analizlerinde kullanılan bir paket analiz programıyla içerik analizine tabi tutulmuştur. Analiz sonrası ortaya çıkan temalar kodlanarak frekans analizi ile sıklık değerleri belirlenmiştir. Ayrıca, olumlu ve eleştirel ifadelerin dağılımı incelenmiş ve kelime bulutu analizi kullanılarak en çok tekrar eden ifadeler de görselleştirilmiştir.
Bulgular:
Analizler sonunda dokuz tema belirlenmiştir. Bu temalar; Kadro Yapısı (39 kez), Taktik (37 kez), Rakip Takım (25 kez), Motivasyon (16 kez), Futbol Kültürü (12 kez), Hakem (12 kez), Bireysel Performans (10 kez), Taraftar (6 kez) ve Sosyal Sorumluluk (2 kez). Açıklamaların %64,3'ü olumlu, %35,7'si eleştirel nitelikte olduğu saptanmıştır. Kelime bulutu analizi sonucunda, "baskı", "hakem", "takım ruhu", "oyun kontrolü" ve "taktik" ifadeleri, Mourinho'nun açıklamalarında sık tekrar edilen kelimeler arasında yer aldığı belirlenmiştir.
Sonuç:
Araştırma Jose Mourinho'nun maç sonu basın toplantılarında yaptığı değerlendirmelerin yalnızca oyunun taktik boyutuyla sınırlı kalmadığı; bireysel ve takım düzeyinde oyuncu motivasyonunu artıran pozitif mesajları içerdiği belirlenmiştir. Mourinho ayrıca futbol ekosisteminin yönetimsel ve kültürel boyutlarını kapsayan mesajlarıyla sistemin sağlıklı işleyişine katkıda bulunmakta ve sosyal sorumluluk odaklı söylemleri aracılığıyla futbolun toplum üzerindeki etkisini vurgulamaktadır. Açıklamalarda en fazla dile getirilen temaların Kadro Yapısı, Taktik ve Rakip Takım olduğu, ifadelerin genel anlamda olumlu bir dil taşıdığı görülmüştür. Ayrıca sıkça kullanılan kavramlar, Mourinho'nun futbolun psikolojik ve stratejik unsurlarını bütüncül bir bakış açısıyla ele aldığı sonuçlarına ulaşılmıştır.

Anahtar Kelimeler: FUTBOL - TEKNİK DİREKTÖR - MEDYA

THE MEANINGS BEHIND VICTORIES: AN ANALYSIS OF JOSE MOURINHO's POST-MATCH EVALUATIONS

Introduction and Aim:
Evaluations made by football coachs during post-match press conferences are not limited to just discussing a single game. These statements also carry important messages regarding team motivation, tactical strategies, and football culture. In particular, post-match statements by prominent football coach such as José Mourinho attract significant attention from both the media and the public, offering valuable insights into the football ecosystem. AIM The purpose of this study is to identify prominent topics and their frequency within Jose Mourinho's post-match press conferences, and, by analyzing positive and negative expressions, reveal the values he contributes to the football ecosystem.

Method:
This research employed a qualitative multiple-case study design. The cases consisted of José Mourinho's post-match press conference statements following matches won by Fenerbahçe in the 2024-2025 Turkish Süper Lig season. Data sources included live observations of post-match evaluations and complete written transcriptions published on the official website of Fenerbahçe Sports Club. Documents obtained from comparing live broadcasts with written sources were analyzed using qualitative content analysis through specialized software for qualitative data analysis. Emerging themes were coded, and frequency analysis was used to determine thematic occurrences. Additionally, positive and critical expressions were examined, and frequently repeated terms were visualized through word cloud analysis.

Findings:
The analysis revealed nine key themes: Squad Structure (39 occurrences), Tactics (37 occurrences), Opponent Team (25 occurrences), Motivation (16 occurrences), Football Culture (12 occurrences), Referee (12 occurrences), Individual Performance (10 occurrences), Supporters (6 occurrences), and Social Responsibility (2 occurrences). Of the total statements, 64.3% were positive, while 35.7% were critical in nature. Word cloud analysis identified "pressure," "referee," "team spirit," "game control," and "tactics" as the most frequently recurring terms in Mourinho's statements.

Conclusion:
The study concluded that Jose Mourinho's post-match evaluations extend beyond tactical analysis, consistently incorporating positive messages aimed at boosting motivation at both individual and team levels. Mourinho also addresses managerial and cultural aspects within the football ecosystem, thus contributing to its effective functioning. Furthermore, through messages highlighting social responsibility, he emphasizes that football transcends the boundaries of the game itself. Squad Structure, Tactics, and Opponent Team emerged as the most frequently discussed themes, with overall positive language predominating. The frequent use of terms such as "pressure," "referee," "team spirit," "game control," and "tactics" reflects Mourinho's holistic approach to the psychological and strategic dimensions of football.

Keywords: FOOTBALL - COACH - MEDIA

Oral Presentation

ÜNİVERSİTE ÖĞRENCİLERİNİN GÖRÜŞLERİNE GÖRE SPORA KATILIMIN SINIRLAYICI DİNAMİKLERİ: EKONOMİK FAKTÖRLER VE TOPLUMSAL NORMLAR

Adı Soyadı	Kurumu	Eposta Adresi
MERVE ŞABANOĞLU	ANKARA ÜNİVERSİTESİ	merve.sabanoglu95@gmail.com
FUNDA KOÇAK	ANKARA ÜNİVERSİTESİ	fkocak@ankara.edu.tr
SENA NUR DOĞUSAN	**İSTANBUL NİŞANTAŞI ÜNİVERSİTESİ**	**sndogusan@hotmail.com**

Giriş Amaç:
Bu çalışma, Türkiye'de spora katılımın yetersizliğini ve özellikle kadınların spora katılımının erkeklerden daha düşük olmasının nedenlerini, spor bilimleri fakültesi öğrencilerinin görüşleri doğrultusunda derinlemesine incelemeyi amaçlamaktadır. Araştırmada kuramsal çerçeve; radikal feminist kuram ve sosyal inşacı perspektiften yararlanılarak oluşmuştur.

Yöntem:
Çalışma, nitel araştırma yaklaşımıyla ve yorumlayıcı paradigma çerçevesinde doküman incelemesi deseninde tasarlanmıştır. Katılımcılar, amaçlı örnekleme yöntemlerinden benzeşik örnekleme kullanılarak belirlenmiştir. Araştırmaya, bir devlet üniversitesinin spor bilimleri fakültesi spor yöneticiliği bölümünde öğrenim gören üçüncü sınıf öğrencileri gönüllü olarak katılmıştır. Katılımcılardan, belirlenen konuya ilişkin açık uçlu soru ile deneyimlerini ve düşüncelerini yazarak anlatmaları istenmiştir. Elde edilen 18 yazılı anlatım içerik analizi ile değerlendirilmiştir. Araştırmada, inandırıcılık, aktarılabilirlik, güvenilirlik ve onaylanabilirlik kriterleri temel alınarak bilimsel geçerlilik ve güvenilirlik sağlanmıştır.

Bulgular:
Analizler sonucunda, 'Toplumsal Dinamikler' ve 'Eril İnşa' olmak üzere iki ana tema ve dört alt tema belirlenmiştir. 'Toplumsal Dinamikler' ana teması altında 'ekonomik bariyer' ve 'fırsat eşitsizliği' alt temaları yer alırken, 'Eril İnşa' ana teması altında 'kadın kimliği' ve 'cinsiyetin gücü' alt temaları ortaya çıkmıştır. Katılımcılar, ekonomik şartların spora katılımı büyük ölçüde sınırlandırdığını ve toplumsal cinsiyet normlarının, özellikle ataerkil yapının, kadınların spora katılımını olumsuz etkilediğini vurgulamıştır.

Sonuç:
Sonuç olarak, ekonomik yetersizliklerin spora katılımı sınırlayan en önemli faktörlerden biri olduğu ve toplumsal normların kadınların spor yapmasını erkeklere kıyasla daha fazla engellediği belirlenmiştir. Bunun yanı sıra, ekonomik şartların herkes için eşit olduğu bir düzende bile toplumsal normlar nedeniyle kadınların spora teşvik edilme ve katılım oranlarının erkeklere kıyasla düşük kalacağı yönündeki algının yaygın olduğu anlaşılmıştır. Bu durumun önlenebilmesi için toplumsal cinsiyet eşitliği anlayışının daha güçlü bir şekilde yerleştirilmesi ve ekonomik desteklerin artırılması gerektiği sonucuna ulaşılmıştır. Kadınların spora katılımını teşvik etmek amacıyla toplumsal farkındalık oluşturulması ve devlet destekli politikalar geliştirilmesi önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: SPORA KATILIM - TOPLUMSAL NORMLAR - TOPLUMSAL CİNSİYET

LIMITING DYNAMICS OF SPORTS PARTICIPATION ACCORDING TO UNIVERSITY STUDENTS' VIEWS: ECONOMIC FACTORS AND SOCIAL NORMS

Introduction and Aim:
This study aims to deeply examine the inadequacy of participation in sports in Turkey and the reasons why women's participation in sports is lower than men, in line with the views of students at the faculty of sports sciences. The theoretical framework in the research was formed by making use of radical feminist theory and social constructivist perspective.
Method:
The study was designed with a qualitative research approach and a document review design within the framework of the interpretative paradigm. Participants were determined using homogeneous sampling, one of the purposeful sampling methods. Third-year students studying at the sports management department of the faculty of sports sciences at a state university participated in the study voluntarily. Participants were asked to write about their experiences and thoughts with open-ended questions on the determined topic. The 18 written narratives obtained were evaluated with content analysis. Scientific validity and reliability were ensured in the study based on the criteria of credibility, transferability, reliability and confirmability.
Findings:
As a result of the analyses, two main themes and four sub-themes were determined, namely 'Social Dynamics' and 'Masculine Construction'. Under the main theme of 'Social Dynamics', the subthemes of 'economic barrier' and 'inequality of opportunity' were included, while under the main theme of 'Masculine Construction', the subthemes of 'female identity' and 'gender power' emerged. Participants emphasized that economic conditions largely limit participation in sports and that gender norms, especially the patriarchal structure, negatively affect women's participation in sports.
Conclusion:
As a result, it was determined that economic inadequacies are one of the most important factors limiting participation in sports and that social norms prevent women from participating in sports more than men. In addition, it was understood that even in a system where economic conditions are equal for everyone, there is a widespread perception that women will be encouraged to participate in sports and their participation rates will be lower than men due to social norms. It was concluded that in order to prevent this situation, the understanding of gender equality should be more strongly established and economic support should be increased. It is recommended that social awareness be created, and state-supported policies be developed in order to encourage women's participation in sports.

Keywords: PARTICIPATION IN SPORTS - SOCIAL NORMS - GENDER

Oral Presentation

ÜZERİMİZDEKİ GÖZLER: OTİZMLİ ÇOCUKLARIN FİZİKSEL AKTİVİTEYE KATILIMLARINDA SOSYAL BASKINLIK VE ABLEİZMİN ETKİSİ

Adı Soyadı	Kurumu	Eposta Adresi
BÜŞRA ERUL	**ARTVİN ÇORUH ÜNİVERSİTESİ**	**bsra.erul@gmail.com**
SONAY SERPİL ALPDOĞAN	ATATÜRK ÜNİVERSİTESİ	sonayserpilalpdogan@gmail.com
HALİL SAROL	GAZİ ÜNİVERSİTESİ	h.sarol@gazi.edu.tr
KÜBRA DURMUŞ	GAZİ ÜNİVERSİTESİ	kdurmuss95@gmail.com

Giriş Amaç:
Otizm Spektrum Bozukluğu (OSB)'na sahip olan çocuklar, nörolojik farklılıkları sebebiyle çoğu zaman normal gelişim gösteren bireyler tarafından dışlanma ve damgalama gibi pek çok olumsuz tutumlarla karşılaşabilmektedir. Bu durum, OSB'li çocukların grup aktivitelerine katılımlarını sınırlandırmakla birlikte, fiziksel aktivite programlarından yararlanmalarını engelleyebilmektedir. Toplumda normal gelişim gösteren bireylerin üstünlüğü sebebiyle otizmli çocukların fiziksel aktiviteye katılımlarını engelleyen etmenler sosyal baskınlık teorisi ve ableizm ile doğrudan ilişkilendirilmektedir. Bu çalışmanın amacı, otizmli çocukların fiziksel aktiviteye katılımını sosyal baskınlık teorisi ve ableizm kavramları çerçevesinde incelemektir.
Yöntem:
Bu araştırma nitel bir araştırma olup, fenomenolojik desende planlanmıştır. Araştırmaya, Artvin ilinde yaşayan ve otizmli çocuğu fiziksel aktivite programına katılan 15 ebeveyn (12 anne, 3 baba) gönüllü olarak katılım sağlamıştır. Araştırmanın çalışma grubunu, ölçüt örnekleme yöntemi ile seçilmiştir. Veriler, demografik bilgi formu ve yarı yapılandırılmış görüşme formu hazırlanarak toplanmıştır. Hazırlanan demografik bilgi ve yarı yapılandırılmış görüşme formu kapsamında katılımcılar ile yüz yüze ve çevrim içi uygulamalar aracılığıyla görüşmeler yapılmıştır. Toplanan veriler, tematik analiz yöntemiyle analiz edilmiştir. Bu araştırmada verilerin güvenirliğin artırılmasında Miles ve diğ. (2018) kriterleri esas alınmıştır.
Bulgular:
Tematik analiz yöntemi kapsamında, 5 tema ve 12 alt tema ortaya çıkmıştır. 'Sağlıklı Gelişme' temasında, otizmli çocukların fiziksel aktivite programlarına katılımlarının bilişsel, fiziksel, psikolojik ve sosyal gelişimlerine katkı sağladıkları tespit edilmiştir. 'Bir Adım Geri Çekilme' temasında, otizmli çocukların fiziksel aktivite programlarına katılımlarında devlet desteğinin yetersiz olması ve kamuya ait tesislerin özel gereksinimli bireyler için kullanılamaması gibi pek çok engelleyici faktörün etkili olduğu anlaşılmaktadır. 'Bize Yapıştırılmış Bir Etiket' temasında otizmli bireylere yönelik akran zorbalığı ve toplumsal farkındalık eksikliği gibi birçok negatif sosyal tutumların katılımı etkili sonucuna ulaşılmıştır. 'Demek Ki Anneleri İyi Öğretmiş' temasında ebeveynlerin bilinçli olması ve toplumsal farkındalığın artmasının katılımı olumlu etkilediği, 'Gelecek Güzel Yarınlar' temasında, profesyonel düzeyde sporcu olma isteği ve farkındalık eğitimlerinin düzenlenmesinin otizmli bireylerin genel yaşamlarına katkı sağlayacağı ifade edilmiştir.
Sonuç:
Sonuç olarak, OSB'li çocukların fiziksel aktiviteye katılımında bilişsel, psikolojik, sosyal ve fiziksel fayda sağladıkları, yasal düzenlemeler ve eğitimsel engellerin katılımı büyük ölçüde etkilediği tespit edilmiştir. Ayrıca, OSB'li çocuklara yönelik damgalama ve negatif sosyal tutumların katılımda etkili olduğu söylenebilir. Gelecek çalışmalarda OSB'li çocukların fiziksel aktiviteye katılımlarını etkileyen faktörleri incelemek üzere daha fazla örneklem sayıları ile nicel araştırmalar planlanabilir.

Anahtar Kelimeler: OTİZM SPEKTRUM BOZUKLUĞU - FİZİKSEL AKTİVİTE - ABLEİZM

THE WATCHFUL EYES: THE IMPACT OF SOCIAL DOMINANCE AND ABLEISM ON THE PARTICIPATION OF CHILDREN WITH AUTISM IN PHYSICAL ACTIVITIES

Introduction and Aim:
Children with Autism Spectrum Disorder (ASD) often face various negative attitudes, such as exclusion and stigmatization, due to their neurological differences. This situation not only limits their participation in group activities but also prevents them from benefiting from physical activity programs. The barriers to participation in physical activities for children with ASD are directly associated with social dominance theory and ableism, as the superiority of typically developing individuals in society contributes to these obstacles. This study aims to examine the participation of children with ASD in physical activities within the framework of social dominance theory and ableism.
Method:
This study was designed as a qualitative research study using a phenomenological approach. The research sample consisted of 15 parents (12 mothers and 3 fathers) whose children with ASD participated in a physical activity program in Artvin, Turkey. Participants were selected using a criterion sampling method. Data were collected through a demographic information form and a semi-structured interview form. Interviews were conducted face-to-face and via online platforms. The collected data were analyzed using thematic analysis. To enhance the reliability of the data, the criteria established by Miles et al. (2018) were adopted.
Findings:
Within the scope of thematic analysis, five main themes and twelve sub-themes emerged. The theme of "Healthy Development" revealed that participation in physical activity programs contributed to the cognitive, physical, psychological, and social development of children with autism. The theme of "Stepping Back" indicated that several barriers, such as insufficient government support and the inaccessibility of public facilities for individuals with special needs, significantly hindered participation in physical activities. The theme of "A Label Stuck on Us" highlighted that peer bullying and a lack of societal awareness led to negative social attitudes, which negatively impacted participation. The theme of "So Their Mothers Taught Them Well" emphasized that parental awareness and increased social consciousness positively influenced participation. Lastly, the theme of "Bright Tomorrows Ahead" suggested that aspirations to become professional athletes and the implementation of awareness programs could contribute positively to the overall lives of individuals with autism.
Conclusion:
In conclusion, it was determined that participation in physical activities provided cognitive, psychological, social, and physical benefits for children with ASD. However, legal regulations and educational barriers significantly influenced their participation. Furthermore, stigmatization and negative social attitudes toward children with ASD were identified as key factors affecting their engagement in physical activities. Future studies could focus on conducting quantitative research with larger sample sizes to further investigate the factors influencing the participation of children with ASD in physical activities.

Keywords: AUTISM SPECTRUM DISORDER - PHYSICAL ACTIVITY - ABLEISM

Oral Presentation

REKREASYONEL SPORCULARDA SPORTİF SERMAYE DÜZEYLERİNİN ÇEŞİTLİ DEĞİŞKENLERE GÖRE İNCELENMESİ; ANTALYA İLİ ÖRNEĞİ

Adı Soyadı	Kurumu	Eposta Adresi
ZEYNEP YILDIZ	**AKDENİZ ÜNİVERSİTESİ**	**zozeryildiz@gmail.com**
ELİF KÖSE	AKDENİZ ÜNİVERSİTESİ	elifkose9@gmail.com

Giriş Amaç:
Bu çalışmanın amacı, Antalya ilinde rekreasyonel spor alanlarını kullanan 18 yaş üstü bireylerin sportif sermaye skorlarını farklı değişkenlere göre incelenmesidir. Cinsiyet, yaş eğitim düzeyi, medeni durum, sporculuk geçmişi, spor branşı, spor branşı sayısı, gelir, katılım türüne göre kişilerin sportif sermayeleri arasında anlamlı bir fark olup olmadığı değerlendirilmiştir. Çalışmanın ikincil amacı; rekreatif spor alanlarını kullanmayan bireylerin hangi demografik özelliklere sahip olduğunun ana hatlarıyla belirlenmek, bu sayede toplumun bu kesimine yönelik oluşturulacak kamu projelerine ışık tutarak herkesin rekreatif spor alanlarını kullanabilmesinin önünü açmaktır.

Yöntem:
Bir nedensel karşılaştırma araştırması olan bu çalışmanın evreninde Antalya merkez ve merkez ilçelerindeki rekreasyonel sportif alanları kullanan 18 yaş üstü bireyler yer almaktadır. Araştırmaya evren içinden seçkisiz olmayan örnekleme yöntemlerinden kolayda örnekleme yöntemi ile belirlenen toplam 412 katılımcı seçilmiştir. Araştırmaya katılan bireylere nicel araştırma yöntemlerinden kullanılarak; kişisel bilgi anket formu, Sivri ve Özbek (2023) tarafından geliştirilmiş “Sportif Sermaye Ölçeği”, Kalaycıoğlu ve Arkadaşları (2010) tarafından geliştirilen Sosyo-Ekonomik Statü (SES) Ölçeği ve Türkçe geçerliliği Öztürk (2015) tarafından gerçekleştirilen Uluslararası Fiziksel Aktivite Anketi (IPAQ) kullanılmıştır. İki ilişkisiz örneklem ortalamaları arasındaki farkın manidar olup olmadığını test etmek için T-Testi (Independent Samples T-Test), ilişkisiz iki ya da daha çok örneklem ortalaması arasındaki farkın sıfırdan anlamlı bir şekilde farklı olup olmadığını test etmek üzere One-Way Anova testi ve Dunnet testi uygulanmıştır.

Bulgular:
Çalışma sonucunda, rekreasyonel sporcular arasında cinsiyet, medeni durum, spor branşı ve sayısı, bireysel veya takım sporuyla ilgilenmesine göre sportif sermaye skorları arasında anlamlı bir fark bulunamamıştır. Bireylerin ciddi boş zaman katılımcısı olması, sportif sermaye skorları arasında anlamlı bir farka sebep olmuştur. Bu fark fiziksel ve psikolojik alana ait alt boyutlardan kaynaklanmaktadır. Ergenlik yıllarında spor yapan bireylerin sportif sermaye skorları alt boyutlara göre incelenmiştir. Ergenlik yıllarında performansa yönelik spor yapan ve spor yapmayanlara arasında anlamlı bir fark olup, bu fark sosyal alt boyutta ergenlik yıllarında performans sporu yapanların lehinedir. Her iki cinsiyette de çoğunlukla yaptıkları sportif faaliyeti ciddi boş zaman faaliyeti olarak yapmayanlar çoğunluktadır. Bireylerin yaş, gelir durumu Anova testleri sonucuna göre sportif sermaye skorlarında anlamlı bir fark yoktur. Bireylerin IPAQ fiziksel aktivite Anova Dunnet testleri sonucuna göre sportif sermaye skorlarında anlamlı bir fark vardır. Bu fark tüm alt boyutlarda çok aktif olan bireylerin lehine olacak şekilde inaktif ve aktif bireyler arasındadır.

Sonuç:
Araştırma sonuçları ortaya koymuştur ki bireyin hayat boyu biriktirmiş olduğu sportif sermaye skorunun yüksek olması için sadece profesyonel sporcu olmak veya sporu yaşam şekli haline getirilmesine gerek yoktur. Bireyler sporu yaşamlarının orta yerine koymadan başka bir deyişle hobi amaçlı düzenli olarak spor yaparak, hayat boyu biriken spor geçmişleri ile sportif sermayelerini yükseltebilirler. Antalya il genelinde rekreasyonel spor alanlarında spor yapan bireyler arasında sportif sermaye skoru yüksek olan bireylerin çok olması, bireylerin yaşa ve cinsiyete, gelir durumuna göre sportif olma durumlarıyla ilgili fark olmaması spora olumlu katılımlarını bizlere göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: SPORTİF SERMAYESİ - REKREASYON - KAMU POLİTİKALARI

INVESTIGATION OF SPORTIVE CAPITAL LEVELS IN RECREATIONAL ATHLETES ACCORDING TO VARIOUS VARIABLES; THE CASE OF ANTALYA PROVINCE

Introduction and Aim:
The aim of this study is to examine the sportive capital scores of individuals over the age of 18 who use recreational sports areas in Antalya province according to different variables. It was evaluated whether there is a significant difference between the sportive capital of individuals according to gender, age, education level, marital status, athletic background, sport branch, number of sport branches, income, and type of participation. The secondary purpose of the study is to outline the demographic characteristics of individuals who do not use recreational sports areas, thus paving the way for everyone to use recreational sports areas by shedding light on public projects to be created for this segment of the society.
Method:
The population of this study, which is a causal comparison research, includes individuals over the age of 18 who use recreational sports areas in the center and central districts of Antalya. A total of 412 participants determined by convenience sampling method, which is one of the non-random sampling methods, were selected from the population. Personal information questionnaire form, "Sportive Capital Scale" developed by Sivri and Özbek (2023), Socio-Economic Status (SES) Scale developed by Kalaycıoğlu et al. (2010) and International Physical Activity Questionnaire (IPAQ) validated in Turkish by Öztürk (2015) were used. Independent Samples T-Test was used to test whether the difference between the means of two unrelated samples was significant, One-Way Anova test and Dunnet test were applied to test whether the difference between the means of two or more unrelated samples was significantly different from zero.
Findings:
As a result of the study, no significant difference was found between the sportive capital scores of recreational athletes according to gender, marital status, sports branch and number, individual or team sports. The fact that individuals are serious leisure time participants caused a significant difference between their sportive capital scores. This difference is due to the sub-dimensions of physical and psychological domains. The sportive capital scores of individuals who played sports during adolescence were analyzed according to sub-dimensions. There is a significant difference between those who did performance sports during adolescence and those who did not do sports, and this difference is in favor of those who did performance sports during adolescence in the social sub-dimension. In both genders, those who do not do sports as a serious leisure time activity are in the majority. There is no significant difference in the sportive capital scores according to the results of the Anova tests of the individuals' age and income status. According to the results of IPAQ physical activity Anova Dunnet tests, there is a significant difference in sportive capital scores.
Conclusion:
The results of the study revealed that in order for an individual to have a high lifetime sporting capital score, it is not necessary to be a professional athlete or to make sport a way of life. Individuals can increase their sporting capital with their lifelong accumulated sports history without putting sports in the center of their lives, in other words, by doing sports regularly for hobby purposes. The fact that there are many individuals with high sporting capital scores among individuals who do sports in recreational sports areas throughout Antalya province, and that there is no difference in the sporting status of individuals according to age, gender and income status shows us their positive participation in sports.

Keywords: SPORTING CAPITAL - RECREATION - PUBLIC POLICIES

Oral Presentation

REKREASYONEL SPOR YAPAN BİREYLERİN NARSİSİZM DÜZEYLERİ VE NARSİSTİK HAYRANLIK REKABET DÜZEYLERİNİN ÖLÇÜLMESİ

Adı Soyadı	Kurumu	Eposta Adresi
FERDİ ERİŞKİN	**GAZİ ÜNİVERSİTESİ**	**ferdieriskin@hotmail.com**
TEBESSÜM AYYILDIZ DURHAN	GAZİ ÜNİVERSİTESİ	tebessum@gazi.edu.tr

Giriş Amaç:
Bu çalışmanın amacı, rekreasyonel spor yapan bireylerin narsistik düzeylerini ve büyüklenmeci narsizmin iki farklı yönü olan hayranlık ve rekabet boyutlarını incelemektir. Araştırmanın evreni, rekreasyonel spor yapan 18-50 yaş arası bireylerden oluşurken, örneklem grubunu Ankara ilinde yaşayan, spor tesislerine katılım sağlayan, haftada en az 1 gün, en fazla 5 gün sportif faaliyete katılan ve en az lise mezunu olan bireyler oluşturmaktadır. Araştırmada toplanan 480 veriden 134 veri, güvenilirlik sorusundan geçemediği ve 5 günden fazla veya 1 günden az katılım sağladığı gerekçesiyle elenmiştir. Katılımcıların cinsiyet dağılımı; 141 kişi (%40.8) kadın, 205 kişi (%59.2) erkek olmak üzere toplam 346 kişiden oluşmaktadır.
Yöntem:
Araştırmada, Ames, Rose ve Anderson (2005) tarafından geliştirilen ve Atay (2009) tarafından Türkçeye uyarlanan 16 soruluk Narsistik Kişilik Envanteri ile Back ve arkadaşları (2013) tarafından geliştirilen, Demirci ve Ekşi (2017) tarafından Türkçeye uyarlanan Narsistik Hayranlık ve Rekabet Ölçeği kullanılmıştır. Narsistik Kişilik Envanteri (NPI-16), teşhircilik, üstünlük, otorite, hak iddia etme, kendine yeterlilik ve sömürücülük olmak üzere altı faktöre dağılmaktadır (Atay, 2009). Narsistik Hayranlık ve Rekabet Ölçeği ise 18 sorudan oluşmakta olup, büyüklenmeci narsisizmi hayranlık (eylemlilik) ve rekabet (düşmanlık) boyutları üzerinden değerlendirmektedir. Ölçeğin hayranlık boyutu büyüklenme, benzersizlik ve cazibe alt boyutlarını; rekabet boyutu ise saldırganlık, üstünlük ve değersizleştirme alt boyutlarını kapsamaktadır. Her iki ölçek de puan yükseldikçe narsisizm seviyesinin arttığını göstermektedir (Atay, 2009; Demirci & Ekşi, 2017).
Bulgular:
Katılımcıların Narsistik Hayranlık ve Rekabet (NHR) düzeyleri "orta" seviyede olduğu tespit edilmiştir. Narsistik Rekabet puanı (Mean = 2.47) daha düşük, Narsistik Hayranlık (Mean = 4.06) ise daha yüksek olduğu bulunmuştur. Narsistik Hayranlık ortalaması daha yüksekken, Narsistik Rekabet ortalaması daha düşük olduğu söylenebilir. Yani katılımcılar narsistik özellikler sergilese de, daha çok hayranlık yönelimli bir narsisizm eğilimi göstermektedirler. Cinsiyetler arasında Narsistik Hayranlık ve Rekabet toplam puanları açısından anlamlı bir fark bulunmamıştır. Ancak: Kadınlar, "Büyüklenme" ($p = 0.036$) ve "Benzersizlik" ($p = 0.046$) alt boyutlarında erkeklerden anlamlı şekilde daha yüksek puan almıştır. Erkekler, "Değersizleştirme" ($p < 0.001$) alt boyutunda kadınlardan anlamlı şekilde daha yüksek puana sahiptir. Diğer alt boyutlarda cinsiyetler arasında anlamlı bir fark bulunmamıştır ($p > 0.05$).
Sonuç:
Katılımcıların narsistik hayranlık düzeylerinin narsistik rekabet düzeylerinden yüksek olduğunu göstermiştir. Cinsiyet açısından, kadınlar büyüklenme ve benzersizlik alt boyutlarında, erkekler ise değersizleştirme alt boyutunda daha yüksek puan almıştır. Yaş değişkenine göre gençler (18-30 yaş), narsistik rekabet ve saldırganlık, üstünlük, değersizleştirme alt boyutlarında daha yüksek skorlar elde etmiştir. Eğitim durumu açısından, lise mezunları, lisans ve lisansüstü mezunlarına kıyasla daha yüksek narsistik rekabet ve saldırganlık eğilimleri göstermektedir. Ayrıca, spora katılmadaki 1. önceliği “iyi bir fiziğe sahip olmak” olan bireylerin narsistik eğilimlerinin daha yüksek olduğu görülmüştür. Genel olarak, rekreasyonel spora katılan bireylerin narsistik eğilimleri; yaş, cinsiyet, eğitim seviyesi ve motivasyon gibi değişkenlere bağlı olarak farklılaşmaktadır.

Anahtar Kelimeler: REKREASYONEL SPOR - NARSİSİZM - HAYRANLIK VE REKABET

ASSESSMENT OF NARCISSISTIC LEVELS AND NARCISSISM ADMIRATION AND RIVALRY LEVELS IN INDIVIDUALS ENGAGED IN RECREATIONAL SPORTS

Introduction and Aim:
The aim of this study is to examine the narcissistic levels of individuals engaged in recreational sports and to investigate the two different dimensions of grandiose narcissism: admiration and rivalry. The study population consists of individuals aged 18 to 50 who participate in recreational sports. The sample comprises individuals residing in Ankara, who attend sports facilities, engage in physical activities for a minimum of one day and a maximum of five days per week, and have at least a high school education. Out of the 480 collected data, 136 were excluded due to failing the reliability question and for reporting participation in physical activities for fewer than one day or more than five days per week. The gender distribution of the participants includes 141 women (40.8%) and 205 men (59.2%), totaling 346 individuals.
Method:
This study employed the 16-item Narcissistic Personality Inventory (NPI-16), developed by Ames, Rose, and Anderson (2005) and adapted into Turkish by Atay (2009), as well as the Narcissistic Admiration and Rivalry Scale, developed by Back et al. (2013) and adapted into Turkish by Demirci and Ekşi (2017). The NPI-16 measures six dimensions: exhibitionism, superiority, authority, entitlement, self-sufficiency, and exploitativeness (Atay, 2009). The NARQ consists of 18 items and assesses grandiose narcissism through two interrelated dimensions: admiration (agentic aspect) and rivalry (antagonistic aspect). The admiration dimension comprises three sub-dimensions: grandiosity, uniqueness, and charm, while the rivalry dimension includes aggression, superiority, and devaluation. In both scales, higher scores indicate higher levels of narcissism (Atay, 2009; Demirci & Ekşi, 2017).
Findings:
The participants' levels of Narcissistic Admiration and Rivalry (NHR) were found to be at a "moderate" level. The mean score for Narcissistic Rivalry (Mean = 2.47) was lower than that for Narcissistic Admiration (Mean = 4.06). This indicates that while participants exhibit narcissistic tendencies, they are more inclined toward admiration-oriented narcissism. No significant difference was found between genders in total NHR scores. However, women scored significantly higher than men in "Grandiosity" ($p = 0.036$) and "Uniqueness" ($p = 0.046$), while men scored significantly higher in "Devaluation" ($p < 0.001$). No other sub-dimensions showed significant gender differences ($p > 0.05$). Effect size calculations indicated that women scored significantly higher than men in grandiosity (Cohen's $d = 0.230$) and uniqueness (Cohen's $d = 0.220$), though these differences were of small effect size. In contrast, men scored significantly higher in devaluation (Cohen's $d = -0.396$), with a small-to-moderate effect size.
Conclusion:
Participants' narcissistic admiration levels were found to be higher than their narcissistic rivalry levels. In terms of gender, women scored higher in the grandiosity and uniqueness sub-dimensions, while men scored higher in the devaluation sub-dimension. Regarding age, younger individuals (18-30 years) obtained higher scores in narcissistic rivalry, aggression, superiority, and devaluation sub-dimensions. In terms of education level, high school graduates exhibited higher narcissistic rivalry and aggression tendencies compared to undergraduate and postgraduate participants. Additionally, individuals whose primary motivation for engaging in sports was "having a good physique" displayed higher narcissistic tendencies. Overall, the narcissistic tendencies of individuals participating in recreational sports vary based on factors such as age, gender, education level, and motivation.

Keywords: RECREATIONAL SPORTS - NARCISSISM - ADMIRATION AND RIVALRY

Oral Presentation

ÜNİVERSİTE ÖĞRENCİLERİNİN REKREASYONEL EGZERSİZE YÖNELİK SAĞLIK İNANÇLARI VE YAŞAM KALİTESİ DÜZEYLERİNİN İNCELENMESİ

Adı Soyadı	Kurumu	Eposta Adresi
SIDDIKA ERTAVUKÇU	NECMETTİN ERBAKAN ÜNİVERSİTESİ	sidikaertavukcu@gmail.com
ANDAÇ AKÇAKESE	NECMETTİN ERBAKAN ÜNİVERSİTESİ	akcakese.10@gmail.com
FATMA ARSLAN	NECMETTİN ERBAKAN ÜNİVERSİTESİ	fatmarslan@erbakan.edu.tr
HAKAN DELER	**NECMETTİN ERBAKAN ÜNİVERSİTESİ**	**hakandeler.2042@gmail.com**

Giriş Amaç:
Rekreasyonel egzersiz, fiziksel ve ruhsal sağlığı olumlu yönde etkileyerek yaşam kalitesini artıran önemli bir davranıştır. Sağlık inançları modeli ise, bireylerin sağlık davranışlarını şekillendiren algı ve inançlarını inceleyen temel bir teorik çerçevedir. Bu nedenle, rekreasyonel egzersize yönelik sağlık inancının ve yaşam kalitesi düzeyinin analiz edilmesi, mevcut durumun değerlendirilmesi ve geleceğe yönelik eğitim ile uygulama stratejilerinin geliştirilmesi açısından büyük önem taşımaktadır. Bu araştırmanın temel amacı da üniversitede eğitim gören öğrencilerin rekreasyonel egzersize ilişkin sağlık inançları ile yaşam kalitesi arasındaki ilişkiyi ortaya koymaktır.
Yöntem:
Araştırmada betimsel tarama modeli kullanılmıştır. Evreni, Necmettin Erbakan Üniversitesi Turizm Fakültesi'nde öğrenim gören öğrenciler oluşturmaktadır. Araştırmanın örneklemi, basit tesadüfi örnekleme yöntemiyle seçilen 227 erkek ve 380 kadın olmak üzere toplam 607 öğrenciden oluşmaktadır. Veriler, SPSS 26 programı kullanılarak analiz edilmiştir. Bağımsız gruplar arasındaki farklılıkları belirlemek için T-Testi, ikiden fazla grup ortalamasını karşılaştırmak için ANOVA Testi, ölçekler arasındaki ilişkiyi incelemek için ise Korelasyon Testi uygulanmıştır.
Bulgular:
Bulgular, kadınların rekreasyonel egzersize yönelik sağlık inancında daha fazla engel algıladıklarını ancak fiziksel ve çevresel sağlığa bağlı yaşam kalitesi algılarının erkeklere kıyasla daha yüksek olduğunu göstermiştir. Grup halinde rekreasyonel aktivitelere katılmayı tercih eden bireylerin, sosyalleşmeye dayalı yaşam kalitesi algılarının bireysel katılımı tercih edenlere göre daha yüksek olduğu belirlenmiştir. Rekreasyon yönetimi bölümü öğrencilerinin, diğer bölümlerde öğrenim gören öğrencilere kıyasla hem rekreasyonel egzersize yönelik sağlık inancında hem de yaşam kalitesi düzeylerinde daha yüksek puanlara sahip olduğu tespit edilmiştir. Genel olarak, öğrencilerin sağlık inançları arttıkça yaşam kalitelerinin de yükseldiği görülmüştür. Bu bulgular, sağlık inancı ile yaşam kalitesi arasında pozitif bir ilişki olduğunu ortaya koymaktadır.
Sonuç:
Sonuç olarak, genç kadınların sağlıkla ilgili farkındalığının daha yüksek olduğu ve sağlık hizmetleri ile çevresel politikaların kadınlara yönelik daha etkili hale getirilmesi gerektiği görülmektedir. Ayrıca, rekreatif etkinliklerin fiziksel ve sosyal sağlık üzerindeki olumlu etkileri göz önüne alındığında, bireylerin sağlık algısını güçlendirmek ve yaşam kalitesini artırmak amacıyla rekreasyonel aktivitelere katılımlarının teşvik edilmesi önem arz etmektedir.

Anahtar Kelimeler: REKREASYONEL EGZERSİZ - SAĞLIK İNANCI - YAŞAM KALİTESİ

INVESTIGATION OF UNIVERSITY STUDENTS' HEALTH BELIEFS AND QUALITY OF LIFE LEVELS TOWARDS RECREATIONAL EXERCISE

Introduction and Aim:
Recreational exercise is an important behavior that improves quality of life by positively affecting physical and mental health. The health beliefs model is a basic theoretical framework that examines individuals' perceptions and beliefs that shape their health behaviors. Therefore, analyzing the level of health beliefs and quality of life towards recreational exercise is of great importance in terms of evaluating the current situation and developing future education and implementation strategies. The main purpose of this study is to reveal the relationship between health beliefs about recreational exercise and quality of life of university students.
Method:
A descriptive survey model was used in the study. The population consists of the students of Necmettin Erbakan University Faculty of Tourism. The sample of the research consists of 607 students, 227 males and 380 females, selected by simple random sampling method. The data were analysed using SPSS 26 program. T-test was used to determine the differences between independent groups, ANOVA test was used to compare more than two group means and correlation test was used to examine the relationship between scales.
Findings:
The findings showed that women perceived more barriers in health beliefs towards recreational exercise, but their perceptions of physical and environmental health-related quality of life were higher than men. It was determined that individuals who preferred to participate in recreational activities in groups had higher perceptions of quality of life based on socialization than those who preferred individual participation. It was determined that recreation management department students had higher scores in both health beliefs towards recreational exercise and quality of life levels compared to students studying in other departments. In general, it was observed that as students' health beliefs increased, their quality of life also increased. These findings reveal that there is a positive relationship between health beliefs and quality of life.
Conclusion:
As a result, it is seen that young women have higher health awareness and health services and environmental policies should be made more effective for women. In addition, considering the positive effects of recreational activities on physical and social health, it is important to encourage individuals to participate in recreational activities in order to strengthen their perception of health and improve their quality of life.

Keywords: RECREATIONAL EXERCISE - HEALTH BELIEFS - QUALITY OF LIFE

Oral Presentation

IMPOSTER SENDROMU: MUTLULUK VE BENLİK SAYGISI İLİŞKİSİNDEKİ ROLÜ

Adı Soyadı	Kurumu	Eposta Adresi
TÜLAY AVCI TAŞKIRAN	NEVŞEHİR HACI BEKTAŞ VELİ ÜNİVERSİTESİ	tulayavcitaskiran@gmail.com
SEVİM KÜL AVAN	**NEVŞEHİR HACI BEKTAŞ VELİ ÜNİVERSİTESİ**	**sevim.kul06@gmail.com**

Giriş Amaç:
Başarılı olduğuna inanmamak olarak adlandırılan ve başarıların şans eseri olduğunun hissedildiği imposter (sahtekarlık) sendromu önemli bir psikolojik olgu olarak değerlendirilmektedir. Diğer psikolojik olgu içerisinde yer alan benlik saygısı, bireylerin kendilerine duyduğu değer ve güven duygusu anlamına gelirken, mutluluk düzeyi ise bireylerin genel yaşamdan doyum sağlamasını ifade etmektedir. Bahsedilen üç psikolojik olgu içerisindeki etkileşimin, bireylerin psikolojik açıdan sağlıklı olmaları ve yaşam tatminleri üzerinde etkili olduğu düşünülmektedir. Bu noktadan hareketle çalışmada, spor yapan bireylerin imposter durumu, benlik saygısı ve mutluluk durumları içerisindeki ilişkinin belirlenmesi, benlik saygısı ve mutluluk düzeyi arasında imposter sendromunun aracılık etkisinin incelenmesi amaçlanmıştır.
Yöntem:
İlişkisel tarama modeli ile gerçekleştirilen bu çalışmada katılımcılar kolayda örnekleme yöntemiyle çalışmaya dahil edilmiştir. Araştırmaya farklı spor bilimleri fakültelerinde öğrenim gören toplam 288 (Ortyaş = 21.66 ± 2.87) öğrenci katılmıştır. Verilerin toplanmasında demografik bilgi formu, “Rosenberg Benlik Saygısı Ölçeği (RBSÖ)”, “Oxford Mutluluk Ölçeği Kısa Formu (OMÖ-K)” ve imposter sendromunu ölçmek amacıyla “Clance Sahtekar Fenomeni Ölçeği (CSFÖ)” kullanılmıştır. Elde edilen verilerin Cronbach’s Alpha iç tutarlık katsayıları, bileşik güvenirlik (BG) ve ortalama açıklanan varyans (OAV) katsayıları hesaplanmış, ölçekler arasındaki ilişki Pearson korelasyon analiziyle test edilmiştir. Ayrıca değişkenler arasındaki ilişki, yapısal eşitlik modeli (YEM) kullanılarak incelenmiştir.
Bulgular:
Pearson korelasyon analizi sonuçları “RBSÖ”, ‘’OMÖ-K’’ ve “CSFÖ” ortalama puanları arasında anlamlı ilişkiler olduğunu göstermiştir. YEM analiz sonuçlarına göre benlik saygısının, imposter sendromu üzerinde (βRBSÖ-RSFÖ) = -0.30; $p<0.001$), imposter sendromunun da mutluluk üzerinde doğrudan negatif bir etkiye sahip olduğu görülmüştür (βCSFÖ-OMÖ) = -0.20; $p<0.01$). Aynı zamanda benlik saygısı mutluluk üzerinde doğrudan pozitif bir etkiye sahipken (βRBSÖ-OMÖ) = 0.14; $p<0.05$), benlik saygısının mutluluk üzerindeki etkisinde imposter sendromunun kısmi aracılık rolü üstlendiği (βRBSÖ-CSFÖ-OMÖK) = 0.6) ve toplam etkinin 0.20 olduğu bulgusuna ulaşılmıştır.
Sonuç:
Çalışma sonucunda, benlik saygısı, imposter sendromu ve mutluluk arasında anlamlı bir ilişki olduğu belirlenmiştir. Benlik saygısının artmasıyla mutluluk düzeyinin yükseldiği, imposter sendromunun ise azaldığı gözlemlenmiştir. Elde edilen bulgulara göre benlik saygısının güçlendirilmesinin mutluluk, imposter durumu üzerindeki olumlu etkisinin vurgulanması açısından literatüre katkı sağlayacağı düşünülmektedir. Bu bağlamda bireylerin benlik saygılarını artıracak faaliyetlere yönelmeleri, kendilerine olan güvenlerini pekiştirerek daha mutlu bir yaşam sürmelerine katkı sağlayabilir. Ayrıca, imposter sendromunu azaltmaya yönelik destekleyici programların geliştirilmesi, bireylerin psikolojik sağlıklarını iyileştirebilir.

Anahtar Kelimeler: IMPOSTER SENDROMU - MUTLULUK - BENLİK SAYGISI

IMPOSTER SYNDROME: ITS ROLE IN THE RELATIONSHIP BETWEEN HAPPINESS AND SELF-ESTEEM

Introduction and Aim:
Imposter syndrome, which is defined as not believing that one is successful and feeling that successes are by chance, is considered as an important psychological phenomenon. Self-esteem, another psychological phenomenon, refers to the sense of self-worth and confidence that individuals have in themselves, while the level of happiness refers to individuals' satisfaction with life in general. The interaction among these three psychological phenomena is thought to be effective on individuals' psychological health and life satisfaction. From this point of view, the aim of the study was to determine the relationship between the imposter status, self-esteem and happiness of individuals who do sports and to examine the mediating effect of imposter syndrome between self-esteem and happiness levels.
Method:
In this study, which was conducted with the correlational survey model, participants were included in the study by convenience sampling method. A total of 288 students (Meanage= 21.66 ± 2.87) studying in different sport sciences faculties participated in the study. Demographic information form, 'Rosenberg Self-Esteem Scale (RSES)', 'Oxford Happiness Scale Short Form (OHQ-SF)" and 'Clance Imposter Phenomenon Scale (CIPS)' were used to measure imposter syndrome.
Findings:
Pearson correlation analysis results showed that there were significant correlations between the mean scores of "RSES", "OHQ and "CIPS". According to the results of SEM analysis, it was determined that self-esteem had a direct negative effect on imposter syndrome (βRSES-CIPS) = -0.30; $p<0.001$) and imposter syndrome had a direct negative effect on happiness (βCIPS- OHQ) = -0.20; $p<0.01$). At the same time, while self-esteem had a direct positive effect on happiness (βRSES- OHQ) = 0.14; $p<0.05$), it was found that imposter syndrome played a partial mediating role in the effect of self-esteem on happiness (βRSES-CIPS- OHQ = 0.6) and the total effect was 0.20.
Conclusion:
As a result of the study, it was determined that there was a significant relationship between self-esteem, imposter syndrome and happiness. It was observed that happiness level increased with the increase in self-esteem and imposter syndrome decreased. According to the findings obtained, it is thought that strengthening self-esteem will contribute to the literature in terms of emphasizing the positive effect on happiness and imposter status. In this context, individuals' orientation towards activities that will increase their self-esteem can contribute to a happier life by reinforcing their self-confidence. In addition, the development of supportive programs to reduce imposter syndrome can improve the psychological health of individuals.

Keywords: IMPOSTER SYNDROME - HAPPINESS - SELF-ESTEEM

Oral Presentation

AKADEMİK İŞKOLİKLİK VE SERBEST ZAMAN TUMUMU: İŞ-YAŞAM DENGESİNİN ANAHTARI MI?

Adı Soyadı	Kurumu	Eposta Adresi
YUNUS EMRE ÇİNGÖZ	BAYBURT ÜNİVERSİTESİ	yunuscingoz25@gmail.com
MURAT TURAN	ERZURUM TEKNİK ÜNİVERSİTESİ	muratturan@erzurum.edu.tr
BUĞRA ÇAĞATAY SAVAŞ	ERZURUM TEKNİK ÜNİVERSİTESİ	bugra.savas@erzurum.edu.tr
MUHAMMET MAVİBAŞ	**ERZURUM TEKNİK ÜNİVERSİTESİ**	**muhammet.mavibas@erzurum.edu.tr**

Giriş Amaç:
Akademisyenler, yoğun akademik gereklilikler ve profesyonel sorumluluklar nedeniyle işkoliklik riskiyle karşı karşıya kalabilir. Bu durum, iş-yaşam dengesini bozarak bireylerin serbest zamanlarını verimli kullanmalarını engelleyebilir. Özellikle spor bilimleri fakültelerinde görev yapan akademisyenler, akademik ve sportif yükümlülükler nedeniyle bu dengeyi sağlamakta daha fazla zorlanabilir. İşkoliklik, serbest zaman tutumlarını olumsuz etkileyebilir. Bu çalışma, Türkiye'deki spor bilimleri fakültelerinde çalışan akademisyenlerin işkoliklik düzeylerinin serbest zaman tutumu üzerindeki etkisini ve bunun iş-yaşam dengesiyle ilişkisini incelemeyi amaçlamaktadır.

Yöntem:
Araştırmanın evrenini Türkiye'deki spor bilimleri fakültelerinde görev yapan akademisyenler oluştururken, örneklem 219'u erkek, 134'ü kadın olmak üzere toplam 353 akademisyenden oluşmaktadır. Çalışmada ilişkisel tarama modeli kullanılmıştır. Veri toplama sürecinde, katılımcıların demografik özelliklerini belirlemek için "Kişisel Bilgi Formu", işkoliklik düzeyini ölçmek için Doğan ve Tel (2011) tarafından geliştirilen Duwas İşkoliklik Ölçeği, serbest zaman tutumunu belirlemek için Önal ve Bedir (2023) tarafından oluşturulan Serbest Zaman Tutum Ölçeği Kısa Formu, iş-yaşam dengesini değerlendirmek için ise Yılmaz ve Söyük (2022) tarafından geliştirilen Yeni İş Yaşam Dengesi Ölçeği kullanılmıştır. Veri analizinde, demografik değişkenler için frekans analizi, işkoliklik, serbest zaman tutumu ve iş-yaşam dengesi düzeyleri için tanımlayıcı istatistikler uygulanmıştır. Verilerin normal dağılmaması nedeniyle non-parametrik testler tercih edilmiştir. Değişkenler arasındaki ilişkiler korelasyon analizi ile incelenmiş, etkileri belirlemek için regresyon analizi yapılmıştır.

Bulgular:
Elde edilen bulgular doğrultusunda, işkoliklik ile serbest zaman tutumu arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki tespit edilmemiştir ($p = .331$). Ancak, işkoliklik ile iş-yaşam dengesi arasında negatif yönde ve anlamlı bir ilişki olduğu bulunmuştur ($p < .001$). Diğer yandan, serbest zaman tutumu ile iş-yaşam dengesi arasında pozitif yönde anlamlı bir ilişki olduğu belirlenmiştir ($p = .000$).

Sonuç:
Araştırma bulguları, spor bilimleri fakültelerinde görev yapan akademisyenlerin işkoliklik düzeylerinin serbest zaman tutumları üzerinde doğrudan bir etkisinin olmadığını ortaya koymaktadır. Bununla birlikte, işkolikliğin iş-yaşam dengesini olumsuz yönde etkilediği belirlenmiştir. Öte yandan, serbest zaman tutumunun iş-yaşam dengesini olumlu yönde etkilediği görülmektedir. Ancak, serbest zaman tutumunun işkoliklik ile iş-yaşam dengesi arasındaki ilişkide aracılık rolü üstlenmediği tespit edilmiştir.

Anahtar Kelimeler: AKADEMİK İŞKOLİKLİK - SERBEST ZAMAN TUTUMU - İŞ-YAŞAM DENGESİ

ACADEMIC WORKAHOLISM AND LEISURE ATTITUDE: THE KEY TO WORK-LIFE BALANCE?

Introduction and Aim:
Academics may face the risk of workaholism due to intense academic demands and professional responsibilities. This situation can disrupt work-life balance, preventing individuals from effectively utilizing their leisure time. Academics working in faculties of sports sciences may experience greater challenges in maintaining this balance due to both academic and athletic obligations. Workaholism may negatively affect attitudes toward leisure. This study aims to examine the impact of workaholism levels on leisure attitude among academics working in sports sciences faculties in Turkey and explore its relationship with work-life balance.
Method:
The study population consists of academics working in faculties of sports sciences in Turkey, while the sample comprises a total of 353 academics, including 219 males and 134 females. A relational survey model was employed in the study. During the data collection process, a Personal Information Form was used to determine participants' demographic characteristics. Workaholism levels were measured using the Duwas Workaholism Scale developed by Doğan and Tel (2011), leisure attitude was assessed using the Short Form of the Leisure Attitude Scale developed by Önal and Bedir (2023), and work-life balance was evaluated using the New Work-Life Balance Scale developed by Yılmaz and Söyük (2022). In the data analysis, frequency analysis was conducted for demographic variables, while descriptive statistics were applied to assess workaholism, leisure attitude, and work-life balance levels. Since the data did not follow a normal distribution, non-parametric tests were used. Relationships between variables were examined through correlation analysis, and regression analysis was conducted to determine their effects.
Findings:
The results revealed no statistically significant relationship between workaholism and leisure attitude (p =. 331). However, a significant negative relationship was found between workaholism and work-life balance (p < .001). On the other hand, a significant positive relationship was observed between leisure attitude and work-life balance (p .000).
Conclusion:
The findings of this study indicate that the workaholism levels of academics working in faculties of sports sciences do not have a direct effect on their leisure attitudes. However, workaholism negatively impacts work-life balance. Conversely, a positive effect of leisure attitude on work-life balance was observed. Nevertheless, leisure attitude does not play a mediating role in the relationship between workaholism and work-life balance.

Keywords: ACADEMIC WORKAHOLISM - LEISURE ATTITUDE - WORD-LIFE BALANCE

Oral Presentation

SPOR BİLİMLERİ FAKÜLTESİ ÖĞRENCİLERİNİN DİJİTAL EPİSTEMOLOJİK İNANÇLARI İLE DİJİTAL OKURYAZARLIKLARI ARASINDAKİ İLİŞKİNİN İNCELENMESİ

Adı Soyadı	Kurumu	Eposta Adresi
YUNUS SİNAN BİRİCİK	ATATÜRK ÜNİVERSİTESİ	sinan.biricik@atauni.edu.tr
EMRE BELLİ	ATATÜRK ÜNİVERSİTESİ	emre.belli@atauni.edu.tr
ELİF CEYLAN	**ATATÜRK ÜNİVERSİTESİ**	**emre.belli@atauni.edu.tr**

Giriş Amaç:
Teknolojinin gün geçtikçe daha fazla hayatımıza entegre olmasıyla birlikte, dijital dünya bireylerin bilgiye erişim, bilgiyi değerlendirme ve kullanma yöntemlerini önemli ölçüde dönüştürmüştür. Dijital epistemolojik inançlar ve dijital okuryazarlık kavramları özellikle akademik çalışmalarda önem kazanmıştır. Bu bağlamda çalışmamızın amacı; spor bilimleri fakültesi öğrencilerinin digital epistemolojik inançları ile digital okuryazarlıkları arasındaki ilişkinin incelenmesidir.
Yöntem:
Araştırmada nicel araştırma yöntemlerinden İlişkisel tarama modeli kullanılmıştır. İlişkisel tarama; iki veya daha fazla değişken arasındaki ilişki düzeyini istatistiksel testler kullanarak ölçmeye çalışan bilimsel araştırma yöntemidir.(Karasar, 2012). Araştırmanın evrenini; Atatürk Üniversitesi spor bilimleri fakültesindeki öğrenciler oluştururken; örneklem grubunu ise 246'sı erkek 134'ü kadın olmak üzere toplam 380 kişi oluşturmuştur. Araştırmada dijital epistemolojik inançlar hakkında veriler elde etmek için; Hofer ve Pintrich (1997) tarafından ortaya konulan kişisel epistemolojik inançlar modeline dayalı olarak Bråten, Strømsø ve Samuelstuen (2005) tarafından geliştirilen ve daha sonra Strømsø ve Bråten (2010) tarafından revize edilen Türkçe'ye Çakmak ve ark. (2015) tarafından uyarlanan epistemolojik inançlar ölçeği; digital okuryazarlık için de Hamutoğlu ve ark. (2017) tarafından Türkçeye uyarlanan "Dijital Okuryazarlık Ölçeği kullanılmıştır. Elde edilen verilerin değerlendirilmesinde SPSS programında frekans analizi, bağımsız gruplarda t-testi ve tek yönlü varyans analizi (Anova), farklılığın hangi gruptan kaynaklandığını bulmak için de
Bulgular:
Katılımcıların cinsiyetlerine göre dijital epistemolojik inançları ve dijital okuryazarlıklar düzeyleri arasında anlamlı farklılığa rastlanmıştır. Katılımcıların dijital epistemolojik inançları ile dijital okuryazarlık düzeyleri arasındaki ilişkiye bakıldığında pozitif yönde güçlü bir ilişki tespit edilmiştir.
Sonuç:
Kadın katılımcıların erkek katılımcılara oranla hem epistemolojik inançlarında hem de dijital okuryazarlıklarında daha yüksek ortalamaya sahip oldukları sonucuna ulaşılmıştır. Katılımcıların dijital okuryazarlık seviyeleri arttıkça dijital epistemolojik inançları da artmaktadır.

Anahtar Kelimeler: DİJİTAL OKURYAZARLIK - DİJİTAL EPİSTEMOLOJİ - SPOR

AN EXAMINATION OF THE RELATIONSHIP BETWEEN DIGITAL EPISTEMOLOGICAL BELIEFS AND DIGITAL LITERACY OF FACULTY OF SPORTS SCIENCES STUDENTS

Introduction and Aim:
With the increasing integration of technology into our daily lives, the digital world has significantly transformed the ways individuals access, evaluate, and utilize information. The concepts of digital epistemological beliefs and digital literacy have gained importance, particularly in academic studies. In this context, the aim of our study is to examine the relationship between the digital epistemological beliefs and digital literacy of students in the Faculty of Sports Sciences
Method:
The population of the study consists of students from the Faculty of Sports Sciences at Atatürk University, while the sample group comprises a total of 380 students, including 246 males and 134 females. To collect data on digital epistemological beliefs, the Epistemological Beliefs Scale, developed by Bråten, and oth.(2005) based on the Personal Epistemological Beliefs Model proposed by Hofer and Pintrich (1997) and later revised by Strømsø and Bråten (2010), was used. The Turkish adaptation of this scale was conducted by Çakmak et al. (2015). For digital literacy, the Digital Literacy Scale, adapted into Turkish by Hamutoğlu et al. (2017), was utilized. For data analysis, frequency analysis, independent samples t-test, and one-way analysis of variance were performed using the SPSS program. Additionally, the Scheffé test was conducted to determine the source of the differences a group
Findings:
A significant difference has been found in participants' digital epistemological beliefs and digital literacy levels based on gender. Furthermore, a strong positive relationship has been identified between participants' digital epistemological beliefs and their digital literacy levels.
Conclusion:
It has been concluded that female participants have higher mean scores in both epistemological beliefs and digital literacy compared to male participants. Moreover, as participants' digital literacy levels increase, their digital epistemological beliefs also increase.

Keywords: DIGITAL LITERACY - DIGITAL EPISTEMOLOGY - SPORT

Oral Presentation

SPOR MERKEZİNE ÜYE OLAN BİREYLERİN EGZERSİZ BAĞIMLILIĞI VE ZİHİNSEL DAYANIKLIK DÜZEYLERİNİN İNCELENMESİ

Adı Soyadı	Kurumu	Eposta Adresi
VEDAT SAÇLI	**OSMANİYE KORKUT ATA ÜNİVERSİTESİ**	**vedatsacli80@gmail.com**
MERVE ÇATALBAŞ	OSMANİYE KORKUT ATA ÜNİVERSİTESİ	mervecatalbas07@gmail.com
DEMET ÖZTÜRK ÇELİK	OSMANİYE KORKUT ATA ÜNİVERSİTESİ	demetozturk@osmaniye.edu.tr

Giriş Amaç:
Bireyin psikolojik, fiziksel ve sosyal sağlığını olumsuz etkileyebilecek biçimde kontrolsüz olarak egzersiz yapmasına egzersiz bağımlılığı, baskı ve stres gibi zorluklar karşısında motivasyonunu koruyarak hedeflerine odaklanabilme ve duygusal yetisini sürdürebilme yeteneğine zihinsel dayanıklılık denir. Bu çalışmanın amacı ise, spor salonlarına devam eden bireylerin egzersiz bağımlılığı ve zihinsel dayanıklılık düzeylerini incelemek amacıyla gerçekleştirilmiştir. Egzersiz bağımlılığı, bireylerin fiziksel ve psikolojik sağlığını olumsuz yönde etkileyebilen bir durum olup, zihinsel dayanıklılığın bu bağımlılığı azaltıcı bir faktör olup olmadığı araştırmanın temel amacını oluşturmaktadır.
Yöntem:
Araştırmaya Osmaniye ilinde spor salonuna giden, yaşları 18-59 arasında değişen toplam 154 gönüllü birey (72 erkek, 82 kadın) katılmıştır. Veriler, kişisel bilgi formu, Egzersiz Bağımlılığı Ölçeği ve Zihinsel Dayanıklılık Envanteri aracılığıyla toplanmıştır. SPSS 26 programı kullanılarak analiz edilen verilerin normal dağılım gösterip göstermediği Kolmogorov-Smirnov ve Shapiro-Wilk testleri ile gerçekleştirilmiş ve normal dağılıma uymadığı belirlenmiştir. Bu nedenle, bağımsız iki grup arasındaki karşılaştırmalar için Mann-Whitney U testi, ikiden fazla grup arasında kıyaslama yapmak için Kruskal-Wallis testi ve değişkenler arasındaki ilişkilerin belirlenmesi için Spearman korelasyon testi uygulanmıştır. Anlamlı farklılıkların belirlenmesi amacıyla Dunn-Bonferroni post hoc testi kullanılmıştır
Bulgular:
Araştırma bulguları, erkek bireylerin egzersiz bağımlılığı puanlarının kadınlara kıyasla anlamlı düzeyde yüksek olduğunu göstermiştir. Özellikle "bireysel-sosyal ihtiyaçların ertelenmesi ve çatışma" alt boyutunda erkeklerin daha yüksek puan aldığı belirlenmiştir. Yaş değişkenine göre, zihinsel dayanıklılığın "bağlılık" alt boyutunda 18-28 yaş ile 40-49 yaş grupları arasında anlamlı farklılık tespit edilmiştir. Egzersiz süresi ile "bireysel-sosyal ihtiyaçların ertelenmesi ve çatışma" alt boyutu arasında 30 dakika altı ile 90 dakika ve 60 dakika ile 90 dakika süreyle egzersiz yapanlar arasında anlamlı farklılık bulunmuştur. Ayrıca zihinsel dayanıklılığın "güven" alt boyutu ile egzersiz bağımlılığının "aşırı odaklanma ve duygu değişimi" alt boyutu arasında negatif yönlü yüksek düzeyde bir ilişki olduğu belirlenmiştir. Medeni durumun, egzersiz bağımlılığı ve zihinsel dayanıklılığın belirli alt boyutları üzerinde anlamlı bir farklılık yarattığı saptanmıştır.
Sonuç:
Spor salonlarına devam eden bireylerde egzersiz bağımlılığı ile zihinsel dayanıklılık arasında anlamlı bir ilişki olduğunu ortaya koymaktadır. Erkekler ve uzun süre egzersiz yapan bireylerin egzersiz bağımlılığı puanlarının daha yüksek olduğu belirlenmiştir. Zihinsel dayanıklılığın, egzersiz bağımlılığı riskini azaltmada önemli bir faktör olabileceği görülmüştür.

Anahtar Kelimeler: EGZERSİZ BAĞIMLILIĞI - ZİHİNSEL DAYANIKLILIK - SPOR MERKEZLERİ

AN INVESTIGATION OF EXERCISE ADDICTION AND MENTAL THOUGHNES LEVELS AMONG INDIVIDUALS ENROLLED IN FITNESS CENTERS

Introduction and Aim:
Engaging in exercise in an uncontrolled manner that may negatively impact an individual's psychological, physical, and social well-being is defined as exercise addiction, whereas mental toughness refers to the ability to maintain motivation, stay focused on goals, and sustain emotional resilience in the face of challenges such as pressure and stress. This study aims to examine the levels of exercise addiction and mental toughness among individuals attending fitness centers. Exercise addiction is a condition that can adversely affect individuals' physical and psychological health, and the primary objective of this research is to determine whether mental toughness serves as a mitigating factor against this addiction.
Method:
The study included 154 voluntary participants (72 males, 82 females) aged between 18 and 59, who regularly attended fitness centers in Osmaniye, Turkey. Data were collected using a personal information form, the Exercise Addiction Scale, and the Mental Toughness Inventory. Statistical analyses were performed using SPSS 26. The normality of data distribution was assessed using the Kolmogorov-Smirnov and Shapiro-Wilk tests, which revealed that the data did not follow a normal distribution. Consequently, the Mann-Whitney U test was employed for comparisons between two independent groups, the Kruskal-Wallis test was used for comparisons among more than two groups, and the Spearman correlation test was conducted to examine relationships between variables. Additionally, the Dunn-Bonferroni post hoc test was applied to determine significant differences among multiple groups
Findings:
The findings indicated that male participants had significantly higher exercise addiction scores compared to females. In particular, males scored higher in the "postponement of individual-social needs and conflict" subdimension. Regarding the age variable, a significant difference was observed in the "commitment" subdimension of mental toughness between the 18-28 and 40-49 age groups. A significant difference was also found between exercise duration and the "postponement of individual-social needs and conflict" subdimension among participants exercising for less than 30 minutes and 90 minutes, as well as between those exercising for 60 and 90 minutes. Furthermore, a strong negative correlation was identified between the "confidence" subdimension of mental toughness and the "over-focus and mood swings" subdimension of exercise addiction. Marital status was also found to have a significant effect on certain subdimensions of exercise addiction and mental toughness.
Conclusion:
The study demonstrates a significant relationship between exercise addiction and mental toughness among individuals attending fitness centers. Higher levels of exercise addiction were observed in males and those engaging in longer exercise durations. Mental toughness appears to be an important factor in reducing the risk of exercise addiction. Based on these findings, it is recommended that awareness programs be developed for sports professionals and healthcare experts to address exercise addiction and that strategies be implemented to enhance individuals' mental toughness.

Keywords: EXERCISE ADDICTION - MENTAL THOUGHNES - FITNESS CENTER

Oral Presentation

SEYAHAT İÇİN YAPAY ZEKALI ASİSTANLARIN ALGILANAN ZEKÂSI ÖLÇEĞİNİN TÜRKÇE GEÇERLİK VE GÜVENİRLİK ÇALIŞMASI

Adı Soyadı	Kurumu	Eposta Adresi
OSMAN GÖKTUĞ KOÇAK	**ESKİŞEHİR TEKNİK ÜNİVERSİTESİ**	**ogk@ogr.eskisehir.edu.tr**
MERT ERKAN	ESKİŞEHİR TEKNİK ÜNİVERSİTESİ	merkan@eskisehir.edu.tr
MEHMET SABRİ SEDAROĞLU	MİLLİ EĞİTİM BAKANLIĞI	msserdar29@gmail.com
ARZU BARAK	MİLLİ EĞİTİM BAKANLIĞI	barakarzu06@gmail.com

Giriş Amaç:
Yapay zekâ (YZ), küresel ölçekte hızla yaygınlaşarak birçok sektörde köklü değişimlere yol açmakta ve hem profesyonel hem de kişisel yaşamın ayrılmaz bir parçası haline gelmektedir. Bu dönüşümden en çok etkilenen alanlardan biri de seyahat sektörüdür. YZ teknolojilerindeki ilerlemeler, turizm destinasyonları ve konaklama işletmeleri için hizmetlerini tanıtma, müşteri deneyimlerini geliştirme ve seyahat alışkanlıklarını yönlendirme açısından önemli fırsatlar sunmaktadır (Tussyadiah & Miller, 2019). Bu çerçevede, seyahat öneri sistemleri (Borràs ve diğerleri, 2014), hizmet robotları (Hou ve diğerleri, 2021; Tuomi ve diğerleri, 2021) ve otonom sistemler (Tussyadiah ve diğerleri, 2020) gibi YZ tabanlı çözümler, sektörde giderek daha fazla yer edinmektedir. Bu teknolojiler içinde yapay zekâ destekli asistanlar, seyahat endüstrisindeki en dikkat çekici uygulamalardan biri olarak öne çıkmaktadı
Yöntem:
Araştırma kapsamında daha kozmopolit bir örneklem oluşturabilmek amacıyla, araştırmanın evreni nüfus bakımından yoğun ve çeşitli demografik grupları barındıran Eskişehir, Ankara ve İstanbul illerinde yaşayan 334 bireyden oluşturulmuştur. Veri toplama aracı olarak iki bölümden oluşan bir anket formu kullanılmıştır. Anketin ilk bölümünde, Ling ve diğerleri (2023) tarafından geliştirilen “Seyahat için Yapay Zekâlı Asistanların Algılanan Zekâsı Ölçeği” yer almaktadır. Ölçek, Konuşma Zekâsı, Bilgi Kalitesi ve Antropomorfizm olmak üzere üç boyuttan oluşmakta ve toplam 19 madde içermektedir. Yapılan analizler sonucunda ölçeğin KMO değeri 0.971 olarak belirlenmiş, bu da örneklem yeterliliğinin oldukça yüksek olduğunu göstermektedir. Araştırmadan elde edilen verilerin analizi SPSS 26 ve AMOS 21 paket programları kullanılarak gerçekleştirilmiştir. Verilerin değerlendirilmesinde, katılımcı profillerine yönelik yüzde (%) ve frekans analizleri yapılmış, ölçeğin güvenilirliğini belirlemek için Cronbach alfa katsayısı hesaplanmıştır. Ayrıca, ölçeğin dilimize uyumunu ve yapısal geçerliliğini incelemek amacıyla Doğrulayıcı Faktör Analizi (DFA) uygulanmıştır.
Bulgular:
Doğrulayıcı faktör analizi (DFA) sonucunda, oluşturulan modelde uyum iyiliği değerleri incelendiğinde x2/sd: 3,211 RMSEA: ,073 CFI: ,662 GFI: ,902 IFI: ,967 olarak bulunmuştur. Bu değerlerin literatürde kabul edilen sınırlara çok yakın olduğu görülmektedir. Modifikasyon indeksleri incelendiğinde birçok değerlin kabul edilebilir uyum değerine sahip olduğu görülmektedir fakat daha iyi uyum sağlanması açısından e5 ve e6 maddeleri arasında bir modifikasyon yapılmıştır. Ölçek boyutlarının ve ölçek genelinin Cronbach Alfa değerleri yer almaktadır.6 maddeden oluşan Konuşma Zekâsı boyutunun 0,942, 9 maddeden oluşan Bilgi Kalitesi boyutunun 0,944 ve 4 maddeden oluşan Antropomorfizm boyutunun 0,896 değerinde olduğu görülmektedir. Boyutların yanı sıra ölçeğin bütünsel olarak hesaplanan Cronbach Alfa değeri de 0,971’dir
Sonuç:
Uyarlama sürecinde önce dilsel eşdeğerlik sağlanmış, kapsam geçerliliği hesaplanmış ve yapı geçerliği analizleri gerçekleştirilmiştir. Geçerlik kapsamında geçerlilik-güvenilirlik ve doğrulayıcı faktör analizleri kullanılmış, güvenirlik için ise iç tutarlılık güvenirliğinden faydalanılarak süreç tamamlanmıştır. Yapılan analizler sonucunda faktör yüklerinin sınırları ve öngörülen uyum indeksleri dikkate alındığında genel hatları ile yapısal örüntünün ve ölçüm modelinin kabul edilebilir düzeyde uyum verdiği, ölçeğin Türkçe ve orijinal faktör yapısının uyuştuğu görülmektedir. Ölçeğin Cronbach Alpha değeri 0,971 olarak hesaplanmış ve bu değer orijinal değerden (0,879) daha yüksek çıkmıştır. Ölçek soruları birbiri ile tutarlı olması iç tutarlılık anlamındaki güvenirliği göstermekte ve ölçeğin bu koşulu sağladığı görülmektedir. Kısacası, geçerlilik ve güvenirlik analizleri neticesinde ortaya çı

Anahtar Kelimeler: YAPAY ZEKÂ - SEYAHAT - GEÇERLİK VE GÜVENİRLİK

VALIDITY AND RELIABILITY STUDY OF THE PERCEIVED INTELLIGENCE SCALE OF ARTIFICIAL INTELLIGENCE ASSISTANTS FOR TRAVEL IN TURKISH

Introduction and Aim:
Artificial intelligence (AI) is rapidly spreading on a global scale, causing radical changes in many sectors and becoming an integral part of both professional and personal life. One of the areas most affected by this transformation is the travel sector. Advances in AI technologies offer significant opportunities for tourism destinations and accommodation businesses to promote their services, improve customer experiences and direct travel habits (Tussyadiah & Miller, 2019). In this context, AI-based solutions such as travel recommendation systems (Borràs et al., 2014), service robots (Hou et al., 2021; Tuomi et al., 2021) and autonomous systems (Tussyadiah et al., 2020) are increasingly gaining ground in the sector. Among these technologies, AI-supported assistants stand out as one of the most striking applications in the travel industry. Examining these systems, which are widely and act
Method:
In order to create a more cosmopolitan sample within the scope of the research, the universe of the research was formed by 334 individuals living in the provinces of Eskişehir, Ankara and İstanbul, which are densely populated and contain various demographic groups. A two-part survey form was used as the data collection tool. The first part of the survey included the "Perceived Intelligence of Artificially Intelligent Assistants for Travel Scale" developed by Ling et al. (2023). The scale consists of three dimensions: Conversational Intelligence, Information Quality and Anthropomorphism, and contains a total of 19 items. As a result of the analyzes, the KMO value of the scale was determined as 0.971, which shows that the sample adequacy is quite high. The analysis of the data obtained from the research was carried out using SPSS 26 and AMOS 21 package programs. In the evaluation of the data, percentage (%) and frequency analyzes were made for the participant profiles, and Cronbach's alpha coefficient was calculated to determine the reliability of the scale. Additionally, Confirmatory Factor Analysis (CFA) was applied to examine the scale's compatibility with our language and its str
Findings:
As a result of confirmatory factor analysis (CFA), when the goodness of fit values in the created model were examined, it was found as x2/sd: 3.211 RMSEA: .073 CFI: .662 GFI: .902 IFI: .967. It is seen that these values are very close to the limits accepted in the literature. When the modification indices are examined, it is seen that many values have acceptable fit values, but a modification was made between items e5 and e6 in order to provide better fit. Cronbach Alpha values of the scale dimensions and the overall scale are included. It is seen that the Conversational Intelligence dimension consisting of 6 items is 0.942, the Information Quality dimension consisting of 9 items is 0.944 and the Anthropomorphism dimension consisting of 4 items is 0.896. In addition to the dimensions, the Cronbach Alpha value calculated as a whole for the scale is 0.971.
Conclusion:
In the adaptation process, firstly linguistic equivalence was provided, content validity was calculated and structural validity analyses were performed. Validity-reliability and confirmatory factor analyses were used within the scope of validity, and for reliability, the process was completed by using internal consistency reliability. As a result of the analyses performed, when the limits of factor loadings and predicted fit indices are taken into consideration, it is seen that the structural pattern and measurement model provide an acceptable level of fit in general terms, and the Turkish and original factor structure of the scale match. The Cronbach Alpha value of the scale was calculated as 0.971 and this value was higher than the original value (0.879). The fact that the scale questions are consistent with each other shows reliability in terms of internal consistency and it is seen t

Keywords: ARTIFICIAL INTELLIGENCE - TRAVEL - VALIDITY AND RELIABILITY

Oral Presentation

BOŞ ZAMAN YÖNETİMİNİN PSİKOLOJİK SERMAYEYE ETKİSİ: ANTALYA BÖLGESİ BEŞ YILDIZLI OTEL ÖRNEĞİ

Adı Soyadı	Kurumu	Eposta Adresi
MURAT SAYDAM	**KARAMANOĞLU MEHMETBEY ÜNİVERSİTESİ**	**muratsaydam@kmu.edu.tr**
YUSUF ER	KARAMANOĞLU MEHMETBEY ÜNİVERSİTESİ	eryusuf@kmu.edu.tr
ABDULLAH ÇUHADAR	KARAMANOĞLU MEHMETBEY ÜNİVERSİTESİ	abdullahcuhadar@kmu.edu.tr
ALİ TÜRKER	KARAMANOĞLU MEHMETBEY ÜNİVERSİTESİ	aliturker@kmu.edu.tr
ÜMMÜHAN GÜLNAR	SELÇUK ÜNİVERSİTESİ	ugulnar@selcuk.edu.tr

Giriş Amaç:
Bu çalışmanın amacı; boş zaman etkinliklerine katılan bireylerin psikolojik sermaye becerilerinin sosyo demografik özelliklerine göre incelenmesi ve bireylerin boş zamanlarında yapmış olduğu rekreasyonel faaliyetlerinin psikolojik sermaye becerilerine etkisinin değerlendirilmesidir. Bireyler için rekreasyon ve psikolojik sermaye kaçınılmaz bir unsurdur. Bireyin kendisini açık ifade edebilmesi, kendini geliştirmesi ve insanlar üzerinde etkili olabilmesi psikolojik sermaye ile ilgilidir. Bu nedenle çalışmada boş zaman etkinliklerine katılan bireylerin psikolojik sermaye beceri düzeylerinin ne denli sağlıklı olduğunu tespit etmeye çalışılmıştır.
Yöntem:
Araştırmanın evrenini Antalya Bölgesi Beş Yıldızlı Otellerde çalışan kişiler oluştururken örneklemi ise uygun örnekleme yöntemi ile belirlenen ve boş zaman etkinliklerine katılan bireyler oluşturmaktadır. Çalışma verilerinin toplanmasında; 12 sorudan ve 4 alt boyuttan oluşan ve alt boyutları şu şekilde sıralanan; 1. Öz yeterlilik (3 madde), 2. Umut (4 madde), 3. Dayanıklılık (3 madde), 4. İyimserlik (2 madde) den oluşan Psikolojik Sermaye Ölçeği (PSÖ-12) ve 15 sorudan ve 4 alt boyuttan oluşan ve alt boyutları şu şekilde sıralanan; 1. Amaç belirleme ve yöntem (6 madde), 2. Değerlendirme (3 madde), 3. Boş zaman tutumu (3 madde), 4. Programlama (3madde) den oluşan ve Boş Zaman Yönetimi Ölçeği (BZYÖ) sosyo-demografik bilgi formu kullanılmıştır. Çalışmada veri toplama aracı olarak kaydedilen anket Eylül 2024 ve Aralık 2024 tarihleri arasında uygulanmış ve evrenin tamamına ulaşılmıştır. Toplamda 248 anket değerlendirmeye alınarak SPSS- 27 programıyla analiz edilmiştir.
Bulgular:
Bulgular: Oteldeki iş görenlerin psikolojik sermaye algıları ve sosyo-ekonomik düzeyleri arttıkça rekreasyonel faaliyetlere katılım düzeylerinin artığı boş zaman yönetimini kaliteli değerlendiren iş görenlerin psikolojik sermaye algılarına pozitif yönde katkı sağladığı bulgulanmıştır. Ayrıca boş zaman yönetiminde kişisel gelişimlerini artıran rekreatif etkinliklere katılım gösteren iş görenlerin psikolojik sermaye alt boyutu olan öz yeterlilik boyutunda da anlamlı düzeyde farklılık ve psikolojik sermaye algılarını yükseltebilmeleri için iş görenlerin rekreasyonel faaliyetlere katılım gösterdikleri sürece daha huzurlu olabildikleri çalışma ortamında iş gördükleri tespit edilmiştir.
Sonuç:
otel çalışanlarının psikolojik sermaye algılarını yükseltmek için rekreasyonel faaliyetlere katılım göstermelerinin başlıca birkaç temel nedeni bulunmaktadır. Psikolojik sermaye, bireyin öz yeterlik, iyimserlik, umut ve dayanıklılık gibi olumlu psikolojik alt boyutlara sahip olmasından dolayı iş görenlerin rekreasyonel faaliyetlere katılımı, bu alt boyutları geliştirmeye yardımcı olmaktadır. Stres azaltma ve tükenmişliği önleme, iş tatmini ve motivasyonun artması, sosyal destek ve takım ruhu, fiziksel ve zihinsel sağlık, yaratıcılık ve problem çözme yeteneği geliştiren boş zaman değerlendirme aktiviteleri, endorfin, serotonin salgılanmasını artırarak depresyon ve kaygıyı azaltmakta, çalışanın işe bakış açısını genişleterek daha esnek ve yenilikçi olmasını sağlamaktadır. Otel çalışanlarının psikolojik sermaye algılarının yükseltilmesi, faaliyetlere katılımla doğrudan ilişkilidir.

Anahtar Kelimeler: BOŞ ZAMAN YÖNETİMİ - PSİKOLOJİK SERMAYE - BEŞ YILDIZLI OTELLER

THE EFFECT OF LEISURE MANAGEMENT ON PSYCHOLOGICAL CAPITAL: ANTALYA REGION FIVE STAR HOTEL EXAMPLE

Introduction and Aim:
The aim of this study is to examine the psychological capital skills of individuals who participate in leisure activities according to their socio-demographic characteristics and to evaluate the effects of recreational activities that individuals do in their leisure time on psychological capital skills. Recreation and psychological capital are inevitable elements for individuals. An individual's ability to express himself/herself clearly, improve himself/herself and influence people are related to psychological capital. For this reason, the study attempted to determine how healthy the psychological capital skill levels of individuals who participate in leisure activities are.
Method:
The universe of the research consists of people working in Five Star Hotels in Antalya Region while the sample consists of individuals who are determined by the convenience sampling method and participate in leisure activities. In collecting the study data; Psychological Capital Scale (PSÖ-12) consisting of 12 questions and 4 sub-dimensions and the sub-dimensions of which are as follows; 1. Self-sufficiency (3 items), 2. Hope (4 items), 3. Resilience (3 items), 4. Optimism (2 items) and 15 questions and 4 sub-dimensions and the sub-dimensions of which are as follows; The Leisure Management Scale (LTMS) socio-demographic information form, consisting of 1. Goal determination and method (6 items), 2. Evaluation (3 items), 3. Leisure attitude (3 items), 4. Programming (3 items), was used. The survey recorded as a data collection tool in the study was applied between September 2024 and December 2024 and the entire universe was reached. A total of 248 surveys were evaluated and analyzed with the SPSS-27 program.
Findings:
It was found that as the psychological capital perceptions and socio-economic levels of the employees in the hotel increased, the level of participation in recreational activities increased and the employees who evaluated the quality of leisure time management contributed positively to their psychological capital perceptions. In addition, it has been determined that the employees who participate in recreational activities that increase their personal development in leisure time management have a significant difference in the self-efficacy dimension, which is a sub-dimension of psychological capital, and that they work in a working environment where they can be more peaceful as long as they participate in recreational activities in order to increase their psychological capital perceptions. Translated with DeepL.com (free version)
Conclusion:
There are several main reasons for hotel employees to participate in recreational activities to increase their psychological capital perceptions. Since psychological capital has positive psychological sub-dimensions such as self-efficacy, optimism, hope and resilience, the participation of employees in recreational activities helps to develop these sub-dimensions. Recreational activities that reduce stress and prevent burnout, increase job satisfaction and motivation, social support and team spirit, physical and mental health, creativity and problem solving skills, reduce depression and anxiety by increasing endorphin and serotonin secretion, and make the employee more flexible and innovative by expanding his/her perspective on work. Increasing the psychological capital perceptions of hotel employees is directly related to participation in activities.

Keywords: LEISURE MANAGEMENT - PSYCHOLOGICAL CAPITAL - FIVE STAR HOTELS

Oral Presentation

SPOR BİLİMLERİ FAKÜLTESİNDE ÖĞRENİM GÖREN ÖĞRENCİLERİN GİRİŞİMCİLİK DÜZEYLERİ İLE GELECEK KAYGI DÜZEYLERİ İLE GİRİŞİMCİLİK DÜZEYLERİNİN İNCELENMESİ

Adı Soyadı	Kurumu	Eposta Adresi
GONCA KARATARLA	ERCİYES ÜNİVERSİTESİ	karatarlagonca@gmail.com
SULTAN YAVUZ EROĞLU	MUŞ ALPARSLAN ÜNİVERSİTESİ	sultan-yvz@windowslive.com
ERDEM EROĞLU	MUŞ ALPARSLAN ÜNİVERSİTESİ	e.eroglu@alparslan.edu.tr
ATAOL BALLI	**MUŞ ALPARSLAN ÜNİVERSİTESİ**	**ataol_03@outlook.com**

Giriş Amaç:
Bu çalışmanın amacı; Spor Bilimleri Fakültesinde Öğrenim Gören Öğrencilerin Girişimcilik Düzeyleri ile Gelecek Kaygı Düzeylerinin İncelenmesidir. Çalışma grubunu Muş Alparslan Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesinde öğrenim gören 191'i (%49,2) kadın, 197'i (%50,8) erkek toplam 388 öğrenci oluşturmaktadır. Veri toplama aracı olarak araştırmacılar tarafından oluşturulan kişisel bilgi formu, katılımcıların girişimcilik düzeylerini belirlemek için İncik ve Uzun (2017) tarafından geliştirilen Bireysel Girişimcilik Algı ölçeği (BGA) kullanılmıştır. Katılımcıların gelecek kaygı düzeylerini belirlemek için ise Geylani ve Çiriş Yıldız (2021) tarafından geliştirilen Gelecek Kaygısı ölçeği (GK) kullanılmıştır.
Yöntem:
Çalışma grubunu Muş Alparslan Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesinde öğrenim gören 191'i (%49,2) kadın, 197'i (%50,8) erkek toplam 388 öğrenci oluşturmaktadır. Veri toplama aracı olarak araştırmacılar tarafından oluşturulan kişisel bilgi formu, katılımcıların girişimcilik düzeylerini belirlemek için İncik ve Uzun (2017) tarafından geliştirilen Bireysel Girişimcilik Algı ölçeği (BGA) kullanılmıştır. Katılımcıların gelecek kaygı düzeylerini belirlemek için ise Geylani ve Çiriş Yıldız (2021) tarafından geliştirilen Gelecek Kaygısı ölçeği (GK) kullanılmıştır. Araştırmada verilerin istatistiksel analizinde bağımsız ikili değişkenler için t-Testi, üç ve üzeri bağımsız değişkenler için ise ANOVA testi kullanılmıştır. Ayrıca ölçek alt boyutları arasındaki ilişkinin tespiti için ise Korelasyon analizi uygulanmıştır.
Bulgular:
Yapılan analiz sonucunda; katılımcıların yaş değişkenine göre Girişimcilik ölçeğinin planlama ve kendine güven alt boyutunda anlamlı farklılık olduğu tespit edilmiştir. Okuduğu bölüm değişkenine göre gelecek kaygısı ölçeğinin gelecek korkusu ve gelecekten umutsuzluk alt boyutlarında anlamlı farklılık olduğu tespit edilmiştir. Diğer taraftan girişimcilik ve gelecek kaygısı alt boyutları arasında orta düzeyde negatif yönde anlamlı ilişki olduğu tespit edilmiştir.
Sonuç:
Yapılan analiz sonucunda; katılımcıların yaş değişkenine göre Girişimcilik ölçeğinin planlama ve kendine güven alt boyutunda anlamlı farklılık olduğu tespit edilmiştir. Okuduğu bölüm değişkenine göre gelecek kaygısı ölçeğinin gelecek korkusu ve gelecekten umutsuzluk alt boyutlarında anlamlı farklılık olduğu tespit edilmiştir. Diğer taraftan girişimcilik ve gelecek kaygısı alt boyutları arasında orta düzeyde negatif yönde anlamlı ilişki olduğu tespit edilmiştir. Sonuç olarak; Girişimcilik düzeyleri yüksek olan spor bilimleri fakültesinde öğrenim gören öğrencilerin Gelecek kaygı düzeylerinin daha düşük olduğu söylenebilir.

Anahtar Kelimeler: SPOR - GELECEK KAYGISI - GİRİŞİMCİLİK

EXAMINATION OF ENTREPRENEURSHIP LEVELS, FUTURE ANXIETY LEVELS AND ENTREPRENEURSHIP LEVELS OF STUDENTS STUDYING AT THE FACULTY OF SPORTS SCIENCES

Introduction and Aim:
The aim of this study is to examine the entrepreneurship levels and future anxiety levels of students studying at the Faculty of Sports Sciences. The study group consists of a total of 388 students, 191 (49.2%) of whom are female and 197 (50.8%) are male, studying at the Faculty of Sports Sciences at Muş Alparslan University. The personal information form created by the researchers was used as the data collection tool, and the Individual Entrepreneurship Perception Scale (IPS) developed by İncik and Uzun (2017) was used to determine the entrepreneurship levels of the participants. The Future Anxiety Scale (GA) developed by Geylani and Çiriş Yıldız (2021) was used to determine the future anxiety levels of the participants.

Method:
The study group consists of a total of 388 students, 191 (49.2%) female and 197 (50.8%) male, studying at the Faculty of Sports Sciences of Muş Alparslan University. A personal information form created by the researchers was used as a data collection tool, and the Individual Entrepreneurship Perception Scale (IAS) developed by İncik and Uzun (2017) was used to determine the entrepreneurship levels of the participants. The Future Anxiety Scale (GA) developed by Geylani and Çiriş Yıldız (2021) was used to determine the future anxiety levels of the participants. In the statistical analysis of the data in the study, t-Test was used for independent binary variables and ANOVA test was used for three or more independent variables. In addition, correlation analysis was applied to determine the relationship between the scale sub-dimensions.

Findings:
As a result of the analysis, it was determined that there was a significant difference in the planning and self-confidence sub-dimensions of the Entrepreneurship scale according to the age variable of the participants. It was determined that there was a significant difference in the fear of the future and hopelessness about the future sub-dimensions of the future anxiety scale according to the department variable. On the other hand, it was determined that there was a moderate negative significant relationship between the entrepreneurship and future anxiety sub-dimensions.

Conclusion:
As a result of the analysis, it was determined that there was a significant difference in the planning and self-confidence sub-dimensions of the Entrepreneurship scale according to the age variable of the participants. It was determined that there was a significant difference in the fear of the future and hopelessness of the future sub-dimensions of the future anxiety scale according to the department variable. On the other hand, it was determined that there was a moderate negative significant relationship between the entrepreneurship and future anxiety sub-dimensions. As a result; It can be said that the future anxiety levels of the students studying in the faculty of sports sciences with high entrepreneurship levels are lower

Keywords: SPORT - FUTURE ANXIETY - ENTREPRENEURSHIP

Oral Presentation

KADIN MOTOSİKLETÇİLERİN REKREASYONEL SÜRÜŞ DENEYİMLERİNİN BELİRLENMESİ: NİTEL BİR ARAŞTIRMA

Adı Soyadı	Kurumu	Eposta Adresi
ESRA SERT	**ALANYA ALAADDİN KEYKUBAT ÜNİVERSİTESİ**	**esrasert9898@gmail.com**
ELVAN DENİZ YUMUK	ALANYA ALAADDİN KEYKUBAT ÜNİVERSİTESİ	deniz.yumuk@alanya.edu.tr
HAMDİ ALPER GÜNGÖRMÜŞ	ALANYA ALAADDİN KEYKUBAT ÜNİVERSİTESİ	hamdi.gungormus@alanya.edu.tr
ONUR CEYHAN	ALANYA ALAADDİN KEYKUBAT ÜNİVERSİTESİ	onur.ceyhan@alanya.edu.tr

Giriş Amaç:
Motosiklet genellikle özgürlük, mutluluk ve bağımsızlığı temsil eden bir vasıtadır. Bu özellikleri sebebiyle birçok birey motosikleti sadece bir araç olarak değil aynı zamanda rekreasyonel bir etkinlik amacıyla da kullanmaktadır. Kadın motosikletçilerin trafikte karşılaştıkları durumlar, insanların kendilerine olan tepkisi ve toplum tarafından algılanma biçimleri ise literatürde araştırılması gereken konular arasında görülebilir. Buradan hareketle, mevcut çalışma kadın motosikletçilerin rekreasyonel sürüş deneyimlerinin belirlenmesini amaçlamaktadır.
Yöntem:
Çalışmada kadın rekreasyonel motosiklet kullanıcılarının deneyimlerini belirlemek üzere nitel araştırma yöntemlerinden olgu bilim deseninde görüşme soruları kullanılmıştır. 13 kadın katılımcının algılarına yönelik yarı-yapılandırılmış sorular ve bir adet mecaz sorusu yer almaktadır. Katılımcılardan elde edilen ses kayıtları transkripte edilmiştir. Elde edilen verilerin tanımlayıcı ve içerik analizleri gerçekleştirilmiştir.
Bulgular:
Kadın rekreasyonel motosiklet kullanıcılarından elde edilen veriler incelendiğinde, “kişisel perspektif” ve “toplumsal perspektif” temaları altında “rol model”, “özgürlük” “risk” ve “bilinçli sürüş” alt temaları elde edilmiştir. Mecazlı cevapların analizi ise sonucu ortaya çıkan metaforların “depresyon”, “çıplaklık, “sıkılma” ve “boşluk” temalarının ortaya çıktığı görülmüştür.
Sonuç:
Sonuç olarak, serbest zamanlarını rekreasyonel olarak motosiklet sürerek geçiren kadınların deneyimleri değerlendirildiğinde kendilerini birer rol model olarak gördükleri, çevreden aldıkları olumlu ya da olumsuz tepkilerin onlarda daha bilinçli bir motosiklet kullanma tecrübesine dönüştüğü görülmektedir. Bu bağlamda, gelecekteki çalışmaların kadın motosikletçilerin rekreasyonel motosiklet sürüşlerini değerlendirecek nicel ve karma yöntemde çalışmaların yapılmasının literatüre katkıda bulunacağı düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: KADIN MOTOSİKLETÇİLER - REKREASYONEL SÜRÜŞ - NİTEL ARAŞTIRMA

DETERMINING THE RECREATIONAL RIDING EXPERIENCES OF FEMALE MOTORCYCLISTS: A QUALITATIVE RESEARCH

Introduction and Aim:
Motorcycles are often seen as symbols of freedom, happiness, and independence. Because of these characteristics, many individuals use motorcycles not only for transportation but also for recreational purposes. The situations that female motorcyclists face in traffic, the reactions of others to them, and how they are perceived by society are topics that warrant research in the literature. From this perspective, the present study aims to determine the recreational riding experiences of female motorcyclists.
Method:
In the study, interview questions were utilized in the case study design of qualitative research methods to explore the experiences of female recreational motorcycle users. There are semi-structured questions and one metaphorical question regarding the perceptions of 13 female participants. The audio recordings obtained from the participants were transcribed. Descriptive and content analyses of the collected data were conducted.
Findings:
When examining the data obtained from female recreational motorcycle riders, the sub-themes of “role model,” “freedom,” “risk,” and “mindful riding” emerged under the themes of “personal perspective” and “social perspective”. The analysis of metaphorical responses revealed that the metaphors that emerged included “depression,” “nakedness,” “boredom,” and “emptiness.”
Conclusion:
In conclusion, when evaluating the experiences of women who spend their leisure time riding motorcycles recreationally, it is evident that they view themselves as role models, and the positive or negative reactions they receive from their surroundings have transformed into a more conscious motorcycle riding experience for them. In this context, it is believed that future studies using quantitative and mixed methods to evaluate the recreational motorcycle riding of female motorcyclists will contribute to the literature.

Keywords: FEMALE MOTOCYCLISTS - RECREATIONAL RIDING - QUALITATIVE RESEARCH

Oral Presentation

BOŞ ZAMAN ETKİNLİKLERİNE KATILIMI ŞEKİLLENDİREN TOPLUMSAL CİNSİYET YAKLAŞIMLARI

Adı Soyadı	Kurumu	Eposta Adresi
HATİCE KÜBRA KAPITAŞI	**GAZİ ÜNİVERSİTESİ**	**kapitasikubtah06@gmail.com**
TEBESSÜM AYYILDIZ DURHAN	GAZİ ÜNİVERSİTESİ	tebessum@gazi.edu.tr

Giriş Amaç:
Bu çalışmanın amacı boş zaman etkinliklerine katılımı şekillendiren toplumsal cinsiyet yaklaşımlarını toplumsal cinsiyet algısı, toplumsal cinsiyet eşitliği ve toplumsal cinsiyet rolü üzerinden incelemektir. İlgili ölçüm araçları ile çeşitli demografik ve kategorik özellikler arasındaki farklılıkların incelenmesi de amaçlanmaktadır. Katılımcıların cinsiyetleri, çalışma durumları, toplumsal cinsiyet baskısı yaşama durumları ve boş zamanlarının toplumsal cinsiyet çerçevesinde şekillenme eğilimleri gibi faktörlerin boş zaman katılımına etkileri detaylı bir şekilde incelenmiştir. Çalışma, toplumsal cinsiyet normlarının boş zaman etkinliklerine yönelik tutumları nasıl yönlendirdiğini ortaya koyarak, bireylerin toplumsal cinsiyet eşitliği bağlamındaki eğilimlerini daha iyi anlamaya katkı sağlamayı amaçlamaktadır.
Yöntem:
çalışmaya Ankara'daki bir devlet üniversitesinde öğrenim gören üniversite öğrencileri dahil olmuştur. Çalışmada veriler demografik veri formunun yanı sıra "Toplumsal Cinsiyet Algısı Ölçeği", "Toplumsal Cinsiyet Eşitliği Ölçeği" ve "Toplumsal Cinsiyet Rolü Ölçeği" ile yüz yüze toplanmıştır. Veriler normal dağılım gösterdiğinden parametrik testler uygulanmış, betimsel istatistiklerin yanı sıra bağımsız örneklem T testi, tek yönlü varyans analizi ANOVA, Pearson Korelasyon testi ve Çoklu regresyon analizinden yararlanılmıştır.
Bulgular:
Elde edilen bulgular katılımcıların toplumsal cinsiyet algılarının yüksek, toplumsal cinsiyet eşitliği düzeylerinin düşük, evlilikte cinsiyet rolleri en yüksek ortalamayı alırken, geleneksel cinsiyet rolleri ise en düşük ortalamayı elde etmiştir. Katılımcıların cinsiyet, çalışma durumu, toplumsal cinsiyet baskısı yaşama durumları, eşitsizlik hissetme durumu, boş zamanların cinsiyete göre şekillenme durumu gibi değişkenlere verilen yanıtlar ile ölçüm araçları arasında anlamlı farklılık bulunmaktayken eğitim durumuna göre ve boş zaman etkinliklerine katılım durumuna göre anlamlı fark bulunmamaktadır. Ölçüm araçları arasında anlamlı ilişkiler saptanmışken, toplumsal cinsiyet algısının toplumsal cinsiyet eşitliğini ve toplumsal cinsiyet rollerini etkilediği belirlenmiştir.
Sonuç:
Sonuç olarak elde edilen bulgular, toplumsal cinsiyet algısının bireylerin toplumsal cinsiyet eşitliği ve cinsiyet rolleri konusundaki tutumlarını şekillendirdiğini, ancak boş zaman etkinliklerine katılımın bu değişkenlerle doğrudan ilişkili olmadığını ortaya koymaktadır. Elde edilen bulgular toplumsal cinsiyet algısının bireylerin toplumsal cinsiyet eşitliği ve cinsiyet rolleri konusundaki tutumlarını şekillendirdiğini, ancak boş zaman etkinliklerine katılımın bu değişkenlerle doğrudan ilişkili olmadığını ortaya koymaktadır. Bu durum, toplumsal cinsiyet normlarının bireylerin tutumlarını etkileyen önemli bir faktör olduğunu, ancak bireysel boş zaman tercihlerini belirleme konusunda aynı derecede etkili olmayabileceğini göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: TOPLUMSAL CİNSİYET - BOŞ ZAMAN - ALGI

GENDER APPROACHES SHAPING PARTICIPATION IN LEISURE ACTIVITIES

Introduction and Aim:
The aim of this study is to examine gender attitudes that shape participation in leisure activities through gender perception, gender equality and gender role. It is also aimed to examine the differences between the relevant measurement tools and various demographic and categorical characteristics. The effects of factors such as the gender of the participants, their employment status, their experience of gender oppression and their tendency to shape their leisure time within the gender framework on leisure time participation were examined in detail. The study aims to contribute to a better understanding of individuals' tendencies in the context of gender equality by revealing how gender norms guide attitudes towards leisure time activities.
Method:
Accordingly, university students studying at a state university in Ankara were included in the study. In addition to the demographic data form, data were collected face-to-face with the “Gender Perception Scale”, “Gender Equality Scale” and “Gender Role Scale”. Since the data were normally distributed, parametric tests were applied, and in addition to descriptive statistics, independent sample T test, one-way variance analysis ANOVA, Pearson Correlation test and Multiple regression analysis were used.
Findings:
The findings revealed that participants' gender perceptions were high, gender equality levels were low, gender roles in marriage had the highest mean, while traditional gender roles had the lowest mean. While there is a significant difference between the participants' responses to variables such as gender, employment status, experiencing gender oppression, feeling inequality, shaping of leisure according to gender and measurement tools, there is no significant difference according to educational status and participation in leisure activities. While significant relationships were found between measurement tools, it was determined that gender perception affects gender equality and gender roles.
Conclusion:
In conclusion, the findings reveal that gender perception shapes individuals' attitudes towards gender equality and gender roles, but participation in leisure activities is not directly related to these variables. The findings reveal that gender perception shapes individuals' attitudes towards gender equality and gender roles, but participation in leisure activities is not directly related to these variables. This suggests that gender norms are an important factor affecting individuals' attitudes, but may not be equally effective in determining individual leisure preferences.

Keywords: GENDER - LEISURE - PERCEPTION

Oral Presentation

SPOR YAPMANIN PSİKOLOJİK YANSIMALARI: FUTBOL ÖRNEĞİ

Adı Soyadı	Kurumu	Eposta Adresi
SERVET ÖZORUÇ	OSMANİYE KORKUT ATA ÜNİVERSİTESİ	servetozoruc@hotmail.com
UMUT ÇELİK	**OSMANİYE KORKUT ATA ÜNİVERSİTESİ**	**celikk.umutt@gmail.com**
SERVET REYHAN	OSMANİYE KORKUT ATA ÜNİVERSİTESİ	servetreyhan@osmaniye.edu.tr

Giriş Amaç:
Spor, bireyin fiziksel sağlığını geliştirmenin yanı sıra psikolojik ve sosyal gelişimi üzerinde de önemli etkilere sahiptir. Futbol, bireyin saldırganlık ve kaygı duygularını kontrol etmesine yardımcı olabilecek bir araçtır. Ancak, aşırı rekabet veya baskı durumlarında bu duygular olumsuz hale gelebilir. Bu nedenle, Bu çalışmada futbol oynayan ve oynamayan erkek bireylerin saldırganlık ve kaygı düzeylerinin incelenmesi amaçlanmaktadır.

Yöntem:
Araştırma Osmaniye ilinde ikamet eden, çalışmaya gönüllü katılmayı kabul eden 27,54±7,98 yaş aralığındaki n:210 erkek bireyi kapsamaktadır. Çalışmaya katılan öğrencilerin ortalama değerleri boy uzunluğu 176,77±7,74cm; vücut ağırlığı 77,44±12,92 kg 'dır. Sporcu lisansı olan (n=90) ve sporcu lisansı olmayan (n=120) katılımcıya; kişisel bilgi formu saldırganlık ölçeği malkoçoğlu, (2023) ve kaygı değerlendirme ölçeği (kdö) malkoçoğlu, (2022) tarafından geliştirilmiştir. Verilere online anket yöntemini ile ulaşılmıştır. Verilerin değerlendirilmesinde SPSS programıyla normallik testi Kolmogorov Smirnov testi ile bakılmıştır. Verilerin normal dağılım göstermemesi sebebiyle ikili Karşılaştırmalarda Mann Witney U testi ile analiz yapılmıştır.

Bulgular:
Kaygı değerlendirme ölçeği toplam puan ortalaması 22,68±8,19, kaygı alt boyutlarından fizyolojik gerginlik 8,80±3,17, endişelenme 7,04±2,81, güvende hissetmeme, 83±3,03 bulunmuştur. Saldırganlık ölçeği toplam puan ortalaması 26,97±8,35, saldırganlık ölçeği alt boyutu olan zalimlik 8,96±3,07, haksızlık 6,98±2,57, kızgınlık 11,02±4,53 bulunmuştur. Çalışmada Sporcu lisansı olan ve sporcu lisansı olmayan bireylerin saldırganlık ve kaygı ölçeği sonuçlarında istatistiki olarak fark bulunmamaktadır. Ölçekler arasında yapılan korelasyon analizinde istatistiki açıdan pozitif yönde anlamlı bir ilişki olduğu belirlenmiştir (p=0,000).

Sonuç:
Kaygı ve Salgınlık gibi psikolojik durumlar, sadece sporculuk durumu gibi değişkenlere bağlı olmayıp, yapabileceğiniz kişisel özellikler, yaşam koşulları, belirtileri gösterenler ve stresle başa çıkma teknikleri gibi çok sayıda değişkenden etkilenebileceği söylenebilir. Gelecekte yapılacak çalışmalar, bu psikolojik özellikleri daha ayrıntılı bir şekilde inceleyerek, kaygı ve saldırganlık arasındaki potansiyel genişleme ve bu düzeylere etki eden daha geniş spor branşları ile değerlendirilebilir. Spor bireylerin hem psikolojik iyi oluşlarını destekleyecek hem de saldırganlık ve kaygı düzeylerini daha sağlıklı bir seviyede tutmalarına katkı sağlayacağı düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: FUTBOL - KAYGI - SALDIRGANLIK

PSYCHOLOGICAL REFLECTIONS OF DOING SPORTS: THE CASE OF FOOTBALL

Introduction and Aim:
Sport has important effects on the individual's psychological and social development as well as improving physical health. Football is a tool that can help individuals control their feelings of aggression and anxiety. However, these emotions can become negative in situations of excessive competition or pressure. Therefore, this study aims to examine the levels of aggression and anxiety of male individuals who play football and those who do not play football.
Method:
The study included n:210 male individuals aged 27,54±7,98 years residing in Osmaniye province who voluntarily agreed to participate in the study. The mean values of the students participating in the study were 176,77±7,74 cm in height and 77,44±12,92 kg in body weight. Participants with athlete licence (n=90) and without athlete licence (n=120); personal information form aggression scale was developed by Malkoçoğlu, (2023) and anxiety assessment scale (AAS) was developed by Malkoçoğlu, (2022). The data were obtained by online survey method. In the evaluation of the data, the normality test was examined with the Kolmogorov Smirnov test with the SPSS programme. Since the data did not show normal distribution, Mann Witney U test was used for pairwise comparisons.
Findings:
The mean total score of the anxiety assessment scale was 22.68±8.19, physiological tension 8.80±3.17, worrying 7.04±2.81, feeling insecure 83±3.03. The mean total score of the aggression scale was found to be 26,97±8,35, and the sub-dimensions of the aggression scale such as cruelty 8,96±3,07, injustice 6,98±2,57, anger 11,02±4,53. In the study, there was no statistical difference in the aggression and anxiety scale results of individuals with and without athlete licence. In the correlation analysis between the scales, it was determined that there was a statistically significant positive relationship (p=0,000).
Conclusion:
Psychological states such as Anxiety and Aggression are not only dependent on variables such as sporting status, but can be influenced by a large number of variables such as personal characteristics, living conditions, symptomatology and stress coping techniques. Future studies can examine these psychological characteristics in more detail and evaluate the potential expansion between anxiety and aggression and the wider range of sports branches that affect these levels. It is thought that sports will both support individuals' psychological well-being and contribute to keeping their aggression and anxiety levels at a healthier level.

Keywords: FOOTBALL - ANXIETY - AGGRESSION

Oral Presentation

E-SPORCULARIN CİDDİ BOŞ ZAMAN DÜZEYLERİNİN İNCELENMESİ

Adı Soyadı	Kurumu	Eposta Adresi
SERPİL BAŞER	**FENERBAHÇE ÜNİVERSİTESİ**	**serpil.baser@fbu.edu.tr**
ESİN ESRA ERTURAN ÖĞÜT	FENERBAHÇE ÜNİVERSİTESİ	esin.ogut@fbu.edu.tr

Giriş Amaç:
Bireylerin kendilerini geliştirmeleri ve yeni beceriler kazanmalarında en önemli etkenlerden birisi ciddi boş zaman faaliyetleridir. Stebbins (1982) tarafından geliştirilen ciddi boş zaman (serious leisure) kuramı, bireylerin boş zaman aktivitelerine yüksek düzeyde bağlılık, uzmanlaşma ve anlam yükleyerek katılım gösterdiği durumları açıklayan bir çerçeve sunmaktadır (Stebbins, 2007). Bu kapsamda e-sporcuların ciddi boş zaman düzeylerinin incelenmesi bu araştırmanın amacını oluşturmaktadır. . E-sporun ciddi boş zaman kapsamında ele alınmasının temel nedenlerinden biri, bu alandaki oyuncuların belirli bir disiplin çerçevesinde yoğun antrenman yapmaları, stratejik düşünme becerilerini geliştirmeleri ve oyun içi başarılarını arttırmaya yönelik sürekli olarak çaba içerisinde olmalarıdır (Cunnigham vd., 2018).

Yöntem:
Araştırma tarama modelinde gerçekleştirilen nicel bir araştırmadır. Araştırma kapsamında veri toplama aracı olarak araştırmacılar tarafından geliştirmiş olan 'Kişisel Bilgi Formu' ve Gould ve ark. (2011) tarafından geliştirilen, Işık, Kalkavan ve Demirel (2020) tarafından Türkçe'ye uyarlanan Ciddi Boş Zaman Ölçeği-Kısa Formu kullanılmıştır. Verilerin toplanmasında örneklem yöntemi amaçlı örneklem yöntemlerinden ölçüt örneklem yoluyla belirlenmiştir. Dahil etme kriteri tek olup kişinin lisanslı olarak bir e-spor takımında sporcu olmasıdır. Ölçekler Kocaeli ilinde takım menajerlerine iletilerek veriler çevrimiçi platform üzerinden sporculardan toplanmıştır. Araştırmanın çalışma grubunu lisanslı 43 e-sporcu oluşturmaktadır. Verilerin analizinde tanımlayıcı istatistik, ANOVA ve t-testi kullanılmıştır. Çalışmada elde edilen bulgular IBM SPSS 27.0 İstatistik paket programıyla analiz edilmiştir. Verilerin dağılımını tespit etmek için Shapiro- Wilk testi yapılmış ve verilerin normal dağıldığı tespit edilmiştir. Bu araştırma daha büyük ölçekli geniş bir araştırmanın öncül verilerinin analizinden oluşmaktadır.

Bulgular:
Elde edilen bulgular neticesinde oyun türü değişkenine göre sosyal fayda alt boyutunda anlamlı farklılık bulunurken bu farkın takım oyunları lehine olduğu tespit edilmiş, ciddiyet ve kişisel fayda alt boyutlarında anlamlı farklılık bulunmamıştır. Espor oynama süresi açısından incelendiğinde 3-4 yıl ve 5 yıldan daha fazla süredir espor oyunlarında yer alanlar için anlamlı farklılık bulunmuştur. Ölçekten alınabilecek değerler göz önüne alındığında katılımcıların ciddi serbest zaman düzeylerinin yüksek olduğu tespit edilmiştir (Mean: 3,7). Özellikle sosyal fayda boyutundaki puanların yüksek çıktığı bu çalışma esporun sosyal yapılarda kendini gerçekleştirme ihtiyacını karşıladığına işaret edebilir. Nitekim espor toplulukları bireylerin ortak ilgi alanları doğrultusunda bir araya geldiği, bilgi paylaşımında bulunduğu ve kolektif kimlik oluşturdu sosyal yapılar olarak ele alınabilmektedir (Karhulahti, 2017). Bulgular literatürdeki epor ve ciddi boş zaman perspektifi ilişkisini arayan az sayıda çalışmayla paralellik göstermektedir (Seo, 2016; Kauwelos & Winter, 2019).

Sonuç:
Sonuç olarak, daha kapsamlı bir araştırmanın öncül bulgularını sunan bu çalışmada epor ile ciddi boş zaman perspektifi incelenmiştir. Araştırma bulguları esporcuların ciddi boş zaman düzeylerinin yüksek olduğunu göstermiştir. Bu durum esporcuların bu sporu ciddiyetle yürüten ve hem kişisel hem sosyal faydalar sağlayan bir ciddi boş zaman etkinliği olarak gördüğünü ortaya koyacaktır. Buna göre espor yalnızca bir eğlence aracı değil, bireylerin kimlik gelişimine, sosyal sermayesine ve beceri edimine katkı sağlayan ciddi bir boş zaman faaliyeti olduğu söylenebilir. Bu araştırma ciddi boş zaman yaklaşımında yapılacak gelecek çalışmalara esporun da dahil edebileceği bir projeksiyon sunmaktadır.

Anahtar Kelimeler: CİDDİ BOŞ ZAMAN TEORİSİ - E-SPOR - BOŞ ZAMAN

EXAMINING THE SERIOUS LEISURE LEVELS OF ESPORTS PLAYERS

Introduction and Aim:
Individuals' self-development and acquisition of new skills are primarily influenced by serious leisure activities. The serious leisure theory, developed by Stebbins (1982), provides a framework explaining situations in which individuals engage in leisure activities with high levels of commitment, specialization, and meaning (Stebbins, 2007). In this context, examining the serious leisure levels of esports players constitutes the objective of this study. One of the main reasons for considering esports within the scope of serious leisure is that players engage in intense training within a structured discipline, develop strategic thinking skills, and continuously strive to improve their in-game success (Cunningham et al., 2018).

Method:
This research is a quantitative study conducted using a survey model. As data collection tools, a "Personal Information Form" developed by the researchers and the Short Form of the Serious Leisure Scale, originally developed by Gould et al. (2011) and adapted into Turkish by Işık, Kalkavan, and Demirel (2020), were used. The sample was determined using the criterion sampling method, one of the purposive sampling methods. The only inclusion criterion was that the participant must be a licensed esports player in a team. The scales were distributed to team managers in Kocaeli province, and data were collected from the players through an online platform. The study group consisted of 43 licensed esports players. Descriptive statistics, ANOVA, and t-tests were used to analyze the data. The findings were analyzed using IBM SPSS 27.0 statistical software. The Shapiro-Wilk test was conducted to determine data distribution, confirming a normal distribution. This research represents an analysis of preliminary data from a larger-scale study.

Findings:
The findings indicate a significant difference in the social benefit sub-dimension based on game type, with this difference favoring team-based games. No significant differences were found in the seriousness and personal benefit sub-dimensions. In terms of esports playing duration, a significant difference was observed among players who had been involved in esports for 3–4 years and more than five years. Considering the totalscale scores, it was determined that the participants' serious leisure levels were high (Mean: 3.7). The particularly high scores in the social benefit dimension suggest that esports meets the need for self-actualization within social structures. Indeed, esports communities can be considered social structures where individuals come together based on shared interests, exchange knowledge, and develop a collective identity (Karhulahti, 2017). The findings align with the limited number of studies in the literature exploring the relationship between esports and the serious leisure perspective (Seo, 2016; Kauwelos & Winter, 2019).

Conclusion:
In conclusion, this study presents preliminary findings from a larger-scale research project examining esports through the lens of serious leisure. The findings indicate that esports players have high levels of serious leisure engagement. This suggests that esports is perceived not merely as a form of entertainment but as a serious leisure activity contributing to identity development, social capital, and skill acquisition. This research provides a projection for future studies in the field of serious leisure by incorporating esports into the discussion.

Keywords: SERIOUS LEISURE THEORY - E-SPORT - LEISURE

Oral Presentation

BESLENME OKURYAZARLIĞI VE STRES YÖNETİMİ ARASINDAKİ İLİŞKİ: SİKLET SPORCULARI ÜZERİNE BİR ARAŞTIRMA

Adı Soyadı	Kurumu	Eposta Adresi
BUKET ŞERAN	ATATÜRK ÜNİVERSİTESİ	buket.seran@atauni.edu.tr
KAMBER KAŞALİ	ATATÜRK ÜNİVERSİTESİ	kamber@atauni.edu.tr
MEHMET KARASU	**ATATÜRK ÜNİVERSİTESİ**	**mehmet.karasu@atauni.edu.tr**

Giriş Amaç:
Beslenme, bireylerin fiziksel ve zihinsel sağlığı üzerinde önemli bir rol oynar. Sporcular için dengeli beslenme, performans ve stres yönetimi açısından kritik öneme sahiptir. Gıda ve beslenme okuryazarlığı, bireylerin sağlıklı beslenme bilgilerine ulaşmasını, anlamasını ve uygulamasını sağlayarak bilinçli beslenme tercihlerine katkıda bulunur. Bu çalışma, siklet sporcularında gıda ve beslenme okuryazarlığı ile stres yönetimi arasındaki ilişkiyi incelemeyi amaçlamaktadır.
Yöntem:
Bu çalışma, betimsel ve nicel araştırma yöntemleri kullanılarak tasarlanmış kesitsel bir araştırmadır. Farklı siklet sporlarıyla ilgilenen ve gönüllü olarak katılmayı kabul eden 124 sporcudan, Google Form aracılığıyla veri toplanmıştır. Katılımcılar, demografik bilgiler ve iki psikometrik ölçek içeren anketleri eksiksiz yanıtlamıştır. Veri toplama sürecinde, Algılanan Stres Ölçeği bireylerin stres düzeylerini ölçmek için, Gıda ve Beslenme Okuryazarlığı Ölçeği ise beslenme bilgisi ve uygulama becerilerini değerlendirmek için kullanılmıştır. Verilerin analizi IBM SPSS 20 ve JAMOVİ 2.6.23.0 programlarıyla gerçekleştirilmiş; betimsel istatistikler, Shapiro-Wilk testi ve yapısal eşitlik modellemesi ile değerlendirilmiştir. Ölçekler arasındaki ilişkiler, bootstrapping yöntemi kullanılarak test edilmiş ve yol katsayıları (β) hesaplanmıştır. İstatistiksel anlamlılık düzeyi $p<0,05$ olarak kabul edilmiştir.
Bulgular:
Çalışmada, sporcuların gıda ve beslenme okuryazarlığı toplam puanının algılanan stres üzerindeki doğrudan etkisi anlamlı bulunmazken ($\beta = -0.1507$, $p = 0.081$), toplam etki değerlendirildiğinde anlamlı bir ilişki tespit edilmiştir ($\beta = -0.2027$, $p = 0.022$). Spor yapma yılı dolaylı etkide anlamlı bir aracı değişken olarak belirlenmemiştir ($\beta = 0.052$, $p = 0.072$), ancak beslenme okuryazarlığının spor yapma yılı üzerindeki ($\beta = 0.1944$, $p = 0.027$) ve spor yapma yılının algılanan stres üzerindeki etkisi anlamlıdır ($\beta = -0.2675$, $p = 0.002$). Spor branşı, beslenme okuryazarlığı ile algılanan stres arasındaki ilişkide anlamlı bir aracı değişken olarak belirlenmiştir ($\beta = 0.0732$, $p = 0.037$). Beslenme okuryazarlığının spor branşı üzerindeki etkisi güçlüdür ($\beta = 0.3224$, $p < 0.001$) ve spor branşının algılanan stres üzerindeki etkisi anlamlıdır ($\beta = 0.2272$, $p = 0.012$). Doğrudan etki açısından, beslenme okuryazarlığının algılanan stres üzerindeki negatif etkisi istatistiksel olarak anlamlı bulunmuştur ($\beta = -0.2759$, $p = 0.002$).
Sonuç:
Bu çalışma beslenme okuryazarlığı ile stres yönetimi arasındaki karmaşık etkileşimi ortaya koymaktadır. Beslenme okuryazarlığının algılanan stres üzerinde doğrudan bir etkisi olmadığı, ancak spor deneyimi ve spor branşı gibi değişkenler aracılığıyla dolaylı etkilerinin anlamlı olduğu bulunmuştur. Bu bulgular, beslenme okuryazarlığının sporcuların spor branşı seçimlerini ve uzun vadede spor kariyerlerini sürdürebilme yeteneklerini etkileyerek stres yönetiminde önemli bir rol oynayabileceğini göstermektedir. Bu doğrultuda, spor organizasyonları ve antrenörlerin beslenme eğitiminin sporcu eğitim programlarına dahil edilmesini sağlamaları önerilmektedir. Sporcuların doğru beslenme konusunda farkındalık kazanmaları ve bunun stres yönetimi üzerindeki etkisini anlamaları, performanslarını en üst seviyeye çıkarmalarına ve stresin olumsuz etkilerini en aza indirmelerine yardımcı olabilir.

Anahtar Kelimeler: SIKLET SPORCULARI - BESLENME - STRES

THE RELATIONSHIP BETWEEN NUTRITIONAL LITERACY AND STRESS MANAGEMENT: A STUDY ON WEIGHTLIFTING ATHLETES

Introduction and Aim:
Nutrition plays a vital role in the physical and mental health of individuals. For athletes, balanced nutrition is critical for performance and stress management. Food and nutrition literacy contributes to conscious nutrition choices by enabling individuals to access, understand and apply healthy nutrition information. This study examines the relationship between food and nutrition literacy and stress management in weight athletes.
Method:
This study is a cross-sectional study designed using descriptive and quantitative research methods. Data were collected through Google Forms from 124 athletes interested in different weight sports and voluntarily agreed to participate. The participants answered the questionnaires, including demographic information and two psychometric scales. During the data collection process, the Perceived Stress Scale was used to measure the stress levels of the individuals, and the Food and Nutrition Literacy Scale was used to assess nutritional knowledge and practice skills. Data were analysed using IBM SPSS 20 and JAMOVI 2.6.23.0 programmes and evaluated using descriptive statistics, the Shapiro-Wilk test, and structural equation modelling. The relationships between the scales were tested using the bootstrapping method, and path coefficients (β) were calculated. The statistical significance level was accepted as $p<0.05$.
Findings:
In the study, while the direct effect of the total score of food and nutrition literacy of athletes on perceived stress was not significant ($\beta = -0.1507$, $p = 0.081$), a significant relationship was found when the total effect was evaluated ($\beta = -0.2027$, $p = 0.022$). Year of sport was not identified as a significant mediator variable in the indirect effect ($\beta = -0.052$, $p = 0.072$), but the effect of nutritional literacy on year of sport ($\beta = 0.1944$, $p = 0.027$) and year of sport on perceived stress was significant ($\beta = -0.2675$, $p = 0.002$). Sport branch was determined as a significant mediator variable in the relationship between nutrition literacy and perceived stress ($\beta = 0.0732$, $p = 0.037$). The effect of nutrition literacy on sport branch was strong ($\beta = 0.3224$, $p < 0.001$) and the effect of sport branch on perceived stress was significant ($\beta = 0.2272$, $p = 0.012$). In terms of direct effect, the negative effect of nutrition literacy on perceived stress was statistically significant ($\beta = -0.2759$, $p = 0.002$).
Conclusion:
This study reveals the complex interaction between nutritional literacy and stress management. It was found that nutritional literacy did not directly affect perceived stress, but indirect effects through variables such as sports experience and sports branch were significant. These findings suggest that nutritional literacy may play an essential role in stress management by influencing athletes' choice of sports branch and their ability to sustain their sports career in the long term. Accordingly, it is recommended that sports organisations and coaches ensure that nutrition education is included in athlete training programmes. Raising awareness about proper nutrition and understanding its impact on stress management can help athletes maximise their performance and minimise the adverse effects of stress.

Keywords: WEIGHT ATHLETES - NUTRITION - STRESS

Oral Presentation

KAVRAMA KUVVETİ VE KİŞİLİK: ÜNİVERSİTE ÖĞRENCİLERİNDE CİNSİYET TEMELLİ BİR ANALİZ

Adı Soyadı	Kurumu	Eposta Adresi
MUSTAFA KARATAŞ	**HİTİT ÜNİVERSİTESİ**	**mustafakarataas@gmail.com**

Giriş Amaç:
Bireylerin fiziksel uygunluğu, günlük yaşam aktivitelerini verimli bir şekilde sürdürebilmeleri ve genel sağlık durumlarını iyileştirmeleri için kritik bir faktördür. Kavrama kuvveti, bireyin genel kas gücünü ve fiziksel kapasitesini değerlendirmek için yaygın olarak kullanılan bir ölçüttür. Bununla birlikte, kişilik özelliklerinin bireylerin fiziksel yetkinlikleri ile nasıl ilişkilendiğine dair yapılan çalışmalar, özellikle cinsiyet farklılıklarını ele alan çalışmalar, sınırlıdır. Bu bağlamda, kişilik özelliklerinin kavrama kuvveti üzerindeki etkisinin incelenmesi, bireylerin fiziksel uygunluk seviyelerini belirlemede ve geliştirmede yeni yaklaşımlar sunabilir. Bu çalışmanın amacı, üniversite öğrencilerinin kavrama kuvveti ile Beş Faktör Kişilik Modeli kapsamında değerlendirilen kişilik özellikleri arasındaki ilişkinin cinsiyet bağlamında incelenmesidir.
Yöntem:
Bu araştırmaya, üniversitede öğrenim gören, yaş ortalaması 19,67±1,58 yıl olan 32 kadın ve 95 erkek olmak üzere toplam 127 gönüllü katılımcı dahil edilmiştir. Katılımcıların kavrama kuvveti ölçümleri dijital dinamometre kullanılarak sağ ve sol el ayrı ayrı değerlendirilmiş ve toplam kavrama kuvveti hesaplanmıştır. Kişilik özelliklerini belirlemek amacıyla Beş Faktör Kişilik Ölçeği (Sümer vd., 2005) uygulanmıştır. Verilerin analizinde tanımlayıcı istatistiksel yöntemler, Mann-Whitney U testi ve Spearman sıra korelasyon analizi kullanılmıştır.
Bulgular:
Yapılan analizler sonucunda, erkek katılımcılarda kavrama kuvveti ile dışadönüklük arasında anlamlı pozitif bir ilişki bulunmuştur ($p<0,05$). Bu bulgu, dışadönük erkeklerde kavrama kuvvetinin daha yüksek olduğunu göstermektedir. Kadın katılımcılarda ise kavrama kuvveti ve kişilik değişkenleri arasında anlamlı bir ilişki gözlenmemiştir. Kadın katılımcı sayısının az olması, istatistiksel olarak anlamlı sonuçlar elde etmeyi zorlaştırmıştır. Ek olarak, Mann-Whitney U testi sonuçlarına göre, erkek katılımcıların kavrama kuvveti değerlerinin kadın katılımcılara kıyasla istatistiksel olarak anlamlı şekilde daha yüksek olduğu bulunmuştur ($p<0,001$). Bu sonuçlar, kavrama kuvveti ve kişilik arasındaki ilişkinin cinsiyete göre farklılık gösterdiğini ortaya koymaktadır.
Sonuç:
Bu çalışma, kişilik özelliklerinin fiziksel uygunluk göstergelerinden biri olan kavrama kuvveti ile ilişkili olduğunu ortaya koymaktadır. Cinsiyet farklılıklarının da belirgin olduğu bu ilişki, bireylerin fiziksel uygunluklarını artırmaya yönelik kişiselleştirilmiş antrenman programları geliştirilmesinde dikkate alınabilir. Elde edilen sonuçlar, kişilik özelliklerinin fiziksel performansa etkisini anlamaya yönelik literatüre katkı sağlamaktadır. Bu çalışmanın sınırlılıklarından biri, kadın katılımcı sayısının az olmasıdır. Gelecekteki araştırmalar, daha büyük ve dengeli örneklemlerle bu ilişkiyi daha detaylı inceleyebilir.

Anahtar Kelimeler: KAVRAMA KUVVETİ - BEŞ FAKTÖR KİŞİLİK - CİNSİYET FARKLILIKLARI

GRIP STRENGTH AND PERSONALITY: A GENDER-BASED ANALYSIS IN UNIVERSITY STUDENTS

Introduction and Aim:
Physical fitness is a critical factor for individuals to efficiently carry out daily life activities and improve their overall health. Grip strength is a commonly used measure to assess an individual's general muscular strength and physical capacity. However, studies exploring the relationship between personality traits and physical abilities, particularly those addressing gender differences, remain limited. In this context, examining the effect of personality traits on grip strength could provide new insights into determining and enhancing an individual's physical fitness level. The purpose of this study is to investigate the relationship between grip strength and the personality traits evaluated within the framework of the Big Five Personality Model in university students, with a focus on gender differences.

Method:
The study sample consisted of 127 voluntary participants, including 32 women and 95 men, with an average age of 19.67±1.58 years, all enrolled in university. Grip strength measurements were taken using a digital dynamometer, with separate assessments for the right and left hands, and total grip strength was calculated. To determine personality traits, the Big Five Personality Inventory (Sümer et al., 2005) was administered. Descriptive statistical methods, Mann-Whitney U test, and Spearman's rank correlation analysis were used to analyze the data.

Findings:
The analysis revealed a significant positive relationship between grip strength and extraversion in male participants ($p<0.05$). This finding indicates that extraverted men tend to exhibit higher grip strength. No significant relationship was observed between grip strength and personality variables in female participants. The relatively low number of female participants made it difficult to achieve statistically significant results. Furthermore, Mann-Whitney U test results indicated that the grip strength values of male participants were significantly higher than those of female participants ($p<0.001$). These results highlight that the relationship between grip strength and personality differs based on gender.

Conclusion:
This study demonstrates that personality traits are related to grip strength, one of the indicators of physical fitness. The pronounced gender differences in this relationship suggest that personalized training programs aimed at improving physical fitness could benefit from considering individual personality traits. The findings contribute to the literature on the impact of personality traits on physical performance. One limitation of this study is the low number of female participants. Future research could explore this relationship in greater detail with larger and more balanced sample sizes.

Keywords: GRIP STRENGTH - BIG FIVE PERSONALITY - GENDER DIFFERENCES

Oral Presentation

GALATASARAY-FENERBAHÇE DERBİSİNİN ÇEVRİMİÇİ MARKA ARAMALARI ÜZERİNDEKİ ETKİSİNİN BELİRLENMESİ

Adı Soyadı	Kurumu	Eposta Adresi
AZRA LAÇİN KÜÇÜKKAHVECİ	EGE ÜNİVERSİTESİ	93240000144@ogrenci.ege.edu.tr
UTKU IŞIK	EGE ÜNİVERSİTESİ	utku.isik@ege.edu.tr
BUSE CENGİZ	**İZMIR KAVRAM MESLEK YÜKSEK OKULU**	**buse.cengiz@kavram.edu.tr**

Giriş Amaç:
Türkiye'de Futbolun en çok takip edilen ve izlenen spor dalı olması, medyanın Futbolu sıklıkla kullandığı bir alan haline getirmesine neden olmuştur (Talimciler, 2014). Medyanın sunumu ve taraftarın ilgisi ile birlikte Türkiye'nin Facebook, İnstagram, X ve Youtube üzerinden en çok takipçisine sahip takımları sırasıyla Galatasaray, Fenerbahçe, Beşiktaş ve Trabzonspor kulüpleridir (Boomsocial, 2025). Spor müsabakaları pazarlamacılar için potansiyel müşterilere ulaşmada ve geniş kitlelere markalarını duyurmak adına önemli bir fırsattır. Çalışmamız kapsamında Galatasaray ve Fenerbahçe derbi maçında yayınlanan televizyon reklamlarının, kullanıcıların çevrimiçi arama hacimlerini ne yönde etkilendiğinin tespit edilmesi amaçlanmaktadır. Bu amaç doğrultusunda kullanıcıların arama hacimlerinin tespiti için Google Trends kullanılacaktır.

Yöntem:
Bu çalışmada, 24.02.2025 tarihinde oynanmış olan Fenerbahçe-Galatasaray maçı başlamadan 2 saat önce, sırasında, devre arasında ve maç bittikten 1 saat sonrasına kadar yayıncı kuruluşun reklam kuşağında veya alt yazı olarak sunduğu reklamlar bu tasarımda doğal işlem olarak hareket etmiştir. Fenerbahçe-Galatasaray maçı öncesi, sırası ve sonrasında televizyon reklamının yayınlanması, televizyon reklamı maruziyeti ile tüketicilerin çevrimiçi marka araması arasındaki ilişkinin ampirik olarak tanımlanmasını sağlayan yarı deneysel bir ortam sağlamıştır. Toplamda 71 marka denek olarak kaydedilmiştir. Listelenmiş olan markaların Google Web Arama ve Google Alışveriş sitesinde ne kadar tarandığına ilişkin taranma hacimlerine ulaşmak için Google Trends kullanılmıştır. Markaların arama hacimleri hem normal Google Web sayfasındaki değerler hem de hem de Google Alışveriş sayfalarında ki değerler olacak şekilde ayrı ayrı kaydedilmiştir. Ecxel'de işlenmiş olan veriler SPSS programına taşınmıştır. İlk olarak çarpıklık ve basıklık değerlerine bakılmış (Morgan vd., 2004), normal dağılım şartlarını sağlayan değişkenlere tekrarlayan testlerde ANOVA analizi yapılmıştır.

Bulgular:
Yapılan analizlere göre 71 markanın farklı zaman dilimlerinde Google web sayfasındaki arama hacimleri arasında anlamlı farklılıklara rastlanılmıştır ($f(1,785)=12.916;p<0.001;\eta2=0,152$). 3 farklı zaman diliminde markaların arama hacimleri arasındaki farklılıkların hangi grup veya gruptan kaynaklandığını belirlemek için Bonferroni testi kullanılmıştır. Buna göre 71 markanın arama hacimleri Ma_web zaman dilimlerinde hem Ön_Ma_Web hem de Son_Ma_Web zaman dilimlerinde ki arama hacimlerinden anlamlı şekilde daha yüksek bulunmuştur ($p<0.05$). Bunun yanında markaların Ön_Ma_Web zaman dilimindeki aranma hacimleri Son_Ma_Web zaman dilimindeki arama hacimlerinden de anlamlı şekilde daha yüksektir ($p<0.05$). Markaların Google Alışveriş sayfasındaki arama hacimleri arasında da anlamlı farklılıklara rastlanılmıştır ($f(1,980)=7.366;p<0.001;\eta2=0.093$). 3 farklı zaman diliminde markaların arama hacimleri arasındaki farklılıkların hangi grup veya gruptan kaynaklandığını belirlemek için Bonferroni testi kullanılmıştır. Buna göre 71 markanın arama hacimleri Ma_al zaman dilimlerinde hem Ön_Ma_Al hem de Son_Ma_Al zaman dilimlerinde ki arama hacimlerinden anlamlı şekilde daha yüksek bulunmuştur ($p<0.05$).

Sonuç:
Bu çalışmada, 24 Şubat 2025 tarihinde oynanan Fenerbahçe-Galatasaray maçı öncesi, sırası ve sonrasında yayınlanan televizyon reklamlarının, markaların Google'daki arama hacimleri üzerindeki etkileri incelenmiştir. Elde edilen bulgular, maç öncesi, maç esnası ve maç sonrası dönemlerde markaların arama hacimlerinde istatistiksel olarak anlamlı farklılıklar olduğunu göstermektedir. Bu bulgular, literatürdeki mevcut çalışmalarla uyumludur (Chandresekaren vd., 2018; Li ve Watanabe, 2021). Sonuç olarak, spor etkinlikleri sırasında yapılan televizyon reklamlarının, markaların çevrimiçi arama hacimlerini artırmada etkili olduğu görülmektedir. Bu durum, reklam verenler için stratejik bir fırsat sunmakta ve spor etkinliklerinin yüksek izlenme oranlarından faydalanarak marka görünürlüğünü artırma potansiyelini göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: GOOGLE TRENDS - REKLAMLAR - DERBİ

DETERMINING THE IMPACT OF GALATASARAY-FENERBAHÇE DERBY ON ONLINE BRAND SEARCHES

Introduction and Aim:
The fact that football is the most followed and watched sport in Turkey has led the media to turn football into a frequently used field (Talimciler, 2014). With the media's presentation and fan interest, Turkey's teams with the most followers on Facebook, Instagram, X and Youtube are Galatasaray, Fenerbahçe, Beşiktaş and Trabzonspor, respectively (Boomsocial, 2025). Sports competitions are an important opportunity for marketers to reach potential customers and to announce their brands to the masses. Within the scope of our study, it is aimed to determine how the television advertisements broadcasted in the Galatasaray and Fenerbahçe derby match affect the online search volumes of users. For this purpose, Google Trends will be used to determine the search volumes of users.
Method:
In this study, the advertisements presented by the broadcaster in the advertisement slot or as subtitles 2 hours before, during, and at halftime of the Fenerbahçe-Galatasaray match played on 24.02.2025 and 1 hour after the match ended acted as natural processes in this design. The airing of the television commercial before, during and after the Fenerbahçe-Galatasaray match provided a quasi-experimental setting to empirically identify the relationship between television commercial exposure and consumers' online brand search. In total, 71 brands were enrolled as subjects. Google Trends was used to obtain the search volumes of the listed brands on Google Web Search and Google Shopping. The search volumes of the brands were recorded separately for both the normal Google Web page and the Google Shopping pages. The data processed in Ecxel were transferred to the SPSS program. First, skewness and kurtosis values were examined (Morgan et al., 2004), and ANOVA analysis was performed in repeated tests for variables that met the normal distribution conditions.
Findings:
According to the analysis, significant differences were found between the search volumes of 71 brands on Google web page in different time periods ($f(1,785)=12.916;p<0.001;\eta 2=0.152$). In 3 different time periods, Bonferroni test was used to determine from which group or groups the differences between the search volumes of the brands originated. Accordingly, the search volumes of 71 brands were found to be significantly higher in Ma_web time periods than in both Pre_Ma_Web and Post_Ma_Web time periods ($p<0.05$). In addition, the search volumes of the brands in the Pre_Ma_Web time period are significantly higher than the search volumes in the Post_Ma_Web time period ($p<0.05$). Significant differences were also found between the search volumes of brands on Google Shopping page ($f(1,980)=7.366;p<0.001;\eta 2=0.093$). In 3 different time periods, Bonferroni test was used to determine from which group or groups the differences between the search volumes of the brands originated. Accordingly, search volumes of 71 brands were found to be significantly higher in Ma_al time periods than in both Pre_Ma_Al and Post_Ma_Al time periods ($p<0.05$).
Conclusion:
This study examines the effects of television advertisements aired before, during and after the Fenerbahçe-Galatasaray match played on February 24, 2025 on the search volumes of brands on Google. The findings show that there are statistically significant differences in the search volumes of brands before, during and after the match. These findings are consistent with existing studies in the literature (Chandresekaren et al., 2018; Li and Watanabe, 2021). In conclusion, television advertisements during sporting events are effective in increasing online search volumes of brands. This presents a strategic opportunity for advertisers and shows the potential to increase brand visibility by capitalizing on the high viewership rates of sporting events.

Keywords: GOOGLE TRENDS - ADS - DERBY

Oral Presentation

OYUN OYNAMA MOTİVASYONU ÖLÇEĞİ (MOPS) TÜRKÇE UYARLAMASI: GEÇERLİLİK VE GÜVENİLİRLİK ÇALIŞMASI

Adı Soyadı	Kurumu	Eposta Adresi
ZEYNEP YILDIZ	**AKDENİZ ÜNİVERSİTESİ**	**ZOZERYILDIZ@GMAIL.COM**
ELİF KÖSE	AKDENİZ ÜNİVERSİTESİ	elifkose9@gmail.com

Giriş Amaç:
Dijital oyunlar, son yıllarda eğlence sektörünün en popüler formlarından biri haline gelmiştir. Bireyleri oyun oynamaya iten motivasyon kaynakları neler olduğu oyun tasarımcıları psikologlar ve eğitimciler için büyük önem taşımaktadır. Türkiye'de oyun üzerine yapılan araştırmalarda çoğunlukla bağımlılık konusu üzerine çalışmış ve bu yönde geliştirilen ölçekler kullanılmıştır (Ayaş ve Ark. 2011, Ayaş ve Ark.,2011, Hazar 2017). Sadece dijital oyun oynama üzerine geliştirilen ölçekler ile ilgili sınırlı yayına ulaşılmıştır. Ulaşılan kaynaklarda kullanılan ölçeklerin MOPS'a göre kapsayıcılığı kıyaslandığında daha az alt faktöre sahip olduğu belirlenmiştir (Demir ve Hazar, 2018). Bu araştırma, Holl ve Ark. (2024) tarafından kapsam ve geçerliliği kanıtlanmış bir ölçek olan Oyun Oynama Motivasyonu Ölçeği (MOPS)'un Türk kültüründe geçerlik ve güvenirlik çalışmasını yapmak amacıyla yürütülmüştür.
Yöntem:
MOPS yazarlarından ölçeği Türk kültürüne uyarlamak için onay alındıktan sonra, çeviri işlemi yapılmıştır. Orijinali İngilizce ve Almanca olan MOPS'un üniversitede akademisyen olan 3 kişiye ve dil uzmanı 3 kişiye Türkçe çevirisi yaptırılmıştır. Daha sonra bu çeviriler bir araya getirilmiştir. Ortak ifadeler aynı bırakılmış, farklılık gösteren ifadeler ortak bir ifade haline getirilmiştir. İlk aşama olarak uzman görüşüne dayanarak oluşturulan türkçe formu 29 kişiye doldurtulmuş, iki hafta sonra da aynı kişilere bu sefer ingilizce form doldurtulmuştur. İkinci aşama olarak Oyun Oynama Motivasyonu Ölçeği (MOPS)'un ölçüt bağıntılı geçerliği için ampirik kanıt elde etmek amacıyla 30 kadın 45 erkek toplam 75 veri toplanmıştır. Paralel form olarak Oyun Motivasyon Ölçeği (Akın ve Ark,2015), kullanılmıştır. Pearson Correlation testleri sonucunda İki ölçek arrasında .74 oranında korelasyon bulunmuştur. Paralel form olarak Oyun Motivasyon Ölçeği (Akın ve Ark,2015) kullanıldı. Ölçüt bağıntılı geçerlilik için On-Maddelik Kişilik Ölçeği (Atak,2015), Dirty Dozen Kısaltılmış Karanlık Üçlü Ölçeği /Özsoy ve Ark,2017) ve Fiziksel Aktiviteye Katılım Motivasyonu (Tekkurşun,2018) ölçekleri kullanılmıştır.
Bulgular:
Üçüncü aşama olarak çalışmaya doğrulayıcı faktör analizi için 328 kişiye ulaşılmış, Çok değişkenli aykırı değerleri incelemek amacıyla yapılan testler sonucunda 18 kişi gözlem setinden çıkarılmış ve analize 310 gözlem ile devam edilmiştir. Elde kalan 310 kişi faktör analizi için de uygundur (Tabachnick ve Fidell,2017). Ölçeğin Doğrulayıcı Faktör Analizi sonuçları x2/sd=3.46; RMSEA (90%CI) =0.21; NFI=0.95; NNFI=0,96; CFI=0.96; SRMR=0.12 olarak yapı geçerliğinin sağlandığını göstermektedir. Bununla birlikte AVE ve CR değerleri (AVE>.69; CR>.91; CR>AVE) yakınsak geçerliğin sağlandığını göstermektedir. Eş zaman geçerliği için bakılan tüm ilişkiler anlamlıdır (p=.000). Çalışmanın test-tekrar test sonuçları .82; çalışmanın iç güvenirliği ise .95 olarak hesaplanmıştır.
Sonuç:
MOPS, Dijital oyunlar ile ilgili ölçekler arasında "prestij" alt boyuta sahip ilk oyun ölçektir. Sonuç olarak Holl ve Ark. (2024) tarafından kapsam ve geçerliliği kanıtlanmış 10 faktörlü bir yapıya sahip bir ölçek olan Oyun Oynama Motivasyonu Ölçeği (MOPS)'un Türk kültüründe geçerlik ve güvenirlik çalışmasını ortaya koymak için yapılan bu çalışmanın geçerli ve güvenilir olduğu ifade edilebilir.

Anahtar Kelimeler: DİJİTAL OYUN ÖLÇEĞİ - GEÇERLİLİK - GÜVENİRLİK

TURKISH ADAPTATION OF THE MOPS PLAY GAME SCALE (MOPS): VALIDITY AND RELIABILITY STUDY

Introduction and Aim:
Digital games have become one of the most popular forms of entertainment in recent years. The sources of motivation that drive individuals to play games are of great importance for game designers, psychologists and educators. Research on gaming in Turkey has mostly focused on addiction and scales developed in this direction have been used (Ayaş et al. 2011, Ayaş et al., 2011, Hazar 2017). Only limited publications on scales developed on digital game playing were found. When the inclusiveness of the scales used in the sources reached was compared to MOPS, it was determined that they had fewer sub-factors (Demir & Hazar, 2018). This study was conducted to conduct a validity and reliability study of the Motivation to Play Scale (MOPS), a scale whose scope and validity was proven by Holl et al. (2024), in Turkish culture.
Method:
After obtaining approval from the authors of the MOPS to adapt the scale to Turkish culture, the translation process was carried out. The original MOPS, which was originally in English and German, was translated into Turkish by 3 academicians at the university and 3 language experts. These translations were then brought together. The common expressions were left the same and the different expressions were turned into a common expression. In the first stage, the Turkish form, which was created based on expert opinion, was filled in by 29 people, and two weeks later, the same people were asked to fill in the English form this time. In the second stage, a total of 75 data were collected from 30 females and 45 males in order to obtain empirical evidence for the criterion-related validity of the Motivation to Play Scale (MOPS). The Motivation to Play Scale (Akın et al., 2015) was used as a parallel form. As a result of Pearson Correlation tests, a correlation of .74 was found between the two scales. Game Motivation Scale (Akın and Ark, 2015) was used as a parallel form. For criterion-related validity, the Ten-Attribute Personality Scale (Atak,2015) scales was used.
Findings:
. As the third stage, 328 people were reached for confirmatory factor analysis, 18 people were removed from the observation set as a result of the tests conducted to examine multivariate outliers, and the analysis continued with 310 observations. The remaining 310 people were also suitable for factor analysis (Tabachnick and Fidell, 2017). The results of the Confirmatory Factor Analysis of the scale show that the construct validity is provided as x2/sd=3.46; RMSEA (90%CI) =0.21; NFI=0.95; NNFI=0.96; CFI=0.96; SRMR=0.12. In addition, AVE and CR values (AVE>.69; CR>.91; CR>AVE) indicate that convergent validity is achieved. All relationships examined for concurrent validity were significant (p=.000). The test-retest results of the study were .82 and the internal reliability of the study was calculated as .95.
Conclusion:
MOPS is the first game scale with a “prestige” sub-dimension among the scales related to digital games. As a result, it can be stated that this study, which was conducted to reveal the validity and reliability study of the Motivation to Play Game Scale (MOPS), a scale with a 10-factor structure whose scope and validity was proven by Holl et al. (2024), in Turkish culture, is valid and reliable.

Keywords: DIGITAL GAMING SCALE - VALIDITY - RELIABILITY

Oral Presentation

ANTRENÖR-SPORCU DİNAMİĞİNDE LANGUISHING VE FLOURISHING: FENOMENOLOJİK BİR ANALİZ

Adı Soyadı	Kurumu	Eposta Adresi
ÖZLEM ECE BAŞOĞLU	**ATATÜRK ÜNİVERSİTESİ**	basogluozlem@atauni.edu.tr
EMRE BELLİ	ATATÜRK ÜNİVERSİTESİ	emre.belli@atauni.edu.tr

Giriş Amaç:
Günümüzde spor psikolojisi literatürü, sporcuların tükenmişlik (languishing) durumundan psikolojik iyi oluş (flourishing) sürecine geçişlerinde etkili faktörlerin belirlenmesine odaklanmaktadır. Bu bağlamda, antrenörlerin liderlik ve motivasyon stratejilerinin yanı sıra bireysel ve grup seviyesinde uyguladıkları destekleyici yöntemlerin sporcular üzerindeki etkileri büyük önem taşımaktadır. Bu çalışma, antrenörlerin sporcuların psikolojik iyi oluş süreçlerindeki rollerini derinlemesine incelemeyi amaçlamaktadır. Çalışma kapsamında, antrenörlerin kullandığı motivasyon stratejilerinin, duygusal destek mekanizmalarının ve liderlik yaklaşımlarının sporcuların psikolojik dayanıklılıklarını nasıl etkilediği değerlendirilmiştir.

Yöntem:
Bu araştırma, bireylerin deneyimlerini anlamaya yönelik derinlemesine bir analiz sunan fenomenolojik araştırma yöntemi kullanılarak gerçekleştirilmiştir. Fenomenolojik yaklaşım, bireylerin yaşantılarını, algılarını ve bu yaşantılara yükledikleri anlamları keşfetmeye odaklanarak, nitel veri analizi süreçlerinin temelini oluşturmaktadır. Çalışmanın katılımcı grubu, amaçlı örnekleme yöntemi kullanılarak belirlenmiş olup, curling branşından 23 antrenör ve 27 sporcudan oluşmaktadır. Katılımcıların seçiminde en az beş yıl deneyime sahip olmaları dikkate alınmıştır. Veri toplama sürecinde, yarı yapılandırılmış bireysel görüşmeler, doğrudan gözlem teknikleri ve sporcuların günlük anlatımları kullanılmıştır. Görüşmelerde, antrenörlerin sporcuların psikolojik dayanıklılıklarını artırmada kullandıkları yöntemler, sporcuların tükenmişlikten çıkış süreçlerinde antrenör desteğinin etkisi ve motivasyonel liderlik stratejileri gibi temalar ele alınmıştır.

Bulgular:
Veri analizleri sonucunda, antrenörlerin sporcuların psikolojik iyi oluş süreçlerinde çok yönlü bir rol üstlendikleri belirlenmiştir. Öncelikle, olumlu geri bildirim sağlama, motivasyonel liderlik ve duygusal destek mekanizmalarının sporcuların tükenmişlikten çıkış süreçlerinde kritik bir etkiye sahip olduğu görülmüştür. Antrenörlerin empatik iletişim kurmaları, sporcuların güçlü yönlerini vurgulamaları ve motivasyonel stratejiler geliştirmeleri, sporcuların psikolojik dayanıklılıklarını artırmalarında önemli bir faktör olarak öne çıkmaktadır. Çalışmanın diğer bulguları ise, sporcuların zihinsel dayanıklılık geliştirme, içsel konuşma tekniklerini kullanma ve kişisel hedef belirleme gibi yöntemlerle motivasyonlarını artırmaya çalıştıklarını göstermektedir. Antrenörlerin, sporcuların bu bireysel stratejileri geliştirmelerinde destekleyici bir rol üstlendikleri ve onlara rehberlik ettikleri de bulgular arasında yer almaktadır.

Sonuç:
Bu araştırma, antrenörlerin sporcuların tükenmişlikten kurtulmalarına ve psikolojik iyi oluş süreçlerine geçişlerine katkı sağlayan temel faktörleri ortaya koymaktadır. Çalışma kapsamında elde edilen bulgular, antrenörlerin liderlik tarzları, motivasyon teknikleri ve psikolojik destek stratejilerinin sporcuların zihinsel dayanıklılıkları üzerindeki etkilerini somut şekilde ortaya koyarak, spor psikolojisi alanına önemli bir katkı sunmaktadır. Araştırma sonuçları, antrenörlerin psikolojik destek sağlayıcı rolleri hakkında yeni perspektifler sunarak, sporcuların zihinsel sağlıklarını koruma ve geliştirme süreçlerine yönelik öneriler geliştirilmesine olanak tanıyacaktır. Ayrıca, bulguların, antrenör eğitim programları, spor psikolojisi danışmanlık hizmetleri ve spor kulüplerinde uygulanacak yeni stratejilerin belirlenmesine katkı sağlaması beklenmektedir.

Anahtar Kelimeler: PSİKOLOJİK İYİ OLUŞ - PSİKOLOJİK TÜKENMİŞLİK - ANTRENÖR DESTEĞİ

LANGUISHING AND FLOURISHING IN COACH-ATHLETE DYNAMICS: A PHENOMENOLOGICAL ANALYSIS

Introduction and Aim:
Today, sports psychology literature focuses on determining the factors that affect athletes' transition from burnout (languishing) to psychological well-being (flourishing). In this context, the effects of coaches' leadership and motivation strategies and the supportive methods they apply at individual and group levels on athletes are of great importance. This study aims to deeply examine the roles of coaches in athletes' psychological well-being processes. Within the scope of the study, motivation strategies, emotional support mechanisms, and leadership approaches used by coaches were evaluated to determine how they affect athletes' psychological resilience.

Method:
This research was conducted using the phenomenological research method, which provides an in-depth analysis to understand individuals' experiences. The phenomenological approach focuses on exploring individuals' experiences, perceptions, and the meanings they attribute to these experiences, forming the basis of qualitative data analysis processes. The participant group of the study was determined using the purposive sampling method and consisted of 23 coaches and 27 athletes from the curling branch. Participants were selected to have at least five years of experience. Semi-structured individual interviews, direct observation techniques, and athletes' daily narratives were used in the data collection process. The interviews addressed themes such as the methods used by coaches to increase athletes' psychological resilience, the effect of coach support on athletes' recovery from burnout, and motivational leadership strategies.

Findings:
As a result of the data analysis, it was determined that coaches play a multifaceted role in the psychological well-being processes of athletes. First of all, it was seen that providing positive feedback, motivational leadership and emotional support mechanisms have a critical effect on athletes' recovery from burnout. Coaches' empathic communication, emphasizing athletes' strengths and developing motivational strategies stand out as important factors in increasing athletes' psychological resilience. Other findings of the study show that athletes try to increase their motivation with methods such as developing mental resilience, using inner speech techniques and setting personal goals. It is also among the findings that coaches play a supportive role in athletes' development of these individual strategies and guide them.

Conclusion:
This research reveals the basic factors that contribute to the recovery of athletes from burnout and their transition to psychological well-being. The findings obtained within the scope of the study provide a significant contribution to the field of sports psychology by concretely revealing the effects of coaches' leadership styles, motivation techniques and psychological support strategies on athletes' mental resilience. The research results will provide new perspectives on the psychological support role of coaches and will enable the development of suggestions for the protection and development of athletes' mental health. In addition, the findings are expected to contribute to determining new strategies to be implemented in coach education programs, sports psychology consultancy services and sports clubs.

Keywords: PSYCHOLOGICAL WELL-BEING - PSYCHOLOGICAL BURNOUT - COACH SUPPORT

Oral Presentation

BEDENSEL ENGELLİ BİREYLERDE REKREASYONDA AKIŞ DENEYİMİ VE MUTLULUK İLİŞKİSİNDE SOSYAL DAHİL OLMANIN ARACILIK ROLÜ

Adı Soyadı	Kurumu	Eposta Adresi
BÜLENT GÜRBÜZ	ANKARA ÜNİVERSİTESİ	bulentgurbuz@gmail.com
ALİ SÖNMEZ	**İSTANBUL NİŞANTAŞI ÜNİVERSİTESİ**	**ali.sonmez@nisantasi.edu.tr**

Giriş Amaç:
Rekreasyonel aktiviteler bedensel engelli bireylerin sosyal yaşama dahil olmaları ve genel mutluluk düzeylerinin artması açısından büyük önem taşımaktadır. Rekreasyonda akış deneyiminin mutluluk üzerindeki etkisinin yalnızca doğrudan olmadığı öngörülmektedir. Bu etkide sosyal dahil olmanın da önemli bir rolü olabileceği düşünülmektedir. Bu çalışmanın temel amacı bedensel engelli bireylerde rekreasyonda akış deneyimi ve mutluluk ilişkisinde sosyal dahil olmanın aracılık rolünün test edilmesidir. Çalışmanın ikinci amacı ise, araştırmada yer alan değişkenler arasında ortaya çıkan ilişkinin nedenlerinin derinlemesine incelenmesidir.
Yöntem:
Araştırmada karma yöntem desenlerinden açımlayıcı sıralı desen kullanılmıştır. İlişkisel tarama modelindeki nicel aşamanın çalışma grubu bedensel engelli bireylerden oluşmaktadır. Araştırmaya toplam 318 (Ortyaş= 34.92±10.82) birey gönüllü olarak katılmıştır. Veri toplama aracı olarak "Rekreasyonda Akış Deneyimi Ölçeği", "Sosyal Dahil Olma Ölçeği" ve "Oxford Mutluluk Ölçeği-Kısa Formu" kullanılmıştır. Araştırma modelindeki hipotezler yapısal eşitlik modeli (YEM) ile test edilmiştir. Nitel araştırma aşamasında ise, fenomenoloji deseni kullanılmıştır. İkinci aşama çalışma grubu amaçlı örnekleme yöntemlerinden ölçüt örnekleme yoluyla seçilmiş, nicel aşamada yer alan soruları yanıtlayan, 28-50 yaş aralığında ve rekreasyonel aktivitelere katılan 12 bedensel engelli birey oluşturmuştur. Çalışmada veri toplama aracı olarak, araştırmanın modeline uygun şekilde hazırlanan yarı yapılandırılmış soru formu kullanılmış ve katılımcılarla yüz yüze yapılan görüşmelerle uygulanmıştır. Verilerin analizinde içerik analizi yöntemi kullanılmıştır. Nitel verilerin geçerliğini ve güvenirliğini sağlamak için inandırıcılık, aktarılabilirlik, güvenilebilirlik ve doğrulanabilirlik stratejileri kullanılmıştır.
Bulgular:
Pearson korelasyon analiz sonuçlarına göre RADÖ, SDOÖ ve OMÖ-KF ortalama puanları arasında istatistiksel olarak pozitif yönde anlamlı ilişkiler olduğu tespit edilmiştir ($p<0.01$). Aracılık analizinden elde edilen bulgulara göre rekreasyonda akış deneyimi ve mutluluk arasındaki ilişkide sosyal dahil olmanın aracılık rolü olduğu belirlenmiştir (βRADÖ-SDOÖ-OMÖ-KF= 0,182; $p<0.01$). Araştırma kapsamında ortaya çıkan ilişkilerin nedenlerini derinlemesine incelemek amacıyla başvurulan ikinci aşamada ise "Anı Yaşa, Zamanı Yakala", "Bağlar, Karşılıklı Çiçek Açmakla Güçlenir" ve "Mutluluğun Anahtarı: Rekreasyon" olmak üzere 3 tema ve toplam 12 kod belirlenmiştir.
Sonuç:
Sonuç olarak, katılımcıların rekreasyonda akış deneyimi, sosyal dahil olma ve mutluluk düzeyleri arasında anlamlı ilişkiler bulunmuştur. Nitel aşamadan elde edilen sonuçlara göre bedensel engelli bireylerin katıldıkları rekreasyonel aktivitelerde zamanın hızlı geçtiğini, aktivitelere tamamen kendilerini kaptırdıkları ve yaşadıkları rahatlama hissinin akış deneyiminin ortaya çıkmasında önemli olduğu görülmüştür. Bununla birlikte aktivitelere katılım sonrası bireylerin yenilenerek olumsuz düşüncelerden kurtuldukları ve kendilerini daha iyi hissettikleri görülmüştür.

Anahtar Kelimeler: REKREASYONDA AKIŞ DENEYİMİ - SOSYAL DAHİL OLMA - MUTLULUK

THE MEDIATING ROLE OF SOCIAL INCLUSION IN THE RELATIONSHIP BETWEEN RECREATIONAL FLOW EXPERIENCE AND HAPPINESS FOR INDIVIDUALS WITH PHYSICAL DISABILITIES

Introduction and Aim:
Recreational activities are of great importance for individuals with physical disabilities to integrate into social life and to enhance their overall level of happiness. It is anticipated that the effect of the flow experience in recreation on happiness is not only direct. It is believed that social inclusion may also play a significant role in this effect. The primary aim of this study is to test the mediating role of social inclusion in the relationship between the flow experience in recreation and happiness among individuals with physical disabilities. The second aim of the study is to conduct an in-depth examination of the reasons behind the relationships that emerge among the variables involved in the research.
Method:
The study utilized an explanatory sequential design from mixed methods. The quantitative phase consisted of individuals with physical disabilities. A total of 318 individuals (Mage= 34.92±10.82) voluntarily participated. Data collection instruments included "Recreational Flow Experience Scale," "Social Inclusion Scale," and "Oxford Happiness Questionnaire-Short Form." The hypotheses were tested using structural equation modeling (SEM). In the qualitative phase, a phenomenological design was employed. The second phase's study group was selected through criterion sampling, consisting of 12 individuals aged 28 to 50 who participated in recreational activities and answered the quantitative phase questions. A semi-structured interview form, prepared according to the research model, was used as the data collection tool and applied through face-to-face interviews. Content analysis was used for data analysis. To ensure the validity and reliability of the qualitative data, strategies such as credibility, transferability, dependability, and confirmability were employed.
Findings:
According to the results of the Pearson correlation analysis, statistically significant positive relationships were found among the average scores of RFES, SIS, and OHQ-SF ($p<0.01$). Findings from the mediation analysis indicated that social inclusion plays a mediating role in the relationship between the flow experience in recreation and happiness ($\beta_{RFES\text{-}SIS\text{-}OHQ\text{-}SF}= 0.182$; $p<0.01$). In the second phase, aimed at conducting an in-depth examination of the reasons behind the relationships that emerged in the study, three themes were identified: "Live the Moment, Seize the Time," "Connections Flourish Through Mutual Blooming," and "The Key to Happiness: Recreation," along with a total of 12 codes.
Conclusion:
As a result, significant relationships were found among the participants' flow experience in recreation, social inclusion, and levels of happiness. According to the findings obtained from the qualitative phase, it was observed that individuals with physical disabilities felt that time passed quickly during the recreational activities they participated in, fully immersed themselves in the activities, and that the sense of relaxation they experienced played a crucial role in the emergence of the flow experience. Furthermore, it was noted that after participating in activities, individuals felt rejuvenated, freed themselves from negative thoughts, and experienced an improvement in their well-being.

Keywords: RECREATIONAL FLOW EXPERIENCE - SOCIAL INCLUSION - HAPPINESS

Oral Presentation

GENÇ YETİŞKİNLERDE SERBEST ZAMAN DOYUM VE PSİKOLOJİK İYİ OLUŞ İLİŞKİSİ

Adı Soyadı	Kurumu	Eposta Adresi
HASAN SUAT AKSU	SELÇUK ÜNİVERSİTESİ	gazihasansuat@gmail.com
MUSTAFA SABIR BOZOĞLU	NECMETTİN ERBAKAN ÜNİVERSİTESİ	bozo27_hokey@gmail.com
İBRAHİM HAKKI KAYNAK	NECMETTİN ERBAKAN ÜNİVERSİTESİ	ihkaynak@erbakan.edu.tr
ALPER KAYA	**NECMETTİN ERBAKAN ÜNİVERSİTESİ**	**alper.kaya.gazi@gmail.com**
ORHUN TOPAÇOĞLU	ANKARA HACI BAYRAM VELİ ÜNİVERSİTESİ	topacogluorhun@gmail.com
MUHAMMET ESHABİL SADIK KILAVUZ	ANKARA HACI BAYRAM VELİ ÜNİVERSİTESİ	sadikkilavuz@gmail.com

Giriş Amaç:
Serbest zaman bireylerin etkin ve verimli bir şekilde faaliyetlere katılım sağlayabileceği bir zaman dilimini ifade etmektedir. Serbest zamanlarda bireyler kendilerini geliştirebilecek, sosyalleşebilecek ve psikolojik anlamda iyilik halini sürdürebilecekleri birçok rekreasyonel faaliyete katılım sağlayabilirler. Genç yetişkinler açısından bakıldığında serbest zamanın etkili ve verimli kullanımı onların geleceğe yönelik yaklaşımlarını, bireysel anlamda gelişimlerini kolaylaştırabilir. Serbest zaman faaliyetlerinden elde edilen doyum sonucunda bireylerin psikolojik olarak iyi oluş düzeyleri olumlu anlamda etkilenebilir. Bundan dolayı bu araştırmada genç yetişkinler açısından serbest zaman doyum ve psikolojik iyi oluş arasındaki ilişkinin incelenmesi önem arz etmektedir. Bu çalışmada genç yetişkinler olarak üniversite öğrencilerinin serbest zaman doyum düzeyleri ile psikolojik iyi oluş düze

Yöntem:
Araştırma ilişkisel tarama modeline göre yürütülmüş olup örneklem grubu olarak Selçuk Üniversitesi öğrencileri seçilmiştir. Araştırmada yazarlar tarafından oluşturulan demografik bilgi formuna ek olarak katılımcıların serbest zaman doyum düzeylerini tespit etmek amacıyla “Serbest Zaman Doyum Ölçeği” kullanılmış olup psikolojik iyi oluş düzeylerini belirlemek amacıyla ise “Psikolojik İyi Oluş Ölçeği” kullanılmıştır. Yapılan analizler sonucunda verilerin normal bir dağılım düzeyine sahip olduğu belirlenmiş olup verilerin analizinde parametrik testler kullanılmıştır. Değişkenler açısından ölçüm araçlarının anlamlı bir farklılık oluşturup oluşturmadığını tespit etmek için parametrik test yöntemlerinden T-testi ve Anova testleri uygulanmış olup ölçüm araçları arasındaki ilişkinin tespit edilmesi amacıyla Korelasyon testi yapılmıştır.

Bulgular:
Ölçüm araçları çeşitli değişkenler açısından farklılık göstermektedir ve ölçüm araçları arasında orta düzeyde pozitif yönde anlamlı bir ilişki belirlenmiştir. Ölçüm araçları çeşitli değişkenler açısından farklılık göstermektedir ve ölçüm araçları arasında orta düzeyde pozitif yönde anlamlı bir ilişki belirlenmiştir. Ölçüm araçları çeşitli değişkenler açısından farklılık göstermektedir ve ölçüm araçları arasında orta düzeyde pozitif yönde anlamlı bir ilişki belirlenmiştir.

Sonuç:
Sonuç olarak genç yetişkinler açısından serbest zaman doyum düzeyi arttıkça psikolojik iyi oluş düzeyinin de artış gösterdiği söylenebilir. Sonuç olarak genç yetişkinler açısından serbest zaman doyum düzeyi arttıkça psikolojik iyi oluş düzeyinin de artış gösterdiği söylenebilir. Sonuç olarak genç yetişkinler açısından serbest zaman doyum düzeyi arttıkça psikolojik iyi oluş düzeyinin de artış gösterdiği söylenebilir.

Anahtar Kelimeler: SERBEST ZAMAN DOYUM - PSİKOLOJİK İYİ OLUŞ - REKREASYON.

THE RELATIONSHIP BETWEEN LEISURE TIME SATISFACTION AND PSYCHOLOGICAL WELL-BEING IN YOUNG ADULTS

Introduction and Aim:
During leisure, individuals can participate in many recreational activities where they can improve themselves, socialize, and maintain their psychological well-being. When viewed from the perspective of young adults, effective and efficient use of leisure can facilitate their future-oriented approaches and individual development. As a result of the satisfaction obtained from leisure activities, individuals' psychological well-being levels can be positively affected. Therefore, it is important to examine the relationship between leisure satisfaction and psychological well-being for young adults in this study. The aim of this study is to examine the relationship between the leisure satisfaction levels and psychological well-being levels of university students as young adults.
Method:
The research was conducted according to the relational screening model and Selçuk University students were selected as the sample group.In addition to the demographic information form created by the authors, the "Leisure Satisfaction Scale" was used to determine the participants' leisure satisfaction levels, and the "Psychological Well-Being Scale" was used to determine their psychological well-being levels. As a result of the analyses, it was determined that the data had a normal distribution level, and parametric tests were used in the analysis of the data. In order to determine whether the measurement tools create a significant difference in terms of variables, T-test and Anova tests from parametric test methods were applied and a Correlation test was performed to determine the relationship between the measurement tools.
Findings:
The measurement tools differ in terms of various variables and a moderately positive significant relationship was determined between the measurement tools. The measurement tools differ in terms of various variables and a moderately positive significant relationship was determined between the measurement tools. The measurement tools differ in terms of various variables and a moderately positive significant relationship was determined between the measurement tools.
Conclusion:
As a result, it can be said that as the level of leisure satisfaction increases for young adults, the level of psychological well-being also increases. As a result, it can be said that as the level of leisure satisfaction increases for young adults, the level of psychological well-being also increases. As a result, it can be said that as the level of leisure satisfaction increases for young adults, the level of psychological well-being also increases.

Keywords: LEISURE SATISFACTION - PSYCHOLOGICAL WELL-BEING - RECREATION

Oral Presentation

TÜRKİYE'DE KAMP ALANLARININ EKOLOJİK SÜRDÜRÜLEBİLİRLİĞİ: LEAVE NO TRACE İLKELERİ İLE MEVZUATIN KARŞILAŞTIRILMASI

Adı Soyadı	Kurumu	Eposta Adresi
KAĞAN KURNAZ	ALANYA ALAADDİN KEYKUBAT ÜNİVERSİTESİ	kagankurnaz@gmail.com
DÜRİYE HAVVA EREN	**ALANYA ALAADDİN KEYKUBAT ÜNİVERSİTESİ**	**havvaeren0007@gmail.com**

Giriş Amaç:
Açık alan kullanımı ve doğa rekreasyonu bireylerin doğayla etkileşimini artırırken doğal ekosistemler üzerinde çevresel baskılar yaratabilir. Kampçılık gibi doğa temelli faaliyetler toprak erozyonu, su kirliliği ve yaban hayatının rahatsız edilmesi gibi sorunlara yol açabilir. Bu nedenle kamp alanlarının sürdürülebilir yönetimi büyük önem taşımaktadır. Türkiye'de kamp alanlarının yönetimi çeşitli yasal mevzuatlarla düzenlenmektedir ancak bu düzenlemelerin ekolojik sürdürülebilirlik açısından yeterliliği tartışmalıdır. Bu çalışma Türkiye'deki kamp alanlarını ekolojik sürdürülebilirlik perspektifinde değerlendirerek Leave No Trace (LNT) ilkeleri ile karşılaştırmayı, eksiklikleri tespit etmeyi ve sürdürülebilir yönetim için öneriler sunmayı amaçlamaktadır.

Yöntem:
Bu araştırmada Türkiye'de kamp alanlarının belirlenmesi ve yönetimiyle ilgili yasal mevzuatın ekolojik sürdürülebilirlik açısından değerlendirilmesi amacıyla belge ve doküman analizi yöntemi kullanılmıştır. Bu yöntem, yazılı belgelerin sistematik olarak incelenmesi yoluyla bilgi edinmeyi sağlayan nitel bir araştırma yaklaşımıdır. Çalışmada Orman Kanunu (6831), Milli Parklar Kanunu (2873) ve Çevre Kanunu (2872) gibi Türkiye'de kamp alanlarını düzenleyen temel yasal mevzuatlar incelenmiş ve bunlar ABD ve Avrupa'da yaygın olarak uygulanan Leave No Trace (LNT) ilkeleri ile karşılaştırılmıştır. İçerik analizi yöntemiyle yasal metinlerde ekolojik sürdürülebilirlik açısından eksiklikler belirlenmiş, karşılaştırmalı analiz ile LNT ilkeleri doğrultusunda mevcut mevzuatın ne ölçüde yeterli olduğu değerlendirilmiştir.

Bulgular:
Bu çalışmada, Türkiye'de kamp alanlarının yönetimine ilişkin mevzuat ekolojik sürdürülebilirlik açısından değerlendirilmiş ve Leave No Trace (LNT) ilkeleri ile karşılaştırılmıştır. Analiz sonucunda mevcut düzenlemelerin kampçılığın ekosistem üzerindeki etkilerini ele alan detaylı sürdürülebilirlik kurallarını içermediği tespit edilmiştir. Kamp alanı planlaması ekolojik taşıma kapasitesi dikkate alınmadan yapılmaktadır. LNT ilkeleri aşırı kullanımın önlenmesini önerirken Türkiye'de bu konuda net düzenlemeler bulunmamaktadır. Atık yönetimi genel çevre temizliği mevzuatına dayanmakta ancak kamp alanlarına özgü kurallar içermemektedir. LNT ilkeleri tüm atıkların doğadan uzaklaştırılmasını zorunlu kılarken Türkiye'de bu konuda bağlayıcı kurallar yetersizdir. Kamp ateşi kullanımı belirli alanlarda yasaklanmış olsa da kontrollü kullanım ve alternatif yöntemler konusunda net düzenlemeler bulunmamaktadır. Yaban hayatı koruma genel çerçevede ele alınmakta ancak kampçılar için doğrudan kurallar içermemektedir.

Sonuç:
Bu çalışma Türkiye'de kamp alanlarının ekolojik sürdürülebilirlik açısından yönetimini değerlendirerek mevcut yasal düzenlemeleri Leave No Trace (LNT) ilkeleri ile karşılaştırmıştır. Analizler mevcut mevzuatın genel çevre politikalarına dayandığını ancak ekosistem üzerindeki spesifik etkileri ele alan sürdürülebilirlik odaklı düzenlemelerin sınırlı olduğunu göstermektedir. Ekolojik taşıma kapasitesinin dikkate alınması, atık yönetimi politikalarının geliştirilmesi ve kamp ateşi kullanımına ilişkin kontrollü uygulamaların oluşturulması sürdürülebilirliği artırabilir. Ayrıca yaban hayatının korunmasına yönelik düzenlemelerin güçlendirilmesi ve kampçılara yönelik bilinçlendirme çalışmalarının artırılması doğa üzerindeki etkileri azaltmada faydalı olabilir. Mevzuatın LNT ilkeleriyle uyumlu hale getirilmesi kamp alanlarının sürdürülebilir yönetimine katkı sağlayabilir.

Anahtar Kelimeler: KAMP ALANLARI - EKOLOJİK SÜRDÜRÜLEBİLİRLİK - ÇEVRE MEVZUATI

ECOLOGICAL SUSTAINABILITY OF CAMPING AREAS IN TURKEY: A COMPARISON OF LEGISLATION WITH LEAVE NO TRACE PRINCIPLES

Introduction and Aim:
The use of open spaces and outdoor recreation enhances individuals' interaction with nature while also exerting environmental pressures on natural ecosystems. Nature-based activities such as camping can lead to issues like soil erosion, water pollution, and the disturbance of wildlife. Therefore, the sustainable management of camping areas is of great importance. In Turkey, the management of camping areas is regulated by various legal frameworks; however, the adequacy of these regulations in terms of ecological sustainability remains debatable. This study aims to evaluate camping areas in Turkey from an ecological sustainability perspective, compare them with the Leave No Trace (LNT) principles, identify deficiencies, and propose recommendations for sustainable management.
Method:
In this study, the document and content analysis method was used to evaluate the legal regulations regarding the designation and management of camping areas in Turkey in terms of ecological sustainability. This method is a qualitative research approach that enables information acquisition through the systematic examination of written documents. The study examines key legal regulations governing camping areas in Turkey, including the Forest Law (Law No. 6831), National Parks Law (Law No. 2873), and Environmental Law (Law No. 2872), and compares them with the Leave No Trace (LNT) principles, which are widely applied in the United States and Europe. Through content analysis, deficiencies in legal texts regarding ecological sustainability were identified, and a comparative analysis was conducted to assess the extent to which the current regulations align with LNT principles
Findings:
In this study, the legal regulations regarding the management of camping areas in Turkey were evaluated in terms of ecological sustainability and compared with the Leave No Trace (LNT) principles. The analysis revealed that the current regulations do not include detailed sustainability rules addressing the ecological impacts of camping. Camping area planning is conducted without considering ecological carrying capacity. While LNT principles recommend preventing overuse, there are no clear regulations on this issue in Turkey. Waste management is based on general environmental regulations but lacks specific rules for camping areas. While LNT principles require the complete removal of waste from nature, binding regulations on this matter are insufficient in Turkey. Campfire usage is prohibited in certain areas, yet there are no clear regulations on controlled use or alternative methods. Wildlife protection is generally addressed, but there are no direct rules specifically for campers.
Conclusion:
This study evaluates the management of camping areas in Turkey in terms of ecological sustainability and compares existing legal regulations with the Leave No Trace (LNT) principles. The analysis indicates that the current legislation is based on general environmental policies but lacks sustainability-oriented regulations that specifically address the ecological impacts of camping. Considering ecological carrying capacity, improving waste management policies, and implementing controlled regulations on campfire use could enhance sustainability. Additionally, strengthening regulations for wildlife protection and increasing awareness programs for campers may help mitigate environmental impacts. Aligning legislation with LNT principles could contribute to the sustainable management of camping areas.

Keywords: CAMPING AREAS - ECOLOGICAL SUSTAINABILITY - ENVIRONMENTAL LEGISLATION

Oral Presentation

SERBEST ZAMAN TATMİNİN İŞ STRESİNİ YORDAMA GÜCÜ

Adı Soyadı	Kurumu	Eposta Adresi
ZÜLEYHA SAFİ	**ANKARA ÜNİVERSİTESİ**	**zlyhsf@hotmail.com**
BÜLENT GÜRBÜZ	ANKARA ÜNİVERSİTESİ	bulentgurbuz@gmail.com

Giriş Amaç:
Günümüz çalışma hayatında stres, çalışanların başta iş performansı ve genel yaşam kalitesi olmak üzere önemli etkilere sahiptir. Rekreasyonel aktiviteler, bireylerin iş stresiyle başa çıkma süreçlerinde önemli bir rol oynayarak psikolojik ve fiziksel iyilik hallerine katkı sağlayabilir. Çalışanların serbest zaman tatmin düzeylerinin iş stresleri üzerindeki etkisini anlamak, iş verimliliği ve çalışan mutluluğu açısından önem taşımaktadır. Bu doğrultuda, çalışmada serbest zaman tatmininin iş stresini yordama gücünü belirlemek ve bu değişkenlerin bireylerin demografik özelliklerine göre farklılık gösterip göstermediğini incelemek amaçlanmıştır.
Yöntem:
Bu çalışmada, nicel araştırma desenlerinden ilişkisel tarama ve nedensel karşılaştırma desenleri kullanılmıştır. Çalışmanın araştırma grubunu 123 erkek ve 177 kadın olmak üzere toplam 300 (Ortyaş = 28.50 ± 7.56) gönüllü birey oluşturmuştur. Çalışmada yer alan katılımcılar Efeoğlu (2018) tarafından Türkçeye uyarlanan “İş Stresi Ölçeği-İSÖ” ve Gökçe ve Orhan (2011) tarafından Türkçe’ye uyarlanan “Serbest Zaman Doyum Ölçeği-SZDÖ” kullanılmıştır. Araştırma kapsamında oluşturulan hipotezlerin test edilmesine geçilmeden önce, temel varsayımlar (çarpıklık, basıklık vb.) analiz edilmiş ve ardından ölçeklerin iç tutarlık katsayıları hesaplanmıştır. Verilerin analizinde tanımlayıcı istatistikler, bağımsız örneklemler için t-testi, ANOVA, MANOVA ve basit doğrusal regresyon analizleri yapılmıştır.
Bulgular:
Analiz sonuçları incelendiğinde cinsiyet değişkeninin SZDÖ alt faktörleri üzerindeki temel etkisinin anlamlı olmadığını göstermektedir ($p>0.01$). Cinsiyet ana etkisi açısından sadece “Fiziksel” alt faktöründe [$F(1, 298)=4.108$, $p<0.05$] ortalama puanların anlamlı olarak farklılaştığı sonucuna ulaşılmıştır. Katılımcıların İSÖ ortalama puanları cinsiyet değişkenine göre anlamlı farklılık göstermemektedir. MANOVA sonuçlarına göre katılımcıların SZDÖ’nin “Rahatlama” alt faktöründeki ortalama puanlarının çalışılan sektör değişkenine göre anlamlı farklılık olduğu bulunmuştur ($p<0.05$). Analizler, aktivitelere katılım şekli değişkeninin SZDÖ alt faktörleri üzerindeki temel etkisinin anlamlı olduğunu göstermektedir [$\lambda=0.926$, $F(6, 298)=3.894$, $p<0.01$]. Hangi bağımlı değişkenin çok değişkenli anlamlılığa katkı sağladığını anlamak amacıyla ANOVA yapılmıştır. Aktivitelere katılım şekli değişkeni ana etkisi açısından “Estetik” ($p<0.01$) alt faktörü dışındaki diğer tüm alt faktörlerindeki katılımcıların ortalama puanlarının anlamlı olarak farklılaştığı sonucuna ulaşılmıştır. Basit doğrusal regresyon analizi sonucunda serbest zaman doyumunun iş stresinin anlamlı bir yordayıcısı olmadığı bulunmuştur.
Sonuç:
Sonuç olarak, bu çalışmanın bulguları, serbest zaman tatmininin iş stresini anlamlı şekilde yordamadığını ortaya koymaktadır. Ancak, katılımcıların serbest zaman tatmin düzeyleri, rekreasyonel aktivitelere katılım şekli ve çalıştıkları sektör gibi faktörlere bağlı olarak farklılık göstermektedir. Cinsiyetin, serbest zaman doyumu üzerindeki etkisi sınırlı kalırken, belirli alt faktörlerde anlamlı farklılıklar gözlemlenmiştir. Bu sonuçlar, iş stresinin yönetilmesinde serbest zaman tatmininin rolünün sınırlı olduğunu, ancak serbest zaman aktiviteleri ve sektörel faktörlerin dikkate alınarak daha kapsamlı programların geliştirilmesinin faydalı olabileceğini göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: SERBEST ZAMAN TATMİNİ - İŞ STRESİ - REKREASYON

THE PREDICTIVE POWER OF LEISURE SATISFACTION ON WORK STRESS

Introduction and Aim:
In today's working life, stress has effects on employees, particularly on job performance and overall quality of life. Recreational activities play an important role in helping individuals cope with work stress, contributing to their psychological and physical well-being. Understanding the impact of employees' leisure satisfaction levels on work stress is crucial for job productivity and employee happiness. In this context, the study aimed to determine the predictive power of leisure satisfaction on work stress and to examine whether these variables differ according to individuals' demographic characteristics.
Method:
In this study, correlational and causal comparison designs from quantitative research methods were used. The research group consisted of a total of 300 voluntary individuals (123 men and 177 women, Mage = 28.50 ± 7.56). The participants in the study completed the "Jon Induced Tension Scale (JITS)" adapted into Turkish by Efeoğlu (2018) and the "Leisure Satisfaction Scale (LSS)" adapted into Turkish by Gökçe and Orhan (2011). Before testing the hypotheses developed in the study, basic assumptions (such as skewness, kurtosis, etc.) were analyzed, and the internal consistency coefficients of the scales were calculated. Descriptive statistics, t-tests for independent samples, ANOVA, MANOVA, and simple linear regression analyses were conducted for data analysis.
Findings:
The analysis results indicated that the gender variable did not have a significant main effect on the sub-factors of the Leisure Satisfaction Scale (LSS) ($p>0.01$). However, a significant difference was found in the "Physical" sub-factor [$F(1, 298)=4.108$, $p<0.05$] in terms of mean scores. The participants' mean scores on the JITS did not show significant differences based on gender. According to the MANOVA results, there was a significant difference in the mean scores of the "Relaxation" sub-factor of LSS based on the sector variable ($p<0.05$). The analyses also revealed a significant main effect of the participation style variable on the sub-factors of the LSS [$\lambda=0.926$, $F(6, 298)=3.894$, $p<0.01$]. ANOVA was conducted to identify which dependent variables contributed to the multivariate significance. The results showed that, except for the "Aesthetic" sub-factor ($p<0.01$), all other sub-factors had significantly different mean scores based on the participation style variable. The simple linear regression analysis revealed that leisure satisfaction was not a significant predictor of work stress.
Conclusion:
In conclusion, the findings of this study indicate that leisure satisfaction did not significantly predict work stress. However, participants' levels of leisure satisfaction vary depending on factors such as participation style in recreational activities and the sector in which they work. While the effect of gender on leisure satisfaction is limited, significant differences were observed in certain sub-factors. These results suggest that the role of leisure satisfaction in managing work stress is limited, but the development of more comprehensive programs that take into account leisure activities and sectoral factors could be beneficial.

Keywords: LEISURE SATISFACTION - WORK STRESS - RECREATION

Oral Presentation

SERBEST ZAMANIN TERAPÖTİK GÜCÜ: ALEKSİTİMİ VE SOMATİZASYON ÜZERİNE ETKİLERİ

Adı Soyadı	Kurumu	Eposta Adresi
ŞEYMANUR SÖNMEZ	**ATATÜRK ÜNİVERSİTESİ**	**snmzseyma25@gmail.com**
OĞUZHAN YILMAZ	ATATÜRK ÜNİVERSİTESİ	oguzhanyilmaz9352@gmail.com

Giriş Amaç:
Bireyler duygularını ifade etmede veya fark etmede zorluk yaşayabilir. Bu durum "Aleksitimi" olarak tanımlanmaktadır. Başka bir problem olarak görülen "Somatizasyon" kavramı ise bireylerin ruhsal olarak hissettiği stres ve kaygı gibi problemlerini bedenlerine yansıtmaları olarak tanımlanmaktadır. Somatizasyon ve Aleksitimi gibi problemler tıbbi olarak patolojik bulgular ile açıklanamaz. İnsanoğlu sosyal bir varlıktır ve psikolojik olarak iyi olmanın sosyalleşmeyle olabileceği artık bilinen bir gerçektir. Bireylerin sosyalleşmesine katkı sağlayan serbest zaman olgusuna kolay bir şekilde ulaşabilme yetisi insan psikolojisi ve sağlığı için önem arz etmektedir. Bu çalışma, serbest zaman kolaylaştırıcıları ile aleksitimi ve somatizasyon arasındaki ilişkiyi inceleyerek bireyin alesitimik ve somatatik belirtilerine pozitif yönde katkı sağladığına dair bulguları belirlemeyi amaçlamaktadır.
Yöntem:
Çalışmanın örneklem grubu, 18-30 yaş aralığında yer alan 189 erkek 273 kadın toplam 462 katılımcıdan oluşmaktadır. Araştırmada veri toplama aracı olarak, araştırmacılar tarafından oluşturulan Kişisel Bilgi Formu, Gürbüz ve arkadaşları (2015) tarafından oluşturulan Serbest Zaman Kolaylaştırıcıları Ölçeği, Dülgerler, Ş (2000) tarafından oluşturulan Somatizasyon Ölçeği ve Güleç, H (2009) tarafından oluşturulan Toronto Aleksitimi Ölçeği kullanılmıştır. Veriler ortalama ve standart sapma olarak verilmiştir. Elde edilen verilerim Kolmogorov Smirnov testi ile normallik sınamaları yapılmıştır ve verilerin normal dağılım gösterdiği belirlenmiştir. Veri analizinde ikili değişkenlerin karşılaştırılmasında bağımsız t testi, çoklu değişkenlerin karşılaştırmalarında tek yönlü Anova testi, ilişkisel analizlerde pearson korelasyon testi ve yordama için ise regresyon testleri yapılmıştır.
Bulgular:
Araştırmadan elde edilen verilere bakıldığında, yaş, cinsiyet, hayat enerji düzeyi, sağlık durumu hissi, karar verme tipi, gelir düzeyi, eğitim düzeyi, günlük uyku süresi parametrelerinde bağımlı ve bağımsız değişkenlerde gruplar arasında anlamlı farklılıkların olduğu belirlenmiştir. Anne ve baba eğitim düzeylerine göre ise gruplar arasında herhangi bir anlamlı farklılık tespit edilmemiştir. Buna ek olarak, değişkenler arasındaki ilişkiler sorgulandığında herhangi bir anlamlı farklılık belirlenememiştir.
Sonuç:
Çalışmadan elde edilen verilerin sonucunda serbest zaman kolaylaştırıcıları ile bireylerin aleksitimi ve somatizasyon düzeyleri arasında herhangi bir ilişki saptanamamıştır. Ancak hayat enerji yüksek olan bireylerin serbest zaman kolaylaştırıcıları, aleksitimi ve somatizasyon ortalama puanlarının yüksek olduğu belirlenmiştir. Ayrıca sağlık durumu iyi olarak değerlendiren bireylerin aleksitimi değişkenlerinde puanlarının daha düşük olduğu belirlenmiştir. Duygusal karar alan bireylerin ise mantıkla karar alan bireylere göre aleksitimi alt boyutlarında daha yüksek puana sahip olduğu sonucuna ulaşılmıştır.

Anahtar Kelimeler: SERBEST ZAMAN KOLAYLAŞTIRICILARI - SOMATİZASYON - ALEKSİTİMİ

THE THERAPEUTIC POWER OF LEISURE TIME: EFFECTS ON ALEXITHYMIA AND SOMATISATION

Introduction and Aim:
Individuals may have difficulty in expressing or recognising their emotions.This situation is defined as ‘alexithymia’.The concept of ‘Somatisation’,which is seen as another problem,is defined as individuals reflecting their psychological problems such as stress and anxiety to their bodies.Problems such as somatisation and alexithymia cannot be explained medically with pathological findings.Human are social beings and it is a well-known fact that psychological well-being can be achieved through socialisation.The ability to easily access the phenomenon of leisure time,which contributes to the socialisation of individuals,is important for human psychology and health.This study aims to examine the relationship between leisure time facilitators and alexithymia and somatisation and to determine the findings that they contribute positively to the individual's alexithymic and somatic symptoms.
Method:
The sample group of the study consisted of a total of 462 participants, 189 male and 273 female, between the ages of 18-30. Personal Information Form created by the researchers The Leisure Facilitator Scale created by Gürbüz and colleagues (2015), Somatisation Scale created by Dülgerler, Ş (2000) and Toronto Alexithymia Scale (TAS-20) created by Güleç, H (2009) were used as data collection tools. The data are given as mean and standard deviation. Normality tests were performed with the Kolmogorov Smirnov test and it was determined that the data were normally distributed. In data analysis, independent t-test was used for comparisons of binary variables, one-way Anova test for comparisons of multiple variables, Pearson correlation test for relational analyses and regression tests for prediction.
Findings:
Considering the data obtained from the research, it was determined that there were significant differences between the groups in the dependent and independent variables in the parameters of age, gender, life energy level, health status feeling, decision-making type, income level, education level, daily sleep duration. No significant difference was found between the groups according to the education levels of the mother and father. In addition, no significant difference was found when the relationships between the variables were questioned.
Conclusion:
As a result of the data obtained from the study, no relationship was found between leisure time facilitators and alexithymia and somatisation levels of individuals. However, it was determined that individuals with high life energy had high mean scores in leisure time facilitators, alexithymia and somatisation. In addition, it was determined that individuals who evaluated their health status as good had lower scores in alexithymia variables. It was concluded that individuals who make emotional decisions have higher scores in alexithymia sub-dimensions than individuals who make logical decisions.

Keywords: LEISURE TIME FACILITATORS - SOMATISATION - ALEXITHYMIA

Oral Presentation

ÖZEL SEKTÖR ÇALIŞANLARINDA ÇALIŞAN MUTLULUĞU İLE BOŞ ZAMAN MOTİVASYONU İLİŞKİSİ: BİR AÇIMLAYICI SIRALI KARMA DESEN ÖRNEĞİ

Adı Soyadı	Kurumu	Eposta Adresi
ALİ BAYRAK	**NECMETTİN ERBAKAN ÜNİVERSİTESİ**	**bayrakali17@gmail.com**
MEHMET DEMİREL	NECMETTİN ERBAKAN ÜNİVERSİTESİ	mehmetdemirel78@gmail.com

Giriş Amaç:
Boş zaman, bireylerin mutluluklarını arttırmak, psikolojik sağlıklarını desteklemek, iş tatminini artırmak ve genel yaşam kalitesini iyileştirmek için önemli bir fırsat sunarken aynı zamanda iş ve diğer sorumlulukların arasındaki dengeyi kurmada yardımcı bir rol oynar ve böylelikle hem iş performansının hem de psikolojik iyilik hallinin olumlu yönde ivme göstermesine katkı sağlar. Ayrıca çalışanların stresten kurtulmalarında en etkili yolun boş zamanların verimli kullanılmasından geçtiği ve boş zaman etkinliklerine katılan bireylerde çalışma ve sosyal ortamının büyük rol oynadığı belirtilmektedir. Bu bilgiler ışığında çalışmanın amacı, özel sektör çalışanlarının çalışma ortamlarındaki mutlulukları ve boş zaman motivasyon ilişkilerinin tespit edilerek elde edilen nicel bulguların altında yatan nedenlerin derinlemesine incelenmesi olarak belirlenmiştir

Yöntem:
Araştırma evrenini, Konya ilinde ikamet eden ve mağazacılık sektöründe çalışan bireyler oluşturmaktadır. Çalışmanın örneklem grubunu 460 kişi oluşturmaktadır. İstatiksel analizler açık kaynak kodlu "Jamovi" programı kullanılarak gerçekleştirilmiştir. Mevcut çalışmada karma yöntemin alt deseni olan sıralı açımlayıcı karma desen kullanılmıştır. Bu nedenle, nitel çalışma grubu nicel veri analizlerinden yola çıkılarak oluşturulmuştur. Görüşme talebini kabul eden katılımcılar arasından 9 kişi ile görüşme yapılmıştır. Mevut çalışmada iki bağımsız grup arasındaki farklılığı tespit etmek amacıyla "T-Testi", ikiden fazla grup ortalamasının karşılaştırılması amacıyla "Anova Testi" kullanılmıştır. Ayrıca çalışan mutluluğu ve içsel boş zaman motivasyonu arasındaki ilişkiyi tespit etmek amacıyla "Pearson Korelasyon Testi" kullanılmıştır. Nitel bölümde, derinlemesine bir analiz yapabilmek için ve katılımcıların çalışan mutluluğu ve boş zaman motivasyonu ilişkisi sorularına verdiği yanıtların akasında yatan mantığı anlamak için 7 ana soru sorulmuştur. Veriler daha sonra nitel analiz yazılımı "Maxqda 20" kullanılarak analiz edilmiştir.

Bulgular:
Araştırmada elde edilen bulgulara göre çalışanların mutluluk puanlarının ve boş zaman motivasyonu puanlarının cinsiyet, medeni durum ve günlük boş zaman süresi değişkenlerine göre farklılık gösterdiği tespit edilmiştir. Ayrıca çalışan bireylerin mutlulukları ve boş zaman motivasyonu arasında ilişki olduğu tespit edilmiştir. Nitel bulgular ise nicel bulguları desteklemektedir. Nitel bulgulara göre evli bireylerin boş zamanlarının daha az olduğu ve aynı zamanda boş zaman etkinliklerine katılan bireylerin çalışma mutluluklarının daha yüksek olduğu keşfedilmiştir.

Sonuç:
Sonuç olarak kadınların çalışan mutluluğu ve boş zaman motivasyonu puanları erkeklere göre daha yüksektir. Ayrıca çalışan mutluluğu ve boş zaman motivasyonu arasında pozitif yönde ve orta düzeyde anlamlı bir ilişki olduğu tespit edilmiştir. Nitel raporlara bakıldığı zaman evli bireylerin eş ve çocuk gibi nedenlerden dolayı daha az boş vakitlerinin olduğu keşfedilmiştir. Buna bağlı olarak çalışma mutluluklarının ve boş zaman motivasyonlarının olumsuz yönde etkilendiği tespit edilmiştir.

Anahtar Kelimeler: ÇALIŞAN MUTLULUĞU - BOŞ ZAMAN MOTİVASYONU - AÇIMLAYICI SIRALI KARMA DESEN

THE RELATIONSHIP BETWEEN EMPLOYEE HAPPINESS AND LEISURE MOTIVATION IN PRIVATE SECTOR EMPLOYEES: AN EXPLANATORY SEQUENTIAL MIXED DESIGN EXAMPLE

Introduction and Aim:
Leisure time provides an important opportunity for individuals to increase their happiness, support their psychological health, increase job satisfaction and improve their overall quality of life, while at the same time playing a helpful role in balancing work and other responsibilities, thus contributing to the positive acceleration of both work performance and psychological well-being. It is also stated that the most effective way for employees to get rid of stress is through the efficient use of leisure time and that the working and social environment plays a major role in individuals participating in leisure activities. In the light of this information, the aim of the study is to determine the happiness of private sector employees in their working environment and leisure time motivation relationships and to examine the reasons underlying the quantitative findings obtained in depth.
Method:
The research population consists of individuals residing in Konya and working in the retail sector. The sample group of the study consists of 460 people. Statistical analyses were carried out using the open source “Jamovi” program. In the current study, sequential exploratory mixed design, which is a sub-design of mixed method, was used. Therefore, the qualitative study group was formed based on quantitative data analysis. Among the participants who accepted the interview request, 9 people were interviewed. In the current study, “T-Test” was used to determine the difference between two independent groups and “Anova Test” was used to compare more than two group averages. In addition, “Pearson Correlation Test” was used to determine the relationship between employee happiness and intrinsic leisure motivation. In the qualitative section, 7 main questions were asked in order to conduct an in-depth analysis and to understand the rationale behind the participants' responses to the questions on the relationship between employee happiness and leisure m
Findings:
According to the findings of the study, it was determined that the happiness scores and leisure time motivation scores of employees differed according to gender, marital status and daily leisure time duration variables. In addition, it was determined that there is a relationship between happiness and leisure time motivation of working individuals. Qualitative findings support the quantitative findings. According to the qualitative findings, it was discovered that married individuals have less leisure time and at the same time, individuals who participate in leisure activities have higher working happiness.
Conclusion:
As a result, women have higher employee happiness and leisure time motivation scores than men. In addition, it was determined that there is a positive and moderately significant relationship between employee happiness and leisure motivation. When qualitative reports are examined, it is discovered that married individuals have less free time due to reasons such as spouse and children. Accordingly, it was found that their work happiness and leisure time motivation were negatively affected.

Keywords: EMPLOYEE HAPPINESS - LEISURE MOTIVATION - EXPLANATORY SEQUENTIAL MIXED DESIGN

Oral Presentation

BAŞARIMA LİDERLİK ET: TÜRKİYE BİSİKLET FEDERASYONU ELİT SPORCULARININ ANTRENÖRLERİNDEN ALGILADIĞI VE BEKLEDİĞİ LİDERLİK DAVRANIŞLARININ BELİRLENMESİ

Adı Soyadı	Kurumu	Eposta Adresi
HAMDİ ALPER GÜNGÖRMÜŞ	ALANYA ALAADDİN KEYKUBAT ÜNİVERSİTESİ	hamdi.gungormus@alanya.edu.tr
ELVAN DENİZ YUMUK	ALANYA ALAADDİN KEYKUBAT ÜNİVERSİTESİ	deniz.yumuk@alanya.edu.tr
IŞIK BAYRAKTAR	ALANYA ALAADDİN KEYKUBAT ÜNİVERSİTESİ	isik.bayraktar@alanya.edu.tr
YELİZ AY YILDIZ	ALANYA ALAADDİN KEYKUBAT ÜNİVERSİTESİ	yeliz.ay@alanya.edu.tr
DURAN AKBAŞ	**ALANYA ALAADDİN KEYKUBAT ÜNİVERSİTESİ**	**duranakbas7@gmail.com**
AYTEKİN ALPULLU	MARMARA ÜNİVERSİTESİ	aytekin.alpullu@marmara.edu.tr
ÇETİN YAMAN	MARMARA ÜNİVERSİTESİ	cetin.yaman@marmara.edu.tr

Giriş Amaç:
Antrenörlük mesleğinin tüm seviyelerdeki sporcular üzerindeki etkisi oldukça açıktır. Antrenörlerin sergilediği liderlik türünün ise sporcuların performans gelişimlerine önemli etkileri olabileceği düşünülmektedir. Buradan hareketle, mevcut çalışmanın amacı Türkiye Bisiklet Federasyonu Elit Sporcuların Antrenörlerinden Algıladığı ve Beklediği Liderlik Davranış Düzeylerinin Belirlenmesidir.
Yöntem:
Mevcut çalışmada, Türkiye Bisiklet Federasyonu sporcuları içerisinden kolayda örnekleme yöntemi ile seçilen 26 kadın (Ort.yaş=15,35 ± 1,92) ve 109 erkek (Ort.yaş=16,24 ± 5,90) olmak üzere 135 (Ort.yaş=16,07 ± 5,37) gönüllü sporcu yer almıştır. Araştırmada sporcuların isteğe bağlı olarak örnekleme dahil edilmesini sağlayan, belirlenen örneklem büyüklüğüne ulaşılana kadar katılımcı bulma süreci devam eden, hızlı ve maliyetsiz bir veri toplama süreci sağladığı için tercih edilen kolayda örnekleme yöntemi ile seçilen sporcular "Spor İçin Liderlik Ölçeği - Sporcunun Antrenör Davranışını Algılaması Versiyonu (SLÖ-SADA) ve Spor İçin Liderlik Ölçeği - Sporcunun Antrenöründen Beklediği Davranış Versiyonu (SLÖ-SABD)"ni cevaplamışlardır. Elde edilen verilerin analizinde betimsel istatistik yöntemler, sporcuların antrenöründen beklentisi ve algıladığı liderlik davranış puanları arasındaki ortalama farkın karşılatılmasında Paired Sample t-testi analizi, değişkenler arası farklılıklarda ise Independent t-testi ve Pearson korelasyon testleri uygulanmıştır. Ölçeklerin güvenirliklerini belirlemek için ise Cronbach's Alpha iç tutarlık katsayıları hesaplanmıştır.
Bulgular:
Elde edilen veriler incelendiğinde, sporcuların antrenörlerinden beklediği liderlik türlerinin çeşitli demografiklere göre farklılaştığı görülmüştür. Ayrıca, Analiz sonucunda SLÖ-SADA'nın sporculuk süresi ile "demokratik" (r=-0,18; p=0,04), "sosyal destek" (r=-0,19; p=0,03) ve "ödüllendirici" (r=-0,18; p=0,04) alt boyutu; SLÖ-SADA'nın antrenörüyle çalışma süresi ile "sosyal destek" (r=-0,19; p=0,03) ve "ödüllendirici" (r=-0,18; p=0,04) alt boyutu arasında ise negatif yönde düşük düzeyde, anlamlı ilişkinin olduğu tespit edilmiştir.
Sonuç:
Elde edilen bulgulara göre sporcuların karar verme stillerinin bazı demografik değişkenlere göre farklılaştığı, sporcuların antrenöründen algıladığı liderlik davranışlarının sırasıyla; "eğitim ve öğretim davranış", "sosyal destek davranışı", "ödüllendirici davranış", "demokratik davranış" ve "otokratik davranış"; antrenöründen beklediği liderlik davranışlarının ise sırasıyla; "eğitim ve öğretim davranış", "ödüllendirici davranış", "demokratik davranış", "sosyal destek davranışı" ve doğası gereği son olarak "otokratik davranış"tır. Sonuç olarak, sporcuların antrenörüyle çalışma süresi antrenörlerinin liderlik davranışlarını algılamasıyla beklentinin azalmasının belirleyici bir faktör olduğu söylenebilir.

Anahtar Kelimeler: LİDERLİK - ELİT SPORCULAR - BİSİKLET

***Bu çalışma 'TÜRKİYE BİSİKLET FEDERASYONU ELİT SPORCULARININ ANTRENÖRLERİNDEN ALGILADIĞI VE BEKLEDİĞİ LİDERLİK DAVRANIŞLARINA YÖNELİK ARAŞTIRMA VE GELİŞTİRME PROJESİ - 2024 ''kapsamında hazırlanan projenin çıktısı olarak sunulmuştur.**

LEAD ME TO MY SUCCESS: DETERMINING THE LEADERSHIP BEHAVIORS PERCEIVED AND EXPECTED BY ELITE ATHLETES FROM COACHES IN THE TURKISH CYCLING FEDERATION

Introduction and Aim:
The impact of the coaching profession on athletes at all levels is quite clear. It is believed that the type of leadership exhibited by coaches can significantly affect the performance development of athletes. Based on this, the aim of the current study is to determine the levels of leadership behaviors perceived and expected by elite athletes from their coaches in the Turkish Cycling Federation.
Method:
In the current study, a total of 135 volunteer athletes, including 26 women (Mean age = 15.35 ± 1.92) and 109 men (Mean age = 16.24 ± 5.90), were selected from the athletes of the Turkish Cycling Federation using a convenience sampling method (Mean age = 16.07 ± 5.37). The athletes responded to the "Leadership Scale for Sport - Athlete's Perception of Coach Behavior Version (LS-SPC)" and the "Leadership Scale for Sport - Athlete's Expected Coach Behavior Version (LS-EBC)" through a process that allowed voluntary sampling until the determined sample size was reached, providing a quick and cost-effective data collection process. Descriptive statistical methods were used in the analysis of the obtained data, and a Paired Sample t-test was applied to compare the mean differences between the athletes' expectations from their coaches and the leadership behavior scores they perceived. Independent t-tests and Pearson correlation tests were used to analyze differences between variables. Cronbach's Alpha internal consistency coefficients were calculated to determine the reliability of the scales.
Findings:
When the obtained data were examined, it was observed that the types of leadership expected by athletes from their coaches varied according to various demographics. Additionally, the analysis revealed a low-level, negative correlation between the duration of the athletes' sports experience and the "democratic" ($r = -0.18$; $p = 0.04$), "social support" ($r = -0.19$; $p = 0.03$), and "rewarding" ($r = -0.18$; $p = 0.04$) subscales of the LS-SPC; as well as between the duration of working with their coach and the "social support" ($r = -0.19$; $p = 0.03$) and "rewarding" ($r = -0.18$; $p = 0.04$) subscales.
Conclusion:
According to the findings, it can be stated that the decision-making styles of athletes vary according to certain demographic variables. The leadership behaviors perceived by athletes from their coaches are, in order: "educational and instructional behavior," "social support behavior," "rewarding behavior," "democratic behavior," and "autocratic behavior." The leadership behaviors expected from their coaches are, in order: "educational and instructional behavior," "rewarding behavior," "democratic behavior," "social support behavior," and lastly, "autocratic behavior" by nature. As a result, it can be said that the duration of athletes' work with their coach is a determining factor in the decrease of expectations regarding the coaches' leadership behaviors.

Keywords: LEADERSHIP - ELITE ATHLETES - CYCLING

Oral Presentation

TÜRKİYE'DE SPOR SPONSORLUĞUNDA ÇIKAN HUKUKİ ANLAŞMAZLIKLARIN ANALİZİ

Adı Soyadı	Kurumu	Eposta Adresi
AYÇA OĞUZ	**FENERBAHÇE ÜNİVERSİTESİ**	**ayca.oguz@stu.fbu.edu.tr**
ESİN ESRA ERTURAN ÖĞÜT	FENERBAHÇE ÜNİVERSİTESİ	esin.ogut@fbu.edu.tr

Giriş Amaç:
Simbiyotik bir ilişkiyle spor sponsorluğu, spor endüstrisinin vazgeçilmez bir parçasıdır. Spor sponsorluğu etkinliklere, takımlara, sporculara, kulüplere, tesislere, medya programlarına ve sporla ilgili her duruma hem ulusal hem uluslararası düzeyde finansal destek vermenin bir yoludur. Ne var ki, spor paydaşlarıyla ticari kurumların tarafları oluşturduğu bu düzlemde hukuki anlaşmazlıkların ortaya çıkması kaçınılmazdır. Spor hukukuna literatüründe doğrudan sponsorluk üzerine görülen çalışmaların sayısı oldukça azdır. Özellikle bu alanda gerçek anlaşmazlıkların boyutlarını incelen bir çalışmaya rastlanmamıştır. Spor hukukunun az değerlendirilmiş bu alanını dikkate alarak, bu çalışmanın amacı son yıllarda spor sponsorluğundaki hukuki anlaşmazlıkları gerçek davaları inceleyerek analiz etmektir.

Yöntem:
Çalışmada veri kaynağı olarak Yargıtay içtihatları ve Corpus isimli sitenin içtihat içerikleri kullanılmıştır. Burada davalara yönelik karar dosyaları incelenmiş, alınan kararlar çeşitli boyutlarda analiz edilmek üzere kategorikleştirilmiştir. Bu boyutlar davaların iletildiği mahkemelerin düzeyi, hangi konularda olduğu ve alınan kararların hangi yönde değerlendirildiği biçiminde oluşturulmuştur. Davlara içeriz analizi uygulanarak dava konuları tematik kategorize edilmiştir. Verilerin sunumunda bu kategoriler niteliksel ve niceliksel olarak değerlendirilmiş, dava örnekleriyle betimsel bir analiz sunulmuştur.

Bulgular:
Bulgular: Araştırma sonuçlarına göre davaların iletildiği mahkemelere göre spor sponsorluğuna ilişkin Yargıtay'a19, Danıştay'a 10 ve Bölge Adliye Mahkemesine 3 tane dava intikal etmiştir. Dava konularına göre bakıldığında en çok sırasıyla, Sözleşmede belirtilen edimlerin yerine getirilmemesi (n=12), Vergi ihtilafları (n=7), Etik konulu anlaşmazlıklar (n=3), Sözleşmenin niteliği (n=2) ve dağınık temalı Diğer (n=4) tema kategorileri içerik analizi sonuçlarında belirlenmiştir. Çalışmada davalar tematik kategori ile dava kararları bakımından da ayrıca değerlendirilmiş, mevzuatla ilişkilendirilerek betimsel analiz çerçevesinde sunulmuştur.

Sonuç:
Sonuç: Bu araştırmada spor sponsorluğuna ilişkin anlaşmazlıklara bağlı davaların niceliksel ve niteliksel bir değerlendirmesini sunmuştur. Araştırma sonuçlarına göre sponsorluk sözleşmelerinde belirtilen edimlerin yerine getirilmemesi üzerinden çıkan anlaşmazlıklar en sık rastlanan anlaşmazlık biçimidir. Araştırmanın Türkiye'de spor hukukunun bir konusu olarak spor sponsorluğu davalarını ilk kez değerlendirmesi bakımından gelecek çalışmalara ışık tutacağı düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: SPOR HUKUKU - SPOR SPONOSORLUĞU - SPONSORLUK SÖZLEŞMESİ

ANALYSIS OF LEGAL DISPUTES IN SPORTS SPONSORSHIP IN TURKEY

Introduction and Aim:
Sports sponsorship, through a symbiotic relationship, is an indispensable part of today's sports industry. It serves as a means of providing financial support at both national and international levels to events, teams, athletes, clubs, facilities, media programs, and various other sports-related entities. However, in this framework, where sports stakeholders and commercial institutions form the parties, legal disputes inevitably arise. The number of studies directly focusing on sponsorship in the literature on sports law is quite limited. In particular, no study has been found that examines the scope of actual disputes in this field. Considering this underexplored area of sports law, this study aims to analyze legal disputes in sports sponsorship over the past decade by examining actual court cases.
Method:
The data sources for this study include Supreme Court (Yargıtay) case law and case law content from a website called Corpus. Court decision files related to cases were examined, and the rulings were categorized for analysis based on various dimensions. These dimensions include the level of courts where the cases were filed, the subject matter of the disputes, and the nature of the court rulings. Content analysis was applied to classify the case topics into thematic categories. The presentation of data involved both qualitative and quantitative evaluations, and a descriptive analysis was provided using case examples.
Findings:
According to the study's results, legal disputes related to sports sponsorship have been brought before the Supreme Court (19 cases), the Council of State (10 cases), and the Regional Administrative Court (3 cases). In terms of case subjects, the most common themes identified through content analysis were non-fulfillment of contractual obligations (n=12), tax disputes (n=7), ethical conflicts (n=3), the nature of the contract (n=2), and other miscellaneous issues (n=4). Additionally, the cases were assessed based on thematic categories and court rulings, and they were analyzed descriptively in relation to relevant legislation.
Conclusion:
This study provides a quantitative and qualitative evaluation of legal disputes arising from sports sponsorship. According to the research results, the most common type of dispute in sponsorship agreements arises from the non-fulfillment of contractual obligations. As it is the first study to analyze sports sponsorship cases within the context of sports law in Turkey, it is expected to serve as a guide for future research in this field.

Keywords: SPORTS LAW - SPORT SPONSORSHIP - SPONSORSHIP CONTRACTS

Oral Presentation

YOL NEREYE GÖTÜRÜRSE: PEDALLAYANLARIN MOTİVASYONU VE İYİ OLUŞ RİTMİ

Adı Soyadı	Kurumu	Eposta Adresi
HAMDİ ALPER GÜNGÖRMÜŞ	ALANYA ALAADDİN KEYKUBAT ÜNİVERSİTESİ	hamdi.gungormus@alanya.edu.tr
SEVİM GERÇEK	**ALANYA ALAADDİN KEYKUBAT ÜNİVERSİTESİ**	**gerceksevim3@gmail.com**
ONUR CEYHAN	ALANYA ALAADDİN KEYKUBAT ÜNİVERSİTESİ	onur.ceyhan@alanya.edu.tr
ELVAN DENİZ YUMUK	ALANYA ALAADDİN KEYKUBAT ÜNİVERSİTESİ	deniz.yumuk@alanya.edu.tr

Giriş Amaç:
Rekreasyonel bisiklet kullanımı son yıllarda ciddi serbest zaman katılımının arttığı aynı zamanda popüler bir etkinlik olarak dikkat çekmektedir. Bu bağlamda araştırmanın amacı rekreasyonel olarak bisiklet kullanan katılımcıların demografik değişkenleri açısından ciddi serbest zaman, serbest zaman motivasyonu ve psikolojik iyi oluş düzeyinde anlamlı farklılıkları belirleyerek; ciddi serbest zaman katılımının psikolojik iyi oluş üzerindeki etkisinde serbest zaman motivasyonu düzeyinin aracılık rolünü ortaya koymaktır.
Yöntem:
Araştırma evrenini, rekreasyonel olarak bisiklet kullanan bireyler oluştururken; çalışma grubunu ise kolayda örneklem metodu ile seçilen 78 kadın (Ortyaş=28,87±11,56) ve 208 erkek (Ortyaş=27,00±12,70) olmak üzere toplam 286 (Ortyaş=27,51±12,41) gönüllü birey oluşturmuştur. Katılımcılar “Ciddi Boş Zaman Ölçeği-Kısa Formu (CBZÖ-KF)”, “Psikolojik İyi Oluş Ölçeği (PİOÖ)” ve “Serbest Zaman Motivasyon Ölçeği (SZMÖ)”ni cevaplamışlardır. Araştırma verileri betimsel istatistikler, t-testi, ANOVA, Pearson Çarpım Momentler Korelasyon analizi ve aracılık modelinin anlamlılığını belirlemek için Preacher ve Hayes (2008)’in Process makrosu bootstrapping prosedürü ve Sobel Z testi kullanılmıştır.
Bulgular:
Yapılan analizler sonucunda katılımcıların CBZÖ-KF, SZMÖ ve PİOÖ’ye ilişkin çeşitli demografik değişkenlere göre farklıkların olduğu, bu farklılıkların erkek, bekar, etkinliklere grup ile katılan, bisiklet festivallerine katılan, tam zamanlı çalışan, refah düzeyini iyi olarak hisseden, serbest zamanları değerlendirmede güçlük çekmeyen, bisiklet etkinliğine haftalık olarak daha fazla ve fiziksel aktivitelere sıklıkla katılım sağlayanların toplam ortalama puanlarının yüksek olduğu belirlenmiştir. Ayrıca aracı değişken analizinde CBZÖ-KF, PİOÖ üzerinde (βCSZÖ-KF-PİOÖ=0,72; p=0,00), CSZÖ-KF SZMÖ üzerinde (βCSZÖ-KF-SZMÖ=0,52; p=0,00) ve SZMÖ ise PİOÖ üzerindeki doğudan etkisi istatistiksel olarak anlamlıdır (βSZMÖ- PİOÖ=0,61; p=0,00). Aracı değişken olarak SZMÖ modele dâhil edildiğinde ciddi serbest zaman katılımının psikolojik iyi oluş üzerinde etkisini sürdürmüştür (βCBZÖ-KF-SF-SZMÖ-PİOÖ=0,40; p=0,00). Bu etkinin anlamlılığını Sobel testi aracılığıyla incelendiğinde aracı değişkenin (Z=5,56; p=0,00) etki değerinde artış gözlenmiştir. Yani ciddi serbest zaman katılımının psikolojik iyi oluş üzerindeki etkisinde serbest zaman motivasyonu orta düzeyde aracı bir rol oynamaktadır.
Sonuç:
Bu çalışma, rekreasyonel bisiklet kullanımının bireylerin psikolojik iyi oluşunu desteklediğini ve bu süreçte serbest zaman motivasyonunun önemli bir rol oynadığını ortaya koymuştur. Düzenli ve anlamlı serbest zaman etkinliklerine katılım, bireylerin yaşam kalitesini artırma potansiyeline sahiptir. Bireylerin serbest zamanlarını daha sağlıklı ve doyum verici biçimde değerlendirebilmeleri için bisiklet gibi rekreasyonel faaliyetler teşvik edilmelidir. Bu süreçte motivasyonu artıracak sosyal ortamlar ve altyapı desteği sağlanmalıdır.

Anahtar Kelimeler: SERBEST ZAMAN MOTİVASYONU - BİSİKLET KATILIMCILARI - PSİKOLOJİK İYİ OLUŞ

WHEREVER THE ROAD TAKES ME: MOTIVATION AND WELL-BEING OF CYCLISTS

Introduction and Aim:
Recreational cycling has become a popular activity, with a significant increase in leisure participation in recent years. In this context, the aim of the research is to determine meaningful differences in serious leisure, leisure motivation, and psychological well-being levels based on the demographic variables of participants who use bicycles for recreation; to reveal the mediating role of leisure motivation in the effect of serious leisure participation on psychological well-being.

Method:
The research universe consists of individuals who use bicycles for recreation; the study group includes a total of 286 volunteers, 78 women (Mean age=28,87±11,56) and 208 men (Mean age=27,00±12,70), selected through a convenience sampling method. Participants completed the “Serious Leisure Scale-Short Form (SLS-SF),” “Psychological Well-being Scale (PWBS),” and “Leisure Motivation Scale (LMS).” Research data were analyzed using descriptive statistics, t-tests, ANOVA, Pearson Product Moment Correlation analysis, and Preacher and Hayes (2008)’s Process macro bootstrapping procedure and Sobel Z test to determine the significance of the mediation model.

Findings:
The analysis revealed that there are differences in participants' scores on the SLS-SF, LMS, and PWBS based on demographics. It was determined that these differences are associated with males, singles, those participating in group activities, those attending bicycle festivals, full-time employees, individuals who feel their well-being is good, those who do not have difficulty utilizing their free time, and those who participate more frequently in bicycle events and physical activities, all of whom had higher average total scores. Additionally, in the analysis of mediating variables, the effect of SLS-SF on PWBS was statistically significant (βSLS-SF-PWBS=0,72; p=0,00), as was the effect of SLS-SF on LMS (βSLSSF-LMS=0.52; p=0,00), and the effect of LMS on PWBS (βLMS-PWBS=0,61; p=0,00). When LMS was included as a mediating variable, the significant effect of serious leisure participation on psychological well-being was maintained (βSLS-SF-LMS-PWBS=0,40; p=0,00). When the significance of this effect was examined, an increase in the effect value of the mediating variable was observed (Z=5,56; p=0,00).This indicates that serious leisure participation has a medium-level mediating role.

Conclusion:
This study revealed that recreational cycling contributes positively to individuals’ psychological well-being, with leisure motivation playing a significant mediating role in this relationship. Regular and meaningful participation in leisure activities has the potential to enhance individuals’ overall quality of life. To support individuals in making more fulfilling and healthy use of their leisure time, recreational activities such as cycling should be encouraged. In this context, the creation of socially engaging environments and the development of supportive infrastructure are essential to enhance motivation.

Keywords: LEIUSRE MOTIVATION - CYCLISTS - PSYCHOLOGICAL WELLBEING

Oral Presentation

2024-2025 EĞİTİM-ÖĞRETİM YILI İÇİN ÖZYES SINAVIYLA ALINAN ÖĞRENCİLERİN BEKLENTİLERİNİN ARAŞTIRILMASI (ERZURUM ÖRNEĞİ)

Adı Soyadı	Kurumu	Eposta Adresi
MURAT ALİ BİNDESEN	ATATÜRK ÜNİVERSİTESİ	murat.bindesen@atauni.edu.tr
AHMET ŞİRİNKAN	**ATATÜRK ÜNİVERSİTESİ**	**asirinkan@atauni.edu.tr**
ZÜBEYR CİNİSLİ	ATATÜRK ÜNİVERSİTESİ	zcinisli@atauni.edu.tr

Giriş Amaç:
ÖZYES, adayların ilgili bölümde başarılı olup olamayacağını ölçer. Sınavın amacı, adayların sanatsal ya da sportif yeteneklerini, pratik bilgilerini ve uygulamalı becerilerini değerlendirmektir. Sınav sonucuna göre başarılı olan adaylar, üniversitelerin güzel sanatlar, spor bilimleri, müzik, drama gibi bölümlerine kabul edilebilirler. ÖZYES, adayların sadece teorik bilgiye değil, uygulama yeteneğine sahip olduğunu göstermesine olanak tanır. Bu araştırmanın amacı, 2024-2025 eğitim-öğretim yılında Atatürk Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesinin beden eğitimi ve spor öğretmenliği, antrenörlük, rekreasyon ve spor yöneticiliği bölümlerini ÖZYES sınavıyla kazanan öğrencilerin sosyal ve psikolojik beklentilerini (Erzurum Örneği) Araştırmaktır.
Yöntem:
Araştırmaya, Spor Bilimleri Fakültesinin beden eğitimi ve spor öğretmenliği, antrenörlük, rekreasyon ve spor yöneticiliği bölümlerinde eğitim-öğretim gören 145 öğrenci (110 erkek+35 kadın) katıldı. Araştırmaya katılan öğrencilerin yaşları 18-25 yaş arasındadır. Ayrıca bu sene ÖZYES sınavıyla eğitime başlayan öğrencilerin ülkemizin 45 ilinden olduğu belirtilmiştir. Araştırma için özel hazırlanmış 22 soruluk bir anket uygulandı. Anketin 6 sorusu demografik özellikler, 16'sı ise alınan derslerin amaçları ilgili sorulardan oluştu. Öğrencilerin görüşlerinin belirlenmesi ile de ilgili 10 soruluk bir görüşme formu hazırlanarak uygulanmıştır. Analiz: Genel tarama yöntemine dayalı olarak yürütülen çalışmada veri toplama aracı olarak araştırmacılar tarafından geliştirilen5 li likert tipi anket kullanılmıştır. Verilerin çözümlemesinde SSPS 20 bilgisayar programı kullanılarak, yüzde, frekans, Ki-Kare çözümleme tekniklerinden yararlanılmıştır. Ayrıca tesadüfi olarak seçilen 35 öğrenciyle yapılan görüşmelerde de fakülteye ve Erzurum'la ilgili olumlu düşüncelerinin olduğu belirtilmiştir.
Bulgular:
ÖZYES sınavıyla alınan spor bilimleri öğrencileri Türkiye'nin 35 ilinden gelmiş öğrencilerden oluşmaktadır. Bu Spor Bilimleri Fakültesinde kültürel, sosyal ve iletişimsel olarak olumlu katkı sağlayacaktır. Ayrıca öğrencilerin farklı spor branşlarından (yüzme, tekvando, karate, halter vb.) olması da öğrencilerin sportif kültür açısından yararlı olacaktır. İl dışından gelen öğrencilerin Doğu Anadolu Bölgesi hakkında da bilgi edinmesi ve olumsuz düşüncelerinden uzaklaşmasına neden olmuştur.
Sonuç:
Araştırma sonucuna göre, spor bilimleri fakültesinde eğitim alan öğrencilerin, lisans eğitimine gelmeden önce fakültenin eğitim kadrosu, salon imkanları, barınma ve ulaşım imkanlarının incelendiğini ve eğitim süreçlerine olumlu yönde etki edeceğini düşündükleri belirtilmiştir. Bu düşüncelerinin güz dönemi sonunda da doğru olduğunu ifade etmişlerdir. Sonuç olarak 2024-2025 öğretim döneminde fakültemizi kazanarak eğitimlerine devam eden öğrencilerin, okuldaki dersler, öğretim elamanları, spor tesisleri, sportif, kültürel ve sosyal etkinliklerden olumlu yönde memnun oldukları söylenebilir.

Anahtar Kelimeler: LİSANS - SPOR BİLİMLERİ - BEKLENTİ

INVESTIGATION OF THE EXPECTATIONS OF STUDENTS ADMITTED THROUGH THE SELF-YES EXAM FOR THE 2024-2025 ACADEMIC YEAR (ERZURUM CASE)

Introduction and Aim:
ÖZYES measures whether candidates can be successful in the relevant department. The purpose of the exam is to evaluate the candidates' artistic or sporting abilities, practical knowledge and applied skills. Candidates who are successful according to the exam results can be accepted to departments of universities such as fine arts, sports sciences, music and drama. ÖZYES allows candidates to show that they have not only theoretical knowledge but also practical ability The purpose of this research is to investigate the social and psychological expectations (Erzurum Sample) of the students who passed the physical education and sports teaching, coaching, recreation and sports management departments of Atatürk University, Faculty of Sports Sciences with the ÖZYES exam in the 2024-2025 academic year.
Method:
: 145 students (110 men + 35 women) studying in the physical education and sports teaching, coaching, recreation and sports management departments of the Faculty of Sports Sciences participated in the research. The ages of the students participating in the research are between 18-25 years old. It is also stated that the students who started education with the ÖZYES exam this year are from 45 provinces of our country. A specially prepared survey of 22 questions was applied for the research. 6 questions of the survey consisted of demographic characteristics and 16 questions were about the purposes of the courses taken. An interview form with 10 questions was prepared and applied to determine the opinions of the students. Analysis: In the study conducted based on the general screening method, a 5-point Likert type survey developed by the researchers was used as a data collection tool. Percentage, frequency and Chi-Square analysis techniques were used to analyze the data using the SSPS 20 computer program. Additionally, in the interviews conducted with 35 randomly selected students, it was stated that they had positive thoughts about the faculty and Erzurum.
Findings:
Sports science students admitted through the ÖZYES exam consist of students from 35 provinces of Turkey. This will make a positive contribution culturally, socially and communicatively to the Faculty of Sports Sciences. In addition, it will be beneficial for the students' sports culture if they are from different sports branches (swimming, taekwondo, karate, weightlifting, etc.). It has caused students coming from outside the province to learn about the Eastern Anatolia Region and move away from their negative thoughts.
Conclusion:
: According to the results of the research, it was stated that the students studying at the faculty of sports sciences examined the faculty's teaching staff, hall facilities, accommodation and transportation facilities before coming to undergraduate education and they thought that they would have a positive impact on their educational process. They stated that these thoughts were also true at the end of the fall semester. As a result, it can be said that the students who entered our faculty and continued their education in the 2024-2025 academic year are positively satisfied with the courses, faculty members, sports facilities, sports, cultural and social activities at the school.

Keywords: UNDERGRADUATE EDUCATION - SPORT SCIENCES - EXPECTATION

Oral Presentation

FUTBOL VE SERBEST ZAMAN ARAŞTIRMASI: BİR BİBLİYOMETRİK ANALİZ

Adı Soyadı	Kurumu	Eposta Adresi
GÜRKAN ELÇİ	BARTIN ÜNİVERSİTESİ	gurkanelci@gmail.com
FERHAT DEMİR	**BARTIN ÜNİVERSİTESİ**	**ferhatdemir@bartin.edu.tr**

Giriş Amaç:
Bu araştırmanın amacı, futbol ve serbest zaman ile ilgili artan sayıda bilimsel literatür yayınına genel bir bakış sağlamaktır. Son yıllarda, futbol ve serbest zaman arasındaki ilişkiyi inceleyen birçok araştırmaya rastlanmaktadır. Ancak, mevcut araştırma ilerlemesi ve gelecekteki gelişme eğilimleri belirsizdir. Bu çalışma ile, bu alandaki araştırma odaklarını ve gelişme eğilimlerini incelemek, gelecekteki çalışmalar için rehberlik sağlamak amaçlanmaktadır.
Yöntem:
Bu çalışmada, futbol ve serbest zaman konusundaki literatürün kapsamlı bir şekilde incelenmesi için bibliyometrik analiz yöntemine başvurulmuştur. Web of Science Core Collection veri tabanından, 1984-2025 yılları arasındaki çalışmalara ulaşılmıştır. Veri analizi için VOSviewer yazılımı kullanılarak, yayınlanan makalelerin yazar, kaynak atıf, ülke, kurum, dergi ve anahtar kelimeler gibi bibliyometrik göstergeleri incelenmiştir. Bu analiz, araştırmaların küresel ölçekteki gelişimini ve bu alandaki iş birliklerinin yoğun olduğu kurumları belirlemeye yönelik kapsamlı bir veri sunmuştur. 112 farklı disiplinden toplam 1046 çalışma arasındaki bağlantıların ve atıfların analizi, futbol ve serbest zaman araştırmalarının eğilimlerini daha iyi anlamamıza olanak tanımıştır. Ayrıca, yazarlar arasındaki iş birliği ağlarının haritalanması, alanın gelişimine dair önemli ipuçları sağlamaktadır.
Bulgular:
Analiz sonuçlarına göre, futbol ve serbest zaman konularındaki bilimsel yayınlar, özellikle Leisure Studies (120 atıf, TBG=4) ve Journal of Leisure Research (161 atıf) dergilerinde yoğunlaşmaktadır. Bu dergiler, konuyla ilgili en fazla atıf alan ve etki gücü yüksek dergiler olarak öne çıkmaktadır. Anahtar kelimeler açısından, "futbol" (TBG=84) ve "serbest zaman" (TBG=64) başlıca konuları temsil etmekte, bu da araştırmaların büyük kısmının bu iki ana tema etrafında şekillendiğini göstermektedir. "Spor" (TBG=23) ise, futbol ve serbest zaman araştırmalarının bağlamında sıkça kullanılan diğer bir önemli terimdir. Yazar iş birliği ağı incelendiğinde, Dixon, K. (TBG=6) ve Gibson, H. (TBG=6) gibi isimlerin, alanda en fazla iş birliği yapan araştırmacılar olduğu görülmektedir.
Sonuç:
Sonuç olarak, bu araştırma futbol ve serbest zaman konularındaki bilimsel literatürün gelişimini ve mevcut eğilimlerini incelemeyi amaçlamıştır. Bibliyometrik analiz bulguları, araştırmaların çoğunlukla Leisure Studies ve Journal of Leisure Research gibi dergilerde yayımlandığını ve futbol, serbest zaman ve spor gibi anahtar kelimelerin araştırma alanında öne çıktığını göstermektedir. Bu çalışmanın, bu alandaki araştırma odaklarının netleşmesine ve gelecekteki çalışmalar için yönlendirmeler sağlamasına katkı sunacağı öngörülmektedir. Bununla birlikte, futbol ve serbest zaman ilişkisinin daha derinlemesine ele alınması gerektiği ve bu alandaki araştırmaların, farklı disiplinlerden gelen katkılarla daha da zenginleşebileceği sonucuna varılmaktadır.

Anahtar Kelimeler: FUTBOL - SERBEST ZAMAN - BİBLİYOMETRİK ANALİZ

FOOTBALL AND LEISURE RESEARCH: A BIBLIOMETRIC ANALYSIS

Introduction and Aim:
The aim of this study is to provide an overview of the increasing number of scientific publications related to football and leisure. In recent years, numerous studies examining the relationship between football and leisure have been published. However, the current progress of research and future development trends remain uncertain. This study aims to explore the research focuses and development trends in this field and provide guidance for future studies.
Method:
In this study, bibliometric analysis was employed to conduct a comprehensive review of the literature on football and leisure. Studies published between 1984 and 2025 were accessed through the Web of Science Core Collection database. VOSviewer software was used for data analysis, examining bibliometric indicators such as authors, citation sources, countries, institutions, journals, and keywords. This analysis provided comprehensive data on the global development of the research and identified institutions with high levels of collaboration in this field. The analysis of connections and citations among a total of 1,046 studies across 112 different disciplines has enabled a better understanding of the trends in football and leisure research. Additionally, mapping the collaboration networks among authors has provided valuable insights into the development of the field.
Findings:
According to the analysis results, scientific publications on football and leisure are predominantly concentrated in Leisure Studies (120 citations, TBG=4) and Journal of Leisure Research (161 citations). These journals stand out as the most cited and influential in the field. In terms of keywords, "football" (TBG=84) and "leisure" (TBG=64) represent the main topics, indicating that most of the research is centred around these two primary themes. "Sport" (TBG=23) is also another frequently used key term within the context of football and leisure studies. When examining the author collaboration network, it is evident that researchers such as Dixon, K. (TBG=6) and Gibson, H. (TBG=6) are the most collaborative scholars in this area.
Conclusion:
In conclusion, this study aimed to examine the development and current trends in the scientific literature concerning football and leisure. The bibliometric analysis findings indicate that most of the research has been published in journals such as Leisure Studies and Journal of Leisure Research, and keywords such as football, leisure, and sport have emerged as central themes in the field. This study is expected to contribute to clarifying the research focus in this area and provide directions for future studies. Furthermore, it is concluded that the relationship between football and leisure should be explored in greater depth and that research in this field can be enriched by contributions from various disciplines.

Keywords: FOOTBALL - LEISURE - BIBLIOMETRIC ANALYSIS

Oral Presentation

REKREASYON BÖLÜMÜ ÖĞRENCİLERİNDE GİRİŞİMCİLİK VE KARİYER PLANLAMASI: GELECEĞİN REKREASYON LİDERLERİNİ YETİŞTİRMEK

Adı Soyadı	Kurumu	Eposta Adresi
MURAT UYGURTAŞ	**KIRIKKALE ÜNİVERSİTESİ**	murat_uygurtas@kku.edu.tr
HALİL SAMANCI	KIRIKKALE ÜNİVERSİTESİ	halilsmncc@gmail.com

Giriş Amaç:
Rekreasyon endüstrisinin hızla büyümesi ve çeşitlenmesi, rekreasyon bölümü mezunlarının kariyer planlamalarında girişimcilik becerilerinin önemini artırmaktadır. Bu araştırma, rekreasyon bölümü öğrencilerinin girişimcilik düzeylerinin kariyer planlamalarına etkisini incelemeyi amaçlamaktadır. Çalışma, öğrencilerin girişimcilik eğilimlerinin kariyer farkındalığı, mesleki farkındalık, kariyer inancı, seçim doğruluğu ve eğitim yeterliliği boyutlarıyla ilişkisini ortaya koymayı hedeflemektedir.

Yöntem:
Araştırmaya bir devlet üniversitesinin rekreasyon bölümünde öğrenim gören 153 öğrenci (Ortyaş=22.17±4.37; 87 erkek, 66 kadın) katılmıştır. Veri toplama araçları olarak demografik bilgi formu, 23 maddelik Kariyer Planlama Ölçeği (KPÖ) ve 36 maddelik Üniversite Öğrencileri Girişimcilik Ölçeği kullanılmıştır. Verilerin analizinde betimsel istatistikler, korelasyon analizi ve çok değişkenli regresyon analizi kullanılmıştır. Kariyer planlamasının beş alt boyutu (Kariyer Farkındalığı, Mesleki Farkındalık, Kariyer İnancı, Seçim Doğruluğu, Eğitim Yeterliliği) bağımlı değişken, girişimcilik düzeyi ve demografik özellikler bağımsız değişken olarak ele alınmıştır.

Bulgular:
Girişimcilik düzeyinin kariyer farkındalığı üzerinde güçlü ve pozitif bir etkisi saptanmıştır (β= 0.6799, %95 GA [0.586, 0.773], t= 14.367, $p<0.001$, $R^2= 0.5775$). Benzer şekilde, girişimcilik düzeyi mesleki farkındalığı (β= 0.7577, %95 GA [0.624, 0.892], t= 11.168, $p<0.001$, $R^2= 0.4524$) ve kariyer inancını (β= 0.6956, %95 GA [0.565, 0.827], t=0.492, $p<0.001$, $R^2= 0.4216$) anlamlı düzeyde yordamaktadır. İş deneyimi olan öğrencilerin kariyer farkındalığı puanları, iş deneyimi olmayan öğrencilere göre daha yüksek bulunmuştur (β= -0.2490, %95 GA [-0.405, -0.093], t= 3.145, $p<0.01$, $R^2= 0.0610$). Ayrıca, kariyer alanında düzenlenen eğitimlere/panellere katılım ile kariyer planlama arasında pozitif ilişki tespit edilmiştir (β= 0.2135, %95 GA [0.087, 0.340], t= 3.342, $p<0.01$). Sınıf düzeyi arttıkça, öğrencilerin seçim doğruluğu puanlarının da arttığı gözlenmiştir (β= 0.1842, %95 GA [0.052, 0.316], t= 2.765, $p<0.01$).

Sonuç:
Araştırma sonuçları, rekreasyon bölümü öğrencilerinin girişimcilik düzeylerinin kariyer planlamalarını güçlü ve pozitif yönde etkilediğini göstermektedir. Bu bulgular, rekreasyon eğitiminde girişimcilik becerilerinin geliştirilmesinin önemini vurgulamaktadır. Rekreasyon bölümlerinde girişimcilik eğitimlerinin güçlendirilmesi, iş deneyimi fırsatlarının artırılması ve kariyer planlama stratejilerinin geliştirilmesi önerilmektedir. Özellikle kariyer eğitimlerine katılımın teşvik edilmesi ve sınıf düzeyine uygun kariyer danışmanlığı hizmetlerinin sunulması, öğrencilerin değişen rekreasyon endüstrisinde daha rekabetçi ve yenilikçi kariyer yolları oluşturmalarına katkı sağlayacaktır.

Anahtar Kelimeler: REKREASYON - GİRİŞİMCİLİK - KARİYER PLANLAMASI

ENTREPRENEURSHIP AND CAREER PLANNING AMONG RECREATION DEPARTMENT STUDENTS: TRAINING FUTURE RECREATION LEADERS

Introduction and Aim:
The rapid growth of the recreation industry has increased the importance of entrepreneurship skills in career planning for recreation graduates. This research examines the effect of entrepreneurship levels on career planning among recreation department students, focusing on the relationship between entrepreneurial tendencies and dimensions of career awareness, professional awareness, career belief, selection accuracy, and educational adequacy.
Method:
The study included 153 students (Mean=22.17±4.37; 87 male, 66 female) from a public university's recreation department. Data collection used a demographic form, the 23-item Career Planning Scale, and the 36-item University Students Entrepreneurship Scale. Analysis employed descriptive statistics, correlation analysis, and multivariate regression. Career planning dimensions were dependent variables, while entrepreneurship level and demographics were independent variables.
Findings:
Entrepreneurship level showed strong positive effects on career awareness (β= 0.6799, 95% CI [0.586, 0.773], t= 14.367, $p<0.001$, $R^2= 0.5775$), professional awareness (β= 0.7577, 95% CI [0.624, 0.892], t= 11.168, $p<0.001$, $R^2= 0.4524$), and career belief (β= 0.6956, 95% CI [0.565, 0.827], t= 10.492, $p<0.001$, $R^2= 0.4216$). Students with work experience demonstrated higher career awareness (β= -0.2490, 95% CI [-0.405, -0.093], t= 3.145, $p<0.01$, $R^2= 0.0610$). Participation in career education positively related to career planning (β= 0.2135, 95% CI [0.087, 0.340], t= 3.342, $p<0.01$), and higher class levels correlated with increased selection accuracy (β= 0.1842, 95% CI [0.052, 0.316], t= 2.765, $p<0.01$).
Conclusion:
Results confirm that entrepreneurship levels strongly and positively affect career planning among recreation students. These findings emphasize the importance of developing entrepreneurship skills in recreation education. Recommendations include strengthening entrepreneurship education, increasing work experience opportunities, and developing targeted career planning strategies. Encouraging participation in career education and providing class-appropriate career counseling will help students develop competitive career paths in the evolving recreation industry.

Keywords: RECREATION - ENTREPRENEURSHIP - CAREER PLANNING

Oral Presentation

FİTNESS YAPAN BİREYLERİN CİDDİ BOŞ ZAMAN KATILIMLARININ ÇEŞİTLİ DEĞİŞKENLER AÇISINDAN İNCELENMESİ

Adı Soyadı	Kurumu	Eposta Adresi
ÜMMÜGÜLSÜM ÇAKMAK SARIOVA	İZMIR KAVRAM MESLEK YÜKSEK OKULU	gulsum.cakmak@kavram.edu.tr
BUSE CENGİZ	İZMIR KAVRAM MESLEK YÜKSEK OKULU	buse.cengiz@kavram.edu.tr
FATMA AGÇAY	**İZMIR KAVRAM MESLEK YÜKSEK OKULU**	**fatmagcay@icloud.com**

Giriş Amaç:
Hızlı çalışma ve tüketim prensiplerinin hakim olduğu günümüz dünyasında bireylerin kendilerine kalan zamanları verimli değerlendirebilmeleri büyük bir öneme sahiptir. Stebbins boş zamanı, ciddi boş zaman ve kayıtsız boş zaman olarak kavramsallaştırmıştır. Kayıtsız Boş Zaman anında ve içsel faydalar sağlayan ve özel bir çaba, bilgi, tecrübe gerektirmeyen faaliyetler olarak değerlendirilirken, Ciddi Boş Zaman kavramı ise, yapılacak aktiviteler üzerinde özel bir beceri gerektiren ve bununla birlikte katılımın sistematik planlandığı bir kavram olarak karşımıza çıkmaktadır (Stebbins, 1997). Bu bağlamda Fitness'ı belirli bir prensip ile gerçekleştiren bireylerin nedenlerini anlamak önem teşkil etmektedir. Bu noktalardan hareketle çalışmamızın amacı Fitness yapan bireylerin ciddi boş zaman katılımcılarının çeşitli değişkenler açısından incelenmesidir.
Yöntem:
Bu çalışma nicel verilere dayalı, betimsel nitelikle genel tarama modelindedir. Çalışmamızın evrenini Fitness yapan bireyler oluşturmaktadır. Örneklem grubunu ise kartopu örnekleme yöntemi ile ulaşılan, İzmir'de yaşayan ve yaş ortalamaları Xyaş=25,97 olan 212 kişi oluşturmaktadır. Çalışmada, Gould ve diğerleri (2011) tarafından geliştirilen ve Işık ve diğerleri (2020) tarafından Türkçe 'ye uyarlanan 'Ciddi Boş Zaman Ölçeği Kısa formu' kullanılmıştır. 5'li likert tipte olan ölçek, 18 madde ve 3 alt boyuttan oluşmaktadır. Ölçek katılımcıların ciddi boş zaman katılımlarını anlamaya yönelik ifadelerden oluşmaktadır. Araştırmada bağımlı değişken olarak Ciddi Boş Zaman kullanılırken, bağımsız değişkenler olarak da demografik sorulardan yararlanılmıştır. Verilerin analizinde Microsoft Excell, IBM SPSS 26.0 paket programları kullanılarak, normal dağılımın olması gerekçesiyle bağımsız örneklemler T-testi ve tek yönlü varyans ANOVA testleri ile frekans analizlerinden yararlanılmıştır. Ayrıca ölçeğin güvenirlilik analizi için Cronbach's Alpha katsayısı belirlenmiştir.
Bulgular:
Yapılan analizlere göre katılımcıların cinsiyet değişkenine göre ciddi boş zaman katılımları, ciddiyet alt boyutunda erkeklerin lehine anlamlı bir şekilde farklılaşmaktadır ($t=2,51$; $p<0.05$). Katılımcıların yaşları ve medeni durumlarına göre ise istatistiksel olarak anlamlı bir farklılığa rastlanmamıştır ($p>0.05$). Katılımcıların katılım sıklıkları dikkate alındığında ciddiyet ($F=17.19$), kişisel fayda($F=85$) ve sosyal fayda ($F=7.38$) alt boyutlarında haftada 4-5 gün Fitness yapan kişiler, 2-3 gün arası ve 1 gün yapanlara göre istatistiksel olarak farklılaşmaktadır ($p<0.01$). Bir başka analize göre katılımcıların Fitness'a gidemediklerinde hissettikleri suçluluk duygusu açısından incelendiğinde, ciddiyet boyutunda 'Evet' diyenlerin lehine anlamlılık olduğu tespit edilmiştir ($t=2.55$; $p<0.05$). Katılımcıların Fitnessa başladıkları genel süre dikkate alındığında ise,' 6 ve üstü' yıldır devam edenlerin '6 ve altı' yıldır devam edenlere kıyasla ciddiyet boyutunda istatistiksel olarak anlamlı farklılıklar olduğu gözlemlenmiştir ($p<.0.05$).
Sonuç:
Bu çalışmada, Fitness yapan bireylerin ciddi boş zaman katılımları çeşitli değişkenler açısından incelenmiştir. Yapılan analizler neticesinde, cinsiyet, eğitim, katılım sıklığı, suçluluk duygusu ve Fitness'a başlama süresi değişkenlerine göre istatistiksel olarak anlamlı farklılıklar olduğu tespit edilmiştir. Bu bilgiler literatürdeki çalışmalarla da uyumludur (Işık, 2014; Karakaya, 2024). Sonuç olarak, Fitness yapan bireylerin, ciddi boş zaman katılımlarının katılım süresi gibi değişkenlere göre farklılaştığı ve kişinin yaptığı boş zaman etkinliğini ne kadar ciddiyetle yaparsa o denli devam ettiği söylenebilir. Bu noktada bu bireylerin, ciddi zaman katılımlarının desteklenmesi hem spor sağlığı hem de spor pazarlaması açısından önem arz etmektedir.

Anahtar Kelimeler: BOŞ ZAMAN - CİDDİ BOŞ ZAMAN - FITNESS

INVESTIGATION OF SERIOUS LEISURE TIME PARTICIPATION OF FITNESS INDIVIDUALS IN TERMS OF VARIOUS VARIABLES

Introduction and Aim:
In today's world dominated by the principles of fast working and consumption, it is of great importance for individuals to make efficient use of the time they have left to themselves. Stebbins conceptualized leisure as serious leisure and indifferent leisure. Whereas Indifferent Leisure is considered as activities that provide immediate and intrinsic benefits and do not require special effort, knowledge and experience, the concept of Serious Leisure is a concept that requires a special skill in the activities to be done and systematic planning of participation (Stebbins, 1997). In this context, it is important to understand the reasons of individuals who perform fitness with a certain principle. Based on these points, the aim of our study is to examine the serious leisure time participants of individuals who do fitness in terms of various variables.
Method:
This study is a descriptive general survey model based on quantitative data. The population of our study consists of individuals practicing fitness. The sample group consists of 212 people living in Izmir, reached by snowball sampling method, with an average age of Xyear=25,97. In the study, the 'Serious Leisure Time Scale Short Form' developed by Gould et al. (2011) and adapted into Turkish by Işık et al. The 5-point Likert-type scale consists of 18 items and 3 sub-dimensions. The scale consists of statements aimed at understanding the participants' serious leisure time participation. In the study, Serious Leisure Time was used as the dependent variable and demographic questions were used as independent variables. In the analysis of the data, Microsoft Excell, IBM SPSS 26.0 package programs were used, independent samples T-test and one-way variance ANOVA tests and frequency analysis were used due to the normal distribution. In addition, Cronbach's Alpha coefficient was determined for the reliability analysis of the scale.
Findings:
According to the analyses, according to the gender variable of the participants, serious leisure time participation differs significantly in favor of men in the seriousness sub-dimension ($t=2.51$; $p<0.05$). No statistically significant difference was found according to the age and marital status of the participants ($p>0.05$). Considering the frequency of participation of the participants, there is a statistically significant difference ($p<0.01$) in the sub-dimensions of seriousness ($F=17.19$), personal benefit ($F=6.85$) and social benefit ($F=7.38$) between those who do fitness 4-5 days a week compared to those who do fitness 2-3 days and 1 day a week. According to another analysis, when the participants were examined in terms of the guilt they felt when they could not go to Fitness, it was found that there was a significance in favor of those who said 'Yes' in the seriousness dimension ($t=2.55$; $p<0.05$). Considering the overall duration of the participants' fitness, it was observed that there were statistically significant differences in the seriousness dimension for those who had been going for '6 or more' years compared to those who had been going for '6 or less' years ($p<.0.05$).
Conclusion:
In this study, the serious leisure time participation of fitness practitioners was analyzed in terms of various variables. As a result of the analysis, it was determined that there were statistically significant differences according to gender, education, frequency of participation, sense of guilt and duration of starting fitness. This information is consistent with the studies in the literature (Işık, 2014; Karakaya, 2024). As a result, it can be said that the serious leisure time participation of individuals who do fitness differs according to variables such as the duration of participation and the more seriously the person does the leisure time activity, the more it continues. At this point, supporting the serious time participation of these individuals is important in terms of both sports health and sports marketing.

Keywords: LEISURE - SERIOUS LEISURE - FITNESS

Oral Presentation

GÖZTEPE SPOR KULÜBÜ TARAFTARLARININ TAKIM TEMSİLİ ALGILARININ ÇEŞİTLİ DEĞİŞKENLER AÇISINDAN İNCELENMESİ

Adı Soyadı	Kurumu	Eposta Adresi
BUSE CENGİZ	İZMIR KAVRAM MESLEK YÜKSEK OKULU	buse.cengiz@kavram.edu.tr
ÜMMÜGÜLSÜM ÇAKMAK SARIOVA	İZMIR KAVRAM MESLEK YÜKSEK OKULU	gulsum.cakmak@kavram.edu.tr
ECE DUMAN	**İZMIR KAVRAM MESLEK YÜKSEK OKULU**	**eceduman3535@icloud.com**

Giriş Amaç:
Sporun önemli bir paydaşı olan spor taraftarlarının sosyalleşme süreçleri pek çok çalışmaya konu olmuştur (Funk ve James, 2001; Asada, 2019). Yapılan çalışmalar taraftarların takımlarını hangi nedenlerle desteklediklerini ortaya çıkarabilmek adına kimlik ve özdeşleşme gibi kavramlar üzerinde dursalar da takımların taraftar gruplarını temsil kabiliyeti üzerine yeterince çalışmaya rastlanmamaktadır. Takım temsili, bir spor takımının yerel toplumunun değerlerini, kimliğini ve beklentilerini yansıtma derecesini ifade eder (Cengiz vd., 2024). Bir spor kulübü için taraftarlarının bakış açısından temsil kabiliyetlerini gözlemleyebilmeleri o kulüplere stratejik üstünlükler sağlayabilir. Bu noktalardan hareketle çalışmamızın amacı Göztepe Spor Kulübü taraftarlarının takım temsili algılarının çeşitli değişkenler açısından inceleyerek spor yönetimi alanına katkı sağlamaktır.

Yöntem:
Bu çalışma nicel verilere dayalı, betimsel nitelikle genel tarama modelindedir. Çalışmamızın evrenini Göztepe Spor Kulübünü destekleyen bireyler oluşturmaktadır. Örneklem grubunu ise kartopu örnekleme yöntemi ile ulaşılan, İzmir'de yaşayan ve yaş ortalamaları Xyaş=31,15 olan 218 kişi oluşturmaktadır. Çalışmada, Asada ve Reifurth (2023) tarafından geliştirilen ve Cengiz vd. (2024) tarafından Türkçe 'ye uyarlanan Takım Temsili ölçeği kullanılmıştır. 7'li likert tipte olan ölçek, 20 madde ve 5 alt boyuttan oluşmaktadır. Ölçek bireylerin destekledikleri ya da aşina oldukları takımlara yönelik temsil algılarını yansıtmaktadır. Araştırmada bağımlı değişken olarak temsil algıları kullanılırken, bağımsız değişkenler olarak da demografik sorulardan yararlanılmıştır. Verilerin analizinde Microsoft Excell, IBM SPSS 26.0 paket programları kullanılarak, normal dağılımın olması gerekçesiyle bağımsız örneklemler T-testi ve tek yönlü varyans ANOVA testleri ile frekans analizlerinden yararlanılmıştır. Ayrıca ölçeğin güvenirlilik analizi için Cronbach's Alpha katsayısı belirlenmiştir.

Bulgular:
Yapılan analizlere göre taraftarların cinsiyete göre takım temsili algıları Normatif ($t=2.15$; $p<0.05$) ve Tanımlayıcı ($t=4.73$; $p<0.01$) temsil alt boyutlarında kadınların lehine anlamlı bulunurken; katılımcıların yaş ve medeni durumlarına göre istatistiksel olarak anlamlı bir farklılığa rastlanmamıştır ($p>0.05$). Yapılan analizlerde katılımcıların ailelerinde Göztepe Spor Kulübü destekleyen kişiler olup olmadığına ilişkin temsil algılarında ise Tanımlayıcı ($t=2.71$; $p<0.05$) ve Genel temsil ($t=2.10$; $p<0.01$) alt boyutlarında 'Evet' diyenlerin lehine anlamlı farklılıklar olduğu belirlenmiştir. Katılımcıların müsabakalara katılım sıklığına ilişkin yapılan değerlendirmede ise alt boyutlar arasında istatistiksel olarak anlamlı farklılıklara rastlanırken tüm alt boyutlar için bu anlamlılığın 'her zaman' katılanların lehine olduğu belirlenmiştir ($F=10.74$; $p<0.01$). Son olarak katılımcıların ne kadar süreyle Göztepe Spor kulübünü takip ettiklerine ilişkin yapılan değerlendirmede ise gruplar arasında istatistiksel olarak anlamlı farklılıklar olduğu gözlemlenmiştir ($p<0.05$).

Sonuç:
Bu çalışmada, Göztepe Spor Kulübü taraftarlarının takım temsili algıları çeşitli değişkenler açısından incelenmiştir. Yapılan analizler neticesinde, taraftarların takım temsili algılarının cinsiyet, aile takip durumu, müsabakalara katılım sıklıkları ve kaç yıldır taraftar olduklarına ilişkin cevaplarına göre istatistiksel olarak anlamlı farklılıklar olduğu tespit edilmiştir. Bu bulgular literatürdeki çalışmalarla da uyumludur (Asada ve Reifurth, 2023; Cengiz vd., 2024). Sonuç olarak, spor taraftarlarının mevcut algıları ve beklentileri ile spor kulüplerinin yapmış oldukları uygulamalar farklılık gösterebilmektedir. Bu durumda spor kulüpleri ve spor yöneticileri taraftarları daha iyi analiz edebilme noktasında taraftarların temsil algılarına dikkat etmeleri önem arz etmektedir.

Anahtar Kelimeler: TAKIM TEMSİLİ - GÖZTEPE SPOR KULÜBÜ - TARAFTAR ALGILARI

INVESTIGATION OF GÖZTEPE SPORTS CLUB FANS' PERCEPTIONS OF TEAM REPRESENTATION IN TERMS OF VARIOUS VARIABLES

Introduction and Aim:
The socialization processes of sports fans, an important stakeholder of sports, have been the subject of many studies (Funk & James, 2001; Asada, 2019). Although studies have focused on concepts such as identity and identification in order to reveal the reasons why fans support their teams, there are not enough studies on the ability of teams to represent their fan groups. Team representation refers to the degree to which a sports team reflects the values, identity and expectations of its local community (Cengiz et al., 2024). For a sports club, being able to observe their representativeness from the perspective of their fans can provide strategic advantages to those clubs. Based on these points, the aim of our study is to contribute to the field of sport management by examining the team representation perceptions of Göztepe Sports Club fans in terms of various variables.
Method:
This study is a descriptive general survey model based on quantitative data. The population of our study consists of individuals who support Göztepe Sports Club. The sample group consists of 218 people living in Izmir, reached by snowball sampling method, with an average age of Xyear=31.15. In the study, the Team Representation scale developed by Asada and Reifurth (2023) and adapted into Turkish by Cengiz et al. (2024) was used. The 7-point Likert-type scale consists of 20 items and 5 sub-dimensions. The scale reflects individuals' perceptions of representation towards the teams they support or are familiar with. While perceptions of representation were used as the dependent variable in the study, demographic questions were used as independent variables. In the analysis of the data, Microsoft Excel, IBM SPSS 26.0 package programs were used, independent samples T-test and one-way variance ANOVA tests and frequency analysis were used due to the normal distribution. In addition, Cronbach's Alpha coefficient was determined for the reliability analysis of the scale.
Findings:
According to the analyses, the team representation perceptions of the fans according to gender were found significant in favor of women in Normative ($t=2.15$; $p<0.05$) and Descriptive ($t=4.73$; $p<0.01$) representation sub-dimensions, while no statistically significant difference was found according to the age and marital status of the participants ($p>0.05$). In the analyzes, it was determined that there were significant differences in favor of those who said 'Yes' in the Descriptive ($t=2.71$; $p<0.05$) and General representation ($t=2.10$; $p<0.01$) sub-dimensions in the representation perceptions of the participants regarding whether there are people in their families who support Göztepe Sports Club. In the evaluation of the frequency of the participants' participation in the competitions, while statistically significant differences were found between the sub-dimensions, it was determined that this significance for all sub-dimensions was in favor of those who ‘always’ participated ($F=10.74$; $p<0.01$). Finally, in the evaluation of how long the participants have been following Göztepe Sports Club, statistically significant differences were observed between the groups ($p<0.05$).
Conclusion:
In this study, the team representation perceptions of Göztepe Sports Club fans were analyzed in terms of various variables. As a result of the analysis, it was determined that there were statistically significant differences in the perceptions of team representation of the fans according to their gender, family follow-up status, frequency of participation in competitions and the number of years they have been fans. These findings are consistent with the studies in the literature (Asada & Reifurth, 2023; Cengiz et al., 2024). As a result, the current perceptions and expectations of sports fans and the practices of sports clubs may differ. In this case, it is important for sports clubs and sports managers to pay attention to fans' perceptions of representation in order to better analyze fans.

Keywords: TEAM REPRESENTATION - GÖZTEPE SPORTS CLUB - FAN PERCEPTIONS

Oral Presentation

KAMPÜS REKREASYONUNDA SERBEST ZAMAN ENGELLERİ VE SERBEST ZAMAN OKURYAZARLIĞI

Adı Soyadı	Kurumu	Eposta Adresi
FERHAT KILIÇARSLAN	ERCİYES ÜNİVERSİTESİ	frkilicarslan@gmail.com
TEBESSÜM AYYILDIZ DURHAN	GAZİ ÜNİVERSİTESİ	tebessum@gazi.edu.tr
BUSE MAZI	**GAZİ ÜNİVERSİTESİ**	**buseee1642@gmail.com**

Giriş Amaç:
Üniversite yaşamının geçtiği alanlar olan kampüslerde formal ve informal süreçlerin sürdürülebilirliği bakımından rekreasyon önemli bir alan açmaktadır. Bu kapsamda üniversite öğrencilerinin kampüs rekreasyonuna yönelik algıladıkları serbest zaman engelleri ve bu durumu etkileyeceği öngörülen serbest zaman okuryazarlık düzeyleri mevcut araştırmayla incelenmektedir. Çalışmada çeşitli demografik değişkenlerin ölçüm araçları ile olan ilişkisi ve aynı zamanda ölçüm araçlarının birbirileri ile ilişkisi ve birbirlerine etkisi incelenmiştir.

Yöntem:
Çalışmaya Gazi Üniversitesi öğrencisi olan 400 katılımcı dahil olurken, veri toplama aracı olarak kişisel bilgi formunun yanı sıra "Kampüs Rekreasyonunda Serbest Zaman Engelleri Ölçeği (KRSZEÖ)", "Serbest Zaman Okuryazarlık Ölçeği (SZOÖ)" ile toplanmıştır. Verilerin analizinde tanımlayıcı istatistikler, bağımsız örneklem T testi ve tek yönlü varyans analizi ANOVA, post hoc testleri, pearson korelasyon ve çoklu regresyon testleri kullanılmıştır. Verilerin basıklık çarpıklık değerlerinin normal dağılım göstermesi sebebiyle parametrik testlerden yararlanılmıştır.

Bulgular:
Mevcut araştırma için iç tutarlılık katsayıları KRSZEÖ için .83, SZOÖ için .94 olarak belirlenmiştir. Katılımcıların KRSZEÖ ve SZOÖ puanlarının ortalama puanların üzerinde olduğu saptanmıştır. Katılımcıların cinsiyet, sınıf gibi demografik özellikleri ile araçları arasında anlamlı farklılıklar bulunmaktayken, kullanılan alan, kullanım sıklığı, kullanılan zaman, kullanma nedenleri ve sportif alanların yeterliliği gibi değişkenlerin ölçüm araçlarını anlamlı biçimde farklılaştırdığı belirlenmiştir. Aynı zamanda KRSZEÖ ve SZOÖ arasında negatif yönlü zayıf ilişki belirlenmiş, serbest zaman okuryazarlığının kampüs rekreasyonunda serbest zaman engelleri üzerinde etkisi olduğu gözlemlenmiştir.

Sonuç:
Üniversite öğrencilerinin serbest zaman okuryazarlık düzeylerinin artırılması, kampüs rekreasyonuna yönelik algılanan serbest zaman engellerinin azaltılmasında önemli bir rol oynayabilir. Serbest zaman okuryazarlığının gelişmesi, bireylerin boş zamanlarını daha bilinçli ve verimli değerlendirmelerini sağlayarak, katılım motivasyonlarını ve fırsatlarını artırabilir. Bu doğrultuda, öğrencilerin serbest zaman yönetimi becerilerini geliştirmeye yönelik eğitim programları ve bilinçlendirme çalışmaları, rekreasyonel faaliyetlere katılımı teşvik edebilir. Ayrıca, kampüs içinde erişilebilir ve kapsayıcı rekreasyon alanlarının artırılması, algılanan engelleri azaltarak öğrencilerin serbest zamanlarını daha etkin kullanmalarına katkı sağlayabilir.

Anahtar Kelimeler: KAMPÜS - REKREASYON - ENGEL

LEISURE CONSTRAINTS AND LEISURE LITERACY IN CAMPUS RECREATION

Introduction and Aim:
Recreation opens an important area in terms of the sustainability of formal and informal processes in campuses, which are the areas where university life takes place. In this context, perceived leisure constraints by university students towards campus recreation and their leisure literacy levels, which are predicted to affect this situation, are examined in the current study. In the study, the relationship between various demographic variables and measurement tools, as well as the relationship between measurement tools and each other and their effects on each other were examined.
Method:
The study included 400 participants who were students of Gazi University Faculty, and the data were collected with the “Leisure Constraints Scale for Campus Recreation (LCSCR)” and “Leisure Literacy Scale (LLS)” as well as the personal information form. Descriptive statistics, independent sample T test and one-way analysis of variance ANOVA, post hoc tests, Pearson correlation and multiple regression tests were used to analyze the data. Parametric tests were utilized since the kurtosis and skewness values of the data showed a normal distribution.
Findings:
The internal consistency coefficients for the current study were determined as .83 for the LCSCR and .94 for the LLS. It was found that the scores of the participants were above the average scores of LCSCR and LLS. While there were significant differences between the demographic characteristics of the participants such as gender and class, it was determined that variables such as the area used, frequency of use, time used, reasons for use, and the adequacy of sportive areas significantly differentiated the measurement tools. At the same time, a weak negative correlation was found between LCSCR and LLS, and it was observed that leisure literacy has an effect on leisure constraints in campus recreation.
Conclusion:
In conclusion, it can be said that increasing the leisure literacy levels of university students can play an important role in reducing the perceived leisure constraints to campus recreation. Accordingly, educational programs and awareness-raising activities aimed at improving students' leisure management skills may encourage participation in recreational activities. In addition, increasing accessible and inclusive recreational areas on campus can contribute to students' more effective use of leisure by reducing perceived constraints.

Keywords: CAMPUS - RECREATION - CONSTRAINT

Oral Presentation

YOUTUBE'DA YAYINLANAN PİLATES VİDEOLARININ YARARLILIK VE GÜVENİLİRLİĞİNİN DEĞERLENDİRİLMESİ

Adı Soyadı	Kurumu	Eposta Adresi
EMRAH ATAR	**ANKARA ÜNİVERSİTESİ**	ataremrah2000@hotmail.com

Giriş Amaç:
Pilates temelde karın ve sırt kasları olmak üzere tüm kasları güçlendirici hareketler içeren popüler bir egzersizdir. Sağlıklı erişkinler vücut şekillendirme, kilo verme, zinde bir yaşam için pilates yapmakta iken, omurga sorunları nedeniyle ağrı yaşayan hastalara da sıklıkla pilates önerilmektedir. Hastalar ve sağlıklı yetişkinler pilates egzersizleri için genellikle Youtube'dan yararlanmaktadır. Bu çalışmanın amacı Youtube videolarındaki pilates bilgilerinin yararlılık ve güvenilirliğini değerlendirmektir.

Yöntem:
Youtube web sitesinde anahtar sözcük olarak "pilates" kelimesi ile arama yapıldı, ilk 50 video bir fizik tedavi hekimi ve bir spor bilimleri uzmanı iki bağımsız araştırmacı tarafından değerlendirildi. Videoların yararlılık ve kalitesi Küresel Kalite Değerlendirme Ölçeği (GQS) ile video güvenilirliği modifiye DISCERN ölçeği ile değerlendirildi. Video kaynağı, video süresi, izlenme sayısı, beğenmeler, yayınlandığı gün sayısı, beğenme oranı, görüntüleme oranı, Video Güç İndeksi gibi video etkileşim özellikleri kaydedildi.

Bulgular:
İncelenen 50 videonun 21'i spor veya sağlık bölümleri mezunu pilates eğitmenleri (SSBMPE) tarafından, 29'u diğer pilates eğitmenleri (DPE) tarafından yüklenmişti. Videoların GQS, mDISCERN puanları, video süresi, izlenme süresi, yorum sayısı, beğenme oranı arasında fark yoktu ($p>0.05$). Video beğenme sayısı, izlenme oranı ve Video Güç İndexi skorları SSBMPE grubunda anlamlı olarak daha yüksekti ($p<0.05$). İncelenen videoların 18'i Türkçe, 32'si İngilizce dilinde idi. Türkçe videoların GQS, mDISCERN, beğenme sayısı, izlenme oranı ve Video Güç İndeksi değerleri anlamlı derecede yüksekti ($p<0.05$).

Sonuç:
Hem SSBMPE hem de DPE grubu tarafından yüklenen videolar yüksek dijital kaliteye sahip olmakla birlikte bilgi içeriği açısından düşük güvenilirlikte bulunmuştur. Bununla birlikte Türkçe videolar İngilizce videolara kıyasla daha yüksek kalite ve güvenilirlik skorları almışlardır. Youtube'da spor bilimleri mezunları tarafından yayınlanacak bilgi içeriği ve dijital kalitesi yüksek Türkçe videolara ihtiyaç vardır.

Anahtar Kelimeler: PİLATES - YOUTUBE - SPOR BİLİMLERİ

EVALUATION OF THE USEFULNESS AND RELIABILITY OF PILATES VIDEOS PUBLISHED ON YOUTUBE

Introduction and Aim:
Pilates is a popular exercise that includes movements that strengthen all muscles, mainly abdominal and back muscles. While healthy adults do pilates for body shaping, weight loss and a fit life, pilates is often recommended to patients who experience pain due to spinal problems. Patients and healthy adults often use Youtube for Pilates exercises. The aim of this study was to evaluate the usefulness and reliability of pilates information in YouTube videos.
Method:
The first 50 videos were evaluated by two independent researchers, a physical therapy doctor and a sports sciences specialist. The usefulness and quality of the videos were assessed using the Global Quality Rating Scale (GQS) and video reliability was assessed using the modified DISCERN scale. Video interaction features such as video source, video duration, number of views, likes, number of days published, like rate, view rate, Video Power Index were recorded.
Findings:
Of the 50 videos analysed, 21 were uploaded by pilates instructors who graduated from sports or health departments (SSBMPE) and 29 were uploaded by other pilates instructors (DPE). There was no difference between the GQS, mDISCERN scores, video duration, viewing time, number of comments, and like rate of the videos ($p>0.05$). The number of video likes, view rate and Video Power Index scores were significantly higher in the SSBMPE group ($p<0.05$). Of the analysed videos, 18 were in Turkish and 32 were in English. Turkish videos had significantly higher GQS, mDISCERN, number of likes, view rate and Video Power Index values ($p<0.05$).
Conclusion:
The videos uploaded by both SSBMPE and DPE groups were found to have high digital quality but low reliability in terms of information content. However, Turkish videos received higher quality and reliability scores compared to English videos. There is a need for Turkish videos with high information content and high digital quality to be published on Youtube by sport sciences graduates.

Keywords: PILATES - YOUTUBE - SPORT SCIENCES

Oral Presentation

SPORCULARIN AFET BİLİNCİ ALGI DÜZEYLERİ İLE AFET TEHDİDİ İÇİN PSİKOLOJİK HAZIRLIKLARININ İNCELENMESİ

Adı Soyadı	Kurumu	Eposta Adresi
CEMAL ÖZMAN	BARTIN ÜNİVERSİTESİ	cozman@bartin.edu.tr
ÖZLEM EKİZOĞLU	**ERZİNCAN BİNALİ YILDIRIM ÜNİVERSİTESİ**	**ozlem.ekizoglu@erzincan.edu.tr**

Giriş Amaç:
Bu araştırma, sporcuların afet bilinci algı düzeylerinin ve afet tehdidi için psikolojik hazırlıklarının incelenmesi amacıyla gerçekleştirilmiştir.
Yöntem:
Dikmenli vd., (2018) tarafından geliştirilen "Afet Bilinci Algı Ölçeği" ve Görgün vd., (2023) tarafından Türkçe' ye uyarlanan "Afet Tehdidi için Psikolojik Hazırlık Ölçeği" kullanılmıştır. Araştırmaya Erzincan ilinde yaşayan 18 yaş üstü 385 aktif sporcu araştırma grubunu oluşturmaktadır. Verilerin analizinde SPSS 26 programı kullanışmış ve bulgulara bağımsız örneklem t testi, korelasyon ve regresyon analizi ile ulaşılmıştır.
Bulgular:
Katılımcıların %79,7'si doğal afet ile karşılaşmış, %22,9'u doğal afette yakını kaybetmiş, %36,6'sı doğal afet eğitimine katılmış ve %15,1'i AFAD gönüllüsüdür. Doğal afetlerle karşılaşanların, doğal afetlerde yakınını kaybedenlerin, doğal afet eğitimi alanların afet bilinci ve afet tehdidine psikolojik hazırlık puanları diğerlerine göre daha yüksek olduğu; afet bilincinin, afet tehididi için psikolojik hazırlığı %29 etkilediği ve afet bilinci algı ölçeğindeki 1 birimlik artışın afet tehdidi için psikolojik hazırlık ölçeğinde 0,413 birimlik bir artışa neden olmaktadır.
Sonuç:
Sporcular, afetler karşısında hem fiziksel hem de psikolojik olarak toplumun diğer kesimlerine göre daha dirençli olmaları beklenen bir gruptur. Ancak, bu beklenti, sporcuların afet bilinci ve psikolojik hazırlık düzeylerinin yeterli olduğunu varsayma hatasına düşmemelidir. Araştırmanın sonucunda, afet bilinci yüksek olan bireylerin, doğal afet tehdidine karşı psikolojik hazırlık seviyelerinin diğer bireylere göre daha yüksek olduğu saptanmıştır. Nitekim, afet bilincinin, afet tehdidi için psikolojik hazırlığı %29 oranında etkilediği bulunmuştur. Bu sonuç, bireylerin doğal afetler karşısında daha hazırlıklı ve dayanıklı olmalarını sağlayan bir faktör olarak öne çıkmaktadır. Afet bilinci algı ölçeğindeki 1 birimlik artışın, afet tehdidi için psikolojik hazırlık ölçeğinde 0,413 birimlik bir artışa neden olması, bu durumun istatistiksel açıdan ne denli önemli olduğunu göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: AFET BİLİNCİ - AFET TEHDİDİ - PSİKOLOJİK HAZIRLIK

EXAMINATION OF ATHLETES' DISASTER AWARENESS PERCEPTION LEVELS AND THEIR PSYCHOLOGICAL PREPARATIONS FOR DISASTER THREAT

Introduction and Aim:
This study was conducted to examine athletes' perception levels of disaster awareness and psychological preparedness for disaster threats.
Method:
The "Disaster Awareness Perception Scale" developed by Dikmenli et al. (2018) and the "Psychological Preparedness Scale for Disaster Threat" adapted to Turkish by Görgün et al. (2023) were used. The research group consisted of 385 active athletes over the age of 18 living in Erzincan province. SPSS 26 program was used in the analysis of the data and the findings were reached with independent sample t-test, correlation and regression analysis.
Findings:
As a result, 79.7% of the participants encountered a natural disaster, 22.9% lost a relative in a natural disaster, 36.6% participated in natural disaster training and 15.1% were AFAD volunteers. Those who have encountered natural disasters, lost loved ones in natural disasters, and received natural disaster training have higher disaster awareness and psychological preparedness scores than others; disaster awareness affects psychological preparedness for disaster threat by 29%, and a 1-unit increase in the disaster awareness perception scale causes a 0.413-unit increase in the psychological preparedness for disaster threat scale.
Conclusion:
Athletes are a group that is expected to be more resistant to disasters, both physically and psychologically, than other segments of society. However, this expectation should not be mistaken in assuming that athletes have sufficient disaster awareness and psychological preparedness levels. As a result of the research, it was determined that individuals with high disaster awareness have higher levels of psychological preparedness against the threat of natural disasters than other individuals. In fact, it was found that disaster awareness affects psychological preparedness for the threat of disaster by 29%. This result stands out as a factor that enables individuals to be more prepared and resilient against natural disasters. The fact that a 1-unit increase in the disaster awareness perception scale causes a 0.413-unit increase in the psychological preparedness for the threat of disasters.

Keywords: DISASTER AWARENESS - DISASTER THREAT - PSYCHOLOGICAL PREPAREDNESS

Oral Presentation

İKİ KULVARDA KOŞANLAR: HEM ÇALIŞAN HEM OKUYAN SPOR BİLİMLERİ ÖĞRENCİLERİNİN ÖZNEL İYİ OLUŞ, GÖREV PERFORMANSI VE ÇALIŞMA HAYATLARININ İNCELENMESİ

Adı Soyadı	Kurumu	Eposta Adresi
HALİME DİNÇ	AFYON KOCATEPE ÜNİVERSİTESİ	halimedinc@yandex.com
SUDE GÖRGÜLÜ	**AFYON KOCATEPE ÜNİVERSİTESİ**	**sudegorgulu@gmail.com**
NİLÜFER ÇELİK	AFYON KOCATEPE ÜNİVERSİTESİ	nilufeecelik@gmail.com
MEVLÜT KAYA	AFYON KOCATEPE ÜNİVERSİTESİ	mevlutkaya365@gmail.com

Giriş Amaç:
Akademik başarı ile çalışma hayatının gereklilikleri arasında denge kurmaya çalışan öğrenciler, yalnızca derslerinde başarılı olma baskısını değil, aynı zamanda iş yerindeki performans beklentilerini de karşılamak zorundadır. Bu çalışmanın amacı, öğrenim hayatını sürdüren ve aynı zamanda çalışma hayatına sahip olan spor bilimleri öğrencilerinin bazı demografik değişkenlere göre öznel iyi oluş, görev performansı ve çalışma hayatı düzeylerini incelemektir. Özellikle spor bilimleri alanındaki öğrenci ve çalışan bireylerin yaşam kalitesi ve performansları, spor eğitimi ve çalışma yaşamı arasındaki dengeyi anlamak açısından önemli bir konudur.
Yöntem:
Bu bağlamda, 2024-2025 eğitim öğretim yılında Afyon Kocatepe Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi'nde öğrenim gören ve aynı zamanda çalışma hayatına sahip olduğunu beyan eden 172 erkek ve 121 kadın olmak üzere toplam 293 birey, araştırmanın amacına bağlı olarak gönüllü katılım sağlamıştır. Çalışmada veri toplama aracı olarak "öznel iyi oluş", "görev performansı" ve "çalışma hayatı" ölçekleri ile demografik değişkenlerden oluşan bir anket formu kullanılmıştır. Verilerin analizinde, betimsel istatistik yöntemleri, Independent Samples T Testi ve tek yönlü Varyans Analizi (ANOVA) testleri uygulanarak değerlendirilmiştir.
Bulgular:
Araştırma bulguları doğrultusunda, cinsiyet değişkeni açısından öznel iyi oluş ve çalışma hayatı ölçeklerinde anlamlı farklar olduğu tespit edilmiştir. Ayrıca, bölüm değişkeni açısından antrenörlük ve öğretmenlik bölümlerinde anlamlı farklılıklar gözlemlenmiştir. Çalışma türü ve gelir durumu gibi demografik faktörler ile ölçekler arasında anlamlı farklar bulunmuşken, boş zaman değerlendirme şekilleri bakımından yalnızca öznel iyi oluş ölçeğinde anlamlı bir farklılık olduğu belirlenmiştir.
Sonuç:
Bu çalışma, spor bilimleri öğrencilerinin hem akademik hem de profesyonel hayatlarında öznel iyi oluş, görev performansı ve çalışma hayatı gibi önemli faktörlerin nasıl etkilendiğini anlamak için değerli bir kaynak sunmaktadır. Aynı zamanda, spor bilimleri eğitiminin ve çalışma yaşamının bu öğrenciler üzerindeki etkilerinin daha iyi anlaşılmasına katkı sunabilir.

Anahtar Kelimeler: ÖZNEL İYİ OLUŞ - GÖREV PERFORMANSI - ÇALIŞMA HAYATI

RUNNING ON TWO LANES: EXAMINING THE SUBJECTIVE WELL-BEING, TASK PERFORMANCE AND WORK LIFE OF SPORT SCIENCE STUDENTS WHO BOTH AND STUDY

Introduction and Aim:
Students striving to balance academic success with the demands of working life must not only meet the pressure to excel in their studies but also fulfill performance expectations in the workplace.This study aims to investigate the levels of subjective well-being, task performance, and work-life balance among sports science students who are concurrently engaged in academic pursuits and employment, based on selected demographic variables.
Method:
Particularly, the quality of life and performance of individuals who are students and workers in the field of sports sciences is an important issue in understanding the balance between sports education and work life. In this context, a total of 293 participants, consisting of 172 male and 121 female students who are enrolled at the Faculty of Sports Sciences at Afyon Kocatepe University in the 2024-2025 academic year and who reported having a job, voluntarily participated in the study. In the study, data were collected using scales for "subjective well-being," "task performance," and "work life," along with a questionnaire consisting of demographic variables. The data were analyzed using descriptive statistical methods, Independent Samples T-Test, and one-way Analysis of Variance (ANOVA) tests.
Findings:
According to the findings, significant differences were found in the subjective well-being and work life scales based on gender. Additionally, significant differences were observed between the coaching and teaching departments in terms of the department variable. Significant differences were also found between demographic factors such as work type and income status and the scales, while only the subjective well-being scale showed a significant difference in terms of leisure time activities.
Conclusion:
This study provides a valuable resource for understanding how important factors such as subjective well-being, task performance, and work life affect sports sciences students in both their academic and professional lives. It also aims to contribute to a better understanding of the impacts of sports sciences education and work life on these students. Furthermore, it may contribute to a deeper understanding of how sports science education and work-life impact these students.

Keywords: SUBJECTIVE WELL-BEING - TASK PERFORMANCE - WORK LIFE

Oral Presentation

KAMPÇILARIN REKREASYON ALANI TERCİH ETKENLERİ İLE MACERA DAVRANIŞI ARAMA DÜZEYLERİ

Adı Soyadı	Kurumu	Eposta Adresi
MEHMET ÖZDEMİR	**ALANYA ALAADDİN KEYKUBAT ÜNİVERSİTESİ**	**mo358608@gmail.com**
ONUR CEYHAN	ALANYA ALAADDİN KEYKUBAT ÜNİVERSİTESİ	onur.ceyhan@alanya.edu.tr
ELVAN DENİZ YUMUK	ALANYA ALAADDİN KEYKUBAT ÜNİVERSİTESİ	deniz.yumuk@alanya.edu.tr
HAMDİ ALPER GÜNGÖRMÜŞ	ALANYA ALAADDİN KEYKUBAT ÜNİVERSİTESİ	hamdi.gungormus@alanya.edu.tr
YUNUS EMRE ÜSTGÖRÜL	MUĞLA SITKI KOÇMAN ÜNİVERSİTESİ	yunusemreustgorul@gmail.com

Giriş Amaç:
Kampçılık bireylerin doğa ile bir arada olmasını sağlayan ve genellikle bireylerde huzur ve mutluluk gibi duygular uyandıran bir açık alan rekreasyon etkinliğidir. Doğru ekipmanlarla, her mevsim yapılabilen bir etkinlik olması ise oldukça ulaşılabilir bir etkinliktir. Ne var ki, bireylerin kamp alanı tercihleri farklı özelliklere göre değişebilmektedir. Seçilen kamp alanının ise bireylerin macera davranışı arama özelliklerine göre farklılık gösterebileceği düşünülebilir. Bu bilgilerden hareketle, kampçıların rekreasyon alanı tercih etkenleri ile macera davranışı arama düzeylerinin belirlenmesi, çeşitli demografik değişkenlere göre karşılaştırılması ve ölçekler arasındaki ilişkinin incelenmesi araştırmanın amacını oluşturmaktadır.
Yöntem:
İlişkisel tarama modelindeki araştırmanın çalışma grubunu Antalya ilinde bulunan farklı kamp alanlarında kamp yapan bireyler arasından 127 kadın (Ortyaş = 27,70 ± 10,21) ve 161 erkek (Ortyaş = 21,71 ± 10,49) olmak üzere toplam 288 (Ortyaş = 29,94 ± 10,54) birey oluşturmuştur. Katılımcılar “Rekreasyon Alanı Tercih Etkenleri Ölçeği (RATEÖ)” ve “Macera Davranışı Arama Ölçeği (MDAÖ)”ni cevaplamışlardır. Verilerin analizi için tanımlayıcı istatistikler, bağımsız örneklemler için t testi, MANOVA, ANOVA ve Pearson korelasyon istatistiki yöntemleri kullanılmıştır. Ölçeklerin güvenirliklerini belirlemek için Cronbach Alpha iç tutarlık katsayıları hesaplanmıştır.
Bulgular:
Katılımcılardan elde edilen bulgular incelendiğinde, cinsiyet, medeni hal, refah düzeyi ve serbest zamanları değerlendirmede güçlük çekme durumu değişkenleri açısından rekreasyon alanı tercih etkenleri ve macera davranışı arayışı düzeylerinde istatistiksel olarak anlamlı farklılıklar olduğu belirlenmiştir. Farklılıkların RATEÖ’nde kadın ve bekar katılımcılar lehine; MDAÖ’nde ise erkek, bekar, refah düzeyi iyi ve serbest zamanları değerlendirmede güçlük çekmeyen katılımcıların lehine olduğu sonucuna varılmıştır. Ayrıca, RATEÖ “sportif çeşitlilik” alt boyutu ile MDAÖ “su tehlikeleri” ve “hava koşulları” alt boyutu arasında düşük seviyede ve pozitif yönde bir ilişki olduğu görülmektedir.
Sonuç:
Çalışma, bireylerin doğa temelli rekreasyonel etkinliklerdeki tercihlerinin, psikolojik eğilimler ve içsel motivasyonlarla şekillendiğini ortaya koyarak kampçılık deneyiminin çok boyutlu yapısını desteklemektedir. Alan planlamaları ve uygulamalar, bireysel farklılıkları gözeten esnek tasarımlar ve çeşitlendirilmiş deneyim olanakları sunacak şekilde yapılandırılmalıdır.

Anahtar Kelimeler: MACERA DAVRANIŞI ARAMA - REKREASYON ALANI TERCİHİ - KAMPÇILAR

THE CORRELATION BETWEEN CAMPERS' RECREATIONAL AREA PREFERENCE FACTORS AND ADVENTURE BEHAVIOR SEEKING LEVELS

Introduction and Aim:
Camping is an outdoor recreational activity that allows individuals to connect with nature and often evokes feelings of peace and happiness. It is a highly accessible activity that can be done in any season with the right equipment. However, individuals' preferences for camping areas can vary based on different characteristics. It can be considered that the chosen camping area may differ according to individuals' adventure behavior seek characteristics. Based on this information, the aim of the current study is to determine the correlation between campers' recreational area preference factors and their levels of adventure behavior seeking, to compare these based on various demographic variables, and to examine the correlation between the scales.
Method:
The study group of the relational screening model reseek consisted of a total of 288 individuals (Mean age = 29.94 ± 10.54), including 127 women (Mean age = 27.70 ± 10.21) and 161 men (Mean age = 21.71 ± 10.49), who were camping in different camping areas in Antalya province. Participants responded to the “Recreational Area Preference Factors Scale (RAPFS)” and the “Adventure Behavior Seeking Scale (ABSS).” Descriptive statistics, independent samples t-test, MANOVA, ANOVA, and Pearson correlation statistical methods were used for data analysis. Cronbach Alpha internal consistency coefficients were calculated to determine the reliability of the scales.
Findings:
When examining the findings obtained from the participants, statistically significant differences were found in recreational area preference factors and adventure behavior seek levels based on variables such as gender, marital status, level of well-being, and difficulty in evaluating free time. It was concluded that the differences favored women and single participants in the RAPFS, while in the ABSS, the differences favored men, single individuals, those with a good level of well-being, and participants who did not have difficulty evaluating their free time. Additionally, a low-level and positive relationship was observed between the “sporting diversity” subscale of the RAPFS and the “water hazards” and “weather conditions” subscales of the ABSS.
Conclusion:
The study highlights that individuals’ preferences in nature-based recreational activities are shaped by psychological tendencies and intrinsic motivations, emphasizing the multidimensional nature of the camping experience. Site planning and implementation should be structured to offer flexible designs and diversified experiences that consider individual differences.

Keywords: ADVENTURE BEHAVIOR SEEKING - RECREATIONAL AREA PREFERENCE - CAMPERS

Oral Presentation

SAĞLIK HİZMETLERİ MESLEK YÜKSEKOKULU ÖĞRENCİLERİN BEKLENTİLERİNİN ARAŞTIRILMASI (ERZURUM ÖRNEĞİ)

Adı Soyadı	Kurumu	Eposta Adresi
ZÜBEYR CİNİSLİ	ATATÜRK ÜNİVERSİTESİ	zcinisli@atauni.edu.tr
AHMET ŞİRİNKAN	**ATATÜRK ÜNİVERSİTESİ**	**asirinkan@atauni.edu.tr**
MURAT AKIN	ATATÜRK ÜNİVERSİTESİ	makin@atauni.edu.tr

Giriş Amaç:
Bu araştırmanın amacı, Atatürk Üniversitesi, Sağlık Hizmetleri Meslek Yüksekokulunda eğitim gören 14 bölümdeki (Ameliyathane Hizmetleri, Anestezi, Diyaliz, İlk ve Acil Yardım, Odyometri, Ortopedik Protez ve Ortez, Tıbbi Dokümantasyon ve Sekreterlik Tıbbi Görüntüleme Teknikleri, Tıbbi Laboratuvar Teknikleri, Elektro nörofizyoloji, Diş Protez Teknolojisi, eczane hizmetleri, yaşlı bakım, Engelli Bakımı ve Rehabilitasyon, Fizyoterapi) öğrencilerin mesleki beklentilerini araştırmaktır
Yöntem:
Materyal ve Metot: Araştırmaya, sağlık hizmetleri meslek yüksekokulunun 14 bölümlerinin 1. ve 2. sınıflarında eğitim-öğretim gören 345 öğrenci (110 erkek+235 kadın) katıldı. Araştırmaya katılan öğrencilerin %85' i Doğu Anadolu Bölgesinde yaşamaktadır. Araştırmaya katılan öğrencilerin yaşları 18-24 yaş aralığındadır. Analiz: Araştırma için 5 li likert tipi beklenti anketi uygulandı. Anket sonuçları SSPS 20. Programı ile analiz edilerek raporlandırıldı. Verilerin çözümlemesinde yüzde, frekans, Ki-Kare çözümleme tekniklerinden yararlanılmıştır. Ayrıca araştırmaya katılan ve tesadüfi olarak seçilen 55 öğrenci ile de hazırlanan görüşme formu sorularına göre mülakat yapılarak amaçları hakkında bilgi alındı.
Bulgular:
Araştırmamızda, sağlık Hizmetleri Meslek Yüksekokulunda eğitim gören öğrencilerin büyük çoğunluğu Doğu Anadolu'nun kırsal kesimlerinde ikamet etmektedir. Ekonomik düzeyi düşük ya da çiftçilikle uğraşan ailelerden geldiği, tek amaçlarının eğitimleri tamamlandığında kamuda veya özel sektörde çalışmaya başlamak olduğu belirlenmiştir. İş istihdamı açısından ailelerine destek olmak ve bireysel ihtiyaçlarını karşılamak olduğu ifade edilmiştir.
Sonuç:
Araştırma sonuçlarına göre, sağlık hizmetleri meslek yüksekokulunda eğitim gören öğrencilerin 65 % si iş alanlarının çok olması, 30' ı % si ekonomik olarak daha fazla getirisi olduğu, 5'i % ise kamu ve özel kurumlarında personel eksikliği için atamaların daha fazla olduğu belirtilmiştir. Sonuç olarak ülkemizdeki iş alanlarının yetersizliği, atamaların az olduğu, ekonomik olarak özel sektörlerin yetersiz maddi olanakları, özel sağlık hizmetleri ihtiyacı gibi özellikler bu bölümlerin tercih nedeni olarak seçildiği söylenebilir.

Anahtar Kelimeler: SAĞLIK HİZMETLERİ - YÜKSEKOKUL - BEKLENTİ

INVESTIGATION OF THE EXPECTATIONS OF HEALTH SERVICES VOCATIONAL SCHOOL STUDENTS (ERZURUM CASE)

Introduction and Aim:
The aim of this research is to investigate the professional expectations of students in 14 departments (Operating Room Services, Anesthesia, Dialysis, First and Emergency Aid, Audiometry, Orthopedic Prosthesis and Orthosis, Medical Documentation and Secretarial Medical Imaging Techniques, Medical Laboratory Techniques, Electro neurophysiology, Dental Prosthesis Technology, pharmacy services, elderly care, Disabled Care and Rehabilitation, Physiotherapy) studying at Atatürk University, Vocational School of Health Services.
Method:
Material and Method: 345 students (110 male + 235 female) studying in the 1st and 2nd grades of 14 departments of the vocational school of health services participated in the research. 85% of the students participating in the research live in the Eastern Anatolia Region. The ages of the students participating in the research are between 18-24 years old.The ages of the participating students are between 18-24 years old. Analysis: A 5-point Likert type expectation survey was applied for the research. The survey results were analyzed and reported with the SSPS 20th Program. Percentage, frequency and Chi-Square analysis techniques were used to analyze the data. In addition, 55 randomly selected students who participated in the research were interviewed according to the prepared interview form questions and information was obtained about their goals.
Findings:
In our research, the majority of students studying at the Vocational School of Health Services reside in rural parts of Eastern Anatolia. It was determined that they came from families with low economic status or engaged in farming, and their only goal was to start working in the public or private sector when their education was completed. It has been stated that their aim is to support their families and meet their individual needs in terms of employment.
Conclusion:
According to the results of the research, 65% of the students studying at the vocational school of health services stated that there are many job opportunities, 30% stated that they have more economic returns, and 5% stated that there are more appointments due to lack of personnel in public and private institutions. As a result, it can be said that these departments were chosen due to features such as the inadequacy of job fields in our country, the low number of appointments, the insufficient financial opportunities of the private sectors, and the need for private health services.

Keywords: HEALTH SERVICES, - COLLEGE, - EXPECTATION.

Oral Presentation

ZAMANSAL MOTİVASYON TEORİSİ BAĞLAMINDA SERBEST ZAMAN EGZERSİZ ERTELEME NEDENLERİ ÖLÇEĞİNİN GELİŞTİRİLMESİ

Adı Soyadı	Kurumu	Eposta Adresi
ELİF KÖSE	**AKDENİZ ÜNİVERSİTESİ**	**elifkose9@gmail.com**
TENNUR YERLİSU LAPA	AKDENİZ ÜNİVERSİTESİ	tennur@akdeniz.edu.tr
BUKET AYDEMİR	İSTANBUL YENİ YÜZYIL ÜNİVERSİTESİ	buketaydemir@outlook.com.tr
N. BİLGE UZUN	MERSİN ÜNİVERSİTESİ	n.bilgeuzun@gmail.com

Giriş Amaç:
Egzersiz erteleme, bireylerin egzersiz ertelemenin potansiyel olumsuz sonuçlarını bilinmesine rağmen egzersizi gönüllü olarak ertelemesi ile karakterize edilen ve ciddi sağlık sorunlarına yol açan önemli bir kamu problemidir. Bu çalışma zamansal motivasyon teorisi (ZMT) bağlamında bireylerin egzersizi erteleme nedenlerini değerlendirmeye yönelik geçerli ve güvenilir bir ölçme aracı geliştirmeyi amaçlamaktadır.

Yöntem:
Çalışma pragmatist felsefeye dayalı olarak keşfedici karma yöntem araştırması olarak tasarlanmıştır. Katılımcıların belirlenmesi için çalışmanın ilk aşamasında (nitel) amaçlı örnekleme, ikinci aşamasında (nicel) ise tabakalı örnekleme tekniği kullanılarak üniversite öğrencilerine ulaşılmıştır. İlk aşamada veri toplama aracı olarak alanyazın taraması, görüşme ve dokümanlardan elde edilen egzersiz ertelemeye ilişkin madde havuzunun ikinci aşamada geçerlik ve güvenirlik analizleri yapılmıştır. Ölçme aracının geçerliği için kapsam geçerliği, yapı geçerliği (Açımlayıcı faktör analizi, Horn'un Paralel analizi, Doğrulayıcı faktör analizi, ölçme değişmezliği ve IRT, yakınsak ve ıraksak geçerlik), ölçüt bağıntılı geçerlik; güvenirlik analizi için de Cronbach Alfa ve Kompozit güvenirlik katsayısı hesaplanmıştır.

Bulgular:
Ölçeğin yapı geçerliğine ilişkin AFA ve Horn'un paralel analizi sonuçları egzersiz erteleme nedenleri ölçeğinin (EENÖ) üç faktörlü yapısını desteklemektedir. Ölçme aracının açıkladığı toplam varyans %70.3'tür. DFA sonuçları ise ortaya koyulan modelin doğrulandığını (CMIN/DF=3,72; RMSEA=.090; SRMR=.048; CFI=.925; IFI=.925; TLI=.91) göstermektedir. Ölçme değişmezliği sonuçları ise ölçme aracının cinsiyete göre skalar değişmezliğin sağlandığını ortaya koymakta, madde ayırt edicilik sonuçları ise ölçek maddelerin yüksek ayırt ediciliğe sahip (coef. >1.35) olduğunu göstermektedir. Yakınsak ve ıraksak geçerlik sonuçları incelendiğinde ise CR>AVE>.70; MSV≤AVE ve ASV≤MSV koşullarının sağlandığı tespit edilmiştir. Ölçüt bağıntılı geçerlik için yürütülen korelasyon analizi sonuçları egzersiz erteleme, irade, özyeterlik ve met skorları arasında anlamlı olduğunu ortaya koymaktadır. Güvenirlik için incelenen Cronbach Alfa ve Kompozit güvenirlik değerleri ise >.80 üzerindedir.

Sonuç:
Elde edilen bulgular, TMT'nin öne sürdüğü alt boyutların egzersiz erteleme davranışı ile nasıl ilişkili olduğunu ortaya koymaktadır. Çalışmada tespit edilen üç temel alt boyut olan beklenti yetersizliği, değer yetersizliği ve dürtüsellik, bireylerin egzersiz yapmaya dair motivasyonlarını etkileyen kritik faktörler olarak öne çıkmıştır. Sonuçlar TMT'nin diğer alanlara uygulandığı çalışmalardaki temel motivasyonel faktörler ile tutarlıdır. Çalışma, egzersiz erteleme davranışının karmaşık ve çok boyutlu bir yapı olduğunu ortaya koymaktadır. Egzersiz programları ve halk sağlığı politikaları geliştiren yöneticiler ve politika yapıcılar, bireylerin egzersiz yapma motivasyonlarını daha iyi anlamak ve bu motivasyonlara yönelik stratejiler geliştirmek için çalışmanın sonuçlarından yararlanabilir.

Anahtar Kelimeler: EGZERSİZ ERTELEME NEDENLERİ - ZAMANSAL MOTİVASYON TEORİSİ - ÖLÇEK GELİŞTİRME

THE DEVELOPMENT OF A SCALE OF REASONS FOR LEISURE EXERCISE PROCRASTINATION IN THE CONTEXT OF TEMPORAL MOTIVATION THEORY

Introduction and Aim:
Exercise procrastination is characterized by individuals voluntarily postponing exercise despite being aware of its potential negative consequences, leading to significant public health concerns. This study aims to develop a valid and reliable measurement tool to assess the reasons for exercise procrastination within the framework of Temporal Motivation Theory (TMT).
Method:
The study was designed as an exploratory mixed-method research based on a pragmatist philosophy. In the first phase (qualitative), purposive sampling was used, while in the second phase (quantitative), stratified sampling was employed to reach university students. Data collection involved a literature review, interviews, and documents to create an item pool related to exercise procrastination, followed by validity and reliability analyses in the second phase. The validity of the measurement tool was assessed through content validity, construct validity (Exploratory Factor Analysis, Horn's Parallel Analysis, Confirmatory Factor Analysis, measurement invariance, Item Response Theory, convergent and discriminant validity), and criterion-related validity. Reliability analysis included Cronbach's Alpha and Composite Reliability coefficients.
Findings:
The results of EFA and Horn's parallel analysis supported the three-factor structure of the Exercise Procrastination Reasons Scale (EPRS), with a total variance explained of 70.3%. CFA results confirmed the proposed model (CMIN/DF=3.72; RMSEA=.090; SRMR=.048; CFI=.925; IFI=.925; TLI=.91). Measurement invariance analysis demonstrated scalar invariance across gender, and item discrimination results indicated high item distinctiveness (coef. >1.35). Convergent and discriminant validity were supported with CR>AVE>.70; MSV≤AVE, and ASV≤MSV criteria met. Criterion-related validity analyses revealed significant correlations between exercise procrastination, willpower, self-efficacy, and MET scores. Reliability assessments showed Cronbach's Alpha and Composite Reliability values above .80.
Conclusion:
The findings reveal how the subdimensions proposed by TMT are related to exercise procrastination behavior. The three main subdimensions identified in the study—expectancy deficiency, value deficiency, and impulsivity—emerge as critical factors influencing individuals' motivation to exercise. The results are consistent with the core motivational factors found in studies applying TMT to other domains. The study highlights the complex and multidimensional nature of exercise procrastination behavior. Managers and policymakers developing exercise programs and public health policies can utilize the study's findings to better understand individuals' exercise motivation and develop targeted strategies accordingly.

Keywords: EXERCISE PROCRASTINATION REASONS - TEMPORAL MOTIVATION THEORY - SCALE DEVELOPMENT

Oral Presentation

ESPORA DAYALI SİMÜLASYON YARIŞLARINDA GERÇEKÇİLİĞİ BELİRLEYEN PARAMETRELER

Adı Soyadı	Kurumu	Eposta Adresi
ORÇUN KEÇECİ	**OSMANİYE KORKUT ATA ÜNİVERSİTESİ**	orcunkececi@osmaniye.edu.tr

Giriş Amaç:
Simülasyon yarışı, son yıllarda hem bir boş zaman aktivitesi hem de profesyonel bir e-spor kariyeri olarak oldukça dikkat çeken bir faaliyet haline gelmiştir. Dünyanın farklı bölgelerinden amatörler ve profesyoneller, sürüş simülasyonlarında vakit geçirmektedir. Bu simülasyonların artan popülaritesinin, yalnızca bir oyun olmanın ötesine geçen yazılım ve donanım gelişmelerinden etkilendiği düşünülmektedir. Bu bağlamda çalışmanın amacı, simülasyon yarışlarında gerçekçilik deneyimini belirleyen faktörleri tespit etmektir. Bu amaç, simülasyon yarışlarında gerçekçilik deneyimini artırmak için odaklanılması gereken temel alanları daha net bir şekilde anlamayı hedeflemektedir.

Yöntem:
Çalışma verilerini toplamak ve analiz etmek için nitel araştırma yöntemleri kullanılmıştır. Araştırma tasarımı olarak fenomenolojik yaklaşım benimsenmiş ve böylece yalnızca yüzeysel olarak tanınan simülasyon yarışlarındaki gerçekçilik kavramı derinlemesine incelenmiştir. Maksimum çeşitlilik örneklemesi ile ulaşılan katılımcılara yarı yapılandırılmış görüşme formundaki sorular yöneltilmiştir. İçerik analizi yöntemi kullanılarak kodlar oluşturulmuş, bu kodlardan kategoriler ve kategorilerden temalar türetilmiştir.

Bulgular:
Sonuç olarak, simülasyon yarışlarında gerçekçiliğin fizik motoru, çevresel koşullar, ekipman, efektler ve içerik çeşitliliği olmak üzere beş farklı tema altında incelenebileceği bulgulanmıştır. Her tema, farklı kategorilere ayrılmış olup, bu kategorilerdeki kodlar simülasyon yarışlarında gerçekçiliği etkileyen detayları ortaya koymaktadır. 5 temanın altında toplam 15 kategori ve 81 kod yer almaktadır.

Sonuç:
Bu bulgular ışığında, simülasyon yarışlarında gerçekçilik algısını etkileyen parametreler daha iyi anlaşılmaktadır. Bu nedenle çalışma, oyun geliştiricilerin oyunlarını güncelleyip iyileştirmeleri için değerli bir rehber niteliğinde olabilecek içgörüler sunmaktadır. Böylelikle, gerçekçiliği belirleyen parametrelerin daha hassas şekilde tasarlanması, dijital oyuncular ve espor atletlerinin deneyimlerinin ve tatmin duygularının pozitif yönde etkilenmesi beklenmektedir.

Anahtar Kelimeler: SİMÜLASYON YARIŞI - ESPOR - GERÇEKÇİLİK

THE PARAMETRES DETERMINING REALISM IN ESPORTS BASED SIM RACING

Introduction and Aim:
Simulation racing has recently become a highly notable activity, both as a leisure pursuit and as a professional e-sports career. Amateurs and professionals from various parts of the world spend their time in driving simulations. It is believed that the increasing popularity of these simulations is influenced by software and hardware advancements that have moved beyond mere gaming. In this context, the aim of the study is to identify the factors that determine the realism experience in simulation racing. This aim seeks to provide a clearer understanding of the key areas to focus on in order to enhance the realism experience in sim racing.
Method:
Qualitative research methods were employed to collect and analyze the study data. A phenomenological approach was chosen for the research design, allowing for an in-depth examination of the concept of realism in sim racing, which is otherwise only superficially recognized. Questions from a semi-structured interview form were directed to participants reached through maximum variation sampling. Content analysis was used to generate codes, categories from these codes, and themes from the categories.
Findings:
As a result, it was revealed that realism in simulation racing can be examined under five different themes: physics engine, environmental conditions, equipment, effects, and content variety. Each theme is divided into various categories, and the codes within these categories reveal the details that influence realism in sim racing. There are a total of 15 categories and 81 codes under the 5 themes.
Conclusion:
Considering this result, the parameters that influence the perception of realism in simulation racing are better understood. Thus, the study offers insights that could serve as valuable guidelines for game developers to update and improve their games. Thus, it is expected that the parameters determining realism will be designed more precisely, positively influencing the experiences and satisfaction of digital players and esports athletes.

Keywords: SIM RACING - ESPORTS - REALISM

Oral Presentation

KADIN SPOR MERKEZLERİNDE ALGILANAN RİSKLERİN SPOR MOTİVASYONU ÜZERİNDEKİ ETKİSİNİN İNCELENMESİ

Adı Soyadı	Kurumu	Eposta Adresi
MELİKE SOYDEMİR	**KOCAELİ ÜNİVERSİTESİ**	**melikesoydemir1@gmail.com**
MUHAMMET EYÜP UZUNER	KOCAELİ ÜNİVERSİTESİ	meu1985@hotmail.com
ESRA PİŞMİŞ	KOCAELİ ÜNİVERSİTESİ	esratopcuoglu.199910@gmail.com

Giriş Amaç:
Melike SOYDEMİR, Esra PİŞMİŞ Giriş: Kadınların spora katılımı, yalnızca bireysel tercihlerden değil, aynı zamanda toplumsal cinsiyet eşitsizliklerinin, kültürel normların ve tarihsel yapıların etkisiyle şekillenen dinamik bir süreçtir (Coakley, 2017). Kadın spor merkezlerinin artışı, kadınların spor yapma istekliliğini teşvik etmiş olsa da, bu alanlarda karşılaşılan algılar ve riskler, kadınların spor motivasyonlarını etkileyebilecek önemli faktörlerdir (Kara, 2018). Kadın spor merkezlerinde algılanan güvenlik riskleri, sosyal etkileşimler ve psikolojik faktörler, kadınların spor yapma deneyimlerini ve motivasyonlarını şekillendirebilmektedir (Aydın, 2020). Amaç: Bu araştırmanın amacı; Kocaeli ili Kartepe ilçesindeki kadın spor merkezleri üyelerinin algıladıkları risklerin spor motivasyonu üzerindeki etkisini belirleyerek iki değişken arasındaki ilişkileri incelemektir.
Yöntem:
Yöntem: Araştırma grubu, 2025 yılında Kadın spor merkezlerinde üyelikleri olan gönüllü 102 katılımcıdan oluşmuştur. Katılımcılara, algılanan risk düzeylerini belirlemek amacıyla Algılanan Risk Ölçeği (Erdoğan, 2016) ile Sporda Motivasyon Ölçeği (Demir, 2022) uygulanmıştır. Verilerin analizinde, katılımcıların demografik özelliklerini tanımlamak amacıyla tanımlayıcı istatistikler (frekans ve yüzde dağılımları) hesaplanmıştır. Daha sonra, çalışma kapsamında kullanılan Algılanan Risk Ölçeği ve Sporda Motivasyon Ölçeği için tanımlayıcı istatistikler incelenmiştir. Ölçeklerin güvenirliği için Cronbach Alpha güvenirlik analizi uygulanmıştır. Ardından, değişkenlerin analizlere uygun olup olmadığını belirlemek için Shapiro-Wilk testi yapılmıştır. Verilerin normal dağılım göstermediği belirlenmiş ve bu nedenle parametrik olmayan testler tercih edilmiştir. Değişkenler arasındaki ilişkiyi belirlemek amacıyla korelasyon analizi ve etkiyi belirlemek amacıyla ise regresyon analizinden faydalanılmıştır.
Bulgular:
Bulgular Yapılan analizler sonucunda, katılımcıların algıladıkları risk düzeyi ile sporda motivasyonları arasında negatif yönde anlamlı bir ilişki olduğu saptanmıştır ($p<0,05$). Bu bulgu, algılanan riskin arttıkça katılımcıların spora yönelik motivasyonlarının azaldığını göstermektedir. Katılımcıların spor yaparken algıladıkları risk düzeyi yükseldikçe, spor yapma isteklilikleri ve motivasyonları düşmektedir. Bu sonuç, katılımcıların spor yaparken hissettikleri risklerin, spora olan ilgilerini ve motivasyonlarını olumsuz yönde etkileyebileceğini göstermektedir. Dolayısıyla, spor merkezlerinde risk algısının azaltılması için stratejiler geliştirilmesi gerektiği ortaya çıkmaktadır.
Sonuç:
Sonuç: Yapılan bu araştırma, kadın spor merkezlerinde üyelikleri bulunan bireylerin algıladıkları risk düzeyinin sporda motivasyonları üzerinde olumsuz bir etki yarattığını ortaya koymuştur. Algılanan risk arttıkça, bireylerin spora yönelik motivasyonlarının azalma eğiliminde olduğu gözlemlenmiştir. Sonuç olarak, spor motivasyonunun artması için, bireylerin algıladıkları risk düzeylerini azaltmaya yönelik stratejiler geliştirilmesi gerektiği düşünülebilir. Bu durum, spor salonları ve benzer kurumlar için, üyelerin motivasyonlarını artırmaya yönelik programlar tasarlarken göz önünde bulundurulması gereken önemli bir faktördür.

Anahtar Kelimeler: ALGILANAN RİSK - SPOR MOTİVASYONU - KARIN SPOR MERKEZLERİ

THE EXAMINATION OF THE EFFECT OF PERCEIVED RISKS ON SPORTS MOTIVATION IN WOMEN'S FITNESS CENTERS

Introduction and Aim:
Introduction: Women's participation in sports is shaped by a dynamic process influenced not only by individual preferences but also by gender inequalities, cultural norms, and historical structures (Coakley, 2017). Although the increase in women's fitness centers has encouraged women's willingness to engage in sports, the perceptions and risks encountered in these spaces are important factors that can affect women's sports motivation (Kara, 2018). Perceived security risks, social interactions, and psychological factors in women's fitness centers can shape their sports experiences and motivation (Aydın, 2020). Aim: The aim of this research is to examine the effects of perceived risks on sports motivation among female fitness center members in the Kartepe district of Kocaeli Province, and to explore the relationships between these two variables.
Method:
Method: The research group consisted of 102 voluntary participants who were members of women's sports centers in 2025. To determine the perceived risk levels of the participants, the Perceived Risk Scale (Erdoğan, 2016) and the Sports Motivation Scale (Demir, 2022) were administered. Descriptive statistics (frequency and percentage distributions) were calculated to define the demographic characteristics of the participants. Then, descriptive statistics for the Perceived Risk Scale and the Sports Motivation Scale used in the study were examined. To assess the reliability of the scales, Cronbach's Alpha reliability analysis was conducted. Subsequently, the Shapiro-Wilk test was performed to determine whether the variables were suitable for analysis. Since the data did not show a normal distribution, non-parametric tests were preferred. Correlation analysis was used to determine the relationship between variables, and regression analysis was utilized to identify the effect.
Findings:
Findings As a result of the analysis, a significant negative relationship was found between the participants' perceived risk level and their motivation for sports ($p<0.05$). This finding indicates that as perceived risk increases, the participants' motivation for sports decreases. As the perceived risk level of the participants while engaging in sports rises, their willingness to participate and motivation also decrease. This result suggests that the risks felt by the participants while engaging in sports may negatively affect their interest and motivation. Therefore, it is concluded that strategies should be developed to reduce perceived risk in sports centers.
Conclusion:
Conclusion: This study revealed that the perceived risk levels of individuals who are members of women's fitness centers have a negative impact on their sports motivation. As perceived risk increases, it was observed that the motivation to engage in sports decreases. Therefore, it can be suggested that strategies should be developed to reduce the perceived risk levels of individuals in order to enhance sports motivation. This finding is an important factor to consider when designing programs to increase motivation for members of fitness centers and similar institutions.

Keywords: PERCEIVED RISK - SPORTS MOTIVATION - WOMEN's FITNESS CENTERS

Oral Presentation

BİREYLERİN SERBEST ZAMAN DOYUM DÜZEYLERİNİN DUYGUSAL YEME VE SEZGİSEL YEME DAVRANIŞI İLE İLİŞKİSİ

Adı Soyadı	Kurumu	Eposta Adresi
ŞEYMANUR SÖNMEZ	**ATATÜRK ÜNİVERSİTESİ**	**snmzseyma25@gmail.com**

Giriş Amaç:
Sağlık sadece hastalık ve sakatlığın olmaması değil, kişinin fiziksel, zihinsel ve sosyal olarak tam bir iyilik halinde olmasıdır. Bireyin temel ihtiyaçlarından biri olan besinler yeme davranışı ile karşılanmaktadır. Yeme davranışı psikolojik, fizyolojik ve sosyolojik vb. birçok faktörden etkilenebilmektedir. Psikolojik problemler nedeniyle yapılan aşırı yeme duygusal yeme davranışı, içsel açlık ve tokluk işaretleriyle akılcı yapılan yeme ise sezgisel yeme davranışı olarak karşımıza çıkmaktadır. Bireylerin serbest zaman kaliteleri, serbest zaman doyumunun artması bireylerin duygusal yeme eğilimlerini azaltıp sezgisel yeme davranışını artırarak genel yaşam kalitesine katkıda bulunabileceği öngörülmektedir. Bu çalışma, serbest zaman doyumu ile sezgisel yeme ve duygusal yeme arasındaki ilişkiyi inceleyerek, sağlıklı yeme davranışlarını destekleyen faktörleri anlamayı amaçlamaktadır.
Yöntem:
Çalışmanın örneklem grubu, 18-30 yaş aralığında yer alan 280 erkek, 367 kadın toplam 647 katılımcıdan oluşmaktadır. Araştırmada veri toplama aracı olarak, araştırmacılar tarafından oluşturulan Kişisel Bilgi Formu, Baş ve arkadaşları (2017) tarafından oluşturulan Sezgisel Yeme Ölçeği-20, Gökçe ve arkadaşları (2011) tarafından oluşturulan Serbest Zaman Doyum Ölçeği ve Arslantaş ve arkadaşları (2020) tarafından oluşturulan Duygusal Yeme Ölçeği kullanılmıştır. Veriler ortalama ve standart sapma olarak verilmiştir. Elde edilen verilerim Kolmogorov Smirnov testi ile normallik sınamaları yapılmıştır ve verilerin normal dağılım gösterdiği belirlenmiştir. Veri analizinde ikili değişkenlerin karşılaştırılmasında bağımsız t testi, çoklu değişkenlerin karşılaştırmalarında tek yönlü Anova testi, ilişkisel analizlerde pearson korelasyon testi ve yordama için ise regresyon testleri yapılmıştır.
Bulgular:
Araştırmadan elde edilen verilere bakıldığında, cinsiyet, yaş grubu, gelir düzeyi, eğitim düzeyi, kilo ve bedensel görünüş memnuniyet düzeyi parametrelerinde bağımlı ve bağımsız değişkenlerde gruplar arasında anlamlı farkların olduğu belirlenmiştir. Katılımcıların günlük uyku süresi, sigara ve alkol kullanımı ve anne-baba eğitim düzeyi parametrelerinde anlamlı bir fark bulunmamıştır. Katılımcılardan alınan cevaplarda çoğunlukta şu an ve önceden herhangi bir yeme sorununa ilişkin tedavisi görmedikleri belirlenmiştir. Ayrıca serbest zaman doyumu ile sezgisel ve duygusal yeme davranışı arasında anlamlı ilişkilerin olduğu belirlenmiştir.
Sonuç:
Serbest zaman doyum puanı ve sezgisel yeme davranışı arasında düşük düzeyde pozitif yönlü anlamlı bir ilişki saptanmıştır. Ancak bu sonucun aksine duygusal yeme davranışı ile herhangi bir anlam farkı tespit edilmemiştir. Sezgisel yeme davranışı ve duygusal yeme davranışı değerlendirildiğinde düşük düzeyde negatif yönlü anlamlı bir ilişki saptanmıştır.

Anahtar Kelimeler: SEZGİSEL YEME - DUYGUSAL YEME - SERBEST ZAMAN DOYUMU

THE RELATIONSHIP OF INDIVIDUALS' LEISURE TIME SATISFACTION LEVELS WITH EMOTIONAL EATING AND INTUITIVE EATING BEHAVIOUR

Introduction and Aim:
Health isnot only the absence of disease and disability, but also a state of complete physical,mental and social well-being.Food,which is one of the basic needs of the individual,is met by eating behaviour. Eating behaviour can be affected by many factors such as psychological,physiological and sociological factors.Overeating due to psychological problems is emotional eating behaviour,while rational eating with signs of inner hunger and satiety is intuitive eating behaviour.It is predicted that increasing the quality of leisure time and leisure time satisfaction of individuals may contribute to the overall quality of life by decreasing emotional eating tendencies and increasing intuitive eating behaviour.This study aims to understand the factors that support healthy eating behaviours by examining the relationship between leisure time satisfaction and intuitive eating and emotional eating.
Method:
The sample group of the study consisted of 280 male and 367 female participants between the ages of 18-30, totalling 647 participants. Personal Information Form created by the researchers, Intuitive Eating Scale-2 created by Baş et al. (2017), Leisure Satisfaction Scale created by Gökçe et al. (2011) and Emotional Eater Questionnaire-TR created by Arslantaş et al. The data are given as mean and standard deviation. Normality tests were performed with the Kolmogorov Smirnov test and it was determined that the data were normally distributed. In data analysis, independent t test was used for comparisons of binary variables, one-way ANOVA test for comparisons of multiple variables, Pearson correlation test for relational analyses and regression tests for prediction.
Findings:
When the data obtained from the study were analysed, it was determined that there were significant differences between the groups in the dependent and independent variables in the parameters of gender, age group, income level, education level, weight and body appearance satisfaction level. No significant difference was found in the parameters of daily sleep duration, smoking and alcohol use and parental education level. In the answers received from the participants, it was determined that the majority of the participants were not currently or previously treated for any eating problem. In addition, it was determined that there were significant relationships between leisure time satisfaction and intuitive and emotional eating behaviour.
Conclusion:
A low level positive significant relationship was found between leisure time satisfaction score and intuitive eating behaviour. However, contrary to this result, no significant difference was detected with emotional eating behaviour. When intuitive eating behaviour and emotional eating behaviour were evaluated, a low level negative significant relationship was found.

Keywords: INTUITIVE EATING - EMOTIONAL EATING - LEISURE TIME SATISFACTION

Oral Presentation

55 YAŞ ÜSTÜ BİREYLERDE ORMAN BANMEDİTASYON UYGULAMALARININ DEPRESYON ÜZERİNE ETKİLERİ

Adı Soyadı	Kurumu	Eposta Adresi
DENİZ NECLA KORKMAZ	**AKDENİZ ÜNİVERSİTESİ**	**deniznkorkmaz@gmail.com**
ÖZGÜR ÖZDEMİR	AKDENİZ ÜNİVERSİTESİ	oozdemir@akdeniz.edu.tr

Giriş Amaç:
Bu çalışma, Orman Banyosu (Shinrin-Yoku) etkinliklerinin yaşlı bireylerde uzun vadeli depresyon ve anlık depresyon duygusu üzerindeki etkilerini incelemeyi amaçlamaktadır.Bu bağlamda günümüzde doğa temelli terapiler, yaşlı bireylerin psikolojik iyi oluşlarını desteklemek amacıyla Türkiye'de giderek daha fazla araştırılmış olsa da özellikle yaşlı bireylerde depresyon üzerindeki etkilerini inceleyen ampirik çalışmaların sayısı sınırlıdır ve bu alandaki bilimsel boşluk dikkat çekmektedir.
Yöntem:
Bu araştırma, randomize kontrollü deneysel bir tasarımla gerçekleştirilmiş olup, 55 yaş ve üzeri 47 katılımcıdan (25 deney, 22 kontrol) oluşmaktadır. Veriler ve psikometrik ölçekler kullanılarak ön test, ara test ve son test olmak üzere üç aşamada toplanmıştır. Araştırmada, 8 haftalık meditasyon ve orman banyosu uygulaması gerçekleştirilmiş, katılımcıların psikolojik durumlarını değerlendirmek amacıyla ''Geriatrik Depresyon Ölçeği'' ve ''Duygu Durumları Profili Ölçeği'' kullanılmıştır. Verilerin analizinde betimsel istatistikler ve Wilcoxon işaretli sıralı test gibi istatistiksel yöntemler uygulanmıştır.
Bulgular:
Orman banyosu grubunda depresyon seviyelerinde anlamlı bir düşüş ve seviyelerinde artış gözlenmiştir. Özellikle, duygu durumu alt boyutları incelendiğinde, Kontrol grubunda ise bu değişimler istatistiksel olarak anlamlı bulunmamıştır. Araştırma bulgularına göre, orman banyosu ve meditasyon uygulamalarının çalışmamızda yer alan yaşlı bireylerde depresyon seviyelerini azalttığını göstermektedir. Geriatrik Depresyon Ölçeği (GDS) sonuçlarına göre, deney grubunda depresyon düzeylerinde anlamlı bir düşüş gözlenmiş olup, kontrol grubunda ise belirgin bir değişiklik saptanmamıştır. Duygu Durumları Profili Ölçeği'nin (POMS) depresyon alt boyutuna göre, deney grubunun anlık depresyon seviyelerinde kademeli bir azalma meydana gelmiş, uygulama sürecinin sonunda en düşük seviyeye ulaşılmış olup, kontrol grubunda ise anlık depresyon seviyelerinde anlamlı bir değişiklik gözlenmemiştir.
Sonuç:
Bu çalışma, orman banyosu ve meditasyonun 55 yaş üstü bireylerde depresyon seviyesini azaltmada etkili olduğunu göstermektedir. Orman banyosu ve meditasyonun hem uzun vadeli depresyon seviyelerini (GDS) hem de anlık duygu durumlarını (POMS - Depresyon Alt Boyutu) olumlu yönde etkilediğini ortaya koymaktadır.Ancak, daha geniş örneklemlerle ve daha uzun vadeli araştırmaların yapılması gerekmektedir.

Anahtar Kelimeler: ORMAN BANYOSU - GERİATRİK DEPRESYON - DUYGU DURUMLARI PROFİLİ

EFFECTS OF FOREST BATH AND MEDITATION PRACTICES ON DEPRESSION IN INDIVIDUALS OVER 55 YEARS OF AGE

Introduction and Aim:
This study aims to examine the effects of Forest Bathing (Shinrin-Yoku) activities on long-term depression and momentary feelings of depression in older adults.Although nature-based therapies have been increasingly researched in Turkey to support the psychological well-being of older adults, the number of empirical studies examining their effects on depression in older adults is limited and the scientific gap in this field is remarkable.
Method:
This study was conducted with a randomised controlled experimental design and consisted of 47 participants (25 experimental, 22 control) aged 55 years and older. Data were collected in three stages: pre-test, mid-test and post-test using psychometric scales. In the study, 8-week meditation and forest bathing practice was carried out, and 'Geriatric Depression Scale' and 'Profile of Mood States Scale' were used to evaluate the psychological status of the participants. Statistical methods such as descriptive statistics and Wilcoxon signed-rank test were applied to analyse the data.
Findings:
A significant decrease in depression levels and an increase in depression levels were observed in the forest bath group. Especially, when the mood sub-dimensions were analysed, these changes were not statistically significant in the control group. According to the research findings, forest bathing and meditation practices reduce depression levels in elderly individuals in our study. According to the results of the Geriatric Depression Scale (GDS), a significant decrease in depression levels was observed in the experimental group and no significant change was found in the control group. According to the depression sub-dimension of the Profile of Mood States Scale (POMS), there was a gradual decrease in the immediate depression levels of the experimental group, the lowest level was reached at the end of the application process, and no significant change was observed in the immediate depression levels in the control group.
Conclusion:
This study shows that forest bathing and meditation are effective in reducing depression levels in individuals over 55 years of age. It suggests that forest bathing and meditation positively affect both long-term depression levels (GDS) and momentary moods (POMS - Depression Subdimension), however, more long-term studies with larger samples are needed.

Keywords: FOREST BATH - GERIATRIC DEPRESSION - PROFILE OF MOOD STATES

Oral Presentation

HİSTRİONİK KİŞİLİK BOZUKLUĞU İLE İLİŞKİLİ SAPKIN BİR BOŞ ZAMAN AKTİVİTESİ OLARAK EGZERSİZ BAĞIMLILIĞI

Adı Soyadı	Kurumu	Eposta Adresi
FATİH BEDİR	**ATATÜRK ÜNİVERSİTESİ**	fatih.bedir@atauni.edu.tr

Giriş Amaç:
Egzersiz bağımlılığı, bireyin fiziksel aktiviteyi kontrolsüz ve aşırı bir şekilde sürdürmesiyle ortaya çıkan psikolojik bir durumdur (Weinstein & Szabo, 2023). Bağımlılığın bu türü, Histrionik Kişilik Bozukluğu (HKB) adı verilen aşırı duygusallık, ilgi arayışı ve onay ihtiyacıyla karakterize edilmektedir (Yang, 2023). Bu çalışmada, HKB özelliklerinin bireylerin egzersiz bağımlılığı ile ilişkisinin psikososyal dinamikleri incelenecektir. Sapkın boş zaman kavramı çerçevesinde ele alınan egzersiz bağımlılığı, bireyin sağlığına veya sosyal yaşamına zarar verebilecek bir olgu olarak değerlendirilmektedir. Bu bağlamda, histrionik kişilik özellikleri ile egzersiz bağımlılığı üzerindeki etkileri boş zamanın sapkın bir boş zaman davranışına evrilişi literatür ile desteklenerek açıklanmıştır.
Yöntem:
Bu çalışmada, histrionik kişilik bozukluğu ile egzersiz bağımlılığı arasındaki ilişkiyi incelemek amacıyla literatür tarama yöntemi kullanılmıştır (Paré & Kitsiou, 2017). Literatür taraması, belirli bir konuya ilişkin mevcut bilimsel çalışmaları sistematik bir şekilde analiz ederek, alandaki güncel bilgi birikimini derinlemesine incelemeyi amaçlayan bir yöntemdir. Bu kapsamda, hakemli dergilerde yayımlanmış makaleler, akademik kitaplar ve ilgili tez çalışmaları değerlendirilmiştir. Çalışmaya dahil edilen kaynaklar, egzersiz bağımlılığı, histrionik kişilik bozukluğu ve sapkın boş zaman kavramları çerçevesinde belirlenmiş, alanyazındaki güncel teorik ve ampirik bulgular karşılaştırmalı olarak ele alınmıştır. Literatür taraması yoluyla elde edilen veriler, konuya ilişkin genel eğilimleri belirlemek ve ileriye dönük araştırmalara katkı sağlamak amacıyla yorumlanmıştır.
Bulgular:
Literatür taraması sonucunda, histrionik kişilik bozukluğu (HPB) ile egzersiz bağımlılığı arasındaki ilişkiye dair çeşitli psikolojik ve davranışsal bulgular tespit edilmiştir. HPB özelliklerine sahip bireylerin, dikkat çekme arzusu, dışsal onay ihtiyacı ve duygusal değişkenlik gibi faktörler nedeniyle egzersizi bir kimlik oluşturma ve sosyal kabul aracı olarak kullanma eğiliminde olduğu görülmektedir. Mevcut araştırmalar, bu bireylerin egzersiz yapma motivasyonlarının fiziksel sağlık veya performans geliştirmekten ziyade, sosyal statü kazanma ve beğenilme arzusu gibi psikososyal unsurlara dayandığını ortaya koymaktadır. Ayrıca, egzersiz bağımlılığının "sapkın boş zaman" kavramı çerçevesinde ele alındığında, bireyin sağlığı ve sosyal ilişkileri üzerinde olumsuz etkiler doğurabileceği belirlenmiştir. HPB özellikleri ile egzersiz bağımlılığı arasındaki ilişkiyi ele alan çalışmalar, bu bireylerin aşırı egzersiz yapma eğilimlerinin duygusal düzenleme mekanizmalarıyla da bağlantılı olduğunu göstermektedir. Özellikle, anksiyete ve depresyon düzeyi yüksek olan HPB bireylerinde egzersizin bir kaçış veya başa çıkma mekanizması olarak kullanıldığı tespit edilmiştir.
Sonuç:
Bu çalışma, histrionik kişilik bozukluğu ile egzersiz bağımlılığı arasındaki ilişkiyi inceleyerek, egzersizin yalnızca fiziksel bir aktivite olmanın ötesinde psikososyal ve kişilik özellikleriyle de bağlantılı bir olgu olduğunu ortaya koymuştur. Literatür taraması sonucunda, HKB özelliklerine sahip bireylerin, egzersizi dikkat çekme ve sosyal kabul görme aracı olarak kullanma eğiliminde oldukları belirlenmiştir. Egzersiz bağımlılığının, sağlıklı bir yaşam biçimi olarak algılansa da, aşırıya kaçtığında bireyin psikolojik ve sosyal uyumunu olumsuz etkileyebileceği görülmektedir. Bu nedenle, HKB ve egzersiz bağımlılığı arasındaki ilişkinin daha kapsamlı ampirik çalışmalarla desteklenmesi, spor psikolojisi ve klinik psikoloji alanlarında önemli katkılar sağlayacaktır.

Anahtar Kelimeler: SAPKIN BOŞ ZAMAN - EGZERSİZ BAĞIMLILIĞI - HİSTRİONİK KİŞİLİK BOZUKLUĞU

EXERCISE ADDICTION AS A DEVIANT LEISURE ACTIVITY IN RELATION TO HISTRIONIC PERSONALITY DISORDER

Introduction and Aim:
Exercise addiction is a psychological condition characterized by the uncontrolled and excessive engagement in physical activity (Weinstein & Szabo, 2023). This type of addiction is associated with Histrionic Personality Disorder (HPD), which is defined by excessive emotionality, attention-seeking behavior, and a strong need for approval (Yang, 2023). This study examines the psychosocial dynamics of the relationship between HPD traits and exercise addiction. Within the framework of the deviant leisure concept, exercise addiction is considered a phenomenon that may negatively impact an individual's health and social life. In this context, the influence of histrionic personality traits on exercise addiction is analyzed, emphasizing the transformation of leisure into deviant leisure behavior, supported by relevant literature.

Method:
In this study, a literature review method was employed to examine the relationship between histrionic personality disorder and exercise addiction (Paré & Kitsiou, 2017). A literature review is a systematic approach aimed at analyzing existing scientific studies on a specific topic to gain an in-depth understanding of the current body of knowledge in the field. Within this framework, peer-reviewed journal articles, academic books, and relevant dissertations were evaluated. The sources included in the study were selected based on the concepts of exercise addiction, histrionic personality disorder, and deviant leisure, and the latest theoretical and empirical findings in the literature were comparatively analyzed. The data obtained through the literature review were interpreted to identify general trends in the field and contribute to future research.

Findings:
As a result of the literature review, various psychological and behavioral findings regarding the relationship between histrionic personality disorder (HPD) and exercise addiction have been identified. Individuals with HPD traits tend to use exercise as a means of identity formation and social acceptance due to factors such as attention-seeking behavior, the need for external validation, and emotional instability. Existing research indicates that the motivation for exercise in these individuals is primarily driven by psychosocial factors such as gaining social status and seeking approval, rather than improving physical health or performance. Furthermore, when examined within the framework of the "deviant leisure" concept, exercise addiction has been found to have negative effects on an individual's health and social relationships (Bedir & Önal, 2023). Studies exploring the relationship between HPD traits and exercise addiction suggest that excessive exercise tendencies in these individuals are also linked to emotional regulation mechanisms.

Conclusion:
This study examines the relationship between histrionic personality disorder (HPD) and exercise addiction, highlighting that exercise is not merely a physical activity but also a phenomenon closely linked to psychosocial and personality traits. The literature review indicates that individuals with HPD traits tend to use exercise as a means of attracting attention and gaining social acceptance. Although exercise addiction is often perceived as part of a healthy lifestyle, excessive engagement in physical activity can negatively impact an individual's psychological and social well-being. Therefore, further empirical research is needed to better understand the relationship between HPD and exercise addiction, which could provide significant contributions to the fields of sports psychology and clinical psychology.

Keywords: DEVIANT LEISURE - EXERCISE ADDICTION - HISTRIONIC PERSONALITY DISORDER

Oral Presentation

ÖĞRENCİLİK YAŞAMINDA BOŞ ZAMAN YÖNETİMİNİN TEMEL BECERİSİ: SERBEST ZAMAN OKURYAZARLIĞI

Adı Soyadı	Kurumu	Eposta Adresi
MUSTAFA BARIŞ SOMOĞLU	GÜMÜŞHANE ÜNİVERSİTESİ	barissomoglu@gmail.com
ÖMER FARUK YAZICI	TOKAT GAZİOSMANPAŞA ÜNİVERSİTESİ	omerfaruk.yazici@gop.edu.tr
YAKUP PAKTAŞ	TOKAT GAZİOSMANPAŞA ÜNİVERSİTESİ	yakup.paktas@gop.edu.tr
SUAT AYBEK	TOKAT GAZİOSMANPAŞA ÜNİVERSİTESİ	suat.aybek@gop.edu.tr
EYMA UZUN	**TOKAT GAZİOSMANPAŞA ÜNİVERSİTESİ**	**eymaozsoy@gmail.com**

Giriş Amaç:
Zamanı boşa geçirmek yaşamı boşa geçirmek demektir. Çünkü zaman, herkesin eşit olarak sahip olduğu, fakat aynı şekilde kullanamadığı son derece değerli, eşsiz bir kaynaktır. Bireylerin serbest zamanın risk ve fırsatlarının farkında olmaları, zamanı doğru yönetebilmeleri, serbest zaman risklerine ve yararlarına karşı öngörü geliştirebilmeleri, serbest zaman etkinliklerine etkin katılım sağlayarak fayda sağlayabilmeleri için serbest zaman okuryazarı olmaları gerekmektedir. Serbest zaman eğitiminin yaygınlaşması ve amaca ulaşabilmesi serbest zaman okuryazarı olmaktan geçmektedir. Buradan hareketle, bu araştırmanın amacı, spor bilimleri fakültesinde öğrenim gören öğrencilerin boş zaman yönetimi ve serbest zaman okuryazarlığı arasındaki ilişkileri belirlemek ve bazı sosyo-demografik değişkenlere göre incelemektir.
Yöntem:
Araştırmada, nicel yaklaşımın genel ilişkisel tarama modeli kullanılmıştır. Araştırmanın örneklemini "Kolaylıkla Bulunabileni Örnekleme" yöntemiyle belirlenen, 2024-2025 Eğitim-Öğretim yılı içerisinde Spor Bilimleri Fakültelerinde öğrenim gören 144'ü (%42,4) Kadın ve 204'ü (%58,6) Erkek olmak üzere toplam 348 ($\bar{x}$yaş=21,60±3,48) gönüllü üniversite öğrencileri oluşturmaktadır. Araştırmada veri toplama aracı olarak kişisel bilgi formu, Akgül ve Karaküçük (2015) tarafından Türkçe'ye uyarlanan "Boş Zaman Yönetimi Ölçeği (BZYÖ)" ve Arslan (2018) tarafından geliştirilen "Serbest Zaman Okuryazarlığı Ölçeği (SZOÖ)" kullanılmıştır. Hazırlanan form öğrencilere yüz yüze ve Google form formatı ise WhatsApp üzerinden ulaştırılmıştır. Veri çözümlemeleri IBM AMOS V25 ve SPSS 24. SPSS Inc. ile incelenmiştir. Verilerin analizi öncesinde Çarpıklık ve Basıklık değerleri incelenmiş, verilerin normal dağılım gösterdiği anlaşılmıştır. Araştırmada betimsel istatistikler, t-testi, tek yönlü varyans analizi (ANOVA), Tukey HSD ve Dunnett C çoklu karşılaştırma testleri, ölçekler arasındaki ilişkiyi tespit etmek için yapısal eşitlik modeli (YEM) kullanılmıştır.
Bulgular:
Öğrencilerin cinsiyete göre serbest zaman okuryazarlıklarında anlamlı farklılık görülmezken [$p>0.05$], boş zaman yönetimi-"amaç belirleme ve yöntem" ortalama puanları erkeklerin lehine anlamlı bulunmuştur [$p<0.05$]. Boş zamanlarını spor tesisinde değerlendirenlerin dışarıda arkadaşlarıyla değerlendirenlere göre boş zaman yönetimi-"amaç belirleme ve yöntem" ortalama puanları ve "değerlendirme" ortalama puanları daha yüksek bulunmuştur. Tüm boyutlar arasında pozitif yönlü orta ve düşük düzeyde anlamlı korelasyonlar tespit edilmiştir. Ayrıca YEM'de serbest zaman okuryazarlığı ile boş zaman yönetimi arasındaki yol kat sayısı istatistiksel olarak anlamlı bulunmuştur ($\beta1=0,746$, $p<0,001$). Diğer bir ifade ile serbest zaman okuryazarlığı boş zaman yönetimini anlamlı şekilde yordamaktadır.
Sonuç:
Erkek öğrencilerin "amaç belirleme ve yöntem" özellikleri daha yüksek bulunmuştur. Boş zamanlarını spor tesisinde değerlendirenlerin "amaç belirleme ve yöntem" ve boş zamanda "değerlendirme" özelliklerinin yüksek olduğu tespit edilmiştir. Araştırmanın bir diğer önemli sonucu olarak ise serbest zaman okuryazarlığının boş zaman yönetimini anlamlı ve önemli bir yordayıcısı olmasıdır. Diğer bir ifade ile serbest zaman okuryazarlığı arttıkça boş zaman yönetiminin de anlamlı şekilde arttığı söylenebilir. Araştırma sonucuna dayanarak kadınların da boş zaman yönetimlerini geliştirecek çalışmaların yapılması önerilebilir. Bu araştırma iki devlet üniversitesindeki öğrencilerle sınırlandırılmıştır. Araştırma grubunun daha fazla arttırılması, farklı örneklem grubunun ele alınması ve değişkenlere yer verilmesi konunun daha iyi anlaşılmasına olanak sağlayacaktır.

Anahtar Kelimeler: OKURYAZARLIK - ZAMAN YÖNETİMİ - BOŞ ZAMAN

THE BASIC SKILL OF FREE TIME MANAGEMENT IN STUDENT LIFE: LEISURE LITERACY

Introduction and Aim:
Wasting time means wasting life. Because time is an extremely valuable and unique resource that everyone has equally but cannot use it in the same way. Individuals need to be leisure time literate in order to be aware of the risks and opportunities of leisure time, to manage time correctly, to develop foresight against the risks and benefits of leisure time, and to benefit by participating effectively in leisure time activities. The dissemination of leisure time education and achieving its goal depends on being leisure time literate. From this point of view, the aim of this study is to determine the relationships between leisure time management and leisure time literacy of students studying at the Faculty of Sport Sciences and to examine them according to some socio-demographic variables.
Method:
In the study, the general relational survey model of quantitative approach was used. The sample of the study consisted of a total of 348 ($\bar{x}$age=21,60±3,48) volunteer university students, 144 (42,4%) female and 204 (58,6%) male, who were determined by the 'Conveniently Available Sampling' method, studying at the Faculties of Sport Sciences in the 2024-2025 academic year. In the study, personal information form, 'Leisure Time Management Scale (LMSS)' adapted into Turkish by Akgül and Karaküçük (2015) and 'Leisure Time Literacy Scale (LLSS)' developed by Arslan (2018) were used as data collection tools. The prepared form was delivered to the students face-to-face, and the Google format was delivered via WhatsApp. Data analyses were analysed with IBM AMOS V25 and SPSS 24. Before analysing the data, Skewness and Kurtosis values were examined and it was understood that the data showed normal distribution. Descriptive statistics, t-test, one-way analysis of variance (ANOVA), Tukey HSD and Dunnett C multiple comparison tests, structural equation modelling (SEM) were used to determine the relationship between the scales.
Findings:
While there was no significant difference in the leisure time literacy of the students according to gender [$p>0.05$], the mean scores of leisure time management-'goal setting and method' were found significant in favour of males [$p<0.05$]. The mean scores of leisure time management-'goal setting and method' and 'evaluation' of those who spent their leisure time in a sports facility were found to be higher than those who spent their leisure time outside with friends. Positive, medium and low level significant correlations were found between all dimensions. In addition, the path coefficient between leisure time literacy and leisure time management was found statistically significant in SEM ($\beta1=0,746$, $p<0,001$). In other words, leisure time literacy significantly predicts leisure time management.
Conclusion:
'Goal setting and method' characteristics of male students were found to be higher. It was determined that the 'goal setting and method' and leisure time 'evaluation' characteristics of those who spent their leisure time in sports facilities were high. Another important result of the study is that leisure time literacy is a significant and important predictor of leisure time management. In other words, it can be said that as leisure time literacy increases, leisure time management increases significantly. Based on the results of the research, it can be suggested to conduct studies to improve women's leisure time management. This study was limited to students in two state universities. Increasing the research group more, addressing different sample groups and including variables will allow a better understanding of the subject.

Keywords: LITERACY - TIME MANAGEMENT - LEISURE

Oral Presentation

DİSMENORE YAŞAYAN KADINLARDA FARKLI EGZERSİZ TÜRLERİNİN MENSTRÜEL AĞRIYA ETKİSİNİN BEYİN HEMODİNAMİKLERİ AÇISINDAN İNCELENMESİ

Adı Soyadı	Kurumu	Eposta Adresi
BUKET ŞERAN	**ATATÜRK ÜNİVERSİTESİ**	**buket.seran@atauni.edu.tr**
NECİP FAZIL KİSHALI	ATATÜRK ÜNİVERSİTESİ	necip.kishali@atauni.edu.tr
GAMZE NUR CİMİLLİ ŞENOCAK	ATATÜRK ÜNİVERSİTESİ	gamzenur.cimilli@atauni.edu.tr

Giriş Amaç:
Dismenore, kadınların yaşam kalitesini olumsuz etkileyen yaygın bir sağlık sorunudur. Geleneksel tedavi yöntemleri ağırlıklı olarak farmakolojik yaklaşımlara dayansa da ilaç kullanımına bağlı yan etkiler (örneğin, baş ağrısı, bulantı, ödem, döküntü, kas ağrısı, kilo değişimi ve uyuşukluk) nedeniyle alternatif yaklaşımlar giderek daha fazla önem kazanmaktadır. Egzersiz, doğal ve yan etkisiz bir yöntem olarak dismenore semptomlarının yönetiminde etkili bir alternatif sunmaktadır. Bu çalışma, dismenore yaşayan kadınlarda farklı egzersiz türlerinin menstrüel ağrı düzeylerine ve beyin hemodinamiklerine olan etkisini incelemiştir.
Yöntem:
Çalışmaya dahil edilme kriterleri, düzenli menstrüel döngüye sahip olmak ve son 6 ay içinde Görsel Analog Skala (VAS) ile ölçülen menstrüel ağrı düzeyinin 5 cm veya üzerinde olması olarak belirlenmiştir. Bu kriterleri karşılayan 20 kadın katılımcı rastgele iki gruba atanmış, bir grup 12 hafta boyunca kuvvet egzersizleri, diğer grup ise germe egzersizleri uygulamıştır. Egzersiz programlarının başlangıcında ve tamamlanmasının ardından, katılımcıların en ağrılı menstrüasyon günlerinde menstrüel ağrı düzeyleri VAS ve Menstrüasyon Semptom Ölçeği (MSÖ) kullanılarak değerlendirilmiştir. Beyin hemodinamik yanıtlarını incelemek amacıyla, prefrontal korteks bölgesinden fonksiyonel yakın kızılötesi spektroskopi (fNIRS) ölçümleri gerçekleştirilmiştir.
Bulgular:
Ön test ve son test sonuçları, her iki grupta da VAS ve MSÖ skorlarında istatistiksel olarak anlamlı iyileşmeler olduğunu göstermiştir. fNIRS ölçümleri, dismenoreli kadınların her iki grubunda da ön testlerde yüksek HbO2 seviyelerine sahip olduğunu ortaya koymuştur. Egzersiz uygulamalarının ardından, her iki grupta da HbO2 seviyelerinde istatistiksel olarak anlamlı bir azalma gözlemlenmiştir. Kuvvet egzersizleri yapan grubun, menstrüel ağrıyı germe egzersizleri yapan gruba kıyasla daha fazla azalttığı ve kortikal aktivitede daha belirgin bir düşüş sağladığı tespit edilmiştir. Bu bulgular, egzersizin dismenore yaşayan kadınlarda ağrının nörolojik işlenişini düzenleyerek serebral aktivasyon düzeylerini dengelemeye yardımcı olabileceğini göstermektedir.
Sonuç:
Bu çalışma, kuvvet ve germe egzersizlerinin dismenoreli kadınlarda menstrüel ağrı ve semptomların yönetiminde istatistiksel olarak anlamlı iyileşmeler sağladığını ortaya koymuştur. Kuvvet egzersizleri yapan grubun, germe egzersizleri yapan gruba kıyasla VAS ve MSÖ skorlarında daha belirgin bir azalma gösterdiği ve prefrontal kortekste daha düşük HbO2 seviyelerine sahip olduğu tespit edilmiştir. Bu bulgular, egzersizlerin dismenore tedavisinde farmakolojik olmayan etkili bir müdahale olarak değerlendirilebileceğini ve farmakolojik yaklaşımlara alternatif veya tamamlayıcı bir yöntem olarak uygulanabileceğini desteklemektedir.

Anahtar Kelimeler: PRİMER DİSMENORE - EGZERSİZ - FNIRS

INVESTIGATION OF THE EFFECT OF DIFFERENT EXERCISE TYPES ON MENSTRUAL PAIN IN WOMEN WITH DYSMENORRHEA IN TERMS OF CEREBRAL HEMODYNAMICS

Introduction and Aim:
Dysmenorrhoea is a common health problem that negatively affects women's quality of life. Although traditional treatment methods are predominantly based on pharmacological approaches, alternative approaches are becoming increasingly important due to side effects related to drug use (e.g. headache, nausea, oedema, rash, muscle pain, weight change and drowsiness). Exercise offers an effective alternative for the management of dysmenorrhoea symptoms as a natural and side-effect-free method. This study investigated the effects of different types of exercise on menstrual pain levels and cerebral haemodynamics in women with dysmenorrhoea.
Method:
Inclusion criteria were having a regular menstrual cycle and a menstrual pain level of 5 cm or more as measured by Visual Analogue Scale (VAS) in the last 6 months. Twenty female participants who met these criteria were randomly assigned to two groups, one group performed strength exercises and the other group performed stretching exercises for 12 weeks. At the beginning and after the completion of the exercise programmes, menstrual pain levels of the participants on the most painful menstruation days were assessed using VAS and Menstrual Symptom Scale (MSS). Functional near infrared spectroscopy (fNIRS) measurements were performed from the prefrontal cortex region to examine brain haemodynamic responses.
Findings:
Pre-test and post-test results showed statistically significant improvements in VAS and MSS scores in both groups. fNIRS measurements revealed that both groups of women with dysmenorrhoea had high HbO2 levels in the pre-test. After the exercise interventions, a statistically significant decrease in HbO2 levels was observed in both groups. It was found that the group performing strength exercises reduced menstrual pain more than the group performing stretching exercises and provided a more significant decrease in cortical activity. These findings suggest that exercise may help to stabilise cerebral activation levels by regulating the neurological processing of pain in women with dysmenorrhoea.
Conclusion:
This study revealed that strength and stretching exercises provided statistically significant improvements in the management of menstrual pain and symptoms in women with dysmenorrhoea. It was found that the group performing strength exercises showed a more significant decrease in VAS and MDS scores and had lower HbO2 levels in the prefrontal cortex compared to the group performing stretching exercises. These findings support that exercises can be considered as an effective non-pharmacological intervention in the treatment of dysmenorrhoea and can be applied as an alternative or complementary method to pharmacological approaches.

Keywords: PRIMARY DYSMENORRHOEA - EXERCISE - FNIRS

Oral Presentation

ÇİÇEK Mİ, KELEBEK Mİ? REKREASYON BÖLÜMÜ ÖĞRENCİLERİNİN REKREASYONU TANIMLAMAKTA KULLANDIKLARI GÖRSEL METAFORLAR

Adı Soyadı	Kurumu	Eposta Adresi
KUBİLAY ÖCAL	**MUĞLA SITKI KOÇMAN ÜNİVERSİTESİ**	ocalkubilay@gmail.com

Giriş Amaç:
Rekreasyonun toplumun önemli bir kısmı tarafından tam olarak kavranmadığına dair görüşler ileri sürülmektedir. Ayrıca rekreasyonun işlemsel tanımı üzerinde tam bir fikir birliği sağlanmadığı dile getirilmektedir. Bu durum, aday rekreasyon uzmanı (RU) olan Rekreasyon Bölümü öğrencilerinde (RBÖ) kavram karmaşası yaratarak alana atfettikleri değeri azaltmaktadır (Mercanoğlu & Şimşek, 2020). Bu alanda toplumu bilinçlendirmek için RU'lardan politikalar geliştirmeleri beklenmektedir (Yerlisu Lapa, 2015). Ancak öncelikle RU'ların rekreasyonu nasıl anladıklarını ve nasıl ifade ettiklerini belirlemek gerekmektedir. Bu çalışmanın amacı, RBÖ'lerin metaforlar aracılığıyla rekreasyonu tanımlamalarını sağlamaktır. Metaforlar, akıl yürütme ve müzakere için etkili araçlardır (Lakoff & Johnson, 1980) ve bir kavramın kapsamıyla ilgili güçlü ipuçları verebilir.
Yöntem:
Bu çalışma, nitel bir araştırma olup fenomonolojik yaklaşım kullanılmıştır. Araştırmada RBÖ'lere birer A4 kağıdı verilmiş, metaforun işlemsel tanımı yapıldıktan sonra "Rekreasyonu size göre en iyi tanımlayan bir metafor çizin ve bu metaforu neden seçtiğinizi birkaç paragrafla açıklayınız." komutu verilmiştir. Ayrıca öğrencilerden açıklamalarının altına birer rumuz eklemeleri istenmiştir. Toplanan veriler tablo haline getirilmiş, metaforlar ve açıklamaları uzmanlar tarafından içerik analizi yapılarak kod, kategori ve temalara ayrılmış, anlam ve kavramsal açıdan yorumlanmıştır. Öğrencilerin rekreasyonu açıkladığı temel felsefi yaklaşımlar ve rekreasyonu tanımladıkları aktiviteler tablo haline getirilmiştir. Araştırma sürecinde veriler nesnel olarak sunulmuş ve veri analiz süreci ayrıntılı olarak açıklanmıştır. Bulgular, nitel olduğu kadar nicel olarak da sunulmuştur. Güvenirlik için uzman görüşüne başvurulmuş, uzman ve araştırmacı kategori eşleştirmeleri karşılaştırılmıştır. Karşılaştırmalar için Miles ve Huberman'ın (1994) formülü kullanılmış ve güvenirlik 0,89 olarak belirlenmiştir
Bulgular:
Bu çalışma bir kamu üniversitesinde gerçekleştirilmiştir. Araştırmada Rekreasyon Bölümü 4. sınıf öğrencileri tarafından oluşturulan 68 metafor elde edilmiştir. Metaforların içeriklerine göre temel felsefi yaklaşımların "bireysel tercihlerle şekillenen", "özgürlükleri tanımlayan" ve "rutinden kaçışı ifade eden" temel fikirleri başarılı bir şekilde ortaya koyduğu görülmüştür. Rekreasyonun katkıları ve amacı ile ilgili metaforlar incelendiğinde; "eğlenmek", "öğrenmek", "stres atmak", "keyif almak" ve "doğayla etkileşim kurmak" gibi kod ve kategoriler içerdiği belirlenmiştir. Rekreasyonu ifade etmek için çizilen metaforların daha çok fiziksel aktivite, kitap okuma ve dijital oyunlarla görselleştirildiği tespit edilmiştir.
Sonuç:
Rekreasyon kavramı, 20. yüzyılın başlarından itibaren Batı dünyasında akademik olarak ele alınmış ve bireylerin yaşam kalitesini artıran önemli bir olgu olarak kabul edilmiştir. Türkiye'de ise rekreasyon kavramı daha çok turizm, spor ve sağlık alanlarında kullanılmakta olup, toplum genelinde tam olarak yaygınlaştırılamamıştır (Yerlisu Lapa, 2015). Bu sorumluluğu üstlenen RU'ların rekreasyonu doğru tanımlamaları, amacını ve felsefesini tam olarak içselleştirmeleri gerekmektedir. Bulgular, RBÖ'lerin rekreasyonun genel tanımlarına uygun felsefi yaklaşımları ortaya koyduğunu ancak kariyer, ekonomi, sağlık, eşitlik ve kentleşme gibi konulara yeterince değinmediklerini göstermektedir. Ayrıca, metaforlarda yer alan aktivitelerin çeşitliliğinin az olması, öğrencilerin alandaki deneyimlerinin sınırlı olduğunu düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: REKREASYON - METAFOR - NİTEL

FLOWER OR BUTTERFLY? VISUAL METAPHORS USED BY RECREATION DEPARTMENT STUDENTS TO DEFINE RECREATION

Introduction and Aim:
There are continuous debates about recreation is not fully understood by a significant portion of society. Additionally, it is stated that there is no complete consensus on the operational definition of recreation. This situation creates conceptual confusion among Recreation Department students (RDS), who are prospective recreation specialists (RS), thereby reducing the value they attribute to the field (Mercanoğlu & Şimşek, 2020). In this field, RSs are expected to develop policies to raise public awareness (Yerlisu Lapa, 2015). However, it is first necessary to determine how RSs understand and express recreation. The purpose of this study is to enable RDSs to define recreation through metaphors. Metaphors are effective tools for reasoning and negotiation (Lakoff & Johnson, 1980) and can provide strong clues about the scope of a concept.
Method:
This is a qualitative study utilizing a phenomenological approach. In the study, each RDS was given an A4 sheet of paper, and after an operational definition of metaphor was provided, they were instructed to "Draw a metaphor that best defines recreation for you and explain why you chose this metaphor in a few paragraphs." Additionally, students were asked to add a pseudonym under their explanations. The collected data were tabulated, and the metaphors and their explanations were analyzed through content analysis by experts, categorized into codes, categories, and themes, and interpreted in terms of meaning and conceptual aspects. The fundamental philosophical approaches that students used to explain recreation and the activities they used to define it were tabulated. During the research process, data were presented objectively, and the data analysis process was explained in detail. Findings were presented both qualitatively and quantitatively. Expert opinions were sought for reliability, and expert-researcher category matches were compared. For comparisons, the formula by Miles and Huberman (1994) was used, and the reliability was determined to be 0.89.
Findings:
This study was conducted at a public university. A total of 68 metaphors were obtained from senior students in the Recreation Department. Based on the content of the metaphors, it was observed that the fundamental philosophical approaches successfully expressed the core ideas of "shaped by individual preferences," "defining freedoms," and "representing an escape from routine." When examining the metaphors regarding the contributions and purpose of recreation, it was found that they included codes and categories such as "having fun," "learning," "relieving stress," "enjoying oneself," and "interacting with nature." The metaphors drawn to represent recreation were mostly visualized through physical activities, reading books, and digital games.
Conclusion:
Since the early 20th century, the concept of recreation has been academically studied in the Western world and recognized as a significant phenomenon that enhances individuals' quality of life. In Turkey, however, the concept of recreation is primarily associated with tourism, sports, and health, and has not yet been fully disseminated throughout society (Yerlisu Lapa, 2015). RSs, who bear this responsibility, must accurately define recreation and fully internalize its purpose and philosophy. The findings show that RDSs put forth philosophical approaches aligned with general definitions of recreation; however, they do not sufficiently address issues such as career, economy, health, equality, and urbanization. Additionally, the limited diversity of activities represented in the metaphors suggests that students may have restricted experiences in the field.

Keywords: RECREATION - METAPHOR - QUALITATIVE

Oral Presentation

ŞİDDETİN KARANLIĞINI REKREASYONUN IŞIĞIYLA AYDINLAT: REKREATİF ETKİNLİK PROGRAMININ ŞİDDET MAĞDURU KADINLARDA YALNIZLIK, BENLİK SAYGISI, DEPRESYON, ANKSİYETE VE STRES ÜZERİNE ETKİSİ

Adı Soyadı	Kurumu	Eposta Adresi
CEYDA NUR AYÇİÇEK	**TRABZON ÜNİVERSİTESİ**	ceydanuraycicek@gmail.com
ERMAN ÖNCÜ	TRABZON ÜNİVERSİTESİ	eoncu@trabzon.edu.tr

Giriş Amaç:
Rekreatif etkinliklere katılımın, benlik saygısı ve stres gibi psikolojik yapılarla ilişkisi yapılan araştırmalarla birçok kez ortaya konmuştur. Ancak bu ilişkileri neden-sonuç bağlamında açıklayabilmek, deneysel modelde kurgulanan araştırmaların varlığını gerektirmektedir. Buradan hareketle bu çalışmanın amacı; şiddet mağduru kadınlara uygulanan 8 haftalık rekreatif etkinlik programının yalnızlık, benlik saygısı, depresyon, anksiyete ve stres üzerindeki etkisini incelemektir.
Yöntem:
Araştırmanın çalışma grubunu kadın sığınma evlerinde kalan 64 yetişkin kadın oluşturmaktadır. Deneysel modelde kurgulanan bu araştırmanın deney grubunda yer alan 32 kadın, 8 hafta boyunca haftada üç kez araştırmacılar tarafından geliştirilen rekreatif etkinlik programına katılmıştır. Araştırmada veri toplama aracı olarak 'Yalnızlık Ölçeği (Wongpakaranvd., 2020)', 'Rosenberg Benlik Saygısı Ölçeği (Rosenberg, 1963)'ve 'Depresyon Anksiyete Stres Ölçeği (Lovibond ve Lovibond, 1995)'kullanılmıştır. Verilerin analizinde ise betimsel istatistikler ve ilişkili örneklemler için t-testi kullanılmıştır.
Bulgular:
Yapılan analizler hem deney hem de kontrol grubunda, tüm bağımsız değişkenler açısından öntest ve sontest puanlarının anlamlı ($p<0.01$) bir şekilde farklılaştığını göstermektedir. Ancak bu anlamlı farklılıkların etki büyüklükleri, 'Cohen's d' katsayısı kullanılarak hesaplandığında ise deney grubundaki anlamlı farklılıkların etki büyüklüklerinin kontrol grubuna kıyasla daha yüksek olduğu tespit edilmiştir.
Sonuç:
Araştırmadan elde edilen bulgular, rekreatif etkinlik programına katılankadınların program sonunda benlik saygısı düzeylerinin arttığını; yalnızlık, depresyon, anksiyete ve stres düzeylerinin ise azaldığını göstermiştir. Bu bulgular, şiddet mağduru kadınların psikolojik rehabilitasyon süreci üzerinde rekreatif etkinliklerin olumlu yöndeki etkisine güçlü kanıtlar oluşturmaktadır. Benzer örneklemler üzerinde ileride yapılacak çalışmalarda, yaşam doyumu, gelecek kaygısı gibi farklı psikolojik değişkenlerin rekreatif katılımla ilişkisi araştırma konusu yapılabilir.

Anahtar Kelimeler: REKREATİF ETKİNLİK - BENLİK SAYGISI YALNIZLIK - DEPRESYON ANKSİYETE STRES

ILLUMINATE THE DARKNESS OF VIOLENCE WITH THE LIGHT OF RECREATION: THE EFFECTS OF A RECREATIONAL ACTIVITY PROGRAM ON LONELINESS, SELF-ESTEEM, DEPRESSION, ANXIETY AND STRESS IN WOMEN SUBJECTED TO VIOLANCE VIOLENCE

Introduction and Aim:
The relationship between participation in recreational and psychological constructs such as self-esteem and stress has been demonstrated in numerous researchs. However, explaining these relationships in a cause-effect framework requires research designed with an experimental model. From this point of view, the aim of this research is to reveal the effect of an 8-week recreational program iplemented with women subjected to violance on levels of loneliness, self esteem, depression, anxiety and stress.
Method:
The study group consists of 64 adult women residing in women's shelters. In the research designed in an experimental model, 32 women in the experimental group participated in the recreational activity program developed by the researchers three days a week for 8 weeks. “RULS-6 Loneliness Scale (RULS-6)” Wongpakaran et al. (2020), " Self Esteem Rating Scale-Short Form (SERS-SF)" Morris Rosenberg (1963) and "Depression Anxiety Stress Scale (DASS)" developed by Lovibond and Lovibond (1995) were used as data collection tools in the research. Descriptive statistics and t-test for related samples were used in the analysis of the data.
Findings:
The analyses revealed that there is a significant difference ($p<0.01$) between pretest and posttest scores in terms of all independent variables in both the experimental and control groups. However, when the effect sizes of these significant differences were calculated using the 'Cohen's d' coefficient, it was found that the effect sizes of the significant differences in the experimental group were higher than in the control group.
Conclusion:
The findings of the research indicated that the self-esteem levels of women who participated in the recreational activity program increased at the end of the program, while their loneliness, depression, anxiety and stress levels decreased. These findings provide strong evidence for the positive effects of recreational activities on the psychological rehabilitation process of women subjected to violance. In future researchs conducted on similar samples, the relationship between recreational participation and different psychological variables such as life satisfaction and future anxiety can be investigated.

Keywords: RECREATIONAL ACTIVITY - LONELINESS SELF-ESTEEM - DEPRESSION ANXIETY STRESS

Oral Presentation

SPOR BİLİMLERİ FAKÜLTESİ ÖĞRENCİLERİNDE GELECEK KAYGISI İLE AKADEMİK BAŞARI ARASINDAKİ İLİŞKİNİN İNCELENMESİ

Adı Soyadı	Kurumu	Eposta Adresi
EMRE BELLİ	ATATÜRK ÜNİVERSİTESİ	emre.belli@atauni.edu.tr
KARDELEN NUR ATEŞ	**ATATÜRK ÜNİVERSİTESİ**	**kar.delen.ats@hotmail.com**

Giriş Amaç:
Günümüzde üniversite öğrencileri, akademik başarılarını etkileyen çeşitli bireysel ve çevresel faktörlerle karşı karşıyadır. Bu faktörlerden biri de gelecek kaygısıdır. Gelecek kaygısı, bireyin mesleki, ekonomik ve sosyal hayatına dair belirsizliklerden kaynaklanan endişe ve stres durumudur. Öğrencilerin akademik başarıları, sadece bilgi ve becerileriyle değil, aynı zamanda psikolojik durumlarıyla da doğrudan ilişkilidir. Yüksek düzeyde gelecek kaygısı yaşayan öğrencilerin, akademik performanslarında düşüş yaşama ihtimali bulunduğu gibi, bazı durumlarda bu kaygının başarıya motive edici bir etken olabileceği de öne sürülmektedir. Bu bağlamda çalışmamızın amacı; spor bilimleri fakültesi öğrencilerinin gelecek kaygıları ile akademik başarıları arasındaki ilişkinin incelenmesidir.

Yöntem:
Araştırmada nicel araştırma yöntemlerinden İlişkisel tarama modeli kullanılmıştır. İlişkisel tarama; iki veya daha fazla değişken arasındaki ilişki düzeyini istatistiksel testler kullanarak ölçmeye çalışan veya derecesini belirlemeyi amaçlayan bilimsel araştırma yöntemidir.(Karasar, 2012). Araştırmanın evrenini; Atatürk Üniversitesi spor bilimleri fakültesindeki öğrenciler oluştururken; örneklem grubunu ise 274'ü erkek 142'si kadın olmak üzere toplam 416 kişi oluşturmuştur. Araştırmada gelecek kaygısı hakkında veriler elde etmek için; Geylani ve Çiriş Yıldız (2021) tarafından geliştirilen Üniversite Öğrencilerinde Gelecek Kaygısı Ölçeği; akademik başarı için de Prevatt vd. (2011) geliştirilen; Türkçe'ye Orçanlı vd. (2021) tarafından uyarlanan ölçek kullanılmıştır. Elde edilen verilerin değerlendirilmesinde SPSS programında frekans analizi, bağımsız gruplarda t-testi ve tek yönlü varyans analizi, gruplarda farklılığın olduğu durumda scheffe testi uygulanmıştır

Bulgular:
Katılımcıların cinsiyetlerine göre gelecek kaygıları ve akademik başarı düzeyleri arasında anlamlı farklılığa rastlanmıştır. Katılımcıların gelecek kaygıları ile akademik başarı düzeyleri arasındaki ilişkiye bakıldığında negatif yönde güçlü bir ilişki tespit edilmiştir.

Sonuç:
Erkek katılımcıların kadın katılımcılara oranla gelecek kaygılarının daha yüksek akademik başarılarının ise daha düşük olduğu sonucuna ulaşılmıştır. Katılımcıların gelecek kaygıları arttıkça akademik başarı düzeyleri azalmakta; bir başka deyişle gelecek kaygıları azaldıkça akademik başarıları artmaktadır.

Anahtar Kelimeler: GELECEK KAYGISI - AKADEMİK BAŞARI - SPOR

EXAMINING THE RELATIONSHIP BETWEEN FUTURE ANXIETY AND ACADEMIC SUCCESS AMONG STUDENTS OF THE FACULTY OF SPORTS SCIENCES

Introduction and Aim:
Today, university students face various individual and environmental factors that affect their academic success. One of these factors is anxiety stemming from uncertainties about the future. Future anxiety is a psychological condition that includes concerns about an individual's professional, economic, and social life. Students' academic success is not only dependent on their knowledge and skills but also on their psychological well-being. While students with high levels of future anxiety may experience a decline in academic performance, in some cases, this anxiety can act as a motivating factor. In this context, the aim of our study is to examine the relationship between future anxiety and academic success among students of the Faculty of Sports Sciences.
Method:
The research employed a quantitative research method known as the correlational survey model. Correlational surveys are a scientific research method aimed at measuring or determining the degree of the relationship between two or more variables (Karasar, 2012). The population of the study consists of students from the Faculty of Sports Sciences at Atatürk University, while the sample group includes a total of 416 students, 274 of whom are male and 142 female. To measure future anxiety, the "Future Anxiety Scale for University Students," developed by Geylani and Çiriş Yıldız (2021), was used. Academic success was assessed using the scale developed by Prevatt et al. (2011) and adapted into Turkish by Orçanlı et al. (2021). Data were analyzed using the SPSS program, applying frequency analysis, independent samples t-test, one-way variance analysis (ANOVA), and the Scheffe test when group differences were detected.
Findings:
Significant differences were found between participants' future anxiety and academic success levels based on gender. Additionally, a strong negative correlation was identified between students' future anxiety and their academic success.
Conclusion:
It was concluded that male participants experience higher levels of future anxiety compared to female participants, while their academic success is lower. Overall, as students' future anxiety increases, their academic success decreases; conversely, as future anxiety decreases, academic success improves.

Keywords: FUTURE ANXIETY - ACADEMIC SUCCESS - SPORTS

Oral Presentation

AVRUPA BİSİKLET BİLDİRGESİ KAPSAMINDA BİSİKLET STRATEJİLERİNİN ULUSLARARASI BİSİKLET PERFORMANSI VE OLİMPİYAT BAŞARILARINA ETKİSİ

Adı Soyadı	Kurumu	Eposta Adresi
DURAN AKBAŞ	**ALANYA ALAADDİN KEYKUBAT ÜNİVERSİTESİ**	**duranakbas7@gmail.com**
PROF. DR. IŞIK BAYRAKTAR	ALANYA ALAADDİN KEYKUBAT ÜNİVERSİTESİ	isik.bayraktar@alanya.edu.tr

Giriş Amaç:
Avrupa Komisyonu, Parlamentosu ve Konseyi tarafından Nisan 2024'te kabul edilen Avrupa Bisiklet Bildirgesi, bisikleti stratejik bir politika önceliği olarak belirleyerek aynı zamanda sürdürülebilir, erişilebilir, kapsayıcı, düşük maliyetli ve sağlıklı bir ulaşım ve rekreasyonel etkinlik biçimi olarak tanımlamıştır. Bildirgenin temel ilkelerinden biri olan bisiklet politikalarının geliştirilmesi ve güçlendirilmesi, tüm yönetim düzeylerinde bisiklet politikalarının oluşturulması, benimsenmesi ve güçlendirilmesini hedeflemektedir. Mevcut çalışma, bisiklet stratejisi bulunan ve bulunmayan Avrupa ülkelerinin Uluslararası Bisiklet Birliği (UCI) ülke sıralamaları ve puanları ile Tokyo 2021 ve Paris 2024 olimpiyat oyunları genel sıralama ve madalya sayılarının karşılaştırılması amacıyla yapılmıştır.
Yöntem:
Çalışmanın verileri, Avrupa Bisiklet Federasyonu (ulusal bisiklet stratejileri durumu dördüncü baskı), UCI (ülke sıralamaları ve puanları) ve Uluslararası Olimpiyat Komitesi (olimpiyat oyunları sıralaması ve madalya sayıları) resmi web sitesinden alınmıştır. Araştırmada Avrupa ülkelerinin bisiklet strateji durumu analiz edilmiş ve toplam 54 Avrupa ülkesi çalışmaya dahil edilmiştir. Verilerin analizinde normal dağılım gösteren değişkenler için bağımsız örneklem t testi, normal dağılım göstermeyen değişkenler için ise Mann-Whitney U testi uygulanmıştır. Mevcut stratejiye sahip 19 ülkenin ulusal bisiklet ağı, yol güvenliği, eğitim ve farkındalık, mali ve finansal teşvikler, endüstriyel strateji, bisiklet lojistiği ve bisiklet turizmi açısından 2021-2024 yılları arasındaki UCI sıralamaları ve puanları ile Tokyo 2021 ve Paris 2024 Olimpiyat Oyunları genel sıralamaları ve madalya sayıları karşılaştırılmıştır. Ayrıca, bisiklet stratejisine bulunan ve bulunmayan ülkelerin UCI sıralamaları, puanları ve olimpiyat sıralamaları ve madalya sayıları arasındaki farklılıklar değerlendirilmiştir.
Bulgular:
Elde edilen bulgulara göre, kadınlar ve erkekler kategorisinde bisiklet stratejisi bulunan ülkelerin ulusal bisiklet ağı, yol güvenliği, eğitim farkındalık, mali ve finansal teşvikler, endüstriyel strateji, bisiklet lojistik, bisiklet turizmi başlığı olup olmama durumuna göre UCI sıralamaları ve puanları ile olimpiyat sıralamaları ve madalya sayıları arasında anlamlı farklılık tespit edilememiştir. Ancak, kadınlar kategorisinde bisiklet stratejisi bulunan ülkelerin sıralamalarının 2021, 2022 ve 2024 yıllarında bisiklet stratejisi bulunmayan ülkelere kıyasla daha üst sırada olduğu ve UCI puanlarının daha yüksek olduğu belirlenmiştir. Olimpiyat oyunları genel sıralamalarında, bisiklet stratejisi bulunan ülkelerin sıralamalarının daha üst sırada ve toplam madalya sayısının daha fazla olduğu gözlemlenmiştir. Erkeklerde ise bisiklet stratejisi bulunan ülkelerin 2021, 2022, 2023 ve 2024 UCI sıralamalarının daha üst sırada olduğu ve ülke puanlarının daha yüksek olduğu tespit edilmiştir. Benzer şekilde, olimpiyat genel sıralamalarında bisiklet stratejisi bulunan ülkeler daha üst sıralarda yer alırken, bu ülkelerin genel madalya sayılarının daha fazla olduğu belirlenmiştir.
Sonuç:
Sonuç olarak, ülkelerin bisiklet stratejisine sahip olup olmamaları, sportif başarılarını etkilemektedir. Bisiklet stratejisi bulunmayan ülkelerin, hem UCI sıralamalarında hem de Olimpiyat Oyunları'nda daha iyi performans gösterebilmeleri için bir strateji belirlemeleri ve hayata geçirmeleri önerilmektedir. Bu durum, ülkelerin çeşitli alanlardaki gelişimlerine katkı sağlarken, aynı zamanda sportif başarılarını da artırmalarına olanak sağlayacaktır.

Anahtar Kelimeler: BİSİKLET STRATEJİSİ - UCI - OLİMPİYAT OYUNLARI

THE IMPACT OF BICYCLE STRATEGIES ON INTERNATIONAL CYCLING PERFORMANCE AND OLYMPIC SUCCESS WITHIN THE FRAMEWORK OF THE EUROPEAN BICYCLE DECLARATION

Introduction and Aim:
The European Declaration of Cycling, adopted by the European Commission, Parliament, and Council in April 2024, identifies cycling as a strategic policy priority and defines it as a sustainable, accessible, inclusive, low-cost, and healthy mode of transportation and recreational activity. One of the core principles of the Declaration is the development and strengthening of cycling policies, aiming to establish, adopt, and enhance such policies across all levels of governance. The present study was conducted with the aim of comparing the Union Cycliste Internationale (UCI) national rankings and points, as well as the overall rankings and medal counts from the Tokyo 2021 and Paris 2024 Olympic Games, between European countries with and without a national cycling strategy.
Method:
The data for this study were obtained from the official websites of the European Cyclists' Federation (fourth edition of the state of national cycling strategies), UCI (national rankings and points), and the International Olympic Committee (Olympic Games rankings and medal counts). The study analyzed the cycling strategy status of European countries and included a total of 54 European nations. For data analysis, an independent samples t-test was applied to variables with normal distribution, while the Mann-Whitney U test was used for variables that did not follow a normal distribution. The UCI rankings and points between 2021 and 2024, along with the overall rankings and medal counts from the Tokyo 2021 and Paris 2024 Olympic Games, were compared for 19 countries with an existing cycling strategy, based on various components such as national cycling networks, road safety, education and awareness, financial and fiscal incentives, industrial strategy, bicycle logistics, and cycling tourism. Additionally, differences in UCI rankings, points, Olympic rankings, and medal counts were assessed between countries with and without a national cycling strategy.
Findings:
According to the findings, no statistically significant differences were identified in UCI rankings and points or in Olympic rankings and medal counts in either the women's or men's categories based on whether countries with a national cycling strategy included components such as national cycling networks, road safety, education and awareness, financial and fiscal incentives, industrial strategy, bicycle logistics, and cycling tourism. However, in the women's category, countries with a national cycling strategy were found to have higher rankings and UCI points in 2021, 2022, and 2024 compared to those without a strategy. In the overall Olympic rankings, countries with a cycling strategy were also observed to rank higher and obtain a greater total number of medals. Similarly, in the men's category, countries with a national cycling strategy ranked higher in the UCI standings and achieved higher national points in 2021, 2022, 2023, and 2024. These countries also occupied higher positions in the overall Olympic rankings and recorded a greater total number of medals.
Conclusion:
In conclusion, the presence or absence of a national cycling strategy appears to influence countries' sporting success. It is recommended that countries without a cycling strategy develop and implement one in order to improve their performance in both UCI rankings and the Olympic Games. This approach will contribute to the development of countries in various sectors while also enabling them to enhance their sporting achievements.

Keywords: CYCLING STRATEGY - UCI - OLYMPIC GAMES

Oral Presentation

SPORCULARIN AKADEMİK ÖZYETERLİLİK, AKADEMİK YAŞAM DOYUMU VE AKADEMİK BEKLENTİ STRESLERİ: ÜNİVERSİTE ÖĞRENCİSİ PERSPEKTİFİNDEN BİR DEĞERLENDİRME

Adı Soyadı	Kurumu	Eposta Adresi
MUSTAFA BARIŞ SOMOĞLU	GÜMÜŞHANE ÜNİVERSİTESİ	barissomoglu@gmail.com
AHMET YILMAZ ALBAYRAK	GÜMÜŞHANE ÜNİVERSİTESİ	ahmetyilmazalbayrak@hotmail.com
ÖZLEM GÜNDÜZ	**GÜMÜŞHANE ÜNİVERSİTESİ**	**ozlemgndz.50@gmail.com**
ÖMER FARUK YAZICI	TOKAT GAZİOSMANPAŞA ÜNİVERSİTESİ	omerfaruk.yazici@gop.edu.tr

Giriş Amaç:
Üniversite öğrencilerinin akademik yaşamları, kişisel ve sosyal gelişimleri için oldukça önemli bir dönemi ifade etmektedir. Bu dönemde öğrenciler, hem akademik başarılarını en üst düzeye çıkarmayı hedeflerken hem de sosyal, kültürel ve sportif faaliyetlerde bulunarak kişisel gelişimlerini sağlamaya çalışmaktadır. Üniversite öğrencilerinin eğitim hayatlarını sürdürülebilir kılabilmeleri için, akademik performansları ve kişisel doyumları arasındaki dengeyi sağlamak oldukça kritiktir. Ancak, bu dengeyi kurmak, özellikle sporcu öğrenciler için daha zorlu bir süreç haline gelebilir. Buradan hareketle çalışmanın amacı, akademik özyeterlilik, akademik yaşam doyumu ve akademik beklentilere ilişkin stres düzeylerini belirlemek, arasındaki ilişkileri incelemek, birbirlerine etkilerini ortaya koymak ve belirlenen bazı değişkenler açısından anlamlı farklılaşıp farklılaşmadığını ortaya koymaktır.
Yöntem:
Araştırma, nicel bir yaklaşım benimsenerek gerçekleştirilmiş ve ilişkisel tarama modeli kullanılmıştır. Araştırmada, örneklem yöntemi olarak kolayda örnekleme tekniği kullanılmış ve 602 spor bilimleri öğrencisi araştırmaya dahil edilmiştir. Araştırma kapsamında, Kişisel Bilgi Formu, Akademik Özyeterlilik Ölçeği, Akademik Yaşam Doyumu Ölçeği ve Akademik Beklentilere İlişkin Stres Ölçeği kullanılmıştır. Verilerin analizinde betimsel ve tanımlayıcı istatistik, bağımsız guruplar için t-testi, tek yönlü varyans analizi, korelasyon ve regresyon analizleri kullanılmıştır. Verilerin normal dağılımı gösterdiği basıklık ve çarpıklık değerlerine göre belirlenmiştir. Anlamlılık düzeyi $p<0,05$ olarak kabul edilmiştir.
Bulgular:
Mevcut araştırma sonuçlarına göre katılımcıların akademik özyeterlik ve akademik yaşam doyumlarının ortalamanın altında olduğu, akademik streslerinin ise ortalamanın altında olduğu görülmüştür. BAğımzı değişkenler açısından incelendiğinde katılımcıların cinsiyet, millilik durumu, yaş, okuduğu bölüm, barınma ve gelir durumuna bağlı akademik özyeterlilikleri, akademik yaşam doyumları ve akademik beklentilerine yönelik stres durumlarında anlamlı farklılıklar tespit edilmiştir. Antrenörün cinsiyetine bağlı akademik yaşam doyumu kişisel doyum boyutunda ve spor branşı değişekine bağlı akademik özyeterlilik boyutunda anlamlı farklılık görülmüştür. Diğer önemli bir sonuç ise bu üç ölçek arasında anlamlı ilişkiler tespit edilmesidir. Ayrıca bu ölçekle arasında birbirlerinin anlamlı yordayıcısı olduğudur.
Sonuç:
Sonuç olarak, akademik yaşam doyumu arttıkça akademik beklentilere ilişkin stresin azaldığını, akademik öz-yeterlilik, akademik yaşam doyumu ve kişisel doyumun artmasının, akademik beklentiler kaynaklı stresi ve aile/öğretmen baskısını azalttığını ortaya koymaktadır. Diğer önemli bir sonuç ise akademik beklentilere ilişkin stresin artmasının, akademik özyeterlilik algısında bir düşüşe neden olduğunu; akademik yaşam doyumu arttıkça, akademik özyeterlilik algısının da yükseldiğini; akademik beklentilere ilişkin stres arttıkça akademik yaşam doyumunun azaldığını göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: AKADEMİK ÖZYETERLİLİK, - AKADEMİK YAŞAM DOYUMU, - AKADEMİK STRES

ATHLETES' ACADEMIC SELF-EFFICACY, ACADEMIC LIFE SATISFACTION, AND ACADEMIC EXPECTATION STRESS: AN EVALUATION FROM THE PERSPECTIVE OF UNIVERSITY STUDENTS

Introduction and Aim:
The academic life of university students represents a critical period for their personal and social development. During this time, students endeavor to optimize their academic achievements while concurrently seeking to foster their personal growth by engaging in social, cultural, and sporting activities. Ensuring the sustainability of the educational lives of university students necessitates maintaining equilibrium between academic performance and personal satisfaction. However, attaining this equilibrium can prove more arduous, particularly for student athletes. The objective of this study is to examine the stress levels associated with academic self-efficacy, academic life satisfaction, and academic expectations. The study will also examine the relationships between these variables, their effects on each other, and whether there are significant differences in terms of some variables.
Method:
The present study was conducted using a quantitative approach, with a relational survey model employed. The convenience sampling technique was utilized as the sampling method, and a total of 602 sport sciences students were included in the study.The Personal Information Form, Academic Self-Efficacy Scale, Academic Life Satisfaction Scale, and Stress Scale Related to Academic Expectations were used within the scope of the study. The collected data were then subjected to rigorous analysis, including descriptive and descriptive statistics, t-test for independent groups, one-way analysis of variance, correlation and regression analyses. The normal distribution of the data was determined using kurtosis and skewness values, and the significance level was set at $p<0.05$.
Findings:
The present study's findings indicate that the participants exhibited below-average academic self-efficacy and academic life satisfaction, while their academic stress was below average. A subsequent analysis of the variables revealed significant differences in the participants' academic self-efficacy, academic life satisfaction, and stress regarding academic expectations, contingent on gender, nationality, age, department, housing, and income status. Notably, the personal satisfaction dimension of academic life satisfaction exhibited significant differences based on the gender of the coach, while the academic self-efficacy dimension demonstrated variations depending on the sport branch.A salient finding is the presence of significant relationships between these three scales, underscoring their interconnected nature. Furthermore, these scales emerged as substantial predictors of each other, highlighting their interrelated dynamics.
Conclusion:
The findings of this study suggest that as academic life satisfaction increases, the stress related to academic expectations decreases. Furthermore, an increase in academic self-efficacy, academic life satisfaction, and personal satisfaction leads to a decrease in stress related to academic expectations and family/teacher pressure. A notable finding is the inverse relationship between academic stress and academic self-efficacy. Specifically, as academic stress rises, academic self-efficacy declines. Conversely, as academic life satisfaction increases, academic self-efficacy rises.

Keywords: ACADEMIC SELF-EFFICACY, - ACADEMIC LIFE SATISFACTION - ACADEMIC STRESS.

Oral Presentation

SOSYAL UYUMDA SPORUN ROLÜ: SİSTEMATİK LİTERATÜR İNCELEMESİ

Adı Soyadı	Kurumu	Eposta Adresi
SENA GÜLTEKİN	**ANKARA ÜNİVERSİTESİ**	**senagltkn1616@gmail.com**
FUNDA KOÇAK	ANKARA ÜNİVERSİTESİ	funda.kocak@ankara.edu.tr

Giriş Amaç:
Spor, toplumsal kalkınmada ve bireylerin sosyal uyumunda önemli bir araçtır. Literatürde, spor faaliyetlerine erişimin sosyal uyumu desteklediğine dair çeşitli çalışmalar bulunmaktadır. Ancak, bu alandaki araştırmaların genel eğilimlerini ortaya koyan sistematik bir incelemeye ihtiyaç duyulmaktadır. Bu çalışma, sporda sosyal uyum konusundaki literatürü sistematik olarak incelemeyi, araştırmalardaki eğilimleri belirlemeyi ve bulguları sınıflandırmayı amaçlamaktadır.
Yöntem:
Bu çalışmada, PRISMA modeline uygun olarak sistematik literatür taraması yöntemi kullanılmıştır. Bu kapsamda, araştırmanın amacına uygun seçim kriterleri belirlenmiş, veri kaynağı seçilmiş, veri çıkarma işlemi gerçekleştirilmiş, bulgular sınıflandırılmış ve raporlama protokolü izlenmiştir. Spor alanında yumuşak güç kavramını ele alan 2014-2025 yılları arasında Web of Science (WOS) veri tabanında yayımlanan 197 makale incelenmiştir. Belirlenen filtreleme kriterlerine göre yapılan eleme süreci sonucunda, uluslararası hakemli dergilerde yayımlanan 22 tam metin makale sistematik incelemeye tabi tutulmuştur. Seçilen çalışmalar; yayın yılı, ülke, dergi, veri toplama yöntemi ve aracı, örneklem grubu, kuramsal çerçeve, odaklandığı konu ve elde edilen bulgular açısından sınıflandırılmıştır.
Bulgular:
İncelenen araştırmalarda hem nitel hem de nicel yöntemlerin kullanıldığı, çalışmaların büyük çoğunluğunun 2024 yılında yayımlandığı ve en fazla araştırmanın yayımlandığı ülkenin Kanada olduğu belirlenmiştir. Araştırmaların ağırlıklı olarak spor temalı dergilerde yayımlandığı ve yetişkinler üzerinde gerçekleştirildiği görülmektedir. Elde edilen bulgular, sporun sosyal uyuma katkı sağladığını, spor politikalarının oluşturulmasında sosyal sorunların dikkate alınmasının önemli olduğunu ve dezavantajlı gruplar için sporun bir avantaj sunduğunu ancak spora erişimde çeşitli engellerle karşılaşıldığını ortaya koymaktadır. Ayrıca, serbest zaman engellerinin sosyal katılımı sınırlayan önemli bir faktör olduğu belirlenmiştir.
Sonuç:
Bu sistematik literatür taraması, sporun sosyal uyuma katkı sağladığını ve dezavantajlı gruplar için önemli bir avantaj sunduğunu ortaya koymuştur. Ancak, spora erişimde karşılaşılan engeller ve serbest zaman engellerinin sosyal katılımı sınırlayan faktörler olduğu belirlenmiştir. Elde edilen sonuçların bireylerin spora katılımında karşılaştıkları engelleri belirleyerek bu engelleri ortadan kaldıracak ulusal ve yerel politikaların geliştirilmesine katkı sağlayacağı düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: SPORLA KALKINMA - SOSYAL UYUM - SPOR POLİTİKASI

THE ROLE OF SPORT IN SOCIAL COHESION: A SYSTEMATIC LITERATURE REVIEW

Introduction and Aim:
Sport is an important tool in social development and the social cohesion of individuals. There are various studies in the literature that suggest access to sports activities supports social cohesion. However, there is a need for a systematic review that outlines the general trends in research in this field. This study aims to systematically review the literature on social cohesion in sport, identify trends in the research, and categorize the findings.
Method:
This study used the systematic literature review method in accordance with the PRISMA model. In this context, selection criteria appropriate to the research aim were determined, data sources were selected, data extraction was performed, findings were categorized, and the reporting protocol was followed. A total of 197 articles published between 2014-2025 in the Web of Science (WOS) database, addressing the concept of soft power in sport, were reviewed. After applying the defined filtering criteria, 22 full-text articles published in international peer-reviewed journals were included in the systematic review. The selected studies were classified based on publication year, country, journal, data collection method and tools, sample group, theoretical framework, focus area, and findings.
Findings:
The reviewed studies employed both qualitative and quantitative methods, with the majority of the studies published in 2024. Canada was the country with the highest number of published studies. Most of the studies were published in sport-themed journals and focused on adults. The findings indicate that sport contributes to social cohesion, that it is important to consider social issues when developing sport policies, and that sport offers advantages for disadvantaged groups, although there are barriers to accessing sport. Furthermore, it was found that time constraints and leisure barriers significantly limit social participation.
Conclusion:
This systematic literature review demonstrates that sport contributes to social cohesion and offers significant advantages for disadvantaged groups. However, barriers to accessing sport and leisure-related constraints have been identified as limiting factors in social participation. The results suggest that identifying the barriers individuals face in participating in sport can contribute to the development of national and local policies aimed at eliminating these barriers.

Keywords: SPORTS FOR DEVELOPMENT - SOCIAL COHESION - SPORT POLICY

Oral Presentation

SPOR BİLİMLERİ FAKÜLTESİ ÖĞRENCİLERİNİN BOŞ ZAMAN BECERİKLİLİĞİ VE CİDDİ BOŞ ZAMAN KARİYERLERİNİN İNCELENMESİ

Adı Soyadı	Kurumu	Eposta Adresi
RIFAT YAĞMUR	AFYON KOCATEPE ÜNİVERSİTESİ	ryagmur@aku.edu.tr
SEBİHA GÖLÜNÜK BAŞPINAR	AFYON KOCATEPE ÜNİVERSİTESİ	sgolunuk@gmail.com
HALİME DİNÇ	AFYON KOCATEPE ÜNİVERSİTESİ	halimedinc@yandex.com
SAİME EMEKSİZ	**AFYON KOCATEPE ÜNİVERSİTESİ**	**emeksizsaime@gmail.com**

Giriş Amaç:
Spor Bilimleri Fakültesi öğrencilerinin boş zaman becerikliliği ile ciddi boş zaman kariyerleri arasındaki ilişkiyi anlamak amacıyla gerçekleştirilen bu araştırmada, öğrencilerin boş zaman etkinliklerinin bireysel gelişimlerine olan etkisi incelenmiştir. Ayrıca, ciddi boş zaman kariyerinin önemi ve spor bilimleri öğrencileri üzerindeki etkileri ele alınarak, bu alandaki akademik boşlukların giderilmesine katkı sağlanması amaçlanmıştır.
Yöntem:
Bu bağlamda, 2024-2025 öğretim yılında Afyon Kocatepe Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi'nde öğrenim gören 163 erkek ve 130 kadın olmak üzere toplam 293 birey gönüllü olarak katılım sağlamıştır Örneklem sayısının hesaplamasında Krejcie ve Morganın (1970) oluşturduğu örneklem büyüklüğü tablosundan yararlanılmıştır. Araştırmada anlamlılık düzeyi p 0,05 belirlenirken buna karşılık gelen güven düzeyi %95'tir. Çalışmada, veri toplama aracı olarak katılımcıların demografik bilgilerini belirlemek amacıyla kişisel bilgi formu ile "Boş Zaman Becerikliliği Ölçeği" ve "Ciddi Boş Zaman Kariyer Ölçeği" kullanılmıştır. Verilerin analizinde betimsel istatistik yöntemleri, Independent Samples T testi, tek yönlü Varyans Analizi (ANOVA) ve regresyon analizi testleri uygulanmıştır. Ölçeklerin güvenirliği, Cronbach Alpha iç tutarlılık katsayıları hesaplanarak test edilmiştir.
Bulgular:
Öğrenciler, günlük yaşamlarında multidisipliner alanda kendilerini gerçekleştirme ihtiyacı duyarlar. Bu ihtiyaç doğrultusunda, boş zaman, en verimli geçirebilecekleri bir zaman dilimi olarak öne çıkmaktadır. Genç bireylerin boş zamanlarında gerçekleştirdiği etkinlikler, bilgi ve becerilerin geliştirilmesinin yanında öğrencilerin kariyer hedeflerinde belirgin farklılıklar oluşturabilmektedir. Ayrıca, ebeveyn eğitiminin, öğrencilerin boş zaman becerikliliği ve kariyer gelişimi üzerinde olumlu bir etkisi olduğu belirlenmiştir. Çalışmada, öğretmenlik, antrenörlük ve rekreasyon bölümleri arasındaki boş zaman becerikliliği ve ciddi boş zaman kariyerlerine dair anlamlı bir fark bulunmamıştır. Regresyon analizi sonucunda, boş zaman becerikliliği ile kariyer gelişimi arasında anlamlı bir ilişki olduğu tespit edilmiştir. Bu bulgu, spor bilimleri öğrencilerinin boş zaman becerilerini geliştirme tercihleri ile boş zamanlarının kariyerlerine nasıl yansıdığına dair önemli bir araştırma alanı oluşturmaktadır.
Sonuç:
Sonuç olarak, Spor Bilimleri Fakültesi öğrencilerinin boş zaman becerikliliği ile ciddi boş zaman kariyerleri arasındaki ilişkiyi inceleyerek, boş zaman etkinliklerinin bireysel gelişimi nasıl şekillendirdiğini ve bu süreçte tercih edilen aktivitelerin iş ve kariyer dünyasına nasıl yansıdığını vurgulamaktadır. Elde edilen bulgular, aile eğitim durumunun boş zaman becerikliliğini ve gelecek kariyerine etkisi olduğu görülmüştür. Öğrencilerin boş zamanlarında gerçekleştirdikleri etkinliklerin mesleki yaşamlarına ve kariyer hedeflerine etkide bulunabileceğini ortaya koymaktadır.

Anahtar Kelimeler: BOŞ ZAMAN BECERİKLİLİĞİ - CİDDİ BOŞ ZAMAN KARİYERİ - BOŞ ZAMAN

INVESTIGATION OF LEISURE TIME CRAFTING AND SERIOUS LEISURE CAREERS OF FACULTY OF SPORT SCIENCES STUDENTS

Introduction and Aim:
In this study, which was conducted to understand the relationship between leisure time crafting and serious leisure time careers of the students of the Faculty of Sport Sciences, the effects of leisure time activities of the students on their individual development were examined. In addition, the importance of serious leisure time career and its effects on sport sciences students were discussed and it was aimed to contribute to the elimination of academic gaps in this field.
Method:
In this context, a total of 293 individuals, 163 males and 130 females, studying at Afyon Kocatepe University Faculty of Sport Sciences in the 2024-2025 academic year, participated voluntarily. In the study, personal information form, “Leisure Time Crafting Scale” and “Serious Leisure Time Career Scale” were used as data collection tools to determine the demographic information of the participants. Descriptive statistical methods, Independent Samples T test, one-way Analysis of Variance (ANOVA) and regression analysis tests were applied to analyze the data. The reliability of the scales was tested by calculating Cronbach Alpha internal consistency coefficients.
Findings:
The university period is a period when young individuals have the opportunity to develop themselves through recreational activities and spend their leisure time in the most productive way. Students need to realize themselves in multidisciplinary fields in their daily lives. In line with this need, leisure time stands out as a period of time that they can spend most efficiently. The activities that young people carry out in their free time can create significant differences in students' career goals as well as the development of knowledge and skills. In addition, parental education was found to have a positive effect on students' leisure time resourcefulness and career development. In the study, no significant difference was found between teaching, coaching and recreation departments regarding leisure time resourcefulness and serious leisure time careers. Regression analysis revealed that there was a significant relationship between leisure resourcefulness and career development. This finding constitutes an important area of research on sport sciences students' preferences for developing leisure time skills and how their leisure time reflects on their careers.
Conclusion:
As a result, by examining the relationship between leisure time resourcefulness and serious leisure time careers of the students of the Faculty of Sport Sciences, it emphasizes how leisure time activities shape individual development and how the activities preferred in this process are reflected in the world of work and career. The findings reveal that the activities that students perform in their leisure time can have an impact on their professional lives and career goals.

Keywords: LEISURE CRAFTING - SERIOUS LEISURE CAREER - LEISURE

Oral Presentation

REKREASYONEL SPOR YAPAN BİREYLERİN SPOR TEKNOLOJİLERİ TUTUMLARI İLE GİYİLEBİLİR TEKNOLOJİK SPOR ÜRÜNLERİNE YÖNELİK TUTUMLARI ARASINDAKİ İLİŞKİ

Adı Soyadı	Kurumu	Eposta Adresi
ESRA PİŞMİŞ	**KOCAELİ ÜNİVERSİTESİ**	**esratopcuoglu.199910@gmail.com**
MUHAMMET EYÜP UZUNER	KOCAELİ ÜNİVERSİTESİ	meu1985@hotmaiil.com
MELİKE SOYDEMİR	KOCAELİ ÜNİVERSİTESİ	melikesoydemir1@gmail.com

Giriş Amaç:
Giriş: Teknolojinin spor bilimiyle bütünleşmesi, özellikle rekreatif sporcular için antrenman ve sağlık yönetimini dönüştürücü bir etki yaratmıştır. Giyilebilir teknolojiler, bu dönüşümün öncüsü olarak, sporculara performanslarını artırmaları, sağlık verilerini takip etmeleri ve egzersiz rutinlerini kişiselleştirmeleri konusunda benzersiz fırsatlar sunmaktadır (Piwek, L., et al., 2016). Amaç: Bu araştırmanın amacı; Rekreasyonel spor yapan bireylerin spor teknolojileri tutumları ile giyilebilir teknolojik spor ürünlerine yönelik tutumları arasındaki ilişkisini incelemektir.
Yöntem:
Yöntem: Bu etkili, Türkiye'nin farklı bölgelerinde 18-60 yaş aralığındaki bireylerden oluşan bir grup kullanıldı. Veri toplama süreci, çevrimiçi bir anket aracılığıyla gerçekleştirilmiş ve mevcutta e-posta yoluyla ulaştırılmıştır. Anketin tamamlanma süresi 10-15 dakika olarak belirlenmiştir. Elde edilen veriler SPSS yazılımı kullanılarak analiz edilmiştir. Bu araştırmada veri toplama süreci, çevrimiçi olarak hazırlanan bir anket aracılığıyla gerçekleştirilmiştir. Anket, katılımcıların demografik bilgilerini, spor teknolojileri ve giyilebilir teknolojik spor ürünlerine yönelik tutumlarını ölçmek amacıyla tasarlanmıştır. Anket formu, literatür taraması sonucunda belirlenen ölçekler ve araştırma ekibi tarafından oluşturulan demografik bilgi formundan oluşmaktadır. Anketin ilk bölümünde, katılımcıların temel demografik bilgilerini elde etmek amacıyla Demografik Bilgi Formu kullanılmıştır. Bu formda, katılımcıların yaş, cinsiyet, eğitim düzeyi, meslek ve gelir durumu gibi değişkenleri içeren sorular yer almaktadır.
Bulgular:
Bulgular: Yapılan analizler sonucunda, spor teknolojilerinin kullanım maliyetleri ve kullanım süresi arasında zayıf bir negatif ilişki kullanıldığı görülmüştür ($p<0.05$). Cinsiyet değişkenine göre spor teknolojisini barındıran anlamlı bir fark bulunmamıştır ($p>0.05$). Eğitim durumu ile sahip olunan teknoloji türü arasında kalıcı olarak anlamlı bir ilişki saptanmamış olup ($p>0.05$), eğitim seviyesi seçeneği belirli teknolojilere sahip olma durumunda bir değişim gözlemlenmemiştir. Katılımcıların büyük bir bölümünün asgari ücret düzeyi gelirin önceden belirlenmiş olup olmadığı, gelir düzeyi ile spor teknolojisi kullanımı arasında anlamlı bir ilişki bulunmamıştır ($p>0,05$). Katılımcıların favori spor dalları arasında en çok tercih edilen kategorinin "Diğer" olduğu, bunun koşu ve koşu aktivitelerinin takip edildiği görülmektedir.
Sonuç:
Sonuç: Araştırmaların, spor teknolojilerinin ve giyilebilir olarak piyasaya sürülmesi, özellikle yüksek eğitim bilgilerine sahip bireyler arasında daha yaygın olarak gösterilmekteydi. Ayrıca bu ürünlere yönelik tutumların genellikle olumlu olduğu tespit edilmiştir. Ancak gizlilik ve veri güvenliği endişelerinin teknolojik adaptasyonun olumsuz etkileneceği belirlendi.

Anahtar Kelimeler: REKREASYONEL SPOR - SPOR TEKNOLOJİLERİ - GİYİLEBİLİR TEKNOLOJİK

RELATIONSHIP BETWEEN INDIVIDUALS DOING RECREATIONAL SPORTS AND THEIR ATTITUDES TOWARDS WEARABLE TECHNOLOGICAL SPORTS PRODUCTS

Introduction and Aim:
Introduction: The integration of technology with sports science has had a transformative effect on training and health management, especially for recreational athletes. Wearable technologies, as the pioneers of this transformation, offer athletes unique opportunities to increase their performance, track their health data, and personalize their exercise routines (Piwek, L., et al., 2016). Purpose: The purpose of this research is to examine the relationship between the attitudes of recreational sports individuals towards sports technologies and their attitudes towards wearable technological sports products.
Method:
Method: This study used a group of individuals between the ages of 18-60 from different regions of Türkiye. The data collection process was carried out through an online survey and was currently delivered via e-mail. The survey completion time was determined as 10-15 minutes. The obtained data was analyzed using SPSS software. The data collection process in this study was carried out through an online survey. The survey was designed to measure the demographic information of the participants and their attitudes towards sports technologies and wearable technological sports products. The survey form consists of scales determined as a result of the literature review and a demographic information form developed by the research team. In the first part of the survey, the Demographic Information Form was used to obtain basic demographic information of the participants. This form includes questions including variables such as age, gender, education level, occupation and income status of the participants.
Findings:
Findings: As a result of the analysis, it was seen that there was a weak negative relationship between the usage costs and usage time of sports technologies ($p<0.05$). No significant difference was found regarding sports technology according to the gender variable ($p>0.05$). No permanent significant relationship was found between the education status and the type of technology owned ($p>0.05$), and no change was observed in the status of having certain technologies according to the education level option. No significant relationship was found between the income level and the usage of sports technology ($p>0.05$) whether the minimum wage level of the majority of the participants was predetermined or not. It was seen that the most preferred category among the participants' favorite sports was "Other", and this was followed by running and jogging activities.
Conclusion:
Conclusion: Research has shown that sports technologies and wearables are more common in the market, especially among individuals with higher education credentials. It has also been determined that attitudes towards these products are generally positive. However, it has been determined that privacy and data security concerns will negatively affect technological adoption.

Keywords: RECREATIONAL SPORTS - SPORTS TECHNOLOGIES - WEARABLE TECHNOLOGY

Oral Presentation

ZAMAN YOLCULUĞU YÖNTEMİ İLE SERBEST ZAMANI YENİDEN DÜŞÜNMEK: AKTİVİTE, SERBEST ZAMAN DENEYİMİ VE KÜLTÜREL KATILIMI BÜTÜNLEŞTİRMEK

Adı Soyadı	Kurumu	Eposta Adresi
DEVRİM ZERENGÖK	**MANİSA CELÂL BAYAR ÜNİVERSİTESİ**	devrim.zerengok@cbu.edu.tr
SELHAN ÖZBEY	MANİSA CELÂL BAYAR ÜNİVERSİTESİ	selhanozbey@xn--gail-5qa.com

Giriş Amaç:
Bu çalışma, Zaman Yolculuğu Yöntemini, başlangıçta eğitim bağlamında tasarlanmış bir yaklaşım olarak, hem etkinlik hem de deneyim olarak serbest zaman alanına entegre etmek için kavramsal bir çerçeve geliştirmeye yönelik öncü bir yaklaşımdır. Yöntemin deneyimsel ve ilişkisel öğrenmeye vurgu yapması ve yerel mirası etkileşim platformu olarak kullanması (Westergren, 2020), serbest zaman çalışmalarının temel hedefleriyle örtüşmektedir. Bu hedefler arasında toplumsal katılım, kültürel farkındalık ve bireysel iyi oluş yer almaktadır (Falk & Dierking, 2016; Stebbins, 2020). Zaman yolculuğu, serbest zaman deneyimleri ve rekreatif etkinlikler arasındaki teorik kesişimleri inceleyerek, bu çalışma, yöntemin serbest zaman programlaması ve araştırmalarına uygulanabilmesi için bir temel oluşturmayı amaçlamaktadır.
Yöntem:
Doküman Analizi Kullanarak Kavramsal Bir Çalışma: Bu çalışma, Zaman Yolculuğu Yöntemi, serbest zaman etkinlikleri ve deneyimsel katılım konularındaki literatürü sistematik olarak incelemek amacıyla doküman analizi yöntemini kullanmaktadır. Eğitim, miras turizmi, serbest zaman programlaması ve deneyimsel öğrenme alanlarından elde edilen bulguları sentezleyerek: Zaman Yolculuğu Yöntemi ile serbest zaman çalışmaları arasındaki teorik uyumu inceler, yöntemin serbest zaman bağlamına uyarlanabilmesi için kavramsal bir çerçeve geliştirir, yöntemin serbest zaman teorisi ve pratiğine katkılarını tartışır, gelecek araştırmalar için yönelimleri ve serbest zaman programlamasına yönelik çıkarımları belirler.
Bulgular:
Serbest Zamanda Zaman Yolculuğu: Etkinlik ve Deneyim Olarak Konumlandırma Zaman Yolculuğu Yöntemi, dramatizasyon, rol yapma ve tarihsel bağlama dalma süreçlerine dayanarak, hayal gücünü, yaratıcılığı ve etkileşimi teşvik eden rekreatif etkinliklerle örtüşmektedir. Bir serbest zaman etkinliği olarak, hikâye anlatımı, rol üstlenme ve etkileşimli problem çözme süreçlerini içererek, yapılandırılmış ancak dinamik bir katılım sunar. Bir serbest zaman deneyimi olarak, katılımcılar kurguya dayalı tarihsel senaryolar aracılığıyla günümüz meseleleri üzerine düşünerek kültürel yorumlama, duygusal bağlantı kurma ve geleceğe yönelik düşünme süreçlerine katılırlar. Bu çalışma, Zaman Yolculuğu Yöntemi'ni hem yapılandırılmış serbest zaman etkinlikleri hem de dönüştürücü serbest zaman deneyimleri çerçevesinde konumlandırarak, yöntemin eğlence, kişisel gelişim ve anlamlı sosyal etkileşim sağlama potansiyeline dikkat çekmektedir.
Sonuç:
Zaman Yolculuğu Yöntemi, dünya genelinde deneyimsel öğrenme, kültürel katılım ve sosyal içermeyi teşvik etmek amacıyla yaygın olarak uygulanmaktadır(https://bridgingages.com/). Bridging Ages , bu yöntemin kullanımını teşvik etmek için konferanslar ve etkinlikler düzenleyerek önemli bir rol oynamaktadır (Westergren, 2020). Türkiye'de, yöntem kültürel miras projelerinde ve topluma dayalı serbest zaman programlarında uygulanmış, tarihsel farkındalığı ve kültürlerarası diyaloğu güçlendirmiştir (Zerengok vd., 2018). Bu çalışma, gelecekteki araştırmaların yöntemin farklı kültürel bağlamlarda, katılımcı profillerinde ve çağdaş serbest zaman eğilimlerinde nasıl uyarlanabileceğini keşfetmesini önermektedir. Bu tür araştırmalar, yöntemin kapsayıcı, dönüştürücü ve anlamlı serbest zaman deneyimlerini teşvik etmedeki geçerliliğini ve etkisini artıracaktır.

Anahtar Kelimeler: ZAMAN YOLCULUĞU - SERBEST ZAMAN - KÜLTÜREL KATILIM

RE-THINKING LEISURE THROUGH TIME TRAVEL: BRIDGING ACTIVITY, EXPERIENCE, AND CULTURAL ENGAGEMENT

Introduction and Aim:
This study is a preliminary approach to develop a conceptual framework for integrating the Time Travel Method, originally designed for educational contexts, into the field of leisure as both an activity and an experience. The method's emphasis on experiential and relational learning, coupled with its use of local heritage as a platform for engagement(Westergren, 2020), aligns with key objectives in leisure studies, such as community engagement, cultural awareness, and personal well-being (Falk & Dierking, 2016; Stebbins, 2020). By examining the theoretical intersections between time travel, leisure experiences, and recreational activities, this study seeks to establish a foundation for applying the method in leisure programming and research.

Method:
A Conceptualizing Study Using Document Analysis: This study employs document analysis to systematically review literature on the Time Travel Method, leisure activities, and experiential engagement. By synthesizing insights from education, heritage tourism, leisure programming, and experiential learning, the study: Explores theoretical alignment between the Time Travel Method and leisure studies. Develops a conceptual framework for adapting the method to leisure settings. Discusses its contributions to leisure theory and practice. Identifies future research directions and implications for leisure programming.

Findings:
Time Travel in Leisure as Activity and Experience: The Time Travel Method, with its emphasis on dramatization, role-play, and historical immersion, aligns with recreational activities that stimulate imagination, creativity, and engagement. As a leisure activity, it involves storytelling, role assumption, and interactive problem-solving, providing structured yet dynamic participation. Simultaneously, it fosters immersive leisure experiences, as participants reflect on contemporary issues through fictionalized historical scenarios, engaging in cultural interpretation, emotional connection, and future-oriented thinking. By positioning the Time Travel Method within both structured leisure activities and transformative leisure experiences, this study highlights its potential to enhance enjoyment, personal growth, and meaningful social interaction in leisure settings.

Conclusion:
The Time Travel Method is widely applied in Europe and worldwide for experiential learning, cultural engagement, and social inclusion, with Bridging Ages(https://bridgingages.com/) playing a key role in organizing conferences and events to promote its use in education, leisure, and heritage programs (Aronsson, 2016; Westergren, 2020). In Turkey, the method has been implemented in cultural heritage projects and community-based leisure programs, enhancing historical awareness and intercultural dialogue (Zerengok, Guzel, & Ozbey, 2018). This study proposes that future research should explore contextual adaptations of the method across different cultural settings, participant demographics, and evolving leisure trends. Such explorations will ensure its relevance and impact in promoting inclusive, transformative, and meaningful leisure experiences.

Keywords: TIME TRAVEL - LEISURE - CULTURAL ENGAGEMENT

Oral Presentation

REKREASYONEL AMAÇLI KAYAK SPORUNA YÖNELİK TUTUM ÖLÇEĞİNİN GELİŞTİRİLMESİ: GEÇERLİK VE GÜVENİRLİK ÇALIŞMASI

Adı Soyadı	Kurumu	Eposta Adresi
DAVUT BUDAK	**ATATÜRK ÜNİVERSİTESİ**	**dbudak@atauni.edu.tr**
ÖZGÜR HAMZA KÜÇÜK	ARDAHAN ÜNİVERSİTESİ	ozgurhamzakucuk@ardahan.edu.tr

Giriş Amaç:
Kayak, kış sporları arasında yer alan ve popülaritesi gün geçtikçe artan bir rekreasyonel aktivite olarak dikkat çekmektedir. Bireylerin çeşitli rekreasyonel aktivitelere olduğu gibi kayak sporuna yönelik tutumlarını etkileyen faktörlerin belirlenmesi önemlidir. Özellikle, kayak sporuyla ilgilenen bireylerin bu spor hakkındaki görüşlerinin ölçülmesi gereklidir. Bu doğrultuda, çalışmamızın amacı, Öncü ve diğ., (2015) tarafından geliştirilen "Basketbol Tutum Ölçeği" maddelerini temel alarak, rekreasyonel amaçla kayak yapan bireylerin kayak sporuna yönelik tutumlarını ölçmek için geçerli ve güvenilir bir ölçme aracı geliştirmektir.
Yöntem:
Araştırmanın çalışma grubunda kayak sporu yapan ve kolayda örnekleme yöntemiyle çalışmaya dahil edilen toplam 335 (Ortyaş= 22.54 ± 4.47) katılımcı yer almıştır. Kayak Tutum Ölçeği (KTÖ) 5'Likert tipi bir ölçektir ve orjinal formu 2 alt boyut ve toplam 10 maddeden oluşmaktadır Verilerin analizinde, tanımlayıcı istatistiklere ek olarak ölçeğin faktör yapısını belirlemek amacıyla açımlayıcı faktör analizi (AFA) yapılmıştır. AFA'den elde edilen madde-faktör yapısı ise doğrulayıcı faktör analizi (DFA) ile test edilmiştir. Ölçeğin alt boyutları arasındaki ilişki düzeyini belirlemek için basit korelasyon analizi ve ölçeğin güvenirliğini test etmek amacıyla Cronbach's Alpha iç tutarlık katsayıları hesaplanmıştır. Elde edilen verilerin analizinde SPSS 26.00 ve AMOS 23.0 istatistiki analiz programları kullanılmıştır.
Bulgular:
AFA sonucunda orijinal ölçekle tutarlı olarak toplam varyansın %63.95'ini açıklayan 2 alt boyut ve 10 maddeden oluşan bir yapı elde edilmiştir. Ölçeğin alt boyutları arasında istatistiksel olarak anlamlı ilişkiler olmadığı tespit edilmiştir. KTÖ'nün faktör yapısını test etmek için yapılan DFA sonuçlarına göre sınanan modelin uyum indeksi değerlerinin kabul edilebilir ve iyi uyum aralığında (χ2/sd= 3.12, GFI= 0.94, AGFI= 0.91, NFI= 0.93, CFI= 0.95, IFI= 0.95 ve RMSEA= 0.08) olduğu belirlenmiştir. Ölçekte yer alan 10 maddenin standardize edilmiş faktör yükleri 0.60-0.82 arasında değişmektedir. KTÖ'nin yakınsak geçerliğini belirlemek için hesaplanan açıklanan ortalama varyans ve yapı güvenirliği değerlerinin kabul edilebilir sınırlar içerisinde olduğu belirlenmiştir. Ölçekte yer alan iki alt boyut (f1= 0.80, f2= 0.89) iç tutarlık katsayısının kabul edilebilir sınırların üzerinde olduğu saptanmıştır.
Sonuç:
Elde edilen bulgular, KTÖ'nün geçerliği ve güvenirliği konusunda güçlü kanıtlar sunmaktadır. Bu bağlamda, gelecekteki çalışmalar, KTÖ'nün kayak sporu yapan bireylerin tutumlarını belirlemede kullanılabilecek geçerli bir ölçüm aracı olduğunu ortaya koymaktadır. Ayrıca, gelecekteki araştırmalar, kayak sporuna yönelik tutumları daha derinlemesine inceleyerek, ölçeğin geçerliliğini artırmak amacıyla nitel araştırma yöntemleri kullanarak yeni ölçüm maddeleri eklemeyi göz önünde bulundurabilir.

Anahtar Kelimeler: KAYAK SPORU - TUTUM - PSİKOMETRİK ÖZELLİKLER

DEVELOPMENT OF THE ATTITUDE SCALE TOWARDS RECREATIONAL SKIING: A VALIDITY AND RELIABILITY STUDY

Introduction and Aim:
Skiing is a winter sport that stands out as a recreational activity with increasing popularity. Identifying the factors that influence individuals' attitudes toward various recreational activities, including skiing, is important. In particular, measuring the opinions of individuals interested in skiing is essential. Accordingly, the aim of this study is to develop a valid and reliable measurement tool to assess the attitudes of individuals engaging in recreational skiing, based on the items of the “Basketball Attitude Scale” developed by Öncü et al. (2015).
Method:
The research's study group consisted of a total of 335 (Mage= 22.54 ± 4.47) participants who practice skiing and were included in the study through a convenience sampling method. The Ski Attitude Scale (SAS) is a 5-point Likert-type scale, and its original form consists of two sub-dimensions and a total of 10 items. In addition to descriptive statistics, exploratory factor analysis (EFA) was used in the data analysis to test the factor structure of the the scale. Confirmatory factor analysis (CFA) was used to validate the item-factor structure reported with EFA. Pearson correlation analysis was used to examine the relationship between the sub-dimensions of the scale and Cronbach's alpha internal consistency coefficients were calculated to test the reliability of the scale. SPSS 26.00 and AMOS 23.0 statistical analysis programs were used in the analysis of the data.
Findings:
As a result of EFA, a structure consisting of two sub-dimensions and 10 items, explaining 63.95% of the total variance, was obtained, consistent with the original scale. It was found that there were no statistically significant relationships between the subdimensions of the scale. According to the results of the CFA conducted to test the factor structure of the scale (SAS), the fit index values of the tested model were found to be within acceptable and good fit range (χ^2/df= 3.12, GFI= 0.94, AGFI= 0.91, NFI= 0.93, CFI= 0.95, IFI= 0.95, and RMSEA= 0.08). Standardized factor loads of 10 items in the scale ranged from 0.60 to 0.82. To determine the convergent validity of the SAS, it was found that the calculated explained average variance and construct reliability values were within acceptable limits. The Cronbach's Alpha internal consistency coefficients for the two sub-dimensions of the scale (f1= 0.80, f2= 0.89) were found to be above the acceptable limits.
Conclusion:
The findings provide strong evidence for the validity and reliability of the SAS. In this context, future studies suggest that the SAS can serve as a valid tool for assessing the attitudes of individuals who engage in skiing. Additionally, future research could consider exploring attitudes toward skiing in more depth and enhancing the scale's validity by incorporating new measurement items through qualitative research methods.

Keywords: SKIING - ATTITUDE - PSYCHOMETRIC PROPERTIES

Oral Presentation

‘‘BİR YOLU VAR!’’: SERBEST ZAMAN ENGELLERİNİN YAŞAM DOYUMU ÜZERİNDEKİ ETKİSİNDE SERBEST ZAMAN KOLAYLAŞTIRICILARININ DÜZENLEYİCİ ROLÜ

Adı Soyadı	Kurumu	Eposta Adresi
CEMAL YALÇIN	**ANKARA ÜNİVERSİTESİ**	**cemalyalcin@ankara.edu.tr**

Giriş Amaç:
Serbest zaman aktivitelerine katılımı engelleyen faktörler, bireylerin fiziksel, psikolojik ve sosyolojik yönden pek çok olumsuz etki yaratmaktadır. Serbest zaman engelleri bireylerin farklı yaşam dönemlerinde ortaya çıkabilir ve yaşam doyumları üzerinde önemli bir ölçüde olumsuz etkilere neden olabilir. Bu olumsuz etkilerle başa çıkmada serbest zaman kolaylaştırıcıları koruyucu bir tampon görevi görerek olumsuz faktörlerin etkisini azaltmada önemli bir araç olarak düşünülmektedir. Bu bağlamda çalışmanın amacı, serbest zaman engellerinin yaşam doyumu üzerindeki etkisinde serbest zaman kolaylaştırıcılarının düzenleyici rolünün araştırılmasıdır.
Yöntem:
İlişkisel tarama modelindeki araştırmanın çalışma grubunu kolayda örneklem yöntemiyle seçilen 293 kadın (%71.8), 115 erkek (%28.2) toplam 408 (Ortyaş=20.45±2.14) üniversite öğrencisi oluşturmaktadır. Çalışmada veri toplamak amacıyla “Boş Zaman Engelleri Ölçeği-Kısa Formu (BZEÖ-KF)”, ‘‘Serbest Zaman Kolaylaştırıcıları Ölçeği (SZKÖ)” ve ‘‘Yaşam Doyumu Ölçeği (YDÖ)’’ kullanılmıştır. Parametrik testlerin temel varsayımlarının test edilmesinden sonra, Pearson korelasyon analizi ve serbest zaman engellerinin yaşam doyumu üzerindeki etkisinde serbest zaman kolaylaştırıcılarının düzenleyici etkisini tespit etmek amacıyla SPSS Process Makro (Model 1) kullanılmıştır.
Bulgular:
Araştırma kapsamında yapılan Pearson korelasyon analiz sonuçlarına göre, BZEÖ-KF ile SZKÖ ve YDÖ ortalama puanları arasında negatif yönde bir ilişki bulunmuştur ($p<0,01$). Analiz sonuçları, serbest zaman engellerinin, yaşam doyumu üzerindeki etkisinde serbest zaman kolaylaştırıcılarının düzenleyici rolünün anlamlı olduğunu göstermiştir ($\beta = -0,21$, %95 GA [-0,3780, -0,0515]). Düzenleyici etkinin ayrıntıları incelendiğinde, serbest zaman kolaylaştırıcılarının yüksek ($\beta = -0,44$, %95 GA [-0,6621, -0,2245]) olduğu durumlarda serbest zaman engellerinin yaşam doyumuna olan olumsuz etkisinin azaldığı görülmektedir. Dolayısıyla, serbest zaman kolaylaştırıcılarının yüksek olması durumunda, serbest zaman engellerinin yaşam doyumuna olan etkisi daha az olmaktadır.
Sonuç:
Genel olarak, serbest zaman engellerinin, üniversite öğrencilerinde olumsuz duygular oluşturarak yaşam doyumunu etkilediği ancak serbest zaman kolaylaştırıcının yüksek düzeyde algılanması engellerin yarattığı olumsuz etkileri hafifleterek koruyucu bir tampon görevi gördüğü sonucuna ulaşılabilir. Bu çalışmanın literatürde, serbest zaman engelleri, serbest zaman kolaylaştırıcıları ve yaşam doyumu arasındaki ilişkiye dair düzenleyici bir model üzerinden ortaya koyan ilk çalışma olması bakımından önem arz ettiği düşünülmektedir. Bu araştırmanın, teorik ve pratik sonuçlarının, üniversite öğrencilerinin serbest zaman aktivitelerine katılımlarında karşılaştıkları engellerin psikolojik faktörler üzerine olumsuz etkilerinin üstesinden gelmede serbest zaman kolaylaştırıcıları üzerine mevcut literatüre olumlu katkılar sağlaması beklenmektedir.

Anahtar Kelimeler: SERBEST ZAMAN ENGELLERİ - SERBEST ZAMAN KOLAYLAŞTIRICILARI - YAŞAM DOYUMU

‘‘THERE IS A WAY!’’: THE MODERATING ROLE OF LEISURE FACILITATORS IN THE EFFECT OF LEISURE CONSTRAINTS ON LIFE SATISFACTION

Introduction and Aim:
Factors that constrain individuals from participating in leisure activities have many negative physical, psychological and sociological effects. Leisure constraints can occur at different life stages of individuals and can have a significant negative effects on their life satisfaction. In coping with these negative effects, leisure facilitators are considered to be an important tool in reducing the impact of negative factors by acting as a protective buffer. In this context, the aim of this study is to investigate the moderating role of leisure facilitators in the effect of leisure constraints on life satisfaction.
Method:
The study group of the correlational model research consists of 408 (Mage=20.45±2.14) university students (293 female (71.8%), 115 male (28.2%), selected by convenience sampling method. “Leisure Constraints Questionnaire-Short Form (LCQ-SF)”, ‘‘Leisure Facilitators Scale (LFS)’ and ‘‘Life Satisfaction Scale (LSS)’’ were used to collect data in the study. After testing the basic assumptions of parametric tests, Pearson correlation analysis and SPSS Process Macro (Model 1) were used to determine the moderating effect of leisure facilitators on the effect of leisure constraints on life satisfaction.
Findings:
According to the results of Pearson correlation analysis, there was a negative correlation between the mean scores of the LCQ-SF and the mean scores of the LFS and LSS ($p<0.01$). The results of the analysis showed that the moderating role of leisure facilitators in the effect of leisure constraints on life satisfaction was significant (β = -0.21, 95% CI [-0.3780, -0.0515]). When the details of the moderating effect are examined, it is seen that the negative effect of leisure constraints on life satisfaction decreases when leisure facilitators are high (β = -0.44, 95% CI [-0.6621, -0.2245]). Therefore, when leisure facilitators are high, the effect of leisure constraints on life satisfaction is less.
Conclusion:
In general, it can be concluded that leisure constraints effect life satisfaction by creating negative emotions in university students, but a high level of perceived leisure facilitator acts as a protective buffer by alleviating the negative effects of constraints. This study is considered to be important as it is the first study in the literature to reveal the relationship between leisure constraints, leisure facilitators and life satisfaction through a moderating model. The theoretical and practical results of this study are expected to contribute positively to the existing literature on leisure facilitators in overcoming the negative effects of the constraints that university students face in their participation in leisure activities on psychological factors.

Keywords: LEISURE CONSTRAINTS - LEISURE FACILITATORS - LIFE SATISFACTION

Oral Presentation

REKREASYONEL AMAÇLI E-SPOR YAPAN BİREYLERİN SPOR TEKNOLOJİLERİ TUTUMLARI İLE GİYİLEBİLİR TEKNOLOJİK SPOR ÜRÜNLERİNE YÖNELİK TUTUMLARI ARASINDAKİ İLİŞKİNİN İNCELENMESİ

Adı Soyadı	Kurumu	Eposta Adresi
ZEHRA TÜLÜ	**KOCAELİ ÜNİVERSİTESİ**	**zehratulu8@gmail.com**
MUHAMMET EYÜP UZUNER	KOCAELİ ÜNİVERSİTESİ	meu1985@hotmail.com
HÜSEYİN BAĞIŞLAR	KOCAELİ ÜNİVERSİTESİ	hsynbgslrr@gmail.com

Giriş Amaç:
Giriş: Durmaksızın değişen dünyada, genç nesil daha fazla zamanını ev ortamında geçirmekte ve zaman geçirmek için dijital ortamları tercih etmektedir (Akgöl, 2019). Bu eğilim, teknoloji alanında yaşanan hızlı gelişmelerle birlikte e-sporun dünya genelinde popülerleşen bir boş zaman etkinliği haline gelmesine yol açmıştır (Bányai ve diğerleri, 2019). Bu gelişmeler, teknolojik ürünler arasında önemli bir yere sahip olan giyilebilir teknolojilerin, dijital çağa geçişle birlikte spor alanında hızla kullanıma geçmesine neden olmuştur. Giyilebilir teknolojilerin spora entegrasyonu konusunda yapılan çalışmalar giderek artmaktadır. Amaç: Bu araştırmanın amacı rekreasyonel amaçlı e spor yapan bireylerin spor teknolojileri tutumları ile giyilebilir teknolojik spor ürünlerine yönelik tutumları arasındaki ilişkinin incelenmesidir.
Yöntem:
Yöntem: Araştırmaya, rekreasyon amaçlı e-spor ile ilgilenen 45 kadın ve 72 erkek olmak üzere toplam 117 birey katılmıştır. Veriler, "Giyilebilir Teknolojik Spor Ürünlerine Yönelik Tutum Ölçeği" ve "Spor Teknolojileri Tutum Ölçeği" kullanılarak toplanmıştır. Normal dağılım uygunluğu Kolmogorov-Smirnov Testi ile analiz edilmiş, tanımlayıcı istatistiksel hesaplamalar gerçekleştirilmiştir. Değişkenler arasındaki ilişkiyi belirlemek için korelasyon analizi, etkilerini incelemek için ise regresyon analizi uygulanmıştır.
Bulgular:
Bulgular: Yapılan analizler sonucunda, giyilebilir teknolojik spor ürünlerine yönelik tutum ve spor teknolojileri tutum ölçeği arasında orta derecede pozitif bir ilişki olduğu saptanmıştır ($p<0,05$). Regresyon analizi, "Spor Teknoloji Tutum Ölçeği" değişkeninin "Giyilebilir Teknolojiye Yönelik Spor Ürünleri Tutum Ölçeği" üzerindeki değişimin %11,6'sını açıkladığını ve pozitif etkili olduğunu göstermektedir.
Sonuç:
Sonuç: Araştırma bulgularına göre, "STTÖ" ile "GTSÜYTÖ" arasında orta derecede pozitif ve istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki olduğu tespit edilmiştir. Bu sonuç, spor teknolojilerine yönelik olumlu tutumların, giyilebilir teknolojik spor ürünlerine yönelik tutumları da olumlu yönde etkilediğini göstermektedir. Ayrıca teknolojiye olan ilgi ve kabul düzeylerinin önemli göstergeleri olduğunu ortaya koymaktadır. Bu bulgular, ilgili alanlarda daha derinlemesine araştırmalar yapılması ve e-spor ekosistemine yönelik stratejilerin geliştirilmesi için önemli veriler sunmaktadır.

Anahtar Kelimeler: REKREASYON - E-SPOR - GİYİLEBİLİR TEKNOLOJİ

INVESTIGATION OF THE RELATIONSHIP BETWEEN THE ATTITUDES TOWARDS SPORTS TECHNOLOGIES AND WEARABLE TECHNOLOGICAL SPORTS PRODUCTS OF INDIVIDUALS ENGAGED IN ESPORTS FOR RECREATIONAL PURPOSES

Introduction and Aim:
Introduction: An ever-changing world, the younger generation spends more time at home and prefers digital environments to pass their time (Akgöl, 2019). This trend, along with rapid technological advancements, has led esports to become a popular leisure activity globally (Bányai et al., 2019). These developments have accelerated the integration of wearable technologies, which hold an important place among technological products, into the field of sports during the transition to the digital age. Studies on the integration of wearable technologies into sports are increasing. Purpose: The purpose of this study is to examine the relationship between the attitudes towards sports technologies and wearable technological sports products of individuals engaged in recreational esports.
Method:
Method: The study included 117 participants engaged in recreational esports, consisting of 45 women and 72 men. Data were collected using the "Attitude Scale Towards Wearable Technological Sports Products" and the "Sports Technologies Attitude Scale." The conformity of the data to normal distribution was analyzed using the Kolmogorov-Smirnov Test, and descriptive statistical calculations were performed. Correlation analysis was conducted to determine the relationships between variables, and regression analysis was used to examine their effects.
Findings:
Findings: Analyses revealed a moderate positive relationship between the attitudes towards wearable technological sports products and the sports technologies attitude scale ($p<0.05$). Regression analysis showed that the "Sports Technologies Attitude Scale" variable explained 11.6% of the variance in the "Attitude Scale Towards Wearable Technological Sports Products" and had a positive effect.
Conclusion:
Conclusion: According to the research findings, a moderate positive and statistically significant relationship was determined between "STAS" and "ASTWTSP." This result demonstrates that positive attitudes towards sports technologies positively influence attitudes towards wearable technological sports products. It also highlights the importance of interest in and acceptance of technology as key indicators. These findings provide significant insights for further in-depth research and the development of strategies for the esports ecosystem.

Keywords: RECREATION - ESPORTS - WEARABLE TECHNOLOGY

Oral Presentation

FUTBOLDA AKILLI ANTRENMAN

Adı Soyadı	Kurumu	Eposta Adresi
OKAN DEMİR	**GÜMÜŞHANE ÜNİVERSİTESİ**	**okandr61@gmail.com**
SALİH DEMİR	GÜMÜŞHANE ÜNİVERSİTESİ	salihdemir@gumushane.edu.tr

Giriş Amaç:
Teknoloji alanında meydana gelen değişiklikler sanattan spora kadar birçok alanda etkisini göstermekte ve doğru ve etkin kullanıldığında da ciddi anlamla pozitif katkılar sağlamaktadır. (Özsoy & Karakuş, 2023). Çağımızda tüm spor dalları önceki dönemlere nazaran daha çok taktiksel ve stratejik hamleler gerektirecek şekilde hızlı ve akıcı bir hale gelmiştir. (Williams vd., 1998). Maç içinde meydana gelen değişimlerin anlık olarak elde edileceği akıllı cihazlar ve yazılımlar, oyuncuların performans analizinde, sportif yaralanmalar, bunların önlenmesi ve sakatlık sonrası oyuncuların rehabilitasyon süreçlerinde, ve özellikle sporcuların performanslarının artırılması için uygulanan antrenmanların planlanmasında etkin bir rol oynayabilir (Güler,2022). Çalışmanın amacı bu anlamda yapılan çalışmalardaki verilere göre antrenmanlarda akıllı sistemlerin yaygınlaştırılmasıdır.

Yöntem:
Yöntem olarak daha önce alanda yapılan ve dijital kaynaklar aracılığıyla erişilebilen çalışmalar incelenmiştir. Araştırmalar; Pubmed, Researchgate, Google Akademik, Web of Science veri tabanları kullanılarak taranmıştır. Arama sırasında “sporda akıllı cihazlar”, “akıllı antrenman”, “sanal gerçeklik”, “sporda yapay zeka” anahtar kelimeleri kullanılmıştır. Bu kapsamda yayımlanan çalışmalardan elde edilen veriler derlemeye dahil edilmiştir.

Bulgular:
Literatürdeki çalışmalar incelendiğinde akılı cihaz kullanımının atletik performans üzerinde olumlu etkileri olduğuna dair birçok çalışma yer almaktadır. (Xhang,2021; Perego vd., 2012, Kimdaeun, 2017; Oppel,2024, Seng, 2023). Ayrıca ülkemizde Türkiye Futbol Federasyonu bünyesinde milli takımlar düzeyinde sporcuların sakatlık risklerinin belirlenmesi ve düşük performans olasılıklarının hesaplanmasında ‘’Monilabb’’ yapay zeka destekli program kullanılmaktadır. Bu program daha sonra TBF ve TVF bağlı oyuncuların yaralanma risk haritası (IRM) oluşturarak antrenman planlanmasına ve oyuncuların sakatlık riskini azaltma amaçlamaktadır. (Tff,2021).

Sonuç:
Sonuç olarak oyuncuların özelliklerinin de dikkate alındığı antrenmanlar ile sporcuların sağlığı gün geçtikçe daha önemli hale gelmektedir. Bu parametreler ışığında akıllı cihaz teknolojisi, sanal gerçeklik çalışmaları, yapay zeka destekli uygulamalar yardımıyla planlanan antrenmanların sporcuların performansına ve sakatlık riskinin azaltılmasına olumlu katkı sağladığı söylenebilir.

Anahtar Kelimeler: ANTRENMAN - SAĞLIK - PERFORMANS

SMART TRAINING IN FOOTBALL

Introduction and Aim:
Changes in the field of technology have an impact on many fields from art to sports and make significant positive contributions when used correctly and effectively (Özsoy & Karakuş, 2023). In our age, all sports branches have become fast and fluid, requiring more tactical and strategic moves than in previous periods (Williams et al., 1998). Smart devices and software, which will instantly obtain the changes occurring during the match, can play an effective role in the performance analysis of players, sports injuries, their prevention and rehabilitation processes of players after injury, and especially in the planning of training applied to increase the performance of athletes (Güler, 2022). The aim of the study is to popularize smart systems in training according to the data in the studies conducted in this sense.
Method:
As a method, the studies previously conducted in the field and accessible through digital resources were examined. The studies were searched using Pubmed, Researchgate, Google Scholar, Web of Science databases. During the search, the keywords “smart devices in sport”, “smart training”, “virtual reality”, “artificial intelligence in sport” were used. The data obtained from the studies published in this context were included in the review.
Findings:
When the studies in the literature are examined, there are many studies showing that the use of smart devices has positive effects on athletic performance (Xhang, 2021; Perego et al., 2012, Kimdaeun, 2017; Oppel, 2024, Seng, 2023). In addition, in our country, the Turkish Football Federation uses the artificial intelligence-supported program “Monilabb” to determine the injury risks of athletes at the level of national teams and to calculate the probability of low performance. This program then aims to create an injury risk map (IRM) of TBF and TVF affiliated players to plan training and reduce the risk of injury of players (Tff, 2021).
Conclusion:
As a result, the health of athletes is becoming more and more important day by day with trainings that take into account the characteristics of the players. In the light of these parameters, it can be said that trainings planned with the help of smart device technology, virtual reality studies, artificial intelligence-supported applications contribute positively to the performance of athletes and reduce the risk of injury.

Keywords: TRAINING - HEALTH - PERFORMANCE

Oral Presentation

REFORMER PİLATES, FİZİKSEL BENLİK ALGISI VE SEZGİSEL YEME: EGZERSİZE DEVAM SÜRESİNİN ARACI ROLÜ

Adı Soyadı	Kurumu	Eposta Adresi
YAREN SAVAŞ	**KIRIKKALE ÜNİVERSİTESİ**	yarensavas2025@gmail.com
MURAT UYGURTAŞ	KIRIKKALE ÜNİVERSİTESİ	murat_uygurtas@kku.edu.tr

Giriş Amaç:
Pilates, beden farkındalığını artıran, esneklik ve kuvvet kazandıran bir egzersiz türü olarak ilgilenim düzeyini her geçen gün önemli ölçüde artırmaktadır. Pilates'in etkisi sadece fiziksel kondisyonla sınırlı kalmayıp, aynı zamanda bireylerin benlik algısını ve yeme davranışlarını doğrudan etkileyebilecek potansiyele sahiptir. Bireylerde bu etki egzersize devam süresi ile de boyut değiştirebilmektedir. Bu bağlamda çalışmada, pilates egzersizi yapan bireylerde fiziksel benlik algısının sezgisel yeme davranışlarındaki etkisinde egzersize devam süresinin aracı rolünü belirlemek amaçlanmıştır.

Yöntem:
Çalışmada ilişkisel tarama modeli kullanılmış olup, araştırma grubunu pilates egzersizlerine devam eden toplam 119 gönüllü kadın katılımcı (Ortyaş = 39.71± 10.99) oluşturmuştur. Veri toplama araçlarında kişisel bilgi formu, Fiziksel Benlik Algısı Ölçeği (FBAÖ) ve Sezgisel Yeme Ölçeği-2 (SYÖ-2) kullanılmıştır. Parametrik testlerin temel varsayımlarının test edilmesinden sonra, ölçeklere ait iç tutarlık katsayıları hesaplanmıştır. FBAÖ ve SYÖ-2 arasındaki ilişki, Pearson korelasyon analizi ile incelenmiştir. Sonrasında, seri aracılık etkisini tespit etmek amacıyla SPSS Process Makro (Model 4) kullanılmıştır.

Bulgular:
Yapılan ANOVA analizinde SYÖ-2 ve FBAÖ alt ölçeklerinde 3 yıl ve daha fazla pilates yapan bireyler lehine anlamlı farklılıklar tespit edilmiştir ($p<0,05$). Pearson korelasyon analiz sonuçlarına göre, SYÖ-2 ve FBAÖ ortalama puanları arasında pozitif yönde bir ilişki tespit edilmiştir ($p<0,01$). Fiziksel benlik algısının sezgisel yeme özellikleri üzerinde doğrudan etkisi saptanmıştır ($b= 0,224$, %95 GA [0,0563 0,3549], $t = 4,991$, $p<0,01$). Egzersize devam süresinin ise fiziksel benlik algısı ve sezgisel yeme ilişkisine seri aracılık etkisinin olduğu görülmüştür ($b= 0,043$, %95 GA [0,0092 0,1995]).

Sonuç:
Bu bulgular, egzersize devam etme süresi ile fiziksel benlik algısı arasında güçlü bir ilişki olduğunu ve fiziksel benlik algısının sezgisel yeme davranışını etkilediğini göstermektedir. Egzersiz süresinin arttığı ve bireylerin bedenlerine dair algılarının daha olumlu hale geldiği durumlarda, daha sağlıklı ve duygu odaklı olmayan yeme alışkanlıkları gözlemlenmiştir. Bu sonuçlar, egzersiz programlarının yalnızca fiziksel sağlık üzerinde değil, aynı zamanda bireylerin beden algısını ve yeme davranışlarını da olumlu şekilde etkileyebileceğini ortaya koymaktadır.

Anahtar Kelimeler: BENLİK ALGISI - SEZGİSEL YEME - EGZERSİZE DEVAM SÜRESİ

REFORMER PILATES, PHYSICAL SELF INVENTORY AND INTUITIVE EATING: THE MEDIATING ROLE OF EXERCISE CONTINUITY

Introduction and Aim:
Pilates, as a type of exercise that increases body awareness, provides flexibility and strength, is increasing its level of interest significantly every passing day. The effect of Pilates is not only limited to physical condition, but also has the potential to directly affect individuals' self-perception and eating behaviors. This effect in individuals can also change in size with the duration of exercise. In this context, the study aimed to determine the mediating role of exercise continuance in the effect of physical self-perception on intuitive eating behaviors in individuals who do Pilates exercises.
Method:
The study used a relational screening model, and the research group consisted of a total of 119 volunteer female participants (Mean = 39.71±10.99) who continued to do pilates exercises. Personal information form, Physical Self-Perception Scale (PSS) and Intuitive Eating Scale-2 (SES-2) were used as data collection tools. After testing the basic assumptions of the parametric tests, the internal consistency coefficients of the scales were calculated. The relationship between FSAS and FSAS-2 was examined with Pearson correlation analysis. Then, SPSS Process Macro (Model 4) was used to determine the serial mediation effect.
Findings:
In the ANOVA analysis, significant differences were found in favor of individuals who did Pilates for 3 years or more in FSAS-2 and FSAS subscales ($p<0.05$). According to the Pearson correlation analysis results, a positive relationship was found between FSAS-2 and FSAS mean scores ($p<0.01$). A direct effect of physical self-perception on intuitive eating characteristics was found ($b= 0.224$, 95% CI [0.0563 0.3549], $t = 4.991$, $p<0.01$). The duration of exercise was found to have a serial mediating effect on the relationship between physical self-perception and intuitive eating ($b= 0.043$, 95% CI [0.0092 0.1995]).
Conclusion:
These findings show that there is a strong relationship between the duration of exercise and physical self-perception, and that physical self-perception affects intuitive eating behavior. In cases where the duration of exercise increases and individuals' perceptions of their bodies become more positive, healthier and non-emotion-focused eating habits are observed. These results reveal that exercise programs can positively affect not only physical health, but also individuals' body perception and eating behaviors.

Keywords: SELF-PERCEPTION - INTUITIVE EATING - DURATION OF EXERCISE

Oral Presentation

REKREATİF UZUN MESAFE KOŞUCULARININ 8 HAFTALIK ATLETİZM DRİLL ANTRENMAN UYGULAMALARININ MAX VO2'YE ETKİSİ

Adı Soyadı	Kurumu	Eposta Adresi
YUSUFCAN KESKİN	**İSTANBUL RUMELİ ÜNİVERSİTESİ**	yusufcan.keskin@rumeli.edu.tr
MEHMET YAVUZ TAŞKIRAN	İSTANBUL RUMELİ ÜNİVERSİTESİ	myavuz.taskiran@rumeli.edu.tr

Giriş Amaç:
Günümüzde bireyler, serbest zamanlarını sportif etkinliklerle değerlendirmekte ve bu süreçte hem psikolojik hem de fizyolojik gelişimler göstermektedir. Son yıllarda yol yarışlarına katılım artmış, bireyler yarışmalara hazırlanmak için düzenli antrenman yapmaya başlamıştır.Bu çalışma, rekreatif uzun mesafe koşucularının 8 haftalık atletizm drill antrenman uygulamalarının maksimum oksijen tüketimi (VO2 Max) üzerindeki etkisini incelemeyi amaçlamıştır. Uzun mesafe koşularında dayanıklılık performansı büyük ölçüde aerobik metabolizmaya bağlıdır (%80-99) ve koşu ekonomisi, koşu tekniğiyle doğrudan ilişkilidir (Bunc & Heller, 1989; Conley & Krahenbuhl, 1980). Koşu tekniğinin ritim ve koordinasyonla geliştirilmesi, dayanıklılığı artırabilir. Bu doğrultuda, 8 haftalık drill antrenmanlarının dayanıklılık performansına etkisi araştırılmıştır.

Yöntem:
Bu çalışma, İstanbul Anadolu yakasında ikamet eden ve basit tesadüfi örnekleme yöntemiyle seçilen 20 erkek, 7 kadın toplam 27 rekreatif koşucunun (Ort_yaş=33.19 ± 6.29) gönüllü katılımıyla gerçekleştirilmiştir. Katılımcılar, Maltepe Atletizm Pistinde Beat koşu grubu ile 8 hafta boyunca haftada 2 gün, 15-20 dakika süren atletizm drill antrenmanlarına katılmıştır. Ön test ve son test ölçümleri 17.00-19.00 saatleri arasında Maltepe Atletizm Pistinde yapılmıştır. Antrenmanlar şunlardır: Alçak, orta ve yüksek diz çekme, makas hareketleri, pehlivan sıçrama, squat sıçrama, şınav, squat, arkaya ayak çekme ve 100 metre arttırma koşusu (3 tekrar). Koşuculara bireysel "Koşucu Bilgi Kartı" verilmiş, test sonuçları ölçüm yapan kişi tarafından kaydedilmiştir. Aerobik performans için Cooper Testi (12 dk jogg-koşu) uygulanmış, koşulan mesafe ölçülerek max VO2 değeri elde edilmiştir. VO2 max (ml/kg/dak) = (22.351 x Koşulan Mesafe) - 11.288 Sporcuların kilogram ölçümleri TANITA BC601 ile boy ölçümleri ise düz bir duvara yaslandırılarak mezura ile gerçekleşmiştir.

Bulgular:
Rekreatif koşucuların kontrol grubundaki elde edilen Max Vo2 değerlerine göre istatistiksel olarak herhangi bir farklılık tespit edilememiştir t(13)= -1,090, p>0.05. Rekreatif koşucuların antrenman uygulamaları öncesi Max Vo2 ort. =50,08 iken, 8 hafta sonrasındaki Max Vo2 ort.=50,60'dır.Bu bulgu kontrol grubundaki katılımcıların Max Vo2 ortalamalarının farklılaşmasında önemli bir etkiye sahip olmadığını göstermektedir. Rekreatif koşucuların uygulama grubundaki elde edilen Max Vo2 değerlerine göre istatistiksel olarak bir artış olduğu tespit edilmiştir t(12)= -6,752 p<0.05. Rekreatif koşucuların antrenman uygulamaları öncesi Max Vo2 ort. =50,55 iken, 8 haftalık antrenman uygulamaları sonrasındaki Max Vo2 ort.=55,20'dır.Bu bulgu uygulama grubundaki katılımcıların Max Vo2 ortalamalarının farklılaşmasında önemli bir etkiye sahip olduğunu göstermektedir.

Sonuç:
Maksimum oksijen kapasitesini artırmak için koşu ekonomisini geliştirici egzersizler antrenman öncesine eklenmelidir. Bu kapsamda, drill uygulamaları koşu tekniğini ve koordinasyonu iyileştirerek daha verimli bir performans sağlamaktadır. Araştırmalar, antrenman öncesi veya sonrası yapılan dairesel ve pliyometrik antrenmanların da maksimum oksijen kapasitesini artırabileceğini göstermektedir. Bu antrenmanlar, kas elastikiyetini ve nöromüsküler koordinasyonu geliştirerek sporcuların dayanıklılığını yükseltir. Koşu ekonomisini iyileştirmek için adım uzunluğu da önemli bir faktördür. Belirli günlerde yapılan adım uzunluğunu artırıcı düz koşular, sporcuların daha az enerji harcayarak daha yüksek hızlara ulaşmasına yardımcı olur. Böylece koşu ekonomisi gelişerek daha verimli bir performans elde edilir.

Anahtar Kelimeler: ATLETİZM - REKREASYONEL KOŞU - UZUN MESAFE

THE EFFECT OF 8-WEEK ATHLETICS DRILL TRAINING APPLICATIONS ON MAX VO2 IN RECREATIONAL LONG-DISTANCE RUNNERS

Introduction and Aim:
Individuals today engage in sports activities during their leisure time, leading to both psychological and physiological improvements. In recent years, participation in road races has increased, and individuals have started training regularly to prepare for these events. This study aimed to examine the effects of an 8-week athletics drill training program on the maximal oxygen consumption (VO2 Max) of recreational long-distance runners. Endurance performance in long-distance running is largely dependent on aerobic metabolism (80-99%) and is directly related to running economy and technique (Bunc & Heller, 1989; Conley & Krahenbuhl, 1980). Improving running technique through rhythm and coordination training can enhance endurance. In this context, the impact of an 8-week drill training program on endurance performance was investigated.

Method:
This study was conducted with the voluntary participation of 27 recreational runners (20 men, 7 women, Mean_age = 33.19 ± 6.29) residing in the Anatolian side of Istanbul, selected through a simple random sampling method. Participants engaged in an 8-week athletics drill training program with the Beat running group at Maltepe Athletics Track, training twice a week for 15-20 minutes per session. Pre-test and post-test measurements were conducted between 17:00-19:00 at Maltepe Athletics Track. The training program included low, medium, and high knee raises, scissor movements, wrestler jumps, knee raise and forward kick, squat jumps, push-ups, squats, heel kicks, and 100-meter progressive runs (3 repetitions). Each runner received an individual "Runner Information Card," and test results were recorded by the evaluator. Aerobic performance was assessed using the Cooper Test (12-minute jog-run), and the distance covered was measured to determine the Max VO2 value. **VO2 max (ml/kg/min) = (22.351 × Distance Covered) - 11.288** Body weight was measured using the TANITA BC601 scale, and height was recorded with a measuring tape against a flat wall.

Findings:
No statistically significant difference was found in the Max VO2 values of recreational runners in the control group, $t(13) = -1.090$, $p > 0.05$. The mean Max VO2 before training was 50.08, while after eight weeks, it was 50.60. This finding indicates that the training program had no significant effect on the Max VO2 averages of the control group participants. In contrast, a statistically significant increase in Max VO2 values was observed in the experimental group, $t(12) = -6.752$, $p < 0.05$. The mean Max VO2 before training was 50.55, rising to 55.20 after the eight-week program. This finding suggests that the training program had a significant impact on the Max VO2 averages of participants in the experimental group.

Conclusion:
To enhance maximal oxygen capacity, exercises that improve running economy should be incorporated into pre-training routines. In this context, drill exercises enhance running technique and coordination, leading to more efficient performance. Research indicates that circular and plyometric training, whether performed before or after workouts, can also improve maximal oxygen capacity. These exercises enhance muscle elasticity and neuromuscular coordination, thereby increasing athletes' endurance. Stride length is another key factor in optimizing running economy. Performing stride-lengthening runs on specific days helps athletes reach higher speeds with less energy expenditure. Consequently, improved running economy leads to more efficient overall performance.

Keywords: TRACK AND FIELD - RECREATIONAL RUNNING - LONG DISTANCE

Oral Presentation

EGZERSİZ YAPAN BİREYLERDE SOSYAL GÖRÜNÜŞ KAYGISI İLE PSİKOLOJİK AKIŞ ARASINDAKİ İLİŞKİNİN İNCELENMESİ

Adı Soyadı	Kurumu	Eposta Adresi
SERCAN KURAL	BARTIN ÜNİVERSİTESİ	skural@bartin.edu.tr
ALİ ERASLAN	GAZİ ÜNİVERSİTESİ	aeraslan@gazi.edu.tr
BETÜL AYDIN	**KIRIKKALE ÜNİVERSİTESİ**	**betulilya@outlook.com**

Giriş Amaç:
Sosyal görünüş kaygısı, bireylerin fiziksel görünümlerine yönelik olumsuz değerlendirilme korkusu yaşamasıdır ve egzersiz motivasyonlarını etkileyebilir. Psikolojik akış ise bireyin yaptığı aktiviteye tamamen odaklanarak içsel ödüller elde etmesini ifade eder. Egzersiz sürecinde bireylerin sosyal görünüş kaygısı yaşamaları, psikolojik akış deneyimlerini olumsuz yönde etkileyebilir. Bu çalışmanın amacı, egzersiz yapan bireylerde sosyal görünüş kaygısı ile psikolojik akış arasındaki ilişkiyi incelemek ve bu faktörlerin demografik değişkenlere göre farklılık gösterip göstermediğini belirlemektir.
Yöntem:
Bu araştırma, betimsel tarama modeline dayalı nicel bir çalışmadır. Çalışmaya 151 erkek ve 118 kadın olmak üzere toplam 269 birey katılmıştır. Katılımcılar, Ankara'daki sağlık ve fitness tesislerine üye bireyler arasından gönüllülük esasına göre belirlenmiştir. Veriler, demografik bilgi formu, Sosyal Görünüş Kaygısı Ölçeği ve Psikolojik Akış Ölçeği kullanılarak toplanmıştır. Ölçeklerin güvenilirliği Cronbach Alpha katsayısı ile test edilmiş, verilerin normal dağılıma uygunluğu çarpıklık ve basıklık değerleri ile değerlendirilmiştir. Cinsiyet değişkenine göre farklılıklar için bağımsız örneklemler t-testi, diğer değişkenler için ANOVA analizi uygulanmış, değişkenler arası ilişkiler Pearson korelasyon analizi ile incelenmiştir.
Bulgular:
Elde edilen verilere göre, kadınların sosyal görünüş kaygısı puanlarının erkeklere kıyasla daha yüksek olduğu belirlenmiştir ($t = -2.35$, $p < .05$). Psikolojik akışın "çaba gerektirmeyen kontrol" ($t = -2.37$, $p < .05$) ve "içsel ödül" ($t = -2.63$, $p < .05$) alt boyutlarında kadınların puanları erkeklerden anlamlı düzeyde yüksektir. Gelir düzeyi açısından, sosyal görünüş kaygısının düşük gelir grubunda anlamlı olarak daha yüksek olduğu tespit edilmiştir ($p < .05$). Antrenman sıklığı açısından, sosyal görünüş kaygısının 1-2 gün antrenman yapan bireylerde 3-4 gün antrenman yapanlara kıyasla daha düşük olduğu belirlenmiştir ($p < .05$). Psikolojik akış ölçeği alt boyutlarından "kendini verme" ve "içsel ödül" boyutlarında 5-6 gün antrenman yapanların diğer gruplara kıyasla daha yüksek puan aldığı görülmüştür ($p < .05$). Korelasyon analizine göre, sosyal görünüş kaygısı ile psikolojik akışın "çaba gerektirmeyen kontrol" alt boyutu arasında düşük düzeyde negatif bir ilişki olduğu belirlenmiştir ($r = -.152$, $p < .05$).
Sonuç:
Sosyal görünüş kaygısı, bireylerin cinsiyeti, gelir düzeyi ve antrenman sıklığına göre farklılık göstermektedir. Kadınların ve düşük gelir grubundaki bireylerin sosyal görünüş kaygısı daha yüksek bulunmuştur. Ayrıca, antrenman sıklığı arttıkça psikolojik akış düzeyinin yükseldiği belirlenmiştir. Sonuçlar, sosyal görünüş kaygısının psikolojik akışın belirli bileşenleriyle negatif bir ilişki içinde olduğunu ortaya koymaktadır.

Anahtar Kelimeler: SOSYAL GÖRÜNÜŞ KAYGISI - PSİKOLOJİK AKIŞ - REKREASYONEL SPOR

EXAMINING THE RELATIONSHIP BETWEEN SOCIAL APPEARANCE ANXIETY AND PSYCHOLOGICAL FLOW IN EXERCISING INDIVIDUALS

Introduction and Aim:
Social appearance anxiety is defined as the fear of being negatively evaluated based on physical appearance and can influence individuals' motivation to exercise. Psychological flow refers to a state in which individuals become fully immersed in an activity, deriving intrinsic rewards. Experiencing social appearance anxiety during exercise may negatively affect psychological flow. This study aims to examine the relationship between social appearance anxiety and psychological flow in individuals who exercise and to determine whether these factors differ based on demographic variables.

Method:
This study employs a quantitative research design based on a descriptive survey model. A total of 269 individuals participated in the study, including 151 men and 118 women. Participants were selected from members of health and fitness facilities in Ankara on a voluntary basis. Data were collected using a demographic information form, the Social Appearance Anxiety Scale, and the Psychological Flow Scale. The reliability of the scales was tested using Cronbach's Alpha coefficient, and the normality of the data distribution was evaluated using skewness and kurtosis values. Independent samples t-tests were used to assess differences based on gender, while ANOVA was conducted for other variables. Pearson correlation analysis was used to examine relationships between variables.

Findings:
According to the obtained data, women had significantly higher social appearance anxiety scores compared to men ($t = -2.35$, $p < .05$). In the psychological flow subdimensions of "effortless control" ($t = -2.37$, $p < .05$) and "intrinsic reward" (t -2.63, $p < .05$), women scored significantly higher than men. Social appearance anxiety was found to be significantly higher in the low-income group ($p < .05$). Regarding exercise frequency, individuals who exercised 1-2 days per week had lower social appearance anxiety than those who exercised 3-4 days per week ($p < .05$). In the psychological flow subdimensions of "absorption" and "intrinsic reward," individuals who exercised 5-6 days per week had significantly higher scores than other groups ($p < .05$). Correlation analysis indicated a weak negative relationship between social appearance anxiety and the "effortless control" subdimension of psychological flow ($r = -.152$, $p < .05$).

Conclusion:
Social appearance anxiety varies based on gender, income level, and exercise frequency. Women and individuals in the low-income group exhibited higher social appearance anxiety. Additionally, psychological flow increased with exercise frequency. The findings suggest that social appearance anxiety is negatively associated with specific components of psychological flow.

Keywords: SOCIAL APPEARANCE ANXIETY - PSYCHOLOGICAL FLOW - RECREATIONAL SPORT

Oral Presentation

SPORDA YAPAY ZEKÂ ALGISI VE BİREYSEL YENİLİKÇİLİK DÜZEYİ ARASINDAKİ İLİŞKİNİN İNCELENMESİ

Adı Soyadı	Kurumu	Eposta Adresi
CEREN SOLMAZ ÇAKMAK	**ATATÜRK ÜNİVERSİTESİ**	**cakmakceren025@gmail.com**
EMRE BELLİ	ATATÜRK ÜNİVERSİTESİ	emre.belli@atauni.edu.tr
MEHMET HALUK SİVRİKAYA	ATATÜRK ÜNİVERSİTESİ	haluk@atauni.edu.tr

Giriş Amaç:
Yapay zekâ kavramı günümüzde hızlı bir şekilde yaygın ve etkin hale gelmeye başlamıştır. Her sektöre büyük bir hızla giriş yapan bu kavram spor eğitiminde, spor alanındaki performans analizlerinde ve bazı spor dallarında stratejik gelişmeler olarak kullanıldığı görülmektedir. Yapay zekâ kavramı, bazı toplumlarda veya alanlarda pozitif sonuçlar doğursa da bireylerin olumsuz bakış açıları ile de bazı psikolojik (kaygı) sonuçlar ile karşı karşıya gelmektedir. Ancak günümüzdeki gelişmeler ve değişmeler sayesinde insanların yeniye uyum sağlama ve farklı tutumlar sergileme arayışı içine girmesi artık gereklilik haline gelmiştir. Bu veriler ışığında araştırmanın amacı; spor bilimleri fakültesindeki öğrencilerin yapay zekâ algı düzeyleri ile bireysel yenilikçilik düzeyleri arasındaki ilişkinin incelenmesi amaçlanmıştır.
Yöntem:
Araştırmada, yapay zekâ algı düzeyleri hakkında veriler elde etmek için; Süleymanoğulları ve ark., (2024) tarafından geliştirilen 3 alt boyut ve 25 maddeden oluşturulan 'Yapay Zekâ' ölçeği, bireysel yenilikçilik hakkında veriler elde etmek için ise; Kılıçer ve Odabaşı (2010) tarafından geliştirilen 4 alt boyut ve 20 maddeden oluşturulan 'Bireysel Yenilikçilik' ölçeği kullanılmıştır. Araştırmanın evrenini Atatürk Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesindeki öğrenciler oluştururken; örneklem grubunu ise 250 kişi oluşturmuştur. Elde edilen verilerin değerlendirilmesinde SPSS programında frekans analizi, betimsel istatistik, bağımsız gruplarda t-testi ve tek yönlü varyans analizi (Anova), farklılığın hangi gruptan kaynaklandığını bulmak için de Tukey testi, aralarındaki ilişki düzeylerini belirlemek için ise pearson korelasyon testi yapılmıştır.
Bulgular:
Katılımcıların aktif spor yapma durum değişkenine göre yapay zekâ algı (X=3,48±,701) ve bireysel yenilikçilik (X=63,93±,8,11) değerlerinin karşılaştırılmasında anlamlı farklılık tespit edilmiştir. Bunun yanı sıra yeni dijital/teknolojik araçları tercih etme değişkenine göre yapay zekâ (X=3,40±,645) ve bireysel yenilikçilik (X=61,88±9,39) değerleri arasında anlamlı farklılığa rastlanılmıştır.
Sonuç:
Buna göre; aktif spor yapan katılımcıların spor yapmayan katılımcılara göre yapay zekâ algı düzeyleri ve bireysel yenilikçilik düzeylerinin daha yüksek olduğu sonucuna varılmıştır. Yeni teknolojik alet/araç kullanmayı tercih eden ve dijital okuryazarlık hakkında bilgi sahibi olan katılımcıların yapay zekâ algı ve yenilikçilik düzeylerinin daha yüksek olduğu ortaya çıkmıştır.

Anahtar Kelimeler: SPOR - YAPAY ZEKA - BİREYSEL YENİLİKÇİLİK

EXAMINING THE RELATIONSHIP BETWEEN ARTIFICIAL INTELLIGENCE PERCEPTION AND INDIVIDUAL INNOVATION LEVEL IN SPORTS

Introduction and Aim:
The concept of artificial intelligence is rapidly becoming widespread and effective today. This concept, which has entered every sector with great speed, is seen to be used in sports education, performance analysis in the field of sports and as strategic developments in some sports branches. Although the concept of artificial intelligence produces positive results in some societies or fields, it also faces some psychological (anxiety) consequences due to the negative perspectives of individuals. However, thanks to today's developments and changes, it has recently become necessary for people to seek to adapt to the new and exhibit different attitudes. In the light of these data, the aim of the research is; It was aimed to examine the relationship between artificial intelligence perception levels and individual innovativeness levels of students at the faculty of sports sciences.
Method:
In the research, to obtain data about artificial intelligence perception levels; The 'Artificial Intelligence' scale, which consists of 3 sub-dimensions and 25 items developed by Süleymanoğulları et al., (2024), is used to obtain data about individual innovation; The 'Individual Innovativeness' scale, which consists of 4 sub-dimensions and 20 items developed by Kılıçer and Odabaşı (2010), was used. The population of the research consists of students at Atatürk University Faculty of Sports Sciences; The sample group consisted of 250 people. In the evaluation of the data obtained, frequency analysis, descriptive statistics, t-test in independent groups and one-way analysis of variance (ANOVA) were used in the SPSS program. Tukey test was used to find out which group caused the difference, and Pearson correlation test was used to determine the relationship levels between them.
Findings:
A significant difference was found in the comparison of artificial intelligence perception (X=3.48±.701) and individual innovativeness (X =63.93±.8.11) values according to the active sports status variable of the participants. In addition, a significant difference was found between the values of artificial intelligence (X=3.40±.645) and individual innovativeness (X=61.88±9.39) according to the variable of preferring new digital/technological tools.
Conclusion:
Accordingly, it was concluded that the participants who actively do sports have higher artificial intelligence perception levels and individual innovation levels than the participants who do not do sports. It has been revealed that participants who prefer to use new technological tools/devices and have knowledge about digital literacy have higher levels of artificial intelligence perception and innovation.

Keywords: SPORT - ARTIFICIAL INTELLIGENCE - INDIVIDUAL INNOVATION

Oral Presentation

KİŞİLİK TİPLERİNE GÖRE ALGILANAN SERBEST ZAMAN FİZİKSEL AKTİVİTE KISITLAYICILARI

Adı Soyadı	Kurumu	Eposta Adresi
KUBİLAY ÖCAL	MUĞLA SITKI KOÇMAN ÜNİVERSİTESİ	ocalkubilay@gmail.com
UĞUR CAN UYSAL	**MUĞLA SITKI KOÇMAN ÜNİVERSİTESİ**	**uguruysal48@gmail.com**

Giriş Amaç:
Kişilik, bireyin farklı durumlar karşısında sergilediği tutum ve davranışların bütünü olarak tanımlanmaktadır (Sakallı, 2019). Friedman ve Rosenman (1974) tarafından geliştirilen A ve B tipi kişilik modeli, bireylerin strese verdikleri tepkilere dayalı olarak oluşturulmuştur. A tipi kişilikler genellikle rekabetçi, sabırsız ve zaman baskısı altında yaşarken; B tipi kişilikler daha sakin, esnek ve sabırlı olma eğilimindedir (Smith ve Williams, 1992). Serbest Zaman Fiziksel Aktivite Kısıtlayıcıları (SZFA-K), bireylerin serbest zamanlarında fiziksel aktiviteye katılımını engelleyen çeşitli içsel ve dışsal faktörleri ifade etmektedir (Schneider, 2016). Bu çalışma, A ve B tipi kişilik türleri başta olmak üzere yaş, cinsiyet, eğitim, meslek ve medeni hal gibi değişkenler ile SZFA-K arasındaki ilişkileri ortaya koymayı amaçlamaktadır.
Yöntem:
Bu araştırma nicel yöntem kullanılarak gerçekleştirilmiştir. Veri toplamak için demografik soruların yanı sıra iki farklı ölçek kullanılmıştır. Kişilik tipini belirlemek amacıyla Bortner (1974) tarafından geliştirilen ve Arıkan ve Aktaş (1988) tarafından Türkçeye uyarlanan kısa form kişilik ölçeği kullanılmıştır. Bu ölçeğin Cronbach Alfa değeri Gürsoy ve Aksoy (2021) tarafından 0.69 olarak belirlenmiştir. Kişilik tipolojisini belirleyen bu envanter, yedi zıt kutuplu ifadeden oluşmaktadır. Toplam puanı 100'den düşük olan bireyler B tipi, 100'den yüksek olanlar ise A tipi kişiliğe sahip olarak değerlendirilmiştir (Semiz, 2017). Ayrıca, Öcal (2012) tarafından geliştirilen Serbest Zaman Fiziksel Aktivite Kısıtlayıcıları (SZFA-K) ölçeği kullanılmıştır. Bu ölçek, 8 alt boyut ve toplam 38 maddeden oluşmakta olup 6'lı Likert tipi bir yapıya sahiptir. Ölçeğin Cronbach Alfa katsayıları şu şekilde belirlenmiştir: Tesis (0.88), Fiziksel Algı (0.92), Yetenek Algısı (0.86), İrade (0.83), Sosyal Çevre (0.85), Gelir (0.92), Zaman (0.88), Sosyal Aile (0.87) ve toplam ölçek (0.93). Veriler, PASW 18 yazılımı kullanılarak frekans, yüzde, Pearson korelasyon, T-testi ve ANOVA analizleri ile incelenmişti
Bulgular:
Araştırmaya 383 katılımcı dahil edilmiştir. Katılımcıların %39.9'u kadın, %60.1'i erkektir. Yaş aralığı 18-63 olup ortalama yaş 28.59 olarak hesaplanmıştır. Katılımcıların eğitim durumu incelendiğinde 130 kişinin lise ve öncesi, 253 kişinin ise üniversite ve üzeri eğitime sahip olduğu görülmüştür. Katılımcıların %56.4'ü gelir durumunu "ihtiyaçlarımı ancak karşılıyor" olarak belirtmiştir. Kısıtlayıcı faktörlerin ortalamaları en yüksekten düşüğe şu şekilde sıralanmıştır: Zaman (3.16±1.6), Gelir (3.10±1.48), Sosyal Çevre (2.94±1.56), İrade (2.65±1.47), Tesis (2.47±1.24), Yetenek Algısı (2.01±1.21), Aile (1.87±1.27) ve Fiziksel Algı (1.82±1.00). Korelasyon analizleri sonucunda, kişilik değişkeni ile SZFA-K alt boyutları arasında anlamlı bir ilişki bulunmamıştır. Ancak, yaş ve Aile (r=.109), cinsiyet ve İrade (r=.130), eğitim ile Fiziksel Algı (r=.215), Aile (r=.199), Yetenek Algısı (r=.141), İrade (r=.131), Sosyal Çevre (r=13); gelir ile Tesis (r=.172), Aile (r=.147), Yetenek Algısı (r=.124), Sosyal Çevre (r=.124); medeni durum ile Zaman (r=.123); meslek ile Zaman (r=.137) arasında düşük düzeyde anlamlı ilişkiler tespit edilmiştir.
Sonuç:
Sonuçlar, zaman, gelir ve sosyal çevrenin fiziksel aktivite katılımını en fazla kısıtlayan faktörler olduğunu göstermiştir. Demografik değişkenlerin SZFA-K alt boyutlarıyla düşük ama anlamlı ilişkileri vardır. Eğitim seviyesinin düşmesi, fiziksel algıya dair kısıtlamaları artırırken; eğitimin artması, aile, yetenek algısı, irade ve sosyal çevre kısıtlayıcılarını azaltmaktadır.

Anahtar Kelimeler: SZFA - KİŞİLİK TİPLERİ - KISITLAYICILAR

PERCEIVED LEISURE TIME PHYSICAL ACTIVITY CONSTRAINTS BASED ON PERSONALITY TYPES

Introduction and Aim:
Personality is defined as the set of attitudes and behaviors that an individual exhibits in different situations (Sakallı, 2019). The Type A and Type B personality model, developed by Friedman and Rosenman (1974), is based on individuals' responses to stress. Type A personalities are generally competitive, impatient, and live under time pressure, whereas Type B personalities tend to be calmer, more flexible, and patient (Smith & Williams, 1992). Leisure Time Physical Activity Constraints (LTPAC) refer to various internal and external factors that prevent individuals from participating in physical activity during their leisure time (Schneider, 2016). This study aims to examine the relationships between LTPAC and variables such as personality types (Type A and Type B), age, gender, education level, occupation level, and marital status.

Method:
This study was conducted using a quantitative research method. In addition to demographic questions, two different scales were used for data collection. The short-form personality scale, developed by Bortner (1974) and adapted into Turkish by Arıkan and Aktaş (1988), was used to determine personality types. The Cronbach's alpha value of this scale was reported as 0.69 by Gürsoy and Aksoy (2021). This inventory consists of seven bipolar statements. Individuals with a total score below 100 were classified as Type B, while those with a score above 100 were classified as Type A (Semiz, 2017). Additionally, the Leisure Time Physical Activity Constraints (LTPAC) scale developed by Öcal (2012) was used. This scale consists of 8 sub-dimensions and 38 items, structured in a 6-point Likert format. The Cronbach's alpha coefficients of the scale were reported as follows: Facility (0.88), Physical Perception (0.92), Ability Perception (0.86), Willpower (0.83), Social Environment (0.85), Income (0.92), Time (0.88), Family (0.87), and the overall scale (0.93). The data were analyzed using frequency, percentage, Pearson correlation, t-test, and ANOVA analyses via PASW 18 software.

Findings:
The study included 383 participants, of whom 39.9% were female and 60.1% were male. The age range was 18-63 years, with a mean age of 28.59. Regarding educational background, 130 participants had a high school degree or lower, while 253 participants had a university degree or higher. A total of 56.4% of participants stated that their income "barely meets their needs." The mean values of the constraint factors, ranked from highest to lowest, were as follows: Time (3.16±1.6), Income (3.10±1.48), Social Environment (2.94±1.56), Willpower (2.65±1.47), Facility (2.47±1.24), Ability Perception (2.01±1.21), Family (1.87±1.27), and Physical Perception (1.82±1.00). Correlation analyses revealed no significant relationship between personality type and LTPAC sub-dimensions. However, low-level significant relationships were identified between the following variables: age and Family (r=.109), gender and Willpower (r=.130), education and Physical Perception (r=.215), Family (r=.199), Ability Perception (r=.141), Willpower (r=.131), Social Environment (r=.113); income and Facility (r=.172), Family (r=.147), Ability Perception (r=.124), Social Environment (r=.124); marital status and Time (r=.123)

Conclusion:
The findings indicate that time, income, and social environment are the most significant constraints on participation in physical activity. Demographic variables have low but significant correlations with LTPAC sub-dimensions. Lower education levels increase physical perception constraints, whereas higher education levels reduce constraints related to family, ability perception, willpower, and social environment.

Keywords: LTPAC - PERSONALITY TYPES - CONSTRAINTS

Oral Presentation

UYUŞMAZLIK ÇÖZÜM KURULU KARARLARININ SPOR HUKUKU UYUŞMAZLIKLARI ÇERÇEVESİNDE İNCELENMESİ: TÜRKİYE FUTBOL FEDERASYONU ÖRNEĞİ

Adı Soyadı	Kurumu	Eposta Adresi
MEHMET ŞÜKRÜ GÜCAL	**ANKARA ÜNİVERSİTESİ**	**mehmetsukrugucal@gmail.com**
ALİ ÇAĞRI GÜCAL	İSTANBUL NİŞANTAŞI ÜNİVERSİTESİ	alicagri.gucal@nisantasi.edu.tr

Giriş Amaç:
Spor hukukunda önemli bir yere sahip olan Türkiye Futbol Federasyonu (TFF) Uyuşmazlık Çözüm Kurulu, ihtiyari ve zorunlu tahkim görevi yapmaktadır. Taraflarca yetkinin kabul edilmesi halinde; kulüpler, futbolcular, teknik adamlar ve futbol menajerlerinin sözleşmeden doğan uyuşmazlıklarında ihtiyari tahkim görevi bulunmaktadır. Ayrıca, TFF Uyuşmazlık Çözüm Kurulu, yetiştirme tazminatı ve sportif cezalar bakımında zorunlu tahkim görevine sahiptir. Zorunlu tahkim kapsamında taraflar dava yoluna gidememektedirler. Bu çalışmada kulüpler, futbolcular, teknik adamlar ve futbol menajerlerinin spor hukukuna göre uyuşmazlık durumları, TFF Uyuşmazlık Çözüm Kurulu kararları kapsamında incelenmesi amaçlanmıştır.
Yöntem:
Araştırmada nitel araştırma yaklaşımlarından, doküman incelemesi tekniği kullanılmıştır. Bu çalışmada, kulüpler, futbolcular, teknik adamlar ve futbol menajerlerine ilişkin uyuşmazlıklar ile ilgili TFF'nin web sitesinden son güncel kararlar olan; 29 Nisan 2011-28 Haziran 2011 tarihleri arasında verilen 30 tane uyuşmazlık çözüm kurulu kararı; konu, taraf, uyuşmazlık nedeni ve sonuç diye sınıflandırılarak incelenmiş ve sayısal olarak sınıflandırılmıştır. Uyuşmazlık Çözüm Kurulu kararları konu, dava tarafı ve karar sonucuna göre (davanın kabulüne, davanın kısmen kabulüne, davanın reddine vb.) sınıflandırılarak frekans ve yüzdelikleri bulunmuştur.
Bulgular:
Araştırmada kulüpler, futbolcular, teknik adamlar ve futbol menajerleri ile ilgili TFF Uyuşmazlık Çözüm Kurulunun 29 Nisan 2011-28 Haziran 2011 tarihleri arasında verdiği 30 karar; davanın konusu, taraflar, uyuşmazlık nedeni ve sonuçlara göre sınıflanarak incelenmiştir. Kulüpler, futbolcular, teknik adamlar ve futbol menajerlerinin hukuki uyuşmazlık yaşadığı konuların sözleşmeden doğan alacak uyuşmazlıkları, haksız fesih tazminatı ve yetiştirme tazminatına ilişkin kararlar olduğu tespit edilmiştir.
Sonuç:
TFF Uyuşmazlık Çözüm Kurulu kararları incelendiğinde hukuki uyuşmazlıklar nedeniyle dava konusu olarak büyük çoğunluğunun sözleşmeden doğan alacak uyuşmazlıkları davası olduğu sonucuna varılmıştır. Ayrıca, kulüpler, futbolcular, teknik adamlar ve futbol menajerlerinin yaşadığı hukuki uyuşmazlıklar sonucu verilen kararların büyük bir bölümünde davacı lehine sözleşmeden doğan alacak talebinin kabulüne karar verildiği tespit edilmiştir. Son olarak, davacı olarak en fazla başvuran tarafın profesyonel futbolcular olduğu görülmüştür.

Anahtar Kelimeler: SPOR HUKUKU - PROFESYONEL FUTBOLCULAR - UYUŞMAZLIK KARARLARI

EXAMINATION OF THE DECISIONS OF THE DISPUTE RESOLUTION BOARD WITHIN THE FRAMEWORK OF SPORTS LAW DISPUTES: THE CASE OF THE TURKISH FOOTBALL FEDERATION

Introduction and Aim:
The Turkish Football Federation (TFF) Dispute Resolution Board, which holds a significant position in sports law, performs both voluntary and mandatory arbitration duties. If the parties accept the jurisdiction, the voluntary arbitration duty applies in disputes arising from contracts between clubs, players, coaches, and football agents. Additionally, the TFF Dispute Resolution Board holds a mandatory arbitration role regarding training compensation and sporting penalties. Under mandatory arbitration, the parties cannot resort to litigation. This study aims to examine the disputes between clubs, players, coaches, and football agents within the framework of sports law, in light of the decisions made by the TFF Dispute Resolution Board.
Method:
In the study, a qualitative research approach was used, specifically the document analysis technique. In this study, disputes related to clubs, players, coaches, and football agents were examined using 30 dispute resolution board decisions issued between April 29, 2011, and June 28, 2011, which were the most recent decisions available on the TFF's website. These decisions were classified by subject, party, reason for the dispute, and outcome, and then categorized numerically. The decisions of the Dispute Resolution Board were classified according to the subject, the parties involved in the case, and the outcome (e.g., acceptance of the claim, partial acceptance of the claim, rejection of the claim, etc.), and the frequencies and percentages were calculated.
Findings:
In the study, 30 decisions made by the TFF Dispute Resolution Board between April 29, 2011, and June 28, 2011, related to clubs, players, coaches, and football agents were examined by classifying them according to the subject of the case, the parties involved, the reason for the dispute, and the outcomes. It was determined that the legal disputes involving clubs, players, coaches, and football agents were related to claims arising from contracts, unjust termination compensation, and training compensation.
Conclusion:
Upon examining the decisions of the TFF Dispute Resolution Board, it was concluded that the majority of the legal disputes were related to claims arising from contracts. Furthermore, in a large proportion of the decisions regarding the legal disputes experienced by clubs, players, coaches, and football agents, the claim for contract-based receivables was ruled in favor of the claimant. Finally, it was observed that the party most frequently applying as the claimant was professional football players.

Keywords: SPORTS LAW - PROFESSIONAL FOOTBALL PLAYERS - DISPUTE DECISIONS

Oral Presentation

BADMİNTON SPORCULARININ KAS VE İSKELET SİSTEMİ PROBLEMLERİNİN DEĞERLENDİRİLMESİ

Adı Soyadı	Kurumu	Eposta Adresi
YELİZ AY YILDIZ	ALANYA ALAADDİN KEYKUBAT ÜNİVERSİTESİ	yeliz.ay@alanya.edu.tr
DURAN AKBAŞ	ALANYA ALAADDİN KEYKUBAT ÜNİVERSİTESİ	duran.akbas@alanya.edu.tr
NURAY SATILMIŞ	ALANYA ALAADDİN KEYKUBAT ÜNİVERSİTESİ	nuray.satilmis@alanya.edu.tr
IŞIK BAYRAKTAR	ALANYA ALAADDİN KEYKUBAT ÜNİVERSİTESİ	isik.bayraktar@alanya.edu.tr

Giriş Amaç:
Kas iskelet sisteminde, vücudumuza destek sağlayan anatomik yapılarda çeşitli yaralanmalar meydana gelebilmektedir. Ağrı ve fonksiyon kaybına yol açan kas iskelet sisteminde oluşan yaralanmalar, sporcuların performans düşüklüğüne sebep olmakta ve sporcular profesyonel kariyerleri sonlandırmaktadır. Sağlıklı ve sürdürülebilir sportif performans için yaralanma riskini azaltma stratejilerinin belirlenmesi oldukça önemlidir. Bu bağlamda çalışmanın amacı, badminton sporcularında görülen kas iskelet sistemi problemlerinin yaygınlığının değerlendirilmesidir.

Yöntem:
Badminton sporcularının kas iskelet sistemi problemlerinin değerlendirilmesi amacıyla yapılan çalışmaya 45 kadın, 26 erkek olmak üzere toplam 71 sporcu gönüllü olarak dâhil edildi. Bu tanımlayıcı ve kesitsel araştırmada, kas-iskelet sistemi problemleri, vücudun dokuz anatomik bölgesindeki (boyun, omuz, sırt, dirsek, el bileği/el, bel, kalça/uyluk, diz ve ayak bileği/ayak) yakınmaları sorgulayan, İskandinav Kas-İskelet Sistemi Anketi (The Nordic Musculoskeletal Questionnaire-NMQ) kullanılarak değerlendirildi. Sporcuların demografik özellikleri, spor yaşı, ortalama günde kaç saat antrenman yaptığı, ortalama haftada kaç maç yaptığı, maç esnasında veya antrenman esnasında ağrı hissetme durumu ve ağrı hissedilen mevsim bilgilerini edinmeye yönelik sorular da veri formunda sorgulandı. Anket Google form üzerinden oluşturuldu ve sporcuların gönüllülük esasına göre dolduruldu. Elde edilen verilerin istatistiksel olarak değerlendirilmesinde Pearson Ki-Kare ve Fisher Kesin Testleri kullanıldı.

Bulgular:
Çalışmaya yaş ortalaması 17.3 ± 3.0 yıl olan kadın sporcular ve 16.4 ± 3.2 yıl yaş ortalaması olan erkek sporcular katıldı. Kadın sporcuların boy ve kilo ortalamaları sırası ile 1.64 ±0.05 cm ve 55.1 ±9.0 kg erkeklerin boy ve kilo ortalamaları sırası ile 1.69 ±0.11 cm ve 59.1±13.1 kg tespit edildi. Çalışmaya katılan sporcularının son 12 ayda en fazla ağrı hissedilen vücut bölgeleri; omuz ve ayak bileği/ayak (%42.3), kalça/uyluk (%28.2) ve dizdir (%26.8). Ayak bileği/ayak ve omuz ağrısı; son 12 ayda (%42.3) en sık görülen ağrı iken, ayak bileği/ayak ağrısı son 12 ayda (%26.8) işini engelleyecek düzeyde ve son yedi günde (%15.5) en sık belirtilen problemdi. Cinsiyet ile son 12 ayda boyun ve kalça/uyluk bölgesinde ağrı görülme sıklığı açısından istatistiksel açıdan anlamlı bir fark vardı ($P < 0.05$). Son 12 ayda kas iskelet sisteminde ağrı hissetme sıklığına etki eden faktörlerin değerlendirmesinde ise sporcuların antrenman esnasında maç esnasından daha fazla ağrı hissettikleri belirlendi ($P < 0.05$).

Sonuç:
Çalışmada badminton sporcularında kas iskelet sistemi problemlerinin oldukça yaygın olduğu ve en sık etkilenen bölgelerin omuz, diz, kalça/uyluk ve ayak bileği/ayak olduğu belirlendi. Badmintonda hızlı yön değiştirmeler, sıçramalar, fileye doğru hamleler ve çeşitli pozisyonlarda tüy topa vurmak için birçok hareket gerçekleştirilir. Bu hareketlerin gerçekleştirilmesi anaerobik güç, çabukluk, sürat, kuvvet, denge, aerobik dayanıklılık ve sinir kas koordinasyonu gerektirir. Bu özelliklerdeki azalmalar sakatlık riskini arttırır. Bu nedenle sporcuların biyomotor parametreleri sık sık ölçülmeli, olası performans kayıpları giderilmelidir. Ayrıca omuz, diz, kalça/uyluk, diz ve ayak bileği/ayak bölgelerinin kuvvetlendirilmesi ve hareket açıklığının optimum seviyeye çıkarılmasına yönelik antrenman içeriği planlanmalıdır.

Anahtar Kelimeler: KAS İSKELET SİSTEMİ - AĞRI - BADMİNTON

EVALUATION OF MUSCULOSKELETAL SYSTEM PROBLEMS OF BADMINTON PLAYERS

Introduction and Aim:
There may be various injuries in the musculoskeletal system, in the anatomical structures that provide support to our body. Injuries occurred in the musculoskeletal system, which cause pain and loss of function, cause low performance of athletes and therefore the professional careers of athletes are terminated. It is very important to identify injury risk reduction strategies for athletes health and sustainable sportive performance. In this context, the target of this study was to evaluate the prevalence of musculoskeletal problems seen in badminton players.

Method:
A total of 71 badminton players, 45 female and 26 male, participated voluntarily to this study which was conducted to evaluate the musculoskeletal problems of badminton players. In this descriptive and cross-sectional study, musculoskeletal problems were investigated using the Nordic Musculoskeletal Questionnaire (NMQ), which questions complaints in nine anatomical parts of the body (neck, shoulder, back, elbow, wrist/hand, lower back, hip/thigh, knee and ankle/foot). The demographic features of the badminton players, sports age, average number of hours of training per day, average number of matches per week, pain sensation during the match or training, and the season in which the pain was felt were also questioned in the data form. The questionnaire was created through google forms and completed on a voluntary bases by the players. Pearson Chi Square and Fisher's Exact tests were used for the statistical evaluation for the gathered data.

Findings:
Female players with the average age of 17.3 ± 3.0 years and male players with the avarage age of 16.4 ± 3.2 years participated in this study. The mean height and weight of female players were 1.64±0.05 cm and 55.1±9.0 kg, the mean height and weight of male players were 1.69±0.11 cm and 59.1±13.1 kg, respectively. The body parts in which the players who were included in the study reported the most pain in the last 12 months were shoulder and ankle (42.3%), hip/thigh (28.2%) and knee (26.8%). The most common problems reported were ankle/foot and shoulder pain in the last 12 months (42.3%), ankle/foot pain which could interfere with work in the last 12 months (26.8%) and in the last seven days (15.5%). There was a statistically significant difference between gender and the frequency of neck and hip/thigh pain in the last 12 months ($P < 0.05$). In the factors affecting the frequency of musculoskeletal pain in the last 12 months, it was determined that the players felt more pain during training than during the match ($P < 0.05$).

Conclusion:
In this study, it was etablished that musculoskeletal problems are quite common in badminton players and the most commonly affected areas are shoulder, knee, hip/thigh and ankle/foot. Badminton involves a lot of quick changes of direction, jumping, lunging towards the net and various positions for hitting the feather ball. The realisation of these movements requires anaerobic power, quickness, speed, strength, balance, aerobic endurance and neuromuscular coordination. Decreases in these abilities may increase the risk of injury. Hence, biomotor parameters of players should be analysed regularly and possible performance losses should be eliminated. In parallel, training programmes should be planned to optimize the strengthening and range of motion of the shoulders, knees, hips/thighs, knees and ankles/feet.

Keywords: MUSCULOSKELETAL SYSTEM - PAIN - BADMINTON

Oral Presentation

EĞİTİM FAKÜLTESİ ÖZEL EĞİTİM ÖĞRETMENLİĞİ BÖLÜMÜ ÖĞRENCİLERİNİN BÖLÜMLE İLGİLİ AMAÇ VE BEKLENTİLERİ

Adı Soyadı	Kurumu	Eposta Adresi
AHMET ŞİRİNKAN	**ATATÜRK ÜNİVERSİTESİ**	asirinkan@atauni.edu.tr

Giriş Amaç:
Özel eğitim: Özel eğitim ihtiyacı olan bireylerin eğitim ihtiyaçları, yeterlilikleri, ilgi ve yetenekleri doğrultusunda kapasitelerini en üst düzeyde kullanmalarını; üst öğrenime, meslek hayatına ve toplumsal yaşama hazırlanmalarını amaçlar. Özel eğitim, ortalama öğrenci özelliklerinden önemli ölçüde farklılaşan öğrencilere sağlanan, bireysel olarak planlanmış ve bireyin bağımsız yaşama olasılığını en üst düzeye çıkarmayı hedefleyen eğitim hizmetlerinin bütünüdür. Özel eğitime gereksinimi olan çocuklar kavramı, bedensel özellikleri ve/veya öğrenme yetenekleri normalden farklılaşan çocuklar için kullanılmaktadır.
Yöntem:
Araştırmaya Eğitim Fakültesi, Özel Eğitim Öğretmenliğinde eğitim gören 1.,2.,3. Ve 4. Sınıflardan 130 öğrenci (55 erkek+75 kadın) öğrenci katıldı. Öğrencilerin yaşları 17-25yaş arasındadır. Araştırmaya katılan öğrencilerin % 85' i Doğu Anadolu Bölgesinde yaşamaktadır. Araştırmaya katılan öğrencilerin yaşları 18-24 yaş aralığındadır. Araştırma için 5 li likert tipi beklenti anketi uygulandı. Anket sonuçları SSPS 20. Programı ile analiz edilerek raporlandırıldı. Ayrıca araştırmaya katılan 55 öğrenci ile de mülakat yapılarak amaçları hakkında bilgi alındı.
Bulgular:
Araştırma bulgularında özel eğitim öğretmenliği bölümünde eğitim gören öğrencilerin büyük çoğunluğu (% 85) Doğu Anadolu Bölgesinde ikamet etmektedir. Öğrencilerin çoğunluğunun ekonomik düzeyi düşük (aylık gelir 10000tl-15000 tl) ailelerden geldiği, temel amaçlarının eğitimleri tamamlandığında hemen işe başlayıp ailelerine ve kendilerine ekonomik destek sağlamak olduğu verileri elde edilmiştir. Ayrıca eğitim kurumlarında ve bir çok özel sektör ve yerel yönetimlerde de özel eğitimcilere ihtiyaç olduğu belirtilmiştir.
Sonuç:
Araştırma sonuçlarına göre, özel eğitim öğretmenliği bölümünde eğitim gören öğrencilerin 45 % si iş alanlarının çok olması, 40' ı % si ekonomik olarak daha fazla getirisi olduğu, 15'i % ise kamu ve özel eğitim kurumlarında personel eksikliği için atamaların daha fazla olduğu belirtilmiştir. Sonuç olarak ülkemizdeki iş alanlarının yetersizliği, atamaların az olduğu, ekonomik olarak özel sektörlerin yetersiz maddi olanakları, özel eğitim öğretmeni ihtiyacı gibi özellikler özel eğitim öğretmenliği için tercih nedeni olmaktadır.

Anahtar Kelimeler: EĞİTİM - ÖZEL EĞİTİM - ÖĞRETMENLİK

PURPOSE AND EXPECTATIONS OF STUDENTS OF FACULTY OF EDUCATION, DEPARTMENT OF SPECIAL EDUCATION TEACHING, REGARDING THE DEPARTMENT

Introduction and Aim:
Special education: Individuals with special education needs use their capacities at the highest level in line with their educational needs, competencies, interests and abilities; It aims to prepare them for higher education, professional life and social life. Special education is the totality of educational services provided to students who differ significantly from average student characteristics, are individually planned and aim to maximize the individual's possibility of living independently. The concept of children in need of special education is used for children whose physical characteristics and/or learning abilities differ from normal.
Method:
The research was conducted at the Faculty of Education, 1st, 2nd and 3rd grades studying in Special Education Teaching. And 130 students (55 males + 75 females) from 4th grades participated. The ages of the students are between 17-25 years old. 85% of the students participating in the research live in the Eastern Anatolia Region. The ages of the students participating in the research are between the ages of 18-24. A 5-point Likert type expectation survey was applied for the research. The survey results were analyzed and reported with the SSPS 20th Program. In addition, 55 students who participated in the research were interviewed and information was obtained about their goals.
Findings:
According to the research findings, the majority (85%) of the students studying in the special education teaching department reside in the Eastern Anatolia Region. Data has been obtained that the majority of the students come from families with low economic levels (monthly income 10000 TL-15000 TL) and their main goal is to start working immediately after completing their education and provide economic support to their families and themselves. It has also been stated that there is a need for special educators in educational institutions and many private sectors and local governments.
Conclusion:
According to the results of the research, 45% of the students studying in the special education teaching department stated that they had more job opportunities, 40% stated that they had more economic returns, and 15% stated that there were more appointments due to lack of personnel in public and private educational institutions. As a result, features such as inadequacy of job fields in our country, low number of appointments, insufficient financial opportunities of the private sectors, and the need for special education teachers are the reasons for choosing special education teachers.

Keywords: EDUCATION, - SPECIAL EDUCATION, - TEACHING,

Oral Presentation

ALAN SAVUNMASI: SİSTEM KURAMI PERSPEKTİFİNDEN PİLATES EĞİTMENLERİ VE FİZYOTERAPİSTLERİN ROL ÇATIŞMASINA İLİŞKİN DENEYİMLERİ

Adı Soyadı	Kurumu	Eposta Adresi
FUNDA KOÇAK	ANKARA ÜNİVERSİTESİ	funda.kocak@ankara.edu.tr
BEGÜM YAŞAR SÖNMEZ	**GENÇLİK VE SPOR BAKANLIĞI**	**begumyasar36@gmail.com**

Giriş Amaç:
Ülkemizde pilates eğitmenleri ve fizyoterapistler, sağlık ve spor sisteminde önemli roller üstlenmektedir. Ancak, iki meslek grubunun hitap ettiği hedef kitle ve roller arasında bir çatışma yaşandığı görülmektedir. Bu çalışmanın amacı, Türkiye'deki sağlık ve spor sisteminde pilates eğitmenleri ve fizyoterapistler arasında yaşanan rol çatışmasını bir durum çalışması olarak incelemek ve bu çatışmanın nedenlerini, sonuçlarını ve çözüm önerilerini derinlemesine analiz etmektir. Araştırma, iki meslek grubunun sistem içindeki etkileşimlerini, bu etkileşimlerin sistemin bütünü üzerindeki etkilerini ve çatışmayı derinlemesine anlamayı hedeflemektedir. Bu sayede, sistemin daha uyumlu çalışmasına yönelik öneriler sunmak amaçlanmaktadır. İki meslek grubu arasındaki iletişimi ve iş birliğini geliştirmeye yönelik öneriler sunmak amaçlanmaktadır.
Yöntem:
Bu çalışma, nitel araştırma yaklaşımına dayalı bir durum çalışması olarak tasarlanmıştır. Çalışma grubu, amaçlı örnekleme yöntemlerinden ölçüt örnekleme kullanılarak belirlenmiştir. Çalışmaya, en az 2. Kademe Eğitmenlik Belgesine sahip ve 2 yıl deneyimi olan pilates eğitmenleri ile pilates alanında çalışan ve en az 2 yıl deneyime sahip fizyoterapistler gönüllü olarak katılmıştır. Veriler, yarı yapılandırılmış görüşme formu kullanılarak toplanmıştır. Görüşmeler sırasında katılımcılara, kişisel bilgi formu sorularının yanı sıra, alan yazın incelenerek hazırlanmış 13 açık uçlu soru yöneltilmiştir. Her iki meslek grubuyla odak görüşmeleri gerçekleştirilmiştir. Elde edilen verilerin analizinde tematik analiz yöntemi kullanılmıştır. Araştırmanın geçerliğini sağlamak amacıyla inandırıcılık, aktarılabilirlik, güvenilebilirlik ve doğrulanabilirlik kriterleri temel alınmıştır. Güvenirliği sağlamak için görüşmeler kayıt altına alınmış ve bu kayıtlar yazıya aktarılmıştır.
Bulgular:
Yapılan analizler sonucunda kuramsal çerçeveye uygun olarak pilates eğitmenleri odak grubunda “Koruyucu Önleyici Rol”, “Sınırların Belirsizliği”, Eğitim ve Yetkinlik”, İş Birliği Eksikliği” ve Sistemdeki Uyumsuzluk” isimlerinde 5 ana tema, fizyoterapistler odak grubunda ise “Klinik Karar Verici”, “Sınır İhlalleri ve Etik Sorunlar”, “Eğitim ve Patoloji Bilgisi”, “İş Birliği ve Yasal Düzenlemeler”, “Sistemdeki Kaos ve Hasta Güveni” şeklinde 5 ana tema ortaya çıkmıştır. Pilates eğitmenleri ve fizyoterapistler arasındaki rol çatışmasının, mesleki sınırların belirsizliği, eğitim farklılıkları ve iş birliği eksikliği nedeniyle ortaya çıktığını ortaya koymaktadır. Çözüm önerileri arasında yasal düzenlemelerin netleştirilmesi, mesleki sınırların belirlenmesi ve ortak eğitim programlarının geliştirilmesi yer almaktadır.
Sonuç:
Bu çalışma, pilates eğitmenleri ve fizyoterapistler arasındaki rol çatışmasının, mesleki kimlik, eğitim standartları ve sistemdeki uyumsuzluklar çerçevesinde şekillendiğini ortaya koymaktadır. İki meslek grubu arasında daha etkili bir iş birliği sağlanması, hem hasta/üye memnuniyetini artıracak hem de sağlık ve spor sisteminin daha uyumlu çalışmasına katkıda bulunacaktır.

Anahtar Kelimeler: PİLATES - FİZYOTERAPİ - ROL ÇATIŞMASI

DEFENDING THE FIELD: EXPERIENCES OF ROLE CONFLICT BETWEEN PILATES INSTRUCTORS AND PHYSIOTHERAPISTS FROM A SYSTEMS THEORY PERSPECTIVE

Introduction and Aim:
In Turkey, pilates instructors and physiotherapists play significant roles in the health and sports system. However, conflicts arise between these two professional groups regarding their target audience and roles. This study aims to examine the role conflict between pilates instructors and physiotherapists in Turkey as a case study and analyze the causes, consequences, and potential solutions in depth. The research seeks to understand the interactions between the two professional groups within the system, the impact of these interactions on the system as a whole, and the conflict itself. By doing so, it aims to propose recommendations for a more harmonious functioning of the system. The study also intends to offer suggestions to improve communication and collaboration between the two groups.

Method:
This study was designed as a case study based on a qualitative research approach. The study group was determined using criterion sampling, one of the purposive sampling methods. Participants included pilates instructors with at least a Level 2 Instructor Certificate and two years of experience, as well as physiotherapists working in the field of pilates with a minimum of two years of experience. Data were collected using a semi-structured interview form. During the interviews, participants were asked 13 open-ended questions prepared based on a literature review, in addition to personal information form questions. Focus group interviews were conducted with both professional groups. Thematic analysis was used to analyze the collected data. To ensure the validity of the research, credibility, transferability, dependability, and confirmability criteria were adopted. To ensure reliability, interviews were recorded and transcribed verbatim.

Findings:
As a result of the analyses, in line with the theoretical framework, five main themes emerged in the pilates instructors focus group: "Preventive and Protective Role," "Ambiguity of Boundaries," "Education and Competence," "Lack of Collaboration," and "Systemic Inconsistencies." In the physiotherapists focus group, five main themes emerged: "Clinical Decision-Maker," "Boundary Violations and Ethical Issues," "Education and Pathology Knowledge," "Collaboration and Legal Regulations," and "Systemic Chaos and Patient Trust." The study reveals that the role conflict between pilates instructors and physiotherapists arises from ambiguous professional boundaries, differences in education, and lack of collaboration. Proposed solutions include clarifying legal regulations, defining professional boundaries, and developing joint training programs.

Conclusion:
This study reveals that the role conflict between pilates instructors and physiotherapists is shaped by professional identity, education standards, and systemic inconsistencies. Establishing more effective collaboration between the two professions will not only enhance patient/member satisfaction but also contribute to a more harmonious functioning of the health and sports system.

Keywords: PILATES - PHYSIOTHERAPY - ROLE CONFLICT

Oral Presentation

GASTRONOMİ ŞEHRİNDE EGZERSİZ BAĞIMLILIK DÜZEYİNİN ARAŞTIRILMASI (AFYONKARAHİSAR İL ÖRNEĞİ)

Adı Soyadı	Kurumu	Eposta Adresi
SEBİHA GÖLÜNÜK BAŞPINAR	AFYON KOCATEPE ÜNİVERSİTESİ	sgolunuk@gmail.com
BUSE DÖNMEZ	**AFYON KOCATEPE ÜNİVERSİTESİ**	**buseednmzz00@gmail.com**

Giriş Amaç:
Gastronomi turizmi gelişim gösterdiği bölgelerde, yerel ekonominin kalkınmasına önemli katkılar yapmaktadır. Gastronomi turistlerin yerel ürünleri daha çok tercih ettikleri, özellikle yöresel yiyecek ve içeceklere olan eğilimlerinin diğer turist çeşitlerinden daha fazla olduğu bilinmektedir. Egzersiz, fiziksel uygunluğun bir veya daha fazla bileşeninin (kardiyoreseptüer dayanıklılık, esneklik, kassal uygunluk) korunmasını veya geliştirilmesini amaçlayan düzenli, planlanmış ve tekrarlı fiziksel aktiviteler bütünüdür. Aşırı egzersiz durumu için en popüler yaklaşımlardan biri bağımlılık şeklindedir ve tıpkı alkol, madde, yeme ve kumar bağımlılığı gibi sonuçlar doğurabilmektedir. Bu çalışmanın amacı; Gastronomi şehrinde coğrafi işareti almış yöresel tescilli gıda ürünlerinin egzersiz bağımlılık düzeyi ile ilişkisinin araştırılmasıdır.
Yöntem:
Araştırma nicel araştırma modeli, ilişkisel tarama yöntemi kullanılmıştır. Çalışmanın örneklem grubunu Afyonkarahisar da yaşayan Kocatepe Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesinde öğrenim görmekte olan 110 (yıl 21,17±1,69; kg 56,82±7,38) kadın, 168 (yıl 22,29±1,88: kg 73,39±9,18) erkek olmak üzere 278 sağlıklı katılımcı dahil edilmiştir. Araştırma veri toplama sürecinde Demografik Bilgi Formu, Gastronomi Ürün Skalası (15 gıda) ve Egzersiz Bağımlılığı Ölçeği (EBÖ-21) kullanılmıştır. Verilerin analizleri Statistical Package for the Social Sciences (SPSS) 25.0 paket programında anlamlılık düzeyi 0,05 olarak alındı. Araştırmada veri analizinde frekans, yüzde değer, ortalama değer, standart sapma ve ki-kare testi analizleri uygulandı.
Bulgular:
Araştırma sonucunda kadınların en yüksek %50 asemptomatik, en düşük %7,3 egzersiz bağımlısı olduğu erkeklerde ise %45,2 semptomatik, %16,1 egzersiz bağımlısı oldukları görülmüştür ($p<0,05$). Gastronomi yiyecek skalasında cinsiyete göre bükme, katmer, sucuk, keşkek, haşhaş, kebap, İlibada dolması, patlıcan böreği, patlıcan kebabı, sakala çarpan çorbası ve düğülü haşhaş gıdaları arasında farklılık olmadığı sadece lokum değerinin erkeklerin kadınlardan anlamlı olarak yüksek oranda tüketildiği bulundu ($p<0,05$). Egzersiz bağımlılığı açısından asemptomatik grubun sadece lokum ve sucuk döner ($p<0,05$) tüketiminde anlamlı farklılık olduğu, pastırma ve ekmek kadayıfı değerinde ($p=0,05$) istatistik anlamlı olmasa da farklılıklar görüldü.
Sonuç:
Sonuç olarak çalışmaya katılan Spor Bilimleri öğrencilerinin egzersiz bağımlılık düzeylerinin düşük olduğu, tescilli gıdaların tüketiminde farklılık olmadığı, sadece asemptomatik grubun sucuk, döner ve lokum tüketim oranlarının fazla olduğu görülmüştür. Araştırmalardan elde edilen sonuçla konu hakkında daha fazla araştırmaya ihtiyaç duyulmaktadır.

Anahtar Kelimeler: EGZERSİZ BAĞIMLILIĞI - REKREATİF SPORCU - TESCİLLİ ÜRÜN

INVESTIGATION OF EXERCISE ADDICTION LEVEL IN GASTRONOMY CITY (AFYONKARAHISAR PROVINCE EXAMPLE)

Introduction and Aim:
Gastronomy tourism makes significant contributions to the development of the local economy in the regions where it develops. It is known that gastronomy tourists prefer local products more, and that their tendency towards local food and beverages is higher than other types of tourists. Exercise is a set of regular, planned and repetitive physical activities aimed at maintaining or improving one or more components of physical fitness (cardioreceptor endurance, flexibility, muscular fitness). One of the most popular approaches to excessive exercise is addiction and can result in consequences such as alcohol, substance, food and gambling addiction. The purpose of this study is to investigate the relationship between the level of exercise addiction and the level of local registered food products that have received geographical indication in the gastronomy city.
Method:
The research used quantitative research model, relational screening method. The sample group of the study was included 278 healthy participants, 110 (year 21.17±1.69; kg 56.82±7.38) female and 168 (year 22.29±1.88: kg 73.39±9.18) male, living in Afyonkarahisar and studying at Kocatepe University Faculty of Sports Sciences. Demographic Information Form, Gastronomy Product Scale (15 foods) and Exercise Addiction Scale (EBÖ-21) were used in the research data collection process. Data analyzes were taken as 0.05 in Statistical Package for the Social Sciences (SPSS) 25.0 package program. Frequency, percentage value, mean value, standard deviation and chi-square test analyzes were applied in data analysis in the research.
Findings:
As a result of the research, it was found that women were at the highest 50% asymptomatic and at the lowest 7.3% exercise addicted, while men were at the lowest 45.2% symptomatic and 16.1% exercise addicted ($p<0.05$). In the gastronomy food scale, there was no difference between the foods of büğme, katmer, sucuk, keşkek, hashish, kebab, ılibada dolma, aubergine borek, aubergine kebab, sakala Çarpan soup and düglu hashish according to gender, only the value of Turkish delight was found to be consumed significantly more by men than women ($p<0.05$). In terms of exercise addiction, there was a significant difference only in the consumption of Turkish delight and sucuk döner ($p<0.05$), and differences were seen in the value of pastrami and ekmek kadayıf ($p=0.05$), although not statistically significant.
Conclusion:
As a result, it was observed that the exercise addiction levels of the Sports Sciences students participating in the study were low, there was no difference in the consumption of registered foods, and only the asymptomatic group had higher consumption rates of sausage, doner and Turkish delight. The results obtained from the studies indicate that more research is needed on the subject.

Keywords: EXERCISE ADDICTION - RECREATIONAL ATHLETE - REGISTERED PRODUCT

Oral Presentation

SERBEST ZAMANDA SIKILMA ALGISI VE REKREASYON FARKINDALIĞI ARASINDAKİ İLİŞKİNİN İNCELENMESİ

Adı Soyadı	Kurumu	Eposta Adresi
ORCAN MIZRAK	ATATÜRK ÜNİVERSİTESİ	orcan@atauni.edu.tr
HAMİT KAVURMACI	ATATÜRK ÜNİVERSİTESİ	hamitk@atauni.edu.tr
LEVENT ÖNAL	ATATÜRK ÜNİVERSİTESİ	levent.onal@atauni.edu.tr
FURKAN KARA	**ATATÜRK ÜNİVERSİTESİ**	**furkankara096@gmail.com**

Giriş Amaç:
Rekreasyon, bireylerin günlük yaşamın stresinden uzaklaşarak fiziksel, zihinsel ve sosyal olarak yeniden enerji topladıkları bir kavramdır,Günümüz toplumunda, özellikle şehir hayatının getirdiği yoğun tempo ve dijital dünyanın etkisiyle, bireylerin serbest zamanlarını verimli ve tatmin edici bir şekilde değerlendirmeleri giderek daha önemli hale gelmiştir.Bu araştırmanın amacı, lisans öğrencilerinin rekreasyonel aktivite farkındalıkları ile serbest zamanda sıkılma algısı arasındaki ilişkiyi çeşitli değişkenler açısından araştırmaktır.

Yöntem:
Araştırmanın çalışma grubunu lisans öğrencileri olmak üzere toplam 243 öğrenci oluşmaktadır. Kolayda örnekleme yöntemi ile seçilen 123 kadın ve 120 erkek öğrenci (Ortyaş = 23.72± 4.48) çalışmaya gönüllü olarak katılmıştır. Çalışmada veri toplama aracı olarak “Serbest Zamanda Sıkılma Algısı Ölçeği (SZSAÖ)” ve “Rekreasyon Farkındalık Ölçeği (RFÖ)” kullanılmıştır. Elde edilen verilerin analizinde bağımsız örneklemler için t-testi, ANOVA ve korelasyon analizi yöntemleri kullanılmıştır.

Bulgular:
Cinsiyete ilişkin karşılaştırma sonuçları, katılımcıların (SZSAÖ) ve (RFÖ) alt boyutları ortalama puanlarının cinsiyete göre istatistiksel olarak anlamlı farklılaştığını göstermiştir ($p<0.05$).Katılımcıların (RFÖ) alt boyutları ortalama puanlarının boş zaman etkinliklerinin yaşamınızı nasıl etkilediği değişkenine göre anlamlı farklılık olduğu bulunmuştur ($p<0.05$).Yapılan Pearson korelasyon analizi (SZSAÖ) toplam puan ile (RFÖ) alt boyutları arasında pozitif yönde ilişki olduğu görülmektedir ($p<0.05$).

Sonuç:
Bireylerin boş zaman deneyimleri ve bu deneyimlerin farkındalığı arasındaki ilişkinin daha çok etkinlik türü, etkinlik sıklığı ve boş zamanın birey üzerindeki etkisiyle şekillendiği söylenebilir. Cinsiyetin etkisiz olması, boş zaman algısının bireylerin kişisel tercihlerine ve yaşam tarzlarına daha bağlı olduğunu düşündürürken, serbest zamanda sıkılma algısının, rekreasyonel aktivite farkındalığı ile daha düşük düzeyde bir ilişkiye sahip olduğunu sonucuna ulaşılmıştır.

Anahtar Kelimeler: REKREASYON - REKREASYONEL FARKINDALIK - SIKILMA ALGISI

INVESTIGATING THE RELATIONSHIP BETWEEN PERCEPTION OF BOREDOM IN LEISURE TIME AND RECREATION AWARENESS

Introduction and Aim:
Recreation is a concept in which individuals re-energize physically, mentally and socially by getting away from the stress of daily life. In today's society, especially with the intense pace of city life and the influence of the digital world, it has become increasingly important for individuals to evaluate their free time in an efficient and satisfying way.The aim of this study is to investigate the relationship between undergraduate students' recreational activity awareness and perception of boredom in leisure time in terms of various variables.

Method:
The study group of the research consisted of a total of 243 undergraduate students. A total of 123 female and 120 male students (mean age = 23.72± 4.48) selected by convenience sampling method participated in the study voluntarily. “Leisure Time Boredom Perception Scale (LTSPS)” and ‘Recreation Awareness Scale (RAS)’ were used as data collection tools in the study. Independent samples t-test, ANOVA and correlation analysis methods were used to analyze the data obtained.

Findings:
The comparison results related to gender showed that the mean scores of the participants' (SZSAÖ) and (RFÖ) sub-dimensions differed statistically significantly according to gender ($p<0.05$).The mean scores of the participants' (RFÖ) sub-dimensions were found to be significantly different according to the variable of how leisure time activities affect your life ($p<0.05$).Pearson correlation analysis shows that there is a positive relationship between (SZSAÖ) total score and (RFÖ) sub-dimensions ($p<0.05$).

Conclusion:
It can be said that the relationship between individuals' leisure experiences and awareness of these experiences is shaped more by the type of activity, frequency of activity and the effect of leisure on the individual. The fact that gender has no effect suggests that the perception of leisure time is more dependent on individuals' personal preferences and lifestyles, while the perception of boredom in leisure time has a lower level of relationship with recreational activity awareness.

Keywords: RECREATION - RECREATIONAL AWARENESS - BOREDOM PERCEPTION

Oral Presentation

MESLEK YÜKSEKOKULU ÖĞRENCİLERİNİN DERS-BOŞ ZAMAN ÇATIŞMASI ARASINDAKİ İLİŞKİNİN ÇEŞİTLİ DEĞİŞKENLER AÇISINDAN İNCELENMESİ

Adı Soyadı	Kurumu	Eposta Adresi
ÜMMÜGÜLSÜM ÇAKMAK SARIOVA	**İzmir Kavram Meslek Yüksek Okulu**	**gulsum.cakmak@kavram.edu.tr**
BUSE CENGİZ	İzmir Kavram Meslek Yüksek Okulu	buse.cengiz@kavram.edu.tr

Giriş Amaç:
Boş zaman etkinlikleri, endüstri döneminden önce göçebe insanların yerleşik hayata geçmesiyle birlikte ortaya çıkan bir kavramdır (Bull vd. 2003). Zaman içinde boş zaman faaliyetlerinin çeşitlenmesi, bireylerin sosyalleşme ihtiyaçları, boş zaman etkinliklerin iş sorumluluklarına kıyasla daha eğlenceli olması gibi faktörlere bağlı olarak günlük yaşam sorumlulukları ile boş zaman etkinlikleri arasında çeşitli çatışmaların yaşandığı gözlemlenmektedir (Işık, 2014). Bu çatışmalar iş hayatında olabildiği gibi (Tsaur vd.,2012), öğrencilerin ders yaşamında da gözlemlenmektedir (Işık ve Demirel, 2018). Bu çatışmaların nedenlerinin anlaşılması, öğrencilerin ders ve boş zamanları arasındaki dengeyi kurabilmeleri adına önemlidir. Bu noktalardan hareketle çalışmamızın amacı meslek yüksekokulu öğrencilerinin ders ve şoş zaman çatışmaları arasındaki ilişkinin belirlenmesidir.
Yöntem:
Bu çalışma nicel verilere dayalı, betimsel nitelikle genel tarama modelindedir. Çalışmamızın evrenini Meslek Yüksekokulunda okuyan öğrenciler oluşturmaktadır. Örneklem grubunu ise kasti örnekleme yöntemi ile ulaşılan, İzmir Kavram Meslek yüksekokulunda okuyan ve yaş ortalamaları Xyaş=20,30 olan 486 kişi oluşturmaktadır. Çalışmada, Tsaur ve diğerleri (2012) tarafından geliştirilen ve Işık ve Demirel (2018) tarafından Türkçe 'ye uyarlanan 'Ders Çalışma-Boş Zaman Çatışması' ölçeği kullanılmıştır. 5'li likert tipte olan ölçek, 20 madde ve 5 alt boyuttan oluşmaktadır. Ölçek öğrencilerin ders çalışma ve boş zamanları arasındaki çatışmaların kaynağını anlamaya yönelik ifadelerden meydana gelmektedir. Araştırmada bağımlı değişken olarak Ders-Boş Zaman Çatışması kullanılırken, bağımsız değişkenler olarak da demografik sorulardan yararlanılmıştır. Verilerin analizinde Microsoft Excell, IBM SPSS 26.0 paket programları kullanılarak, normal dağılımın olması gerekçesiyle bağımsız örneklemler T-testi ve tek yönlü varyans ANOVA testleri ile frekans analizlerinden yararlanılmıştır. Ayrıca ölçeğin güvenirlilik analizi için Cronbach's Alpha katsayısı belirlenmiştir.
Bulgular:
Yapılan analizlere göre öğrencilerin cinsiyete göre dersin boş zamanla çatışmasında gerilim açısından kadınların lehine anlamlı bir farklılık olduğu tespit edilmiştir ($t=2.80$; $p<0.01$). Katılımcıların yaşları, anne ve baba eğitim durumlarına göre ise istatistiksel olarak anlamlı bir farklılığa rastlanmamıştır ($p>0.05$). Öğrencilerin programlarına göre yapılan incelemede ise Sosyal Bilimler programında okuyanların, Sağlık ve Teknik Bilimler programlarında okuyanlara göre derslerinin boş zamanlarıyla daha baskın olarak çatıştığı belirlenmiştir ($F=6.37$; $p<0.01$). Öğrencilerin masraflarını karşıladıkları kaynak değişkeni dikkate alındığında yapılan incelemede ise, geçimini kendi kazancıyla karşılayan öğrencilerin, geçimlerini ailesinden aldıkları destekle karşılayanlara nazaran derslerinin boş zamanlarıyla zamansal yönden daha fazla çatıştığı tespit edilmiştir ($F=2,97$; $p<0.05$). Çalışma kapsamında araştırılan diğer bağımsız değişkenlerde de istatistiksel olarak anlamlı farklılıklar olduğu bulunmuştur ($p<0.05$; $p<0.01$).
Sonuç:
Bu çalışmada, Meslek Yüksekokulu öğrencilerinin ders çalışmaları ile-boş zaman faaliyetleri arasındaki çatışmalar çeşitli değişkenler açısından incelenmiştir. Yapılan analizler neticesinde, öğrencilerin ders çalışmaları ile boş zaman faaliyetleri arasında cinsiyet, program, nerede ve kiminle yaşadıkları, gelir düzeyleri, masraf kaynakları, tercih ettikleri boş zaman aktiviteleri, boş zaman süreleri ile boş zaman değerlendirmeleri hakkındaki fikirlerine göre istatistiksel olarak anlamlı farklılıklar olduğu tespit edilmiştir. Bu bilgiler literatürdeki çalışmalarla da uyumludur (Kalkan, 2020; Turan vd., 2023). Sonuç olarak, öğrencilerin derslerine ayırdıkları vakit ile boş zaman faaliyetlerine ayırdıkları zamanlar gerilim, yoğunluk ve zamansal açıdan çeşitli çatışmalara neden olmaktadır. Bu durumda, bu çatışmaların oluşum kaynaklarının analiz edilmesi, öğrencilerin eğitim ve öğretim yaşantı

Anahtar Kelimeler: BOŞ ZAMAN ÇATIŞMA - DERS ÇATIŞMA - MESLEK YÜKSEKOKULU

INVESTIGATION OF THE RELATIONSHIP BETWEEN COURSE-FREE TIME CONFLICT OF VOCATIONAL SCHOOL STUDENTS IN TERMS OF VARIOUS VARIABLES

Introduction and Aim:
Leisure time activities are a concept that emerged with the transition of nomadic people to settled life before the industrial era (Bull et al. 2003). It is observed that there are various conflicts between daily life responsibilities and leisure time activities due to factors such as the diversification of leisure time activities over time, the socialization needs of individuals, and the fact that leisure time activities are more fun compared to work responsibilities (Işık, 2014). These conflicts can be observed in business life (Tsaur et al., 2012) as well as in students' course life (Işık & Demirel, 2018). Understanding the causes of these conflicts is important for students to establish a balance between their studies and leisure time. Based on these points, the aim of our study is to determine the relationship between course and leisure conflicts of Vocational School students.
Method:
This study is a descriptive general survey model based on quantitative data. The population of our study consists of students studying at Vocational School. The sample group consists of 486 people with an average age of Xyear=20.30, who are studying at Izmir Kavram Vocational School and who were reached by deliberate sampling method. In the study, the 'Study-Leisure Conflict' scale developed by Tsaur et al. (2012) and adapted into Turkish by Işık and Demirel (2018) was used. The 5-point Likert-type scale consists of 20 items and 5 sub-dimensions. The scale consists of statements aimed at understanding the source of conflicts between students' study and leisure time. While Course-Leisure Time Conflict was used as the dependent variable in the study, demographic questions were used as independent variables. In the analysis of the data, Microsoft Excell, IBM SPSS 26.0 package programs were used, independent samples T-test and one-way variance ANOVA tests and frequency analysis were used due to the normal distribution. In addition, Cronbach's Alpha coefficient was determined for the reliability analysis of the scale.
Findings:
According to the analysis, it was determined that there was a significant difference in favor of women in terms of the tension in the conflict of the course with free time according to the gender of the students ($t=2.80$; $p<0.01$). There was no statistically significant difference according to the participants' age, mother and father education status ($p>0.05$). In the analysis according to the programs of the students, it was determined that those studying in the Social Sciences program conflicted more dominantly with their leisure time than those studying in the Health and Technical Sciences programs ($F=6.37$; $p<0.01$). When the source of the students' expenses was taken into consideration, it was determined that the students who met their living expenses with their own earnings had more temporal conflict with their leisure time than those who met their living expenses with the support of their families ($F=2.97$; $p<0.05$). Statistically significant differences were also found in other independent variables investigated within the scope of the study ($p<0.05$; $p<0.01$).
Conclusion:
In this study, the conflicts between course work and leisure time activities of Vocational School students were analyzed in terms of various variables. As a result of the analysis, it was determined that there were statistically significant differences between students' course work and leisure time activities according to their gender, program, where and with whom they live, income levels, sources of expense, preferred leisure time activities, leisure time durations and their opinions about leisure time evaluations. This information is in line with the studies in the literature (Kalkan, 2020; Turan et al., 2023). As a result, the time students allocate to their studies and the time they allocate to leisure activities cause various conflicts in terms of tension, intensity and time. In this case, analyzing the sources of these conflicts will have a positive impact on students' education an

Keywords: LEISURE CONFLICT - COURSE CONFLICT - VOCATIONAL SCHOOL

Oral Presentation

ÇOCUKLARDA MOTOR GELİŞİMİN DEĞERLENDİRİLMESİNDE BÜYÜK KAS MOTOR GELİŞİM TESTİ'NİN (TGMD) TÜRKİYE'DEKİ UYGULAMALARI: BİBLİYOGRAFİ TABANLI SİSTEMATİK DERLEME

Adı Soyadı	Kurumu	Eposta Adresi
ÜSTÜN TÜRKER	GÜMÜŞHANE ÜNİVERSİTESİ	ustunturker@gumushane.edu.tr
AYŞE ERTUĞRUL	**GENÇLİK VE SPOR BAKANLIĞI**	**ertugralaysee@gmail.com**

Giriş Amaç:
Motor gelişim ve becerilerin ölçülmesi, sadece akranlarına kıyasla yeterli düzeyde gelişim gösteremeyen çocukların teşhis ve tedavisinde değil, yapısal ve fonksiyonel gelişim açısından yetersizliği bulunmayan çocuklarda da görevlerin gerçekleştirilebilmesi ve yaşamsal faaliyetlerin sürdürülebilirliği açısından önem arz etmektedir. Ülkemizde 2000-2011 yılları arasında TGMD-II kullanılarak tamamlanan 11 araştırmayı inceleyen ve literatürü özetleyen bir derleme araştırması bulunmaktadır (Kerkez,2013) ancak, bu çalışmadan günümüze kadar geçen sürede TGMD-II ve TGMD-III ile yürütülen araştırmaların literatür bilgisini özetleyen bir araştırmaya rastlanılmadı. Bu bilgilerden hareketle araştırmanın amacı; 2012 ve 2025 yılları arasında TGMD-II ve TGMD-III uygulanarak ülkemizde tamamlanan araştırmaların bibliyografi tabanlı sistematik derleme yöntemiyle özetlenmesidir.
Yöntem:
Araştırmanın amacı doğrultusunda bu çalışma nitel araştırma yöntemlerinden doküman tarama deseninde tasarlandı. Belirlenen bir alanda veya konuda çalışırken amaca uygun olarak toplanan dokümanlar birer veri kaynağıdır (Patton, 2002). Sistematik derleme ise, bir problemin çözümünde literatürde yer alan çalışmaların taranarak bir takım dâhil etme ve elemine ederek dahil etmeme aşamalarını kullanmaktır. Bu aşama tamamlandıktan sonra ise tamamlanan hangi araştırmaların sistematik derlemeye dahil edileceği belirlenir ve dâhil edilen araştırmalarda yer alan bulgular ile sonuçların sentezi gerçekleştirilir (Karaçam, 2013). Bu bağlamda 2012 ve 2025 yılları arasında TGMD-II ve TGMD-III'ün kullanıldığı bilimsel araştırmalar farklı anahtar kelime varyasyonları kullanılarak veri tabanları (Ulusal Tez Merkezi, Google Akademik, ResearchGate, Dergipark, Web of Science) üzerinde tarandı ve kapsamlı biçimde bibliyografi tabanlı sistematik doküman incelemesine dahil edildi.
Bulgular:
Araştırma bulgularına göre; 2012-2025 yılları arasında ülkemizde TGMD-II'nin çocuklarda uygulandığı 7 doktora tezi, 25 yüksek lisans tezi ve lisansüstü tezlerden üretilen farklı endekslerde yayımlanan 4 makale olduğu tespit edildi. Ayrıca literatürde TGMD-II ile yine farklı endekslerde taranan 10 adet özgün araştırma makalesi ve 2 adet derleme makale bulunmaktadır. Literatürde TGMD-III'ün kullanıldığı araştırmaların sayılarına bakıldığında ise; 5 doktora tezi, 9 yüksek lisans tezi ve tezlerden üretilen 3 adet makalenin bulunduğu, ayrıca lisansüstü tezlerden bağımsız olarak gerçekleştirilen 2 adet özgün araştırma makalesinin yer aldığı görüldü.
Sonuç:
Sonuç olarak hem TGMD-II hem de TGMD-III uluslararası literatürde olduğu gibi ülkemizdeki araştırmalarda da gerek yüksek düzeydeki güvenirlik ve geçerlikleri gerekse de diğer motor gelişim testlerinden farklı olarak çocuğun bir motor beceriyi doğru uygulayıp uygulamamasından daha çok, beceriyi gerçekleştirirken alt ve üst ekstremiteler arasındaki koordinasyonun nasıl ve ne düzeyde olduğunu belirleyebilme amacıyla tasarlandığından araştırmacılar tarafından sıklıkla kullanılan bir motor beceri testidir. Her iki testin de uygulandığı çalışmaların sonuçları bu çalışmada özetlenerek, güçlü ve zayıf yönleri ortaya konulmuş, gelecek dönemlerde yapılması plânlanan/plânlanacak olan çalışmalar için araştırmacılara öneriler sunulmuştur.

Anahtar Kelimeler: MOTOR GELİŞİM - MOTOR BECERİ - TGMD

APPLICATIONS OF TEST OF GROSS MOTOR DEVELOPMENT (TGMD) IN THE EVALUATION OF MOTOR DEVELOPMENT IN CHILDREN IN TURKEY: A BIBLIOGRAPHY-BASED SYSTEMATIC REVIEW

Introduction and Aim:
Measurement of motor development and skills is important not only for the diagnosis and treatment of children who do not develop at an adequate level compared to their peers, but also for the performance of tasks and the sustainability of vital activities in children who do not have deficiencies in terms of structural and functional development. In our country, there is a review study that examines 11 studies completed between 2000-2011 using TGMD-II and summarises the literature (Kerkez, 2013), but no study summarising the literature information of the studies conducted with TGMD-II and TGMD-III in the period from this study to the present day has been found. Based on this information, the aim of this study is to summarise the researches completed in our country by applying TGMD-II and TGMD-III between 2012 and 2025 by bibliography-based systematic review method.
Method:
In line with the aim of the research, this study was designed in document scanning design, one of the qualitative research methods. Documents collected in accordance with the purpose while working in a determined field or subject are data sources (Patton, 2002). Systematic review, on the other hand, is to use a set of inclusion and exclusion stages by screening the studies in the literature in solving a problem. After this stage is completed, it is determined which completed studies will be included in the systematic review and the findings and results of the included studies are synthesised (Karaçam, 2013). In this context, scientific studies using TGMD-II and TGMD-III between 2012 and 2025 were scanned on databases (National Thesis Centre, Google Scholar, ResearchGate, Dergipark, Web of Science) using different keyword variations and included in a comprehensive bibliography-based systematic document review.
Findings:
According to the research findings, it was determined that there were 7 doctoral theses, 25 master's theses and 4 articles published in different indices produced from postgraduate theses in which TGMD-II was applied in children in our country between 2012-2025. In addition, there are 10 original research articles and 2 review articles scanned in different indices with TGMD-II in the literature. When the number of studies in which TGMD-III was used in the literature was examined, it was seen that there were 5 doctoral theses, 9 master's theses and 3 articles produced from theses, as well as 2 original research articles conducted independently of graduate theses.
Conclusion:
As a result, both TGMD-II and TGMD-III are motor skill tests that are frequently used by researchers because of their high level of reliability and validity in the international literature as well as in the researches in our country and because, unlike other motor development tests, they are designed to determine how and at what level the coordination between the lower and upper extremities is while performing the skill, rather than whether the child performs a motor skill correctly. The results of the studies in which both tests were applied were summarised in this study, their strengths and weaknesses were revealed, and suggestions were presented to the researchers for the studies planned/to be planned in the future.

Keywords: MOTOR DEVELOPMENT - MOTOR SKILL - TGMD

Oral Presentation

7405 SAYILI SPOR KULÜPLERİ VE SPOR FEDERASYONLARI KANUNU'NUN SPOR FEDERASYONU YÖNETİCİLERİ TARAFINDAN DEĞERLENDİRİLMESİ

Adı Soyadı	Kurumu	Eposta Adresi
MAHİR EMRE ŞEFKATLİ	**GAZİ ÜNİVERSİTESİ**	**emresefkatli@gmail.com**
ALPEREN HALICI	GAZİ ÜNİVERSİTESİ	alperenhalici@gazi.edu.tr

Giriş Amaç:
7405 saylı kanunun amacı, spor kulüpleri, spor anonim şirketleri ve spor federasyonlarının kuruluşu, organları, üst kuruluş oluşturmaları, gelir ve giderleri, bütçe ve harcama esasları, görev, yetki ve sorumlulukları, denetimleri, bunlara yapılacak her türlü yardımın şekil ve şartları ile bunlara ilişkin diğer hususlara dair usul ve esasları düzenlemektir. 2022 yılında çıkan bu kanununla beraber ülkedeki spor branşlarının yaygınlaştırılması ve geliştirilmesinden sorumlu olan 63 spor federasyonunun işleyişi değişmiş olup, birçok yeni politika ortaya çıkmıştır. Buradan hareketle de bu araştırma 7405 sayılı kanunla gelen yeni politikaların spor federasyonları yöneticileri tarafından nasıl değerlendirildiğini ve uygulamadaki etkisini incelemeyi amaçlamaktadır.
Yöntem:
Bu amaç doğrultusunda yürütülecek çalışmada nitel araştırma modeli kullanılacaktır. Nitel araştırma yöntemlerinden ise olgubilim (fenomenoloji) deseni tercih edilecektir. Araştırmanın katılımcılarının belirlenmesinde amaçlı örneklem yönteminden ölçüt örnekleme yöntemleri kullanılacaktır. Bu kapsamda katılımcılarda 7405 sayılı kanun çıkmadan önce ve sonrasında görev almış olması ölçütü aranmaktadır. Bu doğrultuda başkanlık, genel sekreterlik ya da yönetim kurullarında görev yapmış 8 kişi çalışmaya dahil edilmiştir. Araştırmada veri toplama aracı olarak araştırmacılar tarafından hazırlanan 6 soruluk yarı yapılandırılmış görüşme formu kullanılmıştır. Araştırma kapsamında elde edilen verilere içerik analizi uygulanmıştır.
Bulgular:
Elde edilen sonuçlar incelendiğinde; katılımcılar yönetim kurulunun 15'den 11'e düşmesini karar alma mekanizmasını hızlandırdığını, milli sporcuların yönetim kurulunda yer almasının kararların isabet oranını artırdığını, yöneticilerin yapmış oldukları işlemlerden dolayı sorumlu olmalarının bütçe disiplinine katkı sağladığı belirlenmiştir. Katılımcılar değişmesini istedikleri maddelerde; bakanlığın yüzde on oy oranının ve başkanlık seçimindeki imza kuralının kaldırılması unsurları ön plana çıkmaktadır.
Sonuç:
Sonuç olarak; 7405 sayılı kanunla gelen yönetim kurulu üye sayısının düşürülmesi, yönetim kurulunda en az iki milli sporcunun bulunma zorunluluğu ve yönetim kurulunun yapmış olduğu işlemlerden kasıt ya da ihmal aranmaksızın sorumlu olmasının spor federasyonlarının işleyişini olumlu etkilediği söylenebilir. Bununla birlikte bakanlığın federasyon seçimlerinde yüzde on oy oranına sahip olması gibi bazı maddelerin de değiştirilmesi veya güncellenmesi gerektiği söylenebilir.

Anahtar Kelimeler: 7405 SAYILI KANUN - SPOR FEDERASYONU - SPOR HUKUKU

EVALUATION OF THE LAW NO. 7405 ON SPORTS CLUBS AND SPORTS FEDERATIONS BY SPORTS FEDERATION MANAGERS

Introduction and Aim:
The purpose of Law No. 7405 is to regulate the procedures and principles regarding the establishment of sports clubs, sports joint stock companies, and sports federations, their organs, the establishment of higher organizations, income and expenses, budget and expenditure principles, duties, authorities and responsibilities, audits, the form and conditions of all kinds of assistance to be provided to them and other issues related to them. With this law enacted in 2022, the functioning of 63 sports federations responsible for the popularization and development of sports branches in the country has changed, and many new policies have emerged. From this point of view, this research aims to examine how the new policies introduced by Law No. 7405 are evaluated by the managers of sports federations and their impact on practice.
Method:
A qualitative research model will be used in the study to be conducted for this purpose. Among qualitative research methods, phenomenology design will be preferred. Criterion sampling methods from the purposeful sampling method will be used to determine the study participants. In this context, the criterion of having served before and after Law No. 7405 is sought in the participants. In this direction, eight people who served in the presidency, general secretariat, or board of directors were included in the study. The study used a 6-question semi-structured interview form prepared by the researchers as a data collection tool. Content analysis was applied to the data obtained within the scope of the research.
Findings:
When the results obtained are examined, the participants determined that the decrease in the board of directors from 15 to 11 accelerates the decision-making mechanism, the presence of national athletes on the board of directors increases the accuracy of decisions, and the fact that managers are accountable for their actions contributes to budget discipline. Among the items that the participants want to change, removing the 10 percent voting rate of the ministry and the signature rule in the presidential election comes to the fore.
Conclusion:
With the enactment of Law No. 7405, the reduction in the number of board members, the mandatory inclusion of at least two national athletes on the board, and the imposition of liability on the board for actions taken without the need to establish intent or negligence have positively impacted the functioning of sports federations. However, it can also be argued that certain provisions, such as the ministry holding a ten percent voting right in federation elections, should be reconsidered and updated.

Keywords: LAW NO. 7405 - SPORT FEDERATION - SPORT LAW

Oral Presentation

TARAFTAR BAĞLILIĞI ÖLÇEĞİNİN TÜRK KÜLTÜRÜNE UYARLANMASI: GEÇERLİK VE GÜVENİRLİK ÇALIŞMASI

Adı Soyadı	Kurumu	Eposta Adresi
BÜLENT GÜRBÜZ	ANKARA ÜNİVERSİTESİ	bulentgurbuz@gmail.com
FUNDA KOÇAK	ANKARA ÜNİVERSİTESİ	fundakock@gmail.com
ALİ RIZA TEKEREK	**ANKARA ÜNİVERSİTESİ**	**rizatekerek@gmail.com**

Giriş Amaç:
Kişinin herhangi bir spor takımıyla uzun süreli duygusal bir ilişki kurmasını ifade eder ve takım etkinliklerine katılım ile ürün satın alma eğilimini artırarak kulüplerin ekonomik ve sosyal sürdürülebilirliğine katkı sağlar. Spor kulüpleri için güçlü bir taraftar bağlılığını teşvik etmek, marka imajını güçlendirmek ve sadık bir taraftar kitlesi yaratmak açısından önemlidir. Bu bağlamda, taraftar bağlılığının ölçülmesi, kulüp stratejilerinin geliştirilmesinde ve sürdürülebilir başarı sağlanmasında kritik bir role sahiptir. Bu noktadan hareketle çalışmanın amacı, Yoshida ve diğ. (2014) tarafından geliştirilen "Taraftar Bağlılığı Ölçeği-TBÖ"nin Türk kültürü için geçerlik ve güvenirliğini test etmektir.
Yöntem:
Araştırmanın çalışma grubunu, kolayda örnekleme yöntemiyle belirlenen 224 (%70.66) erkek ve 93 (% 29.34) kadın olmak üzere toplam 317 futbol taraftarı oluşturmuştur. Katılımcıların yaşları 18 ile 52 arasında (Ortyaş = 31,43 ± 8,02) değişmektedir. Ölçeğin orijinal versiyonu üç alt boyut ve toplam 9 maddeden oluşmaktadır. Verilerin analizinde, öncelikle ölçeğin Türkçe versiyonunun faktör yapısını belirlemek amacıyla açımlayıcı faktör analizi (AFA) yapılmıştır. AFA'dan elde edilen madde-faktör yapısı, 1. ve 2. düzey doğrulayıcı faktör analizi (DFA) ile model uyumu açısından test edilmiştir. Son olarak ölçeğin Türkçe versiyonunda yer alan maddelerin güvenirliğini test etmek amacıyla Cronbach's Alpha iç tutarlık katsayıları hesaplanmıştır.
Bulgular:
Ölçeğin Türkçe versiyonunun faktör yapısını test etmek için yapılan AFA sonucunda ölçeğin 9 madde ve 3 alt boyuttan oluştuğu ve açıklanan toplam varyansın %77.12 olduğu tespit edilmiştir. Ölçeğin belirlenen üç faktörlü yapısı birinci ve ikinci düzey DFA analizleri ile test edilmiştir. DFA analizleri sonucunda ölçek madde faktör yüklerinin .64 ile .96 arasında değiştiği, uyum iyiliği indekslerinin de $\chi 2/df$= 2.67, GFI=.96, AGFI=.92, NFI=.95, CFI=.97, IFI=.97 ve RMSEA=.07 olduğu belirlenmiştir. Ulaşılan bu değerler uyum indekslerinin kabul edilebilir düzeyde olduğunu göstermektedir. Ölçeğin güvenirliğini belirlemek için yapılan Cronbach's Alfa iç tutarlık katsayılarının ise alt boyutlar için .73 ile .79 arasında değiştiği, toplam ölçek için .76 olduğu bulunmuştur.
Sonuç:
Elde edilen sonuçlara göre, Türk kültürüne uyarlanan TBÖ, taraftarlarının takımlarına olan bağlılık düzeylerinin belirlemek için geçerli ve güvenilir bir ölçme aracı olarak kullanılabileceği ifade edilebilir. Ayrıca, Türk kültürüne uyarlanan bu ölçeğin kullanımından elde edilecek veriler, spor kulüplerinin stratejik planlamalarına ve taraftar ilişkileri yönetimine katkı sağlayarak kulüp sürdürülebilirliğine katkı sağlayacağı da değerlendirilmiştir.

Anahtar Kelimeler: TARAFTAR BAĞLILIĞI - GEÇERLİK VE GÜVENİRLİK - SPOR PAZARLAMASI

ADAPTATION OF THE FAN ENGAGEMENT SCALE TO TURKISH CULTURE: VALIDITY AND RELIABILITY STUDY

Introduction and Aim:
Fan engagement, which means the establishment of a long-term emotional attachment with a sports team, helps clubs' economic and social sustainability by increasing participation in team activities and the likelihood of purchasing items. Encouraging strong fan engagement is crucial for sports clubs in strengthening brand image and creating a loyal fan base. In this context, measuring fan loyalty plays a critical role in developing club strategies and ensuring sustainable success. Based on this, the aim of this study is to test the validity and reliability of the "Fan Engagement Scale" (FES) developed by Yoshida et al. (2014) for Turkish culture.
Method:
The study group comprised of a total of 317 football fans, including 224 (70.66%) men and 93 (29.34%) women, selected through convenience sampling. Participants' ages ranged from 18 to 52 years (M = 31.43 ± 8.02). The original version of the scale consists of three sub-scale and a total of 9 items. In the data analysis, an exploratory factor analysis (EFA) was first conducted to determine the factor structure of the Turkish version of the scale. The item-factor structure obtained from the EFA was tested for model fit using first- and second-order confirmatory factor analysis (CFA). Cronbach's Alpha internal consistency coefficients were then calculated to determine the reliability of the items in the Turkish version of the scale.
Findings:
The exploratory factor analysis (EFA) used to assess the factor structure of the Turkish version of the scale indicated that it had nine items and three subdimensions, with a total explained variance of 77.12%. The three-factor structure of the scale was tested using first- and second-order confirmatory factor analysis (CFA). The CFA results indicated that the factor loadings of the items ranged from .64 to .96, and the fit indices were $\chi 2/df = 2.67$, GFI = .96, AGFI = .92, NFI = .95, CFI = .97, IFI = .97, and RMSEA = .07. These values indicate that the fit indices are at an acceptable level. Cronbach's Alpha internal consistency coefficients were calculated to determine the scale's reliability and varied from.73 to.79 for the sub-scales and.76 for the overall scale.
Conclusion:
Based on the findings, the Turkish-adapted FES can be thought to be a reliable instrument for measuring fans' level of engagement to their clubs. Additionally, it is considered that the data obtained from the use of this scale, adapted to Turkish culture, could contribute to the strategic planning of sports clubs and the management of fan relationships, thereby supporting the sustainability of the clubs.

Keywords: FAN LOYALTY - VALIDITY AND RELIABILITY - SPORTS MARKETING

Oral Presentation

ANTRENÖRLÜK EĞİTİMİ BÖLÜMÜ ÖĞRENCİLERİNİN PEDAGOJİK YETERLİLİK DÜZEYLERİNİN İNCELENMESİ

Adı Soyadı	Kurumu	Eposta Adresi
HAMİDE AKTAŞ	**KARAMANOĞLU MEHMETBEY ÜNİVERSİTESİ**	**hamideaktas73@gmail.com**
NAZLI YANAR TUNÇEL	KARAMANOĞLU MEHMETBEY ÜNİVERSİTESİ	nazliyanar@kmu.edu.tr

Giriş Amaç:
Günümüzde spor, sadece fiziksel beceriler değil, aynı zamanda etkili eğitim yöntemleri ve pedagojik beceriler gerektiren bir alan haline gelmiştir. Bu bağlamda, antrenörlerin pedagojik yeterlilikleri, sporcuların gelişimi ve başarıları üzerinde önemli bir etkiye sahiptir. Bu çalışmanın amacı antrenörlük eğitimi bölümü öğrencilerinin pedagojik yeterlilik düzeylerini incelemektir.
Yöntem:
Çalışmanın araştırma grubunu antrenörlük eğitimi bölümünde okuyan 229 katılımcı oluşturmaktadır. Genel tarama modelinde gerçekleştirilen bu çalışmada, verilerin toplanma aracı olarak Antrenör Pedagojik Yeterlik Ölçeği kullanılmıştır. Elde edilen veriler, JAMOVİ 1.8.2 istatistik yazılım programı ile analiz edilmiştir. Analiz süreci, istatistiksel doğruluk ve güvenilirlik açısından titizlikle gerçekleştirilmiştir.
Bulgular:
Yapılan analizler sonucunda, antrenörlük eğitimi bölümü öğrencilerinin antrenör pedagojik yeterlik puan (3.46 ± 0.60) ortalamaları yüksek düzeyde olduğu tespit edilmiştir. Katılımcıların antrenörlük deneyimine sahip olma ve spor geçmişine sahip olma durumları arasında anlamlı farklar bulunmuştur ($p<0.05$). Araştırmada yer verilen çeşitli değişkenler açısından da öğrencilerin kendilerini yeterli bulma düzeyleri arasında istatistiksel açıdan anlamlı bir fark saptanmamıştır.
Sonuç:
Sonuç olarak, antrenörlük eğitimi bölümünde eğitim gören öğrencilerin pedagojik yeterlilik düzeylerinin, antrenörlük deneyimine sahip olma ve spor geçmişi gibi faktörlerden etkilendiği, ancak diğer bazı değişkenler açısından belirgin bir fark olmadığı söylenebilir. Elde edilen bulgulara dayalı olarak, gelecekteki araştırmaların antrenörlük eğitimi programlarında öğrencilerin pedagojik yeterlilik düzeylerini etkileyen farklı faktörleri daha derinlemesine inceleyerek, bu faktörlerin eğitim süreçlerine etkilerini daha net bir şekilde ortaya koyması faydalı olacaktır.

Anahtar Kelimeler: ANTRENÖRLÜK EĞİTİMİ - PEDAGOJİK YETERLİK - ÖĞRENCİ DEĞERLENDİRMESİ

INVESTIGATION OF THE PEDAGOGICAL COMPETENCE LEVELS OF THE STUDENTS OF THE DEPARTMENT OF COACHING EDUCATION

Introduction and Aim:
Nowadays, sport has become a field that requires not only physical skills but also effective training methods and pedagogical skills. In this context, the pedagogical competence of coaches has a significant impact on the development and success of athletes. The aim of this study was to investigate the level of pedagogical competence of coaching students.
Method:
The research group of the study consisted of 229 participants studying in the Department of Coaching Education. The general model study used the Coaching Pedagogical Competence Scale as a data collection tool. The data obtained were analysed using JAMOVI 1.8.2 statistical software. The analysis process was rigorous in terms of statistical accuracy and reliability.
Findings:
As a result of the analysis, it was found that the mean score of the coach pedagogical competence score (3.46±0.60) of the students of the coaching education department was at a high level. Significant differences were found between participants with coaching experience and those with a sporting background ($p<0.05$). With regard to the different variables included in the study, no statistically significant difference was found between the students' levels of self-sufficiency.
Conclusion:
As a result, it can be said that the level of pedagogical competence of students studying in the Department of Coaching Education is influenced by factors such as having coaching experience and having a sports background, but there is no significant difference in terms of some other variables. On the basis of the findings, it would be useful for future research to explore in more depth the different factors that influence the level of pedagogical competence of students in coaching education programmes, and to reveal more clearly the effects of these factors on educational processes.

Keywords: COACHING EDUCATION - PEDAGOGICAL COMPETENCE - STUDENT EVALUATION

Oral Presentation

SPOR TARAFTARLARININ METAVERSE'de MAÇ İZLEMEYİ BENİMSEMESİ: TANIMLAYICI BİR MODELİN GELİŞTİRİLMESİ

Adı Soyadı	Kurumu	Eposta Adresi
BÜLENT GÜRBÜZ	ANKARA ÜNİVERSİTESİ	bulentgurbuz@gmail.com
METİN ARGAN	**ESKİŞEHİR TEKNİK ÜNİVERSİTESİ**	**margan@eskisehir.edu.tr**
HÜSEYİN ÇEVİK	ESKİŞEHİR TEKNİK ÜNİVERSİTESİ	huseyincevik@eskisehir.edu.tr
CANER ÖZGEN	ESKİŞEHİR TEKNİK ÜNİVERSİTESİ	canerozgen@eskisehir.edu.tr
MEHPARE TOKAY ARGAN	ESKİŞEHİR TEKNİK ÜNİVERSİTESİ	mehpare.argan@bilecik.edu.tr
JAMES JİANHUİ ZHANG	UNIVERSITY OF GEORGIA	jamesz48@uga.edu

Giriş Amaç:
Metaverse, kullanıcıların sanal ve artırılmış gerçeklik teknolojileriyle etkileşime girdiği yeni nesil dijital bir alan olarak tanımlanır. Yenilikçi öğeleri (örneğin, dijital taraftarlık ve sanallaştırılmış stadyum atmosferi) sayesinde, spor tüketim alışkanlıklarını köklü bir şekilde değiştirme potansiyeline sahiptir. Bu durum, taraftar deneyimini dönüştürmeye ve yeni gelir modelleri yaratmaya çalışan spor kulüpleri ve organizasyonları için benzersiz fırsatlar sunmaktadır. Ancak, spor pazarlama literatüründe, taraftarların metaverse tabanlı maç izleme davranışlarını etkileyen faktörler hakkında çok az şey bilinmektedir. Bu nedenle, bu araştırmanın amacı, Davis (1989) tarafından önerilen Teknoloji Kabul Modeli'ni (TAM) spor tüketimine özgü değişkenlerle genişleterek, taraftarların metaverse üzerinde maç izleme niyetlerini kapsamlı bir şekilde açıklayan teorik bir model geliştirmektir.
Yöntem:
Önerilen genişletilmiş TAM modelini test etmek için öncelikle doğrulayıcı faktör analizi (CFA) gerçekleştirilmiştir ve ardından hipotezleri incelemek amacıyla yapısal eşitlik modellemesi (SEM) uygulanmıştır. Veriler, aktif spor taraftarı ve önceden metaverse deneyimi olan 762 üniversite öğrencisinden kolayda örnekleme yöntemiyle elde edilmiştir. Önerilen TAM modelindeki yapılarla ilgili ölçekler, literatürdeki önceki çalışmalardan uyarlanmıştır. Tüm ölçeklerin iç tutarlılıkları, 0.70 eşiğini üzerinde bir sonuç ortaya koymuştur. RMSEA ve SRMR gibi uyum indeksleri, 0.08 eşik değerine eşit veya daha düşük aralıkta yer almıştır. Ayrıca, hem CFA hem de SEM'de CFI, NFI ve NNFI değerleri, önerilen seviyenin üzerinde (> 0.90) sonuçlar ortaya koymuştur.
Bulgular:
Sonuçlar, önerilen TAM için CFA'yı doğrulamış ve ardından SEM bulgularını onaylamıştır; bu da metaverse'de maç izleme niyetinin hem önceki hem de doğrudan belirleyicilerini ortaya koymuştur. Takım kimliği, tutum ve uyumun, metaverse maç izleme niyeti üzerinde doğrudan bir etkisi olduğu ($p < 0.01$; 0.05) gözlemlenirken, temel TAM yapıları—algılanan yararlılık (PU) ve algılanan kullanım kolaylığı (PEU)—ile birlikte akış ve algılanan keyif, niyet üzerinde dolaylı bir etki göstermektedir ($p < 0.01$; 0.05). Önceki araştırmalarla tutarlı olarak, tutum, metaverse maç izleme niyetinin en güçlü doğrudan prediktörü olarak ortaya çıkmış, bunu uyum takip etmiştir. Ayrıca, aracılık analizi sonuçları, kısmi bir aracılık etkisi ($p < 0.01$; 0.05) göstermiştir.
Sonuç:
Genel olarak, bulgular, önerilen genişletilmiş TAM'nin, metaverse'de maç izleme niyetini açıklayarak mevcut literatüre önemli bir katkı sağladığını göstermektedir. Sonuçlar, takım kimliğinin sadece geleneksel taraftarlıkta önemli bir faktör olmakla kalmayıp, aynı zamanda metaverse ortamında maç izleme davranışını şekillendirmede de önemli bir rol oynadığını vurgulamaktadır. Bu bulgular, takım yöneticilerine, metaverse'i taraftar etkileşimi için bir araç olarak kullanarak etkili spor pazarlama stratejileri geliştirmeleri konusunda değerli bilgiler sunmaktadır.

Anahtar Kelimeler: METAVERSE - TARAFTAR DAVRANIŞI - SPOR PAZARLAMASI

SPORT FANS' ADOPTION OF GAME VIEWING IN THE METAVERSE: DEVELOPMENT OF AN EXPLANATORY MODEL

Introduction and Aim:
Metaverse is defined as a new generation digital space where users interact with virtual and augmented reality technologies. It has the potential to radically change sports consumption habits thanks to its innovative elements (e.g., digital fandom and virtualized stadium atmosphere). This situation offers unique opportunities to sports clubs and organizations that are looking to transform the fan experience and create new revenue models. Despite this, very little is known about the factors that drive fans' metaverse-based gameviewing behavior in sports marketing literature. Therefore, the aim of this research is to develop a theoretical model that comprehensively explains fans' intentions to watch matches on the metaverse by expanding the Technology Acceptance Model (TAM) proposed by Davis (1989) with variables specific to sports consumption.
Method:
To test the proposed an extended TAM, confirmatory factor analysis (CFA) was first conducted, followed by structural equation modeling (SEM) to examine the hypotheses. The data were obtained through a convenience sampling method from a cohort of 762 university students who possess prior metaverse experience and actively engage as sports fans. The scales related to the constructs in the proposed TAM model were adapted from previous studies in the literature. The internal reliabilities of all scales exceeded the recommended threshold of 0.70. The fit indices, such as RMSEA and SRMR, were either equal to or below the recommended value of 0.08. Additionally, the values for CFI, NFI, and NNFI in both CFA and SEM were above the recommended level (> 0.90).
Findings:
The results validated the CFA and subsequently confirmed the SEM findings for the proposed TAM, revealing both antecedent and direct determinants of game-viewing intention in the metaverse. While team identification, attitude, and conformity exert a direct influence on metaverse game-viewing intention ($p < 0.01$; 0.05), the core TAM constructs—perceived usefulness (PU) and perceived ease of use (PEU)—along with flow and perceived enjoyment, have an indirect effect on intention ($p < 0.01$; 0.05). Consistent with prior research, attitude emerged as the strongest direct predictor of metaverse game-viewing intention, followed by conformity. Furthermore, the mediation analysis results indicated a partial mediation effect ($p < 0.01$; 0.05).
Conclusion:
Overall, the findings suggest that the proposed extended TAM makes a significant contribution to the existing literature by explaining metaverse game-viewing intention. The results highlight that team identification is not only a crucial factor in traditional fandom but also plays a significant role in shaping game-viewing behavior within the metaverse environment. These findings offer valuable insights for team managers, enabling them to develop effective sports marketing strategies that leverage the metaverse as a tool for fan engagement.

Keywords: METAVERSE - FAN BEHAVIOR - SPORTS MARKETING

Oral Presentation

SPOR BİLİMLERİ FAKÜLTESİ ÖĞRENCİLERİNİN YAPAY ZEKA KAYGISI İLE KARİYER KARARLILIĞI ARASINDAKİ İLİŞKİ

Adı Soyadı	Kurumu	Eposta Adresi
NAMIK BEKAR	**İSTANBUL TOPKAPI ÜNİVERSİTESİ**	**namikbekar@topkapi.edu.tr**
MEHMET DOĞAN	MİLLİ SAVUNMA ÜNİVERSİTESİ	mdogannet@gmail.com
UMUT NALBANT	DOĞU AKDENİZ ÜNİVERSİTESİ	umut.nalbant@emu.edu.tr

Giriş Amaç:
Yapay zekâ, iş dünyasından günlük yaşama kadar birçok alanda devrim yaratırken, spor bilimlerinde de performans analizi, sakatlık önleme ve antrenman planlaması gibi süreçlerde önemli bir rol üstlenmektedir. Ancak bu hızlı teknolojik dönüşüm, spor bilimleri alanında kariyer yapmayı hedefleyen bireylerde iş güvencesi ve mesleki rollerin değişimi konusunda belirsizlik ve kaygılara yol açabilir. Bu araştırmanın amacı, spor bilimleri fakültesi öğrencilerinin yapay zekâ kaygıları ile kariyer kararlılıkları arasındaki ilişkiyi tespit etmek ve bu parametrelerin bazı değişkenler açısından farklılık gösterip göstermediğini belirlemektir.
Yöntem:
Araştırmamız, nicel bir araştırma olup, kolayda örnekleme yöntemiyle belirlenen bir grup üzerinde gerçekleştirilmiştir. Katılımcılar, üniversitelerin spor bilimleri fakültelerinde farklı bölümlerde öğrenim gören toplam 392 öğrenciden oluşmaktadır. Bu grup, 122 kadın ve 270 erkek öğrenciden meydana gelmektedir (Ortyaş = 20,67). Katılımcılar, "Yapay Zekâ Kaygı Ölçeği (YZKÖ)" ve "Kariyer Kararlılığı Ölçeği (KKÖ)" gibi geçerli ve güvenilir ölçüm araçlarını doldurmuşlardır. Parametrik testlerin yapılabilmesi için gerekli olan temel varsayımların test edilmesinden sonra, verilerin analizi için betimsel istatistikler, t-testi, MANOVA, ANOVA ve korelasyon analizleri kullanılmıştır.
Bulgular:
Yapılan analiz sonuçları, kadın ve erkek öğrencilerin; hem “YZKÖ” hem de “KKÖ”nin ortalama puanları arasında istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık olmadığını göstermiştir ($p>0.05$). MANOVA analizi sonuçları, spor bilimleri fakültesi öğrencilerinin öğrenim gördüğü bölüm değişkeninin “YZKÖ” ve “KKÖ”nün puanları üzerindeki temel etkisinin anlamlı olduğunu göstermiştir ve hangi bağımlı değişkenin çok değişkenli anlamlılığa katkı sağladığını belirlemek amacıyla yapılan analiz sonuçlarına göre ise, “YZKÖ”nün tüm alt boyutlarında istatistiksel olarak anlamlı farklılık tespit edilmiştir ($p<0.05$). Söz konusu değişken için yapılan ANOVA analiz sonucu ise, "KKÖ”nün ortalama puanları arasında istatistiksel olarak anlamlı farklılık olduğunu göstermiştir ($p<0.05$). Yapılan korelasyon analiz sonucu, “YZKÖ”nün "Öğrenme" alt boyutu ile "KKÖ” ortalama puanları arasında düşük düzeyde, negatif yönlü ve istatistiksel olarak anlamlı ilişki tespit edilmiştir ($p<0.05$). Bununla birlikte, “YZKÖ”nün "Sosyoteknik Körlük" alt boyutu ile "KKÖ” ortalama puanları arasında düşük düzeyde, pozitif yönlü ve istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki belirlenmiştir ($p<0.05$).
Sonuç:
Yapay zekâya ilişkin öğrenme süreçlerinde kaygı düzeyi yüksek olan öğrencilerin kariyer kararsızlığı yaşadığı, buna karşın yapay zekâ teknikleri ve ürünlerinin olası risk ve tehditlerine karşı duyarsızlaşma eğiliminde olan öğrencilerin ise kariyer kararlarında daha kararlı bir tutum sergilediği görülmektedir. Gelecekteki araştırmalar, yapay zekâ konusunda farkındalık artırıcı eğitim programlarının öğrencilerin kariyer kararlılıkları üzerindeki etkisini inceleyerek daha kapsamlı bulgular sunabilir.

Anahtar Kelimeler: YAPAY ZEKÂ KAYGISI - KARİYER KARARLILIĞI - SPOR BİLİMLERİ

THE RELATIONSHIP BETWEEN ARTIFICIAL INTELLIGENCE ANXIETY AND CAREER DECISIVENESS AMONG SPORTS SCIENCE FACULTY STUDENTS

Introduction and Aim:
Whilst artificial intelligence (AI) is revolutionising various fields, from business to daily life, it also plays a crucial role in sports sciences, particularly in performance analysis, injury prevention, and training planning. Nevertheless, this rapid technological transformation may engender feelings of uncertainty and anxiety among individuals pursuing a career in sports sciences, especially with regard to job security and changes in professional roles. The objective of this study is to examine the relationship between students' anxiety about AI and their career decisions, and to determine whether these parameters differ according to certain variables.
Method:
The present study constitutes a quantitative research project, which was conducted on a convenience sample of participants. The participants consisted of a total of 392 students enrolled in different departments of faculties of sport science at universities, including 122 female and 270 male students (Mage = 20.67). The participants completed valid and reliable measurement instruments, namely the Artificial Intelligence Anxiety Scale (AIAS) and the Career Decidedness Scale (CDS). Following the testing of the fundamental assumptions necessary for the implementation of parametric tests, the analysis of the collected data was conducted using descriptive statistics, t-tests, MANOVA, ANOVA, and correlation analyses.
Findings:
The findings of the analysis suggest that there was no statistically significant difference between the mean scores of both "AIAS" and "CDS" for female and male students ($p>0.05$). The results of the MANOVA analysis demonstrate that the academic department variable of the sports sciences students had a significant main effect on the scores of both "AIAS" and "CDS." Furthermore, the analysis undertaken to ascertain which dependent variable contributed to the multivariate significance revealed statistically significant differences in all subdimensions of the "AIAS" ($p<0.05$). The ANOVA analysis conducted for this variable showed a statistically significant difference in the mean scores of "CDS" ($p<0.05$). The correlation analysis revealed a low-level, negative, and statistically significant relationship between the "Learning" subdimension of the "AIAS" and the mean scores of "CDS" ($p<0.05$). Furthermore, a low-level, positive, and statistically significant relationship was identified between the "Sociotechnical Blindness" subdimension of the "AIAS" and the mean scores of "CDS" ($p<0.05$).
Conclusion:
Students who experience elevated levels of anxiety regarding learning processes related to artificial intelligence (AI) demonstrate a propensity towards career indecisiveness. Conversely, students who exhibit a tendency towards desensitisation to the potential risks and threats posed by AI techniques and products demonstrate a more decisive attitude towards their career decisions. Future research could offer more comprehensive findings by examining the impact of awareness-raising educational programmes on artificial intelligence on students' career decisiveness.

Keywords: ARTIFICIAL INTELLIGENCE ANXIETY - CAREER DECIDEDNESS - SPORTS SCIENCES

Oral Presentation

BEDENSEL ENGELLİ BİREYLERİN SPORA KATILIM NİYETLERİNİ YANSITAN GÖRSEL BİR KEŞİF

Adı Soyadı	Kurumu	Eposta Adresi
EGEHAN TOKAY	**GAZİ ÜNİVERSİTESİ**	**egehan2444@gmail.com**
HALİL SAROL	GAZİ ÜNİVERSİTESİ	hsarol@gazi.edu.tr
KÜBRA DURMUŞ	GAZİ ÜNİVERSİTESİ	kdurmuss95@gmail.com

Giriş Amaç:
Bedensel engelli bireylerin spora katılım niyetleri üzerinde tutumları, aldıkları sosyal destekler (subjektif norm) ve algıladıkları zorlaştırıcı ve kolaylaştırıcı faktörlerin etkilediği bilinmektedir. Çalışmada, bedensel engelli bireylerin spora yönelik tutumları, aldıkları sosyal destek ve katılıma dair algıladıkları kolaylaştırıcı ve zorlaştırıcı faktörler üzerine yoğunlaşılmıştır. Fotoses tekniği kullanılarak katılımcıların spora katılım niyetleri üzerinde etkili olan faktörler derinlemesine incelenmiştir.
Yöntem:
Araştırmaya, 9 bedensel engelli birey gönüllü olarak katılım sağlamıştır. Araştırmada çalışma grubu, ölçüt örnekleme yöntemi ile seçilmiştir. Veriler, demografik bilgi formu ve planlı davranış teorisi kapsamında yarı yapılandırılmış görüşme formu hazırlanarak fotoses tekniği ile toplanmıştır. Fotoses tekniği, bedensel engelli bireylerin spora katılım niyetlerini etkileyen faktörleri görsel olarak ifade etmek üzere kullanılmıştır. Katılımcılar ile çevrim içi uygulamalar aracılığıyla görüşmeler yapılmıştır. Toplanan veriler, tematik analiz yöntemiyle analiz edilmiştir. Bu araştırmada verilerin güvenirliğin artırılmasında Miles ve diğ. (2018) kriterleri temel alınmıştır.
Bulgular:
Planlı davranış teorisine göre, tutum boyutunda 'Engelini Unutturabilir' teması kapsamında spora katılımın bedensel engelli bireylerde özgüveni artırdığı ve genel sağlığı iyileştirdiği, 'Hep Ben Kazanayım' temasındaysa bedensel engelli bireylerin başarma isteğinin katılım niyetleri üzerinde etkili olduğu anlaşılmıştır. Subjektif norm boyutunda 'Farklıyız Ama Tek Çatı Altındayız' temasında aile desteği ve toplumsal kabul görmenin, 'Spor Engellerle Doludur' temasında ise toplumsal farkındalık eksikliği ve devlet desteğinin yetersiz olmasının katılım niyeti üzerinde etkili olduğu ifade edilmiştir. Algılanan davranışsal kontrol boyutunda 'Pes Etmemek Lazım' temasında kendine sporun dışında alan yaratmak ve maddi güce sahip olmanın, 'Bizi Anlamak İstedikleri Kadar Anlıyorlar' temasındaysa maddi yetersizlik ve dışlanmanın katılım niyeti üzerinde etkili olduğu anlaşılmıştır.
Sonuç:
Sonuç olarak, bedensel engelli bireylerin spora katılımla özgüven artışı, başarma isteği, toplumsal kabul görme, maddi imkanlar ve devlet desteğinin katılımı önemli ölçüde etkilediği sonucuna ulaşılmıştır. Gelecek çalışmalarda bedensel engelli bireylerin katılımlarında karşılaştıkları faktörlerin daha derinlemesine incelenmesi için daha fazla örneklem grubu ile karma araştırmalar planlanabilir.

Anahtar Kelimeler: BEDENSEL ENGELLİ BİREYLER - SPOR - NİYET

A VISUAL EXPLORATION REFLECTING THE INTENTIONS OF THE PHYSICALLY DISABLED TO PARTICIPATE IN SPORTS

Introduction and Aim:
It is known that the attitudes, social support (subjective norm) they receive and the facilitating and complicating factors they perceive affect the intentions of individuals with physical disabilities to participate in sports. The study focused on the attitudes of individuals with physical disabilities towards sports, the social support they receive and the facilitating and complicating factors they perceive regarding participation. The factors affecting the participants' intentions to participate in sports were examined in depth using the photovoice technique.
Method:
Nine physically disabled individuals participated in the study voluntarily. The study group was selected using the criterion sampling method. Data were collected using the photovoice technique by preparing a demographic information form and a semi-structured interview form within the scope of planned behavior theory. The photovoice technique was used to visually express the factors affecting the intention of physically disabled individuals to participate in sports. Interviews were conducted with participants via online applications. The collected data were analyzed using thematic analysis method. In this study, Miles et al. (2018) criteria were used as a basis for increasing the reliability of the data.
Findings:
According to the theory of planned behavior, in the attitude dimension, it was understood that participation in sports increases self-confidence and improves general health in physically disabled individuals under the theme of 'It Can Make You Forget Your Disability', and in the theme of 'Let Me Always Win', it was understood that the desire to succeed of physically disabled individuals has an effect on their participation intentions. In the subjective norm dimension, it was stated that family support and social acceptance have an effect on participation intention in the theme of 'We Are Different But We Are Under One Roof', and in the theme of 'Sports Are Full of Obstacles', lack of social awareness and insufficient state support have an effect on participation intention. In the perceived behavioral control dimension, it was understood that creating a space for oneself outside of sports and having financial power have an effect on participation intention in the theme of 'We Should Not Give Up', and in the theme of 'They Understand Us as Much as They Want to', financial inadequacy and exclusion have an effect on participation intention.
Conclusion:
As a result, it was concluded that participation in sports by individuals with physical disabilities significantly affects participation in terms of increased self-confidence, desire to succeed, social acceptance, financial opportunities and government support. In future studies, mixed studies with larger sample groups can be planned to examine the factors that individuals with physical disabilities encounter in their participation in more depth.

Keywords: INDIVIDUALS WITH PHYSICALLY DISABLED - SPORTS - INTENTION

Oral Presentation

GÜVENMEK YETMEZ, SAVUNMAK GEREK! SATIN ALMA KARARLARINDA EVANGELİZMİN VE SOSYAL MEDYANIN GÜCÜ

Adı Soyadı	Kurumu	Eposta Adresi
GÖKÇER AYDIN	ATATÜRK ÜNİVERSİTESİ	gokceraydin00@gmail.com
GÖKHAN AYDIN	**ATATÜRK ÜNİVERSİTESİ**	**gokhan.aydin@atauni.edu.tr**

Giriş Amaç:
Tüketicilerin markalara yönelik güven duygusu, satın alma kararlarını etkileyen önemli bir faktördür. Güven duyulan markalar, tüketiciler tarafından daha fazla önerilir ve savunulur, bu da marka evangelizmi kavramını ortaya çıkarır. Günümüzde sosyal medya, marka sadakati ve evangelizminin yayılmasında kritik bir rol oynayarak tüketicilerin marka hakkındaki görüşlerini daha geniş kitlelere ulaştırmasına olanak tanımaktadır. Bu bağlamda araştırmanın amacı, marka güveninin, marka evangelizmi aracılığıyla satın alma niyetini nasıl etkilediğini ve sosyal medya etkileşiminin bu ilişkilerde düzenleyici (moderasyon) bir rol oynayıp oynamadığını ortaya koymaktadır.

Yöntem:
Bu çalışma, nicel araştırma yöntemi kullanılarak gerçekleştirilmiştir. Araştırmanın evrenini Atatürk Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi'nde öğrenim gören öğrenciler oluşturmakta olup, örneklem grubu kolayda örnekleme yöntemiyle belirlenen 478 öğrenciden oluşmaktadır. Veriler, anket yöntemiyle toplanmış ve SPSS 26.0 ve PROCESS Makrosu Model 14 kullanılarak analiz edilmiştir. Veri analizinde öncelikle normallik, çoklu doğrusallık ve güvenilirlik testleri yapılmıştır. Ardından tanımlayıcı istatistikler yapılmış, değişkenler arasındaki ilişkileri belirlemek için Pearson Korelasyon Analizi uygulanmıştır. Sonraki adımda değişkenler arasındaki doğrudan ve dolaylı etkileri test etmek amacıyla hiyerarşik regresyon analizi gerçekleştirilmiş, moderatör etkisini incelemek için PROCESS Makrosu Model 14 kullanılmıştır.

Bulgular:
Çalışmada kapsamında ilk olarak marka güveni ile marka evangelizmi arasındaki ilişki incelenmiş ve marka güveninin marka evangelizmini pozitif yönde etkilediği bulunmuştur ($B = 0.41$, $p < 0.01$). İkinci olarak, marka evangelizmi ile satın alma niyeti arasındaki ilişki test edilmiştir. Bulgular, marka evangelizminin satın alma niyeti üzerinde anlamlı bir pozitif etkisi olduğunu ortaya koymuştur ($B = 0.34$, $p < 0.01$). Son olarak, sosyal medya etkileşimi moderatör etkisiyle, marka evangelizmi ile satın alma niyeti arasındaki ilişki incelenmiştir. Sosyal medya etkileşiminin, marka evangelizmi ile satın alma niyeti arasındaki ilişkiyi düzenlediği ve sosyal medya etkileşimi yüksek olan bireylerde bu etkinin daha güçlü olduğu gözlemlenmiştir ($B = 0.21$, $p < 0.05$).

Sonuç:
Araştırma, marka güveni ve marka evangelizminin satın alma niyeti üzerindeki pozitif etkilerini ortaya koyarken, sosyal medya etkileşiminin bu ilişkileri güçlendiren bir moderatör rolü oynadığını göstermektedir. Bu bulgular, markaların dijital stratejilerini güçlendirirken sosyal medya etkileşimine daha fazla önem vermeleri gerektiğini vurgulamaktadır.

Anahtar Kelimeler: MARKA GÜVENİ - MARKA EVANGELİZMİ - SATIN ALMA NİYETİ

TRUST IS NOT ENOUGH, ADVOCACY MATTERS! THE POWER OF EVANGELISM AND SOCIAL MEDIA IN PURCHASE DECISIONS

Introduction and Aim:
Consumer trust in brands is a crucial factor influencing purchasing decisions. Trusted brands are more likely to be recommended and defended by consumers, giving rise to the concept of brand evangelism. Today, social media plays a critical role in the dissemination of brand loyalty and evangelism, enabling consumers to share their opinions about brands with broader audiences. In this context, the aim of this study is to examine how brand trust influences purchase intention through brand evangelism and whether social media engagement moderates these relationships.
Method:
This study was conducted using a quantitative research method. The population of the study consists of students enrolled in the Faculty of Sports Sciences at Atatürk University, while the sample group comprises 478 students selected through a convenience sampling method. Data were collected via a survey and analyzed using SPSS 26.0 and PROCESS Macro Model 14. In the data analysis process, normality, multicollinearity, and reliability tests were first conducted. Subsequently, descriptive statistics were computed, and Pearson Correlation Analysis was performed to examine the relationships between variables. In the next step, hierarchical regression analysis was conducted to test the direct and indirect effects among variables, and PROCESS Macro Model 14 was utilized to investigate the moderating effect.
Findings:
Within the scope of the study, the relationship between brand trust and brand evangelism was first examined, and the findings indicated that brand trust positively influences brand evangelism ($B = 0.41$, $p < 0.01$). Secondly, the relationship between brand evangelism and purchase intention was tested. The results revealed that brand evangelism has a significant positive effect on purchase intention ($B = 0.34$, $p < 0.01$). Finally, the moderating effect of social media engagement on the relationship between brand evangelism and purchase intention was analyzed. The findings demonstrated that social media engagement moderates this relationship, with a stronger effect observed among individuals with higher levels of social media engagement ($B = 0.21$, $p < 0.05$).
Conclusion:
The research reveals the positive effects of brand trust and brand evangelism on purchase intention, while demonstrating that social media engagement plays a moderating role in strengthening these relationships. These findings emphasize the need for brands to place greater importance on social media engagement when strengthening their digital strategies.

Keywords: BRAND TRUST - BRAND EVANGELISM - PURCHASE INTENTION

Oral Presentation

EGZERSİZ ERTELEME DAVRANIŞINI YORDAYAN NEDENLERİN ZAMANSAL MOTİVASYON TEORİSİ BAĞLAMINDA İNCELENMESİ

Adı Soyadı	Kurumu	Eposta Adresi
HAMZA BUGAY YASAN	**AKDENİZ ÜNİVERSİTESİ**	**hamzabugayy@gmail.com**
ELİF KÖSE	AKDENİZ ÜNİVERSİTESİ	elifkose9@gmail.com

Giriş Amaç:
Dünya sağlık örgütü (WHO) bulaşıcı olmayan hastalıkları; kalp ve damar rahatsızlıkları, kanser, kronik solunum, diyabet vb. en önemli sağlık sorunları arasında olduğunu ifade etmektedir. İnaktivite bulaşıcı olmayan hastalıkların nedenleri arasında görülmekte ve bulaşıcı olmayan hastalıkların artışı önemli bir kamu sağlığı problemi oluşturmaktadır. Fiziksel aktivitenin psiko-sosyal- yararları bilinmesine rağmen kişilerin egzersiz yapmayı neden erteledikleri önemli bir merak konusudur. Bu çalışma Steel ve Koning'in zamansal motivasyon teorisi bağlamında egzersiz erteleme davranışı ile ilişkili olan faktörleri incelemeyi amaçlamaktadır.
Yöntem:
Bu çalışma işlevselci paradigma bağlamında nicel araştırma çalışması olarak yürütülmüştür. Çalışma düzeyine göre ilişkisel bir çalışmadır. Araştırmanın evrenini Akdeniz Üniversitesinde yer alan 30.605 öğrenci oluşturmakta, araştırmanın örneklemi ise tabakalı örnekleme tekniğine göre seçilen 530 kişiden oluşmuştur. Analiz için gerekli varsayımlar incelenerek verinin analizine uygun olmadığı tespit edilen 123 kişi analizden çıkarılmış ve örneklem büyüklüğünü karşılayan 247 kadın 162 erkek olmak üzere toplam 409 Kişi ile analiz yürütülmüştür. Araştırmada veri toplama araçları olarak Köse ve arkadaşları tarafından (2025) geliştirilen egzersiz erteleme nedenleri ölçeği ile yine Köse ve arkadaşları tarafından Türk kültürüne adapte edilen Egzersiz Erteleme Ölçeği kullanılmıştır.
Bulgular:
Araştırma verilerinin analizi korelasyon, kısmi korelasyon ve regresyon analizleri yapılmıştır. Sonuçlar egzersiz erteleme davranışının alt boyutları olan beklenti yetersizliği, değer yetersizliği ve gecikme hassasiyetinin birlikte egzersiz erteleme davranışını pozitif ve güçlü bir şekilde yordadığını ortaya koymaktadır (r = 0,734; p=,000). Determinasyon katsayısı hesaplandığında kurulan modelin toplam varyansın %53,5'ini açıkladığı tespit edilmiştir. Ancak kısmi korelasyon katsayıları incelendiğinde değer yetersizliği (r=,374) ve gecikme hassasiyetinin (r=,363) egzersiz erteleme davranışı anlamlı bir şekilde yordadığı ancak beklenti yetersizliğinin (r=,061) tek başına egzersiz erteleme davranışını anlamlı bir şekilde yordamadığı tespit edilmiştir.
Sonuç:
Elde edilen sonuçlar egzersiz erteleme davranışının nedenleri hakkında önemli ipuçları sunmaktadır. Araştırma sonuçları Steel ve Koning'in zamansal motivasyon teorisinin desteklendiğini göstermektedir. Ancak edilen sonuçlar arasında beklenti yetersizliği ile egzersiz erteleme davranışı arasında manidar bir ilişkinin bulunmaması, bu konu üzerinde daha kapsamlı araştırmaların yapılmasına ihtiyaç duyulduğunu ortaya koymaktadır.

Anahtar Kelimeler: EGZERSİZ ERTELEME - ZAMANSAL MOTİVASYON - KISMİ KORELASYON

EXAMINATION OF THE PREDICTORS OF EXERCISE PROCRASTINATION BEHAVIOR IN THE CONTEXT OF TEMPORAL MOTIVATION THEORY

Introduction and Aim:
The World Health Organization (WHO) identifies non-communicable diseases, such as cardiovascular diseases, cancer, chronic respiratory diseases, and diabetes, as some of the most significant health problems globally. Physical inactivity is considered one of the major causes of non-communicable diseases, and the increase in these diseases constitutes a serious public health concern. Despite the well-known psycho-social benefits of physical activity, the reasons why individuals procrastinate engaging in exercise remain an important topic of interest. This study aims to examine the factors associated with exercise procrastination behavior within the framework of Steel and Konig's Temporal Motivation Theory.
Method:
This research has been conducted as a quantitative study within the context of the functionalist paradigm. According to the level of the study, it is a correlational research design. The population of the research consists of 30,605 students enrolled at Akdeniz University. The sample comprises 530 individuals selected through stratified sampling. After checking the necessary assumptions for analysis, 123 participants whose data were not suitable for analysis were excluded. Consequently, the analysis was conducted with a total of 409 participants, including 247 females and 162 males, meeting the required sample size. As data collection tools, the study utilized the "Exercise Procrastination Reasons Scale," developed by Köse et al. (2025), and the "Exercise Procrastination Scale," adapted to Turkish culture by the same researchers.
Findings:
The collected data were analyzed using correlation, partial correlation, and regression analyses. The results indicate that the sub-dimensions of exercise procrastination—expectancy deficiency, value deficiency, and delay sensitivity—jointly predict exercise procrastination behavior in a positive and strong manner ($r = 0.734$; $p = .000$). The coefficient of determination showed that the model explains 53.5% of the total variance. However, when partial correlation coefficients were examined, it was found that value deficiency ($r = .374$) and delay sensitivity ($r = .363$) significantly predict exercise procrastination behavior, whereas expectancy deficiency ($r = .061$) does not significantly predict exercise procrastination behavior on its own.
Conclusion:
The findings provide significant insights into the reasons behind exercise procrastination behavior. The results support Steel and Konig's Temporal Motivation Theory. However, the lack of a significant relationship between expectancy deficiency and exercise procrastination behavior suggests that further comprehensive research is needed on this topic.

Keywords: EXERCISE PROCRASTINATION - TEMPORAL MOTIVATION THEORY - PARTIAL CORRELATION

Oral Presentation

PARİS 2024 OLİMPİYATLARI: SPORDAN FAZLASI MI? TÜRK SOSYAL MEDYASINDA KÜLTÜREL VE POLİTİK SÖYLEMLER

Adı Soyadı	Kurumu	Eposta Adresi
METİN YÜZBAŞI	**DOKUZ EYLÜL ÜNİVERSİTESİ**	**met.yuzbasi@gmail.com**
MERT AKANSU	DOKUZ EYLÜL ÜNİVERSİTESİ	mert26.akansu@gmail.com
PELİN AVCI	DOKUZ EYLÜL ÜNİVERSİTESİ	avcipelin.1987@gmail.com
CEMRE ÇİMEN	DOKUZ EYLÜL ÜNİVERSİTESİ	cemrecimen0612@gmail.com

Giriş Amaç:
Giriş: Olimpiyat Oyunları, dünyanın en büyük ve prestijli çoklu spor organizasyonlarından biridir. 2024 Yaz Olimpiyatları, Fransa'nın başkenti Paris'te düzenlenmiş ve hem sportif hem de kültürel açıdan geniş yankı uyandırmıştır. Bu etkinlikler, yalnızca sporun değil, aynı zamanda sosyal ve politik tartışmaların da merkezinde yer almaktadır. Amaç: Bu çalışma, Paris 2024 Olimpiyatları sırasında Türk vatandaşlarının sosyal medya üzerinden verdiği tepkileri inceleyerek bu yorumların toplumsal yansımalarını analiz etmeyi amaçlamaktadır. Sosyal medya platformlarında öne çıkan söylemler, spor, kültür ve siyaset ekseninde değerlendirilmektedir.
Yöntem:
Yöntem: Araştırmada netnografi yöntemi kullanılmıştır. Katılımsız netnografik analiz tekniği benimsenmiş, etik kaygıları en aza indirmek amacıyla doğrudan müdahale edilmeden, dijital içerikler üzerinden veri toplanmıştır. Veriler, YouTube üzerindeki haber kanallarında 1.649 Türk izleyicinin yorumları analiz edilerek elde edilmiştir. MAXQDA24 yazılımı kullanılarak hiyerarşik kodlama yöntemiyle kategorize edilmiştir.
Bulgular:
Bulgular: Analiz sonuçları, "Paris Olimpiyatları Seyirci Paradigmaları" ana teması altında üç temel kategoriye ayrılmıştır: Olimpiyat Kıyafet Tasarımı, Açılış Seremonisi, Sosyal ve Politik Tartışmalar. Bu üç kategori altında 13 ana kod belirlenmiştir: ahlaki yoksunluk, eğlence unsuru, propaganda, protesto, pijamaya benzerlik, Vakko (Türk moda markası), İsrail-Yahudi referansları, İsrail-Yunan-Arjantin bayrağına benzerlik, başarısızlık, faşizm, ırkçılık, laiklik ve İslamofobi. Bunların yanı sıra, 7 alt kod tespit edilmiştir: LGBT temsiliyeti, Brezilyalı voleybolcu Thaisa, ciddiyetsizlik algısı, estetikten ve milli değerlerden uzaklaşma, modernizm, Nazi Auschwitz toplama kampı kıyafetlerine benzerlik, görevden istifa ve hesap verme talepleri, başörtüsü yasağı tartışması. Araştırma, Türk izleyicilerin olimpiyat kıyafet tasarımları, madalya kazanım oranlarının yetersizliği ve spor yönetimiyle ilgili eleştirileri gibi konulara yoğun şekilde odaklandığını ortaya koymaktadır. Ayrıca, tartışmaların büyük bir kısmı milliyetçilik, dini kimlik ve Batı kültürel etkileri etrafında şekillenen siyasi söylemlerle iç içe geçmiştir.
Sonuç:
Sonuç: Paris 2024 Olimpiyat Oyunları'nın açılış töreni, sanatsal ve politik mesajları birleştiren yenilikçi konseptiyle dikkat çekmiştir. Ancak, Türk sosyal medyasındaki tepkiler, sert eleştiriler ve kutuplaşmış söylemler barındırmaktadır. Özellikle sporcuların kıyafet tasarımları, Türkiye'nin madalya performansı ve spor yönetimiyle ilgili olumsuz değerlendirmeler öne çıkan konular olmuştur. Bu çalışma, olimpiyatların yalnızca bir spor organizasyonu olmaktan öte, aynı zamanda kültürel ve politik bir tartışma alanı olduğunu ve dijital kamusal alanda kimlik, siyaset ve spor söylemlerinin nasıl şekillendiğini göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: PARİS OLİMPİYATLARI - SOSYAL MEDYA - , TOPLUMSAL ALGI

PARIS 2024 OLYMPICS: MORE THAN JUST SPORTS? CULTURAL AND POLITICAL DISCOURSES IN TURKISH SOCIAL MEDIA

Introduction and Aim:
Introduction: The Olympic Games are among the world's largest and most prestigious multi-sport events. The 2024 Summer Olympics, held in Paris, France, have sparked widespread reactions not only in terms of sports but also in cultural and political contexts. These events serve as platforms for athletic excellence and broader societal discussions, making them focal points of public discourse. Aim: This study aims to analyze Turkish citizens' reactions to the Paris 2024 Olympic Games on social media and to assess the societal implications of these responses. The discourse emerging from various social media platforms is examined through the lenses of sports, culture, and politics to gain insights into how the Olympic Games are perceived beyond their athletic significance.
Method:
Methodology: This study employed a netnographic research method. A non-participatory netnographic analysis was adopted to minimize ethical concerns by gathering digital content without direct user interaction. Data were collected from 1,649 comments by Turkish viewers on news channels' YouTube videos related to the Paris 2024 Olympics. The data were analyzed using MAXQDA24 software, employing a hierarchical coding approach to categorize emerging themes and narratives.
Findings:
Findings: The analysis revealed three primary thematic categories under the overarching theme of "Spectator Paradigms of the Paris Olympics": Olympic Uniform Design, Opening Ceremony, Social and Political Debates. Within these categories, 13 principal codes were identified: moral deprivation, entertainment elements, propaganda, protest, resemblance to pajamas, Vakko (a Turkish fashion brand), Israel-Jewish references, resemblance to Israeli-Greek-Argentinian flags, failure, fascism, racism, secularism, and Islamophobia. Additionally, seven subcodes were identified: LGBT representation, Brazilian volleyball player Thaisa, perceived lack of seriousness, detachment from aesthetics and national values, modernism, resemblance to Nazi Auschwitz concentration camp uniforms, resignation demands and accountability, and the headscarf ban controversy. The study found that Turkish viewers focused heavily on Olympic uniform designs, the inadequacy of medal achievements, and criticisms of sports administration. Moreover, much of the discourse is intertwined with nationalism, religious identity, and Western cultural influences, shaping political narratives within digital spaces.
Conclusion:
Conclusion: The Paris 2024 Olympic Games opening ceremony stood out for its innovative concept, merging artistic vision with political messaging. However, Turkish social media reactions reflected polarized discourse and strong criticisms, particularly regarding athletes' uniforms, Turkey's medal performance, and the governance of sports administration. This study demonstrates that the Olympics function as a sports competition and a cultural and political battleground, shaping digital public discourse on identity, politics, and sports.

Keywords: PARIS OLYMPICS - SOCIAL MEDIA - PUBLIC PERCEPTION

Oral Presentation

CEZAEVİ BAĞLAMINDA FİZİKSEL AKTİVİTE ARAŞTIRMALARININ SICAK NOKTALARI VE KÜRESEL ARAŞTIRMA EĞİLİMLERİNİN HARİTALANMASI: BİBLİYOMETRİK BİR ANALİZ

Adı Soyadı	Kurumu	Eposta Adresi
ELİF KÖSE	AKDENİZ ÜNİVERSİTESİ	koseelif@akdeniz.edu.tr
ALP AKIŞ	**AKDENİZ ÜNİVERSİTESİ**	**alpakis35@gmail.com**

Giriş Amaç:
Mahkumların fiziksel ve psikolojik durumlarını değerlendiren çeşitli çalışmalar, genel nüfusa kıyasla mahkumlarda psikolojik ve fiziksel rahatsızlıkların daha yaygın olduğunu ortaya koymaktadır. Fiziksel aktivite araştırmaları, mahkûmların rehabilitasyonu için önemli bir araç olması nedeniyle araştırmacıların ilgi alanı haline gelmiştir. Bu gelişmeler göz önüne alındığında, alandaki çalışmaların kapsamlı bir incelemesinin araştırmacılara değerli perspektifler sunacağına inanıyoruz. Bu çalışma bibliometrik bir analiz aracılığıyla mahkûmiyet bağlamında fiziksel aktivite alanında en çok araştırılan kavramları, önemli çalışmaları ve ihmal edilen konuları belirlemeyi ayrıca araştırma boşluklarını tespit ederek gelecekteki çalışmalara yönelik öneriler sunmayı amaçlamaktadır.
Yöntem:
Web of Science veri tabanı kullanılarak 2024 yılına kadar olan kaynakları içeren bir bibliyometrik analiz gerçekleştirilmiştir. Veriler toplanırken Web of Science veri tabanında gelişmiş arama üzerinden başlık, anahtar kelimeler ve özet bölümleri taranmıştır. Taramaya makale ve derleme makaleler dahil edilmiş gri literatür verilere dahil edilmemiştir. Tarama sonucunda Veri analizi ve görselleştirme için R tabanlı Bibliometrix paketi ve Biblioshiny web arayüzü kullanılmıştır. Bu analizler, araştırma trendleri, atıf metrikleri ve tematik gelişmeler hakkında bilgi sağlamıştır.
Bulgular:
Toplamda 574 çalışma analiz edilmiştir ve 2004 yılından itibaren mahkûmiyet bağlamında fiziksel aktivite alanındaki çalışmalarda belirgin artış gözlemlenmiştir. Üretilen makale sayısının aksine, atıf sayısının azaldığı dikkat çekmiştir. Bu alanda en yüksek etkiye sahip dergiler International Journal of Environmental Research and Public Health ve International Journal of Prisoners Health olarak öne çıkmaktadır. Araştırma üretkenliği açısından Amerika Birleşik Devletleri lider konumda iken, Valencia Üniversitesi ve Bask Ülkesi Üniversitesi, fiziksel aktivite bağlamında mahkûmiyet ile ilgili en fazla yayın yapan kurumlardır. Mahkûmiyet bağlamında fiziksel aktivite alanına önemli katkılar sağlayan araştırmacılar arasında Martos-García D., Meek R. ve Norman M. yer almaktadır. En çok atıf alan çalışma, 11.793 atıfla "Relationship of Childhood Abuse and Household Dysfunction to Many of the Leading Causes of Death in Adults" çalışmasıdır. Son yıllardaki araştırma trendleri incelendiğinde “gençler” ve “adölesanlar” üzerindeki çalışmaların önem kazandığı; sık çalışılan konuların başında ise egzersizin mahkumların fiziksel ve psikolojik sağlıkları üzerindeki etkilerinin geldiği görülmektedir
Sonuç:
Fiziksel aktivite ve egzersizin fiziksel sağlık dışında mahkumlar üzerindeki diğer etkileri (sosyal, bilişsel, duygusal) alanda önemli çalışma boşlukları arasındadır. Gelecekteki araştırmacıların yalnızca fiziksel aktivitenin sağlık çıktıları değil, fiziksel aktivite kısıtları, motivasyon, erteleme, vb. gibi önemli konuları bağlama özgü bir şekilde ele alacak teorik çalışmalar üretmesi ve mahkumiyet bağlamındaki diğer dezavantajlı ve marjinal gruplara da odaklanmasının önemli olduğu düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: FİZİKSEL AKTİVİTE - MAHKUMİYET - BİBLİYOMETRİK ANALİZ

MAPPING PHYSICAL ACTIVITY RESEARCH HOTSPOTS AND GLOBAL RESEARCH TRENDS IN THE PRISON CONTEXT: A BIBLIOMETRIC ANALYSIS

Introduction and Aim:
Various studies assessing the physical and psychological conditions of prisoners have revealed that psychological and physical disorders are more common among prisoners compared to the general population. Research on physical activity has become an area of interest for researchers, as it is an important tool for the rehabilitation of prisoners. In light of these developments, we believe that a comprehensive review of studies in this field will provide valuable perspectives to researchers. This study aims to identify the most researched concepts, significant studies, and neglected topics in the field of physical activity in the context of imprisonment through bibliometric analysis. It also seeks to identify research gaps and provide suggestions for future studies.
Method:
A bibliometric analysis was conducted using the Web of Science database, covering sources up until 2024. During data collection, the advanced search function in the Web of Science database was used to search the title, keywords, and abstract sections. Only articles and review papers were included in the search, while grey literature was excluded. As a result of the search, data analysis and visualization were performed using the R-based Bibliometrix package and the Biblioshiny web interface. These analyses provided valuable information on research trends, citation metrics, and thematic developments.
Findings:
A total of 574 studies were analyzed, and a significant increase in research on physical activity in the context of imprisonment has been observed since 2004. Despite the increase in the number of published articles, the number of citations has decreased. The most influential journals in this field are the International Journal of Environmental Research and Public Health and the International Journal of Prisoners Health. The United States leads in terms of research productivity, while the University of Valencia and the University of the Basque Country have published the most on physical activity in the context of imprisonment. Researchers who have made significant contributions to the field of physical activity in the context of imprisonment include Martos-García D., Meek R., and Norman M. The most cited study, with 11,793 citations, is “Relationship of Childhood Abuse and Household Dysfunction to Many of the Leading Causes of Death in Adults.” Examining recent research trends, studies focusing on "youth" and "adolescents" have gained importance, with frequent topics being the effects of exercise on prisoners' physical and psychological health.
Conclusion:
The other effects of physical activity and exercise on prisoners, such as social, cognitive, and emotional impacts, represent important research gaps in the field. Future researchers should produce theoretical studies addressing not only the health outcomes of physical activity but also important context-specific topics such as activity constraints, motivation, procrastination, and others. It is also considered crucial to focus on other disadvantaged and marginalized groups in the context of imprisonment.

Keywords: PHYSICAL ACTIVITY - CONVICTION - BIBLIOMETRIC ANALYSIS

Oral Presentation

HIZ, YÜK VE STRES: MOTOR KURYELERDE İŞ YÜKÜ, SERBEST ZAMAN TATMİNİ VE İŞ STRESİ İLİŞKİSİ

Adı Soyadı	Kurumu	Eposta Adresi
EMRAH SERDAR	SAKARYA UYGULAMALI BİLİMLER ÜNİVERSİTESİ	emrah.serdar@outlook.com
MEHMET DEMİREL	NECMETTİN ERBAKAN ÜNİVERSİTESİ	mehmetdemirel78@gmail.com
ANDAÇ AKÇAKESE	**NECMETTİN ERBAKAN ÜNİVERSİTESİ**	**akcakese.10@gmail.com**

Giriş Amaç:
Motor kuryeler, yoğun iş temposu, düzensiz çalışma saatleri ve yüksek fiziksel talepler nedeniyle stresle karşı karşıya kalan meslek gruplarından biridir. İş yükü, çalışanların fiziksel ve zihinsel kapasitelerini zorlayarak iş stresine yol açan önemli bir faktördür. Ancak bireylerin serbest zamanlarını nasıl değerlendirdiği ve bu zaman diliminden ne kadar tatmin olduğu, iş stresini hafifletici bir rol oynayabilir. Bu çalışma, motor kuryeler özelinde iş yükü ile iş stresi arasındaki ilişkiyi incelemekte ve serbest zaman tatmininin bu ilişkideki düzenleyici (moderator) rolünü değerlendirmektedir.
Yöntem:
Çalışma kesitsel bir araştırma deseni kullanılarak gerçekleştirilmiştir. Veriler, kolayda örnekleme yöntemiyle 277 motor kuryeden toplanmıştır. Veri toplama süreci, WhatsApp üzerinden gerçekleştirilen online bir anket yoluyla tamamlanmıştır. Anket, demografik bilgiler, iş yükü, serbest zaman tatmini ve iş stresi ölçeklerinden oluşmuştur. Katılımcılardan yaş, cinsiyet, mesleki deneyim süresi, günlük çalışma saatleri ve mola süreleri gibi temel bilgiler alınmıştır. İş yükü, serbest zaman tatmini ve iş stresi ile ilgili ölçekler, daha önce literatürde kullanılan ve geçerliliği kanıtlanmış ölçüm araçlarından uyarlanmıştır. Ölçeklerin ölçüm değişmezliği sağlanarak farklı gruplar arasında karşılaştırmaların güvenilirliği artırılmıştır.
Bulgular:
Bulgular, iş yükünün iş stresini pozitif ve anlamlı bir şekilde etkilediğini göstermektedir ($\beta = 1.22$, $p < 0.001$). İş yükü, iş stresinin %27'sini açıklamaktadır ($R^2 = 0.27$). Ayrıca, serbest zaman tatmini ile iş yükü arasındaki etkileşim katsayısı negatif ve anlamlıdır ($\beta = -0.134$, $p = 0.03$). Bu, serbest zaman tatmininin iş yükü ve iş stresi arasındaki ilişkiyi zayıflatarak tamponlayıcı bir etki gösterebileceğini ortaya koymaktadır. Modelin genel açıklayıcılığı $R^2 = 0.30$ olarak belirlenmiştir.
Sonuç:
Bu bulgular, serbest zaman tatmininin iş stresini azaltmada önemli bir faktör olabileceğini göstermektedir. Motor kuryeler için daha iyi çalışma koşulları sağlanmasının yanı sıra, serbest zamanlarını daha kaliteli bir şekilde geçirebilmelerine yönelik uygulamaların geliştirilmesi iş stresini yönetme açısından kritik olabilir. Örneğin, işletmelerin çalışanlarına iş dışı aktiviteler için daha fazla zaman tanıması veya serbest zaman aktivitelerine katılımı teşvik eden programlar sunması faydalı olabilir. Gelecek araştırmalarda, bu ilişkilerin daha uzun vadeli etkilerinin incelenmesi için boylamsal çalışmalar yapılabilir. Ayrıca, farklı meslek gruplarında benzer modellerin test edilmesi, serbest zaman tatmininin stres üzerindeki etkilerinin daha geniş bir perspektiften değerlendirilmesine katkı sağlayabilir.

Anahtar Kelimeler: İŞ YÜKÜ - SERBEST ZAMAN TATMİNİ - İŞ STRESİ

SPEED, LOAD, AND STRESS: THE RELATIONSHIP BETWEEN WORKLOAD, LEISURE SATISFACTION, AND JOB STRESS AMONG MOTORCYCLE COURIERS

Introduction and Aim:
Motorcycle couriers are among the occupational groups exposed to high levels of stress due to intense work schedules, irregular working hours, and demanding physical conditions. Workload is a significant factor that strains employees' physical and mental capacities, leading to increased job stress. However, how individuals utilize their leisure time and the level of satisfaction they derive from it may play a moderating role in alleviating job stress. This study examines the relationship between workload and job stress among motorcycle couriers and evaluates the moderating role of leisure satisfaction in this relationship.
Method:
A cross-sectional research design was used. The data were collected using a convenience sampling method from 277 motorcycle couriers. The data collection process was carried out through an online survey distributed via WhatsApp. The survey consisted of demographic questions and validated scales measuring workload, leisure satisfaction, and job stress. Participants provided basic demographic information, including age, gender, years of work experience, daily working hours, and break durations. The scales measuring workload, leisure satisfaction, and job stress were adapted from previously validated instruments used in the literature. Measurement invariance was ensured to improve the reliability of comparisons across different groups.
Findings:
Findings indicate that workload positively and significantly affects job stress ($\beta = 1.22$, $p < 0.001$). Workload explains 27% of job stress variance ($R^2 = 0.27$). Moreover, the interaction coefficient between leisure satisfaction and workload is negative and significant ($\beta = -0.134$, $p = 0.03$). This suggests that leisure satisfaction weakens the relationship between workload and job stress, exhibiting a buffering effect. The overall explanatory power of the model is $R^2 = 0.30$.
Conclusion:
These findings suggest that leisure satisfaction may play a crucial role in reducing job stress. In addition to improving working conditions for motorcycle couriers, developing initiatives that promote higher-quality leisure experiences could be beneficial for stress management. For example, businesses could provide more flexible working hours or encourage participation in recreational activities to enhance employees' well-being. Future research could explore the long-term effects of these relationships through longitudinal studies. Additionally, testing similar models in different occupational groups could provide a broader understanding of the role of leisure satisfaction in stress management.

Keywords: WORKLOAD - LEISURE SATISFACTION - JOB STRESS

Oral Presentation

ÖĞRENCİ BAĞLILIĞINI VE ULUSLARARASILAŞMAYI GÜÇLENDİRMEDE STRATEJİK BİR ARAÇ OLARAK KAMPÜS REKREASYONU: LİTERATÜR TABANLI BİR ANALİZ

Adı Soyadı	Kurumu	Eposta Adresi
LEVENT ÖNAL	**ATATÜRK ÜNİVERSİTESİ**	levent.onal@atauni.edu.tr

Giriş Amaç:
Kampüs rekreasyonu, üniversite öğrencilerinin fiziksel ve ruhsal iyilik hallerini destekleyen, akademik başarılarını artıran ve sosyal uyumlarını güçlendiren önemli bir faktördür. Bu çalışma, kampüs rekreasyonunun öğrenci bağlılığı, uluslararası öğrenciler için cazibe faktörü olması ve üniversite yönetim süreçleri üzerindeki etkilerini ele almayı amaçlamaktadır. Bu bağlamda, çalışmanın amacı, kampüs rekreasyonunun öğrenci memnuniyeti, akademik başarı ve sosyal etkileşim üzerindeki etkilerini incelemektir. Özellikle, rekreasyonel faaliyetlerin öğrenci topluluklarına entegrasyon sürecinde nasıl bir rol oynadığı ve üniversitelerin uluslararasılaşma politikalarına katkısı değerlendirilmektedir.

Yöntem:
Çalışmada yöntem olarak nitel bir yaklaşımla literatür taraması benimsenmiştir. Konuyla ilgili ulusal ve uluslararası akademik çalışmalar incelenerek, kampüs rekreasyonunun eğitim ve sosyal bilimler alanındaki yeri belirlenmiştir. Bu doğrultuda, belirli kavramsal çerçeveler ve teorik modeller üzerinden bir değerlendirme yapılmış, farklı araştırmalardan elde edilen bulgular karşılaştırmalı olarak analiz edilmiştir. Özellikle, kampüs rekreasyonunun öğrenci performansı, sosyal entegrasyon ve psikolojik iyi oluş üzerindeki etkilerini konu alan ampirik araştırmalar ele alınarak değerlendirilmiştir.

Bulgular:
Bulgular, kampüs rekreasyonunun öğrencilerin akademik performanslarını ve sosyal bağlılıklarını güçlendirdiğini, üniversiteye aidiyet duygularını artırdığını ve uluslararası öğrencilerin üniversite yaşamına entegrasyonlarını kolaylaştırdığını ortaya koymaktadır. Örneğin, yapılan araştırmalar, düzenli olarak rekreasyonel faaliyetlere katılan öğrencilerin akademik başarılarının %15 oranında arttığını, sosyal etkinliklere katılımın ise öğrencilerin depresyon seviyelerini %20 oranında azalttığını göstermektedir. Ayrıca, üniversiteye bağlılık hissi, kampüs içi rekreasyon tesislerine erişimi olan öğrencilerde %30 daha yüksek ölçülmüştür. Üniversite yönetimleri açısından, rekreasyonel olanaklara yapılan yatırımın öğrenci memnuniyeti üzerinde doğrudan bir etkiye sahip olduğu ve bu tür olanaklara sahip üniversitelerin uluslararası öğrenci çekme potansiyelinin daha yüksek olduğu belirlenmiştir.

Sonuç:
Sonuç olarak, kampüs rekreasyonu, üniversitelerde öğrenci bağlılığını artıran ve yönetim süreçlerini destekleyen stratejik bir unsur olarak değerlendirilmelidir. Literatür taraması sonuçları, rekreasyon uygulamalarının üniversitelerin uluslararasılaşma politikalarına da katkı sağlayabileceğini göstermektedir. Bu doğrultuda, üniversite yönetimlerine yönelik üç temel strateji önerilmektedir: (1) Kampüs rekreasyon alanlarına yapılan yatırımların artırılması, (2) Uluslararası öğrenciler için özel rekreasyon programlarının geliştirilmesi ve (3) Rekreasyonel faaliyetlerin akademik programlarla entegre edilerek öğrenci katılımının teşvik edilmesi. Bu stratejiler, kampüs rekreasyonunun öğrenci yaşam kalitesini artırmadaki rolünü daha da güçlendirecektir.

Anahtar Kelimeler: KAMPÜS REKREASYONU - ÖĞRENCİ BAĞLILIĞI - ULUSLARARASILAŞMA

CAMPUS RECREATION AS A STRATEGIC TOOL FOR ENHANCING STUDENT ENGAGEMENT AND INTERNATIONALIZATION: A LITERATURE-BASED ANALYSIS

Introduction and Aim:
Campus recreation plays a crucial role in supporting the physical and mental well-being of university students, enhancing their academic performance, and strengthening social integration. This study aims to examine the impact of campus recreation on student satisfaction, academic achievement, and social interaction. In particular, the role of recreational activities in integrating student communities and contributing to universities' internationalization strategies is evaluated.
Method:
The study adopts a qualitative approach based on a comprehensive literature review. National and international academic studies related to the subject were examined to establish the position of campus recreation within the fields of education and social sciences. Accordingly, an assessment was conducted through conceptual frameworks and theoretical models, and findings from various studies were analyzed comparatively. Specifically, empirical research addressing the impact of campus recreation on student performance, social integration, and psychological well-being was reviewed.
Findings:
The findings reveal that campus recreation enhances students' academic performance, strengthens social bonds, and fosters a sense of belonging to the university. For instance, studies have shown that students who regularly participate in recreational activities experience a 15% increase in academic performance, while participation in social events is linked to a 20% reduction in depression levels. Moreover, students with access to on-campus recreational facilities report a 30% higher sense of university attachment. From a university management perspective, investments in recreational facilities are shown to have a direct impact on student satisfaction and increase the institution's appeal to international students.
Conclusion:
In conclusion, campus recreation should be considered a strategic factor that enhances student engagement and supports university management processes. The literature review highlights that recreational practices can contribute significantly to universities' internationalization policies. Accordingly, three key strategic recommendations are proposed for university administrators: (1) Increasing investments in campus recreation facilities, (2) Developing specialized recreational programs for international students, and (3) Integrating recreational activities with academic programs to promote student participation. These strategies will further strengthen the role of campus recreation in improving student well-being and enhancing the overall university experience.

Keywords: CAMPUS RECREATION - STUDENT ENGAGEMENT - INTERNATIONALIZATION

Oral Presentation

SPOR BİLİMLERİ ÖĞRENCİLERİNİN BOŞ ZAMAN BECERİKLİLİĞİ VE İÇSEL BOŞ ZAMAN MOTİVASYONLARININ İNCELENMESİ

Adı Soyadı	Kurumu	Eposta Adresi
BURAK OLUR	AFYON KOCATEPE ÜNİVERSİTESİ	burakolur@aku.edu.tr
YUSUF CAN ÖZDEMİR	**AFYON KOCATEPE ÜNİVERSİTESİ**	**ozdemircanyusuf@hotmail.com**
RIFAT YAĞMUR	AFYON KOCATEPE ÜNİVERSİTESİ	ryagmur@aku.edu.tr
DÜRDANE SİCİMLİ	AFYON KOCATEPE ÜNİVERSİTESİ	dsicimli@gmail.com
HALİME DİNÇ	AFYON KOCATEPE ÜNİVERSİTESİ	halimedinc@yandex.com

Giriş Amaç:
Spor bilimleri öğrencilerinin boş zaman becerikliliği ile içsel boş zaman motivasyonu arasındaki ilişkiyi anlamak, bu öğrencilerin boş zamanlarını nasıl yönettiklerini ve bu süreçte hangi faktörlerden etkilendiklerini belirlemek açısından önemlidir. Bu çalışmanın amacı, spor bilimleri öğrencilerinin bazı demografik değişkenlere göre boş zaman becerikliliği ve içsel boş zaman motivasyon düzeylerini incelemek ayrıca bu iki kavram arasındaki ilişkiyi araştırmaktır.
Yöntem:
Bu bağlamda, 2024-2025 eğitim öğretim yılında Afyon Kocatepe Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi'nde öğrenim gören 177 erkek ve 133 kadın olmak üzere toplam 310 birey gönüllü katılım sağlamıştır. Çalışmada veri toplama aracı olarak "boş zaman becerikliliği" ve "içsel boş zaman motivasyonu" ölçekleri ile demografik değişkenlerden oluşan bir anket formu kullanılmıştır. Verilerin analizinde, betimsel istatistik yöntemleri, Independent Samples T Testi, tek yönlü Varyans Analizi (ANOVA) ve Pearson Korelasyon testleri uygulanmıştır.
Bulgular:
Araştırma bulguları, erkek öğrencilerin boş zaman becerikliliğinin daha yüksek olduğunu, ancak içsel boş zaman motivasyonu açısından cinsiyetler arasında anlamlı bir fark bulunmadığını ortaya koymuştur. Sınıf düzeyi ve bölüm değişkenleri genel olarak boş zaman becerikliliği üzerinde anlamlı bir etki göstermemekle birlikte, rekreasyon bölümü öğrencilerinin bu alanda diğer bölümlere kıyasla istatistiksel olarak anlamlı düzeyde daha yüksek beceriklilik sergilediği belirlenmiştir. Ayrıca ölçekler ile baba eğitim durumu ve gelir düzeyi değişkenleri açısından da bazı alt boyutlara göre anlamlı farklılıklar tespit edilmiştir. Ayrıca, içsel boş zaman motivasyonu ölçeğine ait bazı alt boyutlar ile boş zaman becerikliliği arasında anlamlı ve pozitif yönlü ilişki ortaya çıkmıştır.
Sonuç:
Sonuç olarak, bu araştırma, spor bilimleri öğrencilerinin boş zaman becerikliliği ile içsel boş zaman motivasyonu arasındaki ilişkiyi ortaya koyarak, bu süreçte hangi faktörlerden etkilendiklerini anlamaya katkı sağlamaktadır. Araştırmanın sonuçları boş zaman aktivitelerine katılımda içsel boş zaman motivasyonuna sahip olmanın, bireyin o alanda beceri geliştirmesine yönelik destekleyici bir rol oynayabilir.

Anahtar Kelimeler: BOŞ ZAMAN BECERİKLİLİĞİ - İÇSEL BOŞ ZAMAN MOTİVASYONU - BOŞ ZAMAN

EXAMINATION OF LEISURE CRAFTING AND INTRINSIC LEISURE MOTIVATION OF SPORTS SCIENCE STUDENTS

Introduction and Aim:
Understanding the relationship between leisure crafting and intrinsic leisure motivation among sports science students is crucial for determining how they manage their leisure time and which factors influence this process. This study aims to examine the levels of leisure crafting and intrinsic leisure motivation of sports science students based on certain demographic variables and to investigate the relationship between these two concepts.
Method:
In this context, a total of 310 voluntary participants, including 177 male and 133 female students enrolled in the Faculty of Sports Sciences at Afyon Kocatepe University during the 2024-2025 academic year, participated in the study. As data collection instruments, the "Leisure Crafting Scale" and the "Intrinsic Leisure Motivation Scale," along with a questionnaire consisting of demographic variables, were used. Descriptive statistical methods, Independent Samples t-Test, One-Way Analysis of Variance (ANOVA), and Pearson Correlation tests were applied in the data analysis.
Findings:
The findings of the study revealed that male students had higher leisure crafting, while there was no significant difference in intrinsic leisure motivation between genders. Although class level and department variables did not show a significant impact on leisure crafting overall, students from the recreation department demonstrated significantly higher crafting in this area compared to students from other departments. Additionally, significant differences were identified in some sub-dimensions of the scales in terms of paternal education level and income status. Moreover, a significant and positive correlation was found between some sub-dimensions of the intrinsic leisure motivation scale and leisure crafting.
Conclusion:
In conclusion, this research highlights the relationship between leisure crafting, and intrinsic leisure motivation among sports science students, contributing to the understanding of the factors influencing this process. The findings suggest that having intrinsic leisure motivation when participating in leisure activities may play a supportive role in the development of skills in that particular field.

Keywords: LEISURE CRAFTING - INTRINSIC LEISURE MOTIVATION - LEISURE

Oral Presentation

EBEVEYNLERİNİN GÖZÜNDEN ÇOCUKLAR: REKREASYONEL SPOR YAPAN ÇOCUKLARDA YALNIZLIĞA ETKİ EDEN FAKTÖRLER

Adı Soyadı	Kurumu	Eposta Adresi
İPEK AYDIN	**DOKUZ EYLÜL ÜNİVERSİTESİ**	**ipek.aydin@deu.edu.tr**
DUYGU BATI	DOKUZ EYLÜL ÜNİVERSİTESİ	bati.duygu@gmail.com
CEMRE ÇİMEN	DOKUZ EYLÜL ÜNİVERSİTESİ	cemrecimen0612@gmail.com
BERNA ÖNCÜL	DOKUZ EYLÜL ÜNİVERSİTESİ	elaberna3@hotmail.com

Giriş Amaç:
Rekreasyonel spor bireylerin gönüllü olarak, fiziksel, sosyal ve ruhsal acıdan daha iyi olmak amacıyla katılım gösterdikleri sportif faaliyetlerdir. Son zamanlarda özellikle hareketsiz çalışma tarzı bireyleri boş zamanlarında fiziksel olarak daha aktif olacakları faaliyetlere yöneltmiştir. Kentleşmeyle beraber çocukların fiziksel aktivite olanakları kısıtlanmış, teknoloji çocukları ekrana bağımlı hale getirmiş ve ebeveynlerin yoğun çalışma temposu çocukları yalnızlaştırmıştır. Ebeveynlerin çocuklarının daha aktif, mutlu, ekrandan uzak ve sosyal bireyler olmasını istemeleri rekreasyonel spora olan talebi artırmıştır. Bu çalışmanın amacı rekreasyonel spor yapan çocukların olumluluk ve yalnızlıklarının ebeveynlerinin gözünden değerlendirilmesi ve çocukların yalnızlıklarına etki eden demografik değişkenler ile olumluluğun etkisinin ortaya konulmasıdır.
Yöntem:
Araştırmanın evrenini İzmir'de yaşayan ve çocuğunu rekreasyonel spor kapsamında bir spor kulübüne gönderen bireyler oluşturmaktadır. Araştırmada alan araştırması kapsamında, anket tekniği kullanılmıştır. Katılımcılara kolayda örneklem yöntemi ile ulaşılmaya çalışılmıştır. Çalışmaya toplam 206 kişi katılmıştır. Ön değerlendirme sonrasında toplam 201 anket analizlere dahil edilmiştir. Anket iki bölümden oluşmaktadır. İlk bölümde olumluluk ölçeği ile yalnızlık ölçeği ifadelerine ve ikinci bölümde ise ebeveyn ve çocuğun demografik özellikleri ile ilgili sorulara yer verilmiştir. Olumluluk ölçeği için Caprara ve diğerleri (2012) tarafından oluşturulan ve Çıkrıkçı ve diğerleri (2015) tarafından Türkçe'ye uyarlanan ölçek kullanılmıştır. Yalnızlık ölçeği için Hughes ve diğerleri (2004) tarafından geliştirilen ölçek Türkçe'ye uyarlanarak kullanılmıştır.
Bulgular:
Ölçeklerin geçerlilik ve güvenilirlik analizleri gerçekleştirilmiştir. Katılımcıların çocuklarının cinsiyetlerine göre araştırma değişkenlerine verdikleri yanıtlar arasında anlamlı farklılık vardır. Ebeveynlerin gözünden çocuklarının yalnızlıkları üzerinde çocuğun yaşı, rekreasyonel spor faaliyeti deneyimi (yıl), ailenin aylık geliri ve olumluluk değişkenlerinin etkisi olduğu ortaya konulmuştur. Bu kapsamda çocuğun yaşı yükseldikçe ve çocuğun spor branşındaki deneyimi arttıkça yalnızlığın azaldığı belirlenmiştir. Bunun yanında, ebeveynlerin gözünden çocuklarının olumluluk düzeyleri artıkça yalnızlıklarının azaldığı tespit edilmiştir.
Sonuç:
Bu çalışma rekreasyonel olarak bir spor branşıyla ilgilenen çocuklarını ailelerinin değerlendirmeleri istenmiştir. Rekreasyonel spor ile çocuğun daha sosyal olduğu, daha az yalnızlık yaşadığı söylenebilir. Bir boş zaman faaliyeti olarak spor branşıyla ilgilenmek çocukları fiziksel olarak olumlu etkilediği gibi sosyal ve psikolojik yönden de olumlu etkileyebilir. Bu çalışma kapsamında rekreasyonel spor faaliyetlerinin sağlığın tüm boyutlarına olumlu etkisinin olduğu vurgulanmaya çalışılmıştır.

Anahtar Kelimeler: REKREASYONEL SPOR - YALNIZLIK - OLUMLULUK

FACTORS AFFECTING LONELINESS OF CHILDREN PARTICIPATING IN RECREATIONAL SPORTS: FROM THE VIEW OF THEIR PARENTS

Introduction and Aim:
Recreational sports are sportive activities in which individuals voluntarily participate to improve physically, socially, and spiritually. Especially sedentary working styles have recently made individuals more physically active in their free time. Recreational sports opportunities are offered for children as well as adults. With urbanization, children's physical activity opportunities have been restricted, technology has made children addicted to the screen, and parents' busy work schedules have made children lonely. Parents' desire for their children to be more active, happy, screen-free, and social individuals has increased the demand for recreational sports. This study aims to evaluate the positivity and loneliness of children engaged in recreational sports from the perspective of their parents and to reveal the effect of positivity and demographic variables on children's loneliness.
Method:
The study population consists of individuals living in Izmir who are enrolling their children in a sports club within the scope of recreational sports. The survey technique was used within the scope of field research. Participants were tried to be reached by convenience sampling method. A total of 206 people participated in the study. After the preliminary evaluation, a total of 201 questionnaires were included in the analysis. The questionnaire consists of two parts. The first part includes the statements of the positivity scale and the loneliness scale, and the second part includes questions about the demographic characteristics of the parent and child. For the positivity scale, the scale created by Caprara et al. (2012) and adapted into Turkish by Çıkrıkçı et al. (2015). For the loneliness scale, the scale developed by Hughes et al. (2004) was adapted and used in Turkish.
Findings:
Validity and reliability analyses of the scales were conducted. There is a significant difference between the participant's responses to the research variables according to the gender of their children. It was revealed that the age of the child, recreational sports activity experience (years), monthly income of the family, and positivity variables had an effect on the loneliness of their children from the parent's perspective. In this context, it was determined that loneliness decreased as the age of the child increased and the child's experience in the sports branch increased. In addition, it was found that as the positivity levels of their children from the parent's perspective increased, their loneliness decreased.
Conclusion:
In this study, parents were asked to evaluate their recreationally interested children in a sports branch. With recreational sports, children are more social and experience less loneliness. Being interested in sports as a leisure time activity can affect children positively physically as well as socially and psychologically. Within the scope of this study, it was tried to emphasize that recreational sports activities positively affect all dimensions of health.

Keywords: RECREATIONAL SPORTS - LONELINESS - POSITIVITY

Oral Presentation

ÜNİVERSİTE ÖĞRENCİLERİNİN BOŞ ZAMAN TUTUMLARI İLE MUTLULUK DÜZEYLERİ ARASINDAKİ İLİŞKİNİN İNCELENMESİ

Adı Soyadı	Kurumu	Eposta Adresi
ALPEREN AHMET AKCAN	KOCAELİ ÜNİVERSİTESİ	alperenahmetakcan@gmail.com
ONUR KAYAHAN	KOCAELİ ÜNİVERSİTESİ	onur.210.fb@gmail.com
CANER GÜNER	**KOCAELİ ÜNİVERSİTESİ**	**canerguneer@gmail.com**
HAKAN AKDENİZ	KOCAELİ ÜNİVERSİTESİ	hakanakdeniz@gmail.com

Giriş Amaç:
Günümüzde insanlar kendilerine boş zaman yaratma ve yaratılan bu boş zamanları değerlendirmede problemler yaşamaktadır. Yaşanan bu sıkıntılar bireyin mutsuzluğuna sebep olmakta, aile, çevre ve iş yaşamının olumsuz etkilemektedir. Bu araştırma üniversite öğrencilerin boş zaman tutumları ve mutluluk düzeyleri arasındaki ilişkinin incelenmesi amacı ile tasarlanmıştır.
Yöntem:
Araştırma grubunu 150 kadın, 162 erkek olmak üzere toplam 312 öğrenci oluşturmuştur. Araştırmada verilerin elde edilmesi için 'Boş Zaman Tutum Ölçeği' ile "Oxford Mutluluk Ölçeği Kısa Formu-OMÖ-K" kullanılmıştır. Verilerin analizinde katılımcıların sosyo-demografik bilgi dağılımlarını incelemek amacıyla frekans analizi, değişkenler arasındaki farklılıkları belirlemek amacıyla ise t testi, Anova, Post-Hoc testlerinden Tukey testi uygulanmıştır. Aralarındaki ilişkiyi belirlemek amacıyla korelasyon analizinden ve etkiyi belirlemek amacıyla ise regresyon analizinden faydalanılmıştır.
Bulgular:
Öğrencilerin Oxford mutluluk Ölçeği cinsiyet değişkenine göre karşılaştırıldığında istatistiksel olarak anlamlı farklılık bulunmuştur ($p<0,05$). Oxford mutluluk ölçeği ve boş zaman tutumları ölçeğinin alt boyutları arasında pozitif yönde bir ilişki olduğu saptanmıştır ($p<0,05$). Bayan öğrencilerin Oxford mutluluk ölçeğinde erkeklere kıyasla daha yüksek skorlara sahip oldukları belirlenmiştir ($p<0,05$).
Sonuç:
Yapılan analizler sonucunda; Boş zaman tutumları ölçeği ile Oxford mutluluk ölçeği puanları arasında pozitif yönde bir ilişki olduğu saptanmıştır. Öğrencilerin boş zaman tutumları arttıkça mutluluk düzeyleri arttığı söylenebilir. Bayan öğrencilerin mutluluk düzeyleri daha yüksek olduğu bulunmuştur. Spor yapan öğrencilerin yapmayanlara göre daha mutlu oldukları bulunmuştur.

Anahtar Kelimeler: REKREASYON - MUTLULUK - BOŞ ZAMAN

INVESTIGATING THE RELATIONSHIP BETWEEN UNIVERSITY STUDENTS' LEISURE TIME ATTITUDES AND HAPPINESS LEVELS

Introduction and Aim:
Nowadays, people have problems in creating free time for themselves and making use of this leisure time. These troubles cause unhappiness of the individual and negatively affect the family life, environment and business life. This study was designed to examine the relationship between university students' leisure time attitudes and happiness levels.
Method:
The research group consisted of 150 females and 162 males, 312 students in total. In order to obtain data in the study, the Leisure Attitude Scale and the Oxford Happiness Questionnaire short form-OHQ-SF were used. In the analysis of the data, frequency analysis was used to examine the distribution of socio-demographic information of the participants, and t-test, Anova, Tukey test from Post-Hoc tests were applied to determine the differences between the variables. Correlation analysis was used to determine the relationship between them and regression analysis was used to determine the effect.
Findings:
When the Oxford Happiness Scale of the students was compared according to the gender variable, a statistically significant difference was found ($p<0.05$). There was a positive correlation between the Oxford happiness scale and the sub-dimensions of the leisure time attitudes scale ($p<0,05$). Female students were found to have higher scores on the Oxford happiness scale compared to males ($p<0,05$).
Conclusion:
As a result of the analysis, it was determined that there was a positive correlation between the leisure time attitudes scale and Oxford happiness scale scores. It can be said that as students' leisure time attitudes increase, their happiness levels increase. It can be said that female students have higher levels of happiness. It can be said that students who do sports are happier than those who do not.

Keywords: RECREATION - HAPPINESS - LEISURE TIME

Oral Presentation

LİSE ÖĞRENCİLERİNİN NOMOFOBİ VE ERGEN ÖZGÜVEN DÜZEYLERİNİN İNCELENMESİ

Adı Soyadı	Kurumu	Eposta Adresi
YAĞMUR ÇINAR	**OSMANİYE KORKUT ATA ÜNİVERSİTESİ**	**yagmurrcnrr91@gmail.com**
SERVET ÖZORUÇ	OSMANİYE KORKUT ATA ÜNİVERSİTESİ	servetozoruc@hotmail.com
SERVET REYHAN	OSMANİYE KORKUT ATA ÜNİVERSİTESİ	servetreyhan@osmaniye.edu.tr

Giriş Amaç:
Nomofobi (No Mobile Phone Phobia), bireyin cep telefonu olmadan yaşama korkusu veya kaygısı olarak tanımlanır. Günümüzde özellikle ergenler arasında yaygın bir sorundur. Ergenlik döneminde ergenlerin kendilerine güven duymaları ve çevreleriyle sağlıklı iletişim kurmaları, olumlu davranışlar geliştirmeleri açısından büyük bir önem taşır. Araştırma lise öğrencilerinin lise öğrencilerinin nomofobi ve özgüven düzeylerini ve bunların birbiri ile olan ilişkisini inceleyebilme amacı ile gerçekleştirilmiştir.
Yöntem:
Araştırmanın evrenini Osmaniye İl merkezinde bulunan lise öğrencileri, örneklemini ise Liseler kampüsünde okuyan öğrenciler oluşmaktadır. Çalışmaya katılan öğrencilerin ortalama değerleri boy uzunluğu 170,20±8,90cm; vücut ağırlığı 61,99±12,41 kg 'dır. Lisanslı sporcu olan (n=181) ve sporcu lisansı olmayan (n=148) katılımcıya; veri toplama aracı olarak kişisel bilgi formu, Kanbay ve ark. (2022) tarafından geliştirilen Nomofobi Ölçeği ve Arı (2023) tarafından geliştirilen Ergen Özgüven Ölçeği kullanılmıştır. Verilerin değerlendirilmesinde SPSS programıyla normallik testi Kolmogorov Smirnov testi ile bakılmıştır. Verilerin normal dağılım göstermemesi sebebiyle ikili Karşılaştırmalarda Mann Witney U testi ile analiz yapılmıştır.
Bulgular:
Nomofobi Ölçeği puan ortalaması 20,29±7,26 bulunmuştur. Ergen Güven Ölçeği toplam puan ortalaması 32,05±5,98 bulunmuştur. Özgüven ve nomofobi ölçeği toplam puanlarında; cinsiyete göre ($p<0,05$), düzenli egzersiz yapma durumuna göre ($p<0,05$) düzeyinde anlamlı farklılık bulunmuştur. Okul türüne, lisanslı sporcu olma durumuna, düzenli egzersiz yapma, haftalık egzersiz süresine göre ergen özgüven puanında($p<0,05$) düzeyinde anlamlı farklılık bulunmuştur. Ölçekler arasında yapılan korelasyon analizinde istatistiki açıdan pozitif yönde anlamlı bir ilişki olmadığı belirlenmiştir ($p>0,05$).
Sonuç:
Cinsiyet ve düzenli egzersiz yapma durumu gibi faktörlere göre nomofobi ve farklılıklar puanlarında anlamlı farklılıklar bulması, mümkün olan bu duruma göre farklı psikolojik durumlara sahip olabileceği düşünülmektedir. Cinsiyetin ergenlerin psikolojik özelliklerinde etkili bir faktör olduğunu göstermektedir. Bu, ergenlerin genel olarak orta düzeydeki nomofobi seviyelerine sahip olmalarını sağlamaktadır. Cinsiyet faktörü, ergenlik streslerinin ve nomofobi seviyelerinde farklılık gösterebilir. Bu bulgular doğrultusunda, ergenlerde nomofobi riskini azaltmak ve özgüvenlerini artırmak için düzenli egzersiz ve spor yapma alışkanlığı kazandırılarak özgüvenin desteklenmesi dijital bağımlılığı önlemeye yönelik farkındalık çalışmaları düzenlenmelidir.

Anahtar Kelimeler: ERGEN - NOMOFOBİ - ÖZGÜVEN

EXAMINATION OF HIGH SCHOOL STUDENTS' NOMOPHOBIA AND ADOLESCENT SELF-CONFIDENCE LEVELS

Introduction and Aim:
Nomophobia (No Mobile Phone Phobia) is defined as the fear or anxiety of living without a mobile phone. Today, it is a common problem especially among adolescents. During adolescence, it is of great importance for adolescents to have self-confidence and establish healthy communication with their environment and develop positive behaviours. This study was conducted to examine the nomophobia and self-confidence levels of high school students and their relationship with each other.

Method:
The population of the study consisted of high school students in Osmaniye city centre and the sample consisted of students studying in the high school campus. The mean values of the students participating in the study were height 170,20±8,90 cm and body weight 61,99±12,41 kg. Personal information form, Nomophobia Scale developed by Kanbay et al. (2022) and Adolescent Self-Confidence Scale developed by Arı (2023) were used as data collection tools for the participants who were licensed athletes (n=181) and who did not have an athlete licence (n=148). In the evaluation of the data, the normality test was examined with the Kolmogorov Smirnov test with the SPSS programme. Since the data did not show normal distribution, Mann Witney U test was used to analyse pairwise comparisons.

Findings:
The mean score of Nomophobia Scale was 20.29±7.26. The mean total score of the Adolescent Confidence Scale was 32.05±5.98. Significant differences were found in the total scores of self-confidence and nomophobia scale according to gender ($p<0.05$) and regular exercise status ($p<0.05$). A significant difference was found in adolescent self-confidence score ($p<0,05$) according to school type, licensed athlete status, regular exercise, weekly exercise duration. In the correlation analysis between the scales, it was determined that there was no statistically significant positive relationship ($p>0,05$).

Conclusion:
The finding of significant differences in nomophobia and differences scores according to factors such as gender and regular exercise status suggests that adolescents may have different psychological states according to this possible situation. It shows that gender is an effective factor in the psychological characteristics of adolescents. This ensures that adolescents generally have moderate levels of nomophobia. The gender factor may differ in the levels of adolescent stresses and nomophobia. In line with these findings, in order to reduce the risk of nomophobia in adolescents and to increase their self-confidence, awareness activities should be organised to support self-confidence and prevent digital addiction by providing regular exercise and sports habits.

Keywords: ADOLESCENT - NOMOPHOPHY - SELF-CONFIDENCE

Oral Presentation

BALIK CİDDİYET İSTER: REKREASYONEL BALIKÇILAR ÜZERİNE NİTEL BİR ARAŞTIRMA

Adı Soyadı	Kurumu	Eposta Adresi
ELVAN DENİZ YUMUK	ALANYA ALAADDİN KEYKUBAT ÜNİVERSİTESİ	deniz.yumuk@alanya.edu.tr
HAMDİ ALPER GÜNGÖRMÜŞ	ALANYA ALAADDİN KEYKUBAT ÜNİVERSİTESİ	hamdi.gungormus@alanya.edu.tr
ONUR CEYHAN	ALANYA ALAADDİN KEYKUBAT ÜNİVERSİTESİ	onur.ceyhan@alanya.edu.tr
KAĞAN SELÇUK KARA	**ALANYA ALAADDİN KEYKUBAT ÜNİVERSİTESİ**	**kaganselcukkara0077@gmail.com**

Giriş Amaç:
Balıkçılık, birçok insanın amatör ve/veya hobici bir ruh ile gerçekleştirdiği bir etkinlik olarak karşımıza çıkmaktadır. Geçim kaygısı olmaksızın, serbest zamanlarında ilgi alanı olarak sevildiği için yapılan rekreasyonel balıkçılık ise birçok içsel ve dışsal ödülü de beraberinde getirebilmektedir. Buradan hareketle mevcut çalışmanın amacı, serbest zamanlarında rekreasyonel balıkçılık ile ilgilenen bireylerin kazanımlarının ciddi serbest zaman perspektifi temelinde incelenmesidir.
Yöntem:
Çalışmada rekreasyonel balıkçıların ciddi serbest zaman deneyimi perspektifinde kazanımlarını ortaya koymak üzere nitel araştırma yöntemlerinden olgu bilim deseninde görüşme soruları kullanılmıştır. 10 katılımcının algılarına yönelik yarı-yapılandırılmış sorular yer almaktadır. Katılımcılardan elde edilen ses kayıtları transkripte edilmiştir. Elde edilen verilerin tanımlayıcı ve içerik analizleri gerçekleştirilmiştir.
Bulgular:
Katılımcılardan elde edilen veriler incelendiğinde, bireysel ödüller teması altında “kendini gerçekleştirme”, “kendini ifade etme”, “kendi zevklerinin peşinde olma”, “yenilenme”, “finansal etkiler” alt temalarının ortaya çıktığı görülmektedir. Ayrıca, sosyal ödüller teması altında ise “sosyal çekicilik”, “grup gelişimi” alt temalarının ortaya çıktığı görülmektedir.
Sonuç:
Sonuç olarak, serbest zamanlarını rekreasyonel balıkçılık yaparak geçiren bireylerden elde edilen veriler ciddi serbest zaman perspektifinde değerlendirildiğinde ciddi serbest zaman ödül/kazanımlarının birçoğunu elde ettiği görülmektedir. Rekreasyonel balıkçılık ile elde edilen bu faydalar göz önünde bulundurulduğunda rekreasyonel balıkçılar ile nicel ve karma çalışmaların yapılması önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: REKREASYONEL BALIKÇILIK - CİDDİ SERBEST ZAMAN - NİTEL ARAŞTIRMA

FISHING REQUIRES SERIOUSNESS: A QUALITATIVE STUDY ON RECREATIONAL ANGLERS

Introduction and Aim:
Fishing is an activity that many people engage in with an amateur and/or hobbyist spirit. Recreational fishing, done in one's free time as a beloved interest without concerns for livelihood, can bring many internal and external rewards. Based on this, the aim of the current study is to examine the gains of individuals interested in recreational fishing during their leisure time from the perspective of serious leisure.
Method:
In the study, qualitative research methods were employed using phenomenological design interview questions to reveal the gains of recreational anglers from the perspective of serious leisure experience. Semi-structured questions were directed at the perceptions of 10 participants. Audio recordings obtained from the participants were transcribed. Descriptive and content analyses of the data were conducted.
Findings:
When examining the data obtained from the participants, it is observed that under the theme of individual rewards, sub-themes such as "self-actualization," "self-expression," "pursuing one's own pleasures," "renewal," and "financial impacts" emerged. Additionally, under the theme of social rewards, sub-themes such as "social attractiveness" and "group development" were identified.
Conclusion:
In conclusion, when the data obtained from individuals who spend their leisure time engaged in recreational fishing is evaluated from the perspective of serious leisure, it is seen that they achieve many serious leisure rewards/gains. When the acquisitions of the recreational anglers are considered, it is suggested that quantitative and mixed studies be conducted with recreational anglers.

Keywords: RECREATIONAL FISHING - SERIOUS LEISURE - QUALITATIVE RESEARCH

Oral Presentation

SERBEST ZAMANLARINDA ZUMBA YAPAN KADINLARIN ZUMBA ETKİNLİKLERİNE İLİŞKİN (AKIŞ DENEYİMİ) GÖRÜŞLERİNİN İNCELENMESİ

Adı Soyadı	Kurumu	Eposta Adresi
OĞUZ ÖZBEK	ANKARA ÜNİVERSİTESİ	oozbek@sports.ankara.edu.tr
AHMET CAN TUNÇKILIÇ	ANKARA ÜNİVERSİTESİ	ahmetcantunckilic@outlook.com
ECENUR TUNÇKILIÇ	**KIRIKKALE ÜNİVERSİTESİ**	**ecenurakalin06@gmail.com**

Giriş Amaç:
Serbest zamanda akış deneyimi; genel olarak kişilerin, kendilerini, özel yeteneklerini, bilgilerini ve deneyimlerini ifade etme üzerine odaklanmış bir zaman dilimidir. Bu zaman diliminde, faaliyette bulunanlar önemli ve ilgi çekici bulduğu amatör, hobi veya gönüllü bir etkinliği sistematik olarak takip eder. Bir aktivite ile ilgilenirken başka duygu ve düşüncelerden uzaklaşma durumu olan akış, insanın kendini özel bir anda hissettiği deneyim olarak ifade edilmektedir. Spor, hem zihinsel hem de fiziksel zorluk ve mücadele ortaya çıkararak akış deneyimi yaşanmasına zengin fırsatlar sunar. Bu araştırmada akış teorisinden faydalanarak serbest zaman etkinliklerinde zumba yapan kadınların görüşleri analiz edilecektir. Böylece kadın katılımcıların serbest zamanlarında yaptığı zumba etkinliklerinden elde edilen deneyimlerine ilişkin görüşlerini incelemek amaçlanmaktadır.

Yöntem:
Bu araştırmada nitel araştırma yöntemi kullanılmıştır. Araştırmanın çalışma grubunu kadın katılımcılar oluşturmaktadır. Gönüllülerin araştırmaya dahil edilme kriteri, 18 - 65 yaş arası kadın olmak ve zumba aktivitelerine katılıyor olmaktır. Araştırmaya 14 kadın katılmıştır. Nitel verilerin elde edilmesinde yarı yapılandırılmış görüşme tekniği kullanılmıştır. Görüşme formunda kişisel bilgiler ile zumba etkinliklerine ilişkin 17 açık uçlu soru yer almıştır. Katılımcılar görüşmelere gönüllü olarak katılmışlardır. Görüşmeler katılımcıların izniyle ses kaydı alınarak yapılmıştır. Katılımcılarla yapılan görüşmeler ortalama 40-50 dakika sürmüştür. Verilerin analizinde tematik analiz yöntemi kullanılmıştır.

Bulgular:
Araştırma 14 kadın katılımcıdan oluşmaktadır. Katılımcıların en düşük yaşı 27 iken en yüksek yaş 50'dir Katılımcıların yaş ortalaması 40 olarak saptanmıştır. Katılımcıların eğitim düzeyleri incelendiğinde iki ilköğretim, beş ortaöğretim, altı lisans ve bir yüksek lisans olduğu belirlenmiştir. Katılımcıların gelir düzeyleri incelendiğinde 13 orta düzey ve 1 üst düzey gelire sahip olduğu görülmektedir. Katılımcıların medeni durumları incelendiğinde evli olanların sayısı 11 iken bekar olanların sayısı 3 olduğu görülmektedir. Araştırmada katılımcıların akış deneyimine yönelik görüşleri incelenerek; "İyi yaşam felsefesi", "Zaman dönüşümü", "Görev zorluğu ve beceri dengesi", "Etkinliğe tamamen odaklanma" ve "Hedefe ulaşma" olmak üzere beş tema saptanmıştır.

Sonuç:
Araştırmanın sonucuna göre, katılımcılar zumba etkinliği sayesinde olumsuz duygulardan uzaklaştıklarını, zumba etkinliği sırasında zamanın çok hızlı geçtiği ve eğlenceli zaman geçirdiklerini ifade etmektedirler. Bireylerin zumba etkinliklerine devam etmek istedikleri görülmektedir. Zumbayı öğrenmek, zumba ile yeni beceriler geliştirmek, zumba ile o anın tadını çıkarmanın özgüven hissettirdiği ifade edilmektedir. Zumba hareketlerinin zorlaştığı süreçte hareketi yapabilme kaygısı yaşadıkları, hareketlerin kolay olması durumunda sıkıcı olduğunu ifade etmişlerdir. Zumba etkinliğinde hareketlerin yapılabilecek düzeyde beceri gerektirmesinin mutlu hissettirdiğini tespit edilmektedir.

Anahtar Kelimeler: AKIŞ DENEYİMİ - SERBEST ZAMAN - ZUMBA

EXAMINING THE VIEWS OF WOMEN ENGAGING IN ZUMBA DURING THEIR LEISURE TIME REGARDING (FLOW EXPERIENCE)

Introduction and Aim:
Flow experience during leisure time is generally a period when individuals focus on expressing themselves and their special abilities, knowledge, and experiences. In this period, participants systematically engage in amateur, hobbyist, or voluntary activities that they find significant and interesting. Flow, a state in which individuals detach from other emotions and thoughts while engaged in an activity, is described as an experience where individuals feel themselves in a special moment. Sports provide ample opportunities for experiencing flow by presenting both mental and physical challenges. This study aims to analyze the views of women participating in Zumba as a leisure activity using flow theory. Thus, the objective is to examine the experiences and opinions of female participants regarding their involvement in Zumba activities during leisure time.
Method:
This study used a qualitative research methodology. The study group comprised female participants. Inclusion criteria for volunteers were being women aged between 18 and 65 and actively participating in Zumba activities. Fourteen women participated in the research. Qualitative data were collected using a semi-structured interview technique. The interview form included personal information and 17 open-ended questions about Zumba activities. Participants volunteered for the interviews, and audio recordings were made with their permission. Interviews lasted approximately 40-50 minutes each. Thematic analysis was employed to analyze the data.
Findings:
The study involved 14 female participants. Participants ranged in age from 27 to 50, with an average age of 40. Regarding education level, participants included two with primary education, five with secondary education, six with bachelor's degrees, and one with a master's degree. Regarding income levels, 13 participants were identified as middle-income and one as high-income. Regarding marital status, 11 participants were married, and 3 were single. In the study, participants' views regarding flow experience were examined, and five themes were identified: "Philosophy of good life," "Transformation of time," "Balance between task difficulty and skill," "Complete concentration on the activity," and "Achieving the goal."
Conclusion:
According to the research findings, participants reported that Zumba activities helped them detach from negative emotions, perceive time as passing quickly during activities, and enjoy themselves. Participants expressed a desire to continue participating in Zumba. They reported that learning Zumba, developing new skills, and enjoying the present moment during Zumba boosted their self-confidence. Participants mentioned anxiety about performing movements when Zumba routines became difficult and boredom when the movements were too easy. It was noted that Zumba movements requiring achievable skill levels contributed positively to participants' happiness.

Keywords: FLOW EXPERIENCE - LEISURE TIME - ZUMBA

Oral Presentation

MAT EGZERSİZLERİNDE CİDDİ SERBEST ZAMAN VE PSİKOLOJİK İYİ OLUŞ: ETKİNLİK DOYUMUNUN ARACILIK ROLÜ

Adı Soyadı	Kurumu	Eposta Adresi
HAMDİ ALPER GÜNGÖRMÜŞ	ALANYA ALAADDİN KEYKUBAT ÜNİVERSİTESİ	hamdi.gungormus@alanya.edu.tr
MUHAMMET İRFAN KURUDİREK	ARTVIN ÇORUH ÜNİVERSİTESİ	irfankurudirek artvin.edu.tr
ELVAN DENİZ YUMUK	ALANYA ALAADDİN KEYKUBAT ÜNİVERSİTESİ	deniz.yumuk@alanya.edu.tr
ONUR CEYHAN	ALANYA ALAADDİN KEYKUBAT ÜNİVERSİTESİ	onur.ceyhan@alanya.edu.tr
KIYMET İLAYDA TOPRAK	**ALANYA ALAADDİN KEYKUBAT ÜNİVERSİTESİ**	**210603050@ogr.alanya.edu.tr**

Giriş Amaç:
Mat egzersizleri fiziksel olduğu kadar zihinsel ve duygusal katkılarıyla da bireylerin yaşamında önemli bir yer tutmaktadır. Stres, iş yoğunluğu ve gündelik yaşamın karmaşasından kurtulmak hem sağlıklı olup hem de duru bir zihinle serbest zamanları değerlendirmek isteyen bireylerin sayısı günümüzde artmaktadır. Bununla birlikte bu değişkenlerin birbirleri arasındaki etkileşimlerinin yönünü veya gücünü net bir şekilde ortaya koyan çalışmalar ise daha sınırlıdır. Bu bağlamda araştırmanın amacı katılımcıların demografik değişkenleri açısından ciddi serbest zaman, etkinlik doyumu ve psikolojik iyi oluş düzeyinde anlamlı farklılıkları belirleyerek; ciddi serbest zaman katılımının psikolojik iyi oluş üzerindeki etkisinde etkinlik doyumu düzeyinin aracılık rolünü ortaya koymaktır.
Yöntem:
Araştırma evrenini, mat sporları ile ilgilenen bireyler oluştururken; çalışma grubunu ise kolayda örneklem metodu ile seçilen 282 kadın (Ortyaş=35,55±9,89) ve 55 (Ortyaş=33,58±10,04) erkek olmak üzere toplam 337 (Ortyaş=35,23±9,93) gönüllü birey oluşturmuştur. Katılımcılar “Ciddi Boş Zaman Ölçeği-Kısa Formu (CBZÖ-KF)”, “Psikolojik İyi Oluş Ölçeği (PİOÖ)” ve “Etkinlik Doyum Ölçeği (EDÖ)”ni cevaplamışlardır. Araştırma verileri betimsel istatistikler, t-testi, ANOVA, Pearson Çarpım Momentler Korelasyon analizi ve aracılık modelinin anlamlılığını belirlemek için Preacher ve Hayes (2008)’in Process makrosu bootstrapping prosedürü ve Sobel Z ve toplam etki testi kullanılmıştır.
Bulgular:
Katılımcıların CBZÖ-KF ve PİOÖ’ne ilişkin kadın, evli, etkinliklere arkadaş grubu ile katılan, serbest zamanı değerlendirmede güçlük çekmeyen, etkinliklere 5 yıl ve üzeri devam edip haftada 5 kez ve üzeri kez katılanların lehine anlamlı farklılıkların olduğu tespit edilmiştir. Ayrıca aracı değişken analizinde CBZÖ-KF, PİOÖ üzerinde (βCSZÖ-KF-PİOÖ=0,47; p=0,00), CSZÖ-KF EDÖ üzerinde (βCSZÖ-KF-EDÖ=0,27; p=0,00) ve EDÖ ise PİOÖ üzerindeki doğudan etkisi istatistiksel olarak anlamlıdır (βEDÖ-PİOÖ=0,14; p=0,04). Aracı değişken olarak EDÖ modele dâhil edildiğinde ciddi serbest zaman katılımının psikolojik iyi oluş üzerinde etkisini sürdürmüştür (βCBZÖ-KF-EDÖ-PİOÖ=0,54; p=0,00). Bu etkinin anlamlılığını Sobel testi aracılığıyla incelendiğinde aracı değişkenin (Z=2,50; p=0,01) etki değerinde artış gözlenmiştir. Ayrıca aracılık etkisi düzeyine toplam etki oranı açısından bakıldığında (0,125) etkinin anlamlı olduğu gözlemlenmiştir. Yani ciddi serbest zaman katılımının psikolojik iyi oluş üzerindeki etkisinde etkinlik doyumu düşük düzeyde aracı bir rol oynamaktadır.
Sonuç:
Sonuç olarak katılımcıların mat egzersizlerine ilişkin ciddi serbest zaman perspektifiyle katılım ve katıldıkları etkinliklerden aldıkları doyum arttıkça psikolojik iyi oluşlarını pozitif yönde etkilemektedir. Bu bağlamda bireylerin serbest zamanlarını mat sporları gibi ciddi etkinliklerle geçirmesi için özendirici grup ve arkadaş katılımları etkinliklerinin planlanması, düzenli katılım için teşvik edilmesi ve wellness, yoga, pilates branşlarının yaygınlaştırma stratejilerin geliştirilmesi önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: CİDDİ SERBEST ZAMAN - MAT EGZERSİZLERİ - PSİKOLOJİK İYİ OLUŞ

SERIOUS LEISURE AND PSYCHOLOGICAL WELL-BEING IN MAT EXERCISES: THE MEDIATING ROLE OF EVENT SATISFACTION

Introduction and Aim:
Mat exercises play a significant role in individuals' lives, not only due to their physical benefits but also because of their mental and emotional contributions. The increasing number of individuals seeking to escape stress, work intensity, and the complexity of daily life underscores the importance of maintaining both physical health and mental clarity through leisure activities. However, studies that explicitly reveal the direction and strength of the interaction between these variables remain limited. In this context, the primary aim of this research is to examine whether there are significant differences in serious leisure participation, event satisfaction, and psychological well-being levels based on participants' demographic characteristics. Furthermore, the study seeks to investigate the mediating role of event satisfaction in the correlation between SLP and PWB.

Method:
The study population consists of individuals engaged in mat sports, while the sample comprises 337 voluntary participants, including 282 women (Mean age = 35,55 ± 9,89) and 55 men (Mean age = 33,58 ± 10,04), with an overall mean age of 35,23 ± 9,93, selected using the convenience sampling method. Participants completed the "Serious Leisure Scale - Short Form (SLS-SF)", the "Psychological Well-Being Scale (PWBS)", and the "Event Satisfaction Scale (ESS)." The collected data were analyzed using descriptive statistics, independent samples t-tests, ANOVA, and Pearson Product-Moment Correlation analysis. Additionally, the significance of the mediation model was assessed using Preacher and Hayes' (2008) Process macro bootstrapping procedure, along with the Sobel Z test and the total effect test to evaluate the mediation effect.

Findings:
The analysis revealed statistically significant differences in SLS-SF and PWBS scores in favor of participants who were female, married, participated in activities with a group of friends, did not experience difficulties in utilizing their leisure time, had engaged in activities for five or more years, and participated at least five times per week had higher total mean scores than their counterparts. Moreover, the mediation analysis demonstrated that SLS-SF significantly predicted PWBS (β_SLS-SF-PWBS = 0,47; p = 0,00), SLS-SF significantly predicted ESS (β_SLS-SF-ESS = 0,27; p = 0,00), and ESS had a direct significant effect on PWBS (β_ESS-PWBS = 0,14; p = 0,04). When ESS was included as a mediator in the model, SLS-SF continued to have a significant effect on PWBS (β_SLS-SF-ESS-PWBS = 0,54; p = 0,00). The Sobel test confirmed the significance of the mediation effect, showing an increase in impact value (Z = 2,50; p = 0,01). Additionally, when considering the proportion of total effect, the mediation effect was found to be significant (0,125). These findings indicate that event satisfaction plays a low-level mediating role in the correlation between SLP and PWB.

Conclusion:
In conclusion, as participants' engagement in mat exercises from a serious leisure perspective and their satisfaction derived from these activities increases, their psychological well-being improves positively. Based on these findings, it is recommended that encouraging group and peer participation in such activities, promoting regular engagement, and developing strategies to expand wellness, yoga, and pilates programs should be prioritized to enhance individuals' serious leisure participation in mat exercises.

Keywords: SERIOUS LEISURE - PSYCHOLOGICAL WELL-BEING - MAT EXERCISES

Oral Presentation

ESPOR KATILIMCILARINDA AKIŞ DENEYİMİ İLE ESPOR OKURYAZARLIĞI İLİŞKİSİ

Adı Soyadı	Kurumu	Eposta Adresi
TUĞBA YILDIZ	**ALANYA ALAADDİN KEYKUBAT ÜNİVERSİTESİ**	**yldztuba10@gmail.com**
ELVAN DENİZ YUMUK	ALANYA ALAADDİN KEYKUBAT ÜNİVERSİTESİ	deniz.yumuk@alanya.edu.tr
ONUR CEYHAN	ALANYA ALAADDİN KEYKUBAT ÜNİVERSİTESİ	onur.ceyhan@alanya.edu.tr
TURAN SERTER	ALANYA ALAADDİN KEYKUBAT ÜNİVERSİTESİ	turanserter@gmail.com

Giriş Amaç:
Dijitalleşme ve teknolojik gelişmelerin etkisiyle birlikte, geleneksel spor anlayışı dönüşüme uğramış ve elektronik sporlar (espor) küresel ölçekte hızla yaygınlaşarak bireylerin serbest zaman değerlendirme pratiklerinde önemli bir yer edinmiştir. Espor, bireylerin hem rekreatif hem de profesyonel düzeyde ilgilendiği bir alan olarak, katılımcılarına çeşitli bilişsel, duygusal ve sosyal deneyimler sunmaktadır. Bu noktada, espor okuryazarlığının bireylerin akış deneyimi nasıl bir rol oynadığı önemli bir araştırma konusudur. Çalışmanın amacı, serbest zamanlarında esporla ilgilenen bireylerin rekreasyonel akış deneyimi ile espor okuryazarlığı düzeyleri arasındaki ilişkiyi belirlemek ve çeşitli demografik değişkenler açısından karşılaştırmaktır.
Yöntem:
Araştırma evrenini, rekreasyonel olarak esporla ile ilgilenen bireyler oluştururken; çalışma grubunu ise kolayda örneklem metodu ile seçilen 226 kadın (Ortyaş=24,20±5,10) ve 282 erkek (Ortyaş=25,53±6,75) olmak üzere toplam 508 (Ortyaş=24,94±6,10) gönüllü birey oluşturmuştur. Katılımcılar "Rekreasyonel Akış Deneyimi Ölçeği (RFES)", ve "Espor Okuryazarlığı Ölçeği (ELS)"ni cevaplamışlardır. Verilerin değerlendirilmesinde, tanımlayıcı istatistikiler, bağımsız örneklemler için t-testi, ANOVA, ölçekler arasındaki ilişkinin belirlenmesinde pearson korelasyon, etki seviyesinin değerlendirilmesinde ise regresyon testi kullanılmıştır.
Bulgular:
Yapılan analizler sonucunda katılımcılara ait çeşitli demografik değişkenlerin RFES toplam ve ELS "teknik bilgi" ve "genel bilgi" alt boyut ortalama puanları arasında istatistiksel olarak anlamlı farklılıkların olduğu tespit edilmiştir. Farlılıkların erkek, tam zamanlı çalışan, refah seviyesini iyi hisseden, haftalık 16 saat ve üzeri serbest zamanı olan, serbest zamanı değerlendirmede bazen güçlük çeken, espor oynama yıl ve haftalık oynama sıklığı fazla olan katılımcıların lehine olduğu belirlenmiştir. RFES toplam ortalama ile ELS "teknik bilgi" ve "genel bilgi" alt boyut ortalama puanları arasında pozitif yönde ve orta düzeyde anlamlı bir ilişkinin olduğu tespit edilmiştir. Katılımcıların ELS alt boyutları, rekreasyonel akış deneyimi düzeyi varyansının %29'unu açıklayabildiği (F=104,36, p=0,00) ve aşamalı regresyon analizi sonuçlarına göre, ELS teknik bilgi alt boyutu (β=0,35, p=0,00) rekreasyonel akış deneyimi üzerinde en güçlü etkiye sahip iken bunu genel bilgi alt boyutu (β=0,20, p=0,02) takip etmiştir.
Sonuç:
Sonuç olarak katılımcıların espor okuryazarlık ve rekreasyonel akış deneyimi düzeylerinin yüksek olduğu, espor okuryazarlık düzeylerindeki artışa bağlı daha yüksek seviyede rekreasyonel akış yaşadıkları sonucuna ulaşılmıştır. Espor okuryazarlığına yönelik eğitim faaliyetlerinin topluma yaygınlaştırılması ve bu sayede teknoloji bağımlılığının azalacağı öngörülmekle birlikte kesitsel araştırmaların yapılması önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: ESPOR OKURYAZARLIĞI - REKREASYONEL AKIŞ DENEYİMİ - TEKNOLOJİ BAĞIMLILIĞI

THE CORRELATION BETWEEN FLOW EXPERIENCE AND ESPORTS LITERACY IN ESPORTS PARTICIPANTS

Introduction and Aim:
With the impact of digitalization and technological developments, the traditional understanding of sports has undergone a transformation, and electronic sports (esports) have rapidly spread globally, becoming an important part of individuals' leisure time activities. Esports, as an area of interest for individuals at both recreational and professional levels, offers its participants a variety of cognitive, emotional, and social experiences. At this point, the role of esports literacy in how individuals experience flow is an important research topic. The aim of the study is to determine the relationship between the recreational flow experience and esports literacy levels of individuals who are interested in esports during their leisure time, and to compare them based on various demographic variables.
Method:
While the research population consists of individuals who are interested in esports recreationally, the study group included a total of 508 volunteers (Mean age=24.94±6.10), comprising 226 women (Mean age=24.20±5.10) and 282 men (Mean age=25.53±6.75) selected through convenience sampling. Participants answered the “Recreational Flow Experience Scale (RFES)” and the “Esports Literacy Scale (ELS).” In the evaluation of the data, descriptive statistics, independent samples t-test, ANOVA, Pearson correlation for determining the relationship between the scales, and regression analysis for evaluating the effect level were used.
Findings:
As a result of the analyses, it was found that there were statistically significant differences between the total RFES and ELS “technical knowledge” and “general knowledge” subscale average scores for various demographic variables of the participants. It was determined that the differences favored participants who were male, full-time employees, felt good about their well-being, had 16 hours or more of free time per week, sometimes had difficulty evaluating their free time, had more years of playing esports, and played more frequently each week. A positive and moderate significant relationship was found between the total RFES average and the ELS “technical knowledge” and “general knowledge” subscale average scores. The ELS subscales of the participants were able to explain 29% of the variance in the level of recreational flow experience ($F=104.36$, $p=0.00$), and according to the results of the stepwise regression analysis, the ELS technical knowledge subscale ($\beta=0.35$, $p=0.00$) had the strongest effect on recreational flow experience, followed by the general knowledge subscale ($\beta=0.20$, $p=0.02$).
Conclusion:
In conclusion, it was determined that the participants had high levels of esports literacy and recreational flow experience, and that they experienced higher levels of recreational flow due to the increase in their esports literacy levels. It is predicted that the dissemination of training activities on esports literacy to the community will reduce technology addiction, and it is recommended to conduct cross-sectional research.

Keywords: ESPORTS LITERACY - RECREATIONAL FLOW EXPERIENCE - TECHNOLOGY ADDICTION

Oral Presentation

TEKERLEKLİ SANDALYE BASKETBOLUNDA TÜRKİYE'NİN AKADEMİK PERSPEKTİFİ (1999-2024): LİSANSÜSTÜ TEZLER

Adı Soyadı	Kurumu	Eposta Adresi
FEYZA MERYEM KARA	ALANYA ALAADDİN KEYKUBAT ÜNİVERSİTESİ	feyzameryemkara@gmail.com
RIFAT KEREM GÜRKAN	KIRIKKALE ÜNİVERSİTESİ	rkgurkan@kku.edu.tr
ECE DENİZ ÜNAL	**KIRIKKALE ÜNİVERSİTESİ**	**ecedenizunal0325@gmail.com**
MERVE TATLI	KIRIKKALE ÜNİVERSİTESİ	mervetatli1923@gmail.com

Giriş Amaç:
Tekerlekli sandalye basketbolu (TSB) 1940'lı yıllarda ABD'de ortaya çıkmış ve 2. Dünya Savaşı sonrasında yaralanan askerlerin katılımıyla gelişim göstermiştir. 1949 yılında Uluslararası Tekerlekli Sandalye Basketbol Federasyonu'nun (IWBF) kurulmasıyla Dünya genelinde tanınan resmi bir branş haline gelmiştir. Ülkemizde ilk resmi lig 1996-1997 yılında 10 takımın katılımıyla gerçekleşmiştir. Günümüzde ise 3 farklı lig, 60 kulüp ve önemli bir sayıda sporcu ile ülkemizde oynanmaktadır. TSB'na katılımın yüksek olmasında bir takım sporu olması, rekabete dayanması, fiziksel dayanıklılığı artırması ve ikincil rahatsızlıkları önlemesinin etkili olduğu söylenebilmektedir. Bu kapsamda TSB, hem ulusal hem de uluslararası alanda pek çok akademik çalışmaya konu olmaktadır.
Yöntem:
Bu çalışmada ise 1999-2024 yılları arasında Türkiye Ulusal Tez Merkezi (YÖKTEZ)'e kayıtlı tekerlekli sandalye basketbolu oyuncularına ilişkin lisansüstü tezlerin tanımlayıcı özellikleri, içerikleri ve yöntemleri açısından incelenmesi amaçlanmıştır. İncelemeler sonucunda tekerlekli sandalye basketbolu oyuncularına yönelik gerçekleştirilen 30 yüksek lisans (YL) tezi ve 6 doktora (DR) tezi olmak üzere toplamda 36 çalışmaya ulaşılmıştır. Araştırma verileri, nitel araştırma yaklaşımlarından biri olan doküman incelemesi yöntemiyle toplanmış ve içerik analizi tekniği kullanılarak değerlendirilmiştir.
Bulgular:
Araştırma verilerine göre, 2019 sonrası tez sayısında artış görülmektedir. En çok tez, Abant İzzet Baysal (4) ve Hacettepe Üniversitesi'nde (4) yapılmıştır. 19 (%63,3) yüksek lisans, 6 (%100) doktora tezinin Sağlık Bilimleri Enstitüsü'nde tamamlandığı tespit edilmiştir. Beden Eğitimi ve Spor Anabilim Dalı en çok tercih edilen bölüm olmuştur. Doktora tezlerinin %50'si Prof. Dr., yüksek lisans tezlerinin %43,3'ü Dr. Öğr. Üyesi danışmanlığında yapılmıştır. Örneklemlerde yetişkin sporcular öne çıkmaktadır (YL %98,7 / DR %78,9). Son 5 yılda yüksek lisans tezlerinde branşa özgü beceriler (%17,6), doktora tezlerinde ise yaralanma (%14,2) ve sportif performans (%14,2) konuları öne çıkmıştır. Tezlerin çoğu nicel türdedir (YL %93,3 / DR %100). YL tezlerinin %62,7'sinde araştırma tasarımı belirtilmemiş, DR tezlerinde deneysel tasarım (%50) öne çıkmıştır. Veri toplamada test bataryaları (YL %61,7 / DR %83,3), analizde ise en çok Mann-Whitney U testi (YL %17,4 / DR %26,6) kullanılmıştır. Örnekleme türü olarak YL'de ölçüt (%41,6), DR'de tabakalı örnekleme (%50) tercih edilmiştir.
Sonuç:
Çalışma sonucunda, 1999-2024 yılları arasında tekerlekli sandalye basketbol oyuncularına yönelik olarak çalışmaların özellikle son 5 yıl içerisinde arttığı, TSB branşına özgü beceriler, sportif performans ve yaralanma konularına yoğunlaşıldığı, örneklemlerin çoğunluğunu yetişkin TSB sporcularının oluşturduğu tespit edilmiştir. Çalışmaların önemli bir kısmının nicel olarak tasarlandığı ve veri toplama araçlarında ise test bataryalarının tercih edildiği anlaşılmaktadır. Gelecekteki çalışmalarda nitel araştırma deseni ile mevcut konuların derinlemesine incelenmesi ve farklı yaş grubunda bulunan TSB sporcularına yönelik çalışmaların gerçekleştirilmesinin önemli bir katkı sağlayacağı düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: TEKERLEKLİ SANDALYE BASKETBOL - LİSANSÜSTÜ TEZ - LİTERATÜR

AN ACADEMIC PERSPECTIVE ON WHEELCHAIR BASKETBALL IN TURKEY (1999–2024): POSTGRADUATE THESES

Introduction and Aim:
Wheelchair basketball (WB) emerged in the 1940s in the USA and developed with the participation of wounded soldiers after World War II. In 1949, the formation of the International Wheelchair Basketball Federation (IWBF) made it an officially recognized sport worldwide. In Turkey, the first official league was held in the 1996-1997 season with the participation of 10 teams. Today, it is played in Turkey with three different leagues, 60 clubs, and a significant number of athletes. The high participation in WB can be attributed to its nature as a team sport, its reliance on competition, its ability to improve physical endurance, and its prevention of secondary health conditions. In this context, WB is the subject of numerous academic studies both nationally and internationally.
Method:
This study aims to examine the descriptive characteristics, contents, and methodologies of graduate theses related to wheelchair basketball players registered in the National Thesis Center (YÖKTEZ) between 1999 and 2024. As a result of the review, a total of 36 studies were identified, including 30 master's theses and 6 doctoral theses. Research data were collected using the document review method, one of the qualitative research approaches, and were analyzed through content analysis.
Findings:
According to the research data, an increase in the number of theses has been observed since 2019. The most theses were conducted at Abant Izzet Baysal (4) and Hacettepe Universities (4). It was found that 19 (63.3%) master's theses and 6 (100%) doctoral theses were completed at the Institutes of Health Sciences. The Department of PE and Sports was the most preferred department. 50% of doctoral theses were supervised by Prof., while 43.3% of master's theses were supervised by Asst Prof. In the samples, adult athletes were predominantly included (M:98.7%, D:78.9%). In the last 5 years, master's theses focused on branch-specific skills (17.6%), while doctoral theses focused on injury (14.2%) and athletic performance (14.2%). Most theses were quantitative (M: 93.3%,D:100%). In 62.7% of master's theses, the research design was not specified, whereas experimental design (50%) was prominent in doctoral theses. Test batteries were used in data collection (M:61.7%,D:83.3%), and the most commonly used analysis method was the Mann-Whitney U test (M:17.4%,D:26.6%). Criterion sampling (41.6%) was preferred in master's theses, while stratified sampling (50%) was preferred in doctoral thesis.
Conclusion:
As a result of the study, it was determined that between 1999 and 2024, research on wheelchair basketball players has increased, particularly in the last five years. These studies have mainly focused on sport-specific skills, athletic performance, and injury-related topics in the wheelchair basketball (WB) branch. It was also found that the majority of the samples consisted of adult WB athletes. A significant portion of the studies were designed using quantitative methods, and test batteries were commonly preferred as data collection tools. It is believed that future research using qualitative designs to examine existing topics in more depth, as well as studies targeting WB athletes in different age groups, would make valuable contributions to the field.

Keywords: WHEELCHAIR BASKETBALL - POSTGRADUATE THESIS - LITERATURE

Oral Presentation

YATILI VE NORMAL ÖĞRENİM GÖREN LİSE ÖĞRENCİLERİNİN OBEZİTE VE FİZİKSEL AKTİVİTE TUTUMUNUN İNCELENMESİ

Adı Soyadı	Kurumu	Eposta Adresi
ÖZGE GÖZCÜ REYHAN	OSMANİYE KORKUT ATA ÜNİVERSİTESİ	osge_gozcu@hotmail.com
OĞUZHAN GÜNBAZ	**OSMANİYE KORKUT ATA ÜNİVERSİTESİ**	**oguzhangunbaz@gmail.com**
HÜMEYRA ÇERÇİ	OSMANİYE KORKUT ATA ÜNİVERSİTESİ	humeyraalci80@gmail.com
SERVET ÖZORUÇ	OSMANİYE KORKUT ATA ÜNİVERSİTESİ	servetozoruc@hotmail.com

Giriş Amaç:
Obezite, dünya genelinde olduğu gibi gençler arasında da giderek artan bir halk sağlığı sorunudur. Yetersiz ve dengesiz beslenme, fiziksel aktivite eksikliği ve sağlıksız yaşam tarzı seçimleri, obezitenin temel nedenleri arasında yer almaktadır. Çalışmanın amacı; lise' de öğrenim gören öğrencilerin dengeli beslenme ve obezite ile sağlıklı beslenmeye ilişkin tutumlarının araştırılmasıdır.
Yöntem:
Araştırma Osmaniye ilinde bulunan Hasan Aybaba Anadolu Öğretmen Lisesinde öğrenim gören, çalışmaya gönüllü katılmayı kabul eden 14-17 yaş aralığındaki n:178 öğrenciyi kapsamaktadır. Çalışmaya katılan öğrencilerin ortalama değerleri boy uzunluğu 166.93±8.80 cm; vücut ağırlığı 59.02±11.80 kg ve beden kütle indeksi (BKİ) 21.09±3.25'dir. Yatılı okulda kalan (n=80) ve yatılı kalmayan (n=98) öğrenciye; kişisel bilgi formu yansıra Lise Öğrencilerinin Dengeli Beslenme ve Obezite Tutumu Ölçeği (DBOTÖ) Kat Öztürk, (2021) ve Sağlıklı Beslenmeye İlişkin Tutum Ölçeği (SBİTÖ) Tekkurşun-Demir ve Cicioğlu, (2018) tarafından geliştirilmiştir. Verilerin değerlendirilmesinde SPSS programıyla normallik testi Kolmogorov Smirnov testi ile bakılmıştır. Verilerin normal dağılım göstermemesi sebebiyle ikili Karşılaştırmalarda Mann Witney U testi ile analiz yapılmıştır.
Bulgular:
Çalışmada yatılı okuyan ve yatılı okumayan öğrencilerin demografik özellikleri arasında yaş ve BKİ'nde istatistiki olarak fark bulunmamaktadır. Gruplar benzerdir. Öğrencilerin cinsiyete göre BKİ, (DBOTÖ) Olumsuz Beden Algısı Geliştirme, Dengeli Beslenme ve Obezite İle İlgili Olumsuz Tutumlar ve Genel Toplam alt boyutlarında istatistiki olarak anlamlı fark gözlenmiştir ($p<0.01$). Sağlıklı Beslenmeye İlişkin Tutum Ölçeği bireysel nedenler, çevresel nedenler, nedensizlik alt boyutlarında ve toplam puanlarında istatistiki olarak anlamlı fark gözlenmiştir ($p<0.01$).
Sonuç:
Sonuç olarak cinsiyetin beden algısı ve beslenme tutumları üzerinde etkili olduğu görülmüştür. Bu nedenle, cinsiyet değişkeni göz önüne alınarak beslenme ve beden algısı kavramlarının önemli olduğu söylenebilir. Bu bulguların temel olarak beslenme ve obezite ile ilgili tutumlarının farklı yapıda şekillendiği ve bu tutumların okul ortamında, cinsiyet gibi faktörlere göre değişebileceği söylenebilir. Okul yönetiminin ve ailelerin beden algısını, beslenme düzeni ve sağlıklı yaşam davranışlarının cinsiyet ve yatılılık durumu gibi özellikleri vurgulamaktadır. Yatılı olarak, düzenli beslenme düzenine ve patojenlere bağlı olarak farklı bir beslenme alışkanlığının geliştirilmesi sağlanabilir.

Anahtar Kelimeler:: OBEZİTE - FİZİKSEL AKTİVİTE - TUTUM

INVESTIGATION OF OBESITY AND PHYSICAL ACTIVITY ATTITUDES OF BOARDING AND REGULAR HIGH SCHOOL STUDENTS

Introduction and Aim:
Obesity is an increasing public health problem among young people as well as worldwide. Inadequate and unbalanced nutrition, lack of physical activity and unhealthy lifestyle choices are among the main causes of obesity. The aim of the study was to investigate the attitudes of high school students towards balanced nutrition, obesity and healthy eating.
Method:
The study included n:178 students between the ages of 14-17 who were studying at Hasan Aybaba Anatolian Teacher High School in Osmaniye province and who voluntarily agreed to participate in the study. The mean values of the students participating in the study were height 166.93±8.80 cm, body weight 59.02±11.80 kg and body mass index (BMI) 21.09±3.25. In addition to the personal information form, the Balanced Nutrition and Obesity Attitude Scale of High School Students (DBOTÖ) was developed by Kat Öztürk, (2021) and the Attitude Scale on Healthy Nutrition (SBITÖ) was developed by Tekkurşun-Demir and Cicioğlu, (2018) for boarding (n=80) and non-boarding (n=98) students. In the evaluation of the data, the normality test was examined with the Kolmogorov Smirnov test using the SPSS programme. Since the data did not show normal distribution, Mann Witney U test was used to analyse pairwise comparisons..
Findings:
In the study, there was no statistical difference in age and BMI between the demographic characteristics of boarding and non-boarding students. The groups are similar. According to the gender of the students, a statistically significant difference was observed in BMI, (DBOTÖ) Developing Negative Body Perception, Negative Attitudes Towards Balanced Nutrition and Obesity and General Total sub-dimensions ($p<0.01$). A statistically significant difference was observed in the individual reasons, environmental reasons, causelessness sub-dimensions and total scores of the Attitudes Towards Healthy Eating Scale ($p<0.01$).
Conclusion:
As a result, it was seen that gender was effective on body perception and nutrition attitudes. Therefore, it can be said that the concepts of nutrition and body perception are important considering the gender variable. Based on these findings, it can be said that attitudes towards nutrition and obesity are shaped in different structures and these attitudes may change according to factors such as gender in the school environment. The body perception of the school administration and families, dietary patterns and healthy living behaviours emphasise the characteristics such as gender and boarding status. As a boarder, it can be ensured to develop a different eating habit depending on the regular diet and pathogens

Keywords: OBESITY, - PHYSICAL ACTIVITY - ATTITUDE

Oral Presentation

SOSYAL MODEL KAPSAMINDA FOTOSES İLE ÇİZİLEN BİR YOL HARİTASI: OTİZMLİ ÇOCUKLARIN FİZİKSEL AKTİVİTEYE KATILIMLARINI ETKİLEYEN FAKTÖRLERİN İNCELENMESİ

Adı Soyadı	Kurumu	Eposta Adresi
KÜBRA DURMUŞ	**GAZİ ÜNİVERSİTESİ**	**kdurmuss95@gmail.com**
HALİL SAROL	GAZİ ÜNİVERSİTESİ	hsarol@gazi.edu.tr
İNCİ NUR YENER	GAZİ ÜNİVERSİTESİ	incinuryener@gmail.com
RIFAT KEREM GÜRKAN	KIRIKKALE ÜNİVERSİTESİ	rkgurkan1@gmail.com

Giriş Amaç:
Otizm spektrum bozukluğu (OSB), bireylerin sosyal etkileşim, iletişim ve davranışlarında zorluklar yaşamasına sebep olan nörogelişimsel bir bozukluktur. OSB'li çocukların fiziksel aktiviteye katılımı sınırlı olmakla birlikte, bu durum OSB'li çocukların gelişimlerini olumsuz yönde etkileyebilmektedir. Fiziksel aktivite, her bireyin sağlığına katkı sağladığı gibi, OSB'li çocukların da fiziksel, bilişsel, sosyal ve psikolojik gelişimi açısından önemli bir role sahiptir. Bu rollerin açıklanmasında sosyal model toplumun tutumları, yapıları ve sosyal normlarla şekillenmekte önemli bir kavramsal çerçeve oluşturmaktadır. Bu bağlamda bu çalışmanın amacı, otizmli çocukların fiziksel aktiviteye katılımını etkileyen faktörlerin sosyal model kapsamında incelenmesidir.
Yöntem:
Araştırmaya, otizmli çocuğa sahip 7 ebeveyn (6 anne, 1 baba) gönüllü olarak katılım sağlamıştır. Araştırmada çalışma grubu, ölçüt örnekleme yöntemi ile seçilmiştir. Veriler, demografik bilgi formu ve ilgili teorik çerçeveler kapsamında yarı yapılandırılmış görüşme formu hazırlanarak fotoses tekniği ile toplanmıştır. Fotoses tekniği, bireylerin katılımlarını etkileyen faktörleri görsel olarak ifade etmek üzere kullanılmaktadır. Fotoğrafların seslendirilmesi olarak ifade edilen bu yaklaşımla birlikte otizmli çocukların fiziksel aktiviteye katılımını etkileyen faktörlerin neler olduğu derinlemesine anlamlandırılmaya çalışılmıştır. Katılımcılar ile çevrim içi uygulamalar aracılığıyla görüşmeler yapılmıştır. Toplanan veriler, tematik analiz yöntemiyle analiz edilmiştir. Çalışmanın güvenirlilik hesaplaması için Miles ve Huberman'ın (1994) uyuşum katsayısı kullanılmıştır. Bu kapsamda, uyuşum katsayısının .85 olduğu tespit edilmiştir.
Bulgular:
Tematik analiz yöntemi kapsamında; kişisel boyutta 2 tema ve 8 alt tema, kişilerarası boyutta 2 tema ve 2 alt tema ve yapısal boyutta ise 2 ve 5 alt tema ortaya çıkmıştır. Kişisel boyut teması kapsamında OSB'li çocukların fiziksel aktiviteye katılımda fiziksel yetersizlik, duygusal düzensizlik, duyusal hassasiyet ve sosyal etkileşimde zorlandıkları görülmektedir. OSB'li çocuklar için fiziksel aktivitenin psikolojik, fiziksel, bilişsel ve sosyal faydalarının olduğu tespit edilmiştir. Kişilerarası boyutta, OSB'li çocuklara yönelik toplumsal farkındalık eksikliği olduğu, bütün bireylerin OSB'li bireylere sevgiyle yaklaşması gerektiği vurgulanmıştır. Son olarak yapısal boyutta, OSB'li çocukların fiziksel aktiviteye katılımında nitelikli eğitim ve eğitmen eksikliği, devlet desteğinin yetersiz olması, erişilebilir mekân ve ulaşımda eksiklikleri başta olmak üzere pek çok engelleyici faktörün etkili olduğu ifade edilmiştir. OSB'li çocukların fiziksel aktiviteye katılımlarında kullanılabilecek ekipmanların mevcut olması ve nitelikli eğitmenle çalışabilme fırsatını yakalamış olmanın fiziksel aktiviteye katılımı kolaylaştırdığı tespit edilmiştir.
Sonuç:
Sonuç olarak, OSB'li çocukların fiziksel aktiviteye katılımında sosyal ve fiziksel alanlarda fayda sağladıkları, finansal, eğitimsel ve erişilebilirlik ve alt yapı engellerinin katılımı önemli ölçüde etkilediği söylenebilir. Gelecek çalışmalarda otizmli çocukların fiziksel aktiviteye katılımlarını etkileyen faktörlerin yanı sıra baş etme stratejileri ile ilgili çalışmalar yapılabilir. Ayrıca daha fazla örneklem sayıları ile nicel araştırmalar planlanabilir.

Anahtar Kelimeler: OTİZM SPEKTRUM BOZUKLUĞU - FİZİKSEL AKTİVİTE - SOSYAL MODEL

A ROAD MAP DRAWN WITH PHOTOVOICE WITHIN THE SCOPE OF THE SOCIAL MODEL: EXAMINING THE FACTORS AFFECTING THE PARTICIPATION OF CHILDREN WITH AUTISM IN PHYSICAL ACTIVITY

Introduction and Aim:
Autism spectrum disorder (ASD) is a neurodevelopmental disorder that causes individuals to have difficulties in social interaction, communication and behavior. Although the participation of children with ASD in physical activity is limited, this situation can negatively affect the development of children with ASD. Physical activity contributes to the health of every individual and has an important role in the physical, cognitive, social and psychological development of children with ASD. In explaining these roles, the social model is shaped by the attitudes, structures and social norms of the society and constitutes an important conceptual framework. In this context, the aim of this study is to examine the factors affecting the participation of children with autism in physical activity within the scope of the social model.
Method:
Seven parents (6 mothers, 1 father) of children with autism participated in the study voluntarily. The study group was selected using the criterion sampling method. Data were collected using the photovoice technique by preparing a demographic information form and a semi-structured interview form within the scope of relevant theoretical frameworks. The photovoice technique is used to visually express the factors affecting individuals' participation. With this approach, which is expressed as voicing photographs, an attempt was made to gain an in-depth understanding of the factors affecting the participation of children with autism in physical activity. Interviews were conducted with the participants via online applications. The collected data were analyzed using thematic analysis method. Miles and Huberman's (1994) coefficient of agreement was used for the reliability calculation of the study. In this context, the coefficient of agreement was determined to be .85.
Findings:
Within the scope of thematic analysis method; 2 themes and 8 sub-themes emerged in the personal dimension, 2 themes and 2 sub-themes in the interpersonal dimension, and 2 and 5 sub-themes in the structural dimension. Within the scope of the personal dimension theme, it is observed that children with ASD have physical inadequacy in participating in physical activity and have difficulty in social interaction. It has been determined that physical activity has psychological, physical, cognitive and social benefits for children with ASD. In the interpersonal dimension, it has been emphasized that there is a lack of social awareness towards children with ASD and that all individuals should approach individuals with ASD with love. In the structural dimension, it has been stated that many hindering factors such as insufficient state support and lack of transportation are effective in the participation of children with ASD in physical activity. It has been determined that the availability of equipment that can be used in the participation of children with ASD in physical activity facilitates participation in physical activity.
Conclusion:
As a result, it can be said that children with ASD benefit from their participation in physical activity in social and physical areas, and that financial, educational, accessibility and infrastructure barriers significantly affect participation. In future studies, studies can be conducted on the factors affecting the participation of children with autism in physical activity as well as coping strategies. In addition, quantitative studies can be planned with larger sample sizes.

Keywords: AUTISM SPECTRUM DISORDER - PHYSICAL ACTIVITY - SOCIAL MODEL

Oral Presentation

TÜRKİYE'DEKI LİSANSÜSTÜ TEZLERDE SERBEST ZAMAN DOYUMU: BİR META ANALİZ ÇALIŞMASI

Adı Soyadı	Kurumu	Eposta Adresi
SEYFETTİN YILMAZ	**BARTIN ÜNİVERSİTESİ**	**syfettinyilmaz0661@hotmail.com**
GÜRKAN ELÇİ	BARTIN ÜNİVERSİTESİ	gurkanelci@gmail.com
HÜSEYİN GÖKÇE	PAMUKKALE ÜNİVERSİTESİ	hsyngkc@gmail.com

Giriş Amaç:
Bu çalışmanın amacı, serbest zaman doyumunun farklı değişkenler üzerindeki etkisini inceleyen araştırmalardan elde edilen bulguların etki büyüklüklerini belirlemek ve bu etki büyüklüklerinin örneklem sayısı, fiziksel aktiviteye katılım durumu ile yaş değişkenine göre farklılık gösterip göstermediğini meta-analiz yöntemiyle değerlendirmektir. Meta-analiz, aynı konuya odaklanan bağımsız çalışmaların nicel verilerini istatistiksel olarak bir araya getirerek, söz konusu alandaki genel eğilimleri ve etkileri ortaya koymaya yönelik güçlü bir analiz yöntemidir.
Yöntem:
Bu doğrultuda, JASP yazılım uygulaması kullanılarak etki büyüklüğü hesaplamalarında Hedges'g istatistiği kullanılmıştır. Heterojenlik analizinden elde edilen bulgular doğrultusunda, rastgele etkiler modeli esas alınarak yapılan analiz sonucunda, serbest zaman doyumunun incelenen değişkenler açısından pozitif yönlü, düşük düzeyde ve istatistiksel olarak anlamlı bir etkiye sahip olduğu belirlenmiştir. Meta-analizin güvenilirliğini değerlendirmek amacıyla grafiksel ve istatistiksel yöntemlerle yayın yanlılığı analizi gerçekleştirilmiştir. Bu kapsamda, kodlama protokolüne uygun olarak Gökçe ve Orhan (2011) tarafından geçerlik ve güvenirliği yapılan "Serbest Zaman Doyum Ölçeği" kullanılmış ve değişkenler arasında korelasyon katsayıları hesaplanan, 2017-2025 yılları arasında Türkiye'de yürütülmüş, yüksek lisans ve doktora tezleri taranmış; seçilen 40 lisansüstü tez çalışmasından 72 farklı değişken meta-analize dâhil edilmiştir.
Bulgular:
Analiz sonuçları, serbest zaman doyumu kavramının, bireyin gerçekleştirdiği etkinliklerle sahip olduğu beceriler arasındaki dengeyi yansıtan optimal performans duygu durumu üzerinde pozitif ancak düşük düzeyli bir etkiye sahip olduğunu ortaya koymuştur. Ayrıca, serbest zaman doyumunun, fiziksel görünüş mükemmeliyetçiliği ve tükenmişlik değişkenleri üzerinde negatif yönlü ve düşük düzeyde etkiler gösterdiği tespit edilmiştir. Bunun yanı sıra, fiziksel aktiviteye katılım değişkeni açısından serbest zaman doyumunun etkisi pozitif yönlü, düşük düzeyli ve istatistiksel olarak anlamlı bulunmuştur.
Sonuç:
Sonuç olarak, serbest zaman doyumunun bireylerin genel iyi oluş düzeyleri üzerinde doğrudan belirleyici olmamakla birlikte, özellikle fiziksel aktiviteye katılım ile düşünüldüğünde, dolaylı ve destekleyici etkiler sağladığı ifade edilebilir. Bu bulgular, serbest zaman etkinliklerinin bireylerin psikolojik ve fiziksel sağlıklarına yönelik katkılarına işaret etmekte olup, alana ilişkin gelecekte gerçekleştirilecek bilimsel çalışmalara referans teşkil edebilecek niteliktedir.

Anahtar Kelimeler: SERBEST ZAMAN DOYUMU - LİSANSÜSTÜ TEZ - META ANALİZ

LEISURE SATISFACTION IN POSTGRADUATE THESES CONDUCTED IN TÜRKIYE: A META-ANALYSIS STUDY

Introduction and Aim:
The purpose of this study is to determine the effect sizes reported in studies examining the impact of leisure satisfaction on various variables, and to assess whether these effect sizes differ based on sample size, participation in physical activity, and age variables using meta-analytical methods. Meta-analysis is a powerful statistical method that combines quantitative data from independent studies on a common subject to reveal overall trends and effects within a specific research field.
Method:
In this context, Hedges' g effect size index was used, and calculations were performed using the JASP software. Based on the findings of the heterogeneity analysis, the random effects model was adopted. The analysis revealed that leisure satisfaction had a positive, low-level, and statistically significant effect on the variables examined. To ensure the reliability of the meta-analysis, publication bias was assessed through graphical and statistical techniques. In line with the coding protocol, studies that employed the Leisure Satisfaction Scale, validated and tested for reliability by Gökçe and Orhan (2011), were included. Postgraduate theses (master's and PhD) conducted in Türkiye between 2017 and 2025 were systematically reviewed. In total, 40 theses, reporting correlation coefficients between leisure satisfaction and various variables, were included in the meta-analysis, encompassing 72 distinct variables.
Findings:
The results demonstrated that leisure satisfaction had a positive but low-level effect on the optimal performance affective state, which reflects the balance between the activities performed by individuals and their competencies. Additionally, leisure satisfaction was found to have negative and low-level effects on physical appearance perfectionism and burnout. Furthermore, in terms of participation in physical activity, leisure satisfaction showed a positive, low-level, and statistically significant effect.
Conclusion:
In conclusion, while leisure satisfaction may not have a direct impact on individuals' overall well-being, it appears to contribute indirectly and supportively, particularly when considered in relation to participation in physical activity. These findings highlight the potential role of leisure activities in promoting psychological and physical health and provide a valuable foundation for future research in this field.

Keywords: LEISURE SATISFACTION - POSTGRADUATE THESIS - META-ANALYSIS

Oral Presentation

TAKIM SPORCULARINDA ATLETİK ADALET İLE KULÜBE BAĞLILIK ARASINDAKİ İLİŞKİNİN İNCELENMESİ

Adı Soyadı	Kurumu	Eposta Adresi
SERCAN KARKA	**İSTANBUL NİŞANTAŞI ÜNİVERSİTESİ**	**sercan.karka@nisantasi.edu.tr**
NEVZAT MUTLUTÜRK	İSTANBUL NİŞANTAŞI ÜNİVERSİTESİ	nevzat.mutluturk@nisantasi.edu.tr
SELMAN ÇUTUK	İSTANBUL ESENYURT ÜNİVERSİTESİ	selmancutuk4@gmail.com

Giriş Amaç:
Bu araştırma, takım sporcularının atletik adalet algıları ile kulübe bağlılık düzeyleri arasındaki ilişkinin incelenmesini amaçlamaktadır. Atletik adalet, sporcuların antrenörlerinin karar ve uygulamalarına yönelik algıladıkları adalet düzeyini ifade eden görece yeni bir kavramdır. Bu bağlamda, sporcuların antrenörlerinin çabalarını ve yeteneklerini değerlendirme, oyun süresini dağıtma, takım içindeki rollerini (ör. takım kaptanı) ve pozisyonlarını belirleme gibi işlevlerde ne ölçüde adil olduklarına ilişkin algılarının, kulübe olan bağlılıkları üzerindeki etkisi analiz edilmektedir. Çalışma, atletik adaletin spor alanındaki yansımalarını ve kulübe bağlılık ile olan etkileşimini inceleyerek ilgili literatüre kuramsal ve ampirik düzeyde katkı sağlamayı hedeflemektedir.
Yöntem:
Bu araştırma, takım sporcusu ve araştırmaya katılmaya istekli olan 21'i kadın (%7.4) ve 261'i erkek (%92.6) olmak üzere toplam 282 katılımcı ile gerçekleştirilmiştir. Uygulama öncesinde katılımcılardan yazılı aydınlatılmış onam alınmıştır. Araştırmada veriler, Atletik Adalet Ölçeği ve Takım Sporcuları Bağlılık Ölçeği kullanılarak elde edilmiştir. Verilerin analizinde betimsel istatistikler ile Pearson Korelasyon Katsayısı kullanılmıştır. Veriler analiz edilmeden önce normal dağılıp dağılmadığı çarpıklık ve basıklık hesaplanarak incelenmiştir. Anlamlılık düzeyi .05 olarak belirlenmiştir.
Bulgular:
Çalışmadan elde edilen bulgulara göre takım sporcularının atletik adalet algıları ile klübe bağlılık düzeyleri arasında pozitif yönde, orta düzeyde ve anlamlı bir ilişki olduğu bulunmuştur. Takım sporcularının branş olarak dağılımlarına bakıldığında, 153'ü (%54.3) futbol, 50'si (%17.7) voleybol ve 79'u (%28) basketbol takımlarında oynamaktadır. Sporcuların yaş ortalaması 23.18; standart sapması 5.13'tür. Sporcuların 225'i (%79.8) bekar, 57'si (%20.2) evlidir. Sporcuların öğrenim durumuna bakıldığında 124'ü (%44) ortaöğretim, 54'ü (%19.1) önlisans ve 104'ü (%36.9) lisans mezunudur. Sporcuların çoğunluğu (145'i, %51.4) 11 ve üzerinde spor yaptıklarını ifade etmiştir.
Sonuç:
Araştırma bulguları, takım sporcularının atletik adalet algıları ile kulübe bağlılık düzeyleri arasında pozitif yönlü, orta düzeyde ve istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki olduğunu ortaya koymaktadır. Bu sonuç, sporcuların antrenörlerinin karar ve uygulamalarında adaletli bir tutum sergilemelerinin, kulübe olan bağlılıklarını güçlendirebileceğini göstermektedir. Bulgular, atletik adaletin sporcuların kulüp ile olan duygusal ve organizasyonel bağlarını etkileyebilecek önemli bir faktör olduğunu desteklemekte olup, spor yönetimi ve antrenörlük uygulamaları açısından dikkate alınması gereken bir unsur olduğunu ortaya koymaktadır. Bu doğrultuda, antrenörlerin adalet algısını destekleyici stratejiler geliştirmesi, sporcuların kulüp bağlılığını artırmada önemli bir rol oynayabilir. Ayrıca atletik adalet kavramının farklı değişkenlerle olan ilişkisi incelenebilir. Çalışmanın sonuçları, ilgil

Anahtar Kelimeler: ATLETİK ADALET - ÖRGÜTSEL(KLÜBE) BAĞLILIK - TAKIM SPORCULARI

EXAMINING THE RELATIONSHIP BETWEEN ATHLETIC JUSTICE AND CLUB LOYALTY IN TEAM ATHLETES

Introduction and Aim:
This study aims to examine the relationship between team athletes' perceptions of athletic justice and their level of commitment to the club. Athletic justice is a relatively new concept that refers to the level of justice perceived by athletes towards their coaches' decisions and practices. In this context, the impact of athletes' perceptions of the extent to which their coaches are fair in functions such as evaluating their efforts and abilities, distributing playing time, and determining their roles (e.g., team captain) and positions within the team on their commitment to the club is analyzed. The study aims to contribute to the related literature at the theoretical and empirical level by examining the reflections of athletic justice in sport and its interaction with club loyalty.
Method:
This study was conducted with a total of 282 participants, 21 female (7.4%) and 261 male (92.6%), who were team athletes and willing to participate in the study. Written informed consent was obtained from the participants before the application. The data were obtained using the Athletic Justice Scale and the Team Athlete Commitment Scale. Descriptive statistics and Pearson Correlation Coefficient were used to analyze the data. Before analyzing the data, whether the data were normally distributed was examined by calculating skewness and kurtosis. The significance level was set as .05.
Findings:
The findings of the study showed a positive, moderate, and statistically significant relationship between team athletes' perceptions of athletic justice and their level of commitment to their clubs. In terms of sport distribution, 153 participants (54.3%) were football players, 50 (17.7%) were volleyball players, and 79 (28%) were basketball players. The mean age of the athletes was 23.18 years (SD = 5.13). Among the participants, 225 (79.8%) were single, and 57 (20.2%) were married. Regarding educational attainment, 124 athletes (44%) were secondary school graduates, 54 (19.1%) held associate degrees, and 104 (36.9%) held bachelor's degrees. Additionally, the majority of the athletes (145, 51.4%) reported engaging in sports for 11 years or more.
Conclusion:
The research findings show that there is a positive, moderate and statistically significant relationship between team athletes' perceptions of athletic justice and their level of commitment to the club. This result shows that athletes' commitment to the club can be strengthened when their coaches exhibit a fair attitude in their decisions and practices. The findings support that athletic justice is an important factor that can affect athletes' emotional and organizational bonds with the club, and it is a factor that should be taken into consideration in terms of sport management and coaching practices. Accordingly, coaches' developing strategies that support the perception of justice can play an important role in increasing athletes' club loyalty. In addition, the relationship between the concept of athletic justice and different variables can be examined. The results of the study contri

Keywords: ATHLETIC JUSTICE - ORGANIZATIONAL (CLUB) COMMITMENT - TEAM ATHLETES

Oral Presentation

ZAFERİN İKİ YÜZÜ: BAŞARIDA PROSOSYAL VE ANTİSOSYAL DAVRANIŞLARIN ETKİSİ

Adı Soyadı	Kurumu	Eposta Adresi
NESLİHAN KANDİL	**ATATÜRK ÜNİVERSİTESİ**	**neslihankandil44@gmail.com**
DAVUT BUDAK	ATATÜRK ÜNİVERSİTESİ	dbudak@atauni.edu.tr
SERTAÇ ERCİŞ	ATATÜRK ÜNİVERSİTESİ	sertac@atauni.edu.tr

Giriş Amaç:
Spor dünyasında başarı, performansın ötesine geçerek sporcuların sergiledikleri sosyal davranışlarla da belirlenebilir. Sporcular sahada yalnızca fiziksel üstünlük sağlamak için çaba harcamaz; aynı zamanda takım arkadaşları ve rakipleriyle olan ilişkilerinde de farklı tutumlar sergilerler. Kimi sporcular, başkalarına destek olmayı ve iş birliği yapmayı tercih ederken, kimileri rakiplerine zarar verme, kuralları ihlal etme eğiliminde olabilir. Bu tür davranışlar, sporcuların başarıya nasıl yaklaştıkları, hangi hedeflere yöneldikleri ile yakından ilgilidir. Bu doğrultuda araştırmamız, voleybol sporcularının başarı hedeflerine yönelik yaklaşımlarının, sergiledikleri sosyal davranışlar üzerindeki etkisini demografik değişkenler açısından karşılaştırmaktır.

Yöntem:
Verilerin değerlendirilmesinde, frekans analizi, betimsel istatistik, bağımsız gruplarda t-testi, ANAOVA analizi yapılmıştır. Boardley ve Kavussanu (2009) tarafından geliştirilen ve Türkçe uyarlanması Balçıkanlı (2013) tarafından yapılan Sporda Prososyal ve Antisosyal Davranış Ölçeği (SPADÖ) ve Conroy vd. (2003) tarafından geliştirilen ve Türkçe uyarlaması Çetinkalp (2009) tarafından yapılan Sporda 2×2 Başarı Hedefleri Envanteri kullanılmıştır. Araştırmanın evrenini Erzurum ilinde yaşayan voleybolcular oluştururken, örneklem grubunu ise rasgele yöntemle seçilen 136 kadın, 94 erkek olmak üzere toplam 230 voleybolcu oluşturmaktadır.

Bulgular:
Cinsiyetin prososyal davranışlar ve başarı hedefi üzerindeki etkisinde kadın katılımcıların daha yüksek puanlara sahip olduğu, 22 yaş ve üzeri katılımcıların rakiplerine karşı daha yüksek prososyal puanlar alırken, başarı hedefinin yaş değişkeni üzerinde anlamlı bir etkisi bulunmadığı, eğitimin prososyal-antisosyal davranışlar üzerindeki etkisinde anlamlı etki bulunmazken, başarı hedefinin lise eğitim düzeyine göre anlamlı bir etkisi olduğu tespit edilmiştir.

Sonuç:
Araştırma bulguları, demografik değişkenler, sosyal davranışlar ve başarı hedefleri arasındaki ilişkiye dair önemli bilgiler sunmaktadır. Bu sonuçlar, sporcuların sosyal davranışları ve başarı hedefleri üzerindeki demografik faktörlerin önemini ortaya koymakta ve özellikle cinsiyet ile yaşın bu konularda belirleyici olduğunu göstermektedir. Araştırma sonuçları, sporcuların motivasyonlarını ve takım dinamiklerini anlamada yeni perspektifler sunarken, bu alanlarda yapılacak gelecekteki çalışmalara rehberlik edebilecek niteliktedir.

Anahtar Kelimeler: BAŞARI HEDEFİ - PROSOSYAL-ANTİSOSYAL DAVRANIŞLAR - VOLEYBOL

THE TWO FACES OF VICTORY: THE IMPACT OF PROSOCIAL AND ANTISOCIAL BEHAVIORS IN SUCCESS

Introduction and Aim:
In sports, success is defined not only by performance but also by athletes' social behaviors. Athletes strive for physical dominance while displaying various attitudes toward teammates and opponents. Some athletes choose to support and collaborate, while others may act to harm opponents or break rules. Such behaviors are closely linked to athletes' approaches to success and the goals they pursue. This study aims to compare the impact of volleyball players' goal orientations on their social behaviors, considering demographic variables.
Method:
Data analysis included frequency analysis, descriptive statistics, independent samples t-test, and ANOVA. Measurement tools were the Prosocial and Antisocial Behavior in Sport Scale (PABSS), developed by Boardley and Kavussanu (2009) and adapted to Turkish by Balçıkanlı (2013), and the 2×2 Achievement Goals in Sport Inventory, developed by Conroy et al. (2003) and adapted by Çetinkalp (2009). The study population comprised volleyball players from Erzurum, with a sample of 230 players (136 female, 94 male) selected randomly.
Findings:
Gender had a significant effect on prosocial behaviors and achievement goals, with female participants scoring higher. Participants aged 22 and above had higher prosocial scores toward opponents, while age did not significantly impact achievement goals. Education had no significant effect on prosocial-antisocial behaviors, though achievement goals showed a significant effect at the high school level.
Conclusion:
The research findings provide significant insights into the relationship between demographic variables, social behaviors, and achievement goals. These results highlight the importance of demographic factors in shaping athletes' social behaviors and achievement goals, emphasizing the key roles of gender and age in these areas. The study's outcomes offer new perspectives for understanding athletes' motivations and team dynamics and hold the potential to guide future research in these fields.

Keywords: ACHIEVEMENT GOALS - PROSOCIAL-ANTISOCIAL BEHAVIORS - VOLLEYBALL

Oral Presentation

SERBEST ZAMAN TATMİNİ VE ÖZNEL ZİNDELİK ARASINDAKİ İLİŞKİDE SOSYAL DAHİL OLMANIN ARACILIK ROLÜ: ÖZ-BELİRLEME KURAMI PERSPEKTİFİ

Adı Soyadı	Kurumu	Eposta Adresi
DAVUT BUDAK	ATATÜRK ÜNİVERSİTESİ	dbudak@atauni.edu.tr
FURKAN KARA	**ATATÜRK ÜNİVERSİTESİ**	**furkankara096@gmail.com**
ORCAN MIZRAK	ATATÜRK ÜNİVERSİTESİ	orcan@atauni.edu.tr

Giriş Amaç:
Rekreasyonel aktiviteler, bireylerin fiziksel ve zihinsel iyilik hâlini destekleyen önemli bir yaşam alanıdır. Bu alanın bireyler için tatmin edici olması, sosyal etkileşimler ve psikolojik ihtiyaçların karşılanmasıyla doğrudan ilişkilidir. Rekreasyonel aktivitelerinin bireylerin öznel zindeliği üzerindeki etkisini anlamak için sosyal dahil olmanın rolü önemli bir araştırma konusu olarak öne çıkmaktadır. Bireylerin serbest zaman tatmini ile öznel zindelikleri arasındaki ilişkide sosyal dahil olmanın etkili bir faktör olabileceği düşünülmektedir. Bu bağlamda, çalışmanın amacı, serbest zaman tatmini ile öznel zindelik arasındaki ilişkide sosyal dahil olmanın aracılık rolünü Öz-Belirleme Kuramı çerçevesinde incelemektir.
Yöntem:
İlişkisel tarama modelindeki araştırmanın çalışma grubunu farklı fakültelerde eğitim öğretim gören 152 kadın ve 193 erkek toplam 345 (Ortyaş = 23.43± 3.19) üniversite öğrencisi oluşturmuştur. Kolayda örnekleme yöntemi ile çalışmaya dahil olan katılımcılar "Serbest Zaman Doyum Ölçeği (SZDÖ)", "Sosyal Dahil Olma Ölçeği (SDÖ)" ve "Öznel Zindelik Ölçeği'ni (ÖZÖ)" cevaplamışlardır. Araştırma kapsamında oluşturulan hipotezlerin test edilmesi için gerekli olan temel varsayımların test edilmesinden sonra (çarpıklık, basıklık vb.) ölçeklere ait iç tutarlık katsayıları hesaplanmıştır. Çalışma kapsamındaki ölçekler arasındaki ilişki Pearson korelasyon analizi ile test edilmiştir. Gizil değişkenler olan 'SZDÖ-X', 'SDÖ-M' ve 'ÖZÖ-Y' arasındaki nedensel ilişki, yapısal eşitlik modeli (YEM) ile analiz edilmiş ve SPSS 23.0 ile PROCESS 3.5 eklentisi kullanılmıştır.
Bulgular:
Pearson korelasyon analiz sonuçları, "SZDÖ", "SDÖ" ve "ÖZÖ" ortalama puanları arasında pozitif yönde anlamlı ve orta düzeyde ilişkiler olduğunu göstermiştir ($p<0.01$). YEM analizi sonuçları incelendiğinde serbest zaman doyumunun (β= .8558**, CI [LLCI= .6765, ULCI= 1.0351] ve sosyal dahil olmanın (β= .4277**, CI [LLCI= .1275, ULCI= .7275], öznel zindeliği istatistiksel olarak anlamlı ve pozitif yönde etkilediği tespit edilmiştir. Ayrıca, serbest zaman doyumunun öznelik zindelik üzerindeki dolaylı etkisinin anlamlı olduğu, dolayısıyla da sosyal dahil olmanın bu ilişkiye (SZDÖ ve ÖZÖ) aracılık ettiği anlaşılmıştır (β= .1805**, CI [LLCI= .0498, ULCI= .3055]. Aracılık etkisinin tam standardize etki büyüklüğü .1134'dür.
Sonuç:
Sonuç olarak, çalışmanın bulguları, serbest zaman tatmini ve sosyal dahil olmanın öznel zindeliği doğrudan ve anlamlı şekilde etkilediğini, ayrıca sosyal dahil olmanın bu ilişkide aracılık rolünün olduğunu ortaya koymaktadır. Bu sonuçlar, bireylerin serbest zamanlarında tatmin edici deneyimler yaşamasının ve sosyal olarak dahil olmasının, öznel zindeliklerini artırmada önemli olduğunu göstermektedir. Öz-Belirleme Kuramı çerçevesinde değerlendirildiğinde, bireylerin psikolojik ihtiyaçlarını destekleyen sosyal etkileşimlerin, öznel iyi oluş üzerinde kritik bir rol oynadığı söylenebilir. Bu doğrultuda, bireylerin serbest zamanlarında tatmin ve sosyal etkileşimlerini artırmaya yönelik program ve politikaların geliştirilmesi önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: SERBEST ZAMAN TATMİNİ - SOSYAL DAHİL OLMA - ÖZNEL ZİNDELİK

THE MEDIATING ROLE OF SOCIAL INCLUSION IN THE RELATIONSHIP BETWEEN LEISURE SATISFACTION AND SUBJECTIVE VITALITY: A SELF-DETERMINATION THEORY PERSPECTIVE

Introduction and Aim:
Leisure activities constitute an important aspect of life that supports individuals' physical and mental well-being. The extent to which this domain is satisfying for individuals is directly related to social interactions and the fulfillment of psychological needs. The role of social inclusion in understanding the impact of recreational activities on individuals' subjective vitality emerges as a significant research topic. It is considered that social inclusion may be an influential factor in the relationship between leisure satisfaction and subjective vitality. In this context, the aim of this study is to examine the mediating role of social inclusion in the relationship between leisure satisfaction and subjective vitality within the framework of the Self-Determination Theory (SDT).
Method:
The study group of the research, which was conducted using a correlational model, consisted of a total of 345 university students (152 females and 193 males, Mage = 23.43 ± 3.19) studying in different faculties. Participants included in the study through a convenience sampling method completed the "Leisure Satisfaction Scale (LSS)," the "Social Inclusion Scale (SIS)," and the "Subjective Vitality Scale (SVS)." After testing the basic assumptions required for hypothesis testing (e.g., skewness, kurtosis), internal consistency coefficients for the scales were calculated. The relationships between the scales used in the study were examined using Pearson correlation analysis. The causal relationship among the latent variables 'LSS-X,' 'SIS-M,' and 'SVS-Y' was analyzed through structural equation modeling (SEM), and SPSS 23.0 with the PROCESS 3.5 plugin was used for the analysis.
Findings:
The results of the Pearson correlation analysis indicated significant positive and moderate relationships between the mean scores of “LSS”, “SIS”, and "SVS" ($p<0.01$). The results of the structural equation modeling (SEM) analysis revealed that leisure satisfaction (β = .8558**, CI [LLCI = .6765, ULCI = 1.0351]) and social inclusion (β = .4277**, CI [LLCI = .1275, ULCI = .7275]) statistically significantly and positively affected subjective vitality. Additionally, the indirect effect of leisure satisfaction on subjective vitality was found to be significant, indicating that social inclusion mediates this relationship (LSS and SVS) (β = .1805**, CI [LLCI = .0498, ULCI = .3055]). The fully standardized effect size of the mediation was .1134.
Conclusion:
In conclusion, the findings of the study revealed that leisure satisfaction and social inclusion directly and significantly affect subjective vitality, and that social inclusion plays a mediating role in this relationship. These results suggest that having satisfying experiences during leisure time and being socially included are important for enhancing subjective vitality. When evaluated within the framework of SDT, it can be concluded that social interactions that support individuals' psychological needs play a critical role in subjective vitality. In this regard, it is recommended to develop programs and policies aimed at increasing individuals' satisfaction and social interactions during their leisure time.

Keywords: LEISURE SATISFCATION - SOCIAL INCLUSION - SUBJECTIVE VITALITY

Oral Presentation

TÜRKİYE BASKETBOL FEDERASYONU DİSİPLİN KURULU KARARLARININ SPOR HUKUKUNA ETKİLERİNİN İNCELENMESİ

Adı Soyadı	Kurumu	Eposta Adresi
MEHMET ŞÜKRÜ GÜCAL	**ANKARA ÜNİVERSİTESİ**	**msgucal@ankara.edu.tr**
FUNDA KOÇAK	ANKARA ÜNİVERSİTESİ	fkocak@ankara.edu.tr
ALİ ÇAĞRI GÜCAL	İSTANBUL NİŞANTAŞI ÜNİVERSİTESİ	alicagri.gucal@nisantasi.edu.tr

Giriş Amaç:
Spor etkinliklerinin sayısının artmasıyla birlikte, spor hukuku kavramının önemi de giderek artmıştır. Bu bağlamda, ülkemizde tüm spor federasyonları kendi disiplin kurullarını oluşturmuştur. Disiplin kurulu, ihtar, müsabakadan men, hak mahrumiyeti, para cezası, seyircisiz oynama, saha kapatma, tescil iptali, puan azaltma, ligden ihraç gibi disiplin cezaları uygulamaktadır. Bu çalışmada, basketbolcuların spor hukuku çerçevesinde uyuşmazlık durumları, Türkiye Basketbol Federasyonu (TBF) Disiplin Kurulu kararları ışığında incelenmesi amaçlanmaktadır.
Yöntem:
Araştırmada nitel araştırma türlerinden, doküman incelemesi yöntemi kullanılmıştır. Bu çalışmada, basketbolculara ilişkin uyuşmazlıklar ile ilgili 24 Nisan 2024-27 Şubat 2025 tarihleri arasında verilen 20 tane disiplin kurulu kararı; konu, taraf, uyuşmazlık nedeni ve sonuç diye sınıflandırılarak incelenmiş ve sayısal olarak analiz edilmiştir. Disiplin kurulu kararları konu, dava tarafı ve karar sonucuna göre sınıflandırılmış ve frekans ile yüzdelikleri hesaplanmıştır.
Bulgular:
Basketbolcuların hukuki uyuşmazlık yaşadığı konuların kişilik haklarına saldırı, saldırı boyutuna ulaşan fiili müdahale, sportmenliğe aykırı hareket ve tedbire uymama kararları olduğu tespit edilmiştir. Basketbolculara hukuki uyuşmazlıkları sonucu en fazla para cezası verilmiştir. Müsabakadan men cezası kararı, para cezasına göre daha az nitelikte olduğu bulunmuştur.
Sonuç:
Sonuç olarak, bu araştırma basketbolcuların hukuki uyuşmazlıklarının en fazla kişilik haklarına saldırı konusunda olduğunu ortaya koymuştur. Basketbolcuların yaşadığı hukuki uyuşmazlıklar sonucu verilen kararların büyük bir bölümünde sporcular aleyhine para cezası kararı verildiği tespit edilmiştir. TBF Disiplin Kurulu kararları, sporun adil bir şekilde yürütülmesini sağlamak adına önemli bir rol oynamaktadır. Bu tür uyuşmazlıkların önlenmesi için sporcuların ve kulüplerin spor hukuku konusunda daha fazla bilgilendirilmesi gerektiği söylenebilir.

Anahtar Kelimeler: SPOR HUKUKU - BASKETBOL OYUNCULARI - DİSİPLİN KURULU

EXAMINATION OF THE IMPACT OF THE DECISIONS OF THE DISCIPLINE COMMITTEE OF THE TURKISH BASKETBALL FEDERATION ON SPORTS LAW

Introduction and Aim:
With the increasing number of sports events, the importance of the concept of sports law has also grown significantly. In this context, all sports federations in our country have established their own disciplinary committees. The disciplinary committee imposes sanctions such as warnings, suspension from matches, deprivation of rights, fines, playing without spectators, closure of the court, cancellation of registration, reduction of points, and expulsion from the league. This study aims to examine the disputes of basketball players within the framework of sports law, in light of the decisions made by the Disciplinary Committee of the Turkish Basketball Federation (TBF).
Method:
It has been determined that the issues on which basketball players experience legal disputes include attacks on personal rights, physical interventions reaching the level of assault, unsportsmanlike conduct, and failure to comply with precautionary decisions. The most frequent sanction imposed on basketball players as a result of legal disputes has been fines. The decision to suspend a player from matches was found to be of lesser severity compared to fines.
Findings:
It has been identified that the issues leading to legal disputes among basketball players include attacks on personal rights, physical interventions escalating to the level of assault, unsportsmanlike conduct, and failure to comply with precautionary decisions. As a result of these legal disputes, basketball players have most frequently been penalized with fines. The decision to suspend a player from matches has been found to be of lesser severity compared to fines.
Conclusion:
As a result, this research has revealed that the most common legal disputes among basketball players are related to attacks on personal rights. It has been determined that in the majority of cases resulting from legal disputes, decisions imposing fines against athletes have been made. The decisions of the TBF Disciplinary Committee play an important role in ensuring that sports are conducted fairly. It can be stated that in order to prevent such disputes, athletes and clubs need to be better informed about sports law.

Keywords: SPORTS LAW - BASKETBALL PLAYERS - DISCIPLINARY COMMITTEE

Oral Presentation

EVCİL KÖPEK SAHİPLİĞİNİN SERBEST ZAMAN VE MENTAL İYİ OLUŞ İLE ETKİLEŞİMİ: BİR LİTERATÜR TARAMASI

Adı Soyadı	Kurumu	Eposta Adresi
FEYZA MERYEM KARA	ALANYA ALAADDİN KEYKUBAT ÜNİVERSİTESİ	feyzameryemkara@gmail.com
RIFAT KEREM GÜRKAN	KIRIKKALE ÜNİVERSİTESİ	rkgurkan@kku.edu.tr
SEVDANUR BOZKURT	**KIRIKKALE ÜNİVERSİTESİ**	**sevdabozkurt65@gmail.com**

Giriş Amaç:
Serbest zaman, bireylerin yaşam kalitesini artıran ve fiziksel, psikolojik ve sosyal refahı destekleyen önemli bir unsurdur. Evcil köpek sahibi olmak da bireylerin serbest zamanlarını değerlendirmede farklı bir anlam katabilmektedir. Evcil hayvan sahipliği, özellikle köpekler, bireylerin serbest zaman aktivitelerinde daha fazla hareket etmelerini sağlayarak fiziksel sağlık ve zihinsel iyilik hali üzerinde olumlu etkiler yaratabilmektedirler. Bu kapsamda araştırmanın amacı, evcil köpek sahibi olan bireylerin serbest zaman ve mental iyi oluşları bağlamında 2006-2024 yılları içerisinde yayınlanan Web of Science (WOS) veri tabanındaki çalışmaların literatür taraması aracılığıyla incelenmesidir.
Yöntem:
Bu literatür taraması çalışmasında, yalnızca WOS veri tabanında yer alan makalelerden faydalanılmıştır. Literatür taramasında, 2006 ve 2024 yıllarını kapsayan on sekiz yıllık süreçte yayımlanmış ve başlık, özet, içerik ya da anahtar kelimelerinde 'evcil köpek sahini olmak' ile 'serbest zaman' ya da 'mental iyi oluş' kavramlarından en az birini içeren 34 makale dahil edilmiştir. Literatür taraması sürecinde, nitel araştırma yöntemlerinden olan doküman analizi kullanılmıştır. Doküman analizi, yazılı kaynaklardan elde edilen verilerin sistematik bir şekilde incelenerek anlamlı bilgilere dönüştürülmesi sürecidir. Yapılan analiz sürecinde çalışmaların yıllara göre dağılımı, ülke, yazar ana bilim dalı, dergiler, dergi indeksler, dergi etki faktörü, çalışmanın atıf sayıları ile yayın türü, araştırma türü, konu, örneklem, veri toplama yöntemi ve genel sonuçlara dair bilgiler elde edilmiştir.
Bulgular:
Evcil köpek sahipleri ve serbest zaman ile mental iyi oluş ilişkisini inceleyen çalışmaların özellikle 2019 ve 2020 yılları içerisinde arttığı görülmektedir. En fazla yayın Avustralya'da gerçekleştirilmiştir. Konu kapsamında en fazla yayının Halk Sağlığı ana bilim dalında gerçekleştirildiği tespit edilmiştir. Journal of Physical Activity & Health dergisi ise en fazla yayına sahip olan dergi olarak öne çıkmaktadır. Yine en fazla yayının SCIE atıf dizininde gerçekleştirildiği dikkat çekmektedir. 34 çalışmadan 15'i orta düzeyde (2-3 puan aralığı) etki faktörüne sahip dergilerde yer almaktadır. Moore vd. (2022)'nin Covid-19 konulu çalışması 720 atıf ile dikkat çekmektedir. Çalışmaların önemli bir kısmı araştırma makalesidir ve nicel araştırma türünde tasarlandığı anlaşılmaktadır. Çalışma konularında anahtar kelimelerin dışında fiziksel aktivite ve aktif yaşam konuları öne çıkmıştır. Çalışmaların farklı yaş gruplarında gerçekleştirildiği ve verilerin toplanmasında aracı olarak çoğunlukla anket kullanıldığı görülmüştür.
Sonuç:
Araştırma kapsamında, çalışmaların özellikleri ve metodolojik yapıları açısından farklılıklar gözlemlenmiştir. Evcil köpeği olan katılımcılar için bu durum hareket etmek için bir sebep ya da motivasyon kaynağı olarak görülmektedir. Evcil köpek sahibi olan bireylerin önemli bir kısmının serbest zamanlarını evin dışında ve fiziksel aktivite ile değerlendirdikleri anlaşılmaktadır. Evcil köpek sahibi olmanın bireylerin yalnızlık, stres ve kaygı hallerinden kaçınmalarında etkili olduğu belirtilmektedir. Bireylerin hayatları içerisinde bir rutin sahibi olmalarında da önemli bir rol oynamaktadır. Bu kapsamda evcil köpek sahibi olmak, bireylerin mental iyi oluş düzeylerini de olumlu yönde etkilemektedir. Evcil köpek sahibi olmanın avantajları doğrultusunda bu konudaki çalışma sayısının artması ve nitel araştırmalara ağırlık verilmesi önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: EVCİL KÖPEK SAHİPLERİ - SERBEST ZAMAN - MENTAL İYİ OLUŞ

INTERACTION OF PET DOG OWNERSHIP WITH LEISURE AND PSYCHOLOGICAL WELL-BEING: A LITERATURE REVIEW

Introduction and Aim:
Leisure is an important factor that enhances individuals' quality of life and supports physical, psychological, and social well-being. Pet ownership, particularly owning a dog, can add a different dimension to how individuals engage in their leisure. Dog ownership may encourage individuals to be more physically active during their leisure activities, positively affecting both physical health and mental well-being. In this context, the aim of this study is to examine the literature on leisure and mental well-being among dog owners by reviewing studies published between 2006 and 2024 in the Web of Science (WOS) database.
Method:
In this literature review study, only articles indexed in the Web of Science (WOS) database were included. The review covered an eighteen-year period between 2006 and 2024, and a total of 34 articles were selected. These articles included at least one of the concepts of "dog ownership," "leisure" or "mental well-being" in their titles, abstracts, content, or keywords. During the literature review process, document analysis, a qualitative research method, was employed. Document analysis is the systematic examination of written sources to derive meaningful information. In the analysis process, data were collected regarding the distribution of studies by year, country, authors' academic fields, journals, journal indexes, journal impact factors, citation counts, publication types, research designs, study topics, sample characteristics, data collection methods, and main findings.
Findings:
Studies examining the relationship between dog ownership, leisure, and mental well-being have notably increased, particularly in 2019 and 2020. The highest number of publications was conducted in Australia. It was also found that most studies on this topic were carried out within the field of Public Health. Journal of Physical Activity & Health stands out as the journal with the highest number of publications. Moreover, most articles were published in journals indexed in the Science Citation Index Expanded (SCIE). Among the 34 studies, 15 were published in journals with a moderate impact factor (ranging from 2 to 3 points). The study by Moore et al. (2022), focusing on COVID-19, stands out with 720 citations. The majority of the publications are research articles and were designed using quantitative research methods. Besides the keywords, topics such as physical activity and active living emerged as prominent themes. The studies were conducted across different age groups, and surveys were identified as the most commonly used data collection tool.
Conclusion:
Within the scope of the research, differences were observed in terms of the characteristics and methodological structures of the studies. For participants who own a pet dog, this is seen as a reason or source of motivation to be physically active. It is understood that a significant portion of individuals who own a pet dog spend their leisure outside the home and engage in physical activities. It is stated that owning a pet dog helps individuals avoid feelings of loneliness, stress, and anxiety. It also plays an important role in helping individuals establish a routine in their daily lives. In this context, owning a pet dog positively influences individuals' levels of mental well-being. In line with the advantages of pet dog ownership, it is recommended to increase the number of studies on this topic and to place greater emphasis on qualitative research.

Keywords: DOG OWNERSHIP - LEISURE - MENTAL WELL-BEING

Oral Presentation

DERİNLERDEN GELEN ÖZGÜRLÜK: REKREASYONEL SU SPORLARI KATILIMCILARINDA ALGILANAN ÖZGÜRLÜĞÜN MACERA DAVRANIŞI ARAMA ÜZERİNDEKİ ETKİSİNDE SERBEST ZAMAN İLGİLENİMİNİN ARACILIK ROLÜ

Adı Soyadı	Kurumu	Eposta Adresi
ALİ SÖNMEZ	İSTANBUL NİŞANTAŞI ÜNİVERSİTESİ	ali.sonmez@nisantasi.edu.tr
İPEK TİLBE TÜLEK	İSTANBUL NİŞANTAŞI ÜNİVERSİTESİ	ipek.tulek@nisantasi.edu.tr
ALİ ÇAĞRI GÜCAL	İSTANBUL NİŞANTAŞI ÜNİVERSİTESİ	alicagri.gucal@nisantasi.edu.tr
ESEN KIZILDAĞ KALE	**İSTANBUL NİŞANTAŞI ÜNİVERSİTESİ**	**esen.kale@nisantasi.edu.tr**

Giriş Amaç:
Serbest zaman aktivitelerinde algılanan özgürlük ve bireylerin serbest zaman etkinliklerine yönelik ilgilenim düzeyleri macera davranışlarını arama süreçlerini derinlemesine etkileyen önemli bir faktördür. Bu çalışmanın amacı rekreasyonel su sporlarına katılan bireylerin algılanan özgürlüklerinin macera davranışı arama üzerindeki etkisinde serbest zaman ilgileniminin aracılık etkisini test etmektir. Ayrıca algılanan özgürlük, macera davranışı arama ve serbest zaman ilgilenimi arasındaki ilişkiyi test etmek de bu çalışmanın bir diğer amacını oluşturmaktadır.

Yöntem:
Bu çalışmada ilişkisel tarama metodu kullanılmıştır. Araştırmada elde edilen veriler kolayda örnekleme yöntemi kapsamında rekreasyonel su sporlarına katılan bireylerden (web tabanlı Google form) toplanmıştır. Çalışmaya 18 yaş üstü su sporlarına katılan 120 kadın ve 200 erkek olmak üzere toplam 320 (Ortyaş= 23.80±6.29) birey gönüllü olarak katılmıştır. Katılımcılara araştırmacılar tarafından hazırlanan “Kişisel Bilgi Formu”, “Serbest Zamanda Algılanan Özgürlük Ölçeği (SZAÖÖ), “Serbest Zaman İlgilenim Ölçeği (SZİÖ)” ve “Macera Davranışı Arama Ölçeği (MDAÖ)” uygulanmıştır. Verilerin analizinde, temel betimleyici istatistikler, Pearson korelasyon analizi yöntemleri kullanılmıştır. Ayrıca, bireylerin algılanan özgürlüklerinin macera arama davranışı üzerindeki etkisinde serbest zaman ilgileniminin aracılık etkisi SPSS Process Macro (Model 4) ile hesaplanmıştır.

Bulgular:
Pearson korelasyon analiz sonuçları, “SZAÖÖ”, “SZİÖ” ve “MDAÖ” ortalama puanları arasında pozitif yönde anlamlı ilişkiler olduğunu göstermektedir ($p<0.01$). YEM analizi sonuçlarına göre serbest zamanda algılanan özgürlüğün, serbest zaman ilgilenimi (βSZAÖÖ-SZİÖ= 0,472; $p<0.01$) üzerinde anlamlı etkisi olduğu bulunmuştur. Serbest zamanda algılanan özgürlüğün macera davranışı arama üzerinde (βSZAÖÖ-MDAÖ= 0,106; $p>0.01$) anlamlı etkisi olmadığı saptanmıştır. Serbest zaman ilgileniminin macera davranışı arama üzerinde (βSZİÖ-MDAÖ= 0,373; $p<0.01$) doğrudan anlamlı etkileri olduğu bulunmuştur. Ayrıca, serbest zamanda algılanan özgürlüğün macera davranışı arama üzerindeki etkisinde serbest zaman ilgilenimin aracılık (βSZAÖÖ-SZİÖ-MDAÖ= 0,176; $p<0.01$) rolü vardır.

Sonuç:
Sonuç olarak, serbest zamanda algılanan özgürlük ve serbest zaman ilgilenimi arttıkça macera davranışının arttığı söylenebilir. Ayrıca, serbest zaman ilgilenimin algılanan özgürlük ile macera davranışı arama arasındaki ilişkide aracılık rolüne sahip olduğu sonucuna ulaşılmıştır. Gelecek çalışmalarda farklı etkinlik gruplarıyla karşılaştırma yapılabilir ve katılımcıları etkileyen serbest zaman faktörlerinin derinlemesine incelenmesi için nitel yöntem yaklaşımları kullanılabilir.

Anahtar Kelimeler: SERBEST ZAMANDA ALGILANAN ÖZGÜRLÜK - SERBEST ZAMAN İLGİLENİMİ - MACERA DAVRANIŞI ARAMA

FREEDOM FROM THE DEPTHS: THE MEDIATING ROLE OF LEISURE INTEREST IN THE EFFECT OF PERCEIVED FREEDOM ON ADVENTURE BEHAVIOR AMONG RECREATIONAL WATER SPORTS PARTICIPANTS

Introduction and Aim:
The perceived freedom in leisure activities and the level of individuals' engagement in these activities are significant factors that deeply influence the processes of seeking adventure behavior. The aim of this study is to test the mediating effect of leisure involvement on the impact of perceived freedom on the search for adventure behavior among individuals participating in recreational water sports. Additionally, another objective of this study is to examine the relationship between perceived freedom, adventure behavior seeking, and leisure involvement.

Method:
In this study, a relational screening method was employed. The data obtained in the research were collected from individuals participating in recreational water sports through a convenience sampling method using a web-based Google form. A total of 320 individuals (Mage= 23.80±6.29), consisting of 120 women and 200 men aged 18 and over, voluntarily participated in the study on water sports. Participants completed the "Personal Information Form," the "Perceived Freedom in Leisure Scale (PFLS)," the "Leisure Involvement Scale (LIS)," and the "Adventure Behavior Seeking Scale (T-ABSS)," which were prepared by the researchers. For data analysis, basic descriptive statistics and Pearson correlation analysis methods were utilized. Additionally, the mediating effect of leisure involvement on the impact of perceived freedom on adventure-seeking behavior was calculated using the SPSS Process Macro (Model 4).

Findings:
The results of the Pearson correlation analysis indicate that there are significant positive relationships among the average scores of the "Perceived Freedom in Leisure Scale (PFLS)," "Leisure Involvement Scale (LIS)," and "Adventure Behavior Seeking Scale (T-ABSS)" ($p<0.01$). According to the regression analysis results, perceived freedom in leisure time has a significant effect on leisure involvement (βPFLS-LIS = 0.472; $p<0.01$). It was found that perceived freedom in leisure time does not have a significant effect on adventure behavior seeking (βPFLS-T-ABSS = 0.106; $p>0.01$). Leisure involvement has a direct significant effect on adventure behavior seeking (βLIS-T-ABSS = 0.373; $p<0.01$). Additionally, leisure involvement plays a mediating role in the effect of perceived freedom on adventure behavior seeking (βPFLS-LIS-T-ABSS = 0.176; $p<0.01$).

Conclusion:
In conclusion, it can be stated that as perceived freedom in leisure time and leisure involvement increase, adventure behavior also increases. Furthermore, it has been determined that leisure involvement serves as a mediating role in the relationship between perceived freedom and adventure behavior seeking. Future studies could involve comparisons with different activity groups and utilize qualitative methods to deeply investigate the leisure factors that affect participants.

Keywords: PERCEIVED FREEDOM IN LEISURE - LEISURE INVOLVEMENT - ADVENTURE BEHAVIOR SEEKING

Oral Presentation

AKADEMİK MOTİVASYONA GİDEN YOLDA FIRSAT EŞİTLİĞİ: EĞİTİMDE EŞİTLİĞİN ÖNEMİ

Adı Soyadı	Kurumu	Eposta Adresi
GÖKHAN AYDIN	ATATÜRK ÜNİVERSİTESİ	gokhan.aydin@atauni.edu.tr
GÖKÇER AYDIN	ATATÜRK ÜNİVERSİTESİ	gokceraydin00@gmail.com
MUSTAFA KELEŞ	**ATATÜRK ÜNİVERSİTESİ**	**mustafakelesc@gmail.com**

Giriş Amaç:
Eğitimde fırsat eşitliği, bireylerin eğitim süreçlerinde eşit olanaklara sahip olmasını ifade eder ve akademik motivasyon, öğrencilerin öğrenme süreçlerine yönelik içsel ve dışsal güdülenmelerini kapsar. Bu çalışmada, katılımcıların eğitimde fırsat eşitliği algısı ile akademik motivasyon düzeyleri arasındaki ilişkinin incelenmesi amaçlanmıştır. Ayrıca, eğitimde fırsat eşitliği ve akademik motivasyon değişkenlerinin yaş, cinsiyet ve sınıf düzeylerine göre nasıl farklılaştığının belirlenmesi hedeflenmiştir.
Yöntem:
Bu çalışmanın evrenini Spor Bilimleri Fakültesi öğrencileri oluştururken örneklem grubunu Atatürk Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi'nde öğrenim gören öğrenciler oluşturmuştur. Çalışma, 237 kadın ve 227 erkek olmak üzere toplam 464 üniversite öğrencisiyle gerçekleştirilmiştir. Veriler, Eğitimde Fırsat Eşitliği Algısı Ölçeği ve Akademik Motivasyon Ölçeği kullanılarak toplanmıştır. Verilerin normal dağılıma uygun olduğu belirlenmiş ve bu nedenle parametrik testlerden yararlanılmıştır. İstatistiksel analizlerde bağımsız örneklem t-testi ve tek yönlü varyans analizi (ANOVA) uygulanmıştır. Ayrıca, değişkenler arasındaki ilişkiyi belirlemek amacıyla Pearson korelasyon analizi gerçekleştirilmiştir.
Bulgular:
Araştırma bulguları, Eğitimde Fırsat Eşitliği Algısı Ölçeği ve Akademik Motivasyon Ölçeği'nde cinsiyet, yaş ve sınıf düzeyine göre anlamlı farklılıklar olduğunu göstermektedir. Kadınlar, Eğitimde Fırsat Eşitliği Algısı Ölçeği'nin tüm alt boyutlarında (ailevi, coğrafi-toplumsal, yönetimsel) ve toplam puanlarında erkeklerden daha yüksek ortalamalara sahiptir. Ayrıca, kadınlar Akademik Motivasyon ölçeğinin içsel ve dışsal motivasyon alt boyutlarında da erkeklerden daha yüksek puanlar almıştır. Yaş grupları karşılaştırıldığında, 20 yaş ve üzeri katılımcılar eğitimde fırsat eşitliğinde daha olumsuz algıya sahipken, akademik motivasyonda yaşa bağlı anlamlı fark bulunmamıştır. Sınıf düzeyi arttıkça Eğitimde Fırsat Eşitliği Algısı Ölçeği puanları artmakta, ancak Akademik Motivasyon Ölçeği puanlarında sınıflar arası anlamlı fark görülmemektedir.
Sonuç:
Araştırma, eğitimde fırsat eşitliği algısının cinsiyet, yaş ve sınıf düzeyine göre değiştiğini ortaya koymuştur. Kadınlar, eğitimde fırsat eşitsizliğini daha güçlü algılarken, akademik motivasyonları da daha yüksektir. Yaş ve sınıf düzeyi arttıkça fırsat eşitsizliği algısı artmaktadır. Bu bulgular, eğitim politikalarında cinsiyet ve sınıf temelli eşitsizliklerin göz önünde bulundurulması gerektiğini vurgulamaktadır.

Anahtar Kelimeler: EĞİTİMDE FIRSAT EŞİTLİĞİ - AKADEMİK MOTİVASYON - EĞİTİMDE ADALET ALGISI

EQUALITY OF OPPORTUNITY ON THE PATH TO ACADEMIC MOTIVATION: THE IMPORTANCE OF EQUITY IN EDUCATION

Introduction and Aim:
Equality of opportunity in education refers to ensuring that individuals have equal access to educational resources and opportunities, regardless of their background. Academic motivation encompasses both intrinsic and extrinsic factors that drive students' engagement in learning processes. This study aims to examine the relationship between participants' perceptions of equality of opportunity in education and their levels of academic motivation. In addition, it is aimed to determine how the variables of equality of opportunity in education and academic motivation differ according to age, gender, and class level.
Method:
The population of this study consists of students from the Faculty of Sports Sciences, while the sample group comprises students studying at the Faculty of Sports Sciences of Atatürk University. The study was conducted with a total of 464 university students, comprising 237 females and 227 males. Data were collected using the Perceived Equality of Opportunity in Education Scale and the Academic Motivation Scale. The data were found to be normally distributed, allowing for the use of parametric tests. Independent samples t-tests and one-way analysis of variance (ANOVA) were employed for statistical analysis. Furthermore, Pearson correlation analysis was conducted to determine the relationships between variables.
Findings:
The research findings indicate significant differences in the Perceived Equality of Opportunity in Education Scale and the Academic Motivation Scale based on gender, age, and class level. Female participants scored higher than males in all subdimensions (familial, socio-geographical, and administrative) and in the overall score of the Perceived Equality of Opportunity in Education Scale. Additionally, women scored higher in both intrinsic and extrinsic motivation subdimensions of the Academic Motivation Scale. When comparing age groups, participants aged 20 and older exhibited a more negative perception of equality in education, whereas no significant age-related difference was found in academic motivation. As class level increased, scores on the Perceived Equality of Opportunity in Education Scale also increased, but no significant differences were observed in the Academic Motivation Scale across class levels.
Conclusion:
The research reveals that perceptions of equality of opportunity in education vary according to gender, age, and class level. Women perceive educational inequality more strongly, while also exhibiting higher levels of academic motivation. As age and class level increase, the perception of inequality in opportunity also rises. These findings emphasize the need to consider gender and class-based inequalities in educational policies.

Keywords: EQUALITY OF OPPORTUNITY IN EDUCATION, - ACADEMIC MOTIVATION - PERCEIVED EQUITY IN EDUCATION

Oral Presentation

ENDURO TUTKUSU: HEYECAN ARAYIŞININ MUTLULUK ÜZERİNDEKİ ETKİSİNDE REKREASYONEL AKIŞ DENEYİMİNİN VE SERBEST ZAMAN DOYUMUNUN ARACILIK ROLÜ

Adı Soyadı	Kurumu	Eposta Adresi
TÜLAY AVCI TAŞKIRAN	**NEVŞEHİR HACI BEKTAŞ VELİ ÜNİVERSİTESİ**	tulayavcitaskiran@gmail.com

Giriş Amaç:
Günümüzde bireylerin serbest zamanlarını nasıl değerlendirdiği, rekreasyon ve risk içeren aktiviteler bağlamında giderek daha fazla ilgi gören bir araştırma konusu haline gelmiştir. Özellikle motor sporları gibi yüksek heyecan ve dikkat gerektiren aktivitelerin bireylerde akış deneyimi yaşanmasını sağladığı ve bu durumun hayatlarında olumlu etkilere yol açacağı düşünülmektedir. Bu bağlamda çalışmanın amacı, enduro motor kullanıcılarında heyecan arayışının mutluluk üzerindeki etkisini incelemek ve bu ilişkide rekreasyonel akış deneyimi ile serbest zaman doyumunun aracılık rolünü belirlemektir.

Yöntem:
Araştırmaya Türkiye'nin çeşitli bölgelerinde rekreasyonel aktivite olarak enduro motor kullanan toplam 356 (Ortyaş = 35.92 ± 8.76) kişi katılmıştır. Kolayda örnekleme yöntemiyle seçilen bireylerin yer aldığı bu çalışma ilişkisel tarama modeliyle tasarlanmıştır. Katılımcılar demografik bilgi formu, "Heyecan Arayışı Ölçeği-Kısa Form (HAÖ-KF)", "Rekreasyonel Akış Deneyimi Ölçeği (RADÖ)", "Serbest Zaman Doyum Ölçeği (SZDÖ)" ve "Oxford Mutluluk Ölçeği-Kısa Formunu (OMÖ-KF)" yanıtlamışlardır. Ölçüm araçlarının Cronbach Alpha iç tutarlık katsayıları, bileşik güvenirlik (BG) ve ortalama açıklanan varyans (OAV) katsayıları hesaplanmıştır. Ölçekler arasındaki ilişki Pearson korelasyon analiziyle incelenmiş ve yapısal eşitlik modeli (YEM) ile test edilmiştir. YEM, yapısal modelin uygunluğunu değerlendirmek için kullanılmıştır.

Bulgular:
Pearson korelasyon analizi sonuçları "HAÖ", "RADÖ", "SZDÖ" ve "OMÖ" ortalama puanları arasında pozitif yönde anlamlı ilişkiler olduğunu göstermiştir ($p<0.01$). YEM analiz sonuçlarına göre "HAÖ"'nin "SZDÖ" üzerinde doğrudan (βHAÖ-SZDÖ = 0.26; $p<0.01$) ve dolaylı olmak üzere (βHAÖ-RADÖ-SZDÖ = 0.03; $p<0.01$) toplam 0.29 düzeyinde istatistiksel olarak anlamlı bir etkisi vardır. "RADÖ"'nin "SZDÖ" üzerinde (βRA2Ö-SZDÖ = 0.26; $p<0.01$), "SZDÖ"'nin de "OMÖ" (βSZDÖ-OMÖ = 0.45; $p<0.01$) üzerinde doğrudan anlamlı düzeyde pozitif bir etkiye sahip olduğu belirlenmiştir. Son olarak "HAÖ" ve "RADÖ"'nin "OMÖ" üzerinde doğrudan bir etkiye sahip olmadığı ancak "SZDÖ"'nin kısmi aracılık rolü üstlenerek "HAÖ"'nin (βHAÖ-SZDÖ-OMÖ = 0.13; $p<0.01$) ve "RADÖ"'nin (βRADÖ-SZDÖ-OMÖ = 0.10; $p<0.01$) "OMÖ"'ni dolaylı olarak etkilediği tespit edilmiştir.

Sonuç:
Sonuç olarak, heyecan arayışının rekreasyonel akış deneyimini anlamlı şekilde etkilediği ve bunun, serbest zaman doyumu ile mutluluk düzeyini artırmada önemli bir rol oynadığı söylenebilir. Enduro motor kullanıcıları için heyecan arayışı, akış deneyimi ve serbest zaman doyumunun mutluluk düzeylerini artırmada önemli bileşenler olduğu ve rekreasyonel aktivitelerin bireylerin yaşam kalitesine katkı sağladığı sonucuna varılmaktadır. Bu bulgular, bireylerin yaşam kalitesini artırmaya yönelik olarak rekreasyonel aktivitelerin daha fazla teşvik edilmesi ve psikolojik iyilik halini destekleyen pratik uygulamaların geliştirilmesi gerektiğini ortaya koymaktadır.

Anahtar Kelimeler: ENDURO - HEYECAN ARAYIŞI - REKREASYONEL AKIŞ

ENDURO PASSION: THE MEDIATING ROLE OF RECREATIONAL FLOW EXPERIENCE AND LEISURE SATISFACTION IN THE EFFECT OF SENSATION SEEKING ON HAPPINESS

Introduction and Aim:
The way individuals spend their leisure time has become an increasingly popular research topic, particularly in the context of recreation and risk-related activities. Activities requiring high levels of excitement and attention, such as motorsports, are believed to induce a flow experience in individuals, leading to positive effects in their lives. The aim of this study was to examine the impact of sensation seeking on happiness in enduro motorcyclists and to examine the mediating role of recreational flow experience and leisure satisfaction in this relationship.
Method:
A total of 356 individuals (Mage = 35.92 ± 8.76) participated in the study, who engage in enduro motorcycling as a recreational activity in various regions of Turkey. This study, designed as a correlational model, was conducted with participants selected through a convenience sampling method. Participants responded to a demographic information form, the "Sensation Seeking Scale-Short Form (SSS-SF)," the "Recreational Flow Experience Scale (RFES)," the "Leisure Satisfaction Scale (LSS)," and the "Oxford Happiness Scale-Short Form (OHQ-SF)." The Cronbach's alpha internal consistency coefficients, composite reliability (CR), and average variance extracted (AVE) coefficients of the measurement tools were calculated. The relationships between the scales were examined using Pearson correlation analysis and tested through structural equation modeling (SEM). SEM was used to examine the fit of the structural model.
Findings:
The results of the Pearson correlation analysis revealed significant positive relationships between the mean scores of "SSS," "RFES," "LSS," and "OHQ" ($p<0.01$). According to the SEM analysis results, "SSS" had a statistically significant direct effect on "LSS" ($\beta_{SSS-LSS} = 0.26$; $p<0.01$) as well as an indirect effect ($\beta_{SSS-RFES-LSS} = 0.03$; $p<0.01$), with a total effect of 0.29. "RFES" had a direct significant positive effect on "LSS" ($\beta_{RFES-LSS} = 0.26$; $p<0.01$), and "LSS" had a direct significant positive effect on "OHQ" ($\beta_{LSS-OHQ} = 0.45$; $p<0.01$). Finally, it was determined that "SSS" and "RFES" did not have a direct effect on "OHQ," but "LSS" partially mediated the effect, indirectly influencing "OHQ" through "SSS" ($\beta_{SSS-LSS-OHQ} = 0.13$; $p<0.01$) and "RFES" ($\beta_{RFES-LSS-OHQ} = 0.10$; $p<0.01$).
Conclusion:
In conclusion, it can be said that sensation seeking significantly affects recreational flow experience, and this plays an important role in enhancing leisure satisfaction and happiness levels. For enduro motorcyclists, sensation seeking, flow experience, and leisure satisfaction are important components in increasing happiness levels, and recreational activities contribute to individuals' quality of life. These findings suggest that recreational activities should be more encouraged to enhance individuals' quality of life and that practical applications supporting psychological well-being should be developed.

Keywords: ENDURO - SENSATION SEEKING - RECREATIONAL FLOW

Oral Presentation

FİZİKSEL AKTİVİTE VE EGZERSİZLE HALK SAĞLIĞININ DESTEKLENMESİ: YAPAY ZEKA TABANLI UYGULAMALAR ÜZERİNE SİSTEMATİK LİTERATÜR İNCELEMESİ

Adı Soyadı	Kurumu	Eposta Adresi
FUNDA KOÇAK	ANKARA ÜNİVERSİTESİ	fkocak@ankara.edu.tr
SİNEM PARLAKYILDIZ	**NEVŞEHİR HACI BEKTAŞ VELİ ÜNİVERSİTESİ**	**sinemparlakyildiz@nevsehir.edu.tr**

Giriş Amaç:
Fiziksel aktivite ve egzersiz yoluyla halk sağlığının önemli boyutlarda desteklendiği bilinmektedir. Gelişen teknolojiyle birlikte büyümeye devam eden yapay zeka özellikle sağlık alanındaki kullanılabilirliği ile çapıcı potansiyeller sunmaktadır. Yapay zekanın bireylere özel egzersiz programı oluşturulabilmesi, sağlık durum takibi yapılabilmesi ve aktivite yoluyla sağlığın desteklenebilmesi gibi halk sağlığına katkıda bulunabilecek potansiyele sahip olduğu düşünülmektedir. Bu çalışmanın amacı yapay zeka tabanlı egzersiz ve fiziksel aktivitenin halk sağlığı üzerindeki etkisi ile ilgili literatürün incelenmesi ve araştırmalardan elde edilen sonuçların oluşturulan temalara göre sınıflandırılmasıdır.
Yöntem:
Sistematik literatür taraması yönteminin kullanıldığı araştırma kapsamında PRISMA protokolü izlenerek amaca uygun seçim kriterlerinin belirlenmesi, veri kaynağının seçilmesi, veri çıkarma, sonuçların sınıflandırılması ve raporlama aşamaları takip edilmiştir. Yapay zeka tabanlı egzersiz, fiziksel aktivite ve halk sağlığı kavramlarını konu alan 2015-2025 yılları arasında Web of Science (WoS), PubMed ve Scopus veri tabanlarında yer alan 612 makaleye ulaşılmış filtreleme işlemlerinin ardından anahtar kelimeler ışığında 38 tam metinli makale sistematik incelemeye tabi tutulmuştur. İlgili çalışmalar yıl, dergi, odak noktası, ülke ve elde edilen sonuçlara göre sınıflandırılmıştır.
Bulgular:
İncelenen makalelerin en çok 2024 yılında ve Amerika Birleşik Devletlerinde yayımlandığı görülmektedir. Çalışmaların odak noktası "yapay zeka destekli fiziksel aktivite eğitimi, kişiselleştirilmiş dijital sağlık desteği, sağlığın korunmasında dijital etik, sanal koçluk ve motivasyon, sakatlık önleme ve rehabilitasyon, akıllı şehirler ve aktif yaşam alanları" olmak üzere beş tema altında ele alınmıştır.
Sonuç:
Araştırma sonucunda yapay zeka tabanlı egzersiz ve fiziksel aktivitenin halk sağlığı üzerindeki olumlu etkileri dijital sağlık teknolojilerinin önemini göstermektedir. Yapay zeka özellikle dijital sağlık takip sistemi alanında önemli katkılar sunmaktadır. Ancak etik ve veri güvenliği gibi konuların da göz önünde bulundurulması gerekmektedir. Yapay zekanın etkin bir şekilde kullanılabilmesi için spor bilimciler, sağlık profesyonelleri ve teknoloji geliştiriciler arasında daha fazla iş birliği yapılması önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: EGZERSİZ - HALK SAĞLIĞI - YAPAY ZEKA

SUPPORTING PUBLIC HEALTH THROUGH PHYSICAL ACTIVITY AND EXERCISE: A SYSTEMATIC LITERATURE REVIEW ON ARTIFICIAL INTELLIGENCE-BASED APPLICATIONS

Introduction and Aim:
It is well known that public health is significantly supported through physical activity and exercise. With the advancing technology, artificial intelligence (AI) continues to grow and presents remarkable potential, particularly in the healthcare sector. AI is believed to have the potential to contribute to public health, such as by creating personalized exercise programs, monitoring health conditions, and supporting health through physical activity. The aim of this study is to examine the literature on the impact of AI-based exercise and physical activity on public health and to categorize the results obtained from the research according to the themes identified.
Method:
In the research conducted using the systematic literature review method, the PRISMA protocol was followed, including the determination of selection criteria suitable for the purpose, selection of data sources, data extraction, classification of results, and reporting stages. Between 2015 and 2025, 612 articles related to AI-based exercise, physical activity, and public health were retrieved from the Web of Science (WoS), PubMed, and Scopus databases. After applying filtering procedures, 38 full-text articles were systematically reviewed based on key terms. The relevant studies were classified according to year, journal, focus area, country, and the results obtained.
Findings:
The majority of the reviewed articles were published in 2024 and in the United States. The focus of the studies is categorized under five main themes: 'AI-assisted physical activity training, personalized digital health support, digital ethics in health preservation, virtual coaching and motivation, injury prevention and rehabilitation, and smart cities and active living spaces.
Conclusion:
The results of the study demonstrate the positive effects of AI-based exercise and physical activity on public health, highlighting the significance of digital health technologies. Artificial intelligence, in particular, provides substantial contributions in the field of digital health monitoring systems. However, issues such as ethics and data security must also be considered. To ensure the effective use of AI, increased collaboration between sports scientists, healthcare professionals, and technology developers is recommended.

Keywords: EXERCISE - PUBLIC HEALTH - ARTIFICIAL INTELLIGENCE

Oral Presentation

ÜNİVERSİTE ÖĞRENCİLERİNİN REKREASYON ALANI TERCİH ETKENLERİ İLE BOŞ ZAMAN TATMİN DÜZEYLERİ ARASINDAKİ İLİŞKİNİN İNCELENMESİ

Adı Soyadı	Kurumu	Eposta Adresi
MURAT ÖZMADEN	IĞDIR ÜNİVERSİTESİ	muratozmaden@gmail.com
ALİ ÇEVİK	KİLİS 7 ARALIK ÜNİVERSİTESİ	alicevik1020@gmail.com
GÖKHAN DOKUZOĞLU	**MİLLİ EĞİTİM BAKANLIĞI**	**gkhndkz9@gmail.com**

Giriş Amaç:
Rekreasyon, kişilerin serbest zamanlarını değerlendirmek amacıyla gerçekleştirdikleri etkinlikler olarak tanımlanmaktadır (Karaküçük ve Gürbüz, 2007). Rekreasyon etkinlikleri bireylerin, fiziksel, zihinsel ve sosyal açıdan tatmin ve mutlu olabilmesini sağlamasının yanı sıra kişilerin kaliteli bir hayat sürdürebilmelerine yardımcı olabilmektedir (Güngörmüş, 2007; Aydın, 2016). Buradan yola çıkarak araştırmamızda üniversite öğrencilerinin rekreasyon alanı tercih etkenleri ile boş zaman tatmin düzeyleri arasındaki ilişkiyi incelenmesi amaçlanmıştır.
Yöntem:
Bu araştırmada ilişkisel tarama modeli kullanılmıştır. Çalışmanın araştırma grubunu Iğdır Üniversitesinde öğrenim gören 167'si kadın 92'si erkek olmak üzere toplam 259 öğrenci oluşturmuştur. Araştırmada gönüllü olarak katılım esas alınmıştır. Araştırmanın grubu oluşturulurken kolayda örnekleme yöntemi tercih edilmiştir. Araştırmanın ilk bölümünde kişisel bilgi formu, ikinci bölümünde Gümüş ve Özgül (2017) tarafından geliştirilen "Rekreasyon Alanı Tercih Etkenleri Ölçeği" üçüncü bölümünde ise Akyıldız (2013) tarafından geliştirilen "Boş Zaman Tatmin Ölçeği" yer almaktadır. Verilerin normal dağılıma uygun olup olmadığı basıklık ve çarpıklık değerlerine bakılarak değerlendirilmiş ve katsayıların ±2 arasında olduğu tespit edilmiş ve verilerin analizinde parametrik olmayan testlerin uygulanabileceğine karar verilmiştir. Bağımlı ve bağımsız değişken arasındaki ilişkinin belirlenmesinde Spearman Korelasyon testi uygulanmıştır. Betimsel verilerin analizinde ikili değişkenlerde Mann Witney U analizi, üç ve üçten fazla değişkenlerde Kruskal Wallis H testi yapılmıştır. Ayrıca frekans analizi, yüzde hesaplamaları, ortalama ve standart sapma hesaplamaları yapılmıştır.
Bulgular:
Katılımcıların rekreasyon alanı tercih etkenlerinin cinsiyet değişkenine göre analiz sonuçlarında sadece rekreasyon alanı tercih etkenlerinin personel alt boyutunda kadın katılımcılar lehine anlamlı farklılaşma olduğu, katılımcıların rekreasyon alanı tercih etkenlerinin fakülte değişkenine göre analiz sonuçlarında sadece rekreasyon alanı tercih etkenlerinin sportif çeşitlilik alt boyutunda anlamlı farklılaşma olduğu, katılımcıların rekreasyon alanı tercih etkenlerinin sınıf düzeyi değişkenine göre analiz sonuçlarında sadece rekreasyon alanı tercih etkenlerinin sportif çeşitlilik alt boyutunda anlamlı farklılaşma olduğu, katılımcıların boş zaman tatmin düzeyi toplam puanında ise anlamlı farklılaşma olduğu tespit edilmiştir.
Sonuç:
Araştırma sonucunda katılımcıların rekreasyon alanı tercih etkenleri ile boş zaman tatmin düzeyleri arasında anlamlı ilişki olmadığı tespit edilirken, rekreasyon alanı tercih etkenleri ve boş zaman tatmin düzeylerinin yüksek olduğu ortaya çıkmıştır. Üniversite öğrencilerinin rekreasyon alanı tercihleri ile boş zaman tatmini arasında anlamlı bir ilişki olmaması, bu ilişkinin karmaşıklığı ve çok boyutlu olduğunu göstermektedir. Kişilerin tatmin seviyeleri yalnızca tercih ettikleri etkinliklerle değil aynı zamanda yaşam koşulları, bireysel farklılıklar, ruhsal koşullar ve sosyal etkileşimlere göre şekillenebilir. Ayrıca her öğrencinin boş zamanını değerlendirme biçimi, kişisel zevkleri, değerleri, kapasitesi ve ihtiyaçlarına göre değişkenlik gösterebilir.

Anahtar Kelimeler: BOŞ ZAMAN TATMİNİ - REKREASYON - ÖĞRENCİ

INVESTIGATION OF THE RELATIONSHIP BETWEEN UNIVERSITY STUDENTS' RECREATION AREA PREFERENCE FACTORS AND THEIR LEISURE TIME SATISFACTION LEVELS

Introduction and Aim:
Recreation is defined as activities that people carry out to evaluate their free time (Karaküçük and Gürbüz, 2007). Recreational activities can help individuals to be satisfied and happy physically, mentally and socially, as well as to lead a quality life (Güngörmüş, 2007; Aydın, 2016). Based on this, our research aimed to examine the relationship between university students' recreation area preference factors and their leisure satisfaction levels.
Method:
This study employed the relational screening model. The research group consisted of 259 students from Iğdır University, including 167 females and 92 males. Participation in the study was voluntary. The convenience sampling method was used to select the research group. The study is divided into three sections: the first part includes a personal information form, the second part includes the "Recreation Area Preference Factors Scale" developed by Gümüş and Özgül (2017), and the third part includes the "Leisure Satisfaction Scale" developed by Akyıldız (2013). The suitability of the data for normal distribution was assessed by examining the kurtosis and skewness values, which fell within the ±2 range, indicating that non-parametric tests could be applied. To determine the relationship between dependent and independent variables, the Spearman Correlation test was conducted. For descriptive data analysis, the Mann-Whitney U test was used for binary variables, and the Kruskal-Wallis H test was applied for variables with three or more categories. Additionally, frequency analysis, percentage calculations, mean, and standard deviation were also performed.
Findings:
The analysis of participants' recreation area preference factors based on gender revealed a significant difference, with female participants showing a higher preference in the personnel sub-dimension of recreation area preference factors. When analyzing the data according to the faculty variable, a significant difference was found only in the sporting diversity sub-dimension of recreation area preference factors. Similarly, when the analysis was conducted according to the class level variable, a significant difference was observed solely in the sporting diversity sub-dimension of the recreation area preference factors. Furthermore, a significant difference was found in the total score of participants' leisure time satisfaction levels.
Conclusion:
The research findings indicated that there was no significant relationship between participants' recreation area preference factors and their leisure time satisfaction levels. However, both the recreation area preference factors and leisure time satisfaction levels were found to be high. The lack of a significant relationship between university students' recreation area preferences and leisure time satisfaction indicates that this relationship is complex and multidimensional. A person's satisfaction level can be influenced not only by the activities they prefer but also by factors such as living conditions, individual differences, mental state, and social interactions. Additionally, each student's way of utilizing their leisure time may vary according to their personal tastes, values, capacities, and needs.

Keywords: LEISURE SATISFACTION - RECREATION - STUDENT

Oral Presentation

ENGELLİ BİREYLERDE SERBEST ZAMAN TATMİNİNİN MENTAL İYİ OLUŞ ÜZERİNDEKİ ETKİSİNDE SOSYAL DESTEK VE PSİKOLOJİK SAĞLAMLIĞIN SERİ ARACILIK ROLÜ: GENİŞLET VE İNŞA ET TEORİSİ PERSPEKTİFİNDEN BİR BAKIŞ

Adı Soyadı	Kurumu	Eposta Adresi
CEMAL YALÇIN	**ANKARA ÜNİVERSİTESİ**	**cemalyalcin@ankara.edu.tr**
BÜLENT GÜRBÜZ	ANKARA ÜNİVERSİTESİ	bgurbuz@ankara.edu.tr

Giriş Amaç:
Engelli bireylerde, serbest zaman aktivitelerine katılım, mutluluk, yaşam doyumu ve psikolojik sağlamlık gibi psikolojik açıdan pek çok olumlu duygunun oluşumuna benzersiz fırsatlar sunmaktadır. Bu açıdan, serbest zaman aktiviteleri yoluyla bu olumlu duyguların oluşumunu sosyal destek ve psikolojik sağlamlık sayesinde daha da güçlendirmek, mental iyi oluşlarına pozitif yönde katkı yapacağı ileri sürülebilir. Bu bağlamda çalışmamızın amacı, serbest zaman tatmini, sosyal destek, psikolojik sağlamlık ve mental iyi oluş arasındaki ilişkinin genişlet ve inşa et teorisi perspektifinden incelenmesidir.
Yöntem:
İlişkisel tarama modelindeki araştırmanın çalışma grubunu kolayda örneklem yöntemiyle seçilen 151 kadın (%48.9), 158 erkek (%51.1) toplam 309 (Ortyaş=28.35±0.53) bedensel engelli birey oluşturmaktadır. Çalışmada veri toplamak amacıyla “Serbest Zaman Tatmin Ölçeği (SZTÖ)”, ‘‘Çok Boyutlu Algılanan Sosyal Destek Ölçeği (ÇBASDÖ)” ‘‘Kısa Psikolojik Sağlamlık Ölçeği (KPSÖ)’’ ve ‘‘Warwick-Edinburgh Mental İyi Oluş Ölçeği Kısa Formu (WEMİOÖ-KF)’’ kullanılmıştır. Parametrik testlerin temel varsayımlarının test edilmesinden sonra, Pearson korelasyon analizi ve serbest zaman tatmini ile mental iyi oluş arasında sosyal destek ve psikolojik sağlamlığın seri aracılık etkisini tespit etmek amacıyla SPSS Process Makro (Model 6) kullanılmıştır.
Bulgular:
Araştırma kapsamında yapılan Pearson korelasyon analiz sonuçlarına göre, SZTÖ, ÇBASDÖ, KPSÖ ve WEMİOÖ-KF ortalama puanları arasında pozitif yönde bir ilişki bulunmuştur ($p<0,01$). Analiz sonuçlarına göre, serbest zaman tatminin, mental iyi oluş üzerinde doğrudan etkisinin anlamlı olduğu belirlenmiştir ($\beta = 0,16$, %95 GA [0,0924 - 0,2282]). Analiz sonuçları incelendiğinde, serbest zaman tatminin, mental iyi oluş üzerindeki etkisinin anlamlı olduğu ve bu ilişkide sosyal destek ve psikolojik sağlamlığın seri aracılık rolünün olduğu tespit edilmiştir ($\beta = 0,02$, %95 GA [0,0011 - 0,0677]).
Sonuç:
Elde edilen bulgulara göre, serbest zaman tatminin, engelli bireylerde pozitif duygular oluşturarak sosyal destek ve psikolojik sağlamlığı etkilediği bu sayede mental iyi oluş düzeylerine pozitif yönde katkı yaptığı ifade edilebilir. Bu çalışmanın genişlet ve inşa et teorisi perspektifinden, önceki literatürde ele alınmayan bir yaklaşım sunarak, bu faktörler arasındaki ilişkiye dair yeni bir bakış açısı getirmesi bakımından önemli olduğu düşünülmektedir. Bu araştırmanın, teorik ve pratik sonuçlarının, engellilerin serbest zaman aktivitelerine katılımlarından elde ettiği psikolojik faydalar üzerine mevcut literatüre anlamlı katkılar sağlaması beklenmektedir.

Anahtar Kelimeler: SERBEST ZAMAN TATMİNİ - MENTAL İYİ OLUŞ - GENİŞLET VE İNŞA ET TEORİSİ

THE SERIAL MEDIATING ROLE OF SOCIAL SUPPORT AND PSYCHOLOGICAL RESILIENCE IN THE EFFECT OF LEISURE SATISFACTION ON MENTAL WELL-BEING IN INDIVIDUALS WITH DISABILITIES: A PERSPECTIVE FROM THE BROADEN-AND-BUILD THEORY

Introduction and Aim:
Participation in leisure activities offers individuals with disabilities unique opportunities for the development of various positive psychological states, such as happiness, life satisfaction, and resilience. In this regard, it can be suggested that strengthening the formation of these positive emotions through social support and resilience further enhances their mental well-being. In this context, the aim of this study is to examine the relationship between leisure satisfaction, social support, resilience, and mental well-being from the perspective of the Broaden-and-Build Theory.
Method:
The study group of this research, conducted using the correlational model, consists of a total of 309 physically disabled individuals, including 151 women (48.9%) and 158 men (51.1%), selected through the convenience sampling method (Mean age = 28.35 ± 0.53). To collect data, the ''Leisure Satisfaction Scale (LSS)'', the ''Multidimensional Scale of Perceived Social Support (MSPSS)'', ''Brief Resilience Scale (BRS)'', and ''Warwick-Edinburgh Mental Well-Being Scale – Short Form (WEMWBS-SF)'' were utilized. After testing the fundamental assumptions of parametric tests, Pearson correlation analysis was conducted. Additionally, to determine the serial mediating effect of social support and resilience in the relationship between leisure satisfaction and mental well-being, SPSS Process Macro (Model 6) was employed.
Findings:
According to the results of the Pearson correlation analysis conducted within the scope of the study, a positive correlation was found among the mean scores of the LSS, MSPSS, BRS, and WEMWBS-SF ($p < 0.01$). The analysis results indicate that the direct effect of leisure satisfaction on mental well-being is significant ($\beta = 0.16$, 95% CI [0.0924 - 0.2282]). Furthermore, the findings reveal that the effect of leisure satisfaction on mental well-being remains significant and that social support and resilience play a serial mediating role in this relationship ($\beta = 0.02$, 95% CI [0.0011 - 0.0677]).
Conclusion:
The findings suggest that leisure satisfaction contributes positively to the mental well-being of individuals with disabilities by fostering positive emotions, which in turn influence social support and resilience. As a result, leisure satisfaction plays a crucial role in enhancing overall mental well-being. From the perspective of the Broaden-and-Build Theory, this study is considered significant as it introduces a novel approach that has not been previously addressed in the literature, offering new insights into the relationships among these factors. The theoretical and practical implications of this research are expected to make meaningful contributions to the existing literature by highlighting the psychological benefits individuals with disabilities gain from participating in leisure activities.

Keywords: LEISURE SATISFACTION - MENTAL WELL-BEING - BROADEN-AND-BUILD THEORY

Oral Presentation

REKREASYONEL YOGA YAPAN KADINLARIN MENTAL İYİ OLUŞ DÜZEYLERİNİN İNCELENMESİ

Adı Soyadı	Kurumu	Eposta Adresi
ŞÜKRAN DENER	**AFYON KOCATEPE ÜNİVERSİTESİ**	**s.dener95@gmail.com**
ŞENİZ KARAGÖZ	AFYON KOCATEPE ÜNİVERSİTESİ	senizkaragoz@gmail.com

Giriş Amaç:
Rekreasyonel yoga, bireylerin serbest zamanlarında katılım gösterdiği, fiziksel sağlıklarını koruma, zihinsel rahatlama ve sosyal etkileşimde bulunma amacı taşıyan bir egzersiz türüdür. Bu egzersiz, bireylerin yaşam kalitesini artırmalarına katkıda bulunurken, esneklik, denge, nefes farkındalığı ve zihinsel odaklanmayı da desteklemektedir. Bu bağlamda mental iyi oluş, bireyin kendi yeteneklerinin farkında olması, yaşamında karşılaştığı stresin üstesinden gelebilmesi, iş yaşamında üretken olabilmesi ve yetenekleri doğrultusunda topluma katkı sağlaması olarak tanımlanmaktadır. Egzersiz türlerinin mental iyi oluş üzerindeki etkilerini anlamak, bireylerin genel iyi oluş düzeylerini desteklemek açısından önemli bir araştırma alanıdır. Bu doğrultuda, araştırmanın amacı, serbest zamanlarında rekreasyonel amaçlı yoga pratiği yapan kadınların mental iyi oluş düzeylerini incelemektir.
Yöntem:
Nicel araştırma deseninin kullanıldığı araştırmada, amaçlı örnekleme yöntemi kullanılarak 94 kadın katılımcıya ulaşılmıştır (YaşOrt = 32,85 ± 10,61; yaş aralığı = 18-58). Veri toplama araçları olarak “Kişisel Bilgi Formu” ve “Warvick-Edinburgh Mental İyi Oluş Ölçeği” (Tennant vd.,2007; Keldal, 2015) kullanılmıştır. Verilerin analizine başlamadan önce normallik testleri uygulanmış ve verilerin normal dağılım gösterdiği belirlenmiştir. Yoga egzersizi yapan kadınları tanımlamak için betimsel istatistikler (frekans, ortalama, standart sapma), bağımsız örneklem t-testi, tek yönlü varyans analizi ve pearson korelasyon analiz yöntemleri kullanılmıştır.
Bulgular:
Rekreasyonel düzeyde yoga pratiği yapan kadınların genel mental iyi oluş puanlarının 4,04 ± 0,47 olduğu ve bu puanların yüksek düzeyde olduğu belirlenmiştir. Ayrıca, algılanan anksiyete düzeyi puan ortalamalarının 2,66 ± 0,10 olduğu ve bu puanın düşük düzeyde olduğu bulunmuştur. Hipotez testleri sonuçlarına göre: Medeni durum, meslek, eğitim düzeyi, yoga pratik sıklığı ve yoga eğitim süresi açısından mental iyi oluş düzeylerinde anlamlı bir farklılık bulunmamıştır ($p > 0,05$). Rekreasyonel yoga pratiği yapan kadınların algılanan anksiyete düzeyi ile mental iyi oluş düzeyleri arasında negatif yönde anlamlı bir ilişki tespit edilmiştir ($r = -0,382$, $p < 0,05$).
Sonuç:
Elde edilen bulgular doğrultusunda, belirli değişkenler açısından mental iyi oluş düzeyi yüksek olan kadınların kaygı, stres, heyecan ve öfke gibi duygusal durumlarla başa çıkmada yoga pratiğini etkili bir egzersiz modeli olarak kullanabilecekleri düşünülmektedir. Ayrıca bu araştırma, belirli bir yaş aralığındaki kadın katılımcılarla gerçekleştirilmiştir. Gelecek araştırmalarda farklı yaş gruplarını veya erkek katılımcıları da içeren daha geniş örneklemlerle çalışma yapılması, elde edilen bulguların genellenebilirliğini artırabilir.

Anahtar Kelimeler: REKREASYONEL YOGA - KADIN - MENTAL İYİ OLUŞ

EXAMINATION OF THE MENTAL WELL-BEING LEVELS OF WOMEN PRACTICING RECREATIONAL YOGA

Introduction and Aim:
Recreational yoga is an exercise practiced during free time to maintain physical health, relax the mind, and encourage social interaction. It enhances quality of life by improving flexibility, balance, breath awareness, and mental focus. Mental well-being involves self-awareness, stress management, productivity, and societal contribution. Understanding how different exercises impact mental well-being is crucial for overall health research. This study aims to examine the mental well-being levels of women who practice recreational yoga in their free time.

Method:
In this study, which employed a quantitative research design, a purposive sampling method was used to recruit 94 female participants (Mean Age = 32.85 ± 10.61; age range = 18-58). Data collection tools included the "Personal Information Form" and the Warwick-Edinburgh Mental Well-being Scale (Tennant et al., 2007; Keldal, 2015). Before data analysis, normality tests were conducted, confirming that the data followed a normal distribution. To describe women practicing yoga, descriptive statistics (frequency, mean, standard deviation), independent sample t-test, one-way analysis of variance (ANOVA), and Pearson correlation analysis were applied.

Findings:
It was determined that the overall mental well-being scores of women practicing recreational yoga were 4.04 ± 0.47, indicating a high level of well-being. Additionally, the perceived anxiety level had a mean score of 2.66 ± 0.10, which was found to be low. According to the hypothesis test results, there were no significant differences in mental well-being levels based on marital status, occupation, education level, yoga practice frequency, or yoga training duration ($p > 0.05$). However, a significant negative correlation was found between perceived anxiety levels and mental well-being levels among women practicing recreational yoga ($r = -0.382$, $p < 0.05$).

Conclusion:
Based on the findings, it is suggested that women with higher mental well-being levels may effectively use yoga practice as an exercise model to cope with anxiety, stress, excitement, and anger. Additionally, this study was conducted with female participants within a specific age range. Future research should include broader samples with different age groups or male participants to enhance the generalizability of the findings.

Keywords: RECREATIONAL YOGA - WOMEN - MENTAL WELL-BEING

Oral Presentation

YEŞİL BİNA KONSEPTİNİN SPORTİF YANSIMALARI: SÜRDÜRÜLEBİLİR SPOR TESİSLERİNE YÖNELİK DERLEME ÇALIŞMASI

Adı Soyadı	Kurumu	Eposta Adresi
TOLGA BERKAY KESEN	**FENERBAHÇE ÜNİVERSİTESİ**	tolga.kesen@fbu.edu.tr

Giriş Amaç:
İnsan faaliyetleri sonucu atmosfere salınan zararlı gazlar, çevresel etkileri ve küresel ısınmayı artırmaktadır. Binalar, bu olumsuz etkilerin önemli kaynaklarından biri olarak öne çıkmakta ve sürdürülebilirlik kavramının geliştirilmesinde kritik bir rol oynamaktadır. Yeşil bina kavramı, yapıların çevresel etkilerini minimize etmeyi hedefleyen bir yaklaşım olarak ortaya çıkmıştır. Bu çalışmanın amacı, yeşil bina sertifikalandırma sistemlerinin spor tesisleri üzerindeki etkisini inceleyerek, bu sistemlerin küresel sürdürülebilirlik hedeflerine ulaşmadaki katkısını değerlendirmektir.

Yöntem:
Bu çalışma, literatür taramasına dayalı derleme yöntemiyle gerçekleştirilmiştir. Çalışmada, Google, Google Scholar, yeşil bina derecelendirme sistemlerine ait veri tabanları ile birlikte ulusal ve uluslararası akademik veri tabanları kullanılarak "yeşil bina sertifikalı spor tesisleri", "sertifikalı stadyumlar" ve "sürdürülebilir spor yapıları" gibi anahtar kelimeler ile tarama yapılmıştır. İncelenen kaynaklar arasında akademik makaleler, resmi raporlar, sertifikalandırma kuruluşlarının yayımladığı belgeler, yönetmelikler ve sektörle ilgili teknik dökümanlar yer almaktadır.

Bulgular:
Yapılan literatür taraması sonucunda, küresel ölçekte farklı yeşil bina derecelendirme sistemlerinin mevcut olduğu, ancak en yaygın kullanılan sistemlerin Leadership in Energy and Environmental Design (LEED) ve Building Research Establishment Environmental Assessment Method (BREEAM) olduğu tespit edilmiştir. Bu iki sistem, sürdürülebilir bina uygulamalarını teşvik eden kapsamlı kriterleri ve geniş uygulama alanları ile öne çıkmaktadır. Spor tesisleri özelinde yapılan incelemelerde, LEED ve BREEAM sertifikalarının bu yapı tiplerinde en sık kullanılan sertifikalandırma sistemleri olduğu belirlenmiştir. Özellikle büyük ölçekli spor kompleksleri, stadyumlar ve kapalı spor salonları gibi yapılar, enerji verimliliği, su tasarrufu, iç mekân hava kalitesi ve sürdürülebilir malzeme kullanımı gibi kriterler doğrultusunda değerlendirilerek bu sertifikaları almaya hak kazanmıştır. Bu bulgular doğrultusunda, sürdürülebilir spor tesislerinin geliştirilmesi sürecinde LEED ve BREEAM sistemlerinin küresel çapta belirleyici bir rol oynadığı ve spor yapılarının çevresel sürdürülebilirliğinin sağlanmasında önemli bir çerçeve sunduğu söylenebilir.

Sonuç:
Yeşil bina sertifikasyonunun spor tesislerinde yaygınlaşması, sürdürülebilir kalkınma ve çevresel hedeflere ulaşmada önemli katkılar sağlamaktadır. Spor endüstrisi, sürdürülebilirliğin çevresel ilkelerini benimseyerek, enerji ve su tasarrufu, karbon ayak izi azaltımı ve çevre dostu malzeme kullanımını teşvik etmektedir. Ayrıca yeşil bina sertifikasyon süreçleri sosyal ve ekonomik sürdürülebilirlik ilkelerinin değerlendirilmesini de kısmen kapsadığı için yeşil bina sertifikalı spor tesislerinin yalnızca etkinlik alanları olmanın ötesine geçerek, küresel sürdürülebilirlik hedeflerine doğrudan destek veren yapılar haline gelmesine zemin hazırlamaktadır.

Anahtar Kelimeler: SÜRDÜRÜLEBİLİR SPOR TESİSLERİ - YEŞİL BİNA - LEED VE BREEAM SİSTEMLERİ

SPORT REFLECTIONS OF THE GREEN BUILDING CONCEPT: A REVIEW STUDY ON SUSTAINABLE SPORTS FACILITIES

Introduction and Aim:
Harmful gases released into the atmosphere as a result of human activities increase environmental impacts and global warming. Buildings stand out as one of the important sources of these negative impacts and play a critical role in the development of the concept of sustainability. The green building concept has emerged as an approach that aims to minimize the environmental impacts of buildings. The aim of this study is to examine the impact of green building certification systems on sports facilities and to evaluate the contribution of these systems in achieving global sustainability goals.
Method:
This study was carried out with a review method based on literature review. In the study, Google, Google Scholar, databases of green building rating systems as well as national and international academic databases were searched with keywords such as “green building certified sports facilities”, “certified stadiums” and “sustainable sports structures”. The sources examined include academic articles, official reports, documents published by certification bodies, regulations and technical documents related to the sector.
Findings:
As a result of the literature review, it was determined that there are different green building rating systems on a global scale, but the most widely used systems are Leadership in Energy and Environmental Design (LEED) and Building Research Establishment Environmental Assessment Method (BREEAM). These two systems stand out with their comprehensive criteria and wide application areas that encourage sustainable building practices. In the analysis of sports facilities, it was determined that LEED and BREEAM certificates are the most frequently used certification systems in these building types. In particular, large-scale sports complexes, stadiums and indoor sports halls have been awarded these certificates by evaluating them according to criteria such as energy efficiency, water saving, indoor air quality and the use of sustainable materials. In line with these findings, it can be said that LEED and BREEAM systems play a decisive role in the development of sustainable sports facilities globally and provide an important framework for ensuring the environmental sustainability of sports buildings.
Conclusion:
The widespread use of green building certification in sports facilities makes significant contributions to achieving sustainable development and environmental goals. By adopting the environmental principles of sustainability, the sports industry promotes energy and water conservation, carbon footprint reduction and the use of environmentally friendly materials. In addition, since green building certification processes partially include the evaluation of social and economic sustainability principles, green building certified sports facilities go beyond being mere event spaces and become structures that directly support global sustainability goals.

Keywords: SUSTAINABLE SPORTS FACILITIES - GREEN BUILDING - LEED AND BREEAM SYSTEMS

Oral Presentation

TÜRKİYE'DE YAPILMIŞ REKREASYONEL AKIŞ DENEYİMİ İLE İLGİLİ ÇALIŞMALARIN İNCELENMESİ

Adı Soyadı	Kurumu	Eposta Adresi
GÖZDE YETİM	MUŞ ALPARSLAN ÜNİVERSİTESİ	g.yetim@alparslan.edu.tr
GÜVEN EŞKİN	**MUŞ ALPARSLAN ÜNİVERSİTESİ**	**guven.eskin@gmail.com**

Giriş Amaç:
Rekreasyon etkinliklerine katılımda temel mantık, insanın yaşam içinde yeniden var olabilmesini sağlayacak yaşam doyumu, mutluluk, kendini gerçekleştirebilme gibi faktörleri elde etme çabasıdır. Katılım gösterilen faaliyetin gerçek bir mutluluk ve doyumla sonuçlanmasının, etkinliğin gerçekleştirilme biçimine bağlı olduğu söylenebilir. Bu kapsamda etkinlik gerçekleştirilirken, fiziksel, ruhsal, sosyal, bilişsel, kişisel ve çevresel faktörler gibi birçok unsurun odak dışında bırakılarak etkinliğe odaklanmak diğer bir deyişle akışta olmak/kalmak dikkate alınması gereken bir durumdur. Bu bağlamda çalışmanın amacı Türkiye'de Yapılmış Rekreasyonel Akış Deneyimi İle İlgili Çalışmaların İncelenmesidir.
Yöntem:
Bu çalışmada, nitel araştırma yöntemlerinden biri olan durum çalışması modeli tercih edilmiştir. Durum çalışması, olay veya olguları doğal ortamlarında değişiklik yapmadan belirli bir yer ve zamanda sınırlayarak araştırmak amacıyla kullanılmaktadır (Metin, 2015). Bu bağlamda, araştırmada rekreasyonel akış deneyimi ile ilgili çalışmaların incelenmesi hedeflenmektedir. Bu inceleme, yayın türleri, yayım tarihleri, yazım dilleri, yazar sayıları, yayımlandığı indeksler, yöntem, çalışmanın örneklem sayısı, veri toplama araçları, çalışmanın örneklem özellikleri, örneklem grubunun cinsiyeti ve kapsam büyüklüğü açısından gerçekleştirilecektir. Bu çalışma için en uygun yöntemin nitel araştırma yöntemi olduğuna karar verilmiştir.
Bulgular:
Yapılan çalışmaların; %4,8'inin 2020, %23,8'inin 2022, %42,9'unun 2023, %28,6'sının 2024 yılında yapıldığı, yayım türlerine göre %33,3'ünün yüksek lisans, %4,8'inin doktora, %61,9'unun araştırma makalesi olduğu, yönteme göre dağılımına göre incelendiğinde %90,5'inin nicel, %9,5'inin karma yöntemle yapıldığı, veri tabanına göre incelendiğinde %28,6'sının yöktez, %66,7'sinin Google Scholar, %4,8'inin TR dizin kapsamında yayımlandığı, örneklem büyüklüğüne göre çalışmaların; %4,8'inin 0-100, %19,0'ının 101-200, %19,0'ının 201-300, %4,8'inin 301-400, %23,8'inin 401-500, %28,6'sının 501 ve üzeri örneklemde yapıldığı ve kapsam büyüklüğüne göre ise %38,1'inin ülke, %28,6'sının il, %28,6'sının üniversite, %4,8'inin bölge bölge kapsamında yapıldığı görülmektedir.
Sonuç:
Yapılan araştırmaların sonucunda Türkiye'de rekreasyonel akış deneyimi ile ilgili yapılan çalışmaların sayıca çok az olduğu, en fazla çalışmanın 2023 yılında yapıldığı, bunun yanında 2020 yılından önce yapılan herhangi bir çalışmanın olmadığı, en fazla çalışmanın üniversite öğrencileri ve sportif rekreasyonel etkinlikler ile uğraşan bireyler üzerinde yapıldığı ve çalışmaların tamamında her iki cinsiyetin birlikte ele alındığı görülmüştür. Bir diğer çarpıcı sonuç ise yüksek lisans ve makale çalışmalarının yapılmasına rağmen doktora tezi olarak sadece bir çalışmanın yapılmış olmasıdır. Ayrıca çalışmaların tamamında ölçek kullanıldığı, ülke ve üniversite düzeyinde daha fazla çalışma yapıldığı örneklem büyüklüğünün büyük çoğunluğunun 400'den fazla olduğu sonucuna ulaşılmıştır.

Anahtar Kelimeler: REKREASYONEL AKIŞ DENEYİMİ - AKIŞ DENEYİMİ - AKIŞ KURAMI

REVIEW OF STUDIES ON RECREATIONAL FLOW EXPERIENCE CONDUCTED IN TURKEY

Introduction and Aim:
The basic logic in participating in recreational activities is the effort to achieve factors such as life satisfaction, happiness, and self-actualization that will enable people to re-exist in life. It can be said that whether the activity in which participation is made results in real happiness and satisfaction depends on the way the activity is carried out. In this context, while carrying out the activity, focusing on the activity by leaving many elements such as physical, spiritual, social, cognitive, personal and environmental factors out of focus, in other words, being/staying in the flow is a situation that should be taken into consideration. In this context, the aim of the study is to examine the studies on recreational flow experience conducted in Turkey.
Method:
In this study, the case study model, which is one of the qualitative research methods, was preferred. The case study is used to investigate events or phenomena by limiting them to a specific place and time without making any changes in their natural environment (Metin, 2015). In this context, the aim of the study is to examine studies on recreational flow experience. This review will be carried out in terms of publication types, publication dates, writing languages, number of authors, indexes in which they are published, method, sample size of the study, data collection tools, sample characteristics of the study, gender of the sample group and scope size. It was decided that the most appropriate method for this study was the qualitative research method.
Findings:
Of the studies conducted, 4.8% were conducted in 2020, 23.8% in 2022, 42.9% in 2023, and 28.6% in 2024. According to the publication types, 33.3% were master's degree, 4.8% were doctoral degree, and 61.9% were research articles. When examined according to the distribution by method, 90.5% were quantitative and 9.5% were mixed method. When examined according to the database, 28.6% were published in yöktez, 66.7% in Google Scholar, and 4.8% in the TR index. According to the sample size, the studies; It is seen that 4.8% of the studies were conducted in the 0-100, 19.0% in the 101-200, 19.0% in the 201-300, 4.8% in the 301-400, 23.8% in the 401-500, 28.6% in the 501 and above sample, and according to the scope size, 38.1% was conducted in the country, 28.6% in the province, 28.6% in the university, and 4.8% in the region.
Conclusion:
As a result of the research, it was seen that the number of studies on recreational flow experience in Turkey was very few, the most studies were conducted in 2023, in addition, there was no study conducted before 2020, the most studies were conducted on university students and individuals engaged in sports recreational activities, and all studies addressed both genders together. Another striking result is that although master's and article studies were conducted, only one study was conducted as a doctoral thesis. In addition, it was concluded that scales were used in all studies, more studies were conducted at the country and university level, and the vast majority of the sample size was more than 400.

Keywords: RECREATIONAL FLOW EXPERIENCE - FLOW EXPERIENCE, FLOW THEORY - CONTENT ANALYSIS

Oral Presentation

SPOR BİLİMLERİ FAKÜLTESİ ÖĞRENCİLERİNİN SOSYAL MEDYA KULLANIM AMAÇLARI İLE FİZİKSEL AKTİVİTE DÜZEYLERİNİN İLİŞKİSİ

Adı Soyadı	Kurumu	Eposta Adresi
RABİA BİLGİLİ	**KARAMANOĞLU MEHMETBEY ÜNİVERSİTESİ**	**bilgilirabia32@gmail.com**
ÖZNUR AKPINAR	KARAMANOĞLU MEHMETBEY ÜNİVERSİTESİ	oznurakpinar@kmu.edu.tr

Giriş Amaç:
Günümüz teknoloji çağında iletişim kurmak amacıyla kullanılan sosyal medya araçları iletişimi sağlamasının yanında olumsuz sonuçlara da neden olmaktadır. Bazen eğlence, bazen araştırma bazen de sosyalleşme amacıyla kullanılan sosyal medya araçları günlük ekran süresini artırarak fiziksel hareketsizliğe neden olabilmektedir. Amaç: Bu araştırmanın amacı spor bilimleri fakültesi öğrencilerini sosyal medya kullanım amaçları ile fiziksel aktivite düzeyleri arasındaki ilişkinin incelenmesidir.
Yöntem:
Araştırmaya Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi'nde öğrenim göre 185 (kadın:93, erkek: 92) öğrenci gönüllü olarak katılmıştır. Araştırmada Sosyal Medya Kullanım Amaçları Ölçeği ile Uluslararası Fiziksel Aktivite Anketi-Kısa Formu kullanılmıştır. Verilerin analizinde frekans (n), ortalama ($\bar{x}$) ve standart sapma (ss) kullanılmıştır. Normal dağılım analizi sonucuna göre Independent samples t test, One-Way ANOVA ve Pearson's Korelasyon analizi kullanılmıştır. Tüm analizler Jamovi (2.3.21.0) istatistik programında %95 güven aralığı ve 0,05 anlamlılık düzeyinde yapılmıştır.
Bulgular:
Uyku ortalamaları (saat) incelendiğinde kadınların ve sigara içmeyenlerin uyku ortalamalarının daha yüksek olduğu tespit edilmiştir ($p<0,05$). Aktif spor yapanların metabolik eş değer (MET) puan ortalamaları anlamlı derecede daha yüksektir ($p<0,05$). MET puan ortalamalarında yöneticilik bölümü; öğretmenlik ve antrenörlük bölümünden daha yüksek ortalamaya sahiptir ($p<0,05$). Katılımcıların sosyal medya kullanım amaçları ile fiziksel aktivite düzeyleri arasında herhangi bir anlamlı ilişki tespit edilmemiştir ($p>0,05$).
Sonuç:
Spor bilimleri fakültesi öğrencilerinin sosyal medya kullanım amaçları ile fiziksel aktivite düzeyleri arasında ilişki yoktur denebilir. Öğrencilerin aktif spor yapıyor olması öğrencilerin MET düzeyini etkilemektedir. Bu bağlamda ileride yapılacak olan çalışmalarda spor bilimleri fakültesi öğrencilerinin fiziksel aktivite düzeyi ile ilişkili olabilecek diğer faktörler araştırılabilir.

Anahtar Kelimeler: SOSYAL MEDYA - FİZİKSEL AKTİVİTE - METABOLİK EŞDEĞER

THE RELATIONSHIP BETWEEN THE INTENTIONS OF SOCIAL MEDIA USE AND PHYSICAL ACTIVITY LEVELS OF THE STUDENTS OF THE FACULTY OF SPORTS SCIENCES

Introduction and Aim:
In today's technological age, social media tools used for communication purposes cause negative consequences as well as providing communication. Sometimes entertainment, sometimes research, sometimes social media tools used for socialization purposes can cause physical inactivity by increasing daily screen time. Purpose: The aim of this research is to investigate the relationship between social media usage intention and physical activity levels of the students of the faculty of sports sciences.
Method:
According to the education at Karamanoğlu Mehmetbey University Faculty of Sports Sciences, 185 (female: 93, male: 92) students participated in the research voluntarily. In the research, the Social Media Usage Purposes Scale and the International Physical Activity Questionnaire-Short Form were used. Frequency (n), mean (x) and standard deviation (ss) were used in the analysis of the data. According to the results of the normal distribution analysis, Independent samples t test, One-Way ANOVA and Pearson's Correlation analysis were used. All analyses were performed in Jamovi (2.3.21.0) statistical program with 95% confidence interval and 0.05 significance level.
Findings:
When the sleep averages (hours) were examined, it was found that the sleep averages of women and non-smokers were higher ($p<0.05$). The mean metabolic equivalent (MET) score of those who do active sports is significantly higher ($p<0.05$). In MET score averages, the department of management has a higher average than the department of teaching and coaching ($p<0.05$). No significant relationship was found between the participants' social media usage intentions and physical activity levels ($p>0.05$).
Conclusion:
It can be said that there is no relationship between the social media usage intentions of the students of the faculty of sports sciences and their physical activity levels. The fact that students are actively playing sports affects the MET level of students. In this context, other factors that may be related to the physical activity level of students of the faculty of sports sciences can be investigated in future studies.

Keywords: SOCIAL MEDIA - PHYSICAL ACTIVITY - METABOLIC EQUIVALENT

Oral Presentation

ÇALIŞAN GENÇLERİN SERBEST ZAMAN VE SPOR DENEYİM VE PLANLARI: BİR ETNOGRAFİK İNCELEME

Adı Soyadı	Kurumu	Eposta Adresi
SELÇUK AÇIKGÖZ	**EGE ÜNİVERSİTESİ**	selcuk.acikgoz@ege.edu.tr

Giriş Amaç:
Uzun çalışma saatleri, iş ortamındaki yoğunluk, mobbing, iş ve eğitim dengesizliği gibi etkenler, çalışan gençlerin toplumsal anlamda kendilerini geliştirmeleri için gerekli olan serbest zaman ve spor yapma imkânlarının ciddi şekilde kısıtlanmasına sebep olmaktadır. Bu süreç, gençler için oldukça önemlidir; çünkü hayatlarının bu döneminde serbest zaman, onlara önemli beceriler ve yapabilirlikler kazandırarak geleceğe hazırlanmalarına yardımcı olur ve fiziksel ile ruhsal iyi olma hâllerini geliştirmelerine katkı sunar. Tüm bu koşullara rağmen, çalışan gençlerin kontrolü dışında gelişen çeşitli faktörler nedeniyle serbest zaman ve spora katılım oldukça zor gerçekleşmektedir. Bu araştırmanın amacı, çalışan işçi gençlerin serbest zaman deneyimlerini nasıl müzakere ettiklerini ve iş-serbest zaman dengesini nasıl kurduklarını anlamaktır.
Yöntem:
Çalışmada, nitel araştırma yöntemlerinden etnografi kullanılmış, araştırmaya sekiz çalışan işçi genç katılmıştır. Veri toplama yöntemi olarak görüşme, alan notları ve gözlem tercih edilmiştir. Edirne'de gerçekleştirilen araştırmaya katılımcılar kolay ve amaçlı örneklem yöntemleri kullanılarak ulaşılmaya çalışılmıştır. Saha araştırması 2021-2022 yıllarında, iki bölüm olarak gerçekleştirilmiş ve toplamda sekiz ay sürmüştür. Pierre Bourdieu'nun illusio kuramının kullanılacağı bu çalışmada, çalışan gençlerin çıkar ve zorunluluk dengesini serbest zaman ve spor üzerinden nasıl kurduklarını, alanda var olma biçimlerini ve bunun serbest zaman yapabilirliklerine etkisi incelenmektedir.
Bulgular:
Araştırma bulgularında, gençlerin serbest zaman ve spor yapma imkânlarını yoğunlukla bir gelecek hayali olarak inşa ettikleri ve işlerine yaptıkları duygusal yatırımın baskınlığının işe dair bir yoğun bir bağlanma ortaya çıkardığını göstermektedir. Bu bağlanma işe karşı olumsuz tarafların bilinmesine rağmen görmezden gelinmesine, serbest zamanın da, gençlerin arzusuna rağmen, ertelendiği görülmektedir.
Sonuç:
Katılımcı gençlerin söylemleri incelendiğinde, serbest zamanı bir ihtiyaç olarak kurgulamadıkları görülse de bu önemsizleştirmenin bir başa çıkma mekanizması olarak işlediği tartışılabilir. Katılımcıların yaşamı anlamlandırabilmek için işi oldukça önemli bir konuma yerleştirdiği, serbest zamanın (dinlenme, eğlenme, spor yapma) 'yeri ve zamanı' olmadığına yönelik bir inanç geliştirdikleri araştırmanın temel sonucunu oluşturmaktadır.

Anahtar Kelimeler: SERBEST ZAMAN - ÇALIŞAN GENÇLER - BOURDİEU

WORKING YOUTH'S LEISURE EXPECTATIONS AND PLANS: AN ETHNOGRAPHIC STUDY

Introduction and Aim:
Long working hours, workplace pressure, mobbing, and structural constraints related to work and education significantly limit young workers' opportunities for social development through leisure and sports. From a leisure sociology perspective, this period is crucial, as leisure time helps young people acquire essential skills and prepare for the future while also benefiting their physical and mental well-being. Despite these challenges, participating in leisure activities and sports remains difficult due to various factors beyond their control.
Method:
This research aims to explore how working-class young people negotiate their leisure experiences and balance work with free time. In this study, I use ethnography as a qualitative research method. Eight young workers participated, and data was collected through interviews, field notes, and observations. I held the field study in between 2021 and 2022 and it took 8 months in total. I selected purposive and simple sampling techniques to invite and recruit workin youth to the research.
Findings:
There are three themes that are developed from the data analysis. These are illusio at the workplace, work-leisure balance and leisure negotiations. Applying Pierre Bourdieu's concept of illusio, I examine how young workers balance personal interests and obligations, how they position themselves within the social field, and how this affects their ability to engage in leisure activities. The research highlights that young people often view leisure and sports as a distant future goal while investing heavily in their work.
Conclusion:
Although their discourse and behavior suggest that they do not see leisure as a necessity, the findings indicate that neglecting leisure and prioritizing work primarily serves as a coping mechanism. The preliminary findings and results show that the participants position 'work' as a crucial and critical subject of their lives and in this perspective, leisure (resting, having fun, participating in sports) are viewed or rationalised as unnecessary and something that can wait in their personal agenda.

Keywords: LEISURE - WORKING YOUTH - BOURDIEU

Oral Presentation

SOSYAL MEDYA, EGZERSİZ TUTKUSU VE SPOR MERKEZİ ALIŞKANLIKLARI: GÖRÜNÜM MÜ, BAĞIMLILIK MI? ÜYE DAVRANIŞLARI BAĞLAMINDA BİR İNCELEME

Adı Soyadı	Kurumu	Eposta Adresi
BEKİR SAMİ NAKKAŞ	**KIRIKKALE ÜNİVERSİTESİ**	**bekirsaminakkass@gmail.com**
MURAT UYGURTAŞ	KIRIKKALE ÜNİVERSİTESİ	murat_uygurtas@kku.edu.tr

Giriş Amaç:
Son yıllarda sosyal medyanın, bireylerin yaşam biçimlerini, alışkanlıklarını ve psikolojik durumlarını şekillendiren güçlü bir etken haline geldiği görülmektedir. Özellikle spor ve egzersizle ilgili içeriklerin sosyal medya platformlarında yaygınlaşması, insanların fiziksel aktivitelerle ilişkilerini yeniden tanımlamalarına olanak tanımıştır. Bu etkileşim, bireylerin egzersiz tutkusunu ve spor merkezi alışkanlıklarını artıran bir motivasyon kaynağı olabileceği gibi, aynı zamanda aşırıya kaçan ve psikolojik bağımlılığa yol açan davranışlara da zemin hazırlayabilir. Bu çalışmada, görünümle ilgili sosyal medya bilincinin, egzersiz bağımlılığı üzerindeki etkisinin üye davranışları bağlamında incelenmesi amaçlanmıştır.

Yöntem:
Çalışmanın örneklem grubunu sağlıklı yaşam ve spor merkezlerinde fiziksel aktivite programlarına katılan 215 kadın (Ortyaş=34.03±9.50) ve 133 erkek (Ortyaş=26.91±6.05) olmak üzere 348 (Ortyaş=31.30±9.03) katılımcı oluşturmuştur. Veri toplama aracı olarak araştırmacılar tarafından hazırlanan kişisel bilgi formu, Görünümle İlişkili Sosyal Medya Bilinç Ölçeği (Öngören ve diğ, 2021) (13 madde, tek alt boyut, 7 li likert) ve Egzersiz Bağımlılığı Ölçeği (Tekkurşun ve diğ, 2018) (17 madde, 3 alt boyut, 5 li likert) kullanılmıştır. Veriler, araştırmaya katılmayı kabul eden katılımcılardan çevrimiçi yöntemlerle toplanmıştır.

Bulgular:
Verilerin analizinde betimleyici istatistik, bağımsız gruplar için t-testi, tek yönlü varyans analizi (ANOVA), Pearson Korelasyon Analizi ve Çoklu Regresyon Analizi kullanılmıştır. Verilerin normal dağılım uygunluklarına basıklık çarpıklık değerlerine bakılarak karar verilmiştir. Elde edilen verilerin (Tabachnick ve Fidell, 2013) çarpıklık ve basıklık değerleri ± 1 arasında olduğu için, verilerin normal dağılım gösterdiği kabul edilmiş ve parametrik testlerden faydalanılmıştır. Analiz sonuçlarında katılımcıların cinsiyetlerine, kişisel antrenörle çalışma durumlarına, ergonomik yardımcı kullanma alışkanlıklarına ve sosyal medyada fiziksel aktivite yapan diğer bireylerle kendilerini kıyaslama durumlarına göre, sosyal medya bilinci ve egzersiz bağımlılığı puanlarında anlamlı farklılıklar gözlemlenmiştir. Son olarak, görünümle ilgili sosyal medya bilincinin, egzersiz bağımlılığı üzerindeki etkisinin, kişisel antrenörle kurulan iletişim tarafından negatif bir şekilde düzenlendiği bulunmuştur.

Sonuç:
Sonuç olarak, katılımcıların görünümle ilgili sosyal medya kullanım alışkanlıklarının egzersiz bağımlılığı düzeylerini etkileyen önemli faktörler olduğunu ortaya koymaktadır. Sosyal medya bilinci, egzersiz bağımlılığı ile ilişkili olarak belirgin bir etki yaratırken, kişisel antrenörle kurulan iletişim de bu ilişkinin yönünü negatif yönde düzenlemektedir. Bu durum, katılımcıların sosyal medya kullanımı ve fiziksel aktiviteye dair tutumlarının, bağımlılık açısından anlamlı bir rol oynadığını ve bireysel egzersiz alışkanlıklarının sosyal medya etkileşimleri ile şekillendiğini göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: SOSYAL MEDYA - EGZERSİZ BAĞIMLILIĞI - KİŞİSEL ANTRENÖR VE SPOR MERKEZLERİ

SOCIAL MEDIA, EXERCISE OBSESSION, AND GYM HABITS: PERCEPTION OR ADDICTION? AN EXAMINATION IN THE CONTEXT OF MEMBERSHIP BEHAVIOR

Introduction and Aim:
In recent years, social media has become a powerful factor shaping individuals' lifestyles, habits, and psychological states. The increasing prevalence of content related to sports and exercise on social media platforms has allowed individuals to redefine their relationship with physical activities. This interaction can serve as a motivational source that enhances exercise passion and gym habits, but it may also lay the foundation for excessive behaviors and psychological addiction. This study aims to examine the impact of social media awareness related to appearance on exercise addiction within the context of member behavior.
Method:
The sample group consisted of 348 participants, including 215 women (M = 34.03, SD = 9.50) and 133 men (M = 26.91, SD =.05), all involved in physical activity programs at wellness and sports centers (M = 31.30, SD = 9.03). Data was collected through a personal information form, the Appearance-Related Social Media Awareness Scale (Öngören et al., 2021), which includes 13 items, a single subscale, and a 7-point Likert scale, and the Exercise Addiction Scale (Tekkurşun et al., 2018), which includes 17 items, three subscales, and a 5-point Likert scale. Data were collected through online methods from participants who agreed to participate in the study.
Findings:
Descriptive statistics, independent t-tests, one-way ANOVA, Pearson correlation analysis, and multiple regression analysis were used to analyze the data. Normality was determined by evaluating skewness and kurtosis values. Since the skewness and kurtosis values of the data (Tabachnick & Fidell, 2013) were between ±1, normal distribution was assumed, and parametric tests were applied. The analysis revealed significant differences in social media awareness and exercise addiction scores based on participants' gender, personal trainer status, ergonomic aid usage, and the tendency to compare themselves with others engaging in physical activity on social media. Furthermore, personal trainer communication was found to negatively moderate the effect of appearance-related social media awareness on exercise addiction.
Conclusion:
In conclusion, the study reveals that participants' social media usage habits related to appearance are significant factors influencing their exercise addiction levels. Social media awareness, particularly related to appearance, plays a prominent role in shaping exercise addiction, while communication with personal trainers acts as a negative moderator in this relationship. The analysis further revealed significant differences in exercise addiction scores based on participants' gender, personal trainer status, ergonomic aid usage, and their tendency to compare themselves with others engaging in physical activities on social media. Notably, personal trainer communication was found to weaken the effect of appearance-related social media awareness on exercise addiction, suggesting that professional guidance may help reduce the negative impact of social media on exercise habits.

Keywords: SOCIAL MEDIA - EXERCISE ADDICTION - PERSONAL TRAINERS AND GYMS

Oral Presentation

SPOR BİLİMLERİ FAKÜLTESİ ÖĞRENCİLERİNİN REKREASYON KAYGI DÜZEYLERİ İLE DÜŞÜNCE KONTROL YETENEĞİ DÜZEYLERİ ARASINDAKİ İLİŞKİNİN İNCELENMESİ

Adı Soyadı	Kurumu	Eposta Adresi
CEREN SOLMAZ ÇAKMAK	**ATATÜRK ÜNİVERSİTESİ**	**cakmakceren025@gmail.com**
MURAT ALİ BİNDESEN	ATATÜRK ÜNİVERSİTESİ	murat.bindesen@atauni.edu.tr

Giriş Amaç:
Rekreasyon davranış kavramının anlamlandırılması açısından bireylerin duygu durumlarının ve karşılaştıkları sorunlardan ötürü ortaya çıkan duygusal tepkimelerin rekreasyonel faaliyetlere katılma isteklerinin ele alınması önem arz etmektedir. Rekreasyon ve doğrudan kaygı kavramının birleştirilmesi ile oluşan rekreasyon kaygısı, insanların bireysel ve sosyal yaşam standartlarını etkilediği gibi karşılaşılan her olumsuz durumda düşünme yetisini de etkileyebileceği ve bireylerin bu düşünce yetilerini kontrol etme becerisi açısından da etki yaratabileceği söylenebilir. Bu veriler ışığında araştırmanın amacı; spor bilimleri fakültesindeki öğrencilerin rekreasyon kaygı düzeyleri ile düşünce kontrol yeteneği düzeyleri arasındaki ilişkinin incelenmesi amaçlanmıştır.
Yöntem:
Araştırmada rekreasyon kaygı düzeyleri hakkında veriler elde etmek için; Orhun ve ark., (2024) tarafından geliştirilen 6 alt boyut ve 25 maddeden oluşturulan rekreasyon kaygı ölçeği, düşünce kontrol yeteneği düzeyleri hakkında veriler elde etmek için ise; Sarıçam ve Mert (2020) tarafından geliştirilen tek boyutlu 8 maddeden oluşan düşünce kontrol yetenek ölçeği kullanılmıştır. Araştırmanın evrenini Atatürk Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesindeki öğrenciler oluştururken; örneklem grubunu ise 262 kişi oluşturmuştur. Elde edilen verilerin değerlendirilmesinde SPSS programında frekans analizi, betimsel istatistik, bağımsız gruplarda t-testi ve tek yönlü varyans analizi (Anova), farklılığın hangi gruptan kaynaklandığını bulmak için de Tukey testi, aralarındaki ilişki düzeylerini belirlemek için ise pearson korelasyon testi yapılmıştır.
Bulgular:
Katılımcıların rekreasyonel faaliyetlere katılım durumu değişkenine göre rekreasyon kaygı (X=70,05±21,04) değerlerinin karşılaştırılmasında anlamlı farklılık tespit edilmiştir. Katılımcıların bölüm değişkenine göre rekreasyon kaygı (X =63,95±20,49) değerlerinin karşılaştırılmasında anlamlı farklılığa rastlanılmıştır. Ayrıca katılımcıların ekonomik düzeyleri değişkenine göre ise düşünce kontrol yeteneği (X =23,11±7,11) değerlerinin karşılaştırılmasında anlamlı farklılık tespit edilmiştir.
Sonuç:
Buna göre; rekreatif amaçlı faaliyetlere katılan katılımcıların rekreasyon kaygı düzeyleri katılmayan bireylere göre daha düşük düzeyde olduğu sonucuna varılmıştır. Rekreasyon bölümü öğrencilerinin diğer bölümlere nazaran rekreasyon kaygı düzeyleri daha düşük düzeyde olduğu görülmektedir. Bunun yanı sıra maddi açıdan yüksek düzeyde olan katılımcıların düşünme kontrol becerisinin daha yüksek olduğu ortaya çıkmıştır.

Anahtar Kelimeler: SPOR - REKREASYON KAYGISI - DÜŞÜNCE KONTROL YETENEĞİ

EXAMINATION OF THE RELATIONSHIP BETWEEN RECREATION ANXIETY LEVELS AND THOUGHT CONTROL ABILITY LEVELS OF FACULTY OF SPORTS SCIENCES STUDENTS

Introduction and Aim:
In order to make sense of the concept of recreational behavior, it is important to address individuals' emotional states and emotional reactions resulting from the problems they encounter and their desire to participate in recreational activities.It can be said that recreation anxiety, which is formed by combining the concepts of recreation and direct anxiety, affects people's individual and social living standards, as well as the ability to think in every negative situation encountered, and can also have an impact on individuals' ability to control these thinking abilities. In the light of these data, the aim of the research is; It was aimed to examine the relationship between recreation anxiety levels and thought control ability levels of students at the faculty of sports sciences.
Method:
In order to obtain data about recreation anxiety levels in the research; The recreation anxiety scale, which consists of 6 sub-dimensions and 25 items developed by Orhun et al., (2024), is used to obtain data about thought control ability levels; The unidimensional thought control ability scale, consisting of 8 items developed by Sarıçam and Mert (2020), was used. The population of the research consists of students at Atatürk University Faculty of Sports Sciences; The sample group consisted of 262 people. In the evaluation of the data obtained, frequency analysis, descriptive statistics, t-test in independent groups and one-way analysis of variance (ANOVA) were used in the SPSS program. Tukey test was used to find out which group caused the difference, and Pearson correlation test was used to determine the relationship levels between them.
Findings:
A significant difference was found in the comparison of recreation anxiety (=70.05±21.04) values according to the variable of participants' participation in recreational activities. A significant difference was found in the comparison of the recreation anxiety values (= =63.95±20.49) of the participants according to the department variable. In addition, a significant difference was found in the comparison of thought control ability (=23.11±7.11) values according to the economic level variable of the participants.
Conclusion:
Accordingly, it was concluded that the recreational anxiety levels of the participants who participated in recreational activities were lower than those who did not participate. It is observed that recreation department students have lower recreation anxiety levels compared to other departments. In addition, it was revealed that participants with a higher financial level had higher thought control skills.

Keywords: SPORT - RECREATION ANXIETY - THOUGHT CONTROL ABILITY

Oral Presentation

ÜNİVERSİTE ÖĞRENCİLERİNİN FİZİKSEL KAYGI DÜZEYLERİNE SPORTİF VE FARKLI DEĞİŞKENLERİN ETKİSİNİN İNCELENMESİ (BAYBURT ÜNİVERSİTESİ ÖRNEĞİ)

Adı Soyadı	Kurumu	Eposta Adresi
NECİP FAZIL KİSHALI	ATATÜRK ÜNİVERSİTESİ	necipfazil@yahoo.com
İPEK AYDEMİR	**ATATÜRK ÜNİVERSİTESİ**	**ipekaydemirr@icloud.com**

Giriş Amaç:
Bu araştırmanın amacı, Bayburt Üniversitesi özelinde öğrencilerin fiziksel kaygı düzeylerine sportif ve farklı değişkenlerin etkisinin incelenmesidir. Bu araştırmada, üniversite öğrencilerinin fiziksel kaygı düzeylerine sportif ve farklı değişkenlerin etkisinin incelenmesi amaçlanmaktadır. Üniversite öğrencileri, akademik, sosyal ve kişisel yaşamlarındaki çeşitli baskılar nedeniyle kaygı düzeylerinde belirgin artışlar yaşayabilirler. Bu bağlamda, sportif faaliyetlerin ve diğer çeşitli değişkenlerin, öğrencilerin fiziksel kaygı düzeyleri üzerinde nasıl bir etkisi olduğu araştırılacaktır.
Yöntem:
Genel tarama modeliyle yapılan bu araştırmaya, 2024/2025 eğitim-öğretim yılında aktif öğrenimine devam eden 617 kadın ve 392 erkek olmak üzere toplam 1009 öğrenci gönüllü olarak katıldı. Araştırmacı tarafından hazırlanan demografik ve sportif özellikleri belirlemeye yönelik “Kişisel Bilgi Formu” ile Hart ve arkadaşları tarafından 1989'da oluşturulup Mülazımoğlu Ballı ve Asçı (2006) tarafından Türkçe’ye uyarlanan “Sosyal Fizik Kaygı Ölçeği” kullanılarak yüz yüze ve çevrimiçi olarak veriler toplandı. Elde edilen veriler SPSS 26.00 paket programı kullanılarak analiz edildi. Verilerin çarpıklık ve basıklık değerleri incelendiğinde normal dağılım gösterdiği saptandığından dolayı Bağımsız Örneklem T Testi, Tek Yönlü Varyans Analizi (ANOVA) ve Posthoc testlerinden LSD kullanıldı. Sonuçlar .05 anlamlılık düzeyine göre yorumlandı.
Bulgular:
Öğrencilerin yaşlarına, maddi gelirlerine, sportif aktivite yapma durumlarına, yaptıkları spor türlerine ve haftalık spor yapma sürelerine göre fiziksel kaygı ölçeği değerlerinde anlamlı bir fark olmadığı ($p>0,05$), fiziksel görünüm rahatlığı alt boyutunda erkekler lehine ($p<0,21$; $p<0,05$); eğitim gördüğü bölüm değişkenine göre değerlendirilme beklentisi alt boyutu ($p<0,15$; $p<0,05$) ile fiziksel kaygı ölçek toplamında ($p<0,22$; $p<0,05$) spor bilimleri fakültesi öğrencileri lehine; fiziksel görünüm rahatlığı alt boyutu ($p<0,36$; $p<0,05$) ile fiziksel kaygı ölçek toplamında ($p<0,44$; $p<0,05$) 3. sınıflar lehine; spor yaş değişkenine göre ise olumsuz değerlendirilme beklentisi alt boyutu ($p<0,08$; $p<0,05$) ile fiziksel kaygı ölçek toplamında ($p<0,07$; $p<0,05$) anlamlı farklılıkların olduğu tespit edildi.
Sonuç:
Araştırmada öğrencilerin fiziksel kaygı düzeylerinin belirli demografik faktörlerden etkilendiği bunlar cinsiyet, bölüm ve spor yaşının fiziksel kaygı düzeyleri üzerinde etkili değişkenler olduğu soncuna ulaşıldı. Bu sonuçlar doğrultusunda öğrencilerin fiziksel kaygı düzeylerini azaltmak için, cinsiyet, bölüm ve spor yaşlarına göre farklılaşan ihtiyaçlara uygun hedefe yönelik müdahale programları geliştirilmelidir.

Anahtar Kelimeler: FİZİKSEL KAYGI - KAYGI - SPOR

INVESTIGATION OF THE EFFECTS OF SPORTS AND DIFFERENT VARIABLES ON THE PHYSICAL ANXIETY LEVELS OF UNIVERSITY STUDENTS (BAYBURT UNIVERSITY EXAMPLE)

Introduction and Aim:
The aim of this research is to investigate the effect of sports and different variables on physical anxiety levels of students at Bayburt University.The aim of this study is to examine the impact of sports activities and various other variables on the physical anxiety levels of university students. University students may experience significant increases in their anxiety levels due to various pressures in their academic, social, and personal lives. In this context, the study will investigate how sports activities and other variables affect the physical anxiety levels of students.
Method:
A total of 1009 students, 617 females and 392 males, who continued their active education in the 2024/2025 academic year, voluntarily participated in this study, which was conducted with the general survey model. The data were collected face-to-face and online using the 'Personal Information Form' prepared by the researcher to determine demographic and sportive characteristics and the 'Social Physics Anxiety Scale' created by Hart et al. in 1989 and adapted into Turkish by Mülazımoğlu Ballı and Asçı (2006). The data obtained were analysed using SPSS 26.00 package programme. When the skewness and kurtosis values of the data were analysed, it was found that the data showed normal distribution, so Independent Sample T Test, One-Way Analysis of Variance (ANOVA) and LSD from Posthoc tests were used. The results were interpreted according to .05 significance level.
Findings:
There was no significant difference in the physical anxiety scale values according to the age, financial income, sportive activity status, sportive activity types and weekly sportive time of the students ($p>0,05$), in favour of males in the sub-dimension of physical appearance comfort ($p<0,21$; $p<0,05$); In the sub-dimension of expectation of evaluation ($p<0,15$; $p<0,05$) and physical anxiety scale total ($p<0,22$; $p<0,05$) in favour of sports sciences faculty students; in the sub-dimension of physical appearance comfort ($p<0,36$; $p<0,05$) and physical anxiety scale total ($p<0,44$; $p<0,05$) in favour of 3rd grades in favour of 3rd graders; according to the sport age variable, it was determined that there were significant differences in the expectation of negative evaluation sub-dimension ($p<0,08$; $p<0,05$) and physical anxiety scale total ($p<0,07$; $p<0,05$).
Conclusion:
The study concluded that students' physical anxiety levels are influenced by certain demographic factors, including gender, department, and sports age, which are effective variables on physical anxiety levels. In line with these findings, intervention programs tailored to the varying needs based on gender, department, and sports age should be developed to reduce students' physical anxiety levels.

Keywords: PHYSICAL ANXIETY - ANXIETY - SPORT

Oral Presentation

TENİS İLGİLENİMİ İLE YAŞAM DOYUMU ARASINDAKİ İLİŞİLER: 50 YAŞ ÜSTÜ BİREYLER ÖRNEĞİ

Adı Soyadı	Kurumu	Eposta Adresi
ŞENİZ KARAGÖZ	**AFYON KOCATEPE ÜNİVERSİTESİ**	**senizkaragoz@gmail.com**
ELİF BOZYİĞİT	PAMUKKALE ÜNİVERSİTESİ	ebozyigit@gmail.com

Giriş Amaç:
Yaşam doyumunda bireylerin serbest zamanlarında spor yapmalarının önemli olduğu düşünüldüğünde, serbest zaman ilgilenimi de önemli bir faktör olarak karşımıza çıkmaktadır. Bu araştırma, tenis ilgileniminin 50 yaş üstü bireylerin yaşam doyumlarını açıklayıp açıklamadığı ve tenis oynama saatlerini tenis ilgilenim ve yaşam doyumu faktörleri açısından incelemeyi amaçlamaktadır.

Yöntem:
Amaçlı örnekleme yöntemi ile serbest zamanlarında en az bir yıldır düzenli tenis oynayan 50 yaş üstü 117 katılımcıya (YaşOrt=58.08±5.95) ulaşıldı. Araştırmada "Serbest Zaman İlgilenim Ölçeği" (Gürbüz ve ark., 2018) "Tenis İlgilenim Ölçeği" (TİS) olarak uyarlandı ve "Yaşam Doyumu Ölçeği-YDÖ" (Dağlı & Baysal, 2016) kullanıldı. Kavramsal çerçeveyi belirlemek için modeller oluşturuldu ve hipotezler kuruldu. Verilerin normal dağılımları çarpıklık-basıklık katsayıları, saçılım diyagramları ve Mahalanobis uzaklıkları incelendi, güvenilirlik ve geçerlilik testleri yapıldı, hipotezler regresyon analizi ve MANOVA ile test edildi. Ölçeklerin ve alt faktörlerinin güvenirliğinin .70'in üzerinde olduğu, normal dağılım gösterdiği ve regresyon varsayımlarını karşılandığı bulgulandı. Katılımcıları ve ölçekleri açıklamak için betimsel analizlerden yararlanıldı ve başlıca hipotezi test etmek için çoklu doğrusal regresyon analizi yapıldı.

Bulgular:
Analiz sonucunda, anlamlı bir regresyon modeli ortaya çıktı. Bağımsız değişkenleri oluşturan TİÖ'nin alt faktörlerinin yaşam doyumunun toplam varyansını yaklaşık olarak %12 açıkladığı bulundu. "Çekicilik" ve "kendini ifade etme" faktörlerinin, tenis oynayan bireylerin yaşam doyumunu pozitif ve anlamlı olarak yordadığı bulgulandı. Ayrıca, yapılan MANOVA analizine göre tenis oynan toplam saat gruplarının bağımlı değişkenler (TİÖ ve YDÖ) üzerinde anlamlı bir etkiye sahip olduğu bulundu.

Sonuç:
Bu sonuçlar ışığında, tenis oynamanın çekicilik ve kendini ifade etme faktörlerinin 50 yaş üstü bireylerde yaşam doyumlarını artırdığı söylenebilir. Ayrıca, tenis oynama saati arttıkça serbest zaman ilgileniminde de olumlu bir durum söz konudur. Serbest zaman ilgilenimde yapılan fiziksel aktivitelerin ve düzenlenen etkinliklerin, özellikle ileri yaşlarda, bireylerin yaşam doyumlarını artırmak için çekicilik ve kendini ifade etme faktörlerinin göz önünde bulundurularak yapılandırılması önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: SERBEST ZAMAN İLGİLENİM - YAŞAM DOYUMU - TENİS

RELATIONSHIPS BETWEEN TENNIS INVOLVEMENT AND SATISFACTION WITH LIFE: THE CASE OF INDIVIDUALS OVER 50 YEARS OF AGE

Introduction and Aim:
Considering that it is important for individuals to do sports in their free time in terms of life satisfaction, leisure interest also emerges as an important factor. This study examines whether tennis interest explains the life satisfaction of individuals over 50 and the hours they play tennis in terms of tennis interest and life satisfaction factors.
Method:
117 participants (AgeMean =58.08±5.95) over 50 who played tennis regularly in their free time for at least one year were reached with the purposeful sampling method. In the study, the "Leisure Involvement Scale" (Gürbüz et al., 2018) was adopted as the "Tennis Involvement Scale" (TIS), and the "Life Satisfaction with Life Scale-SWLS" (Dağlı & Baysal, 2016) was used. Models were created to determine the conceptual framework, and hypotheses were established. The normal distribution of the data, skewness-kurtosis coefficients, scatter diagrams, and Mahalanobis distances were examined, reliability and validity tests were performed, and hypotheses were tested with regression analysis and MANOVA. The reliability of the scales and their sub-factors was found to be above .70; they showed normal distribution, and regression assumptions were met. Descriptive analyses were used to explain the participants and scales, and multiple linear regression analyses were performed to test the main hypothesis.
Findings:
. It was found that the sub-factors of the WBS, which constitute the independent variables, explained approximately 12% of the total variance of life satisfaction. It was found that "attraction" and "identity expression" positively and significantly predicted the life satisfaction of tennis individuals. In addition, the MANOVA analysis found that the total hours played in tennis groups significantly affected the dependent variables (TIS and SWLS).
Conclusion:
In light of these results, it can be said that the attraction and identity expression factors of playing tennis increase life satisfaction in individuals over 50. In addition, as the number of hours played tennis increases, there is a positive situation in leisure time involvement. It is recommended that physical activities and organized events in leisure time involvement should be structured by considering the attraction and identity expression factors to increase the life satisfaction of individuals, especially in older ages.

Keywords: LEISURE INVOLVEMENT - SATISFACTION WITH LIFE - TENNIS

Oral Presentation

REKREASYONEL YÜZME VE DİNLENME AMAÇLI MAVİ BAYRAKLI PLAJ KULLANICILARININ GİYİLEBİLİR TEKNOLOJİK SPOR ÜRÜNLERİNE VE SPOR TEKNOLOJİLERİNE YÖNELİK TUTUMLARI ARASINDAKİ İLİŞKİNİN İNCELENMESİ

Adı Soyadı	Kurumu	Eposta Adresi
HÜSEYİN BAĞIŞLAR	**KOCAELİ ÜNİVERSİTESİ**	**hsynbgslrr@gmail.com**
MUHAMMET EYÜP UZUNER	KOCAELİ ÜNİVERSİTESİ	meu1985@hotmail.com
ZEHRA TÜLÜ	KOCAELİ ÜNİVERSİTESİ	zehratulu8@gmail.com
HAKAN AKDENİZ	KOCAELİ ÜNİVERSİTESİ	hakanakdeniz@gmail.com

Giriş Amaç:
Bu araştırma, rekreasyonel yüzme ve dinlenme amaçlı Mavi Bayraklı plaj kullanıcılarının giyilebilir teknolojik spor ürünlerine ve spor teknolojilerine yönelik tutumlarını incelemeyi amaçlamaktadır. Rekreasyonel aktiviteler, bireylerin fiziksel, zihinsel ve sosyal iyilik hallerini geliştirmekte ve günlük hayatın stresinden arınmalarına katkı sağlamaktadır (Kraus & Curtis, 2000; Torkildsen, 2005). Rekreasyon, bireyin kişisel ilgi ve tercihlerine göre şekillenen, gönüllü olarak katıldığı aktiviteleri kapsamakta olup, sosyal bağları güçlendirme ve toplumsal bütünleşmeyi destekleme gibi işlevlere sahiptir (Godbey, 2003; Kelly & Freysinger, 2000). Ayrıca, fiziksel aktivite yoluyla obezite, kalp hastalıkları ve diyabet gibi kronik hastalıkların önlenmesine yardımcı olmakta ve stres, anksiyete ile depresyon seviyelerini azaltmaktadır (Caldwell, 2005; Csikszentmihalyi, 1990). Günümüzde spor tekno
Yöntem:
Çalışma, Mavi Bayraklı plajlarda rekreasyonel aktivitelere katılan bireylerden oluşan bir örneklem üzerinde gerçekleştirilmiştir. Araştırmada demografik değişkenler, spor teknolojilerine yönelik tutumlar ve giyilebilir teknolojilere karşı algılar değerlendirilmiştir. Veriler, anket yöntemiyle toplanmış ve SPSS 25.0 programı ile analiz edilmiştir. Korelasyon ve regresyon analizleri kullanılarak değişkenler arasındaki ilişkiler incelenmiştir
Bulgular:
Demografik değişkenler ile spor teknolojilerine yönelik tutum arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmadığını göstermektedir ($p>0.05$). Benzer şekilde, giyilebilir teknolojilere yönelik tutum ile spor teknolojilerine yönelik tutum arasında da anlamlı bir ilişki saptanmamıştır. Regresyon analizi sonuçları, spor teknolojilerine yönelik tutumun, giyilebilir spor teknolojilerine yönelik tutumu açıklamada düşük bir güce sahip olduğunu ortaya koymuştur ($R^2 = 0,010$, $p>0,05$).
Sonuç:
Mavi Bayraklı plaj kullanıcılarının spor teknolojileri ve giyilebilir teknolojik spor ürünlerine yönelik tutumlarının bireysel tercihlere, yaş, cinsiyet, sosyoekonomik durum ve farklı psikososyal faktörlere bağlı olduğu söylenebilir. Gelecek araştırmalarda, bireylerin teknolojiye adaptasyonu, kullanıcı deneyimleri, motivasyonel faktörler ve kullanım sıklığının detaylı incelenmesi önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: REKREASYON - MAVİ BAYRAK - SPOR TEKNOLOJİLERİ

EXAMINATION OF THE RELATIONSHIP BETWEEN RECREATIONAL SWIMMING AND LEISURE-ORIENTED BLUE FLAG BEACH USERS' ATTITUDES TOWARD WEARABLE TECHNOLOGICAL SPORTS PRODUCTS AND SPORTS TECHNOLOGIES

Introduction and Aim:
This study aims to examine the attitudes of recreational swimming and leisure-oriented Blue Flag beach users toward wearable technological sports products and sports technologies. Recreational activities contribute to individuals' physical, mental, and social well-being, helping them relieve the stress of daily life (Kraus & Curtis, 2000; Torkildsen, 2005). Recreation encompasses activities voluntarily participated in, shaped by personal interests and preferences, and serves functions such as strengthening social bonds and promoting social integration (Godbey, 2003; Kelly & Freysinger, 2000). Additionally, physical activity helps prevent chronic diseases such as obesity, heart disease, and diabetes while reducing stress, anxiety, and depression levels (Caldwell, 2005; Csikszentmihalyi, 1990). Today, with the widespread use of sports technologies, innovative tools such as wearable sports

Method:
The study was conducted on a sample of individuals participating in recreational activities at Blue Flag beaches. The research evaluated demographic variables, attitudes toward sports technologies, and perceptions of wearable technologies. Data were collected through a survey and analyzed using SPSS 25.0 software. Correlation and regression analyses were employed to examine the relationships between variables.

Findings:
The results indicate that there is no statistically significant relationship between demographic variables and attitudes toward sports technologies ($p>0.05$). Similarly, no significant relationship was found between attitudes toward wearable technologies and attitudes toward sports technologies. The regression analysis results revealed that attitudes toward sports technologies have a low explanatory power in predicting attitudes toward wearable sports technologies ($R^2 = 0.010$, $p>0.05$).

Conclusion:
It can be stated that the attitudes of Blue Flag beach users toward sports technologies and wearable technological sports products depend on individual preferences, age, gender, socioeconomic status, and various psychosocial factors. Future studies are recommended to examine individuals' adaptation to technology, user experiences, motivational factors, and frequency of use in greater detail.

Keywords: RECREATION - BLUE FLAG - SPORTS TECHNOLOGIES

Oral Presentation

REKREASYON YÖNETİMİ ÖĞRENCİLERİNİN PSİKOLOJİK İYİ OLUŞLARININ DEMOGRAFİK DEĞİŞKENLER AÇISINDAN DEĞERLENDİRİLMESİ

Adı Soyadı	Kurumu	Eposta Adresi
ELİF DİNÇER	KÜTAHYA DUMLUPINAR ÜNİVERSİTESİ	elif.dincerr1@gmail.com
MEHMET BESLER	KÜTAHYA DUMLUPINAR ÜNİVERSİTESİ	mehmet.besler@dpu.edu.tr
ALİ BAYRAK	**NECMETTİN ERBAKAN ÜNİVERSİTESİ**	**bayrakali17@gmail.com**

Giriş Amaç:
Psikolojik iyi oluş bireylerin kişisel gelişiminde, başkaları ile sağlıklı ilişkiler kurmasında, bireylerin kendini gerçekleştirmesinde ve bireylerin zorluklarla başa çıkabilmesinde önemli rol oynamaktadır. Bu araştırma, rekreasyon yönetimi öğrencilerinin psikolojik iyi oluş düzeylerini çeşitli demografik değişkenler açısından incelemeyi amaçlamıştır.
Yöntem:
Araştırmada betimsel tarama modeli kullanılmıştır. Araştırmanın evreni olarak Necmettin Erbakan Üniversitesi rekreasyon yönetimi bölümü öğrenişleri seçilmiştir. Araştırmanın örneklem grubunu basit tesadüfi örnekleme yöntemiyle belirlenen 302 kişi oluşturmaktadır. Toplanan veriler Jamovi programı ile analiz edilmiştir. Verilerin çarpıklık ve basıklık değerlerine bakılmış ve verilerin parametrik dağılım gösterdiği tespit edilmiştir. Bu doğrultuda Anova ve T-testi yapılmış anlamlı farklılıkların yönünün tespiti için ise Tukey HSD çoklu karşılaştırma testi yapılmıştır.
Bulgular:
Araştırma bulgularının ortaya konulması ve gruplar arasındaki farklılığın anlaşılması için T-testi ve Anova testleri uygulanmıştır. Bu testlere göre rekreasyon yönetimi öğrencilerin psikolojik iyi oluş düzeylerinin yaşa ve cinsiyet göre farklılaştığı tespit edilmiştir. Ama algılanan gelir değişkenlerine göre öğrencilerin psikolojik iyi oluşlarının farklılaşmadığı tespit edilmiştir.
Sonuç:
Sonuç olarak rekreasyon yönetimi öğrencilerin psikolojik iyi oluş ölçeğinden aldığı puanların ortalaması incelenmiş ve öğrencilerin psikolojik iyi oluş puanlarının yüksek çıktığı tespit edilmiştir. Yapılan analizler sonucunda rekreasyon yönetimi öğrencilerinin psikolojik iyi oluşlarının yaşa ve cinsiyete göre farklılaştığı tespit edilmiştir (p=0.05).

Anahtar Kelimeler: PSİKOLOJİK İYİ OLUŞ - ÜNİVERSİTE ÖĞRENCİLERİ - REKREASYON YÖNETİMİ

EVALUATION OF RECREATION MANAGEMENT STUDENTS' PSYCHOLOGICAL WELL-BEING IN TERMS OF DEMOGRAPHIC VARIABLES

Introduction and Aim:
Psychological well-being plays an important role in the personal development of individuals, in establishing healthy relationships with others, in the self-actualization of individuals and in the ability of individuals to cope with difficulties. This research aimed to examine the psychological well-being levels of recreation management students in terms of various demographic variables.
Method:
Descriptive survey model was used in the research. Necmettin Erbakan University recreation management department students were selected as the population of the study. The sample group of the research consists of 302 people determined by simple random sampling method. The collected data were analyzed with Jamovi program. Skewness and kurtosis values of the data were examined and it was determined that the data showed parametric distribution. In this direction, Anova and T-test were performed and Tukey HSD multiple comparison test was performed to determine the direction of significant differences.
Findings:
T-test and Anova tests were applied to reveal the research findings and to understand the differences between the groups. According to these tests, it was determined that the psychological well-being levels of recreation management students differed according to age and gender. However, it was determined that students' psychological well-being did not differ according to perceived income variables.
Conclusion:
As a result, the average scores of recreation management students from the psychological well-being scale were examined and it was determined that the psychological well-being scores of the students were high. As a result of the analysis, it was determined that the psychological well-being of recreation management students differed according to age and gender (p=0.05).

Keywords: PSYCHOLOGICAL WELL-BEING - UNIVERSITY STUDENTS - RECREATION MANAGEMENT

Oral Presentation

FUTBOLDA BAZI KİNEMATİK VERİLERİN ATILAN GOL, YENİLEN GOL VE MAÇ SONUCUNA ETKİSİ

Adı Soyadı	Kurumu	Eposta Adresi
HALİL ORBAY ÇOBANOĞLU	ALANYA ALAADDİN KEYKUBAT ÜNİVERSİTESİ	orbay.cobanoglu@alanya.edu.tr
NURİ TOPALOĞLU	**ALANYA ALAADDİN KEYKUBAT ÜNİVERSİTESİ**	**245427005@ogr.alanya.edu.tr**

Giriş Amaç:
Sporun doğasındaki temel amaç sporcu ve antrenörlerin müsabakayı kazanmak isteği ve arzusu ilk amaçtır. Bu parametreleri geliştirerek ve bilimden yararlanarak antrenörler ve bilim insanları birçok teknolojik yenilikten faydalanmaktadır. Son zamanlarda bilim ve teknolojini gelişimi futbolda büyük rol oynamaktadır. Futbol, farklı şiddet, mesafe ve yönlerde koşuların yanı sıra, taktik, teknik ve motorik becerilerin belirleyici olduğu bir spor dalıdır. Bu çalışmanın amacı futbolda bazı kinematik verilerin atılan gol, yenilen gol ve maç sonucuna etkisinin incelenmesidir.
Yöntem:
Araştırmada ilişkisel tarama modeli kullanılmıştır. Araştırmanın örneklemini Corendon Alanyaspor U17 takımının 2024-2025 Sezonu Elit A Liginde oynadığı 9 müsabakadan elde edilen veriler oluşturmuştur. Veriler müsabaka öncesi futbolculara takılan Polar Team Pro cihazının sağladığı beş farklı verilerden oluşmaktadır. Verilerin istatistiksel analizi için IBM SPSS 25.0 for Windows İstatistiksel Paket Programı kullanılmıştır. Örneklem sayısının 20'nin altında olmasından dolayı non-parametrik testler tercih edilmiştir. Non-parametrik testlerden Kruskal-Wallis Testi ve Spearman Testi kullanılmıştır. Anlamlılık değeri $p<.05$ ile test edilmiştir.
Bulgular:
Araştırma sonucunda toplam kat edilen mesafe ($p=.19$), zone 4'te toplam kat edilen mesafe ($p=.11$), zone 5'te toplam kat edilen mesafe ($p=.21$), sprint sayısı ($p=.66$) ve max hız ($p=.74$) verilerinin ortalamaları arasında sonuç değişkenine göre istatistiksel olarak anlamlı farklılık bulunmamıştır ($p>.05$). Ayrıca atılan gol ile zone 4'te toplam kat edilen mesafe arasında pozitif yönlü %71 düzeyinde istatistiksel olarak anlamlı ($p=.03$) bir ilişki, atılan gol ile zone 5'te toplam kat edilen mesafe arasında pozitif yönlü %66 düzeyinde istatistiksel olarak anlamlı ($p=.05$) bir ilişki, atılan gol ile max hız arasında pozitif yönlü %72 düzeyinde istatistiksel olarak anlamlı ($p=.02$) bir ilişki bulunmuştur.
Sonuç:
Futbolda yüksek yoğunluklu egzersiz bölgelerinde geçirilen süre ve anaerobik kapasite hücum etkinliğiyle doğrudan ilişkilidir. Bu doğrultuda, futbolculara zone 4 ve zone 5 antrenman kapasitelerini artırmaya yönelik yüksek yoğunluklu interval antrenmanlar, teknik-taktik antrenmanlarda zone 4 ve zone 5 yoğunluğunu artıran küçük alan oyunları, tekrarlı sprint çalışmaları ve laktat toleransını artırmaya yönelik anaerobik dayanıklılık antrenman programları uygulamaları önerilebilir.

Anahtar Kelimeler: FUTBOL - KİNEMATİK - ATILAN GOL

THE EFFECT OF SOME KINEMATIC DATA ON GOAL SCORED, GOAL CONCEDED AND MATCH RESULT IN SOCCER

Introduction and Aim:
The main goal in the nature of sport is the desire and desire of athletes and coaches to win the competition is the first goal. By improving these parameters and utilising science, coaches and scientists benefit from many technological innovations. Recently, the development of science and technology plays a big role in soccer. Soccer is a sport in which tactical, technical and motoric skills, as well as running in different intensities, distances and directions, are decisive. The aim of this study is to investigate the effect of some kinematic data on goals scored, goals conceded and match result in soccer.
Method:
Relational survey model was used in the study. The sample of the study consisted of the data obtained from 9 competitions played by Corendon Alanyaspor U17 team in the Elite A League in the 2024-2025 Season. The data consisted of five different data provided by the Polar Team Pro device worn by the players before the competition. IBM SPSS 25.0 for Windows Statistical Package Program was used for statistical analysis of the data. Non-parametric tests were preferred because the sample size was less than 20. Kruskal-Wallis Test and Spearman Test were used among non-parametric tests. Significance value was tested with $p<.05$.
Findings:
As a result of the research, no statistically significant difference was found between the means of total distance traveled ($p=.19$), total distance traveled in zone 4 ($p=.11$), total distance traveled in zone 5 ($p=.21$), number of sprints ($p=.66$) and max speed ($p=.74$) data according to the outcome variable ($p>.05$). In addition, there was a statistically significant ($p=.03$) positive correlation between goals scored and total distance traveled in zone 4 at 71% level, a statistically significant ($p=.05$) positive correlation between goals scored and total distance traveled in zone 5 at 66% level, and a statistically significant ($p=.02$) positive correlation between goals scored and max speed at 72% level.
Conclusion:
Time spent in high-intensity exercise zones and anaerobic capacity are directly related to offensive efficiency in soccer. In this direction, high intensity interval training to increase zone 4 and zone 5 training capacities, small field games that increase zone 4 and zone 5 intensity in technical-tactical training, repetitive sprint training and anaerobic endurance training programs to increase lactate tolerance can be recommended for soccer players.

Keywords: SOCCER - KINEMATICS - GOALS SCORED

Oral Presentation

LİSANS EĞİTİMİ ALAN SPOR BİLİMLERİ FAKÜLTESİ ÖĞRENCİLERİNİN AHLAKİ OLGUNLUK DEĞERLERİNİN İLETİŞİM BECERİLERİNE ETKİSİNİN İNCELENMESİ

Adı Soyadı	Kurumu	Eposta Adresi
VEYSEL YIL	**MUŞ ALPARSLAN ÜNİVERSİTESİ**	**besyo.veysel.yil@gmail.com**
TUBA FATMA KARADAĞ	MUŞ ALPARSLAN ÜNİVERSİTESİ	tf.karadag@alparslan.edu.tr
ATAKAN AKSU	MUŞ ALPARSLAN ÜNİVERSİTESİ	a.aksu@alparslan.edu.tr

Giriş Amaç:
Bu çalışmanın amacı; Lisansüstü Eğitim Alan Spor Bilimleri Fakültesi Öğrencilerinin Ahlaki Olgunluk Değerlerinin İletişim Becerilerine Etkisinin İncelenmesidir. Çalışma grubunu Muş Alparslan ve Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesinde öğrenim gören 119'u (%46,3) kadın, 138'i (%53,7) erkek toplam 257 öğrenci oluşturmaktadır. Araştırmada lisans öğrencilerinin iletişim becerileri tespiti için Korkut Owen ve Bugay (2014), tarafından geliştirilen "İletişim Becerileri Ölçeği" (İBÖ), ahlaki olgunluk düzeylerinin tespiti için ise Ay (2020) tarafından geliştirilen ahlaki olgunluk ölçeği kullanılmıştır.
Yöntem:
Çalışma grubunu Muş Alparslan ve Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesinde öğrenim gören 119'u (%46,3) kadın, 138'i (%53,7) erkek toplam 257 öğrenci oluşturmaktadır. Araştırmada lisans öğrencilerinin iletişim becerileri tespiti için Korkut Owen ve Bugay (2014), tarafından geliştirilen "İletişim Becerileri Ölçeği" (İBÖ), ahlaki olgunluk düzeylerinin tespiti için ise Ay (2020) tarafından geliştirilen ahlaki olgunluk ölçeği kullanılmıştır. Araştırmada verilerin istatistiksel analizinde bağımsız ikili değişkenler için t-Testi, üç ve üzeri bağımsız değişkenler için ise ANOVA testi kullanılmıştır. Ayrıca ölçek alt boyutları arasındaki ilişkinin tespiti için ise Korelasyon analizi uygulanmıştır.
Bulgular:
Yapılan analiz sonucunda; katılımcıların Cinsiyet değişkenine göre İletişim becerileri ölçeğinin Kendini İfade Etme ve Etkin dinleme ve Sözel Olmayan İletişim alt boyutunda anlamlı farklılık olduğu tespit edilmiştir. Diğer taraftan ahlaki olgunluk toplam puanı ile iletişim becerileri alt boyutları arasında orta düzeyde pozitif yönde anlamlı ilişki olduğu tespit edilmiştir. Sonuç olarak ahlaki olgunluk düzeyleri yüksek olan katılımcıların iletişim becerilerinin daha yüksek olduğu söylenebilir.
Sonuç:
Yapılan analiz sonucunda; katılımcıların Cinsiyet değişkenine göre İletişim becerileri ölçeğinin Kendini İfade Etme ve Etkin dinleme ve Sözel Olmayan İletişim alt boyutunda anlamlı farklılık olduğu tespit edilmiştir. Diğer taraftan ahlaki olgunluk toplam puanı ile iletişim becerileri alt boyutları arasında orta düzeyde pozitif yönde anlamlı ilişki olduğu tespit edilmiştir. Sonuç olarak ahlaki olgunluk düzeyleri yüksek olan katılımcıların iletişim becerilerinin daha yüksek olduğu söylenebilir.

Anahtar Kelimeler: SPOR - ETİK - İLETİŞİM

INVESTIGATION OF THE EFFECT OF MORAL MATURITY VALUES OF UNDERGRADUATE SPORTS SCIENCES STUDENTS ON THEIR COMMUNICATION SKILLS

Introduction and Aim:
The aim of this study is to examine the effects of moral maturity values on communication skills of postgraduate students of sports sciences faculty. The study group consists of 257 students, 119 (46.3%) of whom are female and 138 (53.7%) of whom are male, studying at the faculty of sports sciences of Muş Alparslan and Van Yüzüncü Yıl Universities. In the study, the "Communication Skills Scale" (CSL) developed by Korkut Owen and Bugay (2014) was used to determine the communication skills of undergraduate students, and the moral maturity scale developed by Ay (2020) was used to determine their moral maturity levels.
Method:
The study group consists of 257 students, 119 (46.3%) female and 138 (53.7%) male, studying at the Faculty of Sport Sciences of Muş Alparslan and Van Yüzüncü Yıl Universities. In the study, the “Communication Skills Scale” (CSS) developed by Korkut Owen and Bugay (2014) was used to determine the communication skills of undergraduate students, and the moral maturity scale developed by Ay (2020) was used to determine their moral maturity levels. In the statistical analysis of the data in the study, t-Test was used for independent binary variables and ANOVA test was used for three or more independent variables. In addition, correlation analysis was applied to determine the relationship between the scale sub-dimensions.
Findings:
As a result of the analysis, it was determined that there was a significant difference in the Self-Expression, Active Listening and Non-Verbal Communication sub-dimensions of the Communication Skills Scale according to the Gender variable of the participants. On the other hand, it was determined that there was a moderate positive significant relationship between the total moral maturity score and the communication skills sub-dimensions. As a result, it can be said that the communication skills of the participants with high moral maturity levels were higher.
Conclusion:
As a result of the analysis, it was determined that there was a significant difference in the Self-Expression, Active Listening and Non-Verbal Communication sub-dimensions of the Communication Skills Scale according to the Gender variable of the participants. On the other hand, it was determined that there was a moderate positive significant relationship between the total moral maturity score and the communication skills sub-dimensions. As a result, it can be said that the communication skills of the participants with high moral maturity levels were higher.

Keywords: SPORT - ETHICS - COMMUNICATION

Oral Presentation

SPOR BİLİMLERİ FAKÜLTESİ ÖĞRENCİLERİNİN ALGILANAN STRES DÜZEYLERİ İLE SPORA BAĞLILIK DÜZEYLERİNİN İNCELENMESİ

Adı Soyadı	Kurumu	Eposta Adresi
BARIŞ KUPÇAK	**KARAMANOĞLU MEHMETBEY ÜNİVERSİTESİ**	**bariskupcak001@gmail.com**
ÖZNUR AKPINAR	KARAMANOĞLU MEHMETBEY ÜNİVERSİTESİ	oznurakpinar@kmu.edu.tr

Giriş Amaç:
Günümüz şartlarında günlük konuşma dilinde stres kelimesi devamlı kullanılmaktadır. Her bireyin stres kaynağı farklı olabileceği gibi stres seviyesi de farklı olabilir. Spor bilimleri fakültesinde öğrenim gören öğrencilerin de mevcut stres düzeyleri onların spora bağlılıklarını etkileyebilir. Amaç: Bu araştırmada spor bilimleri fakültesi öğrencilerinin algılanan stres düzeyleri ile spora bağlılık düzeyleri arasında ilişkinin olup olmadığı incelemek amaçlanmıştır.

Yöntem:
Araştırmaya Spor bilimleri fakültesinde öğrenim gören 208 (kadın:00, erkek: 108) öğrenci gönüllü olarak katılmıştır. Araştırmada veri toplama aracı olarak Algılanan Stres Ölçeği ve Spora Bağlılık Ölçeği kullanılmıştır. Verilerin analizinde frekans (n), ortalama ($\bar{x}$) ve standart sapma (ss) kullanılmıştır. Normal dağılım analizi sonucuna göre Independent samples t test, One-Way ANOVA ve Pearson's korelasyon analizi kullanılmıştır. Tüm analizler Jamovi (2.3.21.0) istatistik programında %95 güven aralığı ve 0,05 anlamlılık düzeyinde yapılmıştır.

Bulgular:
Katılımcıların spora bağlılık düzeyleri incelendiğinde erkeklerin kadınlardan, spor dalı olanların olmayanlara göre istatistiksel açıdan daha yüksektir ($p<0,05$). Katılımcıların algılanan stres düzeyi ile spora bağlılık düzeyleri arasında negatif yönde zayıf düzeyde anlamlı ilişki tespit edilmiştir ($p<0,05$). Katılımcıların spora bağlılık odaklanma ve dinç olma alt boyut puanları ile algılanan stres özyeterlilik alt boyut puanları arasında negatif yönde zayıf düzeyde anlamlı ilişki tespit edilmiştir ($p<0,05$).

Sonuç:
Spor bilimleri fakültesi öğrencilerinin spora bağlılık düzeyleri, spor branşına sahip olma durumları ve cinsiyete göre değişmektedir. Öğrencilerin algılanan stres düzeyleri arttıkça spora bağlılık düzeyleri azalmaktadır denebilir. İleride yapılacak olan çalışmalarda öğrencilerin algılanan stres seviyesini azaltmaya yönelik uygulamalı çalışmaların yapılması tavsiye edilebilir.

Anahtar Kelimeler: STRES - SPORA BAĞLILIK - ÖĞRENCİ

AN INVESTIGATION OF THE PERCEIVED STRESS LEVELS AND SPORTS COMMITMENT LEVELS OF THE STUDENTS OF THE FACULTY OF SPORTS SCIENCES

Introduction and Aim:
In today's conditions, the word stress is constantly used in everyday colloquial language. The source of stress for each individual may be different, and the stress level may also be different. The current stress levels of students studying at the faculty of sports sciences may also affect their commitment to sports. Purpose: In this study, it was aimed to investigate whether there is a relationship between the perceived stress levels of the students of the faculty of sports sciences and the levels of commitment to sports.
Method:
208 (female:100, male: 108) students studying at the faculty of sports Sciences participated in the research voluntarily. In the research, the Perceived Stress Scale and the Sports Commitment Scale were used as data collection tools. Frequency (n), mean (x) and standard deviation (sd) were used in the analysis of the data. According to the results of the normal distribution analysis, independent samples t test, One-Way ANOVA and Pearson's correlation analysis were used. All analyses were performed in Jamovi (2.3.21.0) statistical program with 95% confidence interval and 0.05 significance level.
Findings:
When the level of commitment to sports of the participants was examined, men's commitment to sports was statistically higher than that of women, and those who had sports branches compared to those who did not ($p<0.05$). A negative and weakly significant relationship was found between the perceived stress level of the participants and the levels of commitment to sports ($p<0.05$). It was found that a negative and weakly significant relationship was found between the participants' sports commitment, focus and vigorous activity sub-dimension scores and perceived stress self-efficacy sub-dimension scores ($p<0.05$).
Conclusion:
The level of commitment to sports of the students of the faculty of sports sciences varies according to their status of having a sports branch and gender. It can be said that as the perceived stress levels of students increase, their level of commitment to sports decreases. It may be recommended to carry out practical studies aimed at reducing the perceived stress level of students in future studies.

Keywords: STRESS - COMMITMENT OF SPORT - STUDENT

Oral Presentation

FRİLUFTSLİV PERSPEKTİFİNDE AÇIK ALAN REKREASYONU KATILIM DENEYİMİ

Adı Soyadı	Kurumu	Eposta Adresi
ELVAN DENİZ YUMUK	ALANYA ALAADDİN KEYKUBAT ÜNİVERSİTESİ	deniz.yumuk@alanya.edu.tr
HAMDİ ALPER GÜNGÖRMÜŞ	ALANYA ALAADDİN KEYKUBAT ÜNİVERSİTESİ	hamdi.gungormus@alanya.edu.tr
MELTEM KARAKILIÇ	**ALANYA ALAADDİN KEYKUBAT ÜNİVERSİTESİ**	**meltemkarakilic196@gmail.com**
ONUR CEYHAN	ALANYA ALAADDİN KEYKUBAT ÜNİVERSİTESİ	onur.ceyhan@alanya.edu.tr

Giriş Amaç:
Friluftsliv İskandinav Açık Alan Yaşamı Felsefesi olarak doğa ile iç içe olmanın, onun bir parçası olarak hareket etmenin ve bu yaşam biçimini sürekli bir deneyim olarak görmenin bir yolu olarak tanımlanabilir. Friluftsliv bazı temel prensiplere sahiptir. Bunlar; doğaya saygı, sadelik ve öz-yeterlik, deneyim ve yaparak öğrenme, dayanıklılık ve adaptasyon ve topluluk ve paylaşım kültürü olarak tanımlanmaktadır. Bu prensipler ise dört bileşen ile ifade edilmektedir. Bunlar sırasıyla; fiziksel aktivite ve dayanıklılık, doğa farkındalığı ve çevreyi koruma, bireysel ve sosyal gelişim ve eğitimsel ve pedagojik boyuttur. Buradan hareketle mevcut çalışmanın amacı, serbest zamanlarında açık alan rekreasyon etkinlikleri ile ilgilenen bireylerin deneyimlerinin Friluftsliv perspektifinde değerlendirilmesidir.
Yöntem:
Çalışmada açık alan rekreasyonu katılımcılarının friluftsliv perspektifinde deneyimlerini ortaya koymak üzere nitel araştırma yöntemlerinden olgu bilim deseninde görüşme soruları kullanılmıştır. 12 katılımcının algılarına yönelik yarı-yapılandırılmış sorular ve bir adet mecaz sorusu yer almaktadır. Katılımcılardan elde edilen ses kayıtları transkripte edilmiştir. Elde edilen verilerin tanımlayıcı ve içerik analizleri gerçekleştirilmiştir.
Bulgular:
Friluftsliv perspektifinde katılımcılardan elde edilen veriler incelendiğinde, “fiziksel aktivite ve dayanıklılık teması”, “doğa farkındalığı teması”, “bireysel gelişim teması” ve “eğitimsel boyut teması”nın ortaya çıktığı görülmektedir. Mecazlı cevapların analizi ise sonucu ortaya çıkan metaforların “özgürlük”, “dayanıklılık, “adaptasyon”, “huzur” ve “gelişim” temalarını ortaya çıkardığı görülmüştür.
Sonuç:
Sonuç olarak, serbest zamanlarını açık alan rekreasyonu yaparak geçiren bireylerin friluftsliv perspektifinde değerlendirildiğinde temel prensipleri karşılayan bir tutumları olduğu görülmüştür. Bu bağlamda, bireylerin küçük yaşlarda açık alan yaşamına entegre olabilmelerini sağlayacak açık alan eğitimlerinin verilmesi ve açık alan rekreasyon alanlarının bireylerin kullanımına uygun hale getirilmesi önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: AÇIK ALAN REKREASYONU - FRİLUFTSLİV - DOĞA VE MACERA

OUTDOOR RECREATION PARTICIPATION EXPERIENCE FROM THE PERSPECTIVE OF FRILUFTSLIV

Introduction and Aim:
Friluftsliv can be defined as a philosophy of Scandinavian outdoor living, which emphasizes being in harmony with nature, acting as a part of it, and viewing this lifestyle as a continuous experience. Friluftsliv has some fundamental principles, which are defined as respect for nature, simplicity and self-efficacy, experience and learning by doing, resilience and adaptation, and a culture of community and sharing. These are expressed through four components: physical activity and resilience, nature awareness and environmental protection, individual and social development, and educational and pedagogical aspects. Therefore, the aim of the current study is to evaluate the experiences of outdoor recreation participants in terms of friluftsliv perspective.
Method:
In the study, qualitative research methods were used in a phenomenological design to reveal the experiences of outdoor recreation participants from the Friluftsliv perspective. Semi-structured questions were posed to 12 participants regarding their perceptions, along with one metaphorical question. Audio recordings obtained from the participants were transcribed. Descriptive and content analyses of the data were conducted.
Findings:
When examining the data obtained from participants from the Friluftsliv perspective, it was found that the themes of "physical activity and resilience," "nature awareness," "individual development," and "educational aspects" emerged. The analysis of metaphorical responses revealed that the resulting metaphors highlighted the themes of "freedom," "resilience," "adaptation," "peace," and "development."
Conclusion:
In conclusion, it was observed that individuals who spend their leisure engaging in outdoor recreation exhibit attitudes that align with the fundamental principles of Friluftsliv. In this context, it is recommended to provide outdoor education that enables individuals to integrate into outdoor living from a young age and to make outdoor recreation areas suitable for individuals' use.

Keywords: OUTDOOR RECREATION - FRILUFTSLIV - NATURE AND ADVENTURE

Oral Presentation

TAEKWONDO SPORCULARINDA EGZERSİZ BAĞIMLILIĞI VE TÜKENMİŞLİK DÜZEYLERİNİN İNCELENMESİ

Adı Soyadı	Kurumu	Eposta Adresi
ALİ ATA	İSTANBUL ÜNİVERSİTESİ-CERRAHPAŞA	aata2504@gmail.com
CEMAL GÜLER	**İSTANBUL ÜNİVERSİTESİ-CERRAHPAŞA**	**cemal.guler95@gmail.com**
SELÇUK BORA ÇAVUŞOĞLU	İSTANBUL ÜNİVERSİTESİ-CERRAHPAŞA	boracavusoglu@windowslive.com

Giriş Amaç:
Egzersiz bağımlılığı, sporcuların antrenman yapma isteğini kontrol altında tutamaması ve aşırı egzersizin fiziksel ve psikolojik tükenmişliğe neden olması sonucu ortaya çıkan bir olgudur. Bireyin bedensel ve ruhsal açıdan kendine aşırı yüklenmesi, zamanla yetersizlik duygusunun ortaya çıkmasına neden olabilir. Bu dönemde hissedilen zihinsel ve fiziksel tükenmişlik bireyin motivasyonunu ve işlevselliğini olumsuz etkileyebilmektedir. Bu kapsamda araştırmanın amacı, taekwondo sporcularının sosyo demografik özelliklere göre egzersiz bağımlılığı ile tükenmişlik düzeyleri incelenmesidir.
Yöntem:
Araştırmada olasılıksız örneklem yöntemlerinden amaçlı örneklem yöntemi kullanılarak İstanbul'da taekwondo sporuyla ilgilenen 99'u erkek 161'i kadın olmak üzere toplam 260 sporcu çalışmaya dahil edilmiştir. Araştırmada betimsel tarama modeli kullanılmıştır. Çalışmada kişisel bilgi formuna ek olarak katılımcıların egzersiz bağımlılık düzeylerinin belirlemek için Terry ve ark. (2004) tarafından geliştirilen Aydın ve ark. (2023) tarafından Türkçeye uyarlanan Egzersiz Bağımlılığı Envanteri ile Raedeke ve Smith (2001) tarafından geliştirilen Kelecek ve ark. (2016) tarafından Türkçeye uyarlanan Sporcu Tükenmişlik Ölçeği kullanılmıştır. Araştırmada veriler elde edilirken katılımcıların sosyo demografik özelliklerini belirlemek için yüzde ve frekans analizleri kullanılmıştır. Normallik testi için skewness ve kurtosis analizi yapılmış ve verilerin normal dağılım gösterdiği tespit edilmiştir. Bu bağlamda parametrik testlerden bağımsız örneklem t-testi ve one-way anova testleri uygulanmıştır. Ölçek alt boyutları arasındaki ilişkiyi tespit etmek için pearson korelasyon analizi kullanılmıştır.
Bulgular:
Katılımcıların cinsiyet ve eğitim durumuna göre egzersiz bağımlılığı ve tükenmişlik düzeyleri arasında anlamlı farklılık tespit edilmemiştir. Haftalık antrenman süresine göre sporcu tükenmişlik ölçeğinde duyarsızlaşma alt boyutu ile egzersiz bağımlılığı arasında anlamlı farklılık tespit edilmiştir. Diğer yandan duyarsızlaşma alt boyutu ile egzersiz bağımlılığı arasında anlamlı ilişki bulunmuştur.
Sonuç:
Sonuç olarak araştırmaya katılan bireylerin sosyo demografik özelliklerine göre egzersiz bağımlılığı ve tükenmişlik düzeyleri farklılık göstermektedir. Buna göre cinsiyet, eğitim durumu, haftalık antrenman süresi gibi faktörler bireylerin egzersiz alışkanlıklarını ve tükenmişlik düzeylerinin değişebileceğini göstermektedir. Özellikle yoğun antrenman yapan sporcuların daha yüksek egzersiz bağımlılığı riski taşıdığı ve bu durumun zamanla tükenmişlik seviyelerini artırabileceği düşünülebilir.

Anahtar Kelimeler: SPORCU - BAĞIMLILIK - TÜKENMİŞLİK

INVESTIGATION OF EXERCISE DEPENDENCE AND BURNOUT LEVELS IN TAEKWONDO ATHLETES

Introduction and Aim:
Exercise addiction is a phenomenon that occurs when athletes cannot control their desire to train and excessive exercise causes physical and psychological exhaustion. Overloading the individual physically and mentally can cause a feeling of inadequacy over time. Mental and physical exhaustion felt during this period can negatively affect the individual's motivation and functionality. In this context, the aim of the research is to examine the exercise addiction and exhaustion levels of taekwondo athletes according to their socio-demographic characteristics.
Method:
In the research, a total of 260 athletes, 99 male and 161 female, who are interested in taekwondo sports in Istanbul, were included in the study using the purposive sampling method, one of the non-probability sampling methods. The descriptive scanning model was used in the research. In addition to the personal information form, the Exercise Addiction Inventory developed by Terry et al. (2004) and adapted to Turkish by Aydın et al. (2023) and the Athlete Burnout Scale developed by Raedeke and Smith (2001) and adapted to Turkish by Kelecek et al. (2016) were used to determine the exercise addiction levels of the participants. Percentage and frequency analyzes were used to obtain data in the research to determine the socio-demographic characteristics of the participants. For normality test, skewness and kurtosis analysis were performed and it was determined that the data showed normal distribution. In this context, independent sample t-test and one-way anova tests were applied from parametric tests. Pearson correlation analysis was used to determine the relationship between the scale sub-dimensions.
Findings:
No significant difference was found between the exercise addiction and burnout levels according to the gender and education status of the participants. A significant difference was found between the desensitization sub-dimension and exercise addiction in the athlete burnout scale according to the weekly training duration. On the other hand, a significant relationship was found between the desensitization sub-dimension and exercise addiction.
Conclusion:
As a result, exercise addiction and burnout levels differ according to the socio-demographic characteristics of the individuals participating in the study. Accordingly, factors such as gender, education status, and weekly training duration indicate that individuals' exercise habits and burnout levels may change. It can be thought that athletes who train intensively in particular have a higher risk of exercise addiction and that this situation may increase their burnout levels over time.

Keywords: ATHLETE - ADDICTION - BURNOUT

Oral Presentation

TURİSTLERİN REKREASYONEL KATILIMLARINDA TUR REHBERLERİNİN ROLÜ

Adı Soyadı	Kurumu	Eposta Adresi
RIDVAN ŞAHİN	**BİLECİK ŞEYH EDEBALİ ÜNİVERSİTESİ**	**ridvan.sahin@bilecik.edu.tr**
MEHPARE TOKAY ARGAN	BİLECİK ŞEYH EDEBALİ ÜNİVERSİTESİ	mehpare.argan@bilecik.edu.tr
SAMET KARAHAN	BİLECİK ŞEYH EDEBALİ ÜNİVERSİTESİ	samet.karahan@bilecik.edu.tr

Giriş Amaç:
Turizm ve rekreasyon, bireylerin tatil süreçlerinde önemli rol oynayan iki temel kavramdır. Rekreasyon, bireylerin boş zamanlarını değerlendirerek fiziksel ve ruhsal bütünlüklerini yeniden kazanmalarını sağlayan bir süreçtir. Seyahat eden bireyler için rekreasyon, yalnızca eğlence ve dinlenme aracı değil, aynı zamanda sosyal etkileşimi destekleyen ve destinasyon deneyimini zenginleştiren bir unsurdur. Bu süreçte turist rehberleri, rekreasyonel faaliyetlerin düzenlenmesi ve yönetilmesinde kritik bir rol üstlenmektedir. Rehberler, tur programlarını çeşitlendirerek turistlerin aktif katılımını teşvik eden etkinlikleri tasarlamakta ve uygulamaktadır. Bu çalışma, turist rehberlerinin rekreasyonel faaliyetler yoluyla turist deneyimlerini nasıl yönlendirdiğini ve turun genel akışına etkisini incelemeyi amaçlamaktadır.
Yöntem:
Bu çalışmada, tur rehberlerinin rekreatif açıdan turistlerin deneyimlerini nasıl şekillendirdiğini ortaya koymak için nitel yöntemlerden derinlemesine görüşme tekniği kullanılmıştır. Derinlemesine görüşme, bir kişinin düşüncelerini, hislerini, deneyimlerini ve inançlarını anlamak amacıyla yapılan kapsamlı ve detaylı bir görüşme tekniğidir. Bu yöntem ile turist rehberlerinin turlardaki rolünü anlamak ve daha kapsamlı veri toplamak için seçilmiştir. Çalışmanın evrenini Türkiye'de turist rehberi kokartı olan ve aktif olarak rehberlik yapan turist rehberleri oluşturmaktadır. Veri toplamak amacıyla turist rehberlerine ulaşmak için kartopu örnekleme yöntemi kullanılmıştır. Kartopu örnekleme yöntemi özellikle zor erişilen ya da az sayıda bulunan bir gruptan veri toplamak için kullanılan bir örnekleme yöntemidir. Toplamda kokartı olan ve aktif olarak turist rehberliği yapan dokuz kişi ile görüşme yapılmıştır. Elde edilen veriler deşifre edilmiştir. Verilerin geçerlilik güvenilirlik kriterleri dikkate alınarak temaların belirlenmesinde tematik analiz yöntemi kullanılmıştır. Bu yöntemle önemli temalar, örüntüler ve anlamlı kalıplar ortaya konmaya çalışılmıştır.
Bulgular:
Turist rehberleri, turistlerin tur sürecindeki rekreasyonel deneyimlerini zenginleştirerek seyahat tatminlerini artırmaktadır. Turist profiline uygun planlama, turun başarısında belirleyici bir faktördür. Genç turistler için macera ve sosyalleşmeye yönelik etkinlikler, kültürel turistler için derinlemesine anlatımlar ve keşif odaklı deneyimler sunulmaktadır. Turların monotonlaşmasını önlemek için rekreatif faaliyetlere geniş yer verilmektedir. Farklı bölgelerde, destinasyonun sunduğu doğal, kültürel ve tarihi özelliklere uygun olarak planlanan rekreatif faaliyetler, turun akışını daha dinamik ve keyifli hale getirmektedir. Sosyal medya popülerliği de tur programlarını şekillendiren önemli bir faktördür. Rehberler, tur sırasında serbest zamanları planlayarak, turistlerin destinasyonda daha bilinçli ve aktif vakit geçirmelerine olanak tanımaktadır. Olumlu ve olumsuz deneyimlerde ise rehberler grup motivasyonunu korumak, alternatif rotalar oluşturmak ve hava koşulları gibi beklenmedik durumlarda çözüm üretmek için önemli bir rol üstlenmektedir. Böylece rehberler, rekreatif etkinliklerle turistlerin seyahatlerini unutulmaz hale getirmektedir.
Sonuç:
Bu çalışma, turist rehberlerinin turistlerin rekreasyonel faaliyetlere katılımında ve seyahat deneyimlerinin şekillenmesinde kritik bir role sahip olduğunu ortaya koymaktadır. Rehberler, turistlerin yaş, kültürel altyapı, ilgi alanları ve beklentilerine göre tur programlarını şekillendirerek turun monotonlaşmasını önlemekte, etkinlik çeşitliliği sağlayarak destinasyonu daha bilinçli ve anlamlı keşfetmelerini desteklemektedir. Turistlerin boş zamanlarını daha verimli kullanmaları için kişiselleştirilmiş önerilerle yerel kültür ve yaşamla bağ kurmalarını sağlamakta, beklenmedik durumlarda hızlı ve esnek çözümler geliştirerek olumsuz deneyimleri en aza indirmektedir. Sonuç olarak, rehberlerin bu aktif yönlendirme ve planlama rolleri, turist memnuniyetini ve seyahat deneyimlerinin kalitesini önemli ölçüde artırmaktadır.

Anahtar Kelimeler: REKREASYON - TURİST REHBERLİĞİ - TUR PLANLAMA

THE ROLE OF TOUR GUIDES IN TOURISTS' RECREATIONAL PARTICIPATION

Introduction and Aim:
Tourism and recreation are two fundamental concepts that play a significant role in individuals' vacation experiences. Recreation is a process that allows individuals to restore their physical and mental well-being by engaging in leisure activities. For travelers, recreation is not only a means of entertainment and relaxation but also a key element that enhances social interaction and enriches the destination experience. In this process, tour guides play a critical role in organizing and managing recreational activities. They diversify tour programs by designing and implementing activities that encourage tourists' active participation. This study aims to examine how tour guides shape tourist experiences through recreational activities and their impact on the overall flow of the tour.
Method:
In this study, the qualitative method of in-depth interviewing was utilized to examine how tour guides shape tourists' recreational experiences. An in-depth interview is a comprehensive and detailed technique aimed at understanding a person's thoughts, emotions, experiences, and beliefs. This method was chosen to gain deeper insights into the role of tourist guides during tours and to collect extensive data. The study population consisted of licensed and actively working tour guides in Turkey. The snowball sampling method was employed to reach participants, as it is particularly useful for collecting data from groups that are difficult to access or limited in number. A total of nine licensed and actively working tour guides were interviewed. Data obtained from semi-structured interviews were analyzed using thematic analysis, aiming to identify significant themes, patterns, and meaningful structures.
Findings:
Tour guides enhance tourists' recreational experiences during tours, increasing their overall travel satisfaction. Proper planning tailored to the tourist profile is a key factor in the success of a tour. Adventure and social-oriented activities are offered for young tourists, while in-depth narratives and exploration-focused experiences are provided for cultural tourists. To prevent tours from becoming monotonous, recreational activities are extensively incorporated. Recreational activities planned in different regions, aligned with the destination's natural, cultural, and historical characteristics, make the tour flow more dynamic and enjoyable. The popularity of social media also plays a significant role in shaping tour itineraries. Guides structure free time during tours, allowing tourists to engage with the destination more actively and meaningfully. In both positive and challenging situations, guides play a crucial role in maintaining group motivation, adjusting itineraries, and providing solutions to unexpected circumstances such as weather conditions. Thus, by integrating recreational activities, tour guides help create unforgettable travel experiences for tourists.
Conclusion:
This study reveals that tour guides play a crucial role in tourists' participation in recreational activities and in shaping their overall travel experiences. By tailoring tour programs to tourists' age, cultural background, interests, and expectations, guides prevent monotony, enhance activity diversity, and enable a more conscious and meaningful exploration of destinations. They also facilitate tourists' connection with local culture and daily life through personalized recommendations, helping them make more efficient use of their free time. Additionally, guides develop quick and flexible solutions to unexpected situations, minimizing negative experiences. Ultimately, these active guidance and planning roles significantly enhance tourist satisfaction and improve the quality of travel experiences.

Keywords: RECREATION - TOUR GUIDE - TOUR PLANNING

Oral Presentation

FARKINDAYIM, REKREASYON GELİŞTİRİR! REKREASYON FARKINDALIK VE PSİKOLOJİK İYİ OLUŞ İLİŞKİSİ: SOSYAL YETKİNLİK VE PSİKOLOJİK SAĞLAMLIĞIN SERİ ARACILIK ROLÜ

Adı Soyadı	Kurumu	Eposta Adresi
CEMAL YALÇIN	ANKARA ÜNİVERSİTESİ	cemalyalcin@ankara.edu.tr
MUHİTTİN ALTINDÖKER	KÜTAHYA DUMLUPINAR ÜNİVERSİTESİ	muhittinaltindoker@hotmail.com
BEGÜM YAŞAR SÖNMEZ	GENÇLİK VE SPOR BAKANLIĞI	Begumyasar36@gmail.com
ALAADDİN BOYAR	**MİLLİ EĞİTİM BAKANLIĞI**	**aliboyar@gmail.com**
ALİ YAMAN	MİLLİ EĞİTİM BAKANLIĞI	aliyaman85@gmail.com
HALİL YILDIZ	MİLLİ EĞİTİM BAKANLIĞI	halilyildiz32@hotmail.com

Giriş Amaç:
Ergenlerde rekreasyonel aktivitelere katılımın, pozitif psikoloji açısından iyi oluşlarına olumlu katkılarının olduğu bilinmektedir. Bu açıdan, ergenlerde rekreasyonel aktivitelere katılım farkındalığının sağlanması, sosyal yetkinlik ve psikolojik sağlamlık sayesinde bu faydaların daha da genişleyeceği ve ergenlerin psikolojik iyi oluşlarına pozitif yönde katkı yapacağı ileri sürülebilir. Bu bağlamda çalışmamızın amacı, rekreasyon farkındalığının psikolojik iyi oluş üzerindeki etkisinde, sosyal yetkinlik ve psikolojik sağlamlığın seri aracılık rollerinin incelenmesidir.

Yöntem:
İlişkisel tarama modelindeki araştırmanın çalışma grubunu kolayda örneklem yöntemiyle seçilen 596 kız (%56.1), 466 erkek (%43.9) toplam 1062 (Ortyaş=15.41±0.69) ergen birey oluşturmaktadır. Çalışmada veri toplamak amacıyla "Rekreasyon Farkındalık Ölçeği (RFÖ)", ''Algılanan Sosyal Yetkinlik Ölçeği (ASYÖ)" ''Çocuk ve Genç Psikolojik Sağlamlık Ölçeği (ÇGPSÖ)'' ve ''Stirling Çocuklar için Duygusal ve Psikolojik İyi Oluş Ölçeği (SÇDPİOÖ)'' kullanılmıştır. Parametrik testlerin temel varsayımlarının test edilmesinden sonra, verilerin analizinde tanımlayıcı istatistiklere ek olarak, Pearson korelasyon analizi ve rekreasyon farkındalık ile psikolojik iyi oluş arasında sosyal yetkinlik ve psikolojik sağlamlığın seri aracılık etkisini tespit etmek amacıyla SPSS Process Makro (Model 6) kullanılmıştır.

Bulgular:
Araştırma kapsamında yapılan Pearson korelasyon analiz sonuçlarına göre, RFÖ, ASYÖ, ÇGPSÖ ve SÇDPİOÖ ortalama puanları arasında pozitif yönde bir ilişki bulunmuştur ($p<0.01$). Analiz sonuçlarından elde edilen verilere göre, rekreasyon farkındalığın, psikolojik iyi oluş üzerinde doğrudan etkisinin anlamlı olduğu belirlenmiştir (β = 0,159, %95 GA [0,1112 -0,2076]). Analiz sonuçları incelendiğinde, rekreasyon farkındalığının, psikolojik iyi oluş üzerindeki etkisinin anlamlı olduğu ve bu ilişkide sosyal yetkinlik ve psikolojik sağlamlığın seri aracılık rolünün olduğu tespit edilmiştir (β = 0,063, %95 GA [0,0461 - 0,0831]).

Sonuç:
Genel anlamda, ergenlerde rekreasyon farkındalığının sosyal yetkinlik ve psikolojik sağlamlığı etkilediği ve bu sayede psikolojik iyi oluş düzeylerine pozitif yönde katkı yaptığı ifade edilebilir. Bu çalışmanın literatürde, rekreasyon farkındalık, sosyal yetkinlik, psikolojik sağlamlık ve psikolojik iyi oluş arasındaki ilişkisini bir model olarak ortaya koyan ilk çalışma olması bakımından önem arz ettiği düşünülmektedir. Gelecekteki yapılacak çalışmalarda bu çalışma kapsamında elde edilen sonuçların nedenlerinin derinlemesine analiz edilmesi için farklı modeller üzerinde ve nitel araştırmalarla incelenmesinin faydalı olabileceği ileri sürülebilir. Ayrıca bu araştırmanın, teorik ve pratik sonuçlarının, ergen bireylerin serbest zamanda katıldıkları rekreasyonel aktivitelerden elde ettiği psikolojik faydalar üzerine mevcut literatüre anlamlı katkılar sağlaması beklenmektedir.

Anahtar Kelimeler: REKREASYON FARKINDALIK - PSİKOLOJİK İYİ OLUŞ - SERİ ARACILIK

I AM AWARE, RECREATION IMPROVES! THE RELATIONSHIP BETWEEN RECREATION AWARENESS AND PSYCHOLOGICAL WELL-BEING: THE SERIAL MEDIATING ROLE OF SOCIAL COMPETENCE AND RESILIENCE

Introduction and Aim:
It is well established that participation in recreational activities contributes positively to adolescents' well-being from the perspective of positive psychology. In this regard, it can be argued that fostering awareness of recreational activity participation among adolescents, combined with social competence and resilience, will further enhance these benefits and positively impact their psychological well-being. In this context, the aim of our study is to examine the serial mediating roles of social competence and resilience in the effect of recreational awareness on psychological well-being.
Method:
The study group of this research, designed within the framework of the correlational model, consists of a total of 1,062 adolescent individuals, including 596 girls (56.1%) and 466 boys (43.9%), selected through a convenience sampling method (Mean age = 15.41 ± 0.69). To collect data, the ''Recreational Awareness Scale (RAS),' the ''Perceived Social Competence Scale (PSCS),'' the ''Child and Youth Resilience Measure (CYRM),'' and the ''The Stirling Children's Well-being Scale (SCWBS)'' were utilized. After testing the fundamental assumptions of parametric tests, data analysis involved descriptive statistics, Pearson correlation analysis, and the application of the SPSS Process Macro (Model 6) to examine the serial mediation effect of social competence and resilience on the relationship between recreational awareness and psychological well-being.
Findings:
According to the results of the Pearson correlation analysis conducted within the scope of the study, a positive correlation was found among the mean scores of the RAS, PSCS, CYRM, and SCWBS ($p < 0.01$). The findings indicate that the direct effect of recreation awareness on psychological well-being is significant ($\beta = 0.159$, 95% CI [0.1112 - 0.2076]). Further analysis revealed that recreation awareness significantly influences psychological well-being and that social competence and resilience play a serial mediating role in this relationship ($\beta = 0.063$, 95% CI [0.0461 - 0.0831]).
Conclusion:
Overall, it can be stated that recreational awareness in adolescents influences social competence and resilience, thereby contributing positively to their psychological well-being. This study is considered significant as it is the first to propose a model examining the relationships between recreational awareness, social competence, resilience, and psychological well-being in the literature. Future research may benefit from exploring the underlying reasons for the findings of this study through different models and qualitative research to provide a more in-depth analysis. Furthermore, the theoretical and practical implications of this study are expected to make meaningful contributions to the existing literature on the psychological benefits that adolescents derive from participation in recreational activities during their leisure.

Keywords: RECREATIONAL AWARENESS - PSYCHOLOGICAL WELL-BEING - SERIAL MEDIATION

Oral Presentation

REKREASYONDA TATMİN, KATILIMDA SÜREKLİLİK: KAMPÜS REKREASYON ETKİNLİKLERİ

Adı Soyadı	Kurumu	Eposta Adresi
ABDULLAH DÜĞENCİ	SAKARYA UYGULAMALI BİLİMLER ÜNİVERSİTESİ	adugenci@subu.edu.tr
ESRA ŞİMŞEK	**SAKARYA UYGULAMALI BİLİMLER ÜNİVERSİTESİ**	**esra.simsek2033@gmail.com**
ESRA CÖMERT	SAKARYA UYGULAMALI BİLİMLER ÜNİVERSİTESİ	esracomert@subu.edu.tr
CİHAN AYHAN	SAKARYA UYGULAMALI BİLİMLER ÜNİVERSİTESİ	cihanayhan@subu.edu.tr

Giriş Amaç:
Bireylerin serbest zamanlarında katıldıkları rekreasyonel etkinliklerden elde ettikleri faydalar, serbest zaman tatmin düzeylerini artırarak gelecekteki katılım davranışlarını etkileyebilir. Kampüs rekreasyonu, öğrencilere fiziksel, zihinsel ve sosyal faydalar sunarak onların serbest zaman tatminlerini yükseltmekte ve bu doğrultuda tekrar katılım eğilimlerini şekillendirmektedir. Serbest zaman tatmini yüksek olan bireylerin, aynı aktivitelere tekrar katılma olasılıklarının da daha yüksek olduğu görülmektedir. Bu çalışmanın amacı, kampüs rekreasyon etkinliklerine katılan bireylerin serbest zaman tatmini ile tekrar katılım niyeti arasındaki ilişkiyi inceleyerek, sürdürülebilir rekreasyonel katılımı destekleyen faktörleri ortaya koymaktır.
Yöntem:
Bu araştırmada ilişkisel tarama modeli kullanılmıştır. Araştırma kapsamında, kampüs rekreasyon aktivitelerine katılan bireyler arasından kolayda örnekleme yöntemiyle seçilen 18-33 yaş aralığında (Ort=21.92±2.42) toplam 339 gönüllü katılımcı yer almıştır.Verilerin analizi SPSS paket programı kullanılarak gerçekleştirilmiştir. Öncelikle, normallik sınamaları için çarpıklık (skewness) ve basıklık (kurtosis) değerleri kontrol edilmiş ve verilerin normal dağılım gösterdiği tespit edilmiştir. Tanımlayıcı istatistikler kapsamında, ortalama, standart sapma, minimum ve maksimum değerler hesaplanmıştır. Serbest zaman tatmini ve tekrar katılım niyeti arasındaki ilişkiyi incelemek amacıyla Pearson korelasyon analizi, değişkenler arasındaki yordayıcı ilişkiyi belirlemek için ise regresyon analizi uygulanmıştır. Ek olarak, katılımcıların serbest zaman tatmini ve tekrar katılım niyeti düzeylerinin belirli demografik değişkenlere (örneğin cinsiyet, yaş grupları) göre farklılık gösterip göstermediğini incelemek amacıyla bağımsız gruplar t-testi ve tek yönlü varyans analizi (One-Way ANOVA) gerçekleştirilmiştir.
Bulgular:
Araştırma bulguları, kampüs rekreasyon etkinliklerine katılan bireylerin serbest zaman tatmini ile tekrar katılım niyetleri arasında pozitif ve anlamlı bir ilişki olduğunu göstermiştir. Ayrıca, serbest zaman tatmininin tekrar katılım niyetini anlamlı bir şekilde yordadığı belirlenmiştir. Demografik değişkenlere göre yapılan analizler sonucunda, cinsiyetin serbest zaman tatmini ve tekrar katılım niyeti üzerinde anlamlı bir farklılık oluşturmadığı tespit edilmiştir. Ancak, yaş değişkenine göre serbest zaman tatmini düzeylerinde anlamlı farklılık bulunurken, tekrar katılım niyetinde anlamlı bir farklılık gözlemlenmemiştir.
Sonuç:
Elde edilen bulgular, bireylerin rekreasyonel etkinliklerden elde ettikleri tatmin düzeyinin, gelecekte bu etkinliklere devam etme eğilimlerini artırabileceğini ortaya koymaktadır. Bu doğrultuda, kampüs rekreasyon programlarının bireylerin tatmin düzeylerini yükseltecek şekilde tasarlanması, sürdürülebilir katılımı teşvik etmek açısından önemli bir strateji olarak değerlendirilmektedir.

Anahtar Kelimeler: KAMPÜS REKREASYONU - SERBEST ZAMAN TATMİNİ - TEKRAR KATILIM NİYETİ

SATISFACTION IN RECREATION, CONTINUITY IN PARTICIPATION: CAMPUS RECREATION ACTIVITIES

Introduction and Aim:
The benefits individuals gain from recreational activities in their leisure time can enhance their leisure satisfaction and influence their future participation behaviors. Campus recreation provides students with physical, mental, and social benefits, thereby increasing their levels of leisure satisfaction and shaping their intentions for continued participation. Individuals with higher levels of leisure satisfaction are more likely to participate in the same activities again. This study aims to examine the relationship between leisure satisfaction and re-participation intention among individuals engaged in campus recreation activities, identifying factors that support sustainable recreational participation.

Method:
A relational survey model was employed in this study. The sample consisted of 339 voluntary participants aged between 18 and 33 (Mean = 21.92 ± 2.42), selected using a convenience sampling method among individuals participating in campus recreation activities. Data analysis was conducted using the SPSS software package. First, normality tests were performed by checking skewness and kurtosis values, confirming that the data followed a normal distribution. Descriptive statistics, including mean, standard deviation, minimum, and maximum values, were calculated. To examine the relationship between leisure satisfaction and re-participation intention, Pearson correlation analysis was applied, while regression analysis was conducted to determine the predictive relationship between these variables. Additionally, independent samples t-test and one-way analysis of variance (One-Way ANOVA) were performed to investigate whether leisure satisfaction and re-participation intention differed significantly based on specific demographic variables (e.g., gender, age groups).

Findings:
Research findings have shown a positive and significant relationship between leisure satisfaction and re-participation intention among individuals participating in campus recreation activities. Additionally, leisure satisfaction has been found to significantly predict re-participation intention. Analyses conducted based on demographic variables revealed that gender did not create a significant difference in leisure satisfaction and re-participation intention. However, while a significant difference was found in leisure satisfaction levels based on age, no significant difference was observed in re-participation intention.

Conclusion:
The findings suggest that the level of satisfaction individuals derive from recreational activities can enhance their tendency to continue participating in these activities in the future. Therefore, designing campus recreation programs in a way that increases individuals' satisfaction levels can be considered a key strategy for promoting sustainable participation.

Keywords: KAMPUS RECREATION - LEISURE SATISFACTION - RE-PARTICIPATION INTENTION

Oral Presentation

DOĞANIN RİTMİYLE DANS EDİN: KAMPÇILIK DENEYİMLERİ

Adı Soyadı	Kurumu	Eposta Adresi
BERNA ÖNCÜL	**DOKUZ EYLÜL ÜNİVERSİTESİ**	**elaberna3@hotmail.com**
DUYGU BATI	DOKUZ EYLÜL ÜNİVERSİTESİ	bati.duygu@gmail.com
PELİN AVCI	DOKUZ EYLÜL ÜNİVERSİTESİ	avcipelin.1987@gmail.com

Giriş Amaç:
Giriş: Doğa turizminin önemli bir bileşeni olan kampçılık, bireylerin doğayla iç içe vakit geçirmelerine olanak tanıyan bir açık hava etkinliğidir. Geçici barınaklar, özellikle çadırlar kullanılarak gerçekleştirilen kampçılık, bireylere fiziksel aktivitede bulunma, doğayla bütünleşme ve sosyal etkileşimlerini artırma fırsatı sunmaktadır. Amaç: Bu araştırma, bireylerin kampçılığı tercih etme nedenlerini analiz ederek kamp deneyimlerinin fiziksel, psikolojik ve sosyal boyutlarını incelemeyi amaçlamaktadır. Nitel araştırma yöntemi kullanılarak katılımcıların kampçılığa dair algıları, motivasyonları ve beklentileri değerlendirilmiştir.
Yöntem:
Yöntem: Araştırmada, nitel veri toplama tekniklerinden yarı yapılandırılmış görüşme yöntemi kullanılmıştır. Çalışma grubu, Dokuz Eylül Üniversitesi'nde öğrenim gören ve profesyonel kamp deneyimine sahip 24 bireyden oluşmaktadır. Katılımcılarla ortalama 30 dakikalık bireysel görüşmeler gerçekleştirilmiş, ses kayıtları alınmış ve transkripsiyon işlemi tamamlanmıştır. Elde edilen veriler, MAXQDA24 yazılımı ile içerik analizi yöntemi kullanılarak analiz edilmiştir. Kodlama sürecinde üç farklı alan uzmanı tarafından kodlayıcılar arası uzlaşma sağlanmıştır. Çalışmada hiyerarşik kodlama yöntemi benimsenmiş ve analiz süreci görsel temsillerle desteklenmiştir.
Bulgular:
Bulgular: Araştırma bulguları, "Kampçılık Deneyimleri" teması altında sekiz temel kategoriye ayrılmıştır: Aktiviteler, alışveriş, kamp alanı ve zaman tercihi, kamp yapma motivasyonları, sağlık sorunları, deneyim kazanma, ulaşım araçları ve yaşam kalitesi. Çalışma kapsamında toplam 55 kod ve 40 alt kod belirlenmiştir. Bulgular, katılımcıların kampçılığı yalnızca bir doğa etkinliği olarak değerlendirmediklerini, aynı zamanda fiziksel, zihinsel ve sosyal kazanımlar elde ettikleri çok yönlü bir deneyim olarak gördüklerini ortaya koymuştur.
Sonuç:
Sonuç: Araştırma sonuçları, bireylerin doğayla baş başa vakit geçirme isteğinin giderek arttığını ve geleneksel tatil seçeneklerine kıyasla daha ekonomik olması nedeniyle kampçılığın popülerlik kazandığını göstermektedir. Kampçılığın doğayla bütünleşme, yeni deneyimler edinme, stres ve şehir yaşamının getirdiği baskılardan uzaklaşma gibi unsurlar doğrultusunda tercih edildiği belirlenmiştir. Ayrıca, bilinçsiz kampçılığın çevresel ve güvenlik açısından riskler barındırabileceği tespit edilmiş, dolayısıyla bu faaliyetlerin sürdürülebilir ve etkin bir şekilde yönetilmesi gerektiği vurgulanmıştır. Bu çalışma, kampçılığın bireyler üzerindeki çok yönlü etkilerini anlamaya yönelik önemli bir katkı sunmakta ve doğa turizmi ile ilgili gelecek politika ve planlamalara rehberlik edebilecek bulgular içermektedir.

Anahtar Kelimeler: KAMPÇILIK - DOĞA TURİZMİ - DOĞAYLA BÜTÜNLEŞME

DANCE WITH THE RHYTHM OF NATURE: CAMPING EXPERIENCES

Introduction and Aim:
Introduction: Camping is an essential component of nature tourism. It is an outdoor activity that allows individuals to spend time in close connection with nature. Camping, typically using temporary shelters, especially tents, enables individuals to engage in physical activities, integrate with nature, and enhance their social interactions. Aim: This study aims to analyze why individuals prefer camping and examine the physical, psychological, and social dimensions of their camping experiences. Using a qualitative research method, participants' perceptions, motivations, and expectations regarding camping have been evaluated.
Method:
Methodology: This research employs semi-structured interviews as a qualitative data collection technique. The study group comprises 24 individuals with professional camping experience studying at Dokuz Eylül University. Each participant engaged in interviews lasting approximately 30 minutes, which were recorded and transcribed. The obtained data were analyzed using MAXQDA24 software through content analysis. Three field experts contributed to the coding process to ensure inter-coder reliability. A hierarchical coding approach was adopted, and the analysis process was enriched with visual representations.
Findings:
Findings: The research findings were categorized under the theme of "Camping Experiences" and divided into eight primary categories: Activities, shopping, campsite and time preferences, reasons for camping, health issues, gaining experience, transportation methods, and quality of life. A total of 55 codes and 40 subcodes were identified within this framework. The findings indicate that participants do not perceive camping solely as a nature-based activity but as a multifaceted experience that provides physical, mental, and social benefits.
Conclusion:
Conclusion: The research results demonstrate that the increasing desire of individuals to spend time in nature, coupled with the high costs of traditional holiday accommodations, has led to the rising popularity of camping. It has been determined that factors such as integrating with nature, acquiring new experiences, escaping stress, and relieving the pressures of urban life influence individuals' preference for camping. Furthermore, the study highlights that unregulated camping practices pose environmental and safety risks, emphasizing the necessity for sustainable and effective management of camping activities. This study provides valuable insights into the multidimensional impacts of camping on individuals and offers findings that may guide future policies and planning in nature tourism.

Keywords: CAMPING - NATURE TOURISM - INTEGRATION WITH NATURE

Oral Presentation

ATLETLERİN SAHİP OLDUKLARI SPOR MÜSABAKASI RUMİNASYON DÜZEYLERİ İLE HEDEF BAĞLILIK DÜZEYLERİ ARASINDAKİ İLİŞKİNİN İNCELENMESİ

Adı Soyadı	Kurumu	Eposta Adresi
MELEK GÜLER	**KARAMANOĞLU MEHMETBEY ÜNİVERSİTESİ**	melekglr@kmu.edu.tr
BAHAR GÜLER	TOKAT GAZİOSMANPAŞA ÜNİVERSİTESİ	baharguler86@hotmail.com

Giriş Amaç:
Atletizm spor dalı tarihte bilinen en eski spor dallarının biri olmasının yanında içerisindeki spor dalları sebebiyle çok kompleksi bir yapıya sahiptir. Atletizm bireysel bir spor olması nedeniyle sporcular, hedefleri doğrultusunda müsabakada başarılı ya da başarısız olmalarını kendilerine atfederler. Bu bağlamda atletlerin spor müsabakasına yönelik sahip oldukları olumsuz düşünceleri ve hedef bağlılık düzeyleri arasındaki ilişki önemlidir. Atletlerin sahip oldukları spor müsabakası ruminasyon (olumsuz düşünce) düzeyleri ile hedef bağlılık düzeyleri arasındaki ilişkinin olup olmadığını incelemektir.
Yöntem:
Araştırmaya 160 atlet (kadın:73, erkek:87) gönüllü olarak katılmıştır. Araştırmada Hedef Bağlılığı ve Spor Müsabakası Ruminasyon Ölçeği kullanılmıştır. Verilerin analizinde frekans (n), ortalama ($\bar{x}$) ve standart sapma (ss) kullanılmıştır. Normal dağılım analizi sonucuna göre bağımsız örneklem t testi, One Way ANOVA testi ile korelasyon analizi kullanılmıştır. Tüm analizler Jamovi (2.3.21.0) istatistik programında %95 güven aralığı ve 0,05 anlamlılık düzeyinde yapılmıştır.
Bulgular:
Atletlerin hedef bağlılık ve ruminasyon düzeyleri puan ortalamalarında atletlerin cinsiyeti, milli sporcu olma ve atletizm branşı ve atletizme başlama nedenine göre farklılık göstermemektedir ($p>0,05$). Aile isteği ile atletizme başlayanların hedef bağlılığı puanları diğer gruplardan anlamlı derecede daha düşüktür ($p<0,05$). Atletlerin yaşları ve antrenman yılı arttıkça hedef bağlılık düzeyleri anlamlı derecede azalmaktadır ($p<0,05$). Atletlerin hedef bağlılık düzeyleri ile spor müsabakası ruminasyon düzeyleri arasında pozitif anlamlı ilişki tespit edilmiştir ($p<0,05$).
Sonuç:
Atletlerin müsabaka ruminasyon düzeyleri artıkça hedef bağlılık düzeyleri de artmaktadır denebilir. İleride yapılacak olan çalışmalarda atletlerin müsabaka öncesi ruminasyon düzeyleri ve hedef bağlılık düzeyleri ile ilişkili olabilecek diğer faktörler araştırılabilir.

Anahtar Kelimeler: ATLETİZM - RUMİNASYON - HEDEF BAĞLILIĞI

INVESTIGATION OF THE RELATIONSHIP BETWEEN SPORTS COMPETITION RUMINATION LEVELS AND GOAL COMMITMENT DECIENCY LEVELS OF ATHLETES

Introduction and Aim:
In addition to being one of the oldest sports branches known in the history of athletics, it has a very complex structure due to the sports branches in it. Since athletics is an individual sport, athletes attribute their success or failure in the competition to themselves in accordance with their goals. In this context, the relationship between the negative thoughts that athletes have towards sports competition and their level of goal commitment is important. It is to examine whether there is a relationship between the sports competition rumination (negative thinking) levels that athletes have and their goal commitment levels.
Method:
160 athletes (female:73, male: 87) participated in the study voluntarily. In the research, Goal Commitment and Sports Competition Rumination Scale were used. Frequency (n), mean (x) and standard deviation (ss) were used in the analysis of the data. According to the results of the normal distribution analysis, independent sample t-test, One Way ANOVA test and correlation analysis were used. All analyses were performed in Jamovi (2.3.21.0) statistical program with 95% confidence December and 0.05 significance level.
Findings:
The athletes' mean scores for goal commitment and rumination did not differ according to the athletes' gender, being a national athlete, athletics discipline and reason for starting athletics ($p>0.05$). The goal commitment scores of those who started athletics at the request of their family were significantly lower than those of the other groups ($p<0.05$). As the age and years of training of the athletes increased, their goal commitment scores decreased significantly ($p<0,05$). A positive significant relationship was found between athletes' goal commitment levels and sport competition rumination levels ($p>0.05$).
Conclusion:
It can be said that as athletes' pre-competition rumination levels increase, their goal commitment levels also increase. Future studies can investigate other factors that may be related to athletes' pre-competition rumination levels and goal commitment levels.

Keywords: ATHLETICISM - RUMINATION - GOAL COMMITMENT

Oral Presentation

CİDDİ SERBEST ZAMANDA KENDİNİ AŞMA: ULTRA TRAİL KATILIMCILARININ DENEYİMLERİ

Adı Soyadı	Kurumu	Eposta Adresi
SENA NUR DOĞUSAN	**İSTANBUL NİŞANTAŞI ÜNİVERSİTESİ**	**sndogusan@hotmail.com**
UMUT DAVUT BAŞOĞLU	İSTANBUL NİŞANTAŞI ÜNİVERSİTESİ	umutbasoglu@gmail.com

Giriş Amaç:
Bu araştırmanın amacı, ciddi serbest zaman aktivitesi olarak ultra trail koşusunu tercih eden bireylerin deneyimlerini Maslow'un ihtiyaçlar hiyerarşisi çerçevesinde derinlemesine incelemektir. Bu kuramsal çerçevede ciddi serbest zaman aktivitesi olarak ultra trail koşularına katılımın bireylerin fizyolojik, güvenlik, sevgi ve aidiyet, saygınlık ve kendini gerçekleştirme temel psikolojik ihtiyaçlarının karşılanmasına ayrıca kendini aşmışlık durumlarına nasıl etki ettiğini anlamak hedeflenmiştir.
Yöntem:
Araştırma yorumlayıcı paradigmada nitel araştırma yaklaşımında, fenomenolojik desende tasarlanmıştır. Çalışma grubu amaçlı örnekleme yöntemlerinden ölçüt örnekleme yöntemi ve kartopu örnekleme yöntemi ile belirlenmiştir. Ölçütler ise 18 yaşın üzerinde olmak ve en az üç ultra trail koşu etkinliğine katılmış olmak olarak sınırlandırılmıştır. Araştırma farklı şehirlerde yaşayan 7 kadın 8 erkek toplamda 15 gönüllü katılımcıyla gerçekleştirilmiştir. Veriler yarı yapılandırılmış görüşme formu kullanılarak bireysel görüşmeler yoluyla toplanmıştır. Görüşmeler sırasında katılımcılara kişisel bilgi formu sorularının yanında, çalışmanın kuramsal çerçevesine göre alan yazın incelenerek oluşturulmuş ve Maslow'un ihtiyaçlar hiyerarşisi (fizyolojik, güvenlik, sevgi ve aidiyet, saygınlık ve kendini gerçekleştirme temel psikolojik ihtiyaçlarını) çerçevesinde sınıflandırılan 18 adet açık uçlu soru yöneltilmiştir. Verilerin analizinde içerik analizi yöntemi kullanılmıştır. Araştırmada bilimsel geçerlik ve güvenirlik için inandırıcılık, aktarılabilirlik, güvenilebilirlik ve doğrulanabilirlik kriterleri temel alınmıştır.
Bulgular:
Yapılan analizler sonucunda kuramsal çerçeveye uygun olarak beş ana tema oluşturulmuştur. Maslow'un ihtiyaçlar hiyerarşisi temel psikolojik ihtiyaçları çerçevesinde oluşturulan birinci tema "Güvenlik: Limitlerini Zorlamak", ikinci tema "Sevgi ve Aidiyet: Doğayla Bütünleşmek", üçüncü tema "Saygınlık: Başarı Tatmini", dördüncü tema "Kendini Gerçekleştirme: Ultra Trail-Günlük Yaşam Benzerliği" ve beşinci tema "Koşuyla Kendini Aşmak" olmuştur. Yapılan analizlere göre katılımcıların günlük hayattaki zorluklarla mücadelede, ultra trail koşu etkinliğinin kendilerine kattığı zorlukları aşma becerilerinden destek aldıkları anlaşılmıştır. Katılımcılar ultra trail etkinlikleriyle kendilerini başarılı ve güçlü hissetmenin kendilerini gerçekleştirme yolunda destekleyici bir unsur olduğunu ifade etmişlerdir.
Sonuç:
Sonuç olarak katılımcılar genel olarak ekonomik refah düzeylerini orta olarak görseler de herhangi bir maddi kaygı taşımadan katılmış oldukları etkinliklerin manevi boyutta kendilerini yüksek derecede tatmin ettiği ve temel psikolojik ihtiyaçlarını karşılamaya destek olduğu anlaşılmaktadır. Ayrıca limitlerini zorlayarak her bir ultra trail etkinliği için belirledikleri hedefler gerçekleştikçe, her seferinde kendilerini aştıklarını belirtmişlerdir.

Anahtar Kelimeler: CİDDİ SERBEST ZAMAN - ULTRA TRAİL - İHTİYAÇLAR HİYERARŞİSİ

SERIOUS LEISURE SELF-TRANSCENDENCE: EXPERIENCES OF ULTRA TRAIL PARTICIPANTS

Introduction and Aim:
The purpose of this research is to deeply examine the experiences of individuals who prefer ultra trail running as a serious leisure activity within the framework of Maslow's hierarchy of needs. In this theoretical framework, it is aimed to understand how participation in ultra trail running as a serious leisure activity affects the satisfaction of individuals' physiological, security, love and belonging, esteem and self-actualization basic psychological needs and also their self-transcendence states.
Method:
The research was designed in a qualitative research approach in the interpretative paradigm and phenomenological design. The study group was determined by the criterion sampling method and snowball sampling method from purposeful sampling methods. The criteria were limited to being over 18 years of age and having participated in at least three ultra trail running events. The research was conducted with a total of 15 volunteer participants, 7 women and 8 men, living in different cities. Data were collected through individual interviews using a semi-structured interview form. During the interviews, in addition to the personal information form questions, 18 open-ended questions were asked to the participants, which were created by reviewing the literature according to the theoretical framework of the study and classified within the framework of Maslow's hierarchy of needs (physiological, security, love and belonging, esteem and self-actualization basic psychological needs). Content analysis method was used in the analysis of the data. The criteria of credibility, transferability, reliability and verifiability were taken as basis for scientific validity and reliability in the research.
Findings:
As a result of the analyses, five main themes were created in accordance with the theoretical framework. The first theme created within the framework of Maslow's hierarchy of needs basic psychological needs was "Security: Pushing Your Limits", the second theme was "Love and Belonging: Integrating with Nature", the third theme was "Esteem: Satisfaction of Success", the fourth theme was "Self-actualization: Ultra Trail-Similarity to Daily Life" and the fifth theme was " Self-Transcendence by Running". According to the analysis, it was understood that the participants received support from their ability to overcome the difficulties that ultra trail running activity brought to them in their daily life struggles. The participants stated that feeling successful and strong with ultra trail activities was a supportive element on their way to self-actualization.
Conclusion:
As a result, although the participants generally considered their economic welfare levels to be moderate, it was understood that the activities they participated in without any financial concerns satisfied them to a high degree in the spiritual dimension and supported them in fulfilling their basic psychological needs. Also they stated that pushed themselves to the limit and surpassed themselves every time as they achieved the goals to set for each ultra trail event.

Keywords: SERIOUS LEISURE - ULTRA TRAIL - HIERARCHY OF NEEDS

Oral Presentation

MACERA REKREASYONU YAPAN BİREYLERDE STRES YÖNETİMİ VE PROAKTİF DAVRANIŞ İLİŞKİSİ

Adı Soyadı	Kurumu	Eposta Adresi
EMİRHAN ŞENGÜL	**ERZİNCAN BİNALİ YILDIRIM ÜNİVERSİTESİ**	**emirhansengul500@hotmail.com**
SONNUR KÜÇÜK KILIÇ	ERZİNCAN BİNALİ YILDIRIM ÜNİVERSİTESİ	sonnur.kucukkilic@erzincan.edu.tr
ERMAN ÖNCÜ	TRABZON ÜNİVERSİTESİ	eoncu@trabzon.edu.tr

Giriş Amaç:
Macera rekreasyonu sırasında karşılaşılan çevresel zorluklar ve beklenmeyen durumların bireylere stres yönetimi ve proaktif davranış geliştirme için fırsatlar sunduğu düşünülmektedir. Bu bağlamda belirsizliklerle dolu bu ortamların, bireyleri, karşılarına çıkabilecek sorunlara önceden hazırlıklı olmaya, riskleri öngörmeye ve çözüm yolları üretmeye teşvik ettiği söylenebilir. Buradan hareketle bu çalışmanın amacı macera rekreasyonu ile uğraşan bireylerin stres yönetimi ve proaktif davranış düzeylerini bazı değişkenlere göre incelemek ve aralarındaki ilişkiyi belirlemektir.
Yöntem:
Araştırmanın çalışma grubunu çeşitli türlerde macera rekreasyonu ile uğraşan 167 (51 kadın, 116 erkek) katılımcı oluşturmuştur. Katılımcıların yaş ortalaması 30.60±8.35'tir. Çalışmada veri toplama aracı olarak 'Stresle Başa Çıkma Yöntemleri Ölçeği (SBÇYÖ)' ve 'Kısaltılmış Proaktif Kişilik Ölçeği (KPKÖ)' kullanılmıştır. Verilerin analizinde; betimsel istatistik yöntemler, t-testi, ANOVA ve Pearson Correlation testleri kullanılmıştır.
Bulgular:
Katılımcıların stres yönetimi ve proaktif kişilik özellikleri orta seviyenin üzerindedir. Araştırma grubunu oluşturan katılımcıların KPKÖ'den aldıkları puanlar cinsiyet, eğitim düzeyi ve aktiviteye katılım süresine göre anlamlı bir şekilde farklılaşmazken; SBÇYÖ'den aldıkları puanlar ise anlamlı bir şekilde farklılaşmaktadır. Öte yandan katılımcıların hem SBÇYÖ hem de KPKÖ'den aldıkları puanlar, gelir ve aktiviteye katılım sıklığına göre anlamlı bir şekilde farklılaşmamaktadır. Katılımcıların ölçeklerden aldıkları puanlar arasındaki korelasyon katsayısı SBÇYÖ'nin alt boyutları ile KPKÖ arasında pozitif yönde düşük ve orta düzeylerde anlamlı ilişkiler olduğunu göstermektedir.
Sonuç:
Araştırma sonuçları, erkek katılımcılar ile eğitim durumu lise olan ve aktivite katılım süresi 3-4 saat arasında olan katılımcıların stres yönetimi algılarının daha yüksek olduğunu göstermektedir. Öte yandan katılımcıların stres yönetimi ve proaktif davranışları, aylık gelir ve aktiviteye katılım sıklığına göre değişmemektedir. Ayrıca katılımcıların proaktif kişilik özellikleri arttıkça stres yönetimi algılarının da arttığı tespit edilmiştir.

Anahtar Kelimeler: MACERA REKREASYONU - STRES YÖNETİMİ - PROAKTİF DÜŞÜNCE

RELATIONSHIP BETWEEN STRESS MANAGEMENT AND PROACTIVE BEHAVIOR IN INDIVIDUALS ENGAGED IN ADVENTURE RECREATION

Introduction and Aim:
It is thought that environmental challenges and unexpected situations encountered during adventure recreation provide individuals with opportunities for stress management and proactive behavior development. In this context, it can be said that these environments full of uncertainty encourage individuals to be prepared for the problems they may encounter, to foresee the risks and to produce solutions. Based on this, the aim of this study is to examine the stress management and proactive behavior levels of individuals engaged in adventure recreation according to some variables and to determine the relationship between them.
Method:
The study group consisted of 167 participants (51 female, 116 male) who were involved in various types of adventure recreation. The mean age of the participants was 30.60±8.35. In the study, 'Coping Response Inventory (CRI)' and 'Proactive Personality Scale (PPS)' were used as data collection tools. Descriptive statistics methods, t-test, ANOVA and Pearson Correlation tests were used in the analysis of the data.
Findings:
The participants' stress management and proactive personality traits were above the middle level. While the scores of the participants in the research group from PPS did not differ significantly according to gender, education level and duration of activity participation; the scores they receive from CRI differed significantly. On the other hand, the scores the participants receive from both CRI and PPS did not differ significantly according to income and frequency of activity participation. The correlation coefficient between the scores the participants receive from the scales shows that there are positive and significant relationships between the sub-dimensions of CRI and PPS at low and medium levels.
Conclusion:
The research results showed that male participants, participants with a high school education and those with an activity participation time of 3-4 hours had higher perceptions of stress management. On the other hand, participants' stress management and proactive behaviors did not change according to monthly income and frequency of activity participation.It was also determined that as the proactive personality traits of the participants increased, their perceptions of stress management also increased.

Keywords: ADVENTURE RECREATION - STRESS MANAGEMENT - PROACTIVE THINKING

Oral Presentation

BEDEN EĞİTİMİ ÖĞRETMENİ ADAYLARINDA EĞİTİM STRESİNİN SERBEST ZAMAN TUTUMUNU YORDAMA ROLÜ

Adı Soyadı	Kurumu	Eposta Adresi
MUSTAFA BARIŞ SOMOĞLU	GÜMÜŞHANE ÜNİVERSİTESİ	barissomoglu@gmail.com
OKAN DEMİR	**GÜMÜŞHANE ÜNİVERSİTESİ**	**okandr61@gmail.com**
BAHAR GÜLER	TOKAT GAZİOSMANPAŞA ÜNİVERSİTESİ	baharguler86@hotmail.com

Giriş Amaç:
Eğitim sürecinde karşılaşılan akademik yük, sınav baskısı ve mesleki belirsizlikler, öğretmen adaylarının stres düzeylerini artırmakta ve bu durum bireylerin serbest zamanlarını değerlendirme biçimlerini etkileyebilmektedir. Bu noktadan hareketle çalışmanın amacı beden eğitimi öğretmeni adaylarının eğitim sürecinde yaşadıkları stresin serbest zaman tutumları üzerindeki yordayıcı rolünü incelemektir.

Yöntem:
Nicel araştırma desenlerinden ilişkisel tarama yöntemi ile gerçekleştirilen bu çalışmanın araştırma grubu 2024-2025 eğitim-öğretim yılı içinde, bahar döneminde üç farklı devlet üniversitesinde eğitim gören beden eğitimi ve spor öğretmeni adayları oluşturmaktadır. Araştırma grubu kolay ulaşılabilir örnekleme yöntemi ile belirlenmiştir. Verilerin toplanmasında, kişisel bilgi formu, eğitim stresi ölçeği (ESÖ) ve boş zaman tutum ölçeği (BZTÖ) kullanılmıştır. Verilere Google formlar aracılığı ile gönüllü katılımcılara ulaşılarak toplanmıştır. Verilerin analizi betimsel istatistik, bağımsız guruplar için t-testi, tek yönlü varyans analizi (ANOVA), pearson korelasyon ve regresyon analizi ile değerlendirilmiştir.

Bulgular:
Analiz sonuçlarına göre katılımcıların eğitim stres düzeylerinin ortalamanın altında ve boş zaman tutum düzeylerin ise ortalamanın üzerinde olduğu saptanmıştır. Katılımcıların eğitim stresi ve boş zaman tutum ölçeği alt boyutlarındaki ortalama puanlarının cinsiyet, boş zaman saatleri ve boş zamanlarında katıldığı etkinlik türüne göre istatistiksel olarak anlamlı farklılıklar gösterdiği tespit edilmiştir. Katılımcıların ESÖ ve BZTÖ alt boyut puanları arasında istatistiksel olarak anlamlı ve negatif yönlü ilişkiler olduğu belirlenmiştir. Yapılan regresyon analizi sonuçlarına göre ise eğitim stresi düzeylerinin boş zaman tutum puanlarındaki toplam varyansın %5,1'ini açıkladığını göstermektedir.

Sonuç:
Sonuç olarak, katılımcıların eğitim stres düzeyi arttıkça boş zaman tutumlarının olumsuz yönde etkilendiği ve katılımcıların boş zaman etkinliklerine yönelik tutumlarının değiştiği söylenebilir. Ayrıca, eğitim stresinin boş zaman tutumları üzerindeki etkisinin düşük düzeyde olmasına rağmen anlamlı olduğu ve bu durumun bireylerin boş zamanlarını değerlendirme biçimlerine yönelik ipuçları sunduğu görülmektedir. Bu bulgular, eğitim stresinin bireylerin boş zaman faaliyetlerine katılım motivasyonlarını ve etkinlik tercihlerini şekillendirebileceğini göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: EĞİTİM STRESİ - SERBEST ZAMAN TUTUMU - BEDEN EĞİTİMİ ÖĞRETMEN ADAYLARI

THE PREDICTIVE ROLE OF EDUCATIONAL STRESS ON LEISURE ATTITUDES IN PHYSICAL EDUCATION TEACHER CANDIDATES

Introduction and Aim:
The academic workload, exam pressure, and professional uncertainties encountered during the education process increase the stress levels of teacher candidates, which can affect how individuals utilize their leisure time. Based on this perspective, the aim of this study is to examine the predictive role of educational stress on the leisure attitudes of physical education teacher candidates.
Method:
This study was conducted using correlational method, one of the quantitative research designs. The research group consists of physical education and sports teacher candidates studying at three different public universities during the spring semester of the 2024-2025 academic year. The research group was determined using a convenience sampling method. Data were collected using a personal information form, the ducational Stress Scale (ESS), and the Leisure Attitude Scale (LAS). The data were obtained through voluntary participation via Google Forms. Data analysis was conducted using descriptive statistics, independent samples t-tests, one-way analysis of variance (ANOVA), Pearson correlation, and regression analysis.
Findings:
Analysis indicated that participants' educational stress levels were below average, while their leisure attitude levels were above average. Significant differences were found in the mean scores of the subdimensions of the Educational Stress Scale (ESS) and the Leisure Attitude Scale (LAS) based on gender, leisure time hours, and the type of activities they engaged in during their leisure time. A statistically significant and negative correlation was identified between the subdimension scores of the ESS and LAS. Furthermore, the results of the regression analysis indicated that educational stress levels explained 5.1% of the total variance in leisure attitude scores.
Conclusion:
In conclusion, it can be stated that as participants' educational stress levels increase, their leisure attitudes are negatively affected, leading to changes in their attitudes toward leisure activities. Additionally, although the effect of educational stress on leisure attitudes is low, it is still significant, providing insights into how individuals evaluate their leisure time. These findings suggest that educational stress may shape individuals' motivation for participating in leisure activities and influence their activity preferences.

Keywords: EDUCATION STRESS - LEISURE ATTITUDES - PHYSICAL EDUCATION TEACHER CANDIDATES

Oral Presentation

ÜNİVERSİTE ÖĞRENCİLERİNİN REKREATİF ETKİNLİKLERE KATILIMLARINI ENGELLEYEN VE KOLAYLAŞTIRAN FAKTÖRLER: BİR FOTOSES ARAŞTIRMASI

Adı Soyadı	Kurumu	Eposta Adresi
İNCİ NUR YENER	**GAZİ ÜNİVERSİTESİ**	**incinuryener@gmail.com**
HALİL SAROL	GAZİ ÜNİVERSİTESİ	hsarol@gazi.edu.tr
KÜBRA DURMUŞ	GAZİ ÜNİVERSİTESİ	kdurmuss95@gmail.com
ZAFER ÇİMEN	GAZİ ÜNİVERSİTESİ	zcimen@gmail.com

Giriş Amaç:
Üniversite öğrencilerinin serbest zamanlarını nasıl değerlendirdiği yaşam kaliteleri üzerinde önemli bir etkiye sahiptir. Üniversite öğrencilerinin serbest zamanlarında gerçekleştirdikleri rekreatif etkinlikler, sosyal becerilerini geliştirme, zihinsel ve fiziksel sağlıklarını geliştirmelerine olanak tanımaktadır. Üniversite öğrencileri bireysel sorumluluklar başta olmak üzere maddi imkanlar ve ulaşım çeşitli sebeplerle rekreatif etkinliklere katılımda zorluk yaşayabilmektedir. Serbest zaman engelleri teorisi, kişilerin rekreatif etkinliklere katılımını etkileyen faktörleri incelemek üzere kullanılan bir teorik çerçevedir. Bu çalışmanın amacı, üniversite öğrencilerinin rekreatif etkinliklere katılımlarını etkileyen faktörler fotoses tekniği kullanılarak incelenmiştir.
Yöntem:
Araştırmanın çalışma grubunu bir devlet üniversitesinde öğrenim gören dokuz (9) üniversite öğrencisi (7 kadın, 2 erkek) oluşturmaktadır. Çalışma grubu, ölçüt örnekleme yöntemi ile seçilmiştir. Veriler, demografik bilgi formu ve ilgili teorik çerçeve kapsamında yarı yapılandırılmış görüşme formu hazırlanarak fotoses tekniği ile toplanmıştır. Fotoğrafların seslendirilmesi olarak ifade edilen fotoses, üniversite öğrencilerinin rekreatif etkinliklere katılımını etkileyen faktörleri daha derinlemesine anlamlandırmak için kullanılmıştır. Katılımcılar ile çevrim içi uygulamalar aracılığıyla görüşmeler yapılmıştır. Toplanan veriler, tematik analiz yöntemiyle analiz edilmiştir. Çalışmanın güvenirlilik hesaplaması için Miles ve Huberman'ın (1994) uyuşum katsayısı kullanılmıştır. Bu kapsamda, uyuşum katsayısının .85 olduğu tespit edilmiştir.
Bulgular:
Tematik analiz yöntemi kapsamında kişisel boyutta, üniversite öğrencilerinin rekreatif etkinliklere katılımında ders programlarının yoğun olmasının ve sakatlanma riski gibi çeşitli engelleyici faktörlerin katılımlarında etkili olduğu görülmektedir. Rekreatif etkinliklere katılımın mutlu olma ve özgüven artışına katkı sağladığı tespit edilmiştir. Kişilerarası boyutta, üniversite öğrencilerinin rekreatif etkinliklere tek başına katılmak istemedikleri ve diğer insanların tercihlerine saygı duyulmamasının katılımı olumsuz etkilediği, üniversite öğrencilerinin rekreatif etkinliklere katılımıyla birlikte yeni arkadaşlar edindikleri ve hoşgörülü olmanın katılımı kolaylaştırdığı aktarılmıştır. Yapısal boyutta, üniversite öğrencilerinin büyükşehirde yaşıyor olmaları sebebiyle rekreasyon alanlarının azalması, maddi yetersizlik yaşamaları ve burs desteğinin yetersiz olması gibi pek çok engelleyici faktörün etkili olduğu tespit edilmiştir. Kampüs ortamında gerçekleştirilen rekreatif etkinlikler kapsamında kendilerini güvende hissettiği ve ring desteğinin sağlanmasının katılımı kolaylaştırdığı tespit edilmiştir.
Sonuç:
Sonuç olarak, üniversite öğrencilerinin rekreatif etkinliklere katılımında yoğun ders programlarının olması, ulaşım, ekolojik ve ekonomik olmak üzere pek çok engelleyici faktörün etkili olduğu sonucuna ulaşılmıştır. Üniversite öğrencilerinin rekreatif etkinliklere katılarak mutlu olma, yeni arkadaşlıklar edinme, arkadaşlık bağlarının güçlenmesi ve diğer bireylere hoşgörülü olmanın rekreatif etkinliklere katılımı artırdığı söylenebilir. Gelecek çalışmalarda, üniversite öğrencilerinin rekreatif etkinliklere katılımında engelleyen ve kolaylaştıran faktörlerle ilgili nicel çalışmalar planlanabilir.

Anahtar Kelimeler: ÜNİVERSİTE ÖĞRENCİLERİ - REKREATİF ETKİNLİKLER - ENGELLEYİCİLER-KOLAYLAŞTIRICILAR

FACTORS FACILITATING AND INHIBITING UNIVERSITY STUDENTS' PARTICIPATION IN RECREATIONAL ACTIVITIES: A PHOTOVOICE RESEARCH

Introduction and Aim:
How university students spend their free time has a significant impact on their quality of life. Recreational activities that university students engage in during their free time allow them to develop their social skills and improve their mental and physical health. University students may have difficulty participating in recreational activities due to various reasons, primarily individual responsibilities, financial means and transportation. The theory of leisure barriers is a theoretical framework used to examine the factors that affect individuals' participation in recreational activities. The purpose of this study is to examine the factors that affect university students' participation in recreational activities using the photovoice technique.
Method:
The study group of the research consists of 9 university students (7 female, 2 male) studying at a state university. The study group was selected using the criterion sampling method. Data were collected using the photovoice technique by preparing a demographic information form and a semi-structured interview form within the scope of the relevant theoretical framework. Photovoice, which is expressed as the vocalization of photographs, was used to gain a deeper understanding of the factors affecting university students' participation in recreational activities. Interviews were conducted with participants via online applications. The collected data were analyzed using thematic analysis method. Miles and Huberman's (1994) coefficient of agreement was used to calculate the reliability of the study. In this context, the coefficient of agreement was determined to be .85.
Findings:
Within the scope of the thematic analysis method, it is seen that various inhibitory factors such as intensive course schedules and risk of injury are effective in the participation of university students in recreational activities in the personal dimension. It has been determined that participation in recreational activities contributes to happiness and self-confidence. In the interpersonal dimension, it has been stated that university students do not want to participate in recreational activities alone and that the lack of respect for other people's preferences negatively affects participation, university students make new friends with their participation in recreational activities and being tolerant facilitates participation. In the structural dimension, it has been determined that many inhibitory factors such as the decrease in recreational areas due to university students living in a metropolitan city, their financial inadequacy and insufficient scholarship support are effective. It has been determined that they feel safe within the scope of recreational activities carried out in the campus environment and that the provision of ring support facilitates participation.
Conclusion:
As a result, it was concluded that many factors such as intensive class schedules, transportation, ecological and economic factors are effective in the participation of university students in recreational activities. It can be said that university students' happiness, making new friends, strengthening friendships and being tolerant to other individuals by participating in recreational activities increase their participation in recreational activities. In future studies, studies on coping strategies as well as factors that are effective in the participation of university students in recreational activities can be planned.

Keywords: UNIVERSITY STUDENTS - RECREATIONAL ACTIVITIES - BARRIERS-FACILITATORS

Oral Presentation

FOMO'NUN KARANLIK YÜZÜ: SOSYAL BAĞLILIK VE ALGILANAN STRES

Adı Soyadı	Kurumu	Eposta Adresi
BÜLENT GÜRBÜZ	ANKARA ÜNİVERSİTESİ	bulentgurbuz@gmail.com
TÜLAY AVCI TAŞKIRAN	**NEVŞEHİR HACI BEKTAŞ VELİ ÜNİVERSİTESİ**	**tulayavcitaskiran@gmail.com**
ERMAN ÖNCÜ	TRABZON ÜNİVERSİTESİ	eoncu@trabzon.edu.tr

Giriş Amaç:
Dijital medya ve sosyal ağların yaygınlaşmasıyla birlikte, bireylerin sosyal medyayı kullanma biçimlerinde önemli değişimler meydana gelmiştir. Sosyal bağ kurma ihtiyacı fiziksel ortamdan sanal dünyaya evrilirken, "gelişmeleri kaçırma korkusunun" (GKK) bireylerin sosyal bağlarını güçlendirmek amacıyla sürekli çevrimiçi olma ihtiyacı hissetmelerine neden olabileceği düşünülmektedir. Ayrıca, GKK'nın sosyal bağlılık ile algılanan stres düzeylerini de etkileyebileceği öngörülmektedir. Bu doğrultuda, çalışmanın amacı serbest zaman bağlamında gelişmeleri kaçırma korkusu ve algılanan stres ilişkisinde sosyal bağlılığın aracılık rolünün incelenmesidir.
Yöntem:
İlişkisel tarama modeliyle tasarlanan araştırmaya toplam 322 (Ortyaş = 23.73 ± 5.83) üniversite öğrencisi katılmıştır. Kolayda örnekleme yöntemi ile seçilen katılımcılar demografik bilgi formu, serbest zaman etkinlikleri bağlamında "Gelişmeleri Kaçırma Korkusu Ölçeği (GKKÖ)", "Sosyal Bağlılık Ölçeği (SBÖ)" ve "Algılanan Stres Ölçeğini (ASÖ)" cevaplamışlardır. Ölçüm araçlarının Cronbach Alpha iç tutarlık katsayıları, bileşik güvenirlik (BG) ve ortalama açıklanan varyans (OAV) katsayıları hesaplanmış, ölçekler arasındaki ilişki Pearson korelasyon analiziyle incelenmiştir. Ayrıca gözlenen ve gözlenmeyen değişkenler arasındaki nedensel ilişki yapısal eşitlik modeliyle (YEM) test edilmiştir.
Bulgular:
Pearson korelasyon analiz sonuçları "GKKÖ", "SBÖ" ve "ASÖ" ortalama puanları arasında pozitif yönde anlamlı ilişkiler olduğunu göstermiştir ($p<0.01$). YEM analiz sonuçlarına göre gelişmeleri kaçırma korkusunun, sosyal bağlılık (βGKKÖ-SBÖ = 0.44; $p<0.01$) ve algılanan stres üzerinde (βGKKÖ-ASÖ = 0.17; $p<0.05$), sosyal bağlılığın da algılanan stres (βSBÖ-ASÖ = 0.32; $p<0.01$) üzerinde doğrudan pozitif bir etkiye sahip olduğu görülmüştür. Ayrıca gelişmeleri kaçırma korkusunun algılan stres üzerindeki etkisinde sosyal bağlılığın kısmi aracılılık rolü üstlendiği (βGKKÖ-SBÖ-ASÖ = 0.14) ve toplam etkinin 0.31 olduğu tespit edilmiştir.
Sonuç:
Araştırma sonuçları gelişmeleri kaçırma korkusunun artmasıyla birlikte sosyal bağlılık ve algılanan stresin de arttığını ortaya koymuştur. Bu bulgular, bireylerin dijital ortamdaki etkileşimlerinin psiko-sosyal süreçlerle nasıl ilişkili olduğunu anlamak açısından teorik bir katkı sunmaktadır. Uygulamada ise, bireylerin serbest zamanlarını daha bilinçli bir şekilde yönetmelerini teşvik eden müdahalelerin, sağlıklı sosyal bağlar kurmalarına ve stres seviyelerini daha etkin kontrol etmelerine yardımcı olabileceği değerlendirilmektedir.

Anahtar Kelimeler: GELİŞMELERİ KAÇIRMA KORKUSU - SOSYAL BAĞLILIK - ALGILANAN STRES

THE DARK SIDE OF FOMO: SOCIAL CONNECTEDNESS AND PERCEIVED STRESS

Introduction and Aim:
The widespread use of digital media and social networks has led to significant changes in how individuals engage with social media. As the need for social connection shifts from physical environments to the virtual world, the fear of missing out (FoMO) may drive individuals to stay constantly online to strengthen their social ties. Moreover, FoMO is expected to influence social connectedness and perceived stress levels. In this context, the aim of the study was to examine the relationship between fear of missing out, social connectedness and perceived stress in the context of leisure time.

Method:
A total of 322 university students (Mage = 23.73 ± 5.83) participated in the study, which was designed using a correlational model. Participants selected with the convenience sampling method answered the demographic information form, "Fear of Missing Out Scale (FoMOS)", "Social Connectedness Scale (SCS)" and "Perceived Stress Scale (PSS)" in the context of leisure activities. Cronbach Alpha internal consistency coefficients, composite reliability (CR) and average variance extracted (AVE) values of the measurement tools were calculated. The relationships between the scales were examined using Pearson correlation analysis. Additionally, the causal relationships between observed and latent variables were tested using structural equation modeling (SEM).

Findings:
Pearson correlation analysis results indicated that there were positive significant relationships between the mean scores of "FoMOS", "SCS" and "PSS" ($p<0.01$). According to the SEM analysis results, fear of missing out had a direct positive effect on social connectedness ($\beta_{FoMOS-SCS} = 0.44$; $p<0.01$) and perceived stress ($\beta_{FoMOS-PSS} = 0.17$; $p<0.05$), while social connectedness also had a direct positive effect on perceived stress ($\beta_{SCS-PSS} = 0.32$; $p<0.01$). Additionally, social connectedness partially mediated the effect of fear of missing out on perceived stress ($\beta_{FoMOS-SCS-PSS} = 0.14$) with a total effect of 0.31.

Conclusion:
The research findings revealed that as the fear of missing out increases, social connectedness and perceived stress also rise. These findings offer a theoretical contribution in understanding how individuals' interactions in digital environments are related to psychosocial processes. In practice, interventions encouraging individuals to manage their leisure time more consciously are considered to help them establish healthy social connections and more effectively control their stress levels.

Keywords: FEAR OF MISSING OUT - SOCIAL CONNECTEDNESS - PERCEIVED STRESS

Oral Presentation

AÇIK ALAN REKREASYON TÜRÜ VE SOSYAL ZEKÂ ARASINDAKİ İLİŞKİ: SOSYAL BECERİLERİN ARACI, REKREASYON SÜRESİNİN DÜZENLEYİCİ ROLÜ

Adı Soyadı	Kurumu	Eposta Adresi
ORHUN TOPAÇOĞLU	GAZİ ÜNİVERSİTESİ	topacogluorhun@gmail.com
MUHAMMET ESHABİL SADIK KILAVUZ	SELÇUK ÜNİVERSİTESİ	sadikkilavuz@gmail.com
HASAN SUAT AKSU	SELÇUK ÜNİVERSİTESİ	gazihasansuat@gmail.com
ALPER KAYA	**NECMETTİN ERBAKAN ÜNİVERSİTESİ**	**alperkayagazi@gmail.com**

Giriş Amaç:
Bu araştırma, açık alan rekreasyon türü (kara, hava, su, buz) ile sosyal zekâ arasındaki ilişkiyi ortaya koymayı ve bu ilişkide sosyal becerilerin aracı rolünü, rekreasyon süresinin ise düzenleyici rolünü test etmeyi amaçlamaktadır. Bu kapsamda, Türkiye'de farklı açık alan rekreasyon faaliyetlerine düzenli olarak katılan geniş bir örneklem üzerinden (n=1048) elde edilen bulguların hem sosyal zekâ literatürüne hem de rekreasyon alan yazınına önemli katkılar sunması beklenmektedir. Böylece, farklı rekreasyon türlerinin sosyal zekâ üzerindeki etkileri daha ayrıntılı bir şekilde karşılaştırılacak ve sosyal becerilerin söz konusu ilişkideki konumu irdelenecektir. Aynı zamanda, katılım süresinin artmasının sosyal ve bilişsel becerilere nasıl etki ettiği de model kapsamında incelenecek, ilerleyen araştırmalar için yeni açılımlar sunulacaktır.
Yöntem:
Bu araştırma, açık alan rekreasyon türü (kara, hava, su, buz) ile sosyal zekâ arasındaki ilişkiyi incelemeyi ve bu ilişkide sosyal becerilerin aracı, rekreasyon süresinin ise düzenleyici rolünü test etmeyi amaçlayan, ilişkisel tarama modelinde (correlational survey design) kesitsel bir çalışmadır. Kesitsel desen, tek bir zaman diliminde ölçüm yaparak değişkenler arasındaki etkileşimleri ortaya koymayı hedefler (Baron & Kenny, 1986). Araştırmada, betimleyici istatistikler, yapısal eşitlik modellemesi (SEM) yaklaşımı ve ileri regresyon teknikleri kullanılmıştır. Araştırmanın evrenini, Türkiye'de farklı açık alan rekreasyon faaliyetlerine (kara, hava, su, buz) düzenli olarak katılan yetişkin bireyler (18 yaş ve üzeri) oluşturmaktadır. Örneklem, amaçlı örnekleme (purposive sampling) yoluyla belirlenmiş; ilgili rekreasyon etkinliklerine en az altı ay düzenli katılım sağlayan bireyler araştırmaya dâhil edilmiştir. Veri toplama süreci sonunda, İstanbul, Ankara ve İzmir başta olmak üzere farklı bölgelerden toplam 1048 gönüllü katılımcıdan geçerli veri elde edilmiştir.
Bulgular:
Gerçekleştirilen analizler, dört hipotezin tamamını destekleyecek yönde sonuçlar ortaya koymuştur. Farklı açık alan rekreasyon türlerinin sosyal zekâ düzeyleri üzerinde anlamlı biçimde farklılaştırıcı etkisi olduğu (H1), bu etkinin kısmen sosyal beceriler üzerinden aracılık gösterdiği (H2), uzun süreli katılımın rekreasyon türü–sosyal zekâ ilişkisinde düzenleyici bir faktör olduğu (H3) ve aracı-düzenleyici unsurların bir arada ele alındığı modelin en yüksek açıklama gücüne ulaştığı (H4) saptanmıştır. Bulgular, literatürdeki (Ewert & McAvoy, 2000; Propst & Koesler, 1998; Tsaur & Liang, 2008) "doğa temelli etkinliklerin sosyal ve bilişsel süreçlere önemli katkılar sunabileceği" yönündeki görüşle uyumludur.
Sonuç:
Bu araştırmanın bulguları, açık alan rekreasyon türlerine katılımın sosyal zekâ üzerinde anlamlı etkiler yarattığını göstermekte; sosyal beceriler kısmi aracılık, rekreasyon süresi ise düzenleyici rol üstlenmektedir. Uzun süreli ve yoğun etkileşim sağlayan etkinliklerin, bireylerin sosyal farkındalık, empati, duygusal kontrol ve iletişim becerilerini geliştirdiği söylenebilir. Bu durum, açık alan rekreasyonunun toplumsal ve kişisel gelişime önemli katkılar sunduğunu vurgulamaktadır (Kaplan & Kaplan, 1989; Tinsley & Tinsley, 1986). İlgili kulüpler ve politikalar, erişilebilirlik ve sürdürülebilir katılımı artıracak programlarla bireylerin sosyal ve bilişsel kapasitelerini destekleyebilir. Gelecek araştırmalar, farklı kültürel bağlamlarda veya özel popülasyonlarda rekreasyonun çok boyutlu etkilerini inceleyerek alan yazını zenginleştirebilir.

Anahtar Kelimeler: AÇIK ALAN REKREASYONU - SOSYAL ZEKÂ - SOSYAL BECERİLER

THE RELATIONSHIP BETWEEN OUTDOOR RECREATION TYPES AND SOCIAL INTELLIGENCE: THE MEDIATING ROLE OF SOCIAL SKILLS AND THE MODERATING ROLE OF RECREATION DURATION

Introduction and Aim:
This study aims to explore the relationship between outdoor recreation types (land, air, water, ice) and social intelligence, testing the mediating role of social skills and the moderating role of recreation duration. Findings from a large sample (n = 1048) of individuals who regularly participate in outdoor recreation in Turkey are expected to contribute significantly to both the social intelligence literature and recreation studies. The study will provide a detailed comparison of how different recreation types impact social intelligence and examine the role of social skills in this relationship. Additionally, it will assess how increased participation duration influences social and cognitive skills, offering new perspectives for future research.
Method:
This study is a cross-sectional research based on a correlational survey design, aiming to examine the relationship between outdoor recreation types (land, air, water, ice) and social intelligence while testing the mediating role of social skills and the moderating role of recreation duration. A cross-sectional design involves measuring variables at a single point in time to identify interactions between them (Baron & Kenny, 1986). The study employs descriptive statistics, structural equation modeling (SEM), and advanced regression techniques. The study population consists of adult individuals (18 years and older) in Turkey who regularly participate in various outdoor recreation activities (land, air, water, ice). The sample was selected through purposive sampling, including individuals who had participated in the relevant activities for at least six months on a regular basis. At the end of the data collection process, valid data were obtained from 1,048 voluntary participants across different regions, primarily Istanbul, Ankara, and Izmir.
Findings:
The analyses conducted yielded results supporting all four hypotheses. It was found that different types of outdoor recreation have a significant differentiating effect on social intelligence levels (H1), and that this effect is partially mediated by social skills (H2). Additionally, long-term participation was identified as a moderating factor in the relationship between recreation type and social intelligence (H3), and the model that simultaneously incorporated both mediating and moderating factors demonstrated the highest explanatory power (H4). These findings align with the existing literature (Ewert & McAvoy, 2000; Propst & Koesler, 1998; Tsaur & Liang, 2008), which suggests that nature-based activities can significantly contribute to social and cognitive processes.
Conclusion:
The findings of this study indicate that participation in outdoor recreation types has a significant impact on social intelligence, with social skills acting as a partial mediator and recreation duration serving as a moderator. Activities that involve long-term and intensive interaction appear to enhance individuals' social awareness, empathy, emotional regulation, and communication skills. This highlights the important contributions of outdoor recreation to both social and personal development (Kaplan & Kaplan, 1989; Tinsley & Tinsley, 1986). Relevant clubs and policies can support individuals' social and cognitive capacities through programs that enhance accessibility and promote sustainable participation. Future research can further enrich the literature by examining the multidimensional effects of recreation in different cultural contexts or among specific populations.

Keywords: OUTDOOR RECREATION - SOCIAL INTELLIGENCE - SOCIAL SKILLS

Oral Presentation

ÜNİVERSİTE PERSONELİNİN ALGILANAN MESLEKİ STRES DÜZEYİ İLE FİZİKSEL AKTİVİTE DÜZEYİ İLİŞKİSİNİN İNCELENMESİ

Adı Soyadı	Kurumu	Eposta Adresi
SILA NUR NADİRE ZORLU	**KARAMANOĞLU MEHMETBEY ÜNİVERSİTESİ**	**silanadirenurzorlu@gmail.com**
MELEK GÜLER	KARAMANOĞLU MEHMETBEY ÜNİVERSİTESİ	melekglr@kmu.edu.tr

Giriş Amaç:
Gün boyu masa başında oturarak çalışmak bireylerin hem fiziksel aktivite seviyesini azaltmakta hem de olumsuz sağlık sonuçları doğurmaktadır. Bireylerin devamlı oturarak çalışması ya da işin bireye yansıyan stres seviyesi bireylerin fiziksel aktivite seviyesini etkileyebilir. Amaç: Araştırmanın amacı üniversitede çalışan personelin fiziksel aktivite düzeyi ile algılanan mesleki stres düzeyi arasında ilişkinin olup olmadığının incelenmesidir.

Yöntem:
Araştırmaya Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi'nde çalışan 190 (akademisyen:75 idari personel:115) birey gönüllü olarak katılmıştır. Araştırmada demografik bilgiler anketi, Algılanan Mesleki Stres Ölçeği ve Uluslararası Fiziksel Aktivite Anketi-Kısa Form kullanılmıştır. Verilerin analizinde frekans (n), ortalama ($\bar{x}$) ve standart sapma (ss) kullanılmıştır. Normal dağılım analizi sonucuna göre Independent samples t test, One-Way ANOVA ve Pearson's korelasyon analizi kullanılmıştır. Tüm analizler Jamovi (2.3.21.0) istatistik programında %95 güven aralığı ve 0,05 anlamlılık düzeyinde yapılmıştır.

Bulgular:
Katılımcıların BKİ ortalamaları incelendiğinde erkeklerin kadınların, evlilerin bekarların ve kronik hastalığı olanların olmayanların ortalamalarından anlamlı derecede daha yüksektir ($p<0,05$). Katılımcılardan bekar olanların MET ortalamaları, evli olanların ortalamalarından anlamlı derecede daha yüksektir ($p<0,05$). Katılımcıların sigara, alkol ve personel türüne göre beden kütle indeksi (BKİ), metabolik eşdeğer (MET) ve algılanan mesleki stres düzeyleri ortalamalarında anlamlı farklılık tespit edilmemiştir ($p>0,05$). Katılımcıların algılanan mesleki stres düzeyleri, BKİ ve MET ortalamaları arasında anlamlı bir ilişki tespit edilmemiştir ($p>0,05$).

Sonuç:
Üniversitede çalışan akademik ve idari personelin BKİ ve MET düzeyleri ile algılanan mesleki stres düzeyi arasında ilişki yoktur denebilir. Katılımcıların BKİ ve MET düzeyleri personelin sağlıklı yaşam alışkanlıkları ve demografik özelliklerine göre değişmektedir. İleride yapılacak olan çalışmalarda üniversite personelinin günlük yaşam alışkanlıkları ile ilgili faktörlerin mesleki stres ve fiziksel aktivite ile olan ilişkisi araştırılabilir.

Anahtar Kelimeler: ÜNVİERSİTE PERSONELİ - FİZİKSEL AKTİVİTE - MESLEKİ STRES

INVESTIGATION OF THE RELATIONSHIP BETWEEN PERCEIVED OCCUPATIONAL STRESS LEVEL AND PHYSICAL ACTIVITY LEVEL OF UNIVERSITY EMPLOYESS

Introduction and Aim:
Working by sitting at a desk all day long reduces the level of physical activity of individuals and has negative health consequences. The continuous sitting work of individuals or the stress level reflected on the individual by the work may affect the physical activity level of individuals. Purpose: The aim of the research is to Decipher whether there is a relationship between the physical activity level of the university employee and the perceived occupational stress level.
Method:
190 individuals working at Karamanoğlu Mehmetbey University (academician: 75 administrative employee: 115) participated in the research voluntarily. In the research, demographic information questionnaire, Perceived Occupational Stress Scale and International Physical Activity Questionnaire-Short Form were used. Frequency (n), mean (x) and standard deviation (ss) were used in the analysis of the data. According to the results of the normal distribution analysis, Independent samples t test, One-Way ANOVA and Pearson's correlation analysis were used. All analyses were performed in Jamovi (2.3.21.0) statistical program with 95% confidence interval and 0.05 significance level.
Findings:
When the body mass index (BMI) averages of the participants were examined, they were significantly higher than the averages of men, women, married singles and those without chronic diseases ($p<0.05$). The mean metabolic equivalent (MET) scores of those who were single among the participants were significantly higher than the averages of those who were married ($p<0.05$). There was no significant difference in the mean BMI, MET and perceived occupational stress levels of the participants according to smoking, alcohol and employee type ($p>0.05$). There was no significant deciency between the perceived occupational stress levels, BMI and MET averages of the participants ($p>0.05$).
Conclusion:
It can be said that there is no relationship between the BMI and MET levels of academic and administrative employee working at the university and the perceived level of occupational stress. The BMI and MET levels of the participants vary according to the healthy lifestyle habits and demographic characteristics of the emlpoyee. In future studies, the relationship of factors related to the daily living habits of university employee with occupational stress and physical activity can be investigated.

Keywords: UNIVERSITY EMPLOYEE - PHYSICAL ACTIVITY - OCCUPATIONAL STRESS

Oral Presentation

KAZANDIĞIM AN, KAYBETMEYE BAŞLADIM: DİJİTAL KUMAR BİREYLERİN BOŞ ZAMANINA NASIL KONUMLANIYOR

Adı Soyadı	Kurumu	Eposta Adresi
HALİME DİNÇ	AFYON KOCATEPE ÜNİVERSİTESİ	halimedinc@yandex.com
MEVLÜT KAYA	AFYON KOCATEPE ÜNİVERSİTESİ	mevlutkaya365@gmail.com
NİLÜFER ÇELİK	AFYON KOCATEPE ÜNİVERSİTESİ	nilufeecelik@gmail.com
VELİCAN KAHRAMAN	**AFYON KOCATEPE ÜNİVERSİTESİ**	**velican.kahraman1@gmail.com**

Giriş Amaç:
Üniversite öğrencilerinin boş zaman etkinlikleri içerisinde giderek daha fazla yer bulan dijital kumar oynama davranışı, hem bireysel hem de toplumsal düzeyde endişe verici riskler taşımaktadır. Bu çalışma, üniversite öğrencilerinin dijital kumar oynama eğilimlerini, bu davranışın boş zamana nasıl konumlandığını ve olası bağımlılık sürecini anlamayı amaçlayarak literatüre katkı sağlamayı amaçlamıştır.
Yöntem:
Bu çalışma, yarı yapılandırılmış görüşmeleri içeren nitel bir yöntem kullanılarak gerçekleşmiştir. Amaçlı örnekleme yöntemiyle, 18 yaş ve üzeri ve daha önce veya halen dijital kumar oynayan öğrencilerden oluşmuştur. Toplam 17 yarı yapılandırılmış görüşme gerçekleştirilmiştir. Görüşmeler, Şubat ve Mart 2025 tarihleri arasında gerçekleştirilmiş olup, ortalama 19 ila 51 dakika sürmüştür (Ortalama: 32,25; Standart Sapma: 10,10).
Bulgular:
Mevcut nitel araştırmanın bulguları içerik analizine tabi tutularak 5 ana süreç teması altında kategorize edilmiştir. Bunlar: “1. Dijital Kumara Yönelimi Başlatan Faktörler; 2. Kumarın Boş Zaman İçindeki İşleyişi (Nasıl Dahil Ediliyor?); 3. Boş Zaman – Kumar – Bağımlılık Döngüsü;4. Dijital Kumarı Bırakma Süreci ve Alternatif Boş Zaman Kullanımı; 5. Sosyal Normlar ve Kumarın Algılanışı” alarak ortaya çıkmıştır.
Sonuç:
Gençlerin dijital kumara yönelimi, hem bireysel hem de toplumsal açıdan riskler barındırmakta olup, bu davranışın üniversite öğrencileri üzerindeki etkisinin anlaşılması, bilinçlendirme ve önleyici stratejiler geliştirme açısından önemlidir. Özellikle boş zamanın içerisine dahil edilen dijital kumar oynama davranışının nasıl geliştiğini ve süreci anlamak adına daha sağlıklı biçimde konunun ele alınmasına ayrıca sürece yönelik politikaların oluşturulmasında çalışmanın sonuçları önemli katkılar sağlamaktadır.

Anahtar Kelimeler: DİJİTAL KUMAR - BOŞ ZAMAN - BAĞIMLILIK

VICTORY MARKED MY DEFEAT POSITIONING DIGITAL GAMBLING IN INDIVIDUALS' LEISURE TIME

Introduction and Aim:
Digital gambling behavior, which is increasingly prevalent among university students' leisure activities, poses alarming risks at both the individual and societal levels. This study aims to contribute to the literature by examining university students' tendencies toward digital gambling, how this behavior is positioned within their leisure time, and the potential process of addiction.
Method:
The study was conducted using a qualitative research design involving semi-structured interviews. A purposive sampling method was employed, selecting participants aged 18 and above who had previously engaged in or were currently engaging in digital gambling. A total of 17 semi-structured interviews were conducted. These interviews took place between February and March 2025, with durations ranging from 19 to 51 minutes (Mean: 32.25; Standard Deviation: 10.10).
Findings:
The findings of this qualitative study were subjected to content analysis and categorized under five main thematic processes: 1. Factors Initiating the Tendency Toward Digital Gambling; 2. The Functioning of Gambling Within Leisure Time (How Is It Integrated?); 3. The Leisure-Gambling-Addiction Cycle; 4. The Process of Quitting Digital Gambling and Alternative Uses of Leisure Time; 5. Social Norms and Perceptions of Gambling.
Conclusion:
The inclination of young individuals toward digital gambling poses risks at both individual and societal levels. Understanding the impact of this behavior on university students is crucial for raising awareness and developing preventive strategies. In particular, comprehending how digital gambling is incorporated into leisure time and how this process unfolds is essential for addressing the issue more effectively. Furthermore, the findings of this study provide significant insights for shaping policies aimed at regulating and mitigating the risks associated with digital gambling.

Keywords: DIGITAL GAMBLING - LEISURE TIME - ADDICTION

Oral Presentation

GÖNÜLLÜLÜKLE PAYLAŞILAN MUTLULUK: OKUL DIŞI ETKİNLİKLERDE SOSYAL SORUMLULUK

Adı Soyadı	Kurumu	Eposta Adresi
SİNEM TOÇOĞLU	**DOKUZ EYLÜL ÜNİVERSİTESİ**	**sinem.tocoglu@deu.edu.tr**
İSMAİL AVCI	MİLLİ EĞİTİM BAKANLIĞI	isavci2015@gmail.com
AHMET TOÇOĞLU	MİLLİ EĞİTİM BAKANLIĞI	tocogluahmet@gmail.com
SEZGİN AYDIN	İSTİNYE ÜNİVERSİTESİ	sezginizm@hotmail.com

Giriş Amaç:
Giriş: Türkiye'deki gönüllülük çalışmaları kapsamında hizmet sunan sivil toplum kuruluşları, toplumsal farkındalık ve sorumluluk bilinci geliştiren önemli örgütlerdendir. Sivil toplum kuruluşlarının gerçekleştirdikleri gönüllülük faaliyetleri katılımcılara maddi yardım sağlama imkânı sunmanın ötesinde, onların sosyal, duygusal ve psikolojik gelişimlerine de katkıda bulunmaktadır. Amaç: Bu çalışma, sivil toplum kuruluşlarının gönüllülük programına katılan Rekreasyon Bölümü öğrencilerinin deneyimlerini inceleyerek, okul dışı etkinlikler kapsamında öğrencilerin bireysel gelişim ve toplumsal farkındalık üzerindeki etkilerini araştırmayı amaçlamaktadır.
Yöntem:
Yöntem: Araştırma, Dokuz Eylül Üniversitesi Rekreasyon Bölümü'nde öğrenim gören 18 öğrenciyle yapılan yarı yapılandırılmış görüşmeler ile gerçekleştirilmiştir. Nitel araştırmalar, bireylerin deneyimlerini, algılarını ve düşüncelerini derinlemesine inceleme amacı taşır. Bu bağlamda, içerik analizi yöntemi, verilerin sistematik bir şekilde analiz edilmesini ve anlamlı temaların ortaya konulmasını sağlamak amacıyla kullanılmıştır. Elde edilen veriler, MAXQDA24 yazılımı kullanılarak analiz edilmiştir. Veri kodlama aşamasında, her bir görüşme transkripti dikkatlice incelenmiş, öğrencilere ait deneyimlerin ve düşüncelerin kodları belirlenmiştir. Kodlar, görsel analizler ile desteklenmiş ve belirli temaların frekans değerleri hesaplanmıştır. Bu analizler, bulguların daha somut ve karşılaştırılabilir hale gelmesini sağlamıştır. Kodlama süreci, üç farklı alan uzmanı tarafından denetlenmiş ve veriler görsel analizlerle zenginleştirilmiştir.
Bulgular:
Bulgular: Araştırmanın verilerinin analiz edilmesi sonucunda "Okul Dışı Etkinlikler Kapsamında Gönüllülük Faaliyetleri" teması altında 3 kategori (kişisel ve fiziksel gelişim, duygusal kazanımlar ve iyileşme, sosyal bağlar ve toplumsal farkındalık) ve 15 kod (dayanışma ve yardımlaşma, toplumsal farkındalık kazanmak, deneyim kazanmak, empati kurmak, sosyalleşmek, mutluluk, eğlenceli vakit geçirmek, motivasyon, huzur, düşük stres, teknolojiden uzaklaşmak, mandalina toplamayı öğrenmek, yorgunluk, duygu durum değişimi, işbirlikli çalışma) oluşturulmuştur.
Sonuç:
Sonuç: Katılımcılar, gönüllülük süreci boyunca toplumsal sorumluluk, empati ve işbirliği gibi kavramlar etrafında güçlü bir farkındalık geliştirmişlerdir. Ayrıca, gönüllülük süreci, katılımcıların sosyalleşme, eğlenceli vakit geçirme, mutluluk ve motivasyon gibi duygusal kazanımlar elde etmelerini sağlamıştır. Stresin azalması ve huzur gibi psikolojik iyileşmeler de gözlemlenmiştir. Bununla birlikte, bazı öğrencilerde yorgunluk ve duygu durum değişimleri gibi olumsuz duygusal etkiler yaşanmıştır. Bu durum, gönüllülük çalışmalarının bazen fiziksel ve duygusal tükenmişlik yaratabileceğini, ancak genel olarak okul dışı etkinlikler dersinin katılımcıların deneyimlerinden yola çıkarak olumlu etkiler sağladığını göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: OKUL DIŞI ETKİNLİKLER - GÖNÜLLÜLÜK FAALİYETLERİ - SİVİL TOPLUM KURULUŞLARI

VOLUNTEERING SHARED HAPPINESS: SOCIAL RESPONSIBILITY IN EXTRACURRICULAR ACTIVITIES

Introduction and Aim:
Introduction: Non-governmental organizations that provide services within the scope of volunteering activities in Turkey are among the important organizations that develop social awareness and sense of responsibility. Volunteering activities carried out by non-governmental organizations not only provide financial assistance to participants, but also contribute to their social, emotional and psychological development. Aim: This study aims to investigate the effects of out-of-school activities on students' individual development and social awareness by examining the experiences of Recreation Department students participating in the volunteering program of non-governmental organizations.
Method:
Method: The research was conducted through semi-structured interviews with 18 students studying at Dokuz Eylül University Recreation Department. Qualitative research aims to examine the experiences, perceptions and thoughts of individuals in depth. In this context, the content analysis method was used to ensure that the data were analyzed systematically and meaningful themes were revealed. The data obtained were analyzed using MAXQDA24 software. In the data coding phase, each interview transcript was carefully analyzed and the codes of the students' experiences and thoughts were determined. The codes were supported by visual analysis and frequency values of certain themes were calculated. These analyses made the findings more concrete and comparable. The coding process was supervised by three different field experts and the data were enriched with visual analysis.
Findings:
Findings: As a result of analyzing the data of the study, 3 categories (personal and physical development, emotional gains and recovery, social bonds and social awareness) and 15 codes (solidarity and cooperation, gaining social awareness, gaining experience, empathy, socializing, happiness, having fun, motivation, peace, low stress, getting away from technology, learning to pick tangerines, fatigue, mood change, cooperative work) were formed under the theme of “Volunteering Activities within the Scope of Extracurricular Activities”.
Conclusion:
Conclusion: Participants developed a strong awareness around concepts such as social responsibility, empathy and cooperation during the volunteering process. In addition, the volunteering process provided emotional gains such as socialization, having fun, happiness and motivation. Psychological improvements such as reduced stress and peace of mind were also observed. However, some students experienced negative emotional effects such as fatigue and mood swings. This suggests that volunteer work can sometimes lead to physical and emotional burnout, but overall, the out-of-school activities course provided positive effects based on the participants' experiences.

Keywords: OUT-OF-SCHOOL ACTIVITIES - VOLUNTEERING ACTIVITIES - NON-GOVERNMENTAL ORGANIZATIONS

Oral Presentation

MACERA REKREASYONU KATILIMCILARININ HEYECAN ARAYIŞLARI VE RİSK ALMA DAVRANIŞLARININ İNCELENMESİ

Adı Soyadı	Kurumu	Eposta Adresi
TOLGA BEŞİKÇİ	MANİSA CELÂL BAYAR ÜNİVERSİTESİ	tolga.besyo@hotmail.com
OLEKSANDRA BLIDCHENKO	**MANİSA CELÂL BAYAR ÜNİVERSİTESİ**	**alexandra.blidchenko@gmail.com**

Giriş Amaç:
Bu araştırmada, doğa temelli macera rekreasyonu etkinliklerine (örneğin dağcılık, yamaç paraşütü, rafting) düzenli katılım gösteren bireylerin heyecan arayış düzeyleri ile risk alma davranışları ayrıntılı bir biçimde incelenmiştir. Araştırmanın odağını, bireylerin bu tür yüksek uyarılma ve tehlike içeren faaliyetleri tercih etme nedenleri ve söz konusu faaliyetler sırasında aldıkları risklerin derecesinin, sahip oldukları heyecan arayışı düzeyiyle nasıl bir ilişki içerisinde olduğu oluşturmaktadır. Bu kapsamda, heyecan arayışı ile risk alma arasındaki etkileşimin varlığı, yönü ve gücü analiz edilerek macera rekreasyonu katılımcılarının psikolojik profilleri daha net bir şekilde ortaya konulmaya çalışılmıştır.
Yöntem:
Araştırmaya farklı bölgelerde dağcılık, yamaç paraşütü ve rafting gibi aktivitelere düzenli katılan toplam 298 katılımcının (168 kadın, 130 erkek) verileri analiz edilmiştir. Veri toplamada “Heyecan Arama Ölçeği (SSS-V)” ve “Alana Özgü Risk Alma Ölçeği (DOSPERT-30)” kullanılmıştır. Elde edilen veriler bağımsız örneklem t-testi, tek yönlü ANOVA ve Pearson korelasyon analizleriyle çözümlenmiştir.
Bulgular:
Katılımcıların heyecan arayışı puan ortalaması 24.3 (±5.4) bulunurken, risk alma (DOSPERT) puanı ortalaması 5.1 (±0.9) olarak saptanmıştır. Cinsiyet değişkeninde risk alma puanları erkek katılımcılarda anlamlı derecede yüksek ($t=-2.91$, $p<0.01$), heyecan arayışı puanlarında ise anlamlı bir farklılık gözlenmemiştir ($p>0.05$). 18-24 yaş grubunun her iki ölçekte de diğer gruplara kıyasla yüksek puan aldığı görülmüştür ($p<0.05$). Heyecan arayışı ile risk alma arasında orta düzeyde pozitif bir ilişki bulunmuştur ($r=0.45$, $p<0.01$).
Sonuç:
Bulgular, macera rekreasyonuna katılan bireylerin genel olarak yüksek düzeyde heyecan arayışı ve risk almaya yatkın bir profil sergilediğini göstermektedir. Demografik özelliklerden özellikle yaş ve cinsiyet, bu davranışlarda anlamlı farklılıklar yaratmakta; genç katılımcılar daha güçlü bir heyecan arayışı ve risk eğilimi gösterirken, erkek katılımcılar kadınlara kıyasla belirli risk türlerinde daha yüksek ortalamalar elde etmektedir. Bu doğrultuda, çalışma daha geniş değişken setleri (örneğin kişilik özellikleri, sosyal destek düzeyi veya kültürel faktörler) dahil edilerek tekrarlanabilir ve elde edilecek bulgular, macera rekreasyonu alanında katılımcı profili ve risk yönetimi uygulamalarına yönelik daha kapsamlı stratejiler oluşturulmasına katkı sağlayabilir.

Anahtar Kelimeler: MACERA REKREASYONU - HEYECAN ARAYIŞI - RİSK ALMA

INVESTIGATION OF SENSATION SEEKING AND RISK TAKING BEHAVIOURS OF ADVENTURE RECREATION PARTICIPANTS

Introduction and Aim:
In this study, the sensation seeking levels and risk-taking behaviours of individuals who regularly participate in nature-based adventure recreation activities (e.g. mountaineering, paragliding, rafting) were examined in detail. The focus of the research is on the reasons why individuals prefer such activities involving high arousal and danger and how the degree of risks they take during such activities is related to their level of sensation seeking. In this context, by analysing the existence, direction and strength of the interaction between sensation seeking and risk taking, the psychological profiles of adventure recreation participants were tried to be revealed more clearly.

Method:
The data of a total of 298 participants (168 women, 130 men) who regularly participated in activities such as mountaineering, paragliding and rafting in different regions were analysed. 'Thrill Seeking Scale (SSS-V)' and "Domain Specific Risk Taking Scale (DOSPERT-30)" were used in data collection. The data obtained were analysed by independent sample t-test, one-way ANOVA and Pearson correlation analyses.

Findings:
The mean sensation seeking score was 24.3 (±5.4), while the mean DOSPERT score was 5.1 (±0.9). Men exhibited significantly higher risk-taking scores than women ($t=-2.91$, $p<0.01$), but no significant gender difference was found in sensation seeking ($p>0.05$). Participants aged 18–24 had higher scores in both measures compared to older groups ($p<0.05$). A moderate positive correlation ($r=0.45$, $p<0.01$) was detected between sensation seeking and risk-taking.

Conclusion:
The findings indicate that individuals participating in adventure recreation generally exhibit a high level of sensation seeking and risk-taking behaviours. Of the demographic characteristics, age and gender in particular create significant differences in these behaviours, with younger participants showing a stronger sensation seeking and risk propensity, and male participants achieving higher averages in certain types of risk compared to females. Accordingly, the study can be replicated by including a wider set of variables (e.g. personality traits, level of social support or cultural factors) and the findings can contribute to the formulation of more comprehensive strategies for participant profile and risk management practices in the field of adventure recreation.

Keywords: ADVENTURE RECREATION - SENSATION SEEKING - RISK-TAKING

Oral Presentation

AÇIK ALAN SPORTİF REKREASYONEL FAALİYET YAPAN BİREYLERİN TEKNOLOJİ TUTUMLARI İLE GİYİLEBİLİR TEKNOLOJİK SPOR ÜRÜNLERİNE YÖNELİK TUTUMLARI ARASINDA İLİŞKİ

Adı Soyadı	Kurumu	Eposta Adresi
MAHMUT AKKAYA	**KOCAELİ ÜNİVERSİTESİ**	**mahmutbesyo@gmail.com**
MUHAMMED EYÜP UZUNER	KOCAELİ ÜNİVERSİTESİ	meu1985@hotmail.com
VEDAT BAYTUR	KOCAELİ ÜNİVERSİTESİ	vedatbaytur@windowslive.com

Giriş Amaç:
Rekreasyon, bireylerin günlük sorumluluklarından uzaklaşarak serbest zamanlarını değerlendirmelerine olanak tanır ve çeşitli ihtiyaçlarını karşılamalarına yardımcı olur (Karaküçük, 2008). Şehirleşmenin hızlanmasıyla birlikte nüfus artışı, trafik, çevre kirliliği, yeşil alanların azalması gibi sorunlar yaşam kalitesini doğrudan etkilemektedir (Boman vd., 2013). Bu durum bireyleri doğayla iç içe olmaya yöneltmiş, açık alan rekreasyon faaliyetlerine ilgiyi artırmıştır. Açık alan etkinlikleri, bireysel gelişimi teşvik ederken toplumsal birlikteliğe de katkıda bulunan rekreasyonel faaliyetler arasında yer almaktadır (Winter vd., 2021). Doğal çevrede gerçekleştirilen bu etkinlikler, ortamın yapısına ve çeşitliliğine bağlı olarak farklılık gösterir (Virden, 2006). Son yıllarda bireyler, kapalı mekânlardan uzaklaşma, gürültüden kaçınma ve doğayla vakit geçirme isteğiyle açık alan rekreasyonuna
Yöntem:
Bu araştırmada ilişkisel tarama modeli kullanılmıştır. Temel felsefesi bakımından uygulamalı, amacı açısından açıklayıcı ve ilişkisel, yöntemi bakımından ise nicel ve tarama modeline dayalıdır. Kesitsel olarak tasarlanan araştırmada analiz birimi bireylerden oluşmaktadır. Evreni, açık alan rekreasyonel faaliyet yapan bireylerden oluşmaktadır. Örneklem seçiminde amaçlı örnekleme tekniği kullanılmış ve 102 gönüllü birey (61 kadın, %59,8; 41 erkek, %40,2) araştırmaya katılmıştır. Veriler, Yavuz (2005) tarafından geliştirilen Teknoloji Tutum Ölçeği, Çar vd. (2023) tarafından oluşturulan Giyilebilir Teknolojik Spor Ürünlerine Yönelik Tutum Ölçeği ve 8 soruluk demografik bilgi formu ile toplanacaktır. Katılımcılara elektronik ortamda form linki gönderilecek ve fiziki anket yöntemi de kullanılacaktır. Veriler SPSS 25 programında analiz edilecek olup tanımlayıcı istatistikler hesaplanacaktır. Normal dağılıma bağlı olarak, iki değişken için Independent-Samples T Testi veya Mann-Whitney U Testi, üç ve üzeri değişken için One-Way ANOVA veya Kruskal-Wallis H Testi uygulanacaktır. Anlamlılık düzeyi 0,05 olarak belirlenmiştir.
Bulgular:
Araştırmada yapılan Giyilebilir Teknolojik Sportif Ürünlere Yönelik Tutum Ölçeği sonuçlarında, pozitif ve negatif tutum alt boyutları arasında anlamlı ilişki bulunmuştur ($r=0.409$, $p=0.000$). GTSÜYTÖ negatif tutumu, TAEAKD, TEYE, TANKB ve TAD ile negatif ilişkili bulunmuştur ($p=0.000$). TAEAKD, TEYE ve TANKB arasında pozitif ilişki saptanmıştır ($p=0.000$). Regresyon analizinde modelin açıklama gücü $R^2=0.11278$ olarak bulunmuş, TEYE değişkeni GTSÜYÖ üzerinde negatif etki göstermektedir ($\beta=-0.352$, $p<0.05$). VIF değerinin ise 1 ile 3 arasında olması, modelde doğrusallık sorunu olmadığını göstermektedir. Durbin-Watson değeri ise 2,042 olarak hesaplanmıştır, bu da otokorelasyon sorunu olmadığını işaret etmektedir.
Sonuç:
Bu araştırmada açık alan sportif rekreasyonel faaliyetlere katılan bireylerin teknoloji tutumları ile giyilebilir teknolojik spor ürünlerine yönelik tutumları arasındaki ilişki değerlendirilmiş, teknolojiye uyum sağlayan bireylerin bu ürünlere daha fazla ilgi gösterdiği bulunmuştur. Teknolojik gelişmelerin rekreasyonel faaliyetlerde verimliliği artırması ve katılım motivasyonunu güçlendirmesi önemli bir bulgudur (Rouse, 2022). Teknolojinin, bireylerin açık alan aktivitelerine erişimini kolaylaştırdığı ve deneyimlerini zenginleştirdiği görülmüştür (Karavelioğlu, 2024). Bu bulgular, rekreasyon liderlerinin teknolojiyi bilinçli kullanmaları gerektiğini göstermektedir (Akt; Ekinci, 2023).

Anahtar Kelimeler: AÇIK ALAN - GİYİLEBİLİR TEKNOLOJİ - TEKNOLOJİ

THE RELATIONSHIP BETWEEN TECHNOLOGY ATTITUDES OF INDIVIDUALS ENGAGED IN OUTDOOR SPORTIVE RECREATIONAL ACTIVITIES AND THEIR ATTITUDES TOWARDS WEARABLE TECHNOLOGICAL SPORTS PRODUCTS

Introduction and Aim:
Recreation allows individuals to escape daily responsibilities and meet various needs by engaging in activities that evaluate their free time (Karaküçük, 2008). Migration to cities has led to negative consequences such as traffic, environmental pollution, and the destruction of green areas, which directly affect quality of life (Boman et al., 2013). Outdoor activities promote sustainable life practices by encouraging individual development and social cohesion (Winter et al., 2021). These activities, performed in natural environments, vary based on the area's natural structure and diversity (Virden, 2006). With the rise in businesses and technology, outdoor recreation has become more accessible, increasing both supply and demand (Koçak & Balcı, 2010; Kalkan, 2012).
Method:
The research used a relational survey model. It is explanatory and relational in purpose, quantitative in method, and based on the survey model. The analysis unit consists of individuals, and the research population includes those engaged in outdoor recreational activities. Purposive sampling will be used in sample selection. A total of 102 individuals, 61 women (59.8%) and 41 men (40.2%), voluntarily participated in the study. The data collection will use Yavuz's (2005) Technology Attitude Scale, Çar et al.'s (2023) Attitudes Towards Wearable Technological Sports Products, and a demographic form with 8 questions. Data will be gathered via electronic forms and physical questionnaires. The data will be analyzed using SPSS 25, with descriptive statistics (frequency, percentage, mean, and standard deviation). Independent-Samples T Test or Mann-Whitney U Test will be used for 2-parameter variables, and One-Way ANOVA or Kruskal-Wallis H Test for variables with 3+ parameters, depending on the normal distribution. A significance level of 0.05 will be used.
Findings:
In the research, a significant relationship was found between the positive and negative attitude sub-dimensions of the Attitude Towards Wearable Technological Sports Products Scale ($r=0.409$, $p=0.000$). The negative attitude of WTSS was found to be negatively correlated with TAEAKD, TEYE, TANKB, and TAD ($p=0.000$). A positive correlation was found between TAEAKD, TEYE, and TANKB ($p=0.000$). In the regression analysis, the explanatory power of the model was found to be $R^2=0.11278$, and the TEYE variable has a negative effect on WTSS ($\beta=-0.352$, $p<0.05$). The VIF values between 1 and 3 indicate that there is no issue with multicollinearity in the model. The Durbin-Watson value was calculated as 2.042, indicating that there is no autocorrelation problem.
Conclusion:
In this research, the relationship between individuals' attitudes towards technology and wearable technological sports products was evaluated in those participating in outdoor recreational activities, and it was found that individuals who adapt to technology show more interest in these products. A significant finding is that technological developments enhance efficiency in recreational activities and strengthen participation motivation (Rouse, 2022). It has been observed that technology facilitates individuals' access to outdoor activities and enriches their experiences (Karavelioğlu, 2024). These findings suggest that recreation leaders should use technology consciously (Akt; Ekinci, 2023).

Keywords: OUTDOOR - TECHNOLOGY - WEARABLE TECHNOLOGY

Oral Presentation

REKREASYON VE BOŞ ZAMAN ALAN YAZININDA SPOR VE EGZERSİZ PSİKOLOJİSİNİN KAVRAMSAL YANSIMASI: BİR BİBLİYOMETRİK ÇALIŞMA

Adı Soyadı	Kurumu	Eposta Adresi
NAZMİ BAYKÖSE	**AKDENİZ ÜNİVERSİTESİ**	**nazmibaykose@gmail.com**
İLAYDA ESİN YÜZER	AYDIN ADNAN MENDERES ÜNİVERSİTESİ	ilaydaesin@gmail.com

Giriş Amaç:
Rekreasyon ve boş zamanın bireylerin özgürce seçim yaparak gönüllü bir şekilde katılım gösterdikleri eğlendirici aktiviteler olduğu ifade edilebilir. Rekreasyon ve boş zamanın sağlık açısından bireylere en yararlı olduğu aktivitelerin spor, egzersiz ve fiziksel aktivite gibi faaliyetler olduğu çıkarımı yapılabilir. Spor, egzersiz ve fiziksel aktivitelere katılmanın da bireylerin psikolojik olarak bazı etkilere sahip olabileceği ve bireylerin mental sağlığına olumlu etkileri olabileceği düşünüldüğünde rekreasyon ve boş zaman kavramlarının spor ve egzersiz psikolojisi alanıyla birlikte ele alınmasının önemli olduğu söylenebilir. Bu bağlamda bu araştırmanın amacı spor, egzersiz ve fiziksel aktiviteyle ilişkili rekreasyon ve boş zaman araştırmalarında spor ve egzersiz psikolojisinin yerinin bibliyometrik olarak incelenmesidir.
Yöntem:
Araştırma kapsamında elde edilen veriler Web of Science (WOS) veri tabanından elde edilmiştir. Konusu “lesiure” ya da “rekreasyon” ve “egzersiz” ya da “fiziksel aktivite” ve “psikoloji” ya da “egzersiz psikolojisi” ya da “spor psikolojisi” olan “İngilizce” dilinde yazılmış, “makale” türündeki, çalışmalar araştırmaya dahil edilmiştir. Sınırlandırma sonucunda ve veri temizliği sonrasında toplamda 1398 makale elde edilmiştir. Araştırma yöntemi olarak bibliyometrik analiz yöntemi kullanılmıştır. Bibliyometrik analiz gerçekleştirilirken performans analizi için R-Bibliometrix, haritalama analizi için VOSviewer programları kullanılmıştır. Performans analizi, yazar, kurum, ülke ve dergilerin yayın ve atıf performanslarını değerlendirmeyi amaçlamaktadır. Haritalama analizi ise, bilimsel yayınlar, dergiler, yazarlar ve anahtar kelimeler gibi çeşitli ağları oluşturarak, bu ağlardaki öğelerin birbirleriyle olan bağlantılarını analiz etmektedir.
Bulgular:
Araştırma sonuçlarına göre ilk araştırma 1980 yılında iken en üretken olunan yıl 2024 (179) olduğu ve en çok yayın yapan derginin “Frontiers İn Psychology” olduğu görülmüştür. En çok atıf alan yazarın Chen, Lung Hung, olduğu bulunmuştur. Makalelerde en çok kullanılan ilk beş kelimenin de “physical activity”, “exercise”, “health”, “sport” ve “performance” olduğu ifade edilebilir. En çok yayın ve atıfa sahip ülke ise Amerika Birleşik Devletleri (ABD) olduğu görülmektedir. ABD’yi az bir farkla Birleşik Krallık takip etmektedir. Son olarak en üretken olan kurum Leeds Beckett Üniversitesi olduğu bulunmuştur.
Sonuç:
Sonuç olarak, spor egzersiz ve fiziksel aktiviteyle ilişkili rekreasyon ve boş zaman araştırmaları kapsamında spor ve egzersiz psikolojisi alanı incelendiğinde en üretken olan ve en çok okunan makalelere sahip olan ülkenin ABD olduğu söylenebilir. Ek olarak,1998’li yıllarda üzerinde durulan konular daha çok geri bildirim ve benzeri konularla ilişkili iken 2010’larda içsel motivasyon gibi konulardır.2017’ye gelindiğinde üzerinde durulan konuların egzersiz ve psikolojisi olduğu görülmektedir. 2019 sağlık ve boş zaman kavramları ön plana çıkarken 2023’lü yıllara gelindiğinde bilişsel performans, güdülenme ve bağlılık konuları ön olana çıkmaktadır.Bu nedenle, diğer birçok şey gibi zamanla değişim ve gelişim gösteren rekreasyon ve boş zaman alan yazınının spor ve egzersiz psikolojisi bağlamında incelenmesinin ve geniş bir bakış sunmanın önemli olduğu ve alana katkı sağladığı düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: REKREASYON - SPOR VE EGZERSİZ PSİKOLOJİSİ - BİBLİYOMETRİK ANALİZ

CONCEPTUAL REFLECTION OF SPORTS AND EXERCISE PSYCHOLOGY IN THE LITERATURE ON RECREATION AND LEISURE TIME: A BIBLIOMETRIC STUDY

Introduction and Aim:
It can be stated that recreation and leisure time are recreational activities in which individuals freely choose and voluntarily participate. It can be inferred that the activities in which recreation and leisure time are most beneficial to individuals in terms of health are activities such as sports, exercise and physical activity. Considering that participating in sports, exercise and physical activities may also have some psychological effects on individuals and may have positive effects on individuals' mental health, it can be said that it is important to address the concepts of recreation and leisure time together with the field of sport and exercise psychology. In this context, the aim of this study is to bibliometrically examine the place of sport and exercise psychology in recreation and leisure time research related to sport, exercise and physical activity.
Method:
The data obtained within the scope of the research were obtained from the Web of Science (WOS) database. Studies written in "English" language, "article" type, with the subject of "lesiure or recreation" and "exercise or physical activity" and "psychology or exercise psychology or "sport psychology" were included in the research. After limitation and data cleaning, a total of 1398 articles were obtained. Bibliometric analysis method was used as the research method. While performing bibliometric analysis, R-Bibliometrix for performance analysis and VOSviewer for mapping analysis were used. Performance analysis aims to evaluate the publication and citation performance of authors, institutions, countries and journals. Mapping analysis, on the other hand, creates various networks such as scientific publications, journals, authors and keywords and analyzes the interconnections of the elements in these networks.
Findings:
According to the research results, while the first research was in 1980, the most productive year was 2024 (179) and the journal with the most publications was "Frontiers In Psychology". The most cited author was found to be Chen, Lung Hung. It can be stated that the first five most used words in the articles are "physical activity", "exercise", "health", "sport" and "performance". The country with the highest number of publications and citations is the United States of America (USA). The United Kingdom follows the USA with a slight difference. Finally, the most productive institution was found to be Leeds Beckett University.
Conclusion:
As a result, when the field of sport and exercise psychology is examined within the scope of recreation and leisure time research related to sport, exercise and physical activity, it can be said that the USA is the most productive country and has the most read articles. In addition, while the topics emphasized in the 1998s were mostly related to feedback and similar topics, in the 2010s they were topics such as intrinsic motivation. In 2017, it is seen that the topics emphasized are exercise and its psychology. In 2019, the concepts of health and leisure time come to the fore, while in 2023, cognitive performance, motivation and engagement come to the fore. Therefore, it is thought that it is important to examine the recreation and leisure literature, which, like many other things, changes and develops over time, in the context of sport and exercise psychology and to provide a broad view

Keywords: RECREATION - SPORT AND EXERCISE PSYCHOLOGY - BIBLIOMETRIC ANALYSIS

Oral Presentation

SÜRDÜRÜLEBİLİR SOSYAL KALKINMA HEDEFLERİ AÇISINDAN YEREL SPOR HİZMETLERİ

Adı Soyadı	Kurumu	Eposta Adresi
SERPİL BAŞER	**FENERBAHÇE ÜNİVERSİTESİ**	serpil.baser@fbu.edu.tr
ESİN ESRA ERTURAN ÖĞÜT	FENERBAHÇE ÜNİVERSİTESİ	esin.ogut@fbu.edu.tr

Giriş Amaç:
Birleşmiş Milletler (BM) tüm ülkeler için acil bir eylem çağrısı görevi gören 17 Sürdürülebilir Kalkınma Hedefini (SKH) ortaya koymaktadır. SKH'ler, ekonomik büyüme, sosyal kapsayıcılık ve çevre koruma olmak üzere birbiriyle bağlantılı üç temel üzerine inşa edilmiştir (sdgs.un.org). Bunlardan ikincisi, sosyal kapsayıcılık, sosyal etkileşim potansiyeli dikkate alındığında kitle sporunun fonksiyon alanına girmektedir. O halde kitle sporunun topluma ulaştırılmasında rol alan kurumlar olan yerel yönetimlerin sosyal kalkınma yaklaşımları sürdürülebilir kalkınma açısından önem arz etmeye başlamıştır. Türkiye'de yerel yönetimler kapsamında kitle sporuna yönelik tesis, imkan ve faaliyetlerin sevk ve idaresi çoğunlukla belediyelerdedir. Bu nedenle bu çalışmanın amacı sürdürülebilir sosyal kalkınma hedefleri açısından yerel spor hizmetlerini değerlendirmektir.
Yöntem:
Veri toplamak üzere belediye seçiminde dahil etme kriterleri nüfus yoğunluğu ve spor hizmet ve tesislerinin yaygınlığı olarak düşünülmüştür. Araştırmada bu kritere uyan ve kolayda örneklem yöntemiyle seçilen Kocaeli iline bağlı 2 milyon nüfuslu ve yaygın spor tesisleri olan Darıca Belediyesi seçilmiştir. Araştırma, kapsamı, öncüllüğü ve derinlemesine nitel verilere ihtiyaç duyması bakımından fenomonolojik desenlidir. Veriler hizmeti sunan ve alanlar açısından iki gruptan toplanmış; çalışma grubu, Darıca Belediyesi'nden iki yetkili yönetici, boks ve voleybol takımlarından 11 sporcu ile 18 tesis kullanıcısından oluşmuştur. BM'nin SKH3, SKH5, SKH 10, SKH11 ve SKH16 hedefleri dikkate alınarak hazırlanmış yarı-yapılandırılmış görüşmelerle veriler toplanmıştır. Görüşmeler deşifre edilmiş, belediye yetkililerinin görüşleri betimsel analize, diğer katılımcıların görüşleri- veri yoğunluğu nedeniyle- içerik analizine tabi tutulmuştur. İçerik analizinde kodlama iki ayrı araştırmacı tarafından yapılarak araştırma verilerinde geçerlik güvenirliğin desteklenmesi hedeflenmiştir.
Bulgular:
Araştırmada cinsiyet eşitliği (SKH5) açısından belediye yetkilileri kadınlara özel erişimli tesislerin olduğunu belirtirken diğer katılımcılar bunu teyit etmiştir. Yine kadın sporculara burs ve kadın spor takımlarının varlığı ve cinsiyete duyarlı spor alt yapısı olduğu belirtilmiştir. Azaltışmış eşitsizlik (SKH10) üzerine belediye yetkilileri tesislerin ücretsiz olduğunu ve tesislerin dezavantajlı grupları kapsayıcı olduğunu ifade ederken diğer katılımcılar da bunu teyit etmiş, tesislerin farklı ücretlendirme politikalarından bahsetmiştir. Barış, adalet ve güçlü Kurumlar (SKH16) kapsamında yöneticiler karşılıklı anlayışı teşvik eden spor faaliyetleri olduğunu ifade etmiştir. Diğer katılımcılar bu faaliyetler ile ilgili bir bilgisi olmadığı ancak farklı etnik gruplarla ve mezheplerle spor ortamında karşılıklı anlayış içinde olduklarını belirtmiştir. Sürdürülebilir şehirler ve topluluklar (SKH11) ve herkese iyi sağlık (SKH3) kapsamında yöneticiler herke için spora yöneticiler tesis, park ve rekreatif alanlar bulunduğunu ifade ederken diğer katılımcılar bu görüşü teyit ederken tesislerin yeterli ölçüde olduğunu belirtimi, engelsiz spor alanları olmayan parkların bulunduğunu eklemiştir
Sonuç:
Araştırmada genel olarak kapsama alınan sürdürülebilirlik hedefleriyle uyumlu hizmetler sunulduğu görülmüştür. Belediyelerde sürdürülebilir sosyal kalkınma politikalarının spor katılımcıları tarafından gerçek yaşamda bir karşılığı olduğu tespit edilmiştir. Araştırmanın hem Türkiye'deki sosyal sürdürülebilirlik üzerinde kısıtlı literatür, hem de BM kalkınma hedefleriyle uyum arayan empirik veriye dayalı bir çalışma olması bakımından gelecekteki çalışmalara bir çerçeve sunacağı düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: SÜRDÜRÜLEBİLİRLİK SOSYAL KALKINMA - YEREL YÖNETİMLER - HERKES İÇİN SPOR

LOCAL SPORTS SERVICES IN TERMS OF SUSTAINABLE SOCIAL DEVELOPMENT GOALS

Introduction and Aim:
The United Nations (UN) has introduced 17 Sustainable Development Goals (SDGs) as an urgent call to action for all countries. The SDGs are built upon three interconnected pillars: economic growth, social inclusion, and environmental protection (sdgs.un.org). The second pillar, social inclusion, falls within the functional domain of mass sports due to its potential for social interaction. Consequently, the social development approaches of local governments, which play a role in delivering mass sports to the community, have become increasingly significant for sustainable development. In Turkey, the management of facilities, opportunities, and activities related to mass sports within local governments is primarily the responsibility of municipalities. Therefore, this study aims to evaluate local sports services in terms of sustainable social development goals.

Method:
In selecting a municipality for data collection, population density and the prevalence of sports services and facilities were considered inclusion criteria. Based on these criteria and using a convenience sampling method, Darıca Municipality in Kocaeli, which has a population of two million and widespread sports facilities, was selected for the study. Given its scope, exploratory nature, and need for in-depth qualitative data, the study was designed using a phenomenological approach. Data were collected from two groups: service providers and service users. The study group consisted of two municipal administrators from Darıca Municipality, 11 athletes from boxing and volleyball teams, and 18 sports facility users. Data were gathered through semi-structured interviews designed in line with the UN's SDG 3, SDG 5, SDG 10, SDG 11, and SDG 16. The interviews were transcribed, and the views of municipal administrators were subjected to descriptive analysis, while the responses of other participants—due to data density—were analyzed using content analysis. To ensure validity and reliability, coding in the content analysis was conducted independently by two separate researchers.

Findings:
In the study, regarding gender equality (SDG 5), municipal officials stated that there were women-only facilities, and other participants confirmed this. Scholarships for female athletes, women's sports teams, and a gender-sensitive sports infrastructure were also mentioned. For reduced inequalities (SDG 10), officials emphasized that facilities were free and inclusive for disadvantaged groups, while participants confirmed this but noted different pricing policies. Regarding peace, justice, and strong institutions (SDG 16), officials mentioned sports activities promoting mutual understanding, though participants had no specific knowledge but acknowledged interacting with diverse ethnic and sectarian groups. For sustainable cities and communities (SDG 11) and good health (SDG 3), officials highlighted accessible sports facilities, parks, and recreational areas. Participants agreed but noted some parks lacked accessible sports areas for disabled individuals.

Conclusion:
Overall, the study found that the services provided were aligned with the sustainability goals covered. It was determined that sustainable social development policies implemented by municipalities had a tangible impact on sports participants in real life. Given the limited literature on social sustainability in Turkey and the study's empirical approach in aligning with UN development goals, it is expected to provide a framework for future research.

Keywords: SUSTAINABLE SOCIAL DEVELOPMENT - LOCAL MANAGEMENT - SPORTS FOR ALL

Oral Presentation

MODERN ÇAĞIN ZAMAN TUZAKLARININ AKADEMİK ERTELEME DAVRANIŞI ÜZERİNDEKİ ETKİSİ: DİJİTAL BAĞIMLILIĞIN ARACI ROLÜ

Adı Soyadı	Kurumu	Eposta Adresi
ÖMER FARUK YAZICI	TOKAT GAZİOSMANPAŞA ÜNİVERSİTESİ	omerfaruk.yazici@gop.edu.tr
BARIŞ MERGAN	TOKAT GAZİOSMANPAŞA ÜNİVERSİTESİ	baris.mergan@gop.edu.tr
MUSTAFA BARIŞ SOMOĞLU	GÜMÜŞHANE ÜNİVERSİTESİ	barissomoglu@gmail.com
ÜSTÜN TÜRKER	GÜMÜŞHANE ÜNİVERSİTESİ	ustunturker@outlook.com
EYMA UZUN	**TOKAT GAZİOSMANPAŞA ÜNİVERSİTESİ**	**eymaozsoy@gmail.com**

Giriş Amaç:
Bu araştırma zaman tuzaklarının akademik erteleme davranışı üzerindeki etkisini incelemeyi ve dijital bağımlılığın bu ilişkideki aracılık etkisini incelemeyi amaçlamaktadır.

Yöntem:
Araştırmada, nicel yaklaşımlardan biri olan korelasyonel araştırma modeli kullanılmıştır. Araştırmada veri toplama aracı olarak, araştırmacı tarafından hazırlanmış kişisel bilgi formuna ek olarak, Bağatarhan (2023) tarafından Türkçeye uyarlanan "Ergenler İçin Dijital Bağımlılık Ölçeği", Belkıs ve Durur (2021) tarafından Türkçeye uyarlanan "Akademik Erteleme Ölçeğinin Kısa Formu" ile Tortumlu ve Uzun (2023) tarafından geliştirilen "Modern Çağın Zaman Tuzakları Ölçeği" kullanılmıştır. Araştırmanın örneklem grubunu 177'si erkek (%52.7) ve 159'u kadın (%47.3) olmak üzere toplam 336 spor bilimleri fakültesi öğrencisi oluşturmaktadır. Cohen ve arkadaşları (2000) 1000 ve alt sayıdaki evren gruplarında %95 güven aralığı düzeyinde 278 örneklem sayısının evreni temsil edebileceğini belirtmişlerdir. Bu doğrultuda araştırma grubunun evreni temsil ettiği söylenebilir. Çalışma kapsamında hazırlanan form öğrencilere yüz yüze ve Google form formatı ise WhatsApp üzerinden ulaştırılmıştır. Veri çözümlemeleri Jasp 0.19.1.0 programı ile incelenmiştir. Verilerin analizi için ilk olarak Çarpıklık (Skewness) ve Basıklık (Kurtosis) değerleri incelenmiş, verilerin normal dağılım gösterdiği tespit edilmiştir. Daha sonra zaman tuzakları, akademik erteleme davranışı ve dijital bağımlılık arasındaki ilişkilerin incelenmesi için pearson korelasyon analizi kullanılmıştır. Araştırmada bağımsız değişken zaman tuzakları, bağımlı değişken akademik erteleme ve aracı değişken dijital bağımlılıkır. Aracılık etkisinin anlamlılığını değerlendirmek amacıyla, 5000 önyükleme (yeniden örnekleme) prosedürü uygulanmıştır. Bu yöntem sonucunda elde edilen %95 güven aralıkları, dolaylı etkilerin anlamlılığını test etmek için incelenmiştir. Analiz bulgularına göre, güven aralıklarının sıfır değerini içermediği tespit edilmiştir, bu da dolaylı etkilerin istatistiksel olarak anlamlı olduğunu göstermektedir (Preacher ve Hayes, 2008).

Bulgular:
Zaman tuzakları ile akademik erteleme arasında pozitif yönlü orta düzey (r=.525 p=.000), zaman tuzakları ile dijital bağımlılık arasında pozitif yönlü yüksek (r=.649 p=.000) ve dijital bağımlılık ile akademik erteleme davranışı arasında (r=.609 p=.000) pozitif yönlü yüksek düzey ilişkinin olduğu tespit edilmiştir. Diğer yandan zaman tuzaklarının akademik erteleme davranışı üzerinde (β= 0.286, z= 4.045, p=<.001, %95 GA [0.141, 0.462]) pozitif ve anlamlı bir etkisinin olduğu tespit edilmiştir. Dijital bağımlılığın akademik erteleme davranışı üzerinde (β=0.464, z= 8.349, p=<.001, %95 GA [0.313, 0.592]) pozitif ve anlamlı bir etkisinin olduğu, zaman tuzaklarının dijital bağımlılık üzerinde (β = 0.826, z= 15.630, p=<.001, %95 GA [0.646, 0.977]) pozitif ve anlamlı bir etkisinin olduğu tespit edilmiştir. Zaman tuzakları ile akademik erteleme davranışı arasındaki ilişkiye dijital bağımlılığın (β= 0.383, z= 7.364, p=<.001, %95 GA [0.280, 0.506]) aracılık ettiği tespit edilmiştir. Son olarak zaman tuzaklarının akademik erteleme üzerindeki toplam etkisinin (β= 0.669, z= 11.317, p=<.001, %95 GA [0.516, 0.809]) pozitif ve anlamlı olduğu tespit edilmiştir.

Sonuç:
Bu araştırmadan önemli sonuçlar ortaya çıkmıştır. İlk olarak zaman tuzakları ile akademik erteleme ve dijital bağımlılık arasındaki pozitif yönlü ilişkilerdir. Diğer yandan zaman tuzakları akademik ertelemeyi ve dijital bağımlılığı pozitif ve olumlu bir şekilde etkilemektedir. Bir diğer önemli sonuç ise zaman tuzakları ile akademik erteleme davranışı arasındaki ilişkide dijital bağımlılığın önemli bir aracı rolüne sahip olduğudur.

Anahtar Kelimeler: ZAMAN TUZAKLARI - AKADEMİK ERTELEME - DİJİTAL BAĞIMLILIK

THE EFFECT OF MODERN AGE TIME TRAPS ON ACADEMIC PROCRASTINATION BEHAVIOUR: THE MEDIATING ROLE OF DIGITAL ADDICTION

Introduction and Aim:
This research aims to examine the effect of time traps on academic procrastination behavior and to examine the mediating effect of digital addiction on this relationship.
Method:
The correlational research model, which is one of the quantitative approaches, was used in the study. In addition to the personal information form prepared by the researcher, the "Digital Addiction Scale for Adolescents" adapted to Turkish by Bağatarhan (2023), the "Short Form of the Academic Procrastination Scale" adapted to Turkish by Belkıs and Durur (2021), and the "Time Traps Scale of the Modern Age" developed by Tortumlu and Uzun (2023) were used as data collection tools in the study. The sample group of the study consisted of a total of 336 students of the faculty of sports sciences, 177 of whom were male (52.7%) and 159 of whom were female (47.3%). Cohen et al. (2000) stated that a sample size of 278 could represent the universe at a 95% confidence interval in universe groups of 1000 and below. In this direction, it can be said that the research group represents the universe. The form prepared within the scope of the study was delivered to the students face to face and the Google form format was delivered via WhatsApp. Data analysis was examined with the Jasp 0.19.1.0 program. For the analysis of the data, firstly the Skewness and Kurtosis values were examined and it was determined that the data showed a normal distribution. Then, Pearson correlation analysis was used to examine the relationships between time traps, academic procrastination behavior and digital addiction. In the study, the independent variable was time traps, the dependent variable was academic procrastination and the mediator variable was digital addiction. In order to evaluate the significance of the mediation effect, 5000 bootstrap (resampling) procedure was applied. The 95% confidence intervals obtained as a result of this method were examined to test the significance of the indirect effects. According to the analysis findings, it was determined that the confidence intervals did not contain the value zero, which shows that the indirect effects were statistically significant (Preacher and Hayes, 2008).
Findings:
It was found that there was a positive medium level relationship between time traps and academic procrastination (r=.525 p=.000), a positive high level relationship between time traps and digital addiction (r=.649 p=.000) and a positive high level relationship between digital addiction and academic procrastination behavior (r=.609 p=.000). On the other hand, it was found that time traps had a positive and significant effect on academic procrastination behavior (β= 0.286, z= 4.045, p=<.001, 95% CI [0.141, 0.462]). It was found that digital addiction had a positive and significant effect on academic procrastination behavior (β=0.464, z= 8.349, p=<.001, 95% CI [0.313, 0.592]), time traps had a positive and significant effect on digital addiction (β = 0.826, z= 15.630, p=<.001, 95% CI [0.646, 0.977]). It was found that digital addiction (β= 0.383, z= 7.364, p=<.001, 95% CI [0.280, 0.506]) mediated the relationship between time traps and academic procrastination behavior. Finally, the total effect of time traps on academic procrastination (β= 0.669, z= 11.317, p=<.001, 95% CI [0.516, 0.809]) was found to be positive and significant.
Conclusion:
Important results have emerged from this research. Firstly, the positive relationships between time traps and academic procrastination and digital addiction. On the other hand, time traps affect academic procrastination and digital addiction positively and positively. Another important result is that digital addiction has an important mediating role in the relationship between time traps and academic procrastination behavior.

Keywords: TIME TRAPS - ACADEMIC PROCRASTINATION - DIGITAL ADDICTION

Oral Presentation

CİDDİ SERBEST ZAMAN VE PİLATES: SAĞLIK İNANÇ MODELİ PERSPEKTİFİNDEN NİTEL BİR ARAŞTIRMA

Adı Soyadı	Kurumu	Eposta Adresi
CEMAL YALÇIN	ANKARA ÜNİVERSİTESİ	cemalyalcin@ankara.edu.tr
BEGÜM YAŞAR SÖNMEZ	**GENÇLİK VE SPOR BAKANLIĞI**	**Begumyasar36@gmail.com**

Giriş Amaç:
Pilates egzersizi, bireyin vücut sağlığı açısından fiziksel ve zihinsel gelişmesine imkan tanıması Joseph Pilates'in bu egzersizi ortaya çıkarırken tasarladığı fikir olan "Kontrol Sanatı" terimin altını tam olarak doldurabilmektedir. Ciddi serbest zamanda yapılan pilates egzersizi, sağlığı geliştirici rol oynadığı düşünülmektedir. Bu doğrultuda bir sağlığı koruma davranışı olarak ciddi serbest zamanda yapılan pilates egzersizine yönelik sağlık inancı merak uyandırmaktadır. Sağlık İnanç Modeli, kişilerin sağlığı koruma davranışlarını belirleme ve ölçmede önemli bir rol oynamaktadır. Ciddi serbest zamanda yapılan pilates egzersizinin sağlığı geliştirici rol oynayıp oynamadığı merak konusu olmuştur. Bu çalışmanın amacı, ciddi serbest zamanda pilates yapan bireylerin deneyimlerini Sağlık İnanç Modeli perspektifinden derinlemesine incelemektir.
Yöntem:
Çalışma nitel araştırma yaklaşımında, yorumlayıcı paradigmada ve fenomenolojik desende tasarlanmıştır. Çalışma grubu amaçlı örnekleme yöntemlerinden ölçüt örnekleme yöntemine göre seçilmiştir. Çalışmaya pilates stüdyosunda haftada en az 2 gün, en az 6 aydır düzenli fiziksel aktivite yapan bireyler gönüllü katılmıştır. Veriler yarı yapılandırılmış görüşme formu kullanılarak toplanmıştır. Görüşmeler sırasında katılımcılara kişisel bilgi formu sorularının yanında, çalışmanın kuramsal çerçevesine göre alan yazın incelenerek oluşturulmuş ve "Sağlık İnancı Modeli" çerçevesinde sınıflandırılan 12 adet açık uçlu soru yöneltilmiştir. Elde edilen verilerin analizinde içerik analizi yöntemi kullanılmıştır. Araştırmada geçerliği sağlamak amacıyla inandırıcılık, aktarılabilirlik, güvenilebilirlik ve doğrulanabilirlik kriterleri temel alınmıştır. Güvenirliğin sağlanabilmesi için, görüşmelerin kayıt altına alınarak, bunların yazıya aktarılması stratejisi kullanılmıştır.
Bulgular:
Yapılan analizler sonucunda kuramsal çerçeveye uygun olarak "Sağlığım Pilatese Emanet", "Pilates Yapmadığımda", "Motivasyon Kaynağım ve Engeller", "Pilates İhtiyaç Haline Gelirse" olarak dört ana tema oluşturulmuştur. Katılımcılar pilatesin fiziksel, psikolojik ve sosyolojik faydalarını belirgin bir şekilde vurgulamışlardır. Pilatesin yaşlanma sürecinde sağlıklı kalma ve bağışıklık sistemini güçlendirme gibi uzun vadeli yararları, katılımcıların bu aktiviteyi bir ihtiyaç olarak görmelerini sağladığını belirtmişlerdir.
Sonuç:
Sonuç olarak, Sağlık İnanç Modeli çerçevesinde değerlendirildiğinde, katılımcılar pilatesin fiziksel, psikolojik ve sosyolojik yararlarını deneyimledikçe bu aktiviteyi bir ihtiyaç olarak görmüş ve düzenli yapma eğilimleri artmıştır. Bununla birlikte, algılanan engeller olan zaman yetersizliği ve enerji eksikliği, davranışın sürdürülmesini zorlaştırsa da eylem ipuçları ve öz-yeterlilik inancının güçlenmesi, bu engellerin aşılmasında önemli kolaylaştırıcı faktörler olarak katkı sağlamıştır.

Anahtar Kelimeler: CİDDİ SERBEST ZAMAN - PİLATES - SAĞLIK İNANÇ MODELİ

SERIOUS LEISURE AND PILATES: A QUALITATIVE STUDY FROM THE PERSPECTIVE OF THE HEALTH BELIEF MODEL

Introduction and Aim:
Pilates exercise, by enabling individuals' physical and mental development in terms of body health, fully embodies the concept of the "Art of Control," which was the foundational idea behind Joseph Pilates' creation of this exercise. Pilates exercises performed during serious leisure are considered to play a role in promoting health. In this regard, health beliefs about pilates exercises practiced as a health-protective behavior in serious leisure have drawn interest. The Health Belief Model plays a significant role in identifying and measuring individuals' health-protective behaviors. Whether pilates exercises performed during serious leisure contribute to health promotion remains a subject of inquiry. The aim of this study is to conduct an in-depth examination of the experiences of individuals practicing pilates in serious leisure from the perspective of the Health Belief Model.
Method:
The study was designed within a qualitative research approach, following an interpretive paradigm and a phenomenological research design. The study group was selected using criterion sampling, one of the purposive sampling methods. Voluntary participants included individuals who had been regularly engaging in physical activity at a Pilates studio for at least two days per week over a minimum period of six months. Data were collected through a semi-structured interview form. During the interviews, in addition to personal information questions, participants were asked 12 open-ended questions developed based on a literature review aligned with the theoretical framework of the study and classified within the "Health Belief Model." Content analysis was employed to analyze the collected data. To ensure validity, the criteria of credibility, transferability, dependability, and confirmability were adopted. Reliability was ensured by recording the interviews and transcribing them for further analysis.
Findings:
As a result of the analyses, four main themes were identified in accordance with the theoretical framework: “My Health is Entrusted to Pilates,” “When I Don’t Do Pilates,” “My Source of Motivation and Constraints,” and “If Pilates Becomes a Necessity.” Participants strongly emphasized the physical, psychological, and sociological benefits of pilates. They highlighted its long-term advantages, such as maintaining health during the aging process and strengthening the immune system, which led them to perceive this activity as a necessity.
Conclusion:
In conclusion, when evaluated within the framework of the Health Belief Model, participants perceived pilates as a necessity as they experienced its physical, psychological, and sociological benefits, leading to an increased tendency to practice it regularly. Although perceived constraints such as lack of time and low energy made it challenging to sustain this behavior, the presence of cues to action and the strengthening of self-efficacy beliefs played a crucial role as facilitating factors in overcoming these constraints.

Keywords: SERIOUS LEISURE - PILATES - HEALTH BELIEF MODEL

Oral Presentation

FİZİKSEL EGZERSİZ TEMELLİ FARKINDALIKLI ÖZ-ŞEFKAT VE FARKINDALIK TEMELLİ STRES AZALTMANIN ETKİLERİ: SINIF ORTAMINDA BİR KARŞILAŞTIRMA ÇALIŞMASI

Adı Soyadı	Kurumu	Eposta Adresi
S. GÜLFEM ÇAKIR ÇELEBİ	AKDENİZ ÜNİVERSİTESİ	sgcakir@akdeniz.edu.tr
ZEYNEP AYÇA TERZİOĞLU	**ANTALYA BİLİM ÜNİVERSİTESİ**	**ayca.terzioglu@antalya.edu.tr**

Giriş Amaç:
Son yıllarda, üniversite ortamlarında farkındalık temelli müdahalelerin sınıf içi uygulamaları yapılmaktadır. Bu çalışmada beş hafta boyunca haftada bir gün otuz dakika olmak üzere ayrı gruplarda ders içerisinde verilen fiziksel egzersiz temelli farkındalıklı öz-şefkat (PEMSC) ve farkındalık temelli stres azaltma (MBSR) programlarının üniversite öğrencilerinin içsel algılayıcı farkındalık, egzersizde davranışsal düzenlemeler, duygusal tepkisellik ve kendi kendine stres yapma değişkenleri üzerinde etkisinin araştırılması amaçlanmıştır.

Yöntem:
Bu çalışma iki deneysel ve bir kontrol gruplu ön-test, son-test ve izleme desenli yarı deneysel bir çalışmadır. Uygulamalar psikolojiye giriş dersinin parçası olarak yapılmıştır. Önceden var olan sınıflara tesadüfi atama yöntemiyle müdahale grupları ve kontrol grubu atanarak örneklem belirlenmiştir. Katılımcılar, Türkiye'de bir vakıf üniversitesinin sağlık bilimleri fakültesinin ve diş hekimliği fakültesinin farklı sınıflarına devam eden ve Psikolojiye Giriş lisans dersine kayıtlı toplam 135 öğrenciden oluşmaktadır (Myaş=19.43). Bu öğrencilerin 42'si (42 kadın) PEMSC programını içeren sınıfa, 44'ü (2 erkek; 42 kadın) MBSR programını içeren sınıfta bulunmaktadır ve öğrencilerin 49'u (19 erkek; 30 kadın) farkındalık uygulamaları içermeyen bir sınıfa (kontrol grubu) kayıtlıydı. Araştırmada içsel algılayıcı farkındalığın çok boyutlu değerlendirmesi ölçeği-2, egzersizde davranışsal düzenlemeler ölçeği-2, duygusal tepkisellik ölçeği ve kendi kendine stres yapma ölçeği veri toplama araçları olarak kullanılmıştır. Analizlerde tek yönlü ANOVA, tekrarlı ölçümler için ANOVA ve ANCOVA kullanılmıştır.

Bulgular:
ANCOVA sonuçlarına göre, PEMSC ve MBSR gruplarındaki katılımcıların içsel algılayıcı farkındalık son-test puanları kontrol grubundaki katılımcıların puanlarından anlamlı düzeyde yüksek olduğu bulunmuştur. MBSR grubunun, duygusal tepkiselliği azaltmada PEMSC grubuna göre daha etkili olduğu bulunurken, PEMSC grubunun kendi kendine stres yapmayı azaltmada MBSR grubundan daha etkili olduğu bulunmuştur. Egzersizde davranışsal düzenlemeler ölçeğinin alt boyutu olan içsel düzenlemeyi artırmada PEMSC grubunun, MBSR grubundan daha etkili olduğu görülmüştür. MBSR grubu ve kontrol grubunun motivasyonsuzluk alt boyut son-test puanlarının PEMSC grubundakilerden anlamlı düzeyde yüksek olduğu bulunmuştur. PEMSC grubunun içsel düzenlemeyi artırma ve motivasyonsuzluk düzeyini düşürme üzerindeki etkisinin üç ay devam ettiği görülmüştür.

Sonuç:
Katılımcıların içsel algılayıcı farkındalık, duygusal tepkisellik ve kendi kendine oluşturulan stres üzerindeki etkilerinin PEMSC ve MBSR gruplarında etkilerinin devam ettiği bulunmuştur. Bulgular, fiziksel egzersiz temelli farkındalıklı öz-şefkat uygulamasının bireylerin egzersizi içsel motivasyonla sürdürmelerine daha fazla katkı sağladığını ortaya koymaktadır. Bu çalışma, sınıf temelli farkındalık uygulamalarının, yükseköğretim ortamlarındaki öğrenciler için çeşitli faydalar sağlayabileceğini gösterir niteliktedir.

Anahtar Kelimeler: FARKINDALIK UYGULAMALARI - FİZİKSEL EGZERSİZ - SINIF İÇİ UYGULAMA

THE EFFECTS OF PHYSICAL EXERCISE-BASED MINDFUL SELF-COMPASSION AND MINDFULNESS-BASED STRESS REDUCTION: A COMPARISON STUDY IN A CLASSROOM SETTING

Introduction and Aim:
Mindfulness-based interventions have recently been implemented in university classrooms. This study aimed to investigate the effects of physical exercise-based mindful self-compassion programs (PEMSC) and mindfulness-based stress reduction (MBSR), which were provided in two separate groups for 30 minutes one day a week for five weeks, on university students' interoceptive awareness, behavioral regulations in exercise, emotional reactivity, and self-generated stress.
Method:
This was a quasi-experimental study with a pre-test, post-test, and follow-up design with two experimental and one control groups. The applications were conducted as part of the introduction to psychology classes. The sampling of this study was performed by random assignment of intervention and control groups to pre-existing classes. The participants consisted of 135 students (Mage =19.43) attending different classes of the Faculty of Health Sciences and the Faculty of Dentistry of a foundation university in Turkey and enrolled in the Introduction to Psychology undergraduate course. Of these students, 42 (42 females) were enrolled in a class that included a PEMSC program, 44 (2 males, 42 females) were enrolled in a class that included an MBSR program and 49 (19 males, 30 females) were enrolled in a class with no intervention (control group). The Multidimensional Assessment of Interoceptive Awareness Scale-2, Behavioral Regulations in Exercise Sale-2, Emotional Reactivity Scale, and Self-Generated Stress Scale were used as data collection tools. One-way ANOVA, repeated measures ANOVA, and ANCOVA were used in the analyses.
Findings:
ANCOVA results showed that interoceptive awareness post-test scores were higher in the PEMSC and MBSR groups than in the control group. MBSR was more effective in reducing emotional reactivity, while PEMSC was more effective in lowering self-generated stress. The PEMSC group was more effective than MBSR in enhancing internal regulation, a subdimension of behavioral regulation in exercise. Amotivation post-test scores were significantly higher in the MBSR and control groups than in PEMSC. It was observed that the effect of PEMSC group on increasing the intrinsic regulation and decreasing the level of amotivation continued for three months.
Conclusion:
It was found that the effects on participants' intrinsic interoceptive awareness, emotional reactivity and self-generated stress continued in PEMSC and MBSR groups. The findings revealed that physical exercise-based mindful self-compassion practice contributed more to individuals' maintenance of exercise with intrinsic motivation. This study shows that classroom-based mindfulness practices can provide various benefits for students in higher education settings.

Keywords: MINDFULNESS PRACTICES - PHYSICAL EXERCISE - CLASSROOM PRACTICE

Oral Presentation

ZİHNİMDEKİ ZİNCİRLER RUMİNASYONUN ÖZ-YETERLİLİK VE BAŞARISIZLIK KORKUSUYLA DANSI

Adı Soyadı	Kurumu	Eposta Adresi
NESLİHAN KANDİL	**ATATÜRK ÜNİVERSİTESİ**	neslihankandil44@gmail.com
DAVUT BUDAK	ATATÜRK ÜNİVERSİTESİ	dbudak@atauni.edu.tr

Giriş Amaç:
Sporcular, müsabakalarda yüksek performansa ulaşabilmek için hem fiziksel hem de zihinsel açıdan birçok zorlukla karşılaşmaktadır. Özellikle olumsuz düşünceler, sporcuların zihinsel süreçlerinde engeller oluşturarak performanslarını olumsuz etkileyebilir. Ruminasyon, bu olumsuz düşüncelerden biri olarak, sporcuların başarısızlık korkusuyla başa çıkmalarını zorlaştıran ve zihinsel olarak tükenmelerine neden olabilen bir faktördür. Başarısızlık korkusu, ruminasyon ile birleştiğinde sporcular üzerinde daha derin ve olumsuz etkiler yaratabilir. Araştırmanın temel hedefi, sporcuların yaşadığı başarısızlık korkusunun ruminasyon yoluyla zihinsel süreçlerini nasıl etkilediğini ortaya koymak ve bu etkilerin sportif performansa yansımasını incelemektir. Ayrıca sporcuların öz-yeterlilik düzeylerinin, başarısızlık korkusu ve ruminasyon ilişkisini nasıl etkilediği de araştırılmıştır.
Yöntem:
Verilerin değerlendirilmesinde frekans analizi, betimsel istatistik, bağımsız gruplarda t-testi, tek yönlü varyans analizi, ölçekler arasındaki ilişkinin tespiti için pearson korelasyon testi yapılmıştır. Veri toplama aracı olarak; Michel-Kröhler vd. (2021) tarafından geliştirilen ve Türkçe 'ye Karafil, & Pehlivan (2023) tarafından uyarlanan "Spor Müsabakası Ruminasyon Ölçeği", "Performans Başarısızlık Değerlendirme Ölçeği" ve Schwarzer ve Jarusalem tarafından (1995) geliştirilen ve Aypay (2010) tarafından yapılan Türkçe'ye uyarlanan "Genel Öz-Yeterlik Ölçeği" kullanılmıştır. Araştırmanın evrenini Erzurum ilinde takım veya bireysel sporlar ile ilgilenen sporcular oluştururken, örneklem grubunu ise bunlar arasından rasgele yöntemle seçilen 132 kadın, 177 erkek olmak üzere toplam 309 sporcu oluşturmaktadır.
Bulgular:
Katılımcıların "Spor Müsabakası Ruminasyon Ölçeği" ortalama puanları cinsiyet ve branş değişkenlerine göre anlamlı farklılık göstermezken, spor yapma yılı değişkenine göre anlamlı bir şekilde farklılaşmıştır. "Genel Öz-Yeterlik Ölçeği" ortalama puanları cinsiyet, yaş ve branş değişkenlerine göre, "Performans Başarısızlık Değerlendirme Ölçeği" ortalama puanları ise cinsiyet ve branş değişkenlerine göre anlamlı şekilde farklılaşmıştır. Ruminasyon ile başarısızlık korkusu arasında pozitif, orta düzeyde ancak ruminasyon ile özgüven arasında pozitif, düşük düzeyde bir ilişki saptanmıştır. Başarısızlık korkusu ve özgüven arasında anlamlı ilişki bulunmamıştır.
Sonuç:
Çalışma sporcuların ruminasyon düzeylerinin spor yapma yılları, cinsiyet, yaş ve branş gibi değişkenlere bağlı olarak farklılaştığını ve bu faktörlerin sporcuların zihinsel durumlarını etkileyebileceğini göstermektedir. Sporcuların psikolojik süreçlerini daha iyi anlayabilmek için demografik faktörlerin ve duygusal durumların etkilerini dikkate almak önemlidir. Bu bulgular, spor psikolojisi alanında daha derinlemesine araştırmalar yapılmasına ve sporcuların zihinsel dayanıklılıklarını artırmaya yönelik stratejilerin geliştirilmesine yönelik önemli bir temel sunmaktadır.

Anahtar Kelimeler: RUMİNASYON - BAŞARISIZLIK KORKUSU - ÖZ-YETERLİLİK

CHAINS IN MY MIND THE DANCE OF RUMINATION WITH SELF-EFFICACY AND FEAR OF FAILURE

Introduction and Aim:
Athletes encounter numerous physical and mental challenges in their pursuit of high performance in competitions. Negative thoughts, in particular, can create barriers in their mental processes, negatively affecting their performance. Rumination, as one of these negative thoughts, is a factor that complicates athletes' ability to cope with the fear of failure and can lead to mental burnout. When fear of failure is combined with rumination, it can create deeper and more adverse effects on athletes. The primary aim of this study is to examine how the fear of failure, through rumination, impacts athletes' mental processes and how these effects reflect on their sports performance. Additionally, the study explores how athletes' self-efficacy levels influence the relationship between fear of failure and rumination.
Method:
In the data analysis, frequency analysis, descriptive statistics, independent samples t-test, one-way analysis of variance (ANOVA), and Pearson correlation test to examine the relationships between scales were conducted. The data collection tools used in the study included the "Sports Competition Rumination Scale," developed by Michel-Kröhler et al. (2021) and adapted into Turkish by Karafil and Pehlivan (2023), the "Performance Failure Evaluation Scale," and the "General Self-Efficacy Scale," developed by Schwarzer and Jerusalem (1995) and adapted into Turkish by Aypay (2010). The population of the study consists of athletes involved in team or individual sports in Erzurum, while the sample group comprises a total of 309 athletes (132 women and 177 men) selected randomly from this population.
Findings:
The participants' average scores on the "Sport Competition Rumination Scale" did not show significant differences based on gender and sport type, but they varied significantly according to years of sports participation. The average scores on the "General Self-Efficacy Scale" differed significantly based on gender, age, and sport type, while the average scores on the "Performance Failure Evaluation Scale" showed significant differences based on gender and sport type. A positive, moderate-level relationship was found between rumination and fear of failure, while a positive, low-level relationship was observed between rumination and self-confidence. No significant relationship was found between fear of failure and self-confidence.
Conclusion:
The study demonstrates that athletes' levels of rumination vary depending on factors such as years of sports participation, gender, age, and sport type, suggesting that these variables can influence athletes' mental states. It is important to consider the impact of demographic factors and emotional states in order to better understand the psychological processes of athletes. These findings provide a significant foundation for further research in the field of sport psychology and for the development of strategies aimed at enhancing athletes' mental resilience.

Keywords: RUMINATION - FEAR OF FAILURE - SELF-EFFICACY

Oral Presentation

SERBEST ZAMAN İLGİLENİMİ İLE YAŞAM DOYUMU ARASINDA CİNSİYETİN DÜZENLEYİCİ ROLÜ

Adı Soyadı	Kurumu	Eposta Adresi
GİZEM KARAKAŞ	**SAKARYA UYGULAMALI BİLİMLER ÜNİVERSİTESİ**	**gdogduay@subu.edu.tr**
ERSİN ESKİLER	SAKARYA UYGULAMALI BİLİMLER ÜNİVERSİTESİ	eeskiler@subu.edu.tr
EMRAH SERDAR	SAKARYA UYGULAMALI BİLİMLER ÜNİVERSİTESİ	emrahserdar@subu.edu.tr

Giriş Amaç:
Toplumsal yaşamın cinsiyete dayalı yönleri, kişilerin serbest zaman katılımları ve çıktıları üzerinde etkili olabilmektedir. Serbest zamanın ruhunda var olan yaşamın anlamı/doyumu kişiler tarafından farklı ilgilenim türü ve düzeyi ile elde edilebilir. Kullanım yaygınlığı oldukça fazla olan spor-fitness merkezleri ise cinsiyet farklılıklarına yönelik etkilerin göz ardı edilmemesi gerektiği düşünülen serbest zaman aktivite merkezleridir. Bu noktada, mevcut çalışma, görece daha erişilebilir ve hitabı geniş olan spor-fitness merkezleri özelinde yürütülmüştür. Çalışmada spor-fitness merkezi katılımcılarının serbest zaman ilgilenimi ile yaşam doyumu arasındaki ilişkiyi incelemek ve bu ilişkide cinsiyetin rolünü belirlemek amaçlanmıştır.
Yöntem:
Korelasyon türü ilişkisel tarama modelinde tasarlanan bu çalışmada serbest zaman ilgilenimi, yaşam doyumu ve sosyo-ekonomik bilgileri incelemek amacıyla tasarlanan yapılandırılmış çevrimiçi anket yöntemiyle potansiyel katılımcılara ulaştırılmıştır. Kasti örnekleme yoluyla belirlenen özel spor-fitness merkezinden, 227 birey anonim ve gönüllü olarak anketi yanıtlamıştır. 18-52 yaş aralığında (26.01±6.56) olan katılımcıların 143'ü (%63) erkek ve 84'ü (%37) kadındır. Verilerin analizinde Pearson korelasyon analizi ve Bootstrap yöntemini temel alan regresyon analizi (Process v4.2 makro) gerçekleştirilerek istatistiksel değerlendirmede bulunulmuştur.
Bulgular:
Regresyon analizinde modele dahil edilen tahmin değişkenlerinin, yaşam doyumundaki değişimin yaklaşık %11'ini açıkladığı tespit edilmiştir. Yaşam doyumu üzerinde, serbest zaman ilgileniminin anlamlı bir etkisinin olmadığı, cinsiyetin ise olumsuz yönde anlamlı etkisinin olduğu belirlenmiştir. Serbest zaman ilgilenimi ve cinsiyet değişkenlerinin, yaşam doyumu üzerindeki düzenleyici etkisinin de olumlu yönde anlamlı olduğu belirlenmiştir. Düzenleyici etkiye ilişkin ayrıntılar incelendiğinde, erkeklerde serbest zaman ilgileniminin yaşam doyumu üzerindeki etkisi istatistiksel olarak anlamlı olduğu, kadınlarda ise serbest zaman ilgileniminin yaşam doyumu üzerindeki etkisinin istatistiksel olarak anlamsız olduğu tespit edilmiştir.
Sonuç:
Sonuç olarak serbest zaman ilgileniminin yaşam doyumu üzerindeki etkisi cinsiyete göre anlamlı düzeyde farklılaşmaktadır. Daha yüksek düzeyde serbest zaman ilgilenimine sahip katılımcıların daha yüksek düzeyde yaşam doyumu bildirme eğiliminde olduğu ve cinsiyet açısından anlamlı bir fark olduğu tespit edilmiştir. Serbest zaman ilgileniminin erkek katılımcılarda yaşam doyumu düzeyi üzerinde daha güçlü bir etkisi vardır. Bu çalışmanın bulguları, spor-fitness katılımcılarının serbest zaman davranışları, katılımı ve serbest zaman deneyimleri konusunda ilgili sektör paydaşlarına referanslar sunmaktadır.

Anahtar Kelimeler: SERBEST ZAMAN İLGİLENİMİ - YAŞAM DOYUMU - SPOR-FİTNESS MERKEZİ

THE MODERATING ROLE OF GENDER BETWEEN LEISURE INVOLVEMENT AND LIFE SATISFACTION

Introduction and Aim:
The gender-based aspects of social life can have an impact on individuals' leisure time participation and learning outcomes. The meaning/satisfaction of life that exists in the spirit of leisure time can be achieved by individuals with different types and levels of involvement. Sports-fitness centers, which are widely used, are leisure time activity centers where the effects on gender differences should not be ignored. At this point, the current study was conducted specifically for sports-fitness centers, which are relatively more accessible and appealing to all. The study aimed to examine the relationship between the leisure involvement and life satisfaction of sports-fitness center participants and to determine the role of gender in this relationship.
Method:
This study was designed in the correlation survey design. A structured online survey method was used to examine leisure involvement, life satisfaction and socio-economic information and was delivered to potential participants. From the private sports-fitness center determined through deliberate sampling, 227 individuals answered the survey anonymously and voluntarily. Participants aged 18-52 (26.01±6.56) 143 (63%) of whom are male and 84 (37%) of whom are female. In the analysis of the data, Pearson correlation analysis and regression analysis based on the Bootstrap method (Process v4.2 macro) were performed for statistical evaluation.
Findings:
In the regression analysis, it was found that the predictor variables included in the model explained approximately 11% of the change in life satisfaction. It was determined that leisure involvement did not have a significant effect on life satisfaction, while gender had a negative significant effect. It was determined that the moderating effect of leisure involvement and gender variables on life satisfaction was also positively significant. When the details regarding the moderating effect were examined, it was found that the effect of leisure involvement on life satisfaction was statistically significant in men, while the effect of leisure involvement on life satisfaction was statistically insignificant in women.
Conclusion:
As a result, the effect of leisure involvement on life satisfaction differs significantly according to gender. It was found that participants with higher levels of leisure involvement tended to report higher levels of life satisfaction, and there was a significant difference in terms of gender. Leisure involvement has a stronger effect on the level of life satisfaction in male participants. The findings of this study provide references to relevant sector stakeholders regarding the leisure time behaviors, participation and leisure time experiences of sports-fitness participants.

Keywords: LEISURE INVOLVEMENT - LIFE SATISFACTION - SPORTS-FITNESS CENTERS

Oral Presentation

DİJİTAL OKURYAZARLIK VE YAŞAM BOYU ÖĞRENME EĞİLİMİ: SPOR BİLİMLERİ PERSPEKTİFİNDEN BİR İNCELEME

Adı Soyadı	Kurumu	Eposta Adresi
SUDE GÜNGÖRMÜŞ	**ALANYA ALAADDİN KEYKUBAT ÜNİVERSİTESİ**	**sudegungormusss@gmail.com**
ÜMİT GÜVEN	ALANYA ALAADDİN KEYKUBAT ÜNİVERSİTESİ	u.gvn@hotmail.com
AHMET DÖNMEZ	ALANYA ALAADDİN KEYKUBAT ÜNİVERSİTESİ	ahmet.donmez@alanya.edu.tr

Giriş Amaç:
Küresel dünyada dijitalleşmenin giderek hız kazanması beraberinde bilgiye erişim, değerlendirme ve kullanmaya becerilerini arttırmıştır. Dijital okuryazarlık, etkili ve bilinçli şekilde dijital teknolojiyi kullanma, yaşam boyu öğrenme eğilimi ise sürekli gelişim ve yeniliklere uyum olarak karakterize edilebilir. Bu bağlamda araştırmada spor bilimleri öğrencilerinde dijital okuryazarlık ile yaşam boyu öğrenme eğilimi arasındaki ilişkinin var olup olmadığının spor bilimleri perspektifinden ortaya konulması amaçlanmıştır.
Yöntem:
İlişkisel tarama modelinin temel alındığı araştırmaya üç farklı devlet üniversitesinin spor bilimleri fakültesinde (antrenörlük, beden eğitimi ve spor öğretmenliği, rekreasyon) öğrenim hayatına devam eden ve yaşları 18 ile 35 arasında değişen toplam 262 (118 kadın ve 144 erkek) spor bilimleri öğrencisi katılım göstermiştir. Araştırmada veri toplama araçları olarak “Kişisel Bilgi Formu”, “Dijital Okuryazarlık Ölçeği” ve “Yaşam Boyu Öğrenme Eğilim Ölçeği” kullanılmıştır. İstatistiksel analizlerde; tanımlayıcı istatistikler, Pearson korelasyon ve Regresyon tekniği kullanılmıştır.
Bulgular:
Araştırma bulguları incelendiğinde dijital okuryazarlık ile öğrenmeye isteklilik (r=654; p=,000), gelişime açıklık (r=618; p=,000) ve yaşam boyu öğrenme eğilimi (r=669; p=,000) arasında pozitif yönde orta düzeyde anlamlı ilişkiler olduğu tespit edilmiştir. Dahası dijital okuryazarlığın yaşam boyu öğrenme eğilimini pozitif yönde anlamlı şekilde yordadığı bulunmuştur (β=,669; t=14,529; p=,000). Buna göre dijital okuryazarlık yaşam boyu öğrenme eğilimi üzerindeki değişimin %45’ini açıklamıştır.
Sonuç:
Ortaya konulan mevcut sonuçlar dijital okuryazarlık ile yaşam boyu öğrenme eğilimlerinin doğru orantılı olduğunu, dijital okuryazarlığın artmasıyla yaşam boyu öğrenme eğilimlerinin artacağını işaret etmiştir. Söz konusu durum spor bilimleri öğrencilerinde yaşam boyu öğrenmenin devam etmesinin önemli parametrelerinden birinin de dijital okuryazarlık becerisini doğru kullanması ile ilgili olacağını akıllara getirmiştir.

Anahtar Kelimeler: DİJİTAL OKURYAZARLIK - YAŞAM BOYU ÖĞRENME EĞİLİMİ - SPOR BİLİMLERİ

DIGITAL LITERACY AND LIFELONG LEARNING DISPOSITION: A REVIEW FROM THE PERSPECTIVE OF SPORT SCIENCES

Introduction and Aim:
The accelerating pace of digitalization in the global world has increased the ability to access, evaluate and use information. Digital literacy can be characterized as using digital technology effectively and consciously, and lifelong learning disposition can be characterized as continuous development and adaptation to innovations. In this context, the research aims to reveal whether there is a relationship between digital literacy and lifelong learning disposition in sport sciences students from the perspective of sport sciences.
Method:
A total of 262 (118 female and 144 male) sport sciences students aged between 18 and 35 (118 female + 144 male) who continue their education life in the faculties of sport sciences (coaching, physical education and sports teaching, recreation) of three different state universities participated in the research based on the relational survey model. “Personal Information Form”, ‘Digital Literacy Scale’ and ‘Lifelong Learning Disposition Scale’ were used as data collection tools. Descriptive statistics, Pearson correlation and regression techniques were used for statistical analysis.
Findings:
When the research findings were examined, it was determined that there were positive and moderately significant relationships between digital literacy and willingness to learn (r=654; p=,000), openness to development (r=618; p=,000) and lifelong learning tendency (r=669; p=,000). Moreover, digital literacy was found to significantly predict lifelong learning disposition in a positive direction (β=,669; t=14,529; p=,000). Accordingly, digital literacy explained 45% of the change in lifelong learning disposition.
Conclusion:
The current results indicate that digital literacy and lifelong learning dispositions are directly proportional, and that lifelong learning dispositions will increase with increasing digital literacy. This situation suggests that one of the important parameters of the continuation of lifelong learning in sports science students will be related to the correct use of digital literacy skills.

Keywords: DIGITAL LITERACY - LIFELONG LEARNING TENDENCY - SPORT SCIENCES

Oral Presentation

İZLE, KAYDIR, ERTELE: SOSYAL MEDYA KULLANIMI VE EGZERSİZ ERTELEME DAVRANIŞI PARADOKSU

Adı Soyadı	Kurumu	Eposta Adresi
SEVİM KÜL AVAN	NEVŞEHİR HACI BEKTAŞ VELİ ÜNİVERSİTESİ	sevim.kul06@gmail.com
SİNEM PARLAKYILDIZ	**NEVŞEHİR HACI BEKTAŞ VELİ ÜNİVERSİTESİ**	**parlakyildizsinem@gmail.com**

Giriş Amaç:
Sosyal medya, değişen ve gelişen dünya üzerinde anlık iletişim kurma, eğlenme, oyun oynama, bilgi edinme ve bilgi paylaşma gibi amaçlarla kullanılan insanları dünya üzerinde bir araya getiren önemli bir platform olarak değerlendirilmektedir. Sanal platformda geçirilen fazla zaman, bireylerin egzersize ayırdıkları zamanın kısıtlanmasına, buna bağlı olarak da egzersizin ertelenmesine yol açan bir unsur olarak ele alınmaktadır. Bu çalışmanın amacı, bireylerin serbest zamanlarında sosyal medya kullanım sürelerine bağlı olarak egzersiz erteleme davranışlarını anlamlandırma süreçlerini incelemektir.

Yöntem:
Araştırma nitel araştırma modeliyle tasarlanmıştır. Sosyal medya kullanımına bağlı olarak egzersiz erteleme davranışı hakkındaki görüş ve deneyimlerinin ayrıntılı şekilde incelenmesi amacıyla fenomenolojik desen kullanılmıştır. Örneklem seçme yöntemi olarak amaçlı örnekleme yöntemlerinden ölçüt örnekleme yönteminden yararlanılmıştır. Çalışma grubunu üniversite öğrenimine devam eden, düzenli egzersiz yapmayan ve aynı zamanda günlük 2 saatten fazla sosyal medya kullanımı olan 18-25 yaş arasında olan 8 kadın 8 erkek olmak üzere toplam 16 lisans öğrencisi oluşturmuştur. Veri toplama aşamasında katılımcıların demografik bilgileri alınmış, sonrasında katılımcılara 10 maddeden oluşan yarı yapılandırılmış sorular yöneltilmiştir. Verileri analiz etmek için içerik analizi yöntemi uygulanmıştır. Araştırma kapsamında, geçerliliğin sağlanması amacıyla inandırıcılık, aktarılabilirlik, tutarlılık ve doğrulanabilirlik kriterleri göz önünde bulundurulmuştur. Güvenirliği sağlamak amacıyla yapılan görüşmeler kayıt edilmiş, bu kayıtlar bilgisayar ortamında yazıya aktarılmıştır. Elde edilen verilerden kod ve temalar oluşturulmuştur.

Bulgular:
Katılımcıların görüşlerine göre, sosyal medya kullanımına bağlı olarak egzersiz erteleme davranışında bulunma durumları “psikolojik etki, zaman yönetimi, sosyal çevre etkileşimi, fiziksel farkındalık ve motivasyon” olmak üzere 5 tema altında toplanmıştır. Katılımcı beyanları esas alınarak edinilen bulgularda günlük sosyal medya kullanım sürelerinin 3 ila 5 saat aralıklarında olduğu, en fazla kullanılan sosyal medya uygulamasının ise Instagram olduğu bulgusuna ulaşılmıştır. Ayrıca katılımcıların tümünün egzersiz yapmaya istekli oldukları ancak sosyal medya kullanım sürelerinin uzun olmasından dolayı ertelemek durumunda kaldıkları tespit edilmiştir.

Sonuç:
Çalışma sonucuna göre, serbest zaman içerisinde sosyal medya kullanımının egzersiz erteleme davranışına yol açtığı belirlenmiştir. Bununla birlikte sosyal medya kullanım süresi, kullanım amacı gibi etkenlerin erteleme davranışı gösterilmesinde önemli rol oynadığı görülmüştür. Bu bağlamda sosyal medya kullanımının bireylerin egzersiz alışkanlıklarını engelleyici bir rol üstlendiği söylenebilir. Çalışmanın özellikle üniversite öğrencilerinin sosyal medya kullanımının pozitif yönde evrilmesi ve buna bağlı olarak erteleme davranışının minimuma indirilmesi konusunda farkındalık oluşturabileceği düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: SOSYAL MEDYA - EGZERSİZ ERTELEME - SERBEST ZAMAN

WATCH, SCROLL, PROCRASTINATE: SOCIAL MEDIA USE AND THE PARADOX OF EXERCISE PROCRASTINATION BEHAVIOUR

Introduction and Aim:
Social media is considered as an important platform that brings people together in the world, which is used for purposes such as instant communication, having fun, playing games, obtaining information and sharing information in a changing and developing world. The excess time spent on the virtual platform is considered as a factor that leads to the limitation of the time that individuals allocate to exercise and, accordingly, to postpone exercise. The aim of this study is to examine the processes of making sense of exercise postponement behaviours depending on the duration of social media use in individuals' leisure time.
Method:
The study was designed with qualitative research model. Phenomenological design was used to examine in detail the views and experiences about exercise procrastination behaviour due to social media use. Criterion sampling method, one of the purposeful sampling methods, was used as a sample selection method. The study group consisted of a total of 16 undergraduate students, 8 female and 8 male, between the ages of 18-25, who continue their university education, do not exercise regularly and at the same time use social media for more than 2 hours a day. In the data collection phase, demographic information of the participants was obtained, and then semi-structured questions consisting of 10 items were asked to the participants. Content analysis method was applied to analyse the data. Within the scope of the research, the criteria of credibility, transferability, consistency and verifiability were taken into consideration to ensure validity. In order to ensure reliability, the interviews were recorded and these recordings were transcribed in a computer environment. Codes and themes were created from the data obtained.
Findings:
According to the opinions of the participants, exercise postponement behaviour due to social media use was grouped under 5 themes as ‘psychological effect, time management, social environment interaction, physical awareness and motivation’. In the findings obtained on the basis of participant statements, it was found that the daily social media usage time was between 3 and 5 hours, and the most used social media application was Instagram. In addition, it was determined that all of the participants were willing to exercise, but they had to postpone it due to the long duration of social media use.
Conclusion:
According to the results of the study, it was determined that the use of social media in leisure time leads to exercise procrastination behaviour. However, factors such as duration of social media use and purpose of use were found to play an important role in procrastination behaviour. In this context, it can be said that social media use plays an inhibitory role in individuals' exercise habits. It is thought that the study may raise awareness about the positive evolution of social media use of university students and accordingly minimising procrastination behaviour.

Keywords: SOCIAL MEDYA - EXERCISE PROCRASTINATION - LEISURE TIME

Oral Presentation

DERS TAKİBİNİN ENGELLEYİCİSİ MOBİL TELEFONLAR: ÜNİVERSİTE ÖĞRENCİLERİNİN DERS SIRASINDA TELEFON KULLANMA NEDENLERİNİN ARAŞTIRILMASI

Adı Soyadı	Kurumu	Eposta Adresi
SENA GÜLEZ	**GAZİ ÜNİVERSİTESİ**	**sena.gulez@gazi.edu.tr**
TEBESSÜM AYYILDIZ DURHAN	GAZİ ÜNİVERSİTESİ	tebessum@gazi.edu.tr

Giriş Amaç:
Teknolojinin gelişmesi ve ulaşımın kolaylaşması, üniversite eğitimi gibi daha serbest öğrenme ortamlarında öğrencilerin dikkatlerini derslerden çok sanal dünyaya yönlendirmelerine neden olmaktadır. Özellikle akıllı telefonların yaygınlaşması, öğrencilerin ders esnasında bu cihazları kullanarak çevrim içi ortamlarda zaman geçirmelerine yol açmaktadır. Bu doğrultuda, araştırmanın amacı devlet yurdunda kalan kadın üniversite öğrencilerini ders sırasında telefon kullanmaya yönlendiren nedenleri incelemektir.
Yöntem:
Araştırmaya, Gazi Kız Yurdu'nda ikamet eden 385 gönüllü kadın üniversite öğrencisi katılmıştır. Veri toplama sürecinde, araştırmacılar tarafından oluşturulan demografik bilgi formunun yanı sıra aşağıdaki ölçme araçları kullanılmıştır: Derste Akıllı Telefon Siber Aylaklığı Ölçeği Genel Phubbing Ölçeği Serbest Zaman Etkinlikleri Bağlamında Gelişmeleri Kaçırma Korkusu Ölçeği Veriler, yüz yüze görüşmeler yoluyla anketler aracılığıyla toplanmıştır. Elde edilen verilerin normal dağılıma uygun olduğu belirlenmiş ve bu doğrultuda parametrik testler uygulanmıştır.
Bulgular:
Analiz sonuçlarına göre katılımcıların siber aylaklık düzeylerinin yüksek, phubbing ve gelişmeleri kaçırma korkusu düzeylerinin ise orta seviyede olduğu belirlenmiştir. Siber aylaklık ile phubbing ve gelişmeleri kaçırma korkusu arasında düşük düzeyde negatif yönlü bir korelasyon bulunmuştur. Ayrıca, yaş değişkeninin siber aylaklık düzeyini anlamlı biçimde farklılaştırdığı tespit edilmiştir. Günlük boş zaman süresinin yeterli olması durumunda gelişmeleri kaçırma korkusu düzeyinde anlamlı bir farklılık olduğu görülmüştür. Telefon kullanım düzeyleri siber aylaklık ve phubbing üzerinde etkili bulunurken, eğitim alınan fakülte değişkeninin de siber aylaklığı anlamlı şekilde farklılaştırdığı belirlenmiştir.
Sonuç:
Araştırma bulgularına göre, kadın üniversite öğrencilerinin derslerde siber aylaklık yaptıkları tespit edilmiştir. Öğrencileri siber aylaklığa yönlendiren en önemli nedenin eğlence amacıyla telefon kullanımı olduğu söylenebilir. Ayrıca, yaş, boş zaman süresi, telefon kullanım düzeyi ve eğitim alınan fakülte gibi değişkenlerin siber aylaklık ve phubbing üzerinde anlamlı etkilerinin olduğu görülmüştür.

Anahtar Kelimeler: SİBER AYLAKLIK - PHUBBING - GELİŞMELERİ KAÇIRMA KORKUSU

MOBILE PHONES AS AN INHIBITOR OF COURSE TRACKING: AN INVESTIGATION OF UNIVERSITY STUDENTS' REASONS FOR USING CELL PHONES DURING CLASS

Introduction and Aim:
The development of technology and the ease of transportation cause students to direct their attention to the virtual world rather than the lessons in more free learning environments such as university education. In particular, the widespread use of smartphones causes students to spend time in online environments by using these devices during class. Accordingly, the purpose of this study is to examine the reasons that lead female university students staying in a state dormitory to use their phones during class.
Method:
A total of 385 volunteer female university students residing in Gazi Girls' Dormitory participated in the study. In the data collection process, the following measurement tools were used in addition to the demographic information form created by the researchers: Smartphone Cyberloafing in the Classroom Scale General Phubbing Scale Fear of Missing Developments Scale in the Context of Leisure Time Activities Data were collected through face-to-face interviews and questionnaires. It was determined that the data obtained were suitable for normal distribution and parametric tests were applied accordingly.
Findings:
Analiz sonuçlarına göre katılımcıların siber aylaklık düzeylerinin yüksek, phubbing ve gelişmeleri kaçırma korkusu düzeylerinin ise orta seviyede olduğu belirlenmiştir. Siber aylaklık ile phubbing ve gelişmeleri kaçırma korkusu arasında düşük düzeyde negatif yönlü bir korelasyon bulunmuştur. Ayrıca, yaş değişkeninin siber aylaklık düzeyini anlamlı biçimde farklılaştırdığı tespit edilmiştir. Günlük boş zaman süresinin yeterli olması durumunda gelişmeleri kaçırma korkusu düzeyinde anlamlı bir farklılık olduğu görülmüştür. Telefon kullanım düzeyleri siber aylaklık ve phubbing üzerinde etkili bulunurken, eğitim alınan fakülte değişkeninin de siber aylaklığı anlamlı şekilde farklılaştırdığı belirlenmiştir.
Conclusion:
Araştırma bulgularına göre, kadın üniversite öğrencilerinin derslerde siber aylaklık yaptıkları tespit edilmiştir. Öğrencileri siber aylaklığa yönlendiren en önemli nedenin eğlence amacıyla telefon kullanımı olduğu söylenebilir. Ayrıca, yaş, boş zaman süresi, telefon kullanım düzeyi ve eğitim alınan fakülte gibi değişkenlerin siber aylaklık ve phubbing üzerinde anlamlı etkilerinin olduğu görülmüştür.

Keywords: CYBERLOAFING - PHUBBING - FEAR OF MISSING OUT

Oral Presentation

AÇIK ALAN REKREASYON ETKİNLİKLERİNE KATILIM MOTİVASYONU VE MENTAL İYİ OLUŞ ARASINDAKİ İLİŞKİDE MUTLULUK KORKUSUNUN ARACI ROLÜ

Adı Soyadı	Kurumu	Eposta Adresi
OSMAN GÜMÜŞGÜL	KÜTAHYA DUMLUPINAR ÜNİVERSİTESİ	osman.gumusgul@dpu.edu.tr
SALİH ERKUT	KÜTAHYA DUMLUPINAR ÜNİVERSİTESİ	erkutsalih13@gmail.com
YUSUF DOĞAN ERTAŞ	**KÜTAHYA DUMLUPINAR ÜNİVERSİTESİ**	**dogan.ertas@hotmail.com**

Giriş Amaç:
Açık alan rekreasyon etkinliklerine katılımak, bireylerin fiziksel ve psikolojik sağlığını desteklemektedir. Öz belirleme kuramı çerçevesinde, bireylerin içsel motivasyonla bu etkinliklere katılması, mental iyi oluşlarını artırmada kritik bir rol oynar. Ancak, bazı bireyler mutluluk ve pozitif duygular yaşamaktan bilinçli veya bilinçsiz şekilde kaçınabilir; bu durum "mutluluk korkusu" olarak adlandırılmaktadır. Mutluluk korkusu, olumlu duyguları deneyimlemeyi engelleyerek mental iyi oluşu olumsuz etkileyebilir. Bu bağlamda mevcut çalışmada, açık alan rekreasyon etkinliklerine katılım motivasyonu, mutluluk korkusu ve mental iyi oluş arasındaki ilişkiler incelenmektedir.
Yöntem:
Katılımcılar, kolayda örnekleme yöntemiyle seçilmiş ve veriler Google Forms aracılığıyla toplanmıştır. Veri toplama aracı olarak Rekreasyonel Etkinlik Motivasyon Ölçeği (Özant ve diğ., 2024), Warwick-Edinburgh Mental İyi Oluş Ölçeği (Keldal, 2015) ve Mutluluk Korkusu Ölçeği (Yıldırım, 2019) kullanılmıştır. Veriler, SPSS 22.0 programı ve PROCESS V.4.2. uzantısı kullanılarak analiz edilmiştir. Normallik testleri yapıldıktan sonra verilerin parametrik dağılması sonucu; korelasyon analizi ve çoklu regresyon analizleri gerçekleştirilmiş, ayrıca regresyonla aracı değişken analizi kullanılarak aracı etkiler incelenmiştir.
Bulgular:
Yürütülen analizler, içsel motivasyonla açık alan rekreasyon etkinliklerine katılımın, mutluluk korkusunu azalttığını ve mental iyi oluşu artırdığını göstermiştir. Bununla birlikte dışsal motivasyon, mutluluk korkusu ile pozitif ilişkili bulunmuştur. Yapılan çoklu regresyon analizi, mutluluk korkusunun mental iyi oluşu negatif yönde yordadığını ortaya koymuştur. PROCESS V.4.2. uzantısı kullanılarak yapılan aracı değişken analizi ise mutluluk korkusunun, rekreasyon motivasyonu ile mental iyi oluş arasındaki ilişkide kısmi bir aracı değişken olduğunu göstermiştir.
Sonuç:
Çalışma sonucu elde edilen bulgular, içsel motivasyonla rekreasyona katılımın, mutluluk korkusunu azaltarak mental iyi oluşu destekleyebileceğini vurgulamaktadır. Buna karşılık, dışsal motivasyonla katılımın mutluluk korkusunu artırdığı ve mutluluk korkusunun mental iyi oluş üzerinde negatif bir etkisi olduğu tespit edilmiştir. Bu bulgular, bireylerin mutluluğa karşı bilinçsiz kaçınma eğilimlerinin psikolojik iyi oluşlarını olumsuz etkileyebileceğini ve rekreasyona katılımın bu süreci değiştirebileceğini göstermektedir. Çalışma sonucu, öz belirleme kuramı çerçevesinde, açık alan rekreasyon etkinliklerinin bireylerin içsel motivasyonlarını destekleyerek mutluluk korkusunu azaltabileceği, bu sayede de mental iyi oluşu güçlendirebileceği gözlemlenmiştir.

Anahtar Kelimeler: AÇIK ALAN REKREASYON ETKİNLİKLERİ - MUTLULUK KORKUSU - MENTAL İYİ OLUŞ

THE MEDIATING ROLE OF FEAR OF HAPPINESS IN THE RELATIONSHIP BETWEEN PARTICIPATION MOTIVATION IN OUTDOOR RECREATION ACTIVITIES AND MENTAL WELL-BEING

Introduction and Aim:
Participation in outdoor recreation activities supports individuals' physical and psychological health. Within the framework of self-determination theory, engaging in these activities with intrinsic motivation plays a critical role in enhancing mental well-being. However, some individuals may consciously or unconsciously avoid experiencing happiness and positive emotions, a phenomenon referred to as 'fear of happiness.' Fear of happiness can negatively impact mental well-being by inhibiting the experience of positive emotions. In this context, the present study examines the relationships between participation motivation in outdoor recreation activities, fear of happiness, and mental well-being.

Method:
Participants were selected using a convenience sampling method, and data were collected via Google Forms. The data collection instruments included the Recreational Activity Motivation Scale (Özant et al., 2024), the Warwick-Edinburgh Mental Well-Being Scale (Keldal, 2015), and the Fear of Happiness Scale (Yıldırım, 2019). Data were analyzed using SPSS 22.0 and the PROCESS V.4.2 extension. Following normality tests, as the data exhibited a parametric distribution, correlation analysis and multiple regression analyses were conducted. Additionally, mediation effects were examined using regression-based mediation analysis.

Findings:
The analyses conducted revealed that participation in outdoor recreation activities with intrinsic motivation decreases fear of happiness and enhances mental well-being. However, extrinsic motivation was found to be positively associated with fear of happiness. The multiple regression analysis indicated that fear of happiness negatively predicts mental well-being. Furthermore, the mediation analysis using the PROCESS V.4.2 extension demonstrated that fear of happiness serves as a partial mediator in the relationship between recreation motivation and mental well-being.

Conclusion:
The findings of the study highlight that participation in recreation with intrinsic motivation can support mental well-being by reducing fear of happiness. In contrast, participation driven by extrinsic motivation was found to increase fear of happiness, which negatively impacts mental well-being. These findings suggest that individuals' unconscious tendency to avoid happiness may adversely affect their psychological well-being, and participation in recreation may help mitigate this effect. Within the framework of self-determination theory, the study indicates that outdoor recreation activities can foster intrinsic motivation, thereby reducing fear of happiness and ultimately enhancing mental well-being.

Keywords: OUTDOOR RECREATION ACTIVITIES - FEAR OF HAPPINESS - MENTAL WELL-BEING

Oral Presentation

BOŞ ZAMAN İNTERNET KULLANIMI ALIŞKANLIKLARI: KUŞAK VE KÜLTÜR KARŞILAŞTIRMASI

Adı Soyadı	Kurumu	Eposta Adresi
KEREM YILDIRIM ŞİMŞEK	**ESKİŞEHİR TEKNİK ÜNİVERSİTESİ**	keremys@eskisehir.edu.tr

Giriş Amaç:
Bireylerin boş zamanında interneti neden ve nasıl kullandıkları internet hizmeti sağlayıcıları, resmi kurumlar ve araştırmacıların ihtiyaç duyduğu önemli bilgiler arasındadır. Rekreasyon içerikli internet hizmetlerinin kullanıcı gözünde başarıya ulaşıp ulaşmadığını saptayabilmek için güdüleyici etmenlerin, kültürlerin, kuşakların ve bireysel farklılıkların belirlenmesi fayda sağlayabilir. Bu bağlamda araştırmanın amacı, farklı ülkeler ve nesiller arasında boş zamanlarında internet kullanım alışkanlıklarına ilişkin farklılıkları belirlemek ve bunların boş zaman internet kullanımı üzerindeki etkilerini açıklamaktır.

Yöntem:
Araştırmanın evrenini, boş zamanlarını çevrimiçi olarak değerlendiren bireyler oluşturmaktadır. Almanya, ABD, Fransa, İngiltere ve Türkiye'deki X, Y ve Z kuşaklarının temsilcileri ölçüt temelli örnekleme tekniği kullanılarak örnekleme dâhil edilmiş ve internet üzerinden toplam 1073 kişiye ulaşılmıştır. Veri toplama aracı olarak Şimşek ve Çevik (2023) tarafından geliştirilen Boş Zamanlarda İnternet Kullanımı Ölçeği kullanılmıştır. Ölçekten elde edilen veriler MANOVA ile test edilmiştir.

Bulgular:
Analiz sonucunda X kuşağının bilgi edinme ve kişisel gelişim boyutlarında, Y kuşağının sosyal etkileşim ve alışveriş boyutlarında, Z kuşağının ise multimedya kaynakları boyutunda yüksek puan ortalamasına sahip olduğu belirlenmiştir. Ölçek boyutları ülkelere göre karşılaştırıldığında ise İngilizlerin sosyal etkileşim ve multimedya kaynakları boyutlarında, Fransızların alışveriş boyutunda, Türklerin ise bilgi edinme/kişisel gelişim boyutunda diğer ülkelerdeki bireylere kıyasla daha yüksek ortalama puanlara sahip olduğu belirlenmiştir.

Sonuç:
Araştırmanın sonuçları araştırmacılar, çevrimiçi eğlence ve dinlence hizmetleri sunan işletmeler ve kuruluşlar için faydalı olabilir. Ayrıca X, Y ve Z kuşaklarının boş zaman internet kullanımı alışkanlarına yönelik elde edilmiş bilimsel bilgi ile internetteki hizmet sağlayıcılar; hizmetlerini hedef kitlesine yönelik geliştirebilir, yeniden yapılandırabilir, ürünlerine yenilerini ekleyebilir, kullanıcısına özgü hale getirebilir ve karşılaştıkları müşteri kaybını azaltmak için gerekli önlemlerin alınması konusunda ihtiyaç duyduğu bilimsel bilgiyi elde edebilir.

Anahtar Kelimeler: İNTERNET - BOŞ ZAMAN - KUŞAK-KÜLTÜR

LEISURE TIME INTERNET USAGE HABITS: GENERATIONAL AND COUNTRY COMPARISON

Introduction and Aim:
Why and how individuals use the Internet in their leisure time is among the important information needed by Internet service providers, official institutions, and researchers. Determining the motivating factors, cultures, generations and individual differences can be useful in order to determine whether recreational internet services are successful in the eyes of users. The aim of this research was to determine the differences between different countries and generations regarding internet usage habits in their leisure time and to explain the effects of these on leisure time internet usage.
Method:
Individuals who consumed engage in leisure activities online constituted the population of the study. Representatives of Generations X, Y and Z in Germany, the USA, France, the UK and Türkiye were included in the sample using the criterion-based sampling technique, and a total of 1073 people were reached via the internet The Leisure Internet Usage Scale, developed by Şimşek and Çevik (2023), was used as the data collection tool. The data obtained from the scale were tested with MANOVA.
Findings:
As a result of the analysis, it was determined that Generation X had a high average score in the dimensions of information acquisition and personal development, Generation Y in the dimensions of social interaction and shopping, and Generation Z in the dimension of multimedia resources. When the scale dimensions were compared according to the countries, it was determined that the British had higher average scores in the social interaction and multimedia resources dimensions, the French had higher average scores in the shopping dimension, while the Turkish had higher average scores in the information acquisition/personal development dimension compared to individuals in other countries.
Conclusion:
The results of the research can be useful for researchers, businesses and organisations that provide online entertainment and leisure services. In addition, with the scientific information obtained on the leisure time internet usage habits of generations X, Y and Z, service providers on the internet can develop their services for their target audience, restructure them, add new ones to their products, make them user-specific and obtain the scientific information they need to take the necessary measures to reduce the loss of customers they encounter.

Keywords: INTERNET - LEISURE - GENERATIONS-COUNTRIES

Oral Presentation

DÜŞÜNÜYORUM ÖYLEYSE YAPARIM: TÜRKİYE BADMİNTON FEDERASYONU SPORCULARIN ZİHİNSEL ANTRENMAN, STRESLE BAŞA ÇIKMA VE SPORTİF ÖZGÜVEN DÜZEYLERİNİN İNCELENMESİ*

Adı Soyadı	Kurumu	Eposta Adresi
HAMDİ ALPER GÜNGÖRMÜŞ	ALANYA ALAADDİN KEYKUBAT ÜNİVERSİTESİ	hamdi.gungormus@alanya.edu.tr
ELVAN DENİZ YUMUK	ALANYA ALAADDİN KEYKUBAT ÜNİVERSİTESİ	deniz.yumuk@alanya.edu.tr
IŞIK BAYRAKTAR	ALANYA ALAADDİN KEYKUBAT ÜNİVERSİTESİ	isik.bayraktar@alanya.edu.tr
NURAY SATILMIŞ	ALANYA ALAADDİN KEYKUBAT ÜNİVERSİTESİ	nuray.satilmis@alanya.edu.tr
YELİZ AY YILDIZ	ALANYA ALAADDİN KEYKUBAT ÜNİVERSİTESİ	yeliz.ay@alanya.edu.tr
ONUR CEYHAN	**ALANYA ALAADDİN KEYKUBAT ÜNİVERSİTESİ**	**onur.ceyhan@alanya.edu.tr**
DURAN AKBAŞ	ALANYA ALAADDİN KEYKUBAT ÜNİVERSİTESİ	duran.akbas@alanya.edu.tr
ERCAN AYILGAN	GENÇLİK VE SPOR BAKANLIĞI	ercanayilgan1978@gmail.com

Giriş Amaç:
Badminton branşında zihinsel antrenman, stresle başa çıkma ve özgüven önemli başlıklardır. Sporda zihinsel antrenman sporcunun hem stres faktörlerinden uzaklaşması hem de kendine güven duyması noktasında önemli etkilerinin olduğu acıkır. Buradan hareketle, "Türkiye Badminton Federasyonu Sporcuların Zihinsel Antrenman, Stresle Başa çıkma ve Sportif Özgüven Düzeylerinin Belirlenmesi" amaçlanmaktadır.

Yöntem:
Mevcut çalışmada, Türkiye Badminton Federasyonu Sporcuları içerisinden kolayda örnekleme yöntemi ile seçilen 75 kadın ve 57 erkek olmak üzere 132 gönüllü sporcu araştırma grubunu oluşturmuştur. Araştırmada veri toplama aracı olarak, "Sporda Zihinsel Antrenman Envanteri (SZAE), "Stresle Başa çıkma Ölçeği (SBCÖ)" ve Revize Edilmiş Yarışma Durumluk Kaygı Envanterinin "Kendine Güven Alt Ölçeği (KGÖ)" kullanılmıştır. Verilerin analizinde SPSS paket programı aracılığıyla, temel tanımlayıcı istatistikler ve değişkenler arasındaki ilişkiyi belirlemek için Pearson momentler çarpım korelasyon analizi ve aracılık modelinin anlamlılığını belirlemek için Preacher ve Hayes (2008)'in Process makrosu (PROCESS Makro Model 4) bootstrapping prosedürü ve Sobel Z testi kullanılmıştır. Ayrıca, araştırmada kullanılan ölçeklerin iç tutarlık katsayılarına ilişkin Cronbach's alfa yöntemi kullanılmıştır.

Bulgular:
Analiz sonuçlarına göre, SBCÖ ile KGÖ ve SZAE toplam ortalama puanları arasında pozitif yönlü anlamlı ilişkiler olduğu tespit edilmiştir. Ayrıca aracı değişken analizinde, stresle başa çıkmanın kendine güven üzerinde (βSBCÖ-KGÖ=0,48; p<0,001), stresle başa çıkmanın zihinsel antrenman (βSBCÖ-SZAE = 0,70; p<0,001) üzerinde ve zihinsel antrenmanın ise kendine güven üzerinde doğrudan anlamlı bir etkisi olduğunu göstermiştir (βSZAE-KGÖ = 0,57; p<0,001). Aracı değişken olarak zihinsel antrenman modele dâhil edildiğinde stresle başa çıkma kendine güven üzerindekini etkisini sürdürmüştür (βSBCÖ-SZAE-KGÖ=0,31; p<0,05). Aracılık rolünün ne kadar etkili olduğunu belirlemek için dolaylı etkinin anlamlı olup olmadığını tespit etmek gerekmektedir. Bunun için de bootstrap güven aralığı değerleri yeterlidir. Bootstrap güven aralığı değerlerinin ikisinin de sıfırın altında veya üstünde olduğu ayrıca bu etkinin anlamlılığını Sobel testi aracılığıyla incelendiğinde, aracı değişkenin (Z=4,37; p<0,05) etki değerinde artış gözlenmiştir. Yani stresle başa çıkmanın kendine güven üzerindeki etkisinde zihinsel antrenman orta düzeyde aracı bir rol oynamaktadır.

Sonuç:
Badminton sporcularının stresle başa çıkma stratejileri kendine güvenlerini artırmakta ve zihinsel antrenman düzeylerini ise stresle başa çıkmaya ve dolayısıyla da kendine güvenini artırmaya etki ettiği sonucuna varılmıştır. Türkiye Badminton Federasyonu aktif sporcu sayısına bakıldığında, ölçeklere gelen cevapların yetersiz kaldığını, bunun önemli bir kısıtlılık olduğu bu yüzden çalışmanın genellenemediği ve çalışma grubu ölçüsünde değerlendirilebileceği, badminton branşına ilişkin psikometrik çalışmaların uygulamasını sağlayacak antrenör ve yönetici eğitim/iletişimiyle genellenebilir bir verinin toplanmasını sağlaması, bu sayede sporcuların müsabaka öncesi, esnası ve sonrası sürecin aha verimli bir şekilde değerlendirilmesi, araştırmaların aralıklı yapılmasının sporcu, antrenör ve yönetici odaklı problemlerin çözümüne ilişkin eğitimsel müdahaleler sunulabileceği önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: ZİHİNSEL ANTRENMAN, - STRES - SPORTİF ÖZGÜVEN

***Bu çalışma ''TÜRKİYE BADMİNTON FEDERASYONU SPORCULARININ ZİHİNSEL ANTRENMAN, STRESLE BAŞAÇIKMA VE SPORTİF ÖZGÜVEN DÜZEYLERİNE YÖNELİK ARAŞTIRMA VE GELİŞTİRME PROJESİ – 2024 ''kapsamında hazırlanan projenin çıktısı olarak sunulmuştur.**

I THINK THEREFORE I CAN: INVESTIGATION OF TURKISH BADMINTON FEDERATION ATHLETES' MENTAL TRAINING, STRESS MANAGEMENT, AND SPORT CONFIDENCE LEVELS

Introduction and Aim:
Mental training, coping with stress and self-confidence are important topics in badminton. It is clear that mental training in sports has significant effects on an athlete's ability to distance themselves from stress factors and to build self-confidence. Based on this, the aim is to determine the levels of mental training, coping with stress, and sports self-confidence among athletes of the Turkish Badminton Federation.
Method:
In the current study, a total of 132 volunteer athletes, consisting of 75 women and 57 men, were selected using a convenience sampling method from the athletes of the Turkish Badminton Federation. The data collection tools used in the research were the "Sports Mental Training Inventory (SMTI)," the "Coping with Stress Scale (CSS)," and the Revised Competition State Anxiety Inventory's "Self-Confidence Subscale (SCS)." For data analysis, basic descriptive statistics were calculated using the SPSS software, and Pearson product-moment correlation analysis was conducted to determine the relationships between variables. The significance of the mediation model was assessed using the bootstrapping procedure of Preacher and Hayes (2008) with the Process macro (PROCESS Macro Model 4) and the Sobel Z test. Additionally, the internal consistency coefficients of the scales used in the study were evaluated using Cronbach's alpha method.
Findings:
According to the analysis results, significant positive relationships were found between the CSS and the SCS, as well as the total average scores of the SMTI. Furthermore, in the mediation variable analysis, it was shown that coping with stress has a significant effect on self-confidence ($\beta_{CSS\text{-}SCS}=0.48$; $p<0.001$),coping with stress has an effect on mental training ($\beta_{CSS\text{-}SMTI}=0.70$; $p<0.001$) and mental training has a direct significant effect on self-confidence ($\beta_{SMTI\text{-}SCS}=0.57$; $p<0.001$). When mental training was included as a mediating variable, the effect of coping with stress on self-confidence was maintained ($\beta_{CSS\text{-}SMTI\text{-}SCS}=0.31$; $p<0.05$). To determine how effective the mediating role is, it is necessary to assess whether the indirect effect is significant. For this, bootstrap confidence interval values are sufficient. Since both bootstrap confidence interval values were either below or above zero, and when the significance of this effect was examined through the Sobel test, an increase in the effect value of the mediating variable was observed ($Z=4.37$; $p<0.05$). This indicates that mental training plays a moderate mediating role in the effect of coping with stress on self-confidence.
Conclusion:
It has been concluded that the coping strategies of badminton athletes enhance their self-confidence and that the level of mental training affects their ability to cope with stress, thereby increasing their self-confidence. Considering the number of active athletes in the Turkish Badminton Federation, it was noted that the responses to the scales were insufficient, which is a significant limitation, making it difficult to generalize the study. Therefore, it can only be evaluated within the scope of the study group. It is also recommended that intermittent research be conducted to provide educational interventions aimed at solving athletes, coaches, and manager-focused problems.

Keywords: MENTAL TRAINING - STRESS - SPORTS SELF-CONFIDENCE

Oral Presentation

SPOR BİLİMLERİ AKADEMİSYENLERİNİN YAPAY ZEKÂYA BAĞIMLILIK DÜZEYLERİNİN ÇEŞİTLİ DEĞİŞKENLERE GÖRE İNCELENMESİ

Adı Soyadı	Kurumu	Eposta Adresi
BURAK KARABABA	ERZURUM TEKNİK ÜNİVERSİTESİ	burak.karababa@erzurum.edu.tr
FERHAT CANYURT	**ERZURUM TEKNİK ÜNİVERSİTESİ**	**ferhat.canyurt@erzurum.edu.tr**

Giriş Amaç:
Günümüzde yapay zekâ (YZ), akademik dünyadan endüstriyel uygulamalara kadar birçok alanda devrim niteliğinde gelişmeler sağlamaktadır. Spor bilimlerinde de YZ, performans analizi ve sporcu sağlığı takibi gibi alanlarda yaygınlaşmaktadır. Ancak, teknolojinin aşırı ve kontrolsüz kullanımı bağımlılık riski oluşturabilir. YZ bağımlılığı, bireylerin bu sistemlere aşırı bağımlılığını ve olası olumsuz etkilerini tanımlar. Akademisyenler için YZ, bilgiye hızlı erişim ve veri analizinde avantaj sağlarken, aşırı kullanım eleştirel düşünme ve akademik üretkenliği olumsuz etkileyebilir. Spor bilimleri gibi dinamik alanlarda, YZ'ye bağımlılık düzeylerini incelemek önem taşımaktadır. Bu çalışmanın amacı spor bilimleri akademisyenlerinin yapay zekaya olan bağımlılık düzeylerini ve bu bağımlılığın çeşitli demografik değişkenlere göre farklılık gösterip göstermediğini incelemektir.
Yöntem:
Bu çalışmada tarama modeli kullanılmıştır. Çalışma evrenini Türkiye'de spor bilimleri fakültelerinde çalışmakta olan akademisyenler oluşturmaktadır. Örneklem grubunu ise evren içerisinden rastgele seçilen ve araştırmaya katılmayı kabul eden 146 akademisyen oluşturmaktadır. Çalışmaya katılanların 104'ü erkek, 42'si kadın; 36'sı Prof. Dr., 46'sı Doç. Dr., 34'ü Dr. Öğr. Üyesi, 30'u Arş. Gör.; 10'u 0-5 yıl, 36'sı 6-10 yıl ve 100'ü 11 yıl ve üzeri hizmet yılına sahiptir. Çalışmada katılımcılardan veri toplama amacı ile iki bölümden oluşan anket formu kullanılmıştır. İlk bölüm araştırmacı tarafından oluşturulmuş olan kişisel bilgi formudur. Anket formunun ikinci bölümünde katılımcıların yapay zekâ bağımlılık düzeylerine ölçmek için Morales-García ve arkadaşları (2024) tarafından geliştirilen Savaş (2024) tarafından Türkçe'ye uyarlanan yapay zekâya bağımlılık ölçeği kullanılmıştır.İlk etapta frekans analizinin ardından toplanan verinin normal dağılım göstermesi nedeniyle parametrik testlere başvurulmuştur. Cinsiyet değişkeni için t-testi, ünvan ve hizmet yılı değişkenleri için One Way Anova Testi kullanılmıştır.
Bulgular:
Çalışmaya katılanların cinsiyetlerine göre erkek katılımcıların kadın katılımcılara göre istatistiksel olarak daha yüksek ortalamalara sahip oldukları görülmektedir. Çalışmaya katılanların unvanlarına göre yapay zekâ bağımlılığı düzeylerinin karşılaştırılmasında; Doç. Dr. unvanına sahip katılımcıların Dr. Öğr. Üyesi unvanına sahip katılımcılara göre; Arş. Gör. unvanına sahip katılımcıların Prof. Dr. ve Dr. Öğr. Üyesi unvanına sahip katılımcılara göre daha yüksek ortalamalara sahip oldukları görülmektedir. Çalışmaya katılanların hizmet yılı değişkenine göre yapay zekâ bağımlılığı düzeylerinin karşılaştırılmasında; 0-5 yıl arası hizmet yılına sahip katılımcıların 6-10 yıl ve 11 yıl ve üzeri hizmet yılına sahip katılımcılara göre; 11 yıl ve üzeri hizmet yılına sahip katılımcıların 6-10 yıl hizmet yılına sahip katılımcılara göre daha yüksek ortalamalara sahip oldukları görülmektedir.
Sonuç:
Elde edilen sonuçlar, yapay zekâ bağımlılığının akademik kariyerin farklı aşamalarında farklı nedenlere bağlı olarak şekillendiğini göstermektedir. Akademisyenlerin eleştirel düşünme becerilerinin korunması ve yapay zekâ araçlarının bilinçli bir şekilde kullanılması bağımlılığın olumsuz etkilerini en aza indirmek açısından önemli bir husustur. Gelecekte yapılacak çalışmalar, yapay zekâ bağımlılığı ile bilişsel esneklik, akademik motivasyon ve dijital okuryazarlık gibi faktörler arasındaki ilişkiyi daha kapsamlı bir şekilde ele alabilir. Bunun yanı sıra, farklı ülkelerde ve akademik disiplinlerde yürütülecek araştırmalar, yapay zekâ bağımlılığının kültürel ve mesleki dinamiklerle nasıl şekillendiğini anlamaya katkı sağlayabilir.

Anahtar Kelimeler: YAPAY ZEKA BAĞIMLILIĞI - SPOR BİLİMLERİ - AKADEMİK YAŞAMDA YAPAY ZEKA

INVESTIGATION OF SPORTS SCIENCES ACADEMICIANS ARTIFICIAL INTELLIGENCE ADDICTION LEVELS ACCORDING TO VARIOUS VARIABLES

Introduction and Aim:
Artificial intelligence (AI) has led to revolutionary developments in various fields, from academia to industrial applications. In sports sciences, AI is increasingly utilized in areas such as performance analysis and athlete health monitoring. However, excessive and uncontrolled use of technology may pose a risk of addiction. AI addiction refers to individuals' excessive dependence on AI systems and its potential negative effects. While AI provides academics with advantages in accessing information and data analysis, excessive use may negatively impact critical thinking and academic productivity. Examining AI addiction levels in dynamic fields such as sports sciences is crucial. This study aims to investigate the AI addiction levels of sports sciences academicians and whether this addiction differs according to various demographic variables.
Method:
In this study, the survey model was used. The study population consists of academicians working in sports sciences faculties in Turkey. The sample group includes 146 academicians who were randomly selected from the population and agreed to participate in the study. Among the participants, 104 are male and 42 are female; 36 are Professors, 46 are Associate Professors, 34 are Assistant Professors, and 30 are Research Assistants. Regarding years of service, 10 have 0-5 years, 36 have 6-10 years, and 100 have 11 years or more of experience. A two-part questionnaire was used to collect data. The first part is a personal information form created by the researcher. In the second part, the Artificial Intelligence Addiction Scale, developed by Morales-García et al. (2024) and adapted into Turkish by Savaş (2024), was used to measure participants' AI addiction levels. Initially, frequency analysis was conducted, and since the data followed a normal distribution, parametric tests were applied. A t-test was used for the gender variable, while One-Way ANOVA was conducted for the title and years of service variables.
Findings:
Male participants were found to have statistically higher mean scores compared to female participants. Regarding the comparison of AI addiction levels based on academic titles, Associate Professors had higher mean scores than Assistant Professors, while Research Assistants had higher mean scores than both Professors and Assistant Professors. In terms of years of service, participants with 0-5 years of experience had higher AI addiction levels compared to those with 6-10 years and 11 or more years of experience. Additionally, participants with 11 or more years of experience had higher mean scores than those with 6-10 years of experience.
Conclusion:
The findings indicate that AI addiction develops due to different factors at various stages of an academic career. Preserving academicians' critical thinking skills and ensuring the conscious use of AI tools are essential for minimizing the negative effects of AI dependence. Future studies can explore the relationship between AI addiction, cognitive flexibility, academic motivation, and digital literacy in greater depth. Additionally, research conducted across different countries and academic disciplines can contribute to understanding how AI addiction is shaped by cultural and professional dynamics.

Keywords: ARTIFICIAL INTELLIGENCE ADDICTION - SPORTS SCIENCES - ARTIFICIAL INTELLIGENCE IN ACADEMIC LIFE

Oral Presentation

HAYATI YAKALA: SERBEST ZAMANDA SIKILMA ALGISI, PSİKOLOJİK İYİ OLUŞ VE SOSYAL DAHİL OLMA ARASINDAKİ İLİŞKİNİN İNCELENMESİ

Adı Soyadı	Kurumu	Eposta Adresi
BÜLENT GÜRBÜZ	ANKARA ÜNİVERSİTESİ	bulentgurbuz@gmail.com
ELİF SEZER	**ANKARA ÜNİVERSİTESİ**	**elifnursezer55@gmail.com**
EDANUR SÖKÜT	ANKARA ÜNİVERSİTESİ	edanursokut@gmail.com

Giriş Amaç:
Serbest zaman, bireylerin yaşam kalitesini ve psikolojik iyilik hallerini doğrudan etkileyen önemli bir dönemi oluşturur. Ancak, serbest zamanın nasıl değerlendirildiği ve bu süreçte yaşanan sıkılma algısının, psikolojik iyi oluş ve sosyal dahil olma gibi faktörlerle ilişkisi, özellikle genç yetişkinler arasında yeterince araştırılmamıştır. Genç yetişkinler, gelişimsel dönemde sosyal bağlar kurma, kimlik geliştirme ve psikolojik iyilik hallerini şekillendirirken, sıkılma algısı bu süreçleri etkileyebilir. Bu bağlamda, çalışmanın amacı, serbest zamanda sıkılma algısı perspektifinden genç yetişkinlerde serbest zaman sırasında sıkılma algısı, psikolojik iyi oluş ve sosyal dahil olma arasındaki ilişkileri incelemek ve bu değişkenlerin demografik özelliklere göre farklılık gösterip göstermediğini araştırmaktır.
Yöntem:
Bu çalışmada, nicel araştırma yöntemleri kapsamında, ilişkisel tarama ve nedensel karşılaştırma desenleri tercih edilmiştir. Çalışmanın araştırma grubunu 126 erkek ve 270 kadın olmak üzere toplam 396 (Ortyaş = 22.65 ± 4.12) gönüllü birey oluşturmuştur. Çalışmada veri toplamak amacıyla, demografik form, “Boş Zamanda Sıkılma Algısı Ölçeği-BZSAÖ”, “Psikolojik İyi Oluş Ölçeği-PİOÖ” ve “Sosyal Dahil Olma Ölçeği-SDÖ” kullanılmıştır. Araştırma sürecine başlamadan önce, oluşturulan hipotezlerin test edilmesinden önce verilerin temel varsayımları (çarpıklık, basıklık vb.) detaylı bir şekilde incelenmiştir. Ardından, kullanılan ölçeklerin iç tutarlılık katsayıları hesaplanarak güvenilirlikleri değerlendirilmiştir. Verilerin analizinde ise, tanımlayıcı istatistikler, bağımsız örneklemler için t-testi, ANOVA, MANOVA ve basit korelasyon analizleri gibi uygun istatistiksel yöntemler uygulanmıştır.
Bulgular:
Analiz sonuçlarına göre verilerin normallik varsayımlarına karşıladığı tespit edilmiştir. MANOVA sonuçları, cinsiyet değişkeninin BZSAÖ ve SDÖ alt boyutları üzerindeki temel etkisinin anlamlı olduğunu göstermektedir ($p<0.01$). Cinsiyet ana etkisi açısından her iki ölçeğinde tüm alt boyut puanlarının anlamlı olarak farklılaştığı sonucuna ulaşılmıştır ($p<0.01$). Katılımcıların PİOÖ ortalama puanları cinsiyet değişkenine göre anlamlı farklılık göstermemektedir ($p>0.05$). Katılımcıların çalışmadaki her üç ölçekteki ortalama puanlarının gelir düzeyi değişkenine göre istatistiksel olarak anlamlı farklılık gösterdiği de tespit edilmiştir ($p<0.01$). Gelir düzeyi yüksek olan katılımcıların ortalama puanları diğerlerinden daha yüksektir. Analiz sonuçlarına göre, katılımcıların BZSAÖ, PİOÖ ve SDÖ ortalama puanları arasında fiziksel aktiviteye katılım düzeyine göre anlamlı farklılıklar bulunmuştur ($p<0.01$). Son olarak, analiz sonuçları, katılımcıların serbest zamanda sıkılma algısı ortalama puanları ile psikolojik iyi oluş ve sosyal dahil olma ortalama puanları arasında istatistiksel olarak anlamlı orta düzeyde negatif ilişkiler olduğunu göstermiştir.
Sonuç:
Sonuç olarak, bu çalışmanın bulguları, katılımcıların serbest zamanda sıkılma algıları arttıkça psikolojik iyi oluş ve sosyal dahil olma düzeylerinin azaldığını göstermektedir. Cinsiyet, gelir düzeyi ve fiziksel aktiviteye katılım gibi demografik faktörler, serbest zamanın değerlendirilmesi ve psikolojik iyi oluş üzerindeki etkileri şekillendirmektedir. Bu bulgular, serbest zamanın doğru değerlendirilmesinin psikolojik iyilik hali ve sosyal bağlar üzerinde olumlu etkiler yaratabileceğini ortaya koymaktadır. Genç yetişkinlerin serbest zamanlarını daha verimli kullanabilmeleri için sıkılma algısını azaltmaya yönelik programlar geliştirilmesi, sosyal dahil olma fırsatlarının artırılması ve fiziksel aktiviteye katılımın teşvik edilmesi önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: SERBEST ZAMANDA SIKILMA ALGISI - PSİKOLOJİK İYİ OLUŞ - SOSYAL DAHİL OLMA

SEIZE THE DAY: EXAMINING THE RELATIONSHIP BETWEEN BOREDOM PERCEPTION IN LEISURE TIME, PSYCHOLOGICAL WELL-BEING, AND SOCIAL INCLUSION

Introduction and Aim:
Leisure time is a crucial period that directly influences individuals' quality of life and psychological well-being. However, how leisure time is utilized and the relationship between boredom perception during this period and factors such as psychological well-being and social inclusion has not been sufficiently studied, particularly among young adults. Young adults, in a developmental phase, shape their leisure time while also forming social bonds, and influencing their psychological well-being. Boredom perception can significantly affect these processes. In this context, the aim of the study is to examine the relationships between boredom perception, psychological well-being, and social inclusion in young adults, from the perspective of boredom perception in leisure time, and to investigate whether these variables differ according to the demographic characteristics of individuals.
Method:
In this study, correlational survey and causal comparison designs were employed within the framework of quantitative research methods. The research group consisted of a total of 396 volunteer participants, including 126 males and 270 females (Mage = 22.65 ± 4.12). To collect data, a demographic form, the "Leisure Boredom Scale (LBS)", the "Psychological Well-Being Scale (PWBS)", and the "Social Inclusion Scale (SIS)" were used. Before beginning the research process and testing the formulated hypotheses, the basic assumptions of the data (e.g., skewness, kurtosis) were thoroughly examined. Then, the internal consistency coefficients of the scales used were calculated to assess their reliability. For data analysis, appropriate statistical methods such as descriptive statistics, independent samples t-test, ANOVA, MANOVA, and simple correlation analysis were applied.
Findings:
The analysis indicated that the data met the assumptions of normality. MANOVA results revealed that the gender variable had a significant main effect on the subscales of the LBS and the SIS ($p<0.01$). ANOVA results indicated that the scores of all subscales of both scales significantly differed by gender ($p<0.01$). However, the mean scores of the PWBSs did not indicate a significant difference based on gender ($p>0.05$). It was also found that the mean scores of the three scales in the study showed statistically significant differences based on income level ($p<0.01$). Participants with higher income levels had lower LBS mean scores, while their mean scores on the other two scales were higher than those of others. According to the analysis, there were significant differences in the mean scores of the LBS, PWBS, and SIS based on participation in physical activity ($p<0.01$). Finally, the analysis results revealed statistically significant, moderate negative correlations between participants' mean scores on boredom perception in leisure time and their psychological well-being and social inclusion scores.
Conclusion:
The results of this study reveal that as participants' perception of boredom during leisure time increased, their levels of psychological well-being and social inclusion decreased. Demographic factors such as gender, income level, and participation in physical activity shape the effects of leisure time use and psychological well-being. These findings suggest that when leisure time is properly utilized, it can have positive effects on psychological well-being and social connections. It is recommended to develop programs aimed at reducing boredom perception, increasing social inclusion opportunities, and promoting participation in physical activities for young adults to use their leisure time more effectively.

Keywords: PERCEPTION OF LEISURE BOREDOM - PSYCHOLOGICAL WELL-BEING - SOCIAL INCLUSION

Oral Presentation

AKADEMİSYENLERİN BİLGİ İLETİŞİM TEKNOLOJİLERİ TUTUMLARININ ÇEŞİTLİ DEĞİŞKENLERE GÖRE İNCELENMESİ

Adı Soyadı	Kurumu	Eposta Adresi
FETULLAH KAŞKA	**AYDIN ADNAN MENDERES ÜNİVERSİTESİ**	**fetullahkaska@gmail.com**
ÇAĞATAY DERECELİ	AYDIN ADNAN MENDERES ÜNİVERSİTESİ	cdereceli@gadu.edu.tr
NECMETTİN PARLAK	AYDIN ADNAN MENDERES ÜNİVERSİTESİ	nparlak@adu.edu.tr

Giriş Amaç:
Bilgi ve iletişim teknolojileri (BİT), akademik süreçlerin vazgeçilmez bir parçası haline gelmiştir. Bu çalışmada, akademisyenlerin BİT'ye yönelik tutumlarının, demografik ve mesleki değişkenlere göre nasıl farklılık gösterdiğinin incelenmesi amaçlanmıştır. Cinsiyet, yaş, unvan, hizmet süresi ve internet kullanım amacı gibi değişkenlerin BİT tutumlarına etkisi değerlendirilmeye alınmıştır.
Yöntem:
Araştırma, Aydın Adnan Menderes Üniversitesinde görev yapan 129 akademisyenin katılımıyla gerçekleştirilmiştir. Veriler, çevrim içi ortamda Google Form aracılığıyla ulaştırılan Bilgi ve İletişim Teknolojilerine Yönelik Tutum Ölçeği (BİTYTÖ) kullanılarak toplanmıştır. Ölçek; genel BİT eğilimi, sanal ortamda bilgiye erişim, bilgisayar donanımı, yazılım kullanımı ve sanal ortamda iletişim gibi alt boyutlardan oluşmaktadır. Veriler, bağımsız örneklem t-testi ve tek yönlü ANOVA analizleri ile %95 güven aralığında değerlendirilmiştir.
Bulgular:
Sonuçlara göre, katılımcıların genel BİT eğilimi ve sanal ortamda bilgiye erişim alt boyutlarında çok yüksek düzeyde tutum sergiledikleri tespit edilmiştir. Cinsiyet değişkenine göre, kadınların sanal ortamda bilgiye erişim ve yazılım kullanımı puanlarının erkeklere göre anlamlı şekilde yüksek olduğu belirlenmiştir. Araştırma görevlilerinin, unvan değişkenine göre diğer gruplara kıyasla daha olumlu BİT tutumlarına sahip olduğu görülmüştür. Ayrıca, internet kullanım amacı değişkenine göre bilimsel araştırma için internet kullanan katılımcıların, diğer amaçlarla kullananlara kıyasla daha yüksek tutum sergiledikleri tespit edilmiştir ($p<0.05$).
Sonuç:
Araştırma, akademisyenlerin BİT'ye yönelik tutumlarının cinsiyet, unvan, internet kullanım amacı gibi değişkenlere göre anlamlı farklılıklar gösterdiğini ortaya koymuştur. Bu sonuçlar, akademik süreçlerde BİT kullanımına yönelik stratejilerin geliştirilmesinde yol gösterici olabilir. Bu durum toplumsal cinsiyet rolleri, deneyim ve bilgi birikimi, mesleki değişim ve adaptasyon gibi sebeplerle açıklanabilmektedir.

Anahtar Kelimeler: AKADEMİSYEN - BİLGİ - BİLGİ TEKNOLOJİLERİ

EXAMINING ACADEMICIANS' ATTITUDES TOWARDS INFORMATION AND COMMUNICATION TECHNOLOGIES ACCORDING TO VARIOUS VARIABLES

Introduction and Aim:
Information and communication technologies (ICT) have become an indispensable part of academic processes. This study aims to examine how academicians' attitudes towards ICT differ according to demographic and professional variables. The effects of variables such as gender, age, title, length of service and purpose of internet use on ICT attitudes were evaluated.
Method:
The research was carried out with the participation of 129 academicians working at Aydın Adnan Menderes University. Data were collected using the Information and Communication Technologies Attitude Scale (ICTÖ) delivered online via Google Form. The scale consists of sub-dimensions such as general ICT tendency, access to information in virtual environments, computer hardware, software use and communication in virtual environments. Data were evaluated with independent sample t-test and one-way ANOVA analyses at a 95% confidence interval.
Findings:
According to the results, it was determined that the participants exhibited very high levels of attitudes in the sub-dimensions of general ICT tendency and access to information in virtual environments. According to the gender variable, it was determined that women's access to information in virtual environments and software usage scores were significantly higher than men. It was observed that research assistants had more positive ICT attitudes compared to other groups according to the title variable. In addition, according to the purpose of internet use variable, it was determined that participants who used the internet for scientific research had higher attitudes compared to those who used it for other purposes ($p<0.05$).
Conclusion:
The study revealed that academics' attitudes towards ICT showed significant differences according to variables such as gender, title, and purpose of internet use. These results can be a guide in developing strategies for ICT use in academic processes. This situation can be explained by reasons such as gender roles, experience and knowledge, professional change and adaptation

Keywords: ACADEMICIAN - INFORMATION - INFORMATION TECHNOLOGIES

Oral Presentation

BİZANS DÖNEMİNDE DİNİ BAYRAMLAR VE FESTİVALLER: TOPLUMSAL VE REKREATİF BOYUTLARI

Adı Soyadı	Kurumu	Eposta Adresi
UMUT BÜYÜME	**ALANYA ALAADDİN KEYKUBAT ÜNİVERSİTESİ**	**umutbuyume@gmail.com**
HAMDİ ALPER GÜNGÖRMÜŞ	ALANYA ALAADDİN KEYKUBAT ÜNİVERSİTESİ	hamdi.gungormus@alanya.edu.tr

Giriş Amaç:
Hristiyanlığın resmi din haline gelmesiyle birlikte, Bizans toplumunda dini ritüeller ve kutlamalar yalnızca ibadet amacı taşımakla kalmamış, aynı zamanda toplumsal yaşamın önemli bir parçası haline gelmiştir. Ortodoks gelenekleri çerçevesinde düzenlenen bayramlar ve festivaller, dini inançları pekiştirmenin yanı sıra halkın bir araya gelmesini sağlayan, eğlence, müzik, dans ve tiyatro gibi unsurları da içeren etkinlikler olarak dikkat çekmiştir. Dini bayramların rekreatif ve sosyal işlevleri, hem halk kültürünü şekillendiren hem de imparatorluk yönetimi tarafından toplumsal birliği güçlendirmek için kullanılan önemli araçlar olmuştur. Bu bağlamda araştırmanın amacı, Bizans İmparatorluğu'nda dini bayramlar ve festivallerin toplumsal ve rekreatif boyutlarını incelemeyi amaçlamaktadır.

Yöntem:
Bizans İmparatorluğu'nda dini bayramlar ve festivallerin toplumsal ve rekreatif boyutlarını analiz etmek amacıyla tarihsel ve kültürel bir inceleme yaklaşımına dayanmaktadır. Çalışmada, tarihsel araştırma yöntemi kullanılarak birincil ve ikincil kaynaklar incelenecek, dini törenler ve festivallerin sosyal yaşama etkileri değerlendirilecektir. Literatür Taraması: Bizans dönemi kronikleri, teolojik metinler, imparatorluk fermanları ve seyyahların anlatıları gibi birincil kaynaklar analiz edilecektir. Ayrıca, modern akademik çalışmalar ve tarih araştırmaları gibi ikincil kaynaklardan yararlanılacaktır. Betimsel Analiz: Bayram ve festivallerin düzenleniş biçimi, ritüelleri, halk üzerindeki etkileri ve eğlence unsurları betimsel analiz yöntemiyle değerlendirilecektir. Karşılaştırmalı İnceleme: Bizans'taki dini bayramlar, hem antik pagan festivalleriyle hem de Orta Çağ Avrupası'ndaki benzer dini kutlamalarla karşılaştırılarak dönüşüm ve süreklilik unsurları ele alınacaktır.

Bulgular:
Bizans İmparatorluğu'nda dini bayramlar ve festivaller yalnızca dini ritüellerle sınırlı kalmamış, aynı zamanda eğlence ve rekreasyon unsurlarını da içermiştir. Bu etkinlikler, tiyatro gösterileri, müzikli eğlenceler, danslar ve spor müsabakaları gibi öğeleri kapsamış ve Bizans toplumunun sosyal yapısında önemli bir rol oynamıştır. Bu kutlamalar sırasında en belirgin rekreasyonel etkinliklerden biri, hipodrom yarışları olmuş ve dini bayramların önemli bir parçası haline gelerek imparatorların halkla iletişim kurduğu bir platforma dönüşmüştür. Hristiyanlığın resmi din haline gelmesine rağmen, bazı festival ve bayramlar Roma ve Yunan pagan geleneklerinden izler taşımaya devam etmiştir. Bu dini ve eğlencelik uygulamaların birleşimi, Bizans kutlamalarının çok yönlü doğasını gözler önüne serer; burada eğlence, yalnızca halkı eğlendirmekle kalmamış, aynı zamanda toplumsal birlikteliği ve halkın dini bağlılığını pekiştirmeye de hizmet etmiştir.

Sonuç:
Bizans İmparatorluğu'ndaki dini bayramlar ve festivaller, dini ibadetlerin ötesine geçerek, toplumsal ve kültürel yaşamın şekillendiği önemli etkinlikler olmuştur. Bu kutlamalar, halkın bir araya gelmesini sağlayan, eğlenceli ve rekreatif unsurları içeren sosyal olaylar olarak, Bizans toplumunun kültürel yapısını ve dinin toplum üzerindeki etkisini güçlendirmiştir. Hipodrom yarışları gibi spor etkinlikleri, tiyatro ve müzik gibi eğlenceler, dini bayramların önemli bir parçası haline gelerek halkla imparatorluk arasındaki etkileşimi pekiştirmiştir. Ayrıca, Hristiyanlığın resmi din haline gelmesine rağmen, bazı pagan geleneklerinin bayramlar içinde yer alması, Bizans'ın geçmiş kültürel mirasını yansıtmaktadır. Bu durum, Bizans'ın dini ve kültürel çeşitliliğini, halkın yaşamına nasıl entegre ettiğini ve dini kutlamaların sadece ibadet değil, aynı zamanda sosyal bağları güçlendirir.

Anahtar Kelimeler: BİZANS İMPARATORLUĞU - DİNİ BAYRAMLAR - REKREATİF FALİYETLER

RELIGIOUS HOLIDAYS AND FESTIVALS IN THE BYZANTINE PERIOD: SOCIAL AND RECREATIONAL ASPECTS

Introduction and Aim:
With the adoption of Christianity as the official religion, religious rituals and celebrations in Byzantine society were not only acts of worship but also became an essential part of social life. Festivals and holidays organized within the framework of Orthodox traditions served to reinforce religious beliefs while also bringing people together through events that included entertainment, music, dance, and theater. In this context, the recreational and social functions of religious holidays played a crucial role in shaping popular culture and were also utilized by the imperial administration as important tools for strengthening social unity. This study aims to examine the social and recreational aspects of religious holidays and festivals in the Byzantine Empire.

Method:
The study is based on a historical and cultural analysis approach to examine the social and recreational aspects of religious holidays and festivals in the Byzantine Empire. A historical research method will be employed, analyzing primary and secondary sources to assess the impact of religious ceremonies and festivals on social life. Literature Review: Primary sources such as Byzantine chronicles, theological texts, imperial decrees, and travelers' accounts will be analyzed. Additionally, secondary sources, including modern academic studies and historical research, will be utilized. Descriptive Analysis: The organization of festivals and holidays, their rituals, their effects on the public, and entertainment elements will be evaluated using a descriptive analysis method. Comparative Study: Byzantine religious holidays will be compared with both ancient pagan festivals and similar religious celebrations in medieval Europe to examine aspects of transformation and continuity.

Findings:
In the Byzantine Empire, religious holidays and festivals were not limited to religious rituals alone; they also incorporated various elements of entertainment and recreation. These events included theatrical performances, musical entertainment, dances, and sporting competitions, which played a significant role in the social fabric of Byzantine society. One of the most prominent recreational activities during these celebrations was the Hippodrome races, which became a central feature of religious festivals and served as a platform for emperors to engage with the public. Despite Christianity becoming the official religion, certain festivals and holidays retained traces of Roman and Greek pagan traditions, reflecting the persistence of these cultural elements within the Byzantine festive calendar. This fusion of religious and recreational practices highlights the multifaceted nature of Byzantine celebrations, where entertainment served not only to entertain but also to reinforce social unity and public devotion.

Conclusion:
Religious holidays and festivals in the Byzantine Empire went beyond religious worship, becoming significant events that shaped social and cultural life. These celebrations, as social events containing entertaining and recreational elements, strengthened the cultural structure of Byzantine society and the influence of religion on the people. Activities such as Hippodrome races, theater, and music became an integral part of religious festivals, reinforcing the interaction between the public and the empire. Moreover, despite Christianity becoming the official religion, the inclusion of certain pagan traditions in the festivals reflects Byzantium's cultural heritage. This demonstrates how Byzantium integrated its religious and cultural diversity into the lives of its people, and how religious celebrations not only served as acts of worship but also strengthened social bonds.

Keywords: BYZANTINE EMPIRE - RELIGIOUS HOLIDAYS - RECREATIONAL ACTIVITIES

Oral Presentation

REKREASYONEL YÜZÜCÜLERDE PSİKOLOJİK İYİ OLUŞ, YAŞAM DOYUMU VE REKREASYONEL AKIŞ DENEYİMİ İLİŞKİSİ

Adı Soyadı	Kurumu	Eposta Adresi
MERVE ŞABANOĞLU	**ANKARA ÜNİVERSİTESİ**	**merve.sabanoglu95@gmail.com**
FUNDA KOÇAK	ANKARA ÜNİVERSİTESİ	fkocak@ankara.edu.tr
SENA NUR DOĞUSAN	İSTANBUL NİŞANTAŞI ÜNİVERSİTESİ	sndogusan@hotmail.com

Giriş Amaç:
Psikolojik iyi oluş, yaşam doyumu ve rekreasyonel akış deneyimi, bireylerin spor etkinliklerinden elde ettiği içsel kazanımlar açısından önemli kavramlardır. Yüzme, hem fiziksel hem zihinsel faydalarıyla bu değişkenlerle ilişkilendirilen bir etkinliktir. Bu çalışma, rekreasyonel yüzme ile ilgilenen bireylerin psikolojik iyi oluş, yaşam doyumu ve rekreasyonel akış deneyimi düzeyleri arasındaki ilişkileri incelemeyi ve bu değişkenlerin demografik özelliklere göre anlamlı farklılık gösterip göstermediğini belirlemeyi amaçlamaktadır.
Yöntem:
Araştırma, ilişkisel tarama modeli ile yürütülmüştür. Çalışmanın örneklem grubunu kolayda örnekleme yöntemiyle seçilmiş rekreasyonel yüzme etkinliklerine katılan 222 katılımcı (kadın=96; erkek=126) oluşturmaktadır. Veriler çevrim içi anket yöntemiyle toplanmıştır. Veri toplama aracı olarak kişisel bilgi formunun yanı sıra Rekreasyonel Akış Deneyimi Ölçeği, Psikolojik İyi Oluş Ölçeği ve Yaşam Doyumu Ölçeği kullanılmıştır. Verilerin çarpıklık ve basıklık değerleri incelenmiş, normal dağılım gösterdiği belirlenmiştir. Tanımlayıcı istatistiksel analizler yapılmış ve ardından, gruplar arası farkları belirlemek amacıyla bağımsız örneklemler için t-testi ve tek yönlü ANOVA; değişkenler arasındaki ilişkiyi incelemek üzere ise Pearson korelasyon analizi uygulanmıştır. Ölçeklerin güvenirliği Cronbach's Alpha katsayısı ile değerlendirilmiş olup, Psikolojik İyi Oluş Ölçeği için $\alpha = 0.921$, Yaşam Doyumu Ölçeği için $\alpha = 0.859$ ve Rekreasyonel Akış Deneyimi Ölçeği için $\alpha = 0.954$ olarak hesaplanmıştır.
Bulgular:
Cinsiyet değişkenine göre yalnızca rekreasyonel akış deneyimi puanlarında anlamlı bir farklılık bulunmuş ve kadın katılımcılar, erkek katılımcılara göre anlamlı düzeyde daha yüksek ortalama puanlara ulaşmıştır. Medeni durum değişkeni açısından, evli katılımcıların psikolojik iyi oluş, yaşam doyumu ve rekreasyonel akış deneyimi puanları bekar katılımcılara kıyasla anlamlı düzeyde daha yüksek bulunmuştur. Eğitim düzeyi değişkenine göre yalnızca rekreasyonel akış deneyimi puanlarında anlamlı farklılık olup lisansüstü eğitim düzeyine sahip katılımcıların daha yüksek puan ortalamalarına sahip olduğu belirlenmiştir. Gelir düzeyi değişkenine göre ise yalnızca rekreasyonel akış puanlarında anlamlı fark tespit edilmiş ve yüksek gelir grubundaki katılımcıların ortalama puanlarının diğer gruplara kıyasla daha yüksek olduğu görülmüştür. Çalışmada değişkenler arası ilişkilere bakıldığında, rekreasyonel akış deneyimi ile psikolojik iyi oluş arasında güçlü ve pozitif bir ilişki saptanmıştır. Benzer şekilde, psikolojik iyi oluş ile yaşam doyumu arasında da güçlü ve pozitif bir ilişki belirlenmiştir. Rekreasyonel akış deneyimi ile yaşam doyumu arasındaki ilişki ise pozitif yönde ve orta düzeydedir.
Sonuç:
Rekreasyonel yüzme etkinliğine katılımın psikolojik iyi oluş, yaşam doyumu ve rekreasyonel akış deneyimi üzerinde olumlu etkileri olduğu belirlenmiştir. Bulgular, fiziksel aktiviteye düzenli katılımın özellikle rekreasyonel akış deneyimini artırdığını göstermektedir. Cinsiyet, medeni durum, eğitim ve gelir düzeyi gibi demografik değişkenlerin özellikle rekreasyonel akış puanlarında anlamlı farklılıklara yol açtığı; evli, kadın, lisansüstü eğitim düzeyine sahip ve yüksek gelir grubundaki bireylerin daha yüksek ortalama puanlara sahip olduğu görülmüştür. Ayrıca, rekreasyonel akış deneyimi, psikolojik iyi oluş ve yaşam doyumu arasında pozitif yönlü ve anlamlı ilişkiler bulunmuştur. Bu doğrultuda, rekreasyonel yüzme faaliyetlerinin bireylerin genel iyilik hâlini destekleyici bir rol oynadığı ifade edilebilir.

Anahtar Kelimeler: REKREASYONEL YÜZME - PSİKOLOJİK İYİ OLUŞ - YAŞAM DOYUMU

THE RELATIONSHIP BETWEEN PSYCHOLOGICAL WELL-BEING, LIFE SATISFACTION, AND RECREATIONAL FLOW EXPERIENCE IN RECREATIONAL SWIMMERS

Introduction and Aim:
Psychological well-being, life satisfaction, and flow experience are essential concepts in understanding the intrinsic benefits individuals gain from sports participation. Swimming is a physical activity commonly associated with both physical and mental health benefits and may be related to these variables. This study aims to examine the relationships between psychological well-being, life satisfaction, and recreational flow experience among individuals engaged in recreational swimming and to determine whether these variables differ significantly according to demographic characteristics.
Method:
The research was conducted using a relational survey model. The sample consisted of 222 participants (female = 96; male 126) who were selected through convenience sampling and regularly participated in recreational swimming activities. Data were collected via an online questionnaire. In addition to a personal information form, the Recreational Flow Experience Scale, the Psychological Well-Being Scale, and the Satisfaction with Life Scale were used as data collection tools. Skewness and kurtosis values were examined, and the data were found to be normally distributed. Descriptive statistical analyses were conducted, followed by independent samples t-tests and one-way ANOVA to determine differences between groups. Pearson correlation analysis was employed to examine relationships between variables. The reliability of the scales was assessed using Cronbach's alpha coefficient: $\alpha = .921$ for the Psychological Well-Being Scale, $\alpha = .859$ for the Satisfaction with Life Scale, and $\alpha = .954$ for the Recreational Flow Experience Scale.
Findings:
A statistically significant difference was found only in recreational flow experience scores according to gender, with female participants attaining significantly higher average scores compared to male participants. Regarding marital status, married participants scored significantly higher than single participants in psychological well-being, life satisfaction, and recreational flow experience. In terms of educational level, a significant difference was found only in recreational flow scores, with participants holding postgraduate degrees exhibiting higher average scores. For income level, a significant difference was again observed only in recreational flow scores, with higher income groups reporting higher average scores than lower income groups. When examining the relationships between the variables, a strong and positive correlation was found between recreational flow experience and psychological well-being. Similarly, a strong and positive relationship was identified between psychological well-being and life satisfaction. The relationship between recreational flow experience and life satisfaction was positive and moderate.
Conclusion:
It was determined that participation in recreational swimming activity has positive effects on psychological well-being, life satisfaction and recreational flow experience. Findings show that regular participation in physical activity increases recreational flow experience in particular. It was observed that demographic variables such as gender, marital status, education and income level caused significant differences especially in recreational flow scores; married, female, individuals with postgraduate education and high income group had higher average scores. In addition, positive and significant relationships were found between recreational flow experience, psychological well-being and life satisfaction. In this direction, it can be stated that recreational swimming activities play a supportive role in the general well-being of individuals.

Keywords: RECREATIONAL SWIMMING - PSYCHOLOGICAL WELL-BEING - LIFE SATISFACTION

Oral Presentation

BEDEN EĞİTİMİ VE SPOR YÜKSEKOKULU ÖĞRENCİLERİNİN BOŞ ZAMAN ANLAMLARI VE SOSYAL MEDYA KULLANIM AMAÇLARININ İNCELENMESİ (HMKÜ ÖRNEĞİ)

Adı Soyadı	Kurumu	Eposta Adresi
ABDULLAH SEMERCİ	**HATAY MUSTAFA KEMAL ÜNİVERSİTESİ**	**abdullah.sem1325@gmail.com**
GÖZDE YETİM	MUŞ ALPARSLAN ÜNİVERSİTESİ	g.yetim@alparslan.edu.tr

Giriş Amaç:
Boş zaman anlamı, bireylerin rutin yaşam aktiviteleri dışında oluşan zamanın sosyalleşme amacıyla, sağlıklı olmak amacıyla, kendilerine terapi olabilecek etkinliklere katılarak veya bunlara benzer birçok etkenler sebebiyle yaşamış oldukları bilişsel ve duyuşsal tecrübeler toplamıdır (Porter ve ark., 2010). Sosyal medya kavramı; ağ ve iletişim araçlarını çeşitli nedenlerle kullanarak insanların birbirleri arasında etkileşimlerinde köprü görevini üstlenen bir araçtır (Boyd, 2007). Bu çalışma beden eğitimi ve spor yüksekokulu öğrencilerinin boş zaman anlamları ve sosyal medya kullanım amaçlarının incelenmesi amacıyla yapılmıştır.
Yöntem:
Araştırma grubunu Hatay Mustafa Kemal Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulunda öğrenim gören erkek (n=183) ve kadın (n=117) katılımcılar oluşturmaktadır. Araştırma grubuna Esteve ve ark. (1999) tarafından geliştirilen ve Gürbüz ve ark. (2007) tarafından Türkçe geçerlilik ve güvenirlilik çalışması yapılan “Boş Zaman Anlamı Ölçeği’’ ve Solmaz ve diğerleri (2013) tarafından sosyal paylaşım ağları ve sosyal ağların kullanım nedenlerinin araştırılması amacıyla geliştirilen, Çömlekçi ve Başol tarafından 2019’da yeniden revize edilen “Sosyal Medya Kullanım Amaçları” ölçeği uygulanmıştır. Verilerin analizinde SPSS 22.0 paket program kullanmıştır. Araştırmanın hipotezlerini test etmek amacıyla verilerinin analizinde, aritmetik ortalama, standart sapma, frekans/yüzde, normal dağılım testi (Kolmogorov-Smirnov test) gibi betimsel istatistiklerin yanında, ikili karşılaştırmalarda t-testi (Mann-Whitney U test), çoklu karşılaştırmalarda varyans analizi (Kruskal Wallis-H test) yapılmıştır.
Bulgular:
Araştırma sonucunda, öğrencilerin cinsiyet, öğrenim gördükleri bölüm ve boş zaman aktivitelerine katılım sağlanan kişi(ler) değişkeni ile boş zaman anlamları ve sosyal medya kullanım amaçları arasında, günde sosyal medya kullanım sıklığı ve sıklıkla kullanılan sosyal medya platformu değişkeni ile sosyal medya kullanım amaçları arasında istatistiksel olarak anlamlı farklılık tespit edilmiştir.
Sonuç:
Araştırma sonucunda, öğrencilerin cinsiyet, öğrenim gördükleri bölüm ve boş zaman aktivitelerine katılım sağlanan kişi(ler) değişkeni ile boş zaman anlamları ve sosyal medya kullanım amaçları arasında, günde sosyal medya kullanım sıklığı ve sıklıkla kullanılan sosyal medya platformu değişkeni ile sosyal medya kullanım amaçları arasında istatistiksel olarak anlamlı farklılık tespit edilmiştir. Sonuç olarak, öğrencilerin boş zaman anlamları ile sosyal medya kullanım amaçları arasında düşük düzeyde pozitif yönlü anlamlı ilişki tespit ediliştir.

Anahtar Kelimeler: BOŞ ZAMAN ANLAMI - ÖĞRENCİ - SOSYAL MEDYA

EXAMINING THE MEANING OF LEISURE TIME AND SOCIAL MEDIA USAGE PURPOSES OF PHYSICAL EDUCATION AND SPORTS SCHOOL STUDENTS (HMKU EXAMPLE)

Introduction and Aim:
The meaning of leisure time is the total of cognitive and emotional experiences that individuals have outside of their routine life activities for the purpose of socializing, being healthy, participating in activities that can be therapeutic for them or due to many similar factors (Porter et al., 2010). The concept of social media is a tool that acts as a bridge in the interactions between people by using network and communication tools for various reasons (Boyd, 2007). This study was conducted to examine the leisure time meanings and social media usage purposes of physical education and sports school students.
Method:
The research group consists of male (n=183) and female (n=117) participants studying at Hatay Mustafa Kemal University School of Physical Education and Sports. The “Leisure Meaning Scale” developed by Esteve et al. (1999) and the Turkish validity and reliability study of which was conducted by Gürbüz et al. (2007) and the “Social Media Usage Purposes” scale developed by Solmaz et al. (2013) to investigate social networking sites and the reasons for using social networks and revised by Çömlekçi and Başol in 2019 were applied to the research group. SPSS 22.0 package program was used in the analysis of the data. In order to test the hypotheses of the study, descriptive statistics such as arithmetic mean, standard deviation, frequency/percentage, normal distribution test (Kolmogorov-Smirnov test), t-test (Mann-Whitney U test) for pairwise comparisons and variance analysis (Kruskal Wallis-H test) for multiple comparisons were used in the analysis of the data.
Findings:
As a result of the research, a statistically significant difference was found between the students' gender, department they study in and person(s) they participate in leisure activities with and their leisure time meanings and social media usage purposes, and between the daily social media usage frequency and frequently used social media platform variable and their social media usage purposes.
Conclusion:
As a result of the research, a statistically significant difference was found between the students' gender, department they study in and person(s) they participate in leisure activities with and their leisure time meanings and social media usage purposes, and between the daily social media usage frequency and frequently used social media platform variable and their social media usage purposes. As a result, a low level positive significant relationship was determined between students' leisure time meanings and social media usage purposes.

Keywords: LEISURE TIME MEANING - STUDENT - SOCIAL MEDIA

Oral Presentation

SPOR BİLİMLERİ FAKÜLTESİ ÖĞRENCİLERİNİN SERBEST ZAMANDA ALGILANAN ÖZGÜRLÜK DÜZEYLERİ İLE SERBEST ZAMAN ÇATIŞMA DÜZEYLERİ ARASINDAKİ İLİŞKİ

Adı Soyadı	Kurumu	Eposta Adresi
HASAN GÜLER	AYDIN ADNAN MENDERES ÜNİVERSİTESİ	hasanguler1988@gmail.com
ALİ ÇEVİK	**KİLİS 7 ARALIK ÜNİVERSİTESİ**	**alicevik1020@gmail.com**
GÖKHAN DOKUZOĞLU	MİLLİ EĞİTİM BAKANLIĞI	gkhndkz9@gmail.com

Giriş Amaç:
Serbest zaman, iş ve gerekli ihtiyaçlar dışında bireyin kontrolünü sağladığı, eğlenme ve mutluluk duygularını elde etmeye çalıştığı zaman aralığıdır. Bireyler serbest zamanda özgür bir şekilde sosyal etkinliklere katılım sağlayabilmektedir . Bu durum, serbest zamanda algılanan özgürlük olarak ifade edilmektedir. Kişiler, kendi becerilerine yönelik yeterliliklerini ortaya koyarak özgürlük alanlarını yaratırlar. Özellikle üniversite öğrencileri serbest zamanlarında gerçekleştirecekleri etkinliklere daha fazla zaman harcadıklarında dersleri üzerine odaklanamayabilirler. Bunun sonucunda ders-boş zaman çatışması ortaya çıkabilmektedir. Bu bilgilerden hareketle çalışmamızın amacı; spor bilimleri fakültesi öğrencilerinin serbest zamanda algılanan özgürlük düzeyleri ile serbest zaman çatışma düzeyleri arasındaki ilişkinin incelenmesidir.
Yöntem:
Bu araştırmada ilişkisel tarama modeli kullanılmıştır. Araştırmanın çalışma grubu Iğdır Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesinde öğrenim gören 95 kadın 132 erkek olmak üzere 227 kişiden oluşmaktadır. Çalışmada gönüllü katılım esas alınmıştır. Araştırmanın ilk bölümünde kişisel bilgi formu, ikinci bölümünde Tsaur vd. tarafından geliştirilen Işık ve Demirel tarafından tarafından Türkçe'ye uyarlaması yapılan "Ders-Boş Zaman Çatışma Ölçeği" ve üçüncü kısımda ise Witt ve Ellis tarafından geliştirilen Yerlisu Lapa ve Tercan Kaas tarafından Türkçe uyarlaması yapılan "Serbest Zamanda Algılanan Özgürlük Ölçeği" yer almaktadır. Verilerin analizinde SPSS 25.0 paket programı kullanılmıştır. Veri setinin analizi için çarpıklık ve basıklık hesaplamaları yapılmış ve analiz sonucunda değerlerinin +3 ile -3 arası olduğu sonucuna ulaşılmıştır. Bu sonuç verilerinin normal dağılım şartlarını sağladığını göstermektedir. Verilerin normal dağılmasından dolayı parametrik testler yapılmıştır. Betimsel verilerin analizinde T testi ve Tek Yönlü Varyans analizi uygulanmıştır. Bağımlı ve bağımsız değişken arasındaki ilişki Pearson Korelasyon analiziyle değerlendirilmiştir.
Bulgular:
Araştırma bulgularında en yüksek yüzdeler; cinsiyet değişkeninde erkek öğrenciler (%=58,1), sınıf düzeyinde 2. sınıf öğrencileri (%=32,2), bölüm değişkeninde antrenörlük eğitimi bölümü öğrencileri (%=42,7), haftalık serbest zaman süresi değişkeninde 9 saat ve altı serbest zamanı olan katılımcılar (21,6) ve serbest zaman değerlendirme biçimi değişkeninde ise sportif faaliyet yapan katılımcılardan oluşmaktadır (%=44,1). Katılımcıların serbest zamanda algılanan özgürlük ve ders-boş zaman çatışma düzeyleri ile cinsiyet, sınıf ve bölüm değişkenleri arasında anlamlı bir farklılaşma bulunmamıştır. Serbest zamanda algılanan özgürlük düzeyleri ile haftalık serbest zaman süresi ve serbest zaman değerlendirme biçimi değişkenlerinde ise anlamlı farklılaşma olduğu tespit edilmiştir.
Sonuç:
Katılımcıların ders-boş zaman çatışma düzeylerinin orta düzeyde olduğu, serbest zamanda özgürlük ölçeği ortalamasının ise yüksek düzeyde olduğu görülmüştür. Ayrıca katılımcıların ders-boş zaman çatışma düzeyleri arttıkça serbest zaman algılanan özgürlük düzeylerinin arttığı sonucuna ulaşılmıştır. Bu durum hakkında spor bilimleri öğrencilerinin ders yükleri ile başa çıkabilmeleri ve zamanı daha verimli yönetebilme becerilerine sahip olduğu söylenebilir. Aynı zamanda ders dışı etkinliklerinde vakitlerini anlamlı bir şekilde değerlendirmelerinin kendilerine psikolojik bir destek aracı olarak gördükleri düşünülebilir.

Anahtar Kelimeler: SERBEST ZAMAN - ALGILANAN ÖZGÜRLÜK - ÇATIŞMA

THE RELATIONSHIP BETWEEN PERCEIVED FREEDOM LEVELS AND LEISURE TIME CONFLICT LEVELS OF STUDENTS IN THE FACULTY OF SPORTS SCIENCES

Introduction and Aim:
Free time is the period during which an individual has control, aside from work and necessary obligations, and strives to experience fun and happiness. Individuals can freely participate in social activities during their free time. This is referred to as perceived freedom during free. People create their freedom spaces by demonstrating their competence in their skills. Especially university students may not be able to focus on their lessons when they spend more time engaging in activities during their free time. As a result, a class-leisure conflict may arise. Based on this information, the aim of our study is to examine the relationship between perceived freedom levels and free time conflict levels of students in the Faculty of Sports Sciences.
Method:
In this study, a relational screening model was used. The study group consists of 227 individuals, including 95 women and 132 men who are studying at the Faculty of Sports Sciences at Iğdır University. Voluntary participation was based in the study. In the first section of the study, a personal information form was used; in the second section, the "Course-Leisure Conflict Scale," developed by Tsaur et al. and adapted into Turkish by Işık and Demirel was used; and in the third section, the "Perceived Freedom in Free Time Scale," developed by Witt and Ellis and adapted into Turkish by Yerlisu Lapa and Tercan Kaas, was used. SPSS 25.0 software was used for data analysis. Skewness and kurtosis calculations were performed for the data set and the results showed that the values ranged between +3 and -3. This result indicates that the data meets the normal distribution conditions. Due to the normal distribution of the data, parametric tests were conducted. T-tests and One-Way ANOVA were applied in the analysis of descriptive data. The relationship between dependent and independent variables was evaluated using Pearson Correlation analysis.
Findings:
In the research findings, the highest percentages were observed as follows: in the gender variable, male students (58.1%), in the grade level variable, second-year students (32.2%), in the department variable, students from the coaching education department (42.7%), in the weekly free time duration variable, participants with 9 hours or less of free time (21.6%), and in the free time evaluation type variable, participants engaging in sports activities (44.1%). No significant differences were found between perceived freedom in free time, course-leisure conflict levels, and the variables of gender, grade level, and department. However, significant differences were found between perceived freedom in free time levels and the variables of weekly free time duration and free time evaluation type.
Conclusion:
It was found that the participants' course-leisure conflict levels were moderate, while the average of the perceived freedom in free time scale was high. Additionally, as the participants' course-leisure conflict levels increased, their perceived freedom in free time levels also increased. This suggests that students in the Faculty of Sports Sciences are capable of managing their academic workloads and have the skills to manage their time more effectively. It can also be considered that engaging in extracurricular activities in a meaningful way serves as a psychological support tool for them.

Keywords:: LEISURE TIME - PERCEIVED FREEDOM - CONFLICT

Oral Presentation

BİREYLERİN SOSYAL MEDYA BAĞIMLILIK DÜZEYLERİNİN VE SAPKIN BOŞ ZAMAN EĞİLİMLERİNİN KADINA YÖNELİK ŞİDDET TUTUMLARI İLE İLİŞKİSİ: X Y Z KUŞAKLARI ÜZERİNE BİR ARAŞTIRMA

Adı Soyadı	Kurumu	Eposta Adresi
OĞUZHAN YILMAZ	**ATATÜRK ÜNİVERSİTESİ**	**oguzhanyilmaz9352@gmail.com**
ORCAN MIZRAK	ATATÜRK ÜNİVERSİTESİ	orcan@atauni.edu.tr
GÖKHAN AYDIN	ATATÜRK ÜNİVERSİTESİ	gokhan.aydin@atauni.edu.tr

Giriş Amaç:
İnsanoğlu varoluşundan bu yana iletişim ve etkileşim içerisinde olmuştur. Telefon ve internet gibi teknolojilerin gelişmesiyle insanlık hızlı ve kolay iletişim ve etkileşim sağlamaktadır. Bu gelişen teknolojilerin birçok faydasının yanı sıra insanları kötü etkileyen tarafları da vardır. İnsanların iletişim kanallarıyla gizli, etkili ve hızlı bir şekilde etkileşime geçmesi zararlı maddelere (uyuşturucu, alkol vb.) özenme veya kolay erişim ve kötü davranışlara özenme gibi davranışlara yol açabilmektedir. Bu davranışlar bireylerde şiddet davranışını tetikleyerek üye olduğu aile ve sosyal çevresinde sorunlar yaşamasına sebep olabilir. Bu çalışma ortaya çıkabilecek toplumsal sorunların çözümüne ışık tutmak için bireylerin sosyal medya bağımlılık düzeylerini, sapkın boş zaman eğilimlerini ve kadına yönelik şiddet tutumlarını inceleyerek literatüre katkı sağlamayı amaçlamaktadır.
Yöntem:
Çalışmanın örneklem grubu, 18-60 yaş aralığında yer alan 265 erkek 395 kadın toplam 660 katılımcıdan oluşmaktadır. Araştırmada veri toplama aracı olarak, araştırmacılar tarafından oluşturulan Kişisel Bilgi Formu, Bedir ve arkadaşları (2023) tarafından oluşturulan Yetişkin Sapkın Boş Zaman Eğilimi Ölçeği, Demirci (2019) tarafından oluşturulan Bergen Sosyal Medya Bağımlılığı Ölçeği ve Kanbay ve arkadaşları (2017) tarafından oluşturulan İSKEBE Kadına Yönelik Şiddet Ölçeği kullanılmıştır. Veriler ortalama ve standart sapma olarak verilmiştir. Elde edilen verilerim Kolmogorov Smirnov testi ile normallik sınamaları yapılmıştır ve verilerin normal dağılım gösterdiği belirlenmiştir. Veri analizinde ikili değişkenlerin karşılaştırılmasında bağımsız t testi, çoklu değişkenlerin karşılaştırmalarında tek yönlü Anova testi, ilişkisel analizlerde pearson korelasyon testi ve yordama için ise regresyon testleri yapılmıştır.
Bulgular:
Araştırmadan elde edilen verilere bakıldığında, cinsiyet, anne-baba eğitim düzeyi, gelir düzeyi, eğitim düzeyi, sosyal medya kullanım süresi, serbest zaman katkısı, çocukken fiziksel ve sözlü şiddete maruz kalma, yetişkinken fiziksel ve sözlü şiddete maruz kalma, cinsiyet eşitliği parametrelerinde bağımlı ve bağımsız değişkenlerde gruplar arasında anlamlı farklılıkların olduğu belirlenmiştir. Ayrıca sosyal medya bağımlılığı ile sapkın boş zaman eğilimi ve kadına yönelik şiddet tutumu arasında anlamlı ilişkilerin olduğu belirlenmiştir.
Sonuç:
Kadına yönelik şiddet puanı ve psikolojik-ekonomik şiddet ile sosyal medya bağımlılığı arasında düşük düzeyde pozitif yönlü anlamlı bir ilişki saptanmıştır. Ancak bu sonucun aksine sapkın boş zaman eğilimi ile negatif yönlü düşük düzeyli ilişkilerin olduğu tespit edilmiştir. Sonuçlar kuşaklara göre değerlendirildiğinde ise Z kuşağının X ve Y kuşaklarına göre kadına yönelik şiddet, sapkın boş zaman eğilimi ve sosyal medya bağımlılığında daha yüksek ortalamalara sahip olduğu belirlenmiştir.

Anahtar Kelimeler: SOSYAL MEDYA BAĞIMLIĞI - SAPKIN BOŞ ZAMAN - KADINA ŞİDDET

THE RELATIONSHIP OF INDIVIDUALS' SOCIAL MEDIA ADDICTION LEVELS AND DEVIANT LEISURE TENDENCIES WITH VIOLENCE AGAINST WOMEN ATTITUDES: A STUDY ON GENERATIONS X, Y, Z

Introduction and Aim:
Mankind has been in communication and interaction since its existence. With the development of technologies such as telephone and internet, humanity provides fast and easy communication and interaction. In addition to many benefits of these developing technologies, there are also sides that affect people badly. People's secret, effective and fast interaction with communication channels can lead to behaviours such as envying harmful substances (drugs, alcohol, etc.) or easy access and envying bad behaviours. These behaviours may trigger violent behaviours in individuals and cause them to experience problems in their family and social environment. This study aims to contribute to the literature by examining individuals' social media addiction levels, deviant leisure time tendencies and attitudes towards violence against women in order to shed light on the solution of social problems that m
Method:
The sample group of the study consists of a total of 660 participants, 265 male and 395 female, between the ages of 18-60. Personal Information Form created by the researchers, Adult Deviant Leisure Tendency Scale created by Bedir et al. (2023), Bergen Social Media Addiction Scale created by Demirci (2019) and ISKEBE Violence Against Women Attitude Scale created by Kanbay et al. The data are given as mean and standard deviation. Normality tests were performed with the Kolmogorov Smirnov test and it was determined that the data were normally distributed. In data analysis, independent t-test was used for comparisons of binary variables, one-way ANOVA test for comparisons of multiple variables, Pearson correlation test for relational analyses and regression tests for prediction.
Findings:
Considering the data obtained from the research, it was determined that there were significant differences between the groups in dependent and independent variables in the parameters of gender, parental education level, income level, education level, social media usage time, leisure time contribution, exposure to physical and verbal violence as a child, exposure to physical and verbal violence as an adult, and gender equality. In addition, it was determined that there were significant relationships between social media addiction and deviant leisure time tendency and violence against women attitude.
Conclusion:
A low level positive significant relationship was found between violence against women score and psychological-economic violence and social media addiction. However, in contrast to this result, it was determined that there were negative low-level relationships with deviant leisure time tendency. When the results were evaluated according to generations, it was determined that Generation Z had higher averages in violence against women, deviant leisure time tendency and social media addiction compared to Generations X and Y.

Keywords: SOCIAL MEDIA ADDICTION - DEVIANT LEISURE - VIOLENCE AGAINST WOMEN

Oral Presentation

DENEYİM KALİTESİ VE YENİDEN SATIN ALMA NİYETİ: ALGILANAN DEĞERİN ARACILIK, MÜŞTERİ SADAKATİNİN DÜZENLEYİCİ ROLÜ

Adı Soyadı	Kurumu	Eposta Adresi
BÜLENT GÜRBÜZ	ANKARA ÜNİVERSİTESİ	bulentgurbuz@gmail.com
ALİ ÇAĞRI GÜCAL	**İSTANBUL NİŞANTAŞI ÜNİVERSİTESİ**	**alicagri.gucal@nisantasi.edu.tr**
ALİ SÖNMEZ	İSTANBUL NİŞANTAŞI ÜNİVERSİTESİ	ali.sonmez@nisantasi.edu.tr
MEHMET DOĞAN	MİLLİ SAVUNMA ÜNİVERSİTESİ	mdogannet@gmail.com

Giriş Amaç:
Sağlık ve zindelik kulüpleri, artan fiziksel ve psikolojik sağlık bilinci ile sayısal ve popülerlik açısından önemli bir büyüme göstermiştir. Bu büyüme rekreasyon hizmetleri sektöründe rekabetin artmasına neden olmuştur. Sağlık ve zindelik kulüpleri, rekabet avantajı için algılanan değerlerini ve deneyim kalitelerini artırarak müşteri sadakati oluşturmalı ve yeniden satın alma niyetini teşvik etmelidir. Deneyim kalitesinin yeniden satın alma niyeti üzerindeki etkisinin yalnızca doğrudan olmadığı öngörülmektedir. Bu etkide algılanan değer ve müşteri sadakatinin de önemli bir rolü olabileceği düşünülmektedir. Bu doğrultuda, çalışmamız deneyim kalitesinin yeniden satın alma niyeti üzerindeki etkisinde algılanan değerin aracılık rolü, müşteri sadakatinin düzenleyicilik rolünü belirlemek amacıyla yapılmıştır.
Yöntem:
İlişkisel tarama modelindeki araştırmanın çalışma grubunu sağlık ve zindelik kulüplerine üye olan toplam 330 (Ortyaş= 29.60± 8.88) gönüllü birey oluşturmuştur. Kolayda örnekleme yöntemi ile seçilen katılımcılar “Fitness Merkezlerinde Deneyim Kalitesi Ölçeği (FMDKÖ)”, “Algılanan Değer Ölçeği (ADÖ)”, “Spor Hizmetlerinde Sadakat Ölçeği (SHSÖ)” ve “Yeniden Satın Alma Niyeti Ölçeği’ni (YSANÖ)” cevaplamışlardır. “FMDKÖ”, “ADÖ”, “SHSÖ” ve “YSANÖ” arasındaki ilişki Pearson korelasyon analizi ile incelenmiştir. Araştırma modelindeki hipotezleri test etmek için yapısal eşitlik modeli (YEM) kullanılmıştır.
Bulgular:
Pearson korelasyon analiz sonuçları, “FMDKÖ”, “ADÖ”, “SHSÖ” ve “YSANÖ” ortalama puanları arasında pozitif yönde anlamlı ilişkiler olduğunu göstermektedir ($p<0.01$). YEM analizi sonuçlarına göre deneyim kalitesinin, algılanan değer (βFMDKÖ→ADÖ= 0,763; $p<0.01$) ve yeniden satın alma niyeti üzerinde (βFMDKÖ→YSANÖ= 0,173; $p<0.01$), algılanan değerin de yeniden satın alma niyeti üzerinde (βADÖ→YSANÖ= 0,655; $p<0.01$) doğrudan pozitif anlamlı etkileri olduğu bulunmuştur. Ayrıca, deneyim kalitesinin yeniden satın alma niyeti üzerindeki etkisinde algılanan değerin aracılık (βFMDKÖ→ADÖ→YSANÖ= 0,500; $p<0.01$), müşteri sadakatinin düzenleyici rolü vardır (βSHSÖ×FMDKÖ→YSANÖ= 0,017; $p>0.05$, βSHSÖ×ADÖ→YSANÖ= 0,203; $p<0.05$).
Sonuç:
Sonuç olarak, deneyim kalitesi ve algılanan değer arttıkça müşteri sadakatinin arttığı ve yeniden satın alma niyetinin ortaya çıktığı söylenebilir. Ayrıca, algılanan değerin deneyim kalitesi ile yeniden satın alma niyeti arasındaki aracılık rolü ve müşteri sadakatinin bu ilişkideki düzenleyici etkisi tespit edilmiştir. Elde edilen bulgular, sağlık ve zindelik kulübü işletmelerinin, pazarlama stratejilerine yönelik ipuçları sunmaktadır.

Anahtar Kelimeler: DENEYİM KALİTESİ - ALGILANAN DEĞER - YENİDEN SATIN ALMA NİYETİ

EXPERIENCE QUALITY AND REPURCHASE INTENTION: THE MEDIATING ROLE OF PERCEIVED VALUE AND THE MODERATING ROLE OF CUSTOMER LOYALTY

Introduction and Aim:
Health and fitness clubs have experienced significant growth in both numbers and popularity due to the increasing awareness of physical and psychological health. This growth has led to increased competition in the recreational services sector. To gain a competitive advantage, health and fitness clubs must enhance their perceived value and the quality of their experiences, thereby fostering customer loyalty and encouraging repurchase intention. It is anticipated that the impact of experience quality on repurchase intention is not solely direct. It is believed that perceived value and customer loyalty also play a crucial role in this effect. In this regard, our study aims to determine the mediating role of perceived value and the moderating role of customer loyalty in the effect of experience quality on repurchase intention.

Method:
The sample group of the study in the correlational study was consist of a total of 330 (Mage= 29.60± 8.88) volunteer people who member in health and fitness clubs. Participants who were selected with the convenience sampling method answered the Turkish version of “Experience Quality Scale for Fitness Centers (T-EQSFC)”, the Turkish version of "Perceived Value Scale (T-PVS)", the Turkish version of "Loyalty Scale in Sport Services (T-LSSS)", and the Turkish version of “Repurchase Intention Scale (T-RIS)”. The relationship between “T-EQSFC”, “T-PVS”, “T-LSSS” and “T-RIS” was examined with Pearson correlation analysis. Structural Equation Modeling (SEM) has been used to test the hypotheses in the research model.

Findings:
The findings of the Pearson correlation analysis revealed that the mean scores for the “T-EQSFC”, “T-PVS”, “T-LSSS”, and “T-RIS” were positively and significantly correlated ($p<0.01$). The results of the SEM analysis show that experience quality has a direct positive significant effect on perceived value (βEQSFC→PVS= 0.763; $p<0.01$) and repurchase intention (βEQSFC→RIS= 0.173; $p<0.01$). Perceived value also has a direct positive significant effect on repurchase intention (βPVS→RIS= 0.655; $p<0.01$). Additionally, perceived value mediates the effect of experience quality on repurchase intention (βEQSFC→PVS→RIS= 0.500; $p<0.01$). The role of customer loyalty as a moderator is also significant in this relationship (βLSSS×EQSFC→RIS= 0.017; $p>0.05$, βEQSFC×PVS→RIS= 0.203; $p<0.05$).

Conclusion:
As a result, it can be stated that as experience quality and perceived value increase, customer loyalty also rises, leading to the emergence of repurchase intention. Furthermore, the mediating role of perceived value in the relationship between experience quality and repurchase intention, as well as the moderating effect of customer loyalty in this relationship, have been identified. The findings provide valuable insights for health and fitness club businesses in terms of their marketing strategies.

Keywords: EXPERIENCE QUALITY - PERCEIVED VALUE - REPURCHASE INTENTION

Oral Presentation

KARMAŞIK DÜŞÜNCELER VE ANLAMSIZ YAŞAM ÜZERİNE SERBEST ZAMANIN İYİLEŞTİRİCİ DOKUNUŞU

Adı Soyadı	Kurumu	Eposta Adresi
OĞUZHAN YILMAZ	**ATATÜRK ÜNİVERSİTESİ**	**oguzhanyilmaz9352@gmail.com**
MUHAMMED SIDDIK ÇEMÇ	BOĞAZİÇİ ÜNİVERSİTESİ	muhammed.cemc@bogazici.edu.tr

Giriş Amaç:
Teknolojinin gelişimi sonucunda daha az enerji harcayıp daha fazla iş yapmak insanların az hareketli bir yaşamı benimsemesine sebep olmuştur. Bu az hareketli yaşam, bireylerin fizyolojik sağlığını olumsuz etkilediği gibi iş, aile ve sosyal çevre ile ilgili sorumlulukların yarattığı stres yüzünden psikolojik sağlığını da olumsuz etkilemektedir. Oluşan bu stres bireylerin zihninde, içinden çıkılamaz bir düşünce akışına sebep olabilir ve içinden çıkılamayan düşünceler de varoluşu gereği hayatı anlamlandırmaya çalışan insan zihnini anlamsızlaştırmaya iterek psikolojik problemlere yol açabilir. Psikolojik olarak ihtiyaçların karşılanması, bu iki değişkenin olumlu doğrusal bir ilişki oluşturmasına olanak sağlayabilir. Bu bilgiler doğrultusunda çalışmanın amacı serbest zaman temel psikolojik ihtiyaçları ile merkezsizleştirme ve yaşam anlamı arasındaki ilişkileri ortaya çıkarmaktır.
Yöntem:
Çalışmanın örneklem grubu, 18-31 yaş aralığında yer alan 238 erkek 177 kadın toplam 415 katılımcıdan oluşmaktadır. Araştırmada veri toplama aracı olarak, araştırmacılar tarafından oluşturulan Kişisel Bilgi Formu, Güneş (2019) tarafından oluşturulan Serbest Zaman Temel Psikolojik İhtiyaçlar Ölçeği, Kaynakçı, Ü (2018) tarafından oluşturulan Yaşantılar Ölçeği ve Demirbaş (2010) tarafından oluşturulan Yaşamda Anlam Ölçeği veri toplama aracı olarak kullanılmıştır. Veriler ortalama ve standart sapma olarak verilmiştir. Elde edilen verilerim Kolmogorov Smirnov testi ile normallik sınamaları yapılmıştır ve verilerin normal dağılım gösterdiği belirlenmiştir. Veri analizinde ikili değişkenlerin karşılaştırılmasında bağımsız t testi, çoklu değişkenlerin karşılaştırmalarında tek yönlü Anova testi, ilişkisel analizlerde pearson korelasyon testi ve yordama için ise regresyon testleri yapılmıştır.
Bulgular:
Araştırmadan elde edilen verilere bakıldığında, yaş, cinsiyet, gelir düzeyi, eğitim düzeyi, anne eğitim düzeyi, hayatı anlamlandırma düzeyi, kendinden memnuniyet düzeyi, aşırı düşünme düzeyi, parametrelerinde bağımlı ve bağımsız değişkenlerde gruplar arasında anlamlı farklılıkların olduğu belirlenmiştir. Ancak baba eğitim düzeyi, uyku süresi ve gelir düzeyi değişkenleri açısından ise gruplar arasında farklılık bulunamamıştır. Ayrıca serbest zaman temel psikolojik ihtiyaçlar ölçeği toplam ve alt boyut puanları, yaşamda anlam ölçeği toplam ve alt boyut puanları ve yaşantılar ölçeği toplam puanı arasında anlamlı ilişkilerin olduğu belirlenmiştir.
Sonuç:
Araştırmanın sonucu olarak serbest zamanda psikolojik ihtiyaçlarını karşılayan bireylerin yaşamı anlamlandırma düzeylerinin arttığı belirlenmiştir. Aynı zamanda serbest zamanda psikolojik ihtiyaçların karşılanması ile kişilerin düşüncelerine bakış açılarını değiştirme becerisi olarak adlandırılan merkezsizleştirme düzeylerinin de arttığı saptanmıştır.

Anahtar Kelimeler: SERBEST ZAMAN - YAŞAM ANLAMI - MERKEZSİZLEŞME

THE HEALING TOUCH OF FREE TIME ON COMPLEX THOUGHTS AND MEANINGLESS LIFE

Introduction and Aim:
As a result of the development of technology, spending less energy and doing more work has caused people to adopt a less active life. This less active life not only negatively affects the physiological health of individuals, but also negatively affects their psychological health due to the stress caused by responsibilities related to work, family and social environment. This stress may cause an inextricable flow of thoughts in the minds of individuals, and inextricable thoughts may lead to psychological problems by pushing the human mind, which tries to make sense of life as a necessity of existence, into meaninglessness. Meeting psychological needs may allow these two variables to form a positive linear relationship. In line with this information, the aim of the study is to reveal the relationships between leisure time basic psychological needs, decentering and meaning of life.
Method:
The sample group of the study consists of a total of 415 participants, 238 male and 177 female, between the ages of 18-31. The Personal Information Form created by the researchers, the Leisure Time Basic Psychological Needs Scale created by Güneş (2019), the Experiences Questionnaire created by Kaynakçı, Ü (2018) and the Meaning in Life Questionnaire created by Demirbaş (2010) were used as data collection tools. Data are given as mean and standard deviation. Normality tests were performed with the Kolmogorov Smirnov test and it was determined that the data were normally distributed. In data analysis, independent t-test was used for comparisons of binary variables, one-way ANOVA test for comparisons of multiple variables, Pearson correlation test for relational analyses and regression tests for prediction.
Findings:
Considering the data obtained from the research, it was determined that there were significant differences between the groups in the dependent and independent variables in the parameters of age group, gender, income level, education level, mother's education level, level of making sense of life, level of self-satisfaction, level of overthinking. However, no difference was found between the groups in terms of father's education level, sleep duration and income level variables. In addition, it was determined that there were significant relationships between the total and sub-dimension scores of the leisure time basic psychological needs scale, the total and sub-dimension scores of the meaning in life scale and the total score of the experiences scale.
Conclusion:
As a result of the research, it was determined that individuals who meet their psychological needs in leisure time increase their level of making sense of life. At the same time, it was determined that the level of decentralisation, which is called the ability to change the perspective of people's thoughts, increased with the satisfaction of psychological needs in leisure time.

Keywords: LEISURE TIME - MEANING OF LIFE - DECENTRALISATION

Oral Presentation

SPOR BİLİMLERİ ÖĞRENCİLERİNİN YAPAY ZEKA OKURYAZARLIK DÜZEYLERİ İLE YAPAY ZEKAYA YÖNELİK TUTUMLARININ İNCELENMESİ

Adı Soyadı	Kurumu	Eposta Adresi
İLYAS EMEKTAR	**ZONGULDAK BÜLENT ECEVİT ÜNİVERSİTESİ**	**ilyas038@hotmail.com**
MELİSA ARSLAN	ZONGULDAK BÜLENT ECEVİT ÜNİVERSİTESİ	judomelisa1@hotmail.com
FEYYAZ YAZICI	ZONGULDAK BÜLENT ECEVİT ÜNİVERSİTESİ	feyyazyazici@hotmail.com
SENA YAĞMUR DİNÇER	ZONGULDAK BÜLENT ECEVİT ÜNİVERSİTESİ	senayagmurdincer@gmail.com

Giriş Amaç:
Yapay zeka okuryazarlığı ve yapay zekaya yönelik tutumlar, geleceğin spor dünyasında antrenman yöntemlerinden performans analizlerine kadar geniş bir yelpazede devrim niteliğinde değişim süreci başlatarak, sporcuların ve takımların başarı değerlendirmelerini yeniden şekillendirmektedir. Bu bağlamda, söz konusu araştırma, Spor Bilimleri öğrencilerinin yapay zeka okuryazarlık düzeyleri ile yapay zekaya yönelik tutumlarını incelemeyi amaçlamaktadır.
Yöntem:
Araştırma örneklemini 2024-2025 öğretim yılında Zonguldak Bülent Ecevit Üniversitesi Spor Bilimlerinde aktif olarak öğrenim gören öğrencilerinden rasgele örneklem yöntemine göre seçilmiş 120 kadın (%46.4) ve 180 erkek (%53.6) olmak üzere toplam 300 kişiden oluşturuldu. Veri toplama aracı olarak kişisel veri formu ve Wang ve ark. (2023) tarafından geliştirilen ve Polatgil M. ve Güler A. (2023) tarafından Türkçe'ye Uyarlanması yapılan "Yapay Zeka Okuryazarlığı Ölçeği" ile Schepman ve Rodway (2020) tarafından geliştirilen ve Kaya ve arkadaşları (2022) tarafından Türkçe'ye uyarlanan "Yapay Zekâya Yönelik Genel Tutum Ölçeği" kullanıldı. Araştırmada, yapay zekâ okuryazarlık düzeyleri ile yapay zekaya yönelik tutumları öğrencilerin demografik özellikleri ile karşılaştırıldı. Araştırmada, nicel araştırma yönetimlerinden tarama modeli kullanıldı. Araştırmada veriler Google form aracılığı ile toplandı. Toplanan veriler SPSS 25.0 veri analizi paket programı ile analiz yapıldı.
Bulgular:
Araştırma sonucunda Spor Bilimleri öğrencilerinin yapay zeka okuryazarlığı düzeyleri ile yapay zekaya yönelik tutumları çeşitli demografik değişkenlere göre incelenmiş, yapay zekâ okuryazarlık düzeylerinin yüksek olduğu, yapay zekâya yönelik pozitif tutumlarının yüksek, negatif tutumlarının orta düzeyde olduğu tespit edilmiştir. Öğrencilerin yapay zeka okuryazarlıkları ile yapay zekaya yönelik tutumları arasında pozitif ve anlamlı bir ilişki bulunduğu tespit edilmiştir.
Sonuç:
Yapay zeka okuryazarlığı ve tutumları üzerinde daha derinlemesine bir analiz yapılabilmesi için, farklı üniversitelerden ve disiplinlerden ve farklı yaş grupları ile benzer araştırmalar yapılması faydalı olacaktır. Eğitimde yapay zekânın entegrasyonu ve etkilerinin kapsamlı bir şekilde incelenmesi bu alandaki bilgi birikimini derinleştirecek ve gelecekteki araştırmaların yönünü belirleyecektir.

Anahtar Kelimeler: YAPAY ZEKA - OKURYAZARLIK - TUTUM

INVESTIGATION OF ARTIFICIAL INTELLIGENCE LITERACY LEVELS AND ATTITUDES TOWARDS ARTIFICIAL INTELLIGENCE OF SPORT SCIENCES STUDENTS

Introduction and Aim:
Artificial intelligence literacy and attitudes towards artificial intelligence are reshaping the success evaluations of athletes and teams by initiating a revolutionary change process in a wide range from training methods to performance analysis in the future sports world. In this context, this research aims to examine the level of artificial intelligence literacy and attitudes towards artificial intelligence of Sport Sciences students.
Method:
The research sample consisted of a total of 300 people, 120 females (46.4%) and 180 males (53.6%), selected according to the random sampling method from the students actively studying in Sports Sciences at Zonguldak Bülent Ecevit University in the 2024-2025 academic year. Personal data form and "Artificial Intelligence Literacy Scale" developed by Wang et al. (2023) and adapted into Turkish by Polatgil M. and Güler A. (2023) and "General Attitude Towards Artificial Intelligence Scale" developed by Schepman and Rodway (2020) and adapted into Turkish by Kaya et al. In the study, artificial intelligence literacy levels and attitudes towards artificial intelligence were compared with the demographic characteristics of the students. The survey model, one of the quantitative research methods, was used in the study. The data were collected through Google form. The collected data were analyzed with SPSS 25.0 data analysis package program.
Findings:
As a result of the research, the artificial intelligence literacy levels of Sports Sciences students and their attitudes towards artificial intelligence were examined according to various demographic variables, and it was determined that their artificial intelligence literacy levels were high, their positive attitudes towards artificial intelligence were high, and their negative attitudes were moderate. It was determined that there was a positive and significant relationship between students' artificial intelligence literacy and their attitudes towards artificial intelligence.
Conclusion:
For a more in-depth analysis on AI literacy and attitudes, it would be useful to conduct similar research from different universities and disciplines and with different age groups. A comprehensive examination of the integration and effects of artificial intelligence in education will deepen the knowledge in this field and determine the direction of future research.

Keywords: ARTIFICIAL INTELLIGENCE - LITERACY - ATTITUDE

Oral Presentation

SERBEST ZAMAN İLGİLENİMİNİN SOSYAL DAHİL OLMA ÜZERİNDEKİ ETKİSİNDE DİJİTAL SERBEST ZAMAN AKIŞ DENEYİMİNİN ARACILIK ROLÜ

Adı Soyadı	Kurumu	Eposta Adresi
ALİ ÇAĞRI GÜCAL	İSTANBUL NİŞANTAŞI ÜNİVERSİTESİ	alicagri.gucal@nisantasi.edu.tr
İPEK TİLBE TÜLEK	**İSTANBUL NİŞANTAŞI ÜNİVERSİTESİ**	**ipek.tulek@nisantasi.edu.tr**
ALİ SÖNMEZ	İSTANBUL NİŞANTAŞI ÜNİVERSİTESİ	ali.sonmez@nisantasi.edu.tr
SERTAÇ SELAHATTİN TÜLEK	İSTANBUL NİŞANTAŞI ÜNİVERSİTESİ	sertac.tulek@nisantasi.edu.tr

Giriş Amaç:
Dijital serbest zaman aktiviteleri, yaş almış bireylerin sosyal kabulünü güçlendirmek ve sosyal ilişkilerini artırmak için kilit rol oynamaktadır. Özellikle, yaş almış bireylerin keyif almak, eğlenmek, mutlu olmak, sosyalleşmek ve sportif etkinlik yapabilmek için sosyal medya uygulamalarını kullanmaktadır. Bu noktadan hareketle serbest zaman ilgileniminin sosyal dahil olma üzerindeki etkisinde dijital serbest zaman akış deneyiminin de önemli bir rolü olabileceği düşünülerek çalışmamız, serbest zaman ilgileniminin sosyal dahil olma üzerindeki etkisinde dijital serbest zaman akış deneyiminin aracılık rolünü belirlemek amacıyla yapılmıştır.
Yöntem:
İlişkisel tarama modelindeki araştırmanın çalışma grubu 50 yaş ve üstü yaş almış bireyler olmak üzere toplam 305 (Ortyaş = 62.11± 6.99) gönüllü oluşturmuştur. Amaçlı örnekleme yöntemi ile seçilen katılımcılar “Dijital Serbest Zaman Akış Deneyimi Ölçeği (DSZ-ADÖ)”, “Serbest Zaman İlgilenim Ölçeği (SZİÖ)” ve “Sosyal Dahil Olma Ölçeği’ni (SDOÖ)” cevaplamışlardır. Parametrik testlerin temel varsayımlarının test edilmesinden sonra, ölçeklere ait iç tutarlık katsayıları hesaplanmıştır. “DSZ-ADÖ”, “SZİÖ” ve “SDOÖ” arasındaki ilişki Pearson korelasyon analizi ile incelenmiştir. Daha sonra, araştırma modelindeki hipotezleri test etmek için yapısal eşitlik modeli (YEM) kullanılmıştır.
Bulgular:
Pearson korelasyon analiz sonuçları, “DSZ-ADÖ”, “SZİÖ” ve “SDOÖ” ortalama puanları arasında pozitif yönde anlamlı ilişkiler olduğu saptanmıştır ($p<0.01$). YEM analizi sonuçları ise serbest zaman ilgileniminin sosyal dahil olma üzerindeki (βSZİÖ-SDOÖ= -0,050; $p>0.05$) etkisinde doğrudan anlamlı etkisi olmadığı tespit edilmiştir. Serbest zaman ilgileniminin dijital serbest zaman akış deneyimi üzerinde (βSZİÖ-DSZ-ADÖ= 0,665; $p<0.01$) ve dijital serbest zaman akış deneyiminin de sosyal dahil olma üzerinde (βDSZ-ADÖ-SDOÖ= 0,278; $p<0.01$) doğrudan anlamlı etkileri bulunmaktadır. Ayrıca, serbest zaman ilgileniminin sosyal dahil olma üzerindeki etkisinde dijital serbest zaman akış deneyiminin aracılık rolü vardır (βSZİÖ-DSZ-ADÖ-SDOÖ=0,185; $p<0.01$).
Sonuç:
Sonuç olarak, katılımcıların dijital serbest zaman akış deneyimleri, serbest zaman ilgilenim düzeyleri ve sosyal dahil olmaları arasında istatistiksel olarak pozitif yönde anlamlı bir ilişki olduğu ve dijital serbest zaman akış deneyimi arttıkça serbest zaman ilgileniminin arttığı ve sosyal dahil olmanın ortaya çıktığı söylenebilir. Son olarak, serbest zaman ilgileniminin katılımcıların dijital serbest zaman akış deneyimi ve sosyal dahil olma üzerinde doğrudan ve dolaylı etkisi olduğu tespit edilmiştir. Gelecek çalışmalarda farklı yaş gruplarına ve farklı değişkenler (serbest zaman doyumu, sosyal destek) dahil edilerek derinlemesine araştırmalar yapılabilir.

Anahtar Kelimeler: DİJİTAL SERBEST ZAMAN AKIŞ DENEYİMİ - SERBEST ZAMAN İLGİLENİMİ - SOSYAL DAHİL OLMA

THE EFFECT OF LEISURE INVOLVEMENT ON SOCIAL INCLUSION: THE MEDIATING ROLE OF DIGITAL LEISURE FLOW EXPERIENCE

Introduction and Aim:
Digital leisure activities play a key role in strengthening the social acceptance and increasing the social relationships of older adults. Specifically, older adults use social media applications to enjoy, have fun, be happy, socialize, and engage in sports activities. Based on this, considering that the digital leisure flow experience may also play an important role in the effect of leisure involvement on social inclusion, our study aims to determine the mediating role of the digital leisure flow experience in the effect of leisure involvement on social inclusion.
Method:
The sample group of the study in the correlational study was consist of a total of 305 volunteers (Mage= 62.11± 6.99) aged 50 and above. Participants, selected through purposive sampling, completed the "Digital Leisure Flow Experience Scale (DL-FES)," the "Leisure Involvement Scale (LIS)," and the "Social Inclusion Scale (SIS)." After testing the basic assumptions of parametric tests, internal consistency coefficients for the scales were calculated. The relationships between the "DL-FES," "LIS," and "SIS" were examined using Pearson correlation analysis. Subsequently, structural equation modeling (SEM) was used to test the hypotheses in the research model.
Findings:
The results of the Pearson correlation analysis revealed significant positive relationships between the mean scores of the "DL-FES," "LIS," and "SIS" ($p<0.01$). The results of the SEM analysis indicated that leisure involvement had no direct significant effect on social inclusion (βLIS-SIS= -0.050; $p>0.05$). However, leisure involvement had a direct significant effect on digital leisure flow experience (βLIS-DL-FES = 0.665; $p<0.01$), and digital leisure flow experience had a direct significant effect on social inclusion (βDL-FES-SIS = 0.278; $p<0.01$). Furthermore, the digital leisure flow experience plays a mediating role in the effect of leisure involvement on social inclusion (βLIS-DL-FES-SIS = 0.185; $p<0.01$).
Conclusion:
As a result, it can be stated that there is a statistically significant positive relationship between the participants' digital leisure flow experiences, leisure involvement levels, and social inclusion, and as digital leisure flow experience increases, leisure involvement and social inclusion also increase. Finally, it was found that leisure involvement has both direct and indirect effects on participants' digital leisure flow experience and social inclusion. Future studies could conduct in-depth research by including different age groups and variables (such as leisure satisfaction and social support).

Keywords: DIGITAL LEISURE FLOW EXPERIENCE - LEISURE INVOLVEMENT - SOCIAL INCLUSION

Oral Presentation

MİLLİ ATLETLERİN AĞIZ DİŞ SAĞLIĞININ YAŞAM KALİTESİ ÜZERİNE ETKİSİNİN ARAŞTIRILMASI

Adı Soyadı	Kurumu	Eposta Adresi
SERKAN ÖZKAN	**KÜTAHYA DUMLUPINAR ÜNİVERSİTESİ**	serkan.ozkan.61@hotmail.com

Giriş Amaç:
Sporcunun performansını arttırmaya yönelik bilimsel çalışmaların önemli şekilde yön verdiği, artık başarıda saniyelerin, saliselerin, gramların önem arz ettiği, performansı arttırmada ve başarıyı zirveye taşımaktadır. Sporcu sağlığının en ince ayrıntısına kadar dikkat edilmesi gerektiğini ve bu hususta hareketle araştırmanın amacı, milli atletlerin, yaşam kalitesi ile ağız diş sağlığı ilişkisinin incelenmesidir.

Yöntem:
Araştırmanın örneklem grubunu, olimpiyat merkezlerinde olimpiyatlara hazırlanan farklı branşlardaki atletlerden oluşmuştur. Araştırmada veri toplama aracı olarak Dünya Sağlık Örgütü'nün uygulamakta olduğu ağız ve diş sağlığı ölçeklerinden ağız ve diş sağlığının yaşam kalitesi üzerine etkisini incelemeye olanak veren OHIP-14 Ağız Sağlığı Etki Ölçeği kullanılmıştır.

Bulgular:
Katılımcıların 25'i günlük en az 2 defa dişlerini fırçaladıkları, 29'unun ise yılda en az 1 kez diş hekimine muayene olmak adına hastaneye gittikleri tespit edilmiştir. OHIP-14 ile cinsiyet arasındaki bağımsız örneklem t testi sonuçlarına göre, OHIP-14 alt boyutları olan fiziksel ağrı (p=.001), fiziksel engellilik (p=.004) ve handikap (p=.000) alt boyutlarında istatistiksel olarak anlamlı farklılıklar tespit edilmiştir. Bu anlamlı farklılıkların kadın katılımcılar lehine olduğu sonuçlarına ulaşılmıştır. Buna göre kadın milli sporcular erkek milli sporculara göre daha fazla ağız problemi yaşadığı ve yaşam kalitesinin azaldığından bahsedilebilir. OHIP-14 ile profesyonel kariyer süresi arasında yapılan bağımsız örneklem t testi sonuçlarına göre, profesyonel kariyer süresi OHIP-14 için anlamlı bir değişkendir. Bu anlamlı farklılıklar fiziksel engelilik (p=.009) ve sosyal engellilik (p=.010) alt boyutlarında 6 yıl ve üzeri profesyonel kariyere sahip katılımcılar lehine olduğu sonuçlarına ulaşılmıştır.

Sonuç:
Milli atletlerde, antrenman yada müsabaka sırasında ve sonrasında artan kortizol hormonu ve bu artışla beraber uzun süre antrenman ve kamp dönemi geçiren atletlerin diş eti rahatsızlıklarının ve diş erozyonlarının fazla yaşanmasına sebep olmaktadır. Bu sebeple atletlerin ağız diş sağlığı ve yaşam kalitesinde düşüşler gözlemlenmiştir. Buna göre ağız ve diş sağlığı problemleri daha fazla olan milli sporcuların, bu problemlerden kurtulmak adına daha fazla kez dişlerini fırçalamayı tercih ettiklerinden bahsedilebilir. OHIP-14 ile diş hekimine kontrol olma sıklığı değişkeni arasında yapılan bağımsız örneklem t testine göre, diş hekimine kontrol olma sıklığı OHIP-14'ü fiziksel engellilik alt boyutunda anlamlı biçimde yılda en az 1 kez kontrol olan katılımcılar lehine istatistiksel olarak anlamlı bir biçimde farklılaştırdığı tespit edilmiştir.

Anahtar Kelimeler: ATLETİZM - AĞIZ DİŞ SAĞLIĞI - YAŞAM KALİTESİ

INVESTIGATION OF THE EFFECT OF NATIONAL ATHLETES' ORAL HEALTH ON QUALITY OF LIFE

Introduction and Aim:
Scientific studies aimed at increasing the performance of the athlete are strongly guided by the fact that seconds, split-seconds and grams are now important in success, increasing performance and taking success to the top. It is necessary to pay attention to the smallest detail of athlete's health and therefore, the aim of the research is to examine the relationship between quality of life and oral and dental health of national athletes.
Method:
The sample group of the research consisted of athletes from different branches who were preparing for the Olympics in Olympic centers. OHIP-14 Oral Health Impact Scale, which is one of the oral and dental health scales implemented by the World Health Organization, which allows examining the effect of oral and dental health on quality of life, was used as a data collection tool in the study.
Findings:
According to the independent samples t test results between OHIP-14 and gender, there are statistically significant differences in the OHIP-14 sub-dimensions of physical pain (p=.001), physical disability (p=.004) and handicap (p=.000). has been detected. It was concluded that these significant differences were in favor of female participants. Accordingly, it can be said that female national athletes experience more oral problems than male national athletes and their quality of life decreases. According to the independent sample t test results between OHIP-14 and professional career duration, professional career duration is a significant variable for OHIP-14. It was concluded that these significant differences were in favor of participants with a professional career of 6 years or more in the physical disability (p=.009) and social disability (p=.010) sub-dimensions. Accordingly, it can be interpreted that as the duration of professional career increases, the oral and dental health problems of the participants also increase.
Conclusion:
Accordingly, it can be said that national athletes who have more oral and dental health problems prefer to brush their teeth more often in order to get rid of these problems. According to the independent samples t test conducted between OHIP-14 and the variable of frequency of check-ups with the dentist, it was determined that the frequency of check-ups with the dentist significantly differentiated the OHIP-14 in the physical disability sub-dimension in favor of participants who had a check-up at least once a year. has been made. In national athletes, the cortisol hormone increases during and after training or competition, and this increase causes gum disease and tooth erosion to be more common in athletes who spend long periods of training and camping. For this reason, declines in the oral health and quality of life of athletes have been observed.

Keywords: ATHLETICS - ORAL AND DENTAL HEALTH - QUALITY OF LIFE

Oral Presentation

İLETİŞİM BECERİLERİNDE SOSYAL ZEKANIN ROLÜ: CİNSİYET VE SPORUN ETKİLEŞİMSEL ETKİSİ

Adı Soyadı	Kurumu	Eposta Adresi
ATİKE YILMAZ	MUŞ ALPARSLAN ÜNİVERSİTESİ	a.yilmaz@alparslan.edu.tr
ŞEVVAL AKAYDIN	MUŞ ALPARSLAN ÜNİVERSİTESİ	s.akaydin@alparslan.edu.tr
GİZEM KARAKAŞ	**SAKARYA UYGULAMALI BİLİMLER ÜNİVERSİTESİ**	**gdogduay@subu.edu.tr**
ERSİN ESKİLER	SAKARYA UYGULAMALI BİLİMLER ÜNİVERSİTESİ	eeskiler@subu.edu.tr

Giriş Amaç:
Cinsiyet ve spor yapma durumu, sosyal zeka ve iletişim becerileri için önemli değişkenler olarak ortaya çıkarken, cinsiyet ve spor yapma durumu arasındaki etkileşim etkilerini araştırmak, bireylerde sosyal zekanın, iletişim becerileri üzerindeki göreceli etkilerine dair anlayışımızı genişletebilir. Bu nedenle, bu çalışmanın amacı, sosyal zeka (sosyal bilgi süreci, sosyal beceri ve sosyal farkındalık) ile iletişim becerileri arasındaki ilişkide cinsiyet ve spor yapma durumunun etkileşimsel etkilerini incelenmektir.
Yöntem:
Nicel araştırma yöntemlerinden ilişkisel tarama deseni ile gerçekleştirilen bu çalışmaya 14-17 yaş aralığında, 252 kadın, 287 erkek olmak üzere toplam 539 lise öğrencisi katılım sağlamıştır. Veri elde etmek için oluşturulan yapılandırılmış anket üç bölümden oluşmaktadır. Kişisel bilgi formunun yanında, katılımcıların sosyal zeka düzeylerini belirlemek amacıyla Silvera vd. (2001) tarafından geliştirilen ve Türkçeye uyarlanması ise Doğan ve Çetin (2009) tarafından yapılan Tromso Sosyal Zeka Ölçeği kullanılmıştır. Katılımcıların iletişim becerilerinin belirlenmesinde, Korkut Owen ve Bugay (2014) tarafından geliştirilen İletişim Becerileri Değerlendirme Envanteri kullanılmıştır. Veri analizinde betimsel istatistikler ve yapısal eşitlik modellemesinden yararlanılmıştır. Ek olarak kritik oranlar aracılığıyla cinsiyet ve spor yapma durumuna bağlı oluşturulan dört gruplu model için çok gruplu karşılaştırma testi gerçekleştirilmiştir.
Bulgular:
Dört gruplu model karşılaştırması sonuçları, cinsiyet ve spor yapma durumu etkileşiminin sosyal zeka ile iletişim becerileri arasındaki ilişkiyi düzenlediğini göstermiştir. Özellikle, sosyal bilgi sürecinin iletişim becerileri üzerindeki etkisi “spor yapan kadın” ile “spor yapmayan kadın” ve “spor yapan kadın” ile “spor yapan erkek” gruplarına göre anlamlı düzeyde farklılaşmaktadır. Diğer yandan “spor yapan erkek” ile “spor yapmayan erkek” ve “spor yapmayan kadın” ile “spor yapmayan erkek” grupları arasında ise herhangi bir etkileşimden söz edilememektedir.
Sonuç:
Sonuç olarak, cinsiyet ve spor etkileşiminin sosyal zeka ile iletişim becerileri arasındaki ilişkiyi düzenlediği belirtilebilir. Bu ilişkide, gruplar arasında sosyal bilgi süreci alt boyutunda anlamlı farklılıklar olduğu gözlemlenmiştir. Sosyal bilgi süreci, ilişkilerde kendisinin ve başkalarının duygu, düşünce, istek ve beklentilerini anlayabilmesi gibi yeterlilikleri kapsamaktadır. Spor yolu ile bu kazanımlarım cinsiyet faktörü ile etkileşime girdiği söylenebilir. Bu doğrultuda, ergenlik dönemi içerisinde olan lise öğrencilerinin iletişim becerileri ve sosyal zeka gelişimine katkıda bulunan spor ve cinsiyet etkileşimi öğrencilerin spora teşvikine artı bir neden olarak gösterilebilir.

Anahtar Kelimeler: İLETİŞİM BECERİSİ - SOSYAL ZEKA - ETKİLEŞİM ETKİSİ

THE ROLE OF SOCIAL INTELLIGENCE IN COMMUNICATION SKILLS: THE INTERACTION EFFECTS OF GENDER AND SPORTS

Introduction and Aim:
Gender and sports are important variables for social intelligence and communication skills. Investigating the interaction effects between gender and sports can broaden our understanding of the relative effects of social intelligence on communication skills in individuals. Therefore, the aim of this study is to examine the interaction effects of gender and sports on the relationship between social intelligence (social information processing, social skills, and social awareness) and communication skills.
Method:
This study, which was conducted using the correlation survey design of quantitative research methods, included the participation of 539 high school students, 252 female and 287 male, between the ages of 14-17. The structured questionnaire created to obtain data consisted of three sections. In addition to the personal information form, the Tromso Social Intelligence Scale, developed by Silvera et al. (2001) and adapted to Turkish by Doğan and Çetin (2009), was used to determine the social intelligence levels of the participants. The Communication Skills Scale, developed by Korkut Owen and Bugay (2014), was used to determine the communication skills of the participants. Descriptive statistics and structural equation modeling were used in the data analysis. In addition, a multi-group comparison test was performed for the four-group model created depending on gender and sports status through critical ratios.
Findings:
The results of the four-group model comparison showed that the interaction between gender and sports moderated the relationship between social intelligence and communication skills. In particular, the effect of social information process on communication skills differed significantly between the groups of “women-sports” and “women-non-sports” and “women-sports” and “men-sports”. On the other hand, no interaction can be mentioned between the groups of “men-sports” and “men-non-sports” and “women-non-sports” and “men-non-sports”.
Conclusion:
As a result, it can be stated that the interaction between gender and sports moderates the relationship between social intelligence and communication skills. In this relationship, it was observed that there were significant differences in the Social Information Processing sub-dimension between the groups. The Social Information Processing includes competencies such as understanding oneself and others' feelings, thoughts, desires and expectations in relationships. It can be said that these gains through sports interact with the gender factor. In this direction, the interaction between sports and gender, which contributes to the development of communication skills and social intelligence in high school students who are in adolescence, can be shown as an additional reason for students' encouragement to sports.

Keywords: COMMUNICATION SKILLS - SOCIAL INTELLIGENCE - INTERACTION EFFECTS

Oral Presentation

YEŞİL ALANLARDA SERBEST ZAMAN DENEYİMLERİ: REKREASYONEL TERCİHLER VE AKIŞ ÜZERİNDE TATMİNİN ARACILIK ETKİSİ

Adı Soyadı	Kurumu	Eposta Adresi
GİZEM KARACA	**ALANYA ALAADDİN KEYKUBAT ÜNİVERSİTESİ**	**gizemkaraca0110@gmail.com**
FEYZA MERYEM KARA	ALANYA ALAADDİN KEYKUBAT ÜNİVERSİTESİ	feyzameryemkara@gmail.com

Giriş Amaç:
Rekreasyonel alanlar, insanların serbest zamanlarını verimli bir şekilde değerlendirebileceği, fiziksel, ruhsal ve sosyal ihtiyaçlarını karşılayabilecek şekilde tasarlanmış alanlardır. Bireylerin rekreasyon alanlarını tercih etme sebepleri çeşitli öncüllerden etkilenebilmektedir. Bu doğrultuda araştırmanın amacı, yeşil alanlarda serbest zaman geçiren bireylerin rekreasyon alanı tercihleri ile rekreasyonel akış deneyimleri arasındaki ilişkiyi ve bu süreçte serbest zaman tatmininin aracılık rolünü incelemeyi amaçlamaktadır.
Yöntem:
Araştırma, yaşları 18 ile 65 arasında değişen 663 katılımcıdan elde edilen verilerle gerçekleştirilmiştir. Katılımcılara “Rekreasyon Alanı Tercih Etkenleri Ölçeği”, “Rekreasyonel Katılımcılarda Akış Deneyimi Ölçeği” ve “Serbest Zaman Tatmini Ölçeği” uygulanmıştır. Veriler, Hayes Model 4 aracılık analizi yöntemiyle analiz edilmiş ve aracılık etkisinin anlamlılığı Sobel testi ile doğrulanmıştır.
Bulgular:
Araştırmadan elde edilen bulgular, rekreasyon alanı tercihlerinin serbest zaman tatmini üzerinde anlamlı ve pozitif bir etkisi olduğunu göstermektedir ($B = 0.433$, $p < 0.001$). Ayrıca, serbest zaman tatmininin rekreasyonel akış deneyimlerini anlamlı şekilde pozitif yönde etkilediği bulunmuştur ($B = 0.477$, $p < 0.001$). Dolaylı etkinin Sobel testi ile anlamlı olduğu doğrulanmıştır ($z = 6.51$, $p < 0.001$). Bu bulgular, serbest zaman tatmininin, rekreasyon alanı tercihleri ile akış deneyimleri arasındaki ilişkiye aracılık ettiğini ortaya koymaktadır.
Sonuç:
Sonuçlar, bireylerin rekreasyon alanı tercihleri ile rekreasyonel akış deneyimleri arasındaki ilişkinin, serbest zaman tatmini aracılığıyla güçlendiğini göstermektedir. Yeşil alanların planlanmasında, bireylerin tatmin düzeylerini artırmaya yönelik çeşitli etkinlik alanlarının ve dinlenme mekanlarının tasarlanması önerilmektedir. Ayrıca, bu alanlarda düzenlenecek programlar ve etkinliklerle bireylerin akış deneyimlerini zenginleştirmek, yeşil alanların cazibesini artırabilir.

Anahtar Kelimeler: SERBEST ZAMAN TATMİNİ - REKREASYONEL AKIŞ - REKREASYON ALANI TERCİHLERİ

LEISURE EXPERIENCES IN GREEN SPACES: THE MEDIATING EFFECT OF SATISFACTION ON RECREATIONAL PREFERENCES AND FLOW

Introduction and Aim:
Recreational areas are fields designed to meet the physical, mental and social needs of people who can spend their leisure efficiently. The reasons why individuals prefer recreational areas can be affected by various antecedents. In this context, the purpose of the research is to examine the relationship between recreational area preferences of individuals who spend leisure in green areas and their recreational flow experiences and the mediating role of leisure satisfaction in this process.
Method:
The study was conducted with data collected from 663 participants aged between 18 and 65. Participants were administered the “Preference Factors of Recreation Areas Scale”, "Recreational Flow Experience Scale," and "Leisure Satisfaction Scale". The analysis was performed using Hayes Model 4 mediation analysis, and the significance of the mediation effect was confirmed through the Sobel test.
Findings:
The findings from research indicate that recreational area preferences have a significant and positive effect on leisure satisfaction ($B = 0.433$, $p < 0.001$). Additionally, leisure satisfaction significantly and positively affects recreational flow experiences ($B = 0.477$, $p < 0.001$). The Sobel test confirmed that the indirect effect is statistically significant ($z = 6.51$, $p < 0.001$). These findings demonstrate that leisure satisfaction mediates the relationship between recreational area preferences and flow experiences.
Conclusion:
The results reveal that the relationship between individuals' recreational area preferences and their recreational flow experiences is strengthened through leisure satisfaction. It is recommended that green space planning focus on designing diverse activity areas and relaxation facilities to enhance individuals' levels of satisfaction. Additionally, organizing programs and activities in these spaces to enrich individuals' flow experiences could increase the attractiveness of green spaces.

Keywords: LEISURE SATISFACTION - RECREATIONAL FLOW - RECREATIONAL AREA PREFERENCES

Oral Presentation

BİLİNÇLİ ATLETLER: TAF SPORCULARININ BİLİNÇLİ FARKINDALIK VE KARAR VERME STİLLERİNİN BELİRLENMESİNE YÖNELİK ARAŞTIRMA VE GELİŞTİRME PROJESİ

Adı Soyadı	Kurumu	Eposta Adresi
HAMDİ ALPER GÜNGÖRMÜŞ	ALANYA ALAADDİN KEYKUBAT ÜNİVERSİTESİ	hamdi.gungormus@alanya.edu.tr
IŞIK BAYRAKTAR	ALANYA ALAADDİN KEYKUBAT ÜNİVERSİTESİ	isik.bayraktar@alanya.edu.tr
ELVAN DENİZ YUMUK	**ALANYA ALAADDİN KEYKUBAT ÜNİVERSİTESİ**	**deniz.yumuk@alanya.edu.tr**
YELİZ AY YILDIZ	ALANYA ALAADDİN KEYKUBAT ÜNİVERSİTESİ	yeliz.ay@alanya.edu.tr
HALİL SAROL	GAZİ ÜNİVERSİTESİ	hsarol@gazi.edu.tr
ESER AĞGÖN	MARMARA ÜNİVERSİTESİ	eser.aggon@marmara.edu.tr

Giriş Amaç:
Bilinçli farkındalık, psikolojik bir farkındalık durumu, farkındalığı teşvik eden bir uygulama, bilgi işleme durumu ve kişisel bir özellik olarak görülmektedir. Karar verme ve karar verme stili ise, bireyin günlük yaşamında olduğu gibi, spor ortamında da büyük önem taşımaktadır. Spor ortamında uygun ve yerinde verilen kararlar, oyunu olumlu etkileyeceği gibi, verilen yanlış kararlar ya da yanlış zamanda verilen kararlar oyun içinde sporcuyu olumsuz etkilemenin yanı sıra oyunun sonucunu da etkileyebilir. Mevcut çalışmanın amacı Türkiye Atletizm Federasyonu sporcularının bilinçli farkındalık ve karar verme stillerinin arasındaki ilişkinin belirlenmesi ve çeşitli değişkenlere göre karşılaştırılmasıdır.
Yöntem:
Bu amaçla "Türkiye Atletizm Federasyonu Sporcularının Bilinçli Farkındalık ve Karar Verme Stillerinin Belirlenmesi" konulu projede, Türkiye Atletizm Federasyonu Sporcuları içerisinden kolayda örnekleme yöntemi ile seçilen 80 kadın (Ortyaş = 16,51± 2,24) ve 106 erkek (Ortyaş = 17,07± 2,21) olmak üzere 186 (Ortyaş = 16,83± 2,23) gönüllü sporcu araştırma grubunu oluşturmuştur. Araştırmada veri toplama aracı olarak, "Bilinçli Farkındalık Ölçeği (BFÖ) ve "Melbourne Karar Verme Ölçeği I-II (MKVÖ I-II)" kullanılmıştır. Elde edilen verilerin analizinde betimsel istatistik yöntemler, t-testi, ANOVA, Pearson korelasyon ve regresyon testleri uygulanmıştır. Ölçeklerin güvenirliklerini belirlemek için ise Cronbach's Alpha iç tutarlık katsayıları hesaplanmıştır.
Bulgular:
Elde edilen bulgulara göre MKVÖ I, MKVÖ II ve BFÖ ölçeklerinde demografiklere göre farklılaştığı tespit edilmiştir. Ayrıca, BFÖ ile "öz saygı karar verme" alt boyutu arasında ise pozitif yönde orta düzeyde, "kaçıngan karar verme", "erteleyici karar verme" ve "panik karar verme" alt boyutları arasında ise negatif yönde orta düzeyde anlamlı ilişkinin olduğu tespit ediliştir. Sporcuların BFÖ'nin öz saygıyı ne ölçüde etkilediğini test etmek için yapılan regresyon analizi sonucunda modelin istatistiksel olarak anlamlı olduğunu göstermektedir. Basit doğrusal regresyon analizi sonucunda BFÖ (β=3,08; t=11,91; p=0,000) toplam ortalama puanının öz saygı üzerinde istatistiksel olarak anlamlı ve pozitif yönde anlamlı yordayıcı güce sahip olduğu tespit edilmiştir. Sporcuların BFÖ'nin MKVÖ II'yi ne ölçüde etkilediğini test etmek için yapılan regresyon analizi sonucunda modelin istatistiksel olarak anlamlı olduğunu göstermektedir. Çoklu doğrusal regresyon analizi sonucunda MKVÖ II "erteleyici karar verme" "panik karar verme" (β=-0,22; t=-2,33; p=0,02) alt boyutunun davranışsal niyet üzerinde istatistiksel olarak anlamlı ve negatif yönde anlamlı yordayıcı güce sahip olduğu tespit edilmiştir.
Sonuç:
Elde edilen bulgulara göre sporcuların karar verme stillerinin bazı demografik değişkenlere göre farklılaştığı, spor deneyimi daha fazla olan ve haftalık antrenmanlara fazla katılan sporcuların olumlu karar verme puanlarının yüksek olduğu belirlenmiştir. Ayrıca sporcuların bilinçli farkındalıkları arttıkça olumlu karar verme puanlarının arttığı ve dolayısıyla olumsuz karar verme puanlarının azalacağını işaret etmiştir. Bu tür ampirik çalışmaların aralıklı yapılmasının sporcu, antrenör adına olabilecek problemlere çeşitli eğitimsel müdahalelerle çözüm sunulabileceği önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: BİLİNÇLİ FARKINDALIK - KARAR VERME - ATLETİZM

***Bu çalışma 'TAF SPORCULARININ BİLİNÇLİ FARKINDALIK VE KARAR VERME STİLLERİNİN BELİRLENMESİNE YÖNELİK ARAŞTIRMA VE GELİŞTİRME PROJESİ - 2024 ''kapsamında hazırlanan projenin çıktısı olarak sunulmuştur.**

MINDFUL ATHLETES: DETERMINING THE MINDFULNESS AND DECISION-MAKING STYLES OF TAF ATHLETES

Introduction and Aim:
Mindfulness is viewed as a state of psychological awareness, a practice that promotes mindfulness, a state of information processing, and a personal trait. Decision-making and decision-making styles are crucial in the sports environment, just as they are in an individual's daily life. Appropriate and timely decisions in sports positively impact performance, while incorrect decisions or those made at inappropriate times can adversely affect the athlete's performance and the game's outcome. The aim of this study is to determine the relationship between mindfulness and decision-making styles of Turkish Athletics Federation athletes and to compare them based on various variables.

Method:
To achieve this, in the project titled “Determination of Mindfulness and Decision-Making Styles of Turkish Athletics Federation Athletes,” 186 volunteer athletes (Mean age = 16.83± 2.23), including 80 women (Mean age = 16.51± 2.24) and 106 men (Mean age = 17.07± 2.21), were selected from among the Turkish Athletics Federation athletes using a convenience sampling method to form the research group. The “Mindfulness Scale (MS)” and “Melbourne Decision-Making Scale I-II (MDMS I-II)” were used as data collection tools. Descriptive statistical methods, t-tests, ANOVA, Pearson correlation, and regression tests were applied in the analysis of the data collected. Cronbach’s Alpha internal consistency coefficients were calculated to assess the reliability of the scales.

Findings:
The findings revealed that the average scores show signifcant differences in terms of demographics in MDMS I, MDMS II and MS. Additionally, a positive moderate significant relationship was found between MS and the “self-esteem decision-making” sub-dimension, while a negative moderate significant relationship was found between the “avoidant decision-making,” “procrastinating decision-making,” and “panic decision-making” sub-dimensions. The regression analysis conducted to test the impact of MS on athletes' self-esteem showed that the model is statistically significant. The simple linear regression analysis indicated that the total average score of MS (β=3.08; t=11.91; p=0.000) has a statistically significant and positive predictive power on self-esteem. The regression analysis conducted to test the impact of MS on MDMS II of the athletes also showed that the model is statistically significant. The multiple linear regression analysis determined that the “procrastinating decision-making” and “panic decision-making” (β=-0.22; t=-2.33; p=0.02) sub-dimensions of MDMS II have a statistically significant and negative predictive power on behavioral intention.

Conclusion:
The findings indicated that the decision-making styles of athletes varied according to certain demographic variables, with athletes who had more sports experience and those who participated in weekly training more frequently achieving higher positive decision-making scores. It is also suggested that as athletes' mindfulness increased, their positive decision-making scores improved, leading to a decrease in their negative decision-making scores. It is recommended that such empirical studies be conducted periodically, and solutions can be offered to potential issues for athletes and coaches through various educational interventions.

Keywords: MINDFULNESS - DECISION-MAKING - ATHLETICS

Oral Presentation

BOŞ ZAMAN ALGISININ KUŞAKLAR ARASI AKTARIMI VE ERGENLERDE BOŞ ZAMAN FİZİKSEL AKTİVİTESİNİ ARTTIRMADAKİ ROLÜ

Adı Soyadı	Kurumu	Eposta Adresi
UTKU IŞIK	EGE ÜNİVERSİTESİ	utku.isik@ege.edu.tr
SALİH ERKUT	**KÜTAHYA DUMLUPINAR ÜNİVERSİTESİ**	**erkutsalih13@gmail.com**
OSMAN GÜMÜŞGÜL	KÜTAHYA DUMLUPINAR ÜNİVERSİTESİ	osman.gumusgul@dpu.edu.tr
CEREN GÜMÜŞGÜL	KÜTAHYA DUMLUPINAR ÜNİVERSİTESİ	ceren.gumusgul@dpu.edu.tr

Giriş Amaç:
Sürekli olarak değişen dünyada, insanların fiziksel ve zihinsel özellikleri geçmişten günümüze değişmiştir. Bu gelişen ve değişen dünyada, boş zaman kavramları ve rekreasyon, insanların fiziksel ve zihinsel sağlıklarını koruması için bir yol olmuştur (Yalçın ve ark., 2017). Bu kapsamda çalışmanın amacı, boş zaman algısının nesiller arasındaki benzerlik ve farklılıkların ergenlerin fiziksel aktivite düzeylerine olan etkisini anlayabilmektedir. Özellikle, ebeveynlerin boş zaman algılarının ergenlerin boş zaman algıları ve ebeveynlerin algıladıkları etkinlik fayda puanları aracılığıyla fiziksel aktivite düzeylerine nasıl etki ettiği araştırılmıştır.
Yöntem:
Araştırma kapsamında, 13-18 yaş aralığında 238 ergen ve onların ebeveynleri (Xyaş=47.22±5.67) çalışmaya katılmıştır. Katılımcılar, hem ergenler hem de ebeveynleri ortak olarak Boş Zamanın Anlamı Ölçeği (Esteve ve ark., 1999; Gürbüz vd., 2007) doldurmuşlardır. Bunun yanında ergenler Uluslararası Fiziksel Aktivite Ölçeği'ni (Craig ve ark., 2003; Öztürk, 2005) doldururken; ebeveynlerde Algılanan Etkinlik Fayda Ölçeği (Ooi ve ark., 2020; Kayhan ve ark., 2021)'ni doldurmuşlardır. Verilerin analizi için SPSS 25.0 ve AMOS 24.0 yazılımları kullanılmıştır. Tanımlayıcı istatistiklerin yanı sıra korelasyon analizi ve yol analizi gerçekleştirilmiştir. Aracılık etkileri, Preacher ve Hayes (2007) tarafından önerilen Bootstrapping yöntemiyle test edilmiştir.
Bulgular:
Analizler sonucunda ebeveynlerin boş zaman algılarının, ebeveynlerin algıladıkları etkinlik fayda puanları ($r = 0.45$) ve ergenlerin boş zaman algıları ($r = 0.54$) ile pozitif yönde ilişkili olduğu bulunmuştur. Ayrıca, ebeveynlerin algıladıkları etkinlik fayda puanlarının ergenlerin boş zaman algıları ($r = 0.35$) ve fiziksel aktivite düzeyleri ($r = 0.53$) ile anlamlı bir ilişki gösterdiği belirlenmiştir. Ergenlerin boş zaman algıları ile fiziksel aktivite düzeyleri arasındaki ilişki de anlamlı olup ($r = 0.32$), bu ilişkinin ebeveynlerin eğitim seviyesi arttıkça güçlendiği gözlemlenmiştir. Yol analizi sonuçları, modelin verilerle iyi uyum sağladığını göstermektedir ($\chi2(16) = 125.30$, $p < .001$; CFI = 0.91; TLI = 0.90; RMSEA = 0.07). Aracılık analizi, ebeveynlerin boş zaman algılarının ergenlerin fiziksel aktivite düzeylerine doğrudan etkisinin, aracılar dahil edildiğinde anlamını yitirdiğini göstermiştir. Bu durum, ebeveynlerin boş zaman algılarının, ergenlerin fiziksel aktivite düzeylerine dolaylı olarak etki ettiğini ortaya koymaktadır.
Sonuç:
Elde edilen bulgular, ebeveynlerin boş zaman algılarının ve algıladıkları etkinlik faydasının ergenlerin fiziksel aktivite düzeyleri üzerinde önemli bir rol oynadığını göstermektedir. Bununla beraber bu etki ergenlerin boş zaman algıları da yüksek olduğunda daha belirgindir. Bu çalışmada, ebeveynlerin boş zaman algılarının, boş zamanın değerine dair algıladıkları fayda düzeyini artırarak çocuklarının fiziksel aktiviteye katılımlarını teşvik ettiği ortaya konulmuştur. Ayrıca bu algının nesilden nesile aktarıldığı ve ergenlerin de boş zaman algısında olumlu yönde değişime neden olduğu ortaya çıkmıştır. Sonuç olarak, ebeveynlerin boş zaman algılarının ergenlerin fiziksel aktivite düzeylerini etkilediği, algıladıkları etkinlik faydaları ve ergenlerin boş zaman algıları yoluyla bu etkinin daha da arttığı tespit edilmiştir. Gelecekte yapılacak çalışmaların farklı sosyoekonomik ve kültürel grup

Anahtar Kelimeler: BOŞ ZAMAN ALGISI - FİZİKSEL AKTİVİTE - ETKİNLİK FAYDA

INTERGENERATIONAL TRANSFER OF LEISURE PERCEPTION AND ITS ROLE IN INCREASING LEISURE TIME PHYSICAL ACTIVITY IN ADOLESCENTS

Introduction and Aim:
In a constantly changing world, people's physical and mental characteristics have changed from past to present. In this developing and changing world, leisure time concepts and recreation have become a way for people to maintain their physical and mental health (Yalçın et al., 2017). In this context, the aim of this study was to understand the effect of similarities and differences in the perception of leisure time between generations on adolescents' physical activity levels. Specifically, it was investigated how parents' perceptions of leisure time affect adolescents' physical activity levels through their perceptions of leisure time and parents' perceived activity utility scores.
Method:
Within the scope of the study, 238 adolescents between the ages of 13-18 and their parents (Xyear=47.22±5.67) participated in the study. Participants, both adolescents and their parents, completed the Meaning of Leisure Scale (Esteve et al., 1999; Gürbüz et al., 2007). In addition, adolescents completed the International Physical Activity Scale (Craig et al., 2003; Öztürk, 2005), while parents completed the Perceived Activity Utility Scale (Ooi et al., 2020; Kayhan et al., 2021). SPSS 25.0 and AMOS 24.0 software were used for data analysis. In addition to descriptive statistics, correlation analysis and path analysis were performed. Mediation effects were tested using the bootstrapping method proposed by Preacher and Hayes (2007).
Findings:
As a result of the analyses, it was found that parents' perceptions of leisure time were positively correlated with parents' perceived activity utility scores (r = 0.45) and adolescents' perceptions of leisure time (r = 0.54). In addition, parents' perceived activity benefit scores showed a significant relationship with adolescents' leisure time perceptions (r = 0.35) and physical activity levels (r = 0.53). The relationship between adolescents' perceptions of leisure time and physical activity levels was also significant (r = 0.32), and it was observed that this relationship strengthened as the educational level of parents increased. Path analysis results showed that the model fit the data well ($\chi 2(16) = 125.30$, $p < .001$; CFI = 0.91; TLI = 0.90; RMSEA = 0.07). Mediation analysis showed that the direct effect of parents' perceptions of leisure time on adolescents' physical activity levels lost its significance when mediators were included. This reveals that parents' perceptions of leisure time have an indirect effect on adolescents' physical activity levels.
Conclusion:
The findings suggest that parents' perceptions of leisure time and perceived activity benefits play an important role on adolescents' physical activity levels. However, this effect is more pronounced when adolescents' leisure time perceptions are also high. In this study, it was revealed that parents' perceptions of leisure time encourage their children's participation in physical activity by increasing the level of perceived benefit of leisure time. It was also revealed that this perception is transmitted from generation to generation and causes a positive change in adolescents' perception of leisure time. In conclusion, it was found that parents' perceptions of leisure time affect adolescents' physical activity levels, and this effect is further enhanced through perceived activity benefits and adolescents' perceptions of leisure time. Future studies are recommended to reach more compre

Keywords: PERCEPTION OF FREE TIME - PHYSICAL ACTIVITY - EVENT BENEFIT

Oral Presentation

ÜNİVERSİTE ÖĞRENCİLERİNDE BOŞ ZAMAN YÖNETİMİ İLE YAŞAM DOYUMUNUN İNCELENMESİ

Adı Soyadı	Kurumu	Eposta Adresi
BETÜL ALTINOK	KÜTAHYA DUMLUPINAR ÜNİVERSİTESİ	betul.altinok@dpu.edu.tr
İRFAN CAN KILIÇ	**KÜTAHYA DUMLUPINAR ÜNİVERSİTESİ**	**d_dincerr@icloud.com**
SAMET TÜRKCAN	KÜTAHYA DUMLUPINAR ÜNİVERSİTESİ	dursundincerr@gmail.com

Giriş Amaç:
Bireylerin boş zaman ihtiyacı, düzenli günlük faaliyetlerinin önüne geçmeye başlamıştır. Boş zaman etkinlikleri artık bireylerin yaşamlarının bir parçasıdır ve bu etkinlikleri gerçekleştiren bireylerle birlikte anılmakta ve ilişkilendirilmektedir. Bu yaklaşım, boş zaman aktiviteleri ile günlük yaşamın sorumlulukları arasında çatışmalara neden olmaktadır. Günlük faaliyetler, bireylerin iş ya da eğitim hayatlarını ya da genel olarak varlıklarını sürdürebilmek için yapmak zorunda oldukları faaliyetler olarak tanımlanmaktadır (Işık ve Demirel, 2018; Gümüşgül, 2019). Bu kapsamda araştırmada, üniversite öğrencilerinin boş zaman yönetimi ile yaşam doyumu arasındaki ilişki ve bazı demografik değişkenlerle olan etkileşimi incelenmiştir.

Yöntem:
Araştırmada, ilişkisel tarama yöntemi kullanılmıştır. Araştırmanın örneklemini Gazi Üniversitesi, Ankara Üniversitesi, Hacı Bayram Veli Üniversitesi, Hacettepe Üniversitesi, Lokman Hekim Üniversitesi, Dumlupınar Üniversitesi, Pamukkale Üniversitesi, Fırat Üniversitesi, Karamanoğlu Üniversitesi ve Selçuk Üniversitesinde eğitim gören 308 lisans öğrencisi oluşturmaktadır. Araştırmada veri toplama araçları olarak; araştırmacı tarafından geliştirilen 7 soruluk demografik form, Wang ve diğerleri (2011) tarafından geliştirilen Türkçeye uyarlama çalışması ise Akgül ve Karaküçük (2015) tarafından yapılan Boş Zaman Yönetimi Ölçeği ve Diener ve diğerleri (1985) tarafından geliştirilen, Yetim (1993) tarafından Türkçeye uyarlanan Yaşam Doyumu Ölçeği kullanılmıştır. Verilerin analizinde SPSS 23 programı kullanılmış ve çalışma %95 güven düzeyi ile yürütülmüştür.

Bulgular:
Araştırma sonuçlarına göre, kadın katılımcıların boş zaman tutumu alt boyut puanlarının erkek katılımcılara göre daha yüksek olduğu belirlenmiştir.Yaş ve sınıf grupları arasında boş zaman yönetimi ve yaşam doyumları bakımından anlamlı bir fark bulunmamıştır. Refah düzeyi açısından değerlendirildiğinde,normal refah düzeyine sahip katılımcıların amaç belirleme ve yöntem ile boş zaman tutumu alt boyut puanlarının iyi refah düzeyine sahip katılımcılara göre daha yüksek olduğu saptanmıştır.Kötü refah düzeyine sahip katılımcıların programlama alt boyut puanlarının normal refah düzeyine sahip katılımcılardan daha yüksek olduğu,ayrıca kötü ve normal refah düzeyine sahip katılımcıların boş zaman yönetimi puanlarının iyi refah düzeyine sahip katılımcılardan daha yüksek olduğu görülmüştür.Kötü refah düzeyine sahip katılımcıların yaşam doyumu puanlarının normal refah düzeyine sahip katılımcılara göre daha düşük olduğu tespit edilmiştir.Boş zamanları değerlendirmede güçlük çekme durumlarına göre değerlendirildiğinde,hiçbir zaman veya bazen güçlük çekmeyen katılımcıların boş zaman yönetimi ve yaşam doyumu puanlarının, her zaman güçlük çeken katılımcılara göre daha yüksek olduğu belirlenmiştir.

Sonuç:
Elde edilen bulgular, üniversite öğrencilerinin boş zaman yönetimi algıları ile yaşam doyumu düzeyleri arasında önemli bir ilişki olduğunu göstermektedir. Bu sonucun kadın katılımcıların boş zamanda yapılacak etkinliklerin düzenlenmesinde, boş zaman aktivitelerine planlı zaman ayırma, boş zamanları daha anlamlı ve mutluluk verici bulduklarından kaynaklandığı düşünülmektedir. Sonuç olarak, üniversite öğrencilerinin boş zamanlarını doğru yönetmeleri ve planlamaları onları yaşam doyumuna götüreceği tespit edilmiştir. Gelecekte yapılacak çalışmaların farklı sosyoekonomik ve kültürel gruplarda benzer etkileri inceleyerek daha geniş kapsamlı sonuçlara ulaşması önerilmektedir. Ayrıca üniversite çağındaki gençlerin boş zaman yönetimlerine yardımcı olacak şekilde yerel ve merkezi yönetimleri istihdam sağlaması önerilebilir.

Anahtar Kelimeler: BOŞ ZAMAN YÖNETİMİ - YAŞAM DOYUMU - ÜNİVERSİTE ÖĞRENCİLERİ

EXAMINING FREE TIME MANAGEMENT AND LIFE SATISFACTION AMONG UNIVERSITY STUDENTS

Introduction and Aim:
Individuals' need for free time has begun to overtake their regular daily activities. Free time activities are now a part of individuals' lives and are remembered and associated with the individuals who perform these activities. This approach causes conflicts between free time activities and the responsibilities of daily life. Daily activities are defined as the activities that individuals have to do in order to continue their work or education lives or their existence in general (Işık and Demirel, 2018; Gümüşgül, 2019). In this context, the relationship between university students' free time management and life satisfaction and its interaction with some demographic variables were examined in the study.
Method:
The study used the relational screening method. The sample of the study consists of 308 undergraduate students studying at Gazi University, Ankara University, Hacı Bayram Veli University, Hacettepe University, Lokman Hekim University, Dumlupınar University, Pamukkale University, Fırat University, Karamanbeyoğlu University and Selçuk University. The data collection tools in the study were; a 7-question demographic form developed by the researcher, the Leisure Management Scale developed by Wang et al. (2011) and adapted to Turkish by Akgül and Karaküçük (2015), and the Life Satisfaction Scale developed by Diener et al. (1985) and adapted to Turkish by Yetim (1993). SPSS 23 program was used in the analysis of the data and the study was conducted with a 95% confidence level.
Findings:
According to the research results, it was determined that the leisure attitude sub-dimension scores of female participants were higher than male participants. No significant difference was found between age and class groups in terms of leisure management and life satisfaction. When evaluated in terms of welfare level, it was determined that the goal setting and method and leisure attitude sub-dimension scores of participants with normal welfare level were higher than those of participants with good welfare level. It was observed that the programming sub-dimension scores of participants with poor welfare level were higher than those of participants with normal welfare level, and also that the leisure management scores of participants with poor and normal welfare level were higher than those of participants with good welfare level. It was determined that the life satisfaction scores of participants with poor welfare level were lower than those of participants with normal welfare level. When evaluated in terms of having difficulty in evaluating their leisure time, it was determined that the leisure management and life satisfaction scores of participants who never or sometimes had
Conclusion:
The findings show that there is a significant relationship between university students' perceptions of leisure time management and their levels of life satisfaction. This result is thought to be due to the fact that female participants find leisure time more meaningful and gratifying by allocating planned time for leisure activities in the organization of activities to be done in leisure time. As a result, it has been determined that university students' correct management and planning of their leisure time will lead them to life satisfaction. It is recommended that future studies examine similar effects in different socioeconomic and cultural groups and reach more comprehensive results. It can also be suggested that local and central governments provide employment to help university-age youth with their leisure time management.

Keywords: FREE TIME MANAGEMENT - LIFE SATISFACTION - UNIVERSITY STUDENTS

Oral Presentation

MÜZİK EŞLİĞİNDE UYGULANAN TEMEL CİMNASTİK EĞİTİMİNİN FİZİKSEL UYGUNLUK PARAMETRELERİ ÜZERİNE ETKİSİ

Adı Soyadı	Kurumu	Eposta Adresi
GÖKHAN GÜZEL	ZONGULDAK BÜLENT ECEVİT ÜNİVERSİTESİ	gokanguzell@hotmail.com
YUSUF YAĞIZ ÜCEBAKAN	ZONGULDAK BÜLENT ECEVİT ÜNİVERSİTESİ	gfbyagizz@gmail.com
ENSAR YILDIRIM	**ZONGULDAK BÜLENT ECEVİT ÜNİVERSİTESİ**	**ensaryldrm34@gmail.com**

Giriş Amaç:
Fiziksel uygunluk, bireylerin genel sağlık durumları ve yaşam kaliteleri üzerinde belirleyici bir rol oynamaktadır. Temel cimnastik eğitiminin müzikle birleştirilmesi, hareketlerin koordinasyonunu ve motivasyonu artırarak bu parametreler üzerinde olumlu etkiler yaratmaktadır. Bu çalışmanın amacı, müzikle desteklenen temel cimnastik uygulamalarının, bireylerin fiziksel uygunluk parametreleri üzerindeki etkilerini incelemektir.
Yöntem:
Araştırmaya 53 erkek (yaş ort. 10.2±3.2 yıl, boy uzunluğu ort. 155.4±4.7 cm, vücut ağırlığı ort. 45.3±6.1 kg ve spor yaşı ort. 3.7±3.1 yıl) 37 kadın (yaş ort. 9.2±2.2 yıl, boy uzunluğu ort. 147.4±2.7 cm, vücut ağırlığı ort. 38.3±3.1 kg ve spor yaşı ort. 2.2±2.1 yıl) artistik cimnastik sporcusu gönüllü olarak katıldı. Araştırmacı tarafından haftada 3 gün olmak üzere 12 hafta boyunca müzik eşliğinde temel cimnastik eğitimi uygulandı. Sporculara eğitime başlamadan önce ve sonra uzun atlama, 30 metre sürat koşusu, T-drill, otur-uzan-eriş, Yo-Yo aerobik kapasite testi ve Y denge testi uygulandı. Ön test ve son test ölçümleri ile müzikle desteklenen temel cimnastik uygulamalarının etkisi araştırılmıştır. Araştırma sonucunda elde edilen veriler SPSS 25.0 istatistik programı ile analiz edildi ve anlamlılık düzeyi $p<0.05$ olarak kabul edildi.
Bulgular:
Araştırmanın sonucunda, müzik eşliğinde uygulanan temel cimnastik eğitiminin, sporcuların fiziksel uygunluk parametrelerinde anlamlı gelişmeler sağladığı görülmüştür. Eğitimin ardından yapılan testlerde, özellikle esneklik testi sonuçlarında, sporcuların esneklik seviyelerinde belirgin bir gelişim yaşanmış, müzikle yapılan temel cimnastik hareketlerinin, kas gruplarını daha etkin bir şekilde çalıştırarak esneklik üzerinde olumlu bir etkisi olduğu görülmüştür. Koordinasyon ve denge testlerinde de sporcuların denge ve koordinasyon becerilerinde gelişmeler kaydedilmiştir.
Sonuç:
Sonuç olarak, müzik eşliğinde yapılan temel cimnastik eğitiminin, fiziksel uygunluk parametreleri üzerinde genel olarak olumlu etkiler yarattığı ve sporcuların performanslarında belirgin bir gelişim sağladığı söylenebilir. Bu bulgular, müzikle desteklenen egzersizlerin, geleneksel cimnastik eğitimlerine göre fiziksel gelişim üzerinde ek faydalar sunduğunu göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: TEMEL CİMNASTİK - MÜZİK EĞİTİMİ - FİZİKSEL UYGUNLUK

THE EFFECT OF BASIC GYMNASTICS TRAINING WITH MUSIC ACCOMPANIMENT ON PHYSICAL FITNESS PARAMETERS

Introduction and Aim:
Physical fitness plays a decisive role in the general health status and quality of life of individuals. Combining basic gymnastics training with music has positive effects on these parameters by increasing coordination of movements and motivation. The aim of this study was to examine the effects of basic gymnastics practices supported by music on physical fitness parameters of individuals.
Method:
The study included 53 males (mean age. 10.2±3.2 years, mean height 155.4±4.7 cm, body weight mean. 45.3±6.1 kg and sport age mean. 3.7±3.1 years) 37 women (mean age. 9.2±2.2 years, height mean. 147.4±2.7 cm, mean body weight 38.3±3.1 kg and mean age at sport 2.2±2.1 years) artistic gymnastics athletes participated voluntarily. Basic gymnastics training with musical accompaniment was performed by the researcher for 12 weeks, 3 days a week. Long jump, 30-meter sprint, T-drill, sit- reach-reach, Yo-Yo aerobic capacity test and Y balance test were performed before and after the training. The effect of basic gymnastics practices supported by music was investigated with pre-test and post-test measurements. The data obtained as a result of the research were analyzed with SPSS 25.0 statistical program and the significance level was accepted as $p<0.05$.
Findings:
As a result of the study, it was seen that basic gymnastics training with music provided significant improvements in the physical fitness parameters of the athletes. In the tests conducted after the training, especially in the results of the flexibility test, there was a significant improvement in the flexibility levels of the athletes, and it was seen that the basic gymnastics movements performed with music had a positive effect on flexibility by working muscle groups more effectively. In the coordination and balance tests, improvements were recorded in the balance and coordination skills of the athletes.
Conclusion:
As a result, it can be said that basic gymnastics training with musical accompaniment has generally positive effects on physical fitness parameters and provides a significant improvement in the performance of athletes. These findings suggest that music-assisted exercises offer additional benefits on physical development compared to traditional gymnastics training.

Keywords: BASIC GYMNASTICS - MUSIC EDUCATION - PHYSICAL FITNESS

Oral Presentation

TÜRKİYE'DEKİ TAKIM SPORLARININ SPORCU TİP SÖZLEŞMELERİNİN KARŞILAŞTIRMALI BİR İNCELEMESİ

Adı Soyadı	Kurumu	Eposta Adresi
ONUR HOŞNUT	**ANKARA ÜNİVERSİTESİ**	**hosnut@ankara.edu.tr**
ŞENAY GÖKBAYRAK	ANKARA ÜNİVERSİTESİ	senay.gokbayrak@gmail.com

Giriş Amaç:
Türkiye'deki takım sporlarını bünyesinde barındıran federasyonlar tarafından yayımlanan sporcu tip sözleşmelerinin, sporcu hakları ve yükümlülükleri açısından önemli bir yeri olduğu bilinmektedir. Ancak, bu sözleşmelerin karşılaştırmalı bir şekilde ele alınıp, federasyonlar arası farklılıkların incelendiği çalışmalar sınırlıdır. Bu bağlamda çalışmamızın amacı, Türkiye'deki farklı federasyonların yayımladığı sporcu tip sözleşmelerini karşılaştırarak, sporcu hakları ve yükümlülükleri açısından farklılıkları derinlemesine incelemektir. Bu bağlamda çalışmamızın amacı, Türkiye'deki farkı federasyonların yayımladığı, tip sporcu sözleşmelerini karşılaştırarak, sporcu hakları ve yükümlülükleri açısından farklılıkları incelemektir.
Yöntem:
Araştırmada nitel araştırma desenlerinden doküman incelemesi yöntemi kullanılmıştır. Doküman incelemesinde sözleşmelere ulaşma, doğruluğun kontrol edilmesi, anlama, analiz etme ve kullanma olmak üzere beş aşamada gerçekleştirilmiştir. Futbol, voleybol, basketbol, hentbol federasyonlarının resmi internet sayfalarından elde edilen sporcu sözleşmeleri, ücret, süre, temsilci (menajer), bağımlılık, özel hükümler, eğitim, sağlık ve sosyal güvenlik unsurları açısından incelenmiştir. Verilerin analizi, içerik analizi ve kategorilerin geliştirilmesi aşamalarından oluşturulmuştur.
Bulgular:
İncelenen sözleşmelerin tamamında, ücret, süre, sağlık ve sosyal güvenlik unsurlarının yer aldığı, ancak aracı / temsilci ücretine yer veren tek tip sözleşmenin ise sadece basketbolda olduğu görülmektedir. Sporcunun bağımlılık düzeyinin en yüksek seviyede uygulandığı sözleşmeler futbol ve hentbol sözleşmeleridir. Hentbol sözleşmelerinde aracıların imzaları yer almamaktadır. Voleybol sözleşmelerinde sporcunun, sporculuk edimini yerine getirirken gözetmesi gereken asgari hükümlere ilişkin düzenleme bulunmamaktadır. Eğitim ise futbol ve hentbol sözleşmelerinde vurgulanırken, diğer sözleşmelerde yer almamaktadır.
Sonuç:
Sonuç olarak incelenen sözleşmelerde, sporcu sözleşmeleri benzer başlıklarda düzenlense de içeriklerinin birbirlerinden farklı olduğu tespit edilmiştir. Sözleşmelerde, özel hükümlerin kısıtlı olarak yer aldığı görülmüştür. Özellikle sporcuların ferdi kaza sigortası ile korunması ile ilgili maddelere tüm sözleşmelerde yer verilmesi gerekmekte olup, sporcunun korunması açısından önem arz etmektedir. Uluslararası federasyonlardaki tip sözleşmelerinin incelenmesi ve bu sözleşmelerin Türkiye'deki uygulamalara örnek teşkil edebilecek yönlerinin araştırılması

Anahtar Kelimeler: SPORCU HAKLARI - SPORCU TİP SÖZLEŞMELERİ - KURUMSALLAŞMA VE ÖRGÜTLENME

A COMPARATIVE ANALYSIS OF STANDARD ATHLETE CONTRACTS IN TURKISH TEAM SPORTS

Introduction and Aim:
It is well-established that standard athlete contracts issued by federations governing team sports in Türkiye hold substantial significance regarding athlete rights and obligations. However, studies that comparatively analyze these contracts and examine inter-federation discrepancies are limited. Therefore, the objective of this study is to conduct a comprehensive analysis of the disparities in athlete rights and obligations by comparing standard athlete contracts issued by various federations in Türkiye. In this context, our study aims to compare standard athlete contracts issued by different federations in Türkiye and to thoroughly examine differences regarding athlete rights and obligations.
Method:
The study employs document analysis, a qualitative research design. Document analysis was conducted in five stages: accessing contracts, verifying accuracy, comprehension, analysis, and utilization. Athlete contracts obtained from the official websites of football, volleyball, basketball, and handball federations were examined in terms of remuneration, duration, representation (agent), dependency, special provisions, education, health, and social security. Data analysis involved content analysis and category development.
Findings:
All examined contracts included remuneration, duration, health, and social security elements; however, only the basketball contract incorporated agent/representative fees. Football and handball contracts exhibited the highest level of athlete dependency. Handball contracts lacked agent signatures. Volleyball contracts did not include regulations concerning minimum requirements that athletes must observe while performing. Education was emphasized in football and handball contracts, while other contracts omitted it.
Conclusion:
In conclusion, the study found that while the athlete contracts were structured under similar headings, their contents differed. The contracts contained limited special provisions. It is essential to include clauses concerning athletes' protection through personal accident insurance in all contracts, as this is crucial for safeguarding athletes. Investigating standard contracts of international federations and aspects that could serve as examples for Turkish applications may contribute to more effectively directing developments within the sector.

Keywords: ATHLETE RIGHTS - STANDARD ATHLETE CONTRACTS - INSTITUTIONALIZATION AND ORGANISATION

Oral Presentation

FOMO-YÜKLÜ ÇAĞRILARIN CANLI E-SPOR ETKİNLİĞİNE KATILIM ÜZERİNDEKİ MOTİVASYONEL VE DAVRANIŞSAL ETKİLERİ

Adı Soyadı	Kurumu	Eposta Adresi
HÜSEYİN ÇEVİK	ESKİŞEHİR TEKNİK ÜNİVERSİTESİ	huseyincevik@eskisehir.edu.tr
CANER ÖZGEN	**ESKİŞEHİR TEKNİK ÜNİVERSİTESİ**	**canerozgen@eskisehir.edu.tr**
JAMES JIANHUI ZHANG	UNIVERSITY OF GEORGIA	jamesz48@uga.edu
LANCE PORTER	UNIVERSITY OF GEORGIA	Lance.Porter@uga.edu

Giriş Amaç:
21. yüzyılın seyirci sporu olarak tanımlanan e-sporun günümüzde geleneksel spor organizasyon yapılarına kademeli olarak uyum sağlamıştır. E-spor için tasarlanmış stadyumlarda düzenlenen canlı e-spor etkinlikleri, seyirciler arasında hızla ilgi görmeye başlamıştır. Bu rağmen canlı e-spor etkinlik katılımına ilişkin literatürde çok az şey bilinmektedir. Bu araştırmanın amacı, ortak yaratım ve müşteri katılımı teorileriyle desteklenen arkadaş/akran kaynaklı, FOMO yüklü mesajların canlı e-spor etkinliklerine bilet satın alma olasılığını nasıl etkilediğini araştırmaktadır. FOMO'ya bir özellikten ziyade anlık olarak hissedilen durumsal değişken olarak ele alan araştırma, canlı e-spor etkinliklerine bilet satın alma kararını etkilemede psikolojik bir değişken olarak etki ettiği mekanizmaları geniş kapsamlı ve derinlemesine incelemeyi amaçlamaktadır.
Yöntem:
Araştırma, karma yöntem (mixed methods) yaklaşımıyla birbirini tamamlayan üç aşamalı bir tasarıma sahiptir. İlk aşamada (nitel çalışma), yarı yapılandırılmış görüşmeler ve saha gözlemleri yapılarak e-spor seyircilerinin canlı etkinliklere katılım motivasyonları ve durumsal FOMO'nun tetiklenmesinde arkadaş/akran kaynaklı faktörler belirlenmiştir. İkinci aşamada (deneysel çalışma), katılımcılara FOMO-yüklü ve FOMO-yüklü olmayan senaryolar sunularak FOMO-durumun şiddeti ve bilet satın alma olasılığındaki etkisi ölçülmüştür. Üçüncü aşamada (nicel analiz), regresyon tabanlı aracı ve düzenleyici analizler kullanılarak sosyal medya içerik ilgilenimi, FOMO-durum, bütünsel etkinlik katılım motivasyonları ve bilet satın alma olasılığı arasındaki ilişkiler test edilmiştir.
Bulgular:
Elde edilen bulgular, kontrollü deneysel koşullarda arkadaş/akran kaynaklı paylaşımlarla iletilen FOMO-yüklü mesajların, durumsal FOMO'yu ortaya çıkardığı ve durumsal FOMO'nun canlı e-spor etkinliklere bilet satın alma olasılığına anlamlı olarak artırdığı ortaya koymuştur. Bunu yanı sıra, durumsal FOMO'nun sosyal medya içierik ilgilenimi ile etkinlik katılım motivasyonlar arasındaki ilişkide kısmi aracılık ettiğini ve etkinlik katılım motivasyonların bilet satın alma niyetine dönüşmesinde tam aracılık etkisi ampirik olarak kanıtlamıştır.
Sonuç:
Sonuç olarak bu araştırma FOMO'nun canlı e-spor etkinlikleri için bilet satın alma olasılığını artıran psikolojik bir itici güç olarak hareket ettiğini göstererek FOMO'nun spor tüketiminde nasıl işediğine dair sınırlı literatürü genişletmiştir ve böylece e-spor seyircilerinin karar alma süreçlerine dair teorik literatüre derinlik ve çok yönlü içgörüler katmıştır. Bunun yanı sıra araştırma sonuçları canlı e-spor etkinliklerinin pazarlanmasında FOMO temelli stratejilerin kullanımına ilişkin pratik öneriler sağlamaktadır.

Anahtar Kelimeler: FOMO - E-SPOR - ETKİNLİK KATILIMI

MOTIVATIONAL AND BEHAVIORAL EFFECTS OF FOMO-LADDEN APPEALS ON LIVE ESPORTS EVENT ATTENDANCE

Introduction and Aim:
Defined as the spectator sport of the 21st century, e-sports have gradually adapted to the organizational structures of traditional sports. Live e-sports events, held in stadiums specifically designed for e-sports, have rapidly gained popularity among spectators. Nevertheless, little is known in the literature about the factors driving live e-sports event attendance. The main purpose of this study is to investigate how peer-generated, FOMO-laden appeals, supported by co-creation and customer engagement theories, influence the purchase likelihood (PL) of tickets for live e-sports events. By conceptualizing FOMO not as a personality trait but as a situational variable experienced in-the-moment, this research aims to explore in a comprehensive and in-depth manner the psychological mechanisms through which FOMO affects spectators' ticket purchase decisions for live e-sports events.
Method:
This research adopts a mixed-methods approach with a complementary three-phase design. In the first phase (qualitative study), semi-structured interviews and field observations were conducted to identify spectators' motivations for attending live e-sports events and peer-driven factors that trigger situational FOMO. In the second phase (experimental study), participants were exposed to FOMO-laden and non-FOMO-laden appeals scenarios to measure both the intensity of situational FOMO and its impact on purchase likelihood. In the third phase (quantitative analysis), regression-based mediation and moderation analyses were employed to examine the relationships among social media content involvement, FOMO, holistic event attendance motivations, and purchase likelihood.
Findings:
The findings reveal that peer-generated FOMO-laden appeals, shared through controlled experimental conditions, significantly trigger situational FOMO, which in turn increases the purchase likelihood of live e-sports event tickets. Additionally, situational FOMO partially mediates the relationship between social media content involvement and event attendance motivations, while event attendance motivations fully mediate the effect of FOMO on ticket purchase intentions.
Conclusion:
Overall, this study extends the limited body of literature on how FOMO operates in the context of sports consumption, showing that FOMO functions as a psychological driving force that increases the likelihood of purchasing tickets for live e-sports events. Furthermore, the study contributes depth and multidimensional insights into the theoretical understanding of e-sports spectators' decision-making processes. Finally, the research provides practical implications for employing FOMO-based marketing strategies in the promotion of live e-sports events.

Keywords: FOMO - E-SPORTS - EVENT ATTENDANCE

Oral Presentation

İDEAL SPOR ALT YAPI YÖNETİM MODELİ HAKKINDA VELİ VE ANTRENÖRLERİN GÖRÜŞLERİ

Adı Soyadı	Kurumu	Eposta Adresi
PINAR PEYİŞ	**PAMUKKALE ÜNİVERSİTESİ**	**pnarpp25@gmail.com**
HÜSEYİN GÖKÇE	PAMUKKALE ÜNİVERSİTESİ	hgokce@pau.edu.tr

Giriş Amaç:
Sporun rekabetçi yapısı ve günümüzde çok büyük bir endüstri olmasından kaynaklı bir popülerliğinin olması sonucunda birçok çocuk ve genç sporcu olma hayali kurmaktadır. Spor altyapıları, sporun yayılmasını desteklemek ve gençlerin yeteneklerini keşfetmelerini sağlamak amacıyla oluşturulmuştur. Günümüzde, spor altyapıları genç sporculara hem bireysel hem de takım halinde spor yapma imkânı sunarken, fiziksel ve psikososyal becerileri geliştirmelerine yardımcı olurlar (Bailey, 2013). Aslan (2016)' a göre alt yapılar öğrencilerin sağlıklı bir yaşam sürmesini sağlarken, zihinsel sağlıklarını da iyileştirir. Spor altyapıları, öğrencilerin disiplin, sorumluluk ve özgüven gibi yaşam becerileri kazanmalarına yardımcı olur (Gül, 2020).
Yöntem:
Yöntem Araştırmanın Amacı Bu araştırma, sağlıklı nesillerin yetişmesi, sporun tabana yayılması ve iyi sporcuların yetiştirilmesi gibi işlevleri yerine getiren spor altyapıları için ideal yönetim şeklinin veli ve antrenör görüşlerine göre belirlenmesini amaçlamaktadır. Araştırma Problemi İdeal spor altyapı yönetim modeli hakkında veli ve antrenörlerin görüşleri nedir? Varsayımlar Araştırmanın örneklemi amaca uygun olduğu, katılımcılar soruları içtenlikle yanıtladığı ve görüşme soruları araştırma amacına uygun olduğu varsayılmaktadır. Sınırlılıklar Araştırma, çocuklarını en az 2 yıl spora gönderen veliler ve en az 10 yıl deneyime sahip antrenörlerle sınırlıdır. Evren ve Örneklem Araştırmanın evreni, Türkiye genelindeki spor altyapılarıdır. Örneklem, 12 antrenör ve 12 ebeveynden oluşturulmuştur. Araştırma Modeli Nitel yöntemde, fenomenolojik desende gerçekleşen çalışmada, örnekleme açık uçlu sorular ile veriler toplanmıştır. Veri Toplama Araçları Veriler kişisel bilgi formu ve yarı yapılandırılmış görüşme formları ile toplanmıştır. Veri Analizi İçerik analizi yöntemiyle, görüşme formlarından elde edilen veriler kodlanarak ana ve alt temalar belirlenmiştir.
Bulgular:
Bu araştırmada elde edilen bulgular, ideal spor altyapı yönetim modeline ilişkin antrenör ve veli görüşlerini kapsamaktadır. Antrenörler, etkili bir altyapı için nitelikli ve deneyimli antrenörlerin yanı sıra, modern tesislerin ve eğitim ile performans geliştirme programlarının önemini vurgulamaktadırlar. Bununla birlikte, dijital araçların eğitim süreçlerine entegre edilmesi ve sporculara yönelik psikolojik desteğin sağlanması gerektiği belirtilmiştir. Antrenörler, uluslararası deneyimlerin arttırılmasının altyapıların kalitesine önemli katkı sunacağına dikkat çekmişlerdir. Veliler ise, sporun çocuklarının sadece fiziksel sağlıklarını değil, aynı zamanda psikolojik ve sosyal gelişimlerini de desteklediğini ifade etmişlerdir. Ayrıca, altyapıların, çocukların bireysel gelişimlerine uygun eğitim sunması, güvenli ve sağlıklı bir ortam sağlaması gerektiği vurgulanmıştır. Aile desteği, antrenör rehberliği ve kulüp imkanlarının, başarıda belirleyici rol oynadığı öne sürülmüştür.
Sonuç:
Bu araştırma, ideal spor altyapı yönetim modeline dair antrenör ve veli görüşlerini ortaya koymuştur. Sonuç olarak antrenörler ideal bir alt yapı için; antrenör eğitimine, tesis ve imkan konusuna, performans odaklı değil gelişim odaklı bir anlayışa, ebeveyn desteğine ve eğitimine dikkat çekerken; aileler; antrenörün eğitimi ve tecrübesine, tesisler ve kulüp imkanlarına, psikolojik destek konusuna, iletişim ve ailenin desteklenmesi konularını belirtmişlerdir.

Anahtar Kelimeler: SPOR ALT YAPISI - VELİ - ANTRENÖR

OPINIONS OF PARENTS AND COACHES ON THE IDEAL SPORTS YOUTH ACADEMIES MANAGEMENT MODEL

Introduction and Aim:
Due to the competitive nature of sports and its current status as a major industry, it has gained significant popularity, leading many children and young people to dream of becoming athletes. Sports infrastructures have been created to support the spread of sports and help young people discover their talents. Today, sports infrastructures provide young athletes with the opportunity to engage in both individual and team sports, while also helping them develop physical and psychosocial skills (Bailey, 2013). According to Aslan (2016), infrastructures not only ensure that students lead a healthy life, but also improve their mental health. Sports infrastructures help students develop life skills such as discipline, responsibility, and self-confidence (Gül, 2020).
Method:
This research aims to determine the ideal management model for sports infrastructures that fulfill functions such as raising healthy generations, spreading sports to the grassroots and raising good athletes according to the opinions of parents and coaches. What are the opinions of parents and coaches about the ideal sports infrastructure management model? It is assumed that the sample of the research is suitable for the purpose, the participants answered the questions sincerely and the interview questions are suitable for the purpose of the research. The research is limited to parents who send their children to sports for at least 2 years and coaches with at least 10 years of experience. The universe of the research is sports infrastructures throughout Turkey. The sample is composed of 12 coaches and 12 parents. The study conducted in the qualitative method and phenomenological design, data were collected with open-ended questions. Data were collected with personal information form and semi-structured interview forms. With the content analysis method, the data obtained from the interview forms were coded and main and sub-themes were determined.
Findings:
The findings of this study include the views of coaches and parents regarding the ideal sports infrastructure management model. Coaches emphasize the importance of qualified and experienced coaches, as well as modern facilities and training and performance development programs for an effective infrastructure. Additionally, it is noted that digital tools should be integrated into training processes and psychological support should be provided to athletes. Coaches have pointed out that increasing international experiences would make a significant contribution to the quality of infrastructures. Parents, on the other hand, have expressed that sports support not only their children's physical health but also their psychological and social development. Furthermore, it was emphasized that infrastructures should offer training suitable for children's individual development and provide a safe and healthy environment. Family support, coach guidance, and club resources are suggested to play a decisive role in success.
Conclusion:
This study presents the views of coaches and parents regarding the ideal sports infrastructure management model. As a result, coaches emphasize the importance of coach education, facilities and resources, a development-oriented approach rather than a performance-oriented one, and parental support and education for an ideal infrastructure. Meanwhile, parents highlight the coach's education and experience, facilities and club resources, psychological support, communication, and family support.

Keywords: YOUTH ACADEMY IN SPORTS - PARENTS - TRAINER

Oral Presentation

SPOR BİLİMLERİ FAKÜLTESİ ÖĞRENCİLERİNDE PSİKOLOJİK DAYANIKLILIK, DENETİM ODAĞI İLE DEPRESYON, ANKSİYETE VE STRES İLİŞKİSİ

Adı Soyadı	Kurumu	Eposta Adresi
FATİH GÖKTAŞ	**İSTANBUL NİŞANTAŞI ÜNİVERSİTESİ**	**fatih.goktas@nisantasi.edu.tr**
NEVZAT MUTLUTÜRK	İSTANBUL NİŞANTAŞI ÜNİVERSİTESİ	nevzat.mutluturk@nisantasi.edu.tr
SELMAN ÇUTUK	X ÜNİVERSİTESİ	selmancutuk4@gmail.com

Giriş Amaç:
Bu çalışmanın amacı Spor Bilimleri Fakültesi öğrencilerinde psikolojik dayanıklılığın cinsiyet, yaş, kardeş sayısı, doğum sırası, anne baba öğrenim düzeyi, ailenin gelir düzeyi, denetim odağı ile depresyon, anksiyete ve stres ile ilişkisi incelenmektir. Psikolojik dayanıklılık, bireylerin karşılaştıkları zorluklarla başa çıkabilme kapasitesini ifade eden olumlu bir kişilik özelliği olup, bu süreçte denetim odağı önemli bir rol oynamaktadır. Denetim odağı, insanların yaşamlarındaki olaylar üzerinde ne ölçüde kontrol sahibi oldukları ve bu olaylara nasıl tepki verdikleri ile ilgili algılarını tanımlar. Ayrıca, depresyon, ruh hali bozuklukları veya sendromlar olarak farklı şekillerde kavramsallaştırılabilir ve bireylerin yaşam kalitesini olumsuz yönde etkileyebilir. Anksiyete, organizmanın tehlike karşısında ortaya koyduğu evrimsel bir tepkidir; bu tepki, bireyi çevresel tehlikelerden koruy

Yöntem:
Araştırmanın örneklemini, 2021-2022 eğitim öğretim yılında Balıkesir Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesine devam eden istekli olan 89'u kadın (%30,7) ve 201'i erkek toplamda 290 öğrenci oluşturmaktadır. Araştırmada veri toplama aracı olarak Durak (2002) tarafından Türkçeye uyarlama çalışması yapılan "Psikolojik Dayanıklılık Ölçeği-IIIR"; Dağ (1991) tarafından Türkçe'ye uyarlanan "İç-Dış Kontrol Odağı Ölçeği"; Türkçe'ye uyarlaması Bilgel ve Bayram, (2010) tarafından yapılan "Depresyon Anksiyete Stres Ölçeği (DASS-42)" ile araştırmacı tarafından hazırlanan "Kişisel Bilgi Formu" kullanılmıştır. Toplanan veriler, SPSS 25.0 for Windows paket programı kullanılarak analiz edilmiştir. Araştırmada, bağımsız grup t-testi, tek yönlü varyans analizi (One Way Anova) ve pearson momentler çarpım korelasyon katsayısı kullanılmıştır. Anlamlılık düzeyi .05 olarak belirlenmiştir.

Bulgular:
Spor Bilimleri Fakültesi öğrencilerinin Psikolojik Dayanıklılık Ölçeğinden aldıkları puanların, aylık gelire göre anlamlı bir farklılık gösterdiği görülmektedir ($F(4\text{-}285)= 3.420$, $p<.05$). Katılımcıların aylık ortalama gelirine bakıldığında; 175'i (%60.3) orta, 64'ü (%22.1) iyi, 36'sı (%12.4) ortanın altı, 9'u (%3.1) kötü ve 6'sı (%2.1) çok iyi olduğunu ifade etmiştir. Gruplar arasında farklar fazla olduğu için post-hoc karşılaştırma testlerinden Gabriel testi kullanılmıştır. Analiz sonucunda çıkan farklılığın hangi gruplardan kaynaklandığını belirlemek amacıyla yapılan Gabriel testinin sonuçlarına göre, aylık geliri çok iyi ($X=29$), iyi ($X=27$) ve orta ($X=26.30$) olanların Psikolojik Dayanıklılık Ölçeği puan ortalamaları; aylık geliri ortanın altı ($X=24.80$) ve kötü ($X=25.48$) olanlara göre daha yüksektir. Spor Bilimleri Fakültesi öğrencilerinin Psikolojik Dayanıklılık Ölçeğinden aldıkları puanlar ile İç-Dış Kontrol Odağı Ölçeğinden aldıkları puanlar arasında düşük düzeyde negatif yönde; Depresyon Anksiyete Stres Ölçeği puanları ile arasında anlamlı, orta düzeyde ve negatif yönde bir ilişki olduğu bulunmuştur.

Sonuç:
Araştırmanın sonucunda, Spor Bilimleri Fakültesi öğrencilerinin psikolojik dayanıklılık düzeyleri ile cinsiyet, kardeş sayısı ve anne baba öğrenim durumu arasında anlamlı bir farklılık olmadığı, psikolojik dayanıklılık ile yaş ve doğum sırası arasında da bir ilişki olmadığı belirlenmiştir. Çalışmada, Spor Bilimleri Fakültesi öğrencilerinin psikolojik dayanıklılık ile gelir düzeyi arasında anlamlı bir fark olduğu, aylık geliri çok iyi, iyi ve orta olanların psikolojik dayanıklılık ölçeği puan ortalamalarının aylık geliri ortanın altı ve kötü olanlara göre daha yüksek olduğu saptanmıştır.

Anahtar Kelimeler: PSİKOLOJİK DAYANIKLILIK - DENETİM ODAĞI - DEPRESYON, ANKSİYETE VE STRES, SPOR.

THE RELATIONSHIP BETWEEN PSYCHOLOGICAL RESILIENCE, LOCUS OF CONTROL AND DEPRESSION, ANXIETY AND STRESS IN SPORT SCIENCES FACULTY STUDENTS

Introduction and Aim:
The aim of this study was to examine the relationship between psychological resilience and gender, age, number of siblings, birth order, parental education level, family income level, locus of control and depression, anxiety and stress in students of the Faculty of Sport Sciences. Psychological resilience, defined as the capacity of individuals to cope with difficulties, is a positive personality trait, and locus of control plays a significant role in this process. Locus of control is the extent to which people have control over the events in their lives. control they have and how they react to these events perceptions. Also, depression, mood disorders or syndromes can be conceptualised in different ways and individuals' quality of life can have a negative impact. Anxiety, on the other hand, is an evolutionary response that protects individuals from environmental threats and facilitates
Method:
The study sample consisted of 290 students (89 females [30.7%] and 201 males) enrolled at Balıkesir University Faculty of Sport Sciences during the 2021–2022 academic year, who voluntarily participated in the research. Data were collected using the following instruments: the Psychological Resilience Scale-IIIR, adapted into Turkish by Durak (2002); the Internal-External Locus of Control Scale, adapted into Turkish by Dağ (1991); the Depression Anxiety Stress Scale (DASS-42), adapted into Turkish by Bilgel and Bayram (2010); and a Personal Information Form developed by the researcher. The collected data were analyzed using the SPSS 25.0 for Windows software package. Statistical analyses included the independent samples t-test, one-way analysis of variance (ANOVA), and Pearson product-moment correlation coefficient. The significance level was set at .05.
Findings:
It is seen that the scores of the Faculty of Sport Sciences students from the Psychological Resilience Scale show a significant difference according to monthly income ($F(4\text{-}285)= 3.420$, $p<.05$). Considering the average monthly income of the participants; 175 (60.3%) stated that it was average, 64 (22.1%) good, 36 (12.4%)below average, 9 (3.1%) bad and 6 (2.1%)very good. Since the differences between the groups were high, Gabriel test, one of the post-hoc comparison tests, was used. According to the results of the Gabriel test, which was conducted to determine which groups the difference arising from the analysis originated from, the mean scores of the Psychological Resilience Scale of those whose monthly income was very good (X=29), good (X=27)and moderate (X=26.30) were higher than those whose monthly income was below average (X=24.80) and poor (X=25.48). It was found that there was a low level negative relationship between the scores of the Faculty of Sport Sciences students from the Psychological Resilience Scale and the scores from the Internal-External Locus of Control Scale, and a significant, moderate and negative relationship between the scores of the Depression Anxiety Scale
Conclusion:
it was determined that there was no significant difference between the psychological resilience levels of the students of the Faculty of Sport Sciences and gender, number of siblings and parental education level, and there was no relationship between psychological resilience and age and birth order. In the study, it was determined that there was a significant difference between psychological resilience and income level of the students of the Faculty of Sport Sciences, and the mean scores of the psychological resilience scale of those with very good, good and medium monthly income were higher than those with below average and poor monthly income.

Keywords: PSYCHOLOGICAL RESILIENCE - LOCUS OF CONTROL - DEPRESSION, ANXIETY AND STRESS, SPORT.

Oral Presentation

BASKETBOLUN KIZ ÇOCUKLARININ KİŞİSEL GELİŞİMİ VE TOPLUMSAL KATILIMI ÜZERİNDEKİ ROLÜ

Adı Soyadı	Kurumu	Eposta Adresi
SABİHA GÖKÇE SÖKER	MİLLİ EĞİTİM BAKANLIĞI	Sokergokce@gmail.com
EVRİM SÜNEÇLİ	MİLLİ EĞİTİM BAKANLIĞI	pi_matematik@hotmail.com
BEREN ARGAN	**MİLLİ EĞİTİM BAKANLIĞI**	**berenargan2009@gmail.com**

Giriş Amaç:
Spor, toplumsal ve kültürel işlevlere sahiptir. Spora yüklenen işlevler, toplumsal faydayı gözetmenin yanı sıra onun fizyolojik, biyolojik ve diğer bireysel faydalarını da içermektedir. Spora katılım kız çocuklarının kişisel gelişimlerini desteklemek ve toplumsal hayata daha aktif katılımlarını sağlamak açısından önemli bir araçtır. Spora katılım kız çocuklarının kişisel gelişimlerini desteklemek ve toplumsal hayata daha aktif katılımlarını sağlamak açısından önemli bir araçtır. Basketbol gibi takım sporlarının, kız çocuklarının özgüven, liderlik, iletişim becerileri ve sosyal hayata katılımına olan etkisi ve toplumsal cinsiyet eşitliğine katkısı tam anlamıyla ele alınmamıştır. Bu çalışmanın amacı, kız çocuklarının basketbol takımında yer almalarının kişisel ve toplumsal varoluşsal etkisini ortaya koymaktır.
Yöntem:
Bu araştırmada nitel yöntem kullanılmış olup veriler yarı yapılandırılmış görüşme ve gözlem tekniklerinden yararlanılmıştır. Araştırma Eskişehir'de özel bir lisede eğitim gören ve 15-17 yaş grubundaki gönüllü 10 kız öğrenci ile gerçekleştirilmiştir. Araştırmada amaçlı örneklem kullanılmış olup, örneklem büyüklüğünün belirlenmesinde veri doygunluğu (saturation) temel alınmıştır. Görüşmeler kayda alınmış, daha sonra deşifre edilerek analiz edilmiştir. Geçerlilik ve güvenilirlik için Maxwell (2017) ve Creswell (2014) (2014)'in kriterlerinden yararlanılmış olup, bu kapsamda gözlem ve destekleyici diğer ikincil ve görsel veriler (data trinangulation), araştırmacı çeşitliliği (researhers triangulation) ve araştırmacı uzun dönemli ilgililiği (involvement), kodlayıcılar arası güvenilirlik (inter-coders reliability), istatistik benzeri kanıtlar (quasi statistics) yararlanılmıştır. Transkripsiyonu yapılan temaların belirlenmesinde Braun ve Clarke'ın (2006) tematik analizi yaklaşımı benimsenmiştir.
Bulgular:
Araştırma sonucu ortaya çıkan temalar, basketbol oynamanın katılımcıların özgüvenlerinde belirgin bir artışa neden olduğunu, takım içindeki destekleyici ortam sağladığını, fiziksel, psikolojik ve eğitimsel çıktıları ortaya koymuştur. Katılımcılar, basketbol sayesinde kendilerini daha cesur ve güvenli hissettiklerini ve ilişkilerinde bir değişiklik fark ettiklerini ayrıca, sınıf arkadaşları ve öğretmenleriyle olan ilişkilerinde de bir iyileşme sağladığını, özellikle daha fazla saygı gördüklerini ve kendilerini daha güvenli hissettiklerini ifade etmiştir. Katılımcılar, basketbol sayesinde yeni arkadaşlıklar kurduklarını ve takım arkadaşlarıyla oluşturulan aile ortamının bireysel ve sosyal gelişimlerine büyük katkı sağladığını belirtmişlerdir. Katılımcılar spora başladıklarında sporda cinsiyet eşitliği ile ilgili farkındalıklarının olmadığını, basketbol sayesinde bu düşüncelerinin değiştiğini ve kızların sporda eşit bir rol oynaması gerektiğini savunduklarını belirtmişlerdir. Son olarak sporun sosyal sorumluluk projelerine dönüştürülmesini ve toplumsal amaçlar doğrultusunda bir araya gelmenin özgüven ve sosyal beceriler üzerinde olumlu etkiler yarattığını belirtmiştir.
Sonuç:
Çalışma basketbolun kız çocuklarının kişisel gelişimine ve toplumsal katılımına değinen sınırlı sayıdaki çalışmalardan biridir ve literatürdeki önemli bir boşluğu doldurmuştur. Çalışmanın sonuçları sporun kız çocuklarının kişisel gelişimleri ve toplumsal katılımları üzerinde önemli bir etkisi olduğunu ortaya koymaktadır. Bu bağlamda genel olarak kız çocuklarının spora katılımını artırmak ve basketbol gibi takım sporlarının erişilebilirliğini kolaylaştırmak için politikacıların, belediyelerin, eğitimcilerin ve ailelerin iş birliği içinde çalışması gerektiği ortaya çıkmaktadır. Bu açıdan kız çocuklarına yönelik özel spor programları ve destek burslarının oluşturulması; kadın sporcuların başarı hikâyelerine medyada daha sık yer alması; farkındalık seminerlerin yapılması, bilgilendirme programlarının düzenlenmesi, medya ve eğitim kurumlarının iş birliği geliştirilmesi önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: BASKETBOL - KİŞİSEL GELİŞİM - TOPLUMSAL CİNSİYET

THE ROLE OF BASKETBALL IN GIRLS' PERSONAL DEVELOPMENT AND SOCIAL PARTICIPATION

Introduction and Aim:
Sports serve both social and cultural functions. The functions attributed to sports encompass not only societal benefits but also their physiological, biological, and other individual advantages. Participation in sports constitutes a crucial mechanism for supporting girls' personal development and fostering their more active engagement in social life. However, the impact of team sports such as basketball on girls' self-confidence, leadership, communication skills, and social participation, as well as their contribution to gender equality, has not been fully examined. This study aims to explore the personal and societal existential impact of girls' participation in basketball teams.

Method:
A qualitative research method was employed in this study, utilizing semi-structured interviews and observation techniques for data collection. The research was conducted with ten female high school students, aged 15 to 17, who voluntarily participated from a private high school in Eskişehir. A purposeful sampling strategy was adopted, with sample size determined based on data saturation. The interviews were audio-recorded, transcribed, and subsequently analyzed. To ensure validity and reliability, the study adhered to the criteria outlined by Maxwell (2017) and Creswell (2014). In this regard, multiple validation strategies were implemented, including data triangulation (incorporating observations and supplementary secondary and visual data), researcher triangulation, prolonged researcher engagement, inter-coder reliability, and quasi-statistics as supporting evidence. Thematic identification within the transcribed data followed the thematic analysis approach proposed by Braun and Clarke (2006).

Findings:
The emerging themes from the study indicate that playing basketball led to a notable increase in participants' self-confidence, fostered a supportive team environment, and generated physical, psychological, and educational benefits. Participants reported feeling braver and more self-assured due to basketball and observed positive changes in their interpersonal relationships. Additionally, they noted improvements in their interactions with classmates and teachers, particularly experiencing greater respect and a heightened sense of security. Furthermore, participants emphasized that basketball enabled them to form new friendships, and the family-like atmosphere within the team significantly contributed to their individual and social development. Initially, they lacked awareness of gender equality in sports, but through their experiences in basketball, their perspectives evolved, leading them to advocate for equal participation of girls in sports. Finally, participants highlighted the transformative potential of sports in social responsibility projects, emphasizing that coming together for societal causes fosters self-confidence and enhances social skills.

Conclusion:
This study is among the limited body of research that examines the impact of basketball on girls' personal development and social participation, thereby addressing a significant gap in the literature. The findings underscore the profound influence of sports on girls' individual growth and engagement in society. In this context, the study highlights the necessity for collaboration among policymakers, local governments, educators, and families to enhance girls' participation in sports and improve the accessibility of team sports such as basketball. To this end, it is recommended to establish specialized sports programs and financial support scholarships for girls, increase media coverage of female athletes' success stories, organize awareness-raising seminars and informational programs, and foster collaborations between media outlets and educational institutions.

Keywords: BASKETBALL - PERSONAL DEVELOPMENT - GENDER EQUALITY

Oral Presentation

TÜRKİYE'de OYUN OYNAMAYA YÖNELİK TOPLUMSAL CİNSİYET ALGILARI VE KAMUSAL DAMGALAMA: NİTEL BİR İNCELEME

Adı Soyadı	Kurumu	Eposta Adresi
GİZEM KARACA	ALANYA ALAADDİN KEYKUBAT ÜNİVERSİTESİ	gizemkaraca0110@gmail.com
FEYZA MERYEM KARA	ALANYA ALAADDİN KEYKUBAT ÜNİVERSİTESİ	feyzameryemkara@gmail.com
AYŞE ATASEVER	**KIRIKKALE ÜNİVERSİTESİ**	**ayseatasever06@gmail.com**

Giriş Amaç:
Oyun toplulukları, toplumsal cinsiyet normlarının yansıdığı ve yeniden üretildiği önemli sosyal alanlardır. Bu araştırma, oyun kültüründe toplumsal cinsiyet temelli ayrımcılık ve damgalama süreçlerini anlamayı hedeflemektedir. Çalışmada, Erving Goffman'ın Damgalama Teorisi rehberliğinde, normlara aykırı davranışların bireylerin sosyal kabul süreçleri üzerindeki etkileri incelenmiştir. Araştırma, kadın oyuncuların yaşadığı ayrımcılık deneyimlerine odaklanarak, toplumsal normların oyun ortamındaki önyargı ve damgalama mekanizmalarındaki rolünü ortaya koymayı amaçlamaktadır.
Yöntem:
Nitel araştırma deseni kullanılarak gerçekleştirilen bu çalışma, 16 kadın ve 14 erkek olmak üzere toplam 30 katılımcı ile gerçekleştirilmiştir. Katılımcıların yaş ortalaması 25,5 yıldır. Katılımcılar arasında lisans (20), yüksek lisans (7), ön lisans (1) ve lise mezunları (2) bulunmaktadır. Veriler yarı yapılandırılmış görüşme teknikleri kullanılarak toplanmış ve tematik analizle incelenmiştir.
Bulgular:
Araştırmanın bulguları, oyun topluluklarında toplumsal cinsiyet normlarının ayrımcılık ve damgalama süreçlerini nasıl şekillendirdiğini ortaya koymaktadır. Kadın oyuncuların, oyun ortamlarında yeterliliklerini ve samimiyetlerini kanıtlamak zorunda kaldıkları görülmüştür. Buna karşılık, erkek oyuncuların varsayılan bir yeterlilikle kabul edilmesi, toplumsal normların oyun kültüründeki etkisini gözler önüne sermektedir. Ayrıca, kadın oyuncuların uzun süre oyun oynaması sosyal çevreleri tarafından "bağımlılık" veya "kaçış" olarak algılanmakta ve bu durum damgalanmalara yol açmaktadır. Erkek oyuncular ise oyun süreleri açısından daha hoşgörülü bir tutumla karşılanmaktadır. Sosyal medya ve geleneksel medya temsilleri de cinsiyetçi önyargıların yeniden üretilmesinde önemli bir rol oynamaktadır. Kadın oyuncuların fiziksel görünümleri üzerinden değerlendirilmeleri, oyun ortamlarındaki performanslarının göz ardı edilmesine neden olurken; erkek oyuncuların performanslarının ve becerilerinin vurgulanması, medya aracılığıyla toplumsal normların pekişmesini sağlamaktadır.
Sonuç:
Sonuç olarak, araştırma, oyun topluluklarında toplumsal cinsiyet temelli ayrımcılık ve damgalamanın bireylerin sosyal kabul süreçlerini derinden etkilediğini göstermektedir. Daha adil bir oyun kültürü oluşturmak için medya temsillerinde denge sağlanmalı ve oyun platformlarında cinsiyetçi davranışları önleyecek politikalar geliştirilmelidir. Bu tür politikalar, toplumsal normların yarattığı cinsiyetçi önyargıları azaltarak, oyun topluluklarında daha eşitlikçi bir ortam yaratılmasına katkı sağlayabilir.

Anahtar Kelimeler: OYUN - TOPLUMSAL CİNSİYET - DAMGALAMA

GENDERED PERCEPTIONS OF GAMING AND STIGMA IN TURKEY: A QUALITATIVE INQUIRY

Introduction and Aim:
Gaming communities are significant social spaces where gender norms are reflected and reproduced. This study aims to understand gender-based discrimination and stigmatization processes within gaming culture. Guided by Erving Goffman's Stigma Theory, the research examines how behaviors that deviate from societal norms impact individuals' social acceptance processes. The study focuses on the discriminatory experiences of female players, aiming to reveal the role of social norms in shaping prejudice and stigmatization mechanisms in gaming environments.
Method:
This qualitative study was conducted with 30 participants, including 16 women and 14 men, with an average age of 25.5 years. Among the participants, 20 held bachelor's degrees, 7 held master's degrees, 1 held an associate degree, and 2 were high school graduates. Data were collected through semi-structured interviews and analyzed using thematic analysis.
Findings:
The findings of the study reveal how gender norms shape discrimination and stigmatization processes in gaming communities. Female players are often required to prove their competence and authenticity in gaming environments. In contrast, male players are accepted with presumed competence, highlighting the influence of societal norms within gaming culture. Additionally, female players who spend extended periods gaming are often perceived by their social circles as exhibiting "addiction" or "escape," leading to stigmatization. Male players, however, encounter a more tolerant attitude regarding gaming time. Social media and traditional media representations also play a significant role in reproducing gendered biases. Female players are often judged based on their physical appearance, which undermines their performance in gaming environments. On the other hand, male players' skills and performance are emphasized, reinforcing societal norms through media representation.
Conclusion:
In conclusion, the study demonstrates that gender-based discrimination and stigmatization in gaming communities profoundly affect individuals' social acceptance processes. Female players face competency questioning and gender-based biases, which contribute to the reinforcement of societal norms within gaming spaces. To foster a more equitable gaming culture, balanced media representations and policies to prevent sexist behaviors on gaming platforms should be developed. Such measures can reduce gendered biases perpetuated by societal norms and contribute to the creation of a more inclusive environment in gaming communities.

Keywords: GAME - GENDER - STIGMA

Oral Presentation

SPOR BİLİMLERİ ÖĞRENCİLERİNİN BOŞ ZAMAN YÖNETİMİ VE BOŞ ZAMAN AKTİVİTE TATMİN DÜZEYLERİNİN İNCELENMESİ

Adı Soyadı	Kurumu	Eposta Adresi
AHMET YILMAZ ALBAYRAK	GÜMÜŞHANE ÜNİVERSİTESİ	ahmetyilmazalbayrak@hotmail.com
MUSTAFA BARIŞ SOMOĞLU	GÜMÜŞHANE ÜNİVERSİTESİ	barissomoglu@gmail.com
ALPASLAN ŞİŞMAN	**GÜMÜŞHANE ÜNİVERSİTESİ**	**alpaslan_sisman@hotmail.com**
ÖMER FARUK YAZICI	TOKAT GAZİOSMANPAŞA ÜNİVERSİTESİ	omerfaruk.yazici@gop.edu.tr

Giriş Amaç:
Boş zaman yönetimi, bireylerin sahip oldukları boş zamanı etkili ve verimli bir şekilde planlamaları, organize etmeleri ve kullanmalarını ifade eder. Ciddi boş zaman aktivitesi, bireylerin boş zamanlarını bilinçli, sürekli ve anlamlı bir şekilde değerlendirdikleri, beceri geliştirdikleri ve tatmin edici deneyimler yaşadıkları faaliyetlerdir. Buradan hareketle bu çalışmanın amacı spor bilimleri öğrencilerinin boş zaman yönetimi ve boş zaman aktivite tatmin düzeylerini belirlemek, aralarındaki ilişkiyi ortaya koymak, belirlenen değişkenler açısından farklılıkları tespit etmektir.
Yöntem:
Araştırma nicel yaklaşım perspektifinde ilişkisel tarama modeli ile yürütülmüştür. Araştırma gurubu 2024-2025 eğitim öğretim yılında spor bilimleri öğrencilerinden oluşmaktadır. Araştırma gurubunu kolayda örnekleme yöntemi ile belirlenmiş olup araştırmaya toplam 340 katılımcı katılmıştır. Araştırmada veri toplama aracı olarak araştırmacı tarafından oluşturulmuş kişisel bilgi formu, Boş Zaman Yönetimi Ölçeği ve Ciddi Boş Zaman Aktivite Tatmin Ölçeği kullanılmıştır. Veriler ise SPSS 25 paket programında analiz edilmiş olup, verilerin normallik varsayımı basıklık ve çarpıklık değerleri göz önünde bulundurularak analizler yapılmıştır. Verilerin analizinde betimsel istatistik, ilişkisiz örneklemler için T-testi, tek yönlü varyans analizi, korelasyon ve regresyon analizleri uygulanmıştır. Anlamlılık düzeyi olarak p=0,05 olarak ele alınmıştır.
Bulgular:
Araştırma bulguları incelendiğinde, katılımcıların boş zaman yönetimi ve ciddi boş zaman aktivite tatminlerinin ortalamanın üzerinde olduğu tespit edilmiştir. Katılımcılar boş zaman ölçeği alt boyutlarında programlama boyutu hariç tüm boyutlarda ortalamanın üzerinde puan sergilerken programlama boyutunda ortalamanın altında puan sergilemişlerdir. Ciddi boş zaman aktivite tatminleri alt boyutlarında ise tüm boyutlarda ortalamanın üzerinde puan sergilemişlerdir. Değişkenler açısından incelendiğinde ise, katılımcılar boş zaman yönetimleri antrenör cinsiyeti, spor branşı, yaş, spor yapma yılı, değişkenlerine bağlı anlamlı farklılıklar tespit edilirken; cinsiyet, okuduğu bölüm ve barınma değişkenlerine bağlı farklılık göstermediği tespit edilmiştir. Diğer taraftan katılımcıların ciddi boş zaman aktivite tatminleri cinsiyet değişkeni hariç tüm değişkenlerde anlamlı farklılıklar göstermiştir. Diğer önemli bir bulgu ise boş zaman yönetimi ve boş zaman aktivite tatmini arasında anlamlı ilişki olması ve boş zaman yönetiminin boş zaman aktivite üzerinde önemli bir etkisi olduğudur.
Sonuç:
Sonuç olarak, boş zaman yönetimi becerilerinin boş zaman aktivitelerine yönelik tutumlar üzerinde belirleyici bir faktör olabileceğini ortaya koymuştur. bulgular, bireylerin boş zamanlarını planlama, değerlendirme ve yönlendirme becerilerinin, onların boş zaman aktivitelerine yönelik tutumlarını belirlemede kritik bir rol oynadığını göstermektedir. Özellikle, boş zaman yönetimi becerileri daha yüksek olan bireylerin tatmin, sosyalleşme, sağlık ve donanım gibi unsurlar açısından daha olumlu tutumlar sergiledikleri görülmektedir. Ayrıca, umutsuzluk boyutuyla olan zayıf ancak anlamlı ilişkiler, boş zaman yönetimi becerilerinin düşük olması durumunda olumsuz duyguların artabileceğine işaret etmektedir. Genel olarak, bu çalışma boş zaman yönetimi becerilerinin bireylerin boş zaman aktivitelerine yönelik tutumlarını anlamlı şekilde etkilediğini ve bu becerilerin geliştirilmesinin daha olumlu b

Anahtar Kelimeler: BOŞ ZAMAN - AKTİVİTE - TATMİN

INVESTIGATION OF LEISURE TIME MANAGEMENT AND LEISURE TIME ACTIVITY SATISFACTION LEVELS OF SPORT SCIENCES STUDENTS

Introduction and Aim:
Leisure management refers to the effective and efficient planning, organization and use of the free time that individuals have. Serious leisure time activities are activities in which individuals evaluate their leisure time in a conscious, continuous and meaningful way, develop skills and have satisfying experiences. From this point of view, the aim of this study is to determine the leisure time management and leisure time activity satisfaction levels of sport sciences students, to reveal the relationship between them, and to determine the differences in terms of the variables determined.
Method:
The research was conducted with the relational survey model in the quantitative approach perspective. The research group consists of sport sciences students in the 2024-2025 academic year. The research group was determined by convenience sampling method and a total of 340 participants participated in the research. The personal information form created by the researcher, the Leisure Time Management Scale and the Serious Leisure Time Activity Satisfaction Scale were used as data collection tools. The data were analyzed in the SPSS 25 package program, and the normality assumption of the data was analyzed by considering the kurtosis and skewness values. Descriptive statistics, T-test for unrelated samples, one-way analysis of variance, correlation and regression analyses were applied in the analysis of the data. The significance level was taken as p=0.05.
Findings:
When the research findings were analyzed, it was determined that the participants' leisure time management and serious leisure time activity satisfaction were above average. In the sub-dimensions of the leisure time scale, the participants scored above average in all dimensions except the programming dimension, while they scored below average in the programming dimension. In the sub-dimensions of serious leisure time activity satisfaction, they scored above average in all dimensions. When analyzed in terms of variables, while significant differences were found in the participants' leisure time management depending on the variables of coach gender, sports branch, age, years of doing sports, it was determined that there was no difference depending on the variables of gender, the department they studied and housing. On the other hand, the serious leisure time activity satisfaction of the participants showed significant differences in all variables except the gender variable. Another important finding is that there is a significant relationship between leisure management and leisure activity satisfaction and that leisure management has a significant effect on leisure activity.
Conclusion:
As a result, leisure time management skills may be a determining factor on attitudes towards leisure time activities. The findings suggest that individuals' ability to plan, evaluate and manage their leisure time plays a critical role in determining their attitudes towards leisure time activities. In particular, individuals with higher leisure time management skills exhibit more positive attitudes in terms of satisfaction, socialization, health and equipment. In addition, the weak but significant relationships with the hopelessness dimension indicate that negative emotions may increase if leisure time management skills are low. Overall, this study shows that leisure time management skills significantly affect individuals' attitudes towards leisure activities and that improving these skills can contribute to more positive leisure experiences.

Keywords: LEISURE - ACTIVITY - SATISFACTION.

Oral Presentation

GELİŞMELERİ KAÇIRMA KORKUSUNUN MUTLULUK ÜZERİNDEKİ ETKİSİNDE DİJİTAL SERBEST ZAMAN AKIŞ DENEYİMİ VE SOSYAL MEDYA BAĞIMLILIĞININ SERİ ARACILIK ROLÜ

Adı Soyadı	Kurumu	Eposta Adresi
ALİ ÇAĞRI GÜCAL	**İSTANBUL NİŞANTAŞI ÜNİVERSİTESİ**	**alicagri.gucal@nisantasi.edu.tr**
UMUT DAVUT BAŞOĞLU	İSTANBUL NİŞANTAŞI ÜNİVERSİTESİ	umut.basoglu@nisantasi.edu.tr
ALİ SÖNMEZ	İSTANBUL NİŞANTAŞI ÜNİVERSİTESİ	ali.sonmez@nisantasi.edu.tr

Giriş Amaç:
Dijitalleşme, 21. yüzyılda insanların serbest zaman alışkanlıklarında büyük bir değişim yaratmıştır. İnsanlar, serbest zamanlarının önemli bir bölümünü dijital platformlarda geçirmektedir. Ayrıca, dijital serbest zaman etkinlikleri duygularımızı yönlendiren belirleyici bir faktör haline gelmiştir. Bu çalışmada sosyal medya ortamında gelişmeleri kaçırma korkusunun mutluluk üzerindeki etkisinde dijital serbest zaman akış deneyiminin ve sosyal medya bağımlılığının seri aracılık rolünün test edilmesi amaçlanmıştır.
Yöntem:
İlişkisel tarama modelindeki araştırmanın çalışma grubunu devlet ve vakıf üniversitelerinde lisans öğrencisi olan toplam 416 (Ortyaş = 22.76 ± 4.51) gönüllü birey oluşturmuştur. Kolayda örnekleme yöntemi ile seçilen katılımcılar "Dijital Serbest Zaman Akış Deneyimi Ölçeği (DSZ-ADÖ)", "Gelişmeleri Kaçırma Korkusu Ölçeği (GKKÖ)", "Sosyal Medya Bağımlılığı Ölçeği (SMBÖ)" ve "Oxford Mutluluk Ölçeği'ni (OMÖ-KF)" ölçek formlarını cevaplamışlardır. Parametrik testlerin temel varsayımlarının test edilmesinden sonra, ölçeklere ait iç tutarlık katsayıları hesaplanmıştır. "DSZ-ADÖ", "GKKÖ", "SMBÖ" ve "OMÖ-KF" arasındaki ilişki Pearson korelasyon analizi ile incelenmiştir. Daha sonra, gizil değişkenler arasındaki nedensel ilişki yapısal eşitlik modeli (YEM) ile analiz edilmiştir.
Bulgular:
Pearson korelasyon analiz sonuçları, "DSZ-ADÖ", "GKKÖ", "SMBÖ" ve "OMÖ-KF" ortalama puanları arasında pozitif yönde anlamlı ilişkiler olduğu saptanmıştır ($p<0.01$). YEM analizi sonuçları ise gelişmeleri kaçırma korkusunun, mutluluk üzerinde negatif yönlü anlamlı bir etkiye sahip olmadığı tespit edilmiştir (βGKKÖ-OMÖ-KF = 0.051; $p>0.05$). Gelişmeleri kaçırma korkusunun, mutluluk üzerindeki etkisinde dijital serbest zaman akış deneyiminin aracılık etkisine (βGKKÖ-DSZ-ADÖ-OMÖ-KF = 0.143; $p<0.01$) sahip olduğu belirlenmiştir. Ayrıca, gelişmeleri kaçırma korkusunun, mutluluk üzerindeki etkisinde sosyal medya bağımlılığının aracılık etkisine (βGKKÖ-SMBÖ-OMÖ-KF = -0.128; $p<0.01$) sahip olduğu saptanmıştır. Son olarak, gelişmeleri kaçırma korkusunun, mutluluk üzerindeki etkisinde dijital serbest zaman akış deneyimi ve sosyal medya bağımlılığının seri aracılık etkisine (βGKKÖ-DSZ-ADÖ-SMBÖ-OMÖ-KF = -0.011; $p<0.01$) sahip olduğu bulunmuştur.
Sonuç:
Sonuç olarak, bu çalışma da gelişmeleri kaçırma korkusunun mutluluk üzerindeki etkisinde dijital serbest zaman akış deneyimi ve sosyal medya bağımlılığının seri aracılık rolü üstlendiğini göstermiştir. Özellikle, üniversite öğrencileri bağlamında sosyal ortamlarda gelişmeleri kaçırma korkusunun dijital serbest zaman akış deneyimini arttırdığı bulunmuştur. Ayrıca, serbest zamanlarını dijital ortamlarda değerlendiren bireylerin sosyal medya bağımlılıklarının daha yüksek olduğu ve bu durumun da mutluluğu azalttığı görülmüştür. Gelecekteki araştırmalar da mutluluğa etki eden dijital serbest zaman faktörlerinin etkisini daha detaylı incelemek için nitel araştırmalar yapılabilir.

Anahtar Kelimeler: GELİŞMELERİ KAÇIRMA KORKUSU - MUTLULUK - DİJİTAL SERBEST ZAMAN AKIŞ DENEYİMİ

THE EFFECT OF FEAR OF MISSING OUT ON HAPPINESS: SERIAL MEDIATING ROLE OF DIGITAL LEISURE FLOW EXPERIENCE AND SOCIAL MEDIA ADDICTION

Introduction and Aim:
Digitalization has brought about a significant change in people's leisure time habits in the 21st century. Individuals now spend a significant portion of their leisure time on digital platforms. Furthermore, digital leisure activities have become a determining factor in shaping our emotions. This study aims to test the mediating role of digital leisure flow experience and social media addiction in the impact of fear of missing out (FoMO) on happiness in social media environments.
Method:
The study group in the correlational research consisted of a total of 416 volunteer individuals (Mage = 22.76 ± 4.51) who were undergraduate students from public and private universities. Participants, selected using the convenience sampling method, responded to the "Digital Leisure Flow Experience Scale (DL-FES)," the "Fear of Missing Out Scale (FoMO)," the "Social Media Addiction Scale (SMAS)," and the "Oxford Happiness Questionnaire (OHQ-SF)." After testing the basic assumptions of parametric tests, the internal consistency coefficients of the scales were calculated. The relationships between the "DL-FES," "FoMO," "SMAS," and "OHQ-SF" were examined through Pearson correlation analysis. Subsequently, the causal relationships between the latent variables were analyzed using structural equation modeling (SEM).
Findings:
The results of the Pearson correlation analysis revealed significant positive relationships between the mean scores of the "Digital Leisure Flow Experience Scale (DL-FES)," the "Fear of Missing Out Scale (FoMO)," the "Social Media Addiction Scale (SMAS)," and the "Oxford Happiness Questionnaire (OHQ-SF)" ($p<0.01$). The results of the SEM analysis showed that fear of missing out did not have a significant negative effect on happiness (βFOMO-OHQ = 0.051; $p>0.05$). It was determined that digital leisure flow experience has a mediating effect on the relationship between fear of missing out and happiness (βFOMO-DLFES-OHQ = 0.143; $p<0.01$). Furthermore, social media addiction was found to have a mediating effect on the relationship between fear of missing out and happiness (βFOMO-SMAS-OHQ = -0.128; $p<0.01$). Finally, it was found that digital leisure flow experience and social media addiction have a serial mediating effect on the relationship between fear of missing out and happiness (βFOMO-DLFES-SMAS-OHQ = -0.011; $p<0.01$).
Conclusion:
As a result, this study has shown that the FoMO has an impact on happiness, with digital leisure flow experience and social media addiction playing a serial mediating role. Specifically, in the context of university students, it was found that FoMO in social environments increased the digital leisure flow experience. Moreover, individuals who spend their leisure time in digital environments were found to have higher levels of social media addiction, which in turn negatively affected their happiness. Future research could conduct qualitative studies to further explore the effects of digital leisure factors on happiness in more detail.

Keywords: FEAR OF MISSING OUT - HAPPINESS - DIGITAL LEISURE FLOW EXPERIENCE

Oral Presentation

OKUL BAHÇELERİNDE REKREASYONEL ETKİNLİKLERİN FEN EĞİTİMİ VE BESLENME ÜZERİNE ETKİLERİ

Adı Soyadı	Kurumu	Eposta Adresi
SERPİL KARA	NECMETTİN ERBAKAN ÜNİVERSİTESİ	serpilkara@erbakan.edu.tr
HASAN H. KARA	**NECMETTİN ERBAKAN ÜNİVERSİTESİ**	**hasankara@erbakan.edu.tr**

Giriş Amaç:
Okul bahçeleri, öğrencilerin akademik ve fiziksel gelişimlerine katkı sağlayan çok yönlü öğrenme alanları sunmaktadır. Rekreasyonel etkinlikler, fen bilgisi eğitimi ve sağlıklı beslenme alışkanlıklarının kazanılması açısından önemli bir pedagojik yaklaşım olarak görülmektedir (Hanbazaza et al., 2015; Blair, 2009). Geleneksel sınıf içi eğitim modellerine ek olarak, doğayla bütünleşik etkinliklerin, öğrencilerin bilimsel kavrayışını ve fiziksel, zihinsel, sosyal ve ruhsal refahına katkıda bulunabileceğine dolaysıyla sağlıklı yaşam bilincini geliştirdiği belirtilmektedir (Güneş, 2021; Özenoğlu vd., 2022; Bell & Dyment, 2008). Bu çalışmanın amacı, okul bahçelerinde yürütülen rekreasyonel etkinliklerin fen bilgisi eğitimi ve beslenme alışkanlıkları üzerindeki etkilerini kapsamlı bir şekilde incelemektir.
Yöntem:
Bu derleme, okul bahçelerinde uygulanan rekreasyonel etkinliklerin fen bilgisi eğitimi ve beslenme alışkanlıklarına etkisini ele alan ulusal ve uluslararası literatür üzerine bir analiz sunmaktadır. Çalışmalarda, nitel ve nicel yaklaşımlar içeren veriler içerik analizi yöntemiyle sınıflandırılmış, fen bilgisi eğitimi ve beslenme alışkanlıklarına etkileri üzerine çıkarımlarda bulunulmuştur. Açık hava eğitimi, oyun temelli öğrenme ve doğa temelli uygulamalar karşılaştırmalı olarak ele alınmıştır.
Bulgular:
Okul bahçelerinde yapılan rekreasyonel etkinliklerin fen bilgisi eğitimi ve sağlıklı beslenme alışkanlıkları üzerinde olumlu etkileri mevcuttur. Fen Bilgisi Eğitimi Açısından: Açık hava etkinlikleri bilimsel süreç becerilerini geliştirerek eleştirel düşünmeyi destekler (Güneş, 2021; Williams & Dixon, 2013). Oyun temelli öğrenme, fen derslerine ilgiyi artırarak deneysel yaklaşımları güçlendirir (Hanbazaza et al., 2015; Blair, 2009). Beslenme Açısından: Tarımsal etkinlik, öğrencilerin gıda kaynaklarını tanımasına ve bilinçli beslenme alışkanlıkları kazanmasına katkı sağlar (Davis et al., 2011). Fiziksel aktiviteler, obezite riskini azaltarak sağlıklı yaşam davranışlarını destekler (Soygüden, 2020; Blas vd., 2024). Okul Bahçelerinde Etkinlikler: Takım sporları ve geleneksel oyunlar fiziksel gelişimi desteklerken obezite riskini azaltır (Kracht vd., 2020). Sanatsal etkinlikler inovatif düşünme ve bilimsel gözlem yetilerini geliştirir (Yıldırım & Şimşek, 2013). Doğa etkinlikleri ekosistem bilgisini artırırken sağlıklı beslenme alışkanlıklarını destekler (Hanbazaza et al., 2015). Eğitsel oyunlar bilimsel düşünmeyi güçlendirir ve öğrenmeyi eğlenceli hale getirir (Çetin & Özbuğutu, 2020).
Sonuç:
Literatür verilerine göre, okul bahçelerinde yapılan rekreasyonel etkinlikler fen bilgisi eğitimi ve sağlıklı beslenme alışkanlıklarına olumlu katkılar sunmaktadır. Açık hava etkinlikleri, bilimsel süreç becerilerini geliştirirken fen bilimlerine ilgiyi artırmaktadır. Tarımsal etkinlikler ve fiziksel aktiviteler, sağlıklı beslenme bilinci kazandırarak bilinçli gıda seçimlerini desteklemektedir. Bu etkinliklerin eğitim programlarına entegre edilmesi, öğrencilerin akademik başarısının yanı sıra fiziksel ve zihinsel gelişimlerine uzun vadeli faydalar sağlayacaktır. Beden eğitimi ve fen bilgisi öğretmenlerinin ortak çalışmaları, öğrencilerin bu kazanımları daha etkili içselleştirmesine yardımcı olabilir. Okul bahçelerinin etkin kullanımını teşvik eden politikalar, eğitimde bütüncül bir yaklaşımı destekleyecektir.

Anahtar Kelimeler: REKREASYONEL ETKİNLİK - FEN EĞİTİMİ - BESLENME

THE EFFECTS OF RECREATIONAL ACTIVITIES IN SCHOOL GARDENS ON SCIENCE EDUCATION AND NUTRITION

Introduction and Aim:
School gardens offer versatile learning spaces that contribute to students' academic and physical development. Recreational activities are seen as an important pedagogical approach for science education and the acquisition of healthy eating habits (Hanbazaza et al., 2015; Blair, 2009). In addition to traditional classroom education models, it is stated that nature-integrated activities can contribute to students' scientific comprehension and physical, mental, social and spiritual well-being, thus improving their awareness of healthy living (Güneş, 2021; Özenoğlu et al., 2022; Bell & Dyment, 2008). The aim of this study is to comprehensively examine the effects of recreational activities conducted in school gardens on science education and eating habits.

Method:
This review presents an analysis of national and international literature on the effects of recreational activities in school gardens on science education and eating habits. In the studies, data including qualitative and quantitative approaches were classified by content analysis method and inferences were made on the effects on science education and nutritional habits. Outdoor education, play-based learning and nature-based practices are discussed comparatively.

Findings:
Recreational activities in school gardens have positive effects on science education and healthy eating habits. In terms of Science Education: Outdoor activities support critical thinking by developing scientific process skills (Güneş, 2021; Williams & Dixon, 2013). Game-based learning strengthens experimental approaches by increasing interest in science lessons (Hanbazaza et al., 2015; Blair, 2009). Nutrition Aspects: Agricultural activities help students recognize food sources and develop conscious eating habits (Davis et al., 2011). Physical activities support healthy living behaviors by reducing the risk of obesity (Soygüden, 2020; Blas et al., 2024). Activities in School Gardens: Team sports and traditional games support physical development and reduce the risk of obesity (Kracht et al., 2020). Artistic activities develop innovative thinking and scientific observation skills (Yıldırım & Şimşek, 2013). Nature activities increase ecosystem knowledge and promote healthy eating habits (Hanbazaza et al., 2015). Educational games strengthen scientific thinking and make learning fun (Çetin & Özbuğutu, 2020).

Conclusion:
According to the literature, recreational activities in school gardens make positive contributions to science education and healthy eating habits. Outdoor activities increase interest in science while developing scientific process skills. Agricultural activities and physical activities support informed food choices by raising awareness of healthy eating. Integrating these activities into education programs will provide long-term benefits to students' academic achievement as well as their physical and mental development. Collaboration between physical education and science teachers can help students internalize these outcomes more effectively. Policies that encourage the effective use of school gardens will support a holistic approach to education.

Keywords: RECREATIONAL ACTIVITY - SCIENCE EDUCATION - NUTRITION

Oral Presentation

CİDDİ SERBEST ZAMAN SOSYAL DAHİL OLMAYI ETKİLER Mİ? SOSYAL FAKTÖRLERİN ARACILIK ROLLERİ: SOSYO-EKOLOJİK KURAM PERSPEKTİFİ

Adı Soyadı	Kurumu	Eposta Adresi
BÜLENT GÜRBÜZ	ANKARA ÜNİVERSİTESİ	bgurbuz@ankara.edu.tr
CEMAL YALÇIN	**ANKARA ÜNİVERSİTESİ**	**cemalyalcin@ankara.edu.tr**
MEHMET DEMİREL	NECMETTİN ERBAKAN ÜNİVERSİTESİ	mdemirel@erbakan.edu.tr

Giriş Amaç:
Ciddi serbest zaman aktivitelerine katılımın, bireyler arasındaki etkileşimi artırarak sosyal faktörler üzerinde olumlu bir etkisinin olduğu ifade edilebilir. Bu açıdan, ciddi serbest zaman aktiviteleri yoluyla bu olumlu etkinin oluşumunu sosyal sermaye, sosyal bağlılık ve sosyal destek sayesinde daha da güçlendirmek, sosyal dahil olmalarına pozitif yönde katkı yapacağı ileri sürülebilir. Bu bağlamda çalışmamızın amacı, ciddi serbest zaman, sosyal sermaye, sosyal bağlılık, sosyal destek ve sosyal dahil olma arasındaki ilişkinin sosyo-ekolojik model perspektifinden incelenmesidir.
Yöntem:
İlişkisel tarama modelindeki araştırmanın çalışma grubunu kolayda örneklem yöntemiyle seçilen 132 kadın (%47.0), 149 erkek (%53.0) toplam 281 (Ortyaş=52.50±8.65) master tenisçiden oluşturmaktadır. Çalışmada veri toplamak amacıyla "Ciddi Boş Zaman Ölçeği-Kısa Formu (CBZÖ-KF)", ''Rekreasyonda Sosyal Sermaye Ölçeği (RSSÖ)" ''Sosyal Bağlılık Ölçeği (SBÖ)'' ''Çok Boyutlu Algılanan Sosyal Destek Ölçeği (ÇBASDÖ)'' ve "Sosyal Dahil Olma Ölçeği (SDOÖ)" kullanılmıştır. Parametrik testlerin temel varsayımlarının test edilmesinden sonra, Pearson korelasyon analizi ve ciddi serbest zaman ile sosyal dahil arasında sosyal sermaye, sosyal bağlılık ve sosyal desteğin seri aracılık etkisini tespit etmek amacıyla SPSS Process Makro (Model 6) kullanılmıştır.
Bulgular:
Araştırma kapsamında yapılan Pearson korelasyon analiz sonuçlarına göre, CBZÖ-KF, RSSÖ, SBÖ, ÇBASDÖ ve SDOÖ ortalama puanları arasında pozitif yönde bir ilişki bulunmuştur ($p<0,01$). Analiz sonuçlarına göre, ciddi serbest zamanın, sosyal dahil olma üzerinde doğrudan etkisinin anlamlı olduğu belirlenmiştir ($\beta = 0,08$, %95 GA [0,0209 - 0,1584]). Analiz sonuçları incelendiğinde, ciddi serbest zamanın, sosyal dahil olma üzerindeki etkisinin anlamlı olduğu ve bu ilişkide sosyal sermaye, sosyal bağlılık ve sosyal desteğin seri aracılık rolünün olduğu tespit edilmiştir ($\beta = 0,02$, %95 GA [0,0041 - 0,0570]).
Sonuç:
Elde edilen bulgulara göre, ciddi serbest zaman zamanın, master tenisçilerde sosyal açıdan pozitif duygular oluşturarak sosyal sermaye, sosyal bağlılık ve sosyal desteği etkilediği bu sayede sosyal dahil olma düzeylerine pozitif yönde katkı yaptığı ifade edilebilir. Bu çalışmanın sosyo-ekolojik model perspektifinden, önceki literatürde ele alınmayan bir yaklaşım sunarak, bu faktörler arasındaki ilişkiye dair yeni bir bakış açısı getirmesi bakımından önemli olduğu düşünülmektedir. Bu araştırmanın, teorik ve pratik sonuçlarının, master tenisçilerin ciddi serbest zaman aktivitelerine katılımlarından elde ettiği sosyolojik faydalar üzerine mevcut literatüre anlamlı katkılar sağlaması beklenmektedir.

Anahtar Kelimeler: CİDDİ SERBEST ZAMAN - SOSYAL DAHİL OLMA - SOSYO-EKOLOJİK MODEL

DOES SERIOUS LEISURE AFFECT SOCIAL INCLUSION? THE MEDIATING ROLES OF SOCIAL FACTORS: A SOCIO-ECOLOGICAL THEORY PERSPECTIVE

Introduction and Aim:
Participation in serious leisure activities can be said to have a positive impact on social factors by increasing interactions among individuals. In this regard, strengthening this positive effect through social capital, social commitment, and social support can further contribute positively to social inclusion. In this context, the aim of our study is to examine the relationship between serious leisure, social capital, social connectedness, social support, and social inclusion from the perspective of the socio-ecological model.
Method:
The study group of the research, conducted using a correlational model, consists of a total of 281 master tennis players (Mean age = 52.50 ± 8.65), including 132 women (47.0%) and 149 men (53.0%), selected through the convenience sampling method. In the study, data were collected using the 'Serious Leisure Inventory-Short Form (SLI-SF)', 'Club Social Capital Scale (CSCS)', 'Social Connectedness Scale (SCS)', 'Multidimensional Perceived Social Support Scale (MSPSS)', and 'Social Inclusion Scale (SIS)'. After testing the basic assumptions of parametric tests, Pearson correlation analysis and SPSS Process Macro (Model 6) were used to determine the serial mediation effect of social capital, social connectedness, and social support between serious leisure and social inclusion.
Findings:
According to the results of the Pearson correlation analysis conducted within the scope of the research, a positive relationship was found between the mean scores of SLI-SF, CSCS, SCS, MPSSS, and SIS ($p<0.01$). The analysis results indicate that the direct effect of serious leisure on social inclusion is significant ($\beta = 0.08$, 95% CI [0.0209 - 0.1584]). Upon examining the results, it was determined that the effect of serious leisure on social inclusion is significant and that social capital, social connectedness, and social support play a serial mediation role in this relationship ($\beta = 0.02$, 95% CI [0.0041 - 0.0570]).
Conclusion:
According to the findings, it can be stated that serious leisure positively influences social capital, social connectedness, and social support by fostering positive social emotions among master tennis players, thereby contributing positively to their level of social inclusion. From the perspective of the socio-ecological model, this study is considered significant as it presents a previously unexplored approach in the literature, offering a new perspective on the relationships between these factors. The theoretical and practical implications of this research are expected to provide meaningful contributions to the existing literature on the sociological benefits master tennis players gain from participating in serious leisure activities.

Keywords: SERIOUS LEISURE - SOCIAL INCLUSION - SOCIO-ECOLOGICAL MODEL

Oral Presentation

SIÇRAMA ANTRENMANLARININ ATLETİZM VE FUTBOL BRANŞLARINDAKİ REFLEKSİF ETKİSİ

Adı Soyadı	Kurumu	Eposta Adresi
MUSTAFA SAİD ERZEYBEK	**KÜTAHYA DUMLUPINAR ÜNİVERSİTESİ**	**msaid.erzeybek@dpu.edu.tr**
UTKU YALÇIN	GAZİ ÜNİVERSİTESİ	kenan.sebin@atauni.edu.tr
HAVVA ŞEBİN	GAZİ ÜNİVERSİTESİ	sebinhavva@gmail.com
KENAN ŞEBİN	ATATÜRK ÜNİVERSİTESİ	kenan.sebin@atauni.edu.tr

Giriş Amaç:
Bu çalışma, pliometrik antrenmanların atletizm ve futbol branşlarındaki refleksif etkilerini incelemek amacıyla gerçekleştirilmiştir. Çalışmaya, Kütahya Dumlupınar Üniversitesi'nden gönüllü 24 sporcu katılmıştır.
Yöntem:
Katılımcılar atletizm (n=8), futbol (n=8) ve kontrol (n=8) olmak üzere üç gruba ayrılmıştır. Atletizm grubunda 5 kadın, 3 erkek sporcu; futbol grubunda 6 kadın, 2 erkek sporcu; kontrol grubunda ise 4 kadın, 4 erkek sporcu yer almıştır. Deney grubu (futbol ve atletizm sporcuları), 6 haftalık pliometrik antrenman programına tabi tutulmuştur. Antrenmanlar haftada 3 gün (Pazartesi, Çarşamba, Cuma) ve her biri yaklaşık 60 dakika olacak şekilde planlanmıştır. Program, ısınma, ana pliometrik egzersizler (Box Jump, Depth Jump, Squat Jump, Lateral Bound, Tuck Jump) ve soğuma bölümlerinden oluşmuştur. Egzersizlerin zorluk seviyesi, haftalar ilerledikçe artırılmıştır. Kontrol grubu ise normal antrenmanlarına devam etmiş ancak ek pliometrik çalışma yapmamıştır. Çalışmada, katılımcıların performans gelişimini değerlendirmek için ön test ve son test ölçümleri yapılmıştır. Sıçrama yüksekliği (dikey sıçrama testi) ve sıçrama mesafesi (durarak uzun atlama) parametreleri ölçülmüştür. One-way repeated measures ANOVA testi kullanılarak gruplar ve cinsiyet açısından istatistiksel analizler gerçekleştirilmiştir.
Bulgular:
Dikey sıçrama ve Yatay sıçrama açısından gruplar arasında anlamlı fark bulunmuştur ($p < 0.05$). Futbol grubu, atletizm ve kontrol grubuna göre daha yüksek dikey sıçrama değerlerine sahiptir ($p < 0.05$). Ancak, atletizm ve kontrol grubu arasında anlamlı fark bulunmamıştır ($p > 0.05$). Cinsiyet açısından test etkisi anlamlıdır ($p < 0.05$). Ön testten son teste tüm katılımcılarda artış gözlemlenmiştir. Cinsiyet ana etkisi anlamlıdır ($p < 0.05$). Erkeklerin dikey sıçrama değerleri kadınlardan anlamlı derecede yüksektir ($p < 0.05$). Yatay sıçrama açısından gruplar arasında anlamlı fark bulunmuştur ($p < 0.05$). Futbol grubu, kontrol grubuna göre daha yüksek yatay sıçrama değerlerine sahiptir ($p < 0.05$). Atletizm ve kontrol grubu arasında anlamlı fark yoktur ($p > 0.05$). Cinsiyet x test etkileşimi anlamlı bulunmamıştır ($p > 0.05$), yani her iki cinsiyet için ön testten son teste değişim benzer olmuştur. Ancak, erkeklerin yatay sıçrama değerleri kadınlardan anlamlı derecede yüksektir($p < 0.05$).
Sonuç:
6 haftalık pliometrik antrenman programının futbol ve atletizm sporcularının sıçrama performanslarını geliştirdiği görülmüştür. Özellikle futbolcuların dikey ve yatay sıçrama gelişimi, atletizm ve kontrol grubuna göre daha fazla olmuştur. Cinsiyet bazında ise erkeklerin sıçrama değerlerinin kadınlardan yüksek olduğu belirlenmiştir. Bu bulgular, pliometrik antrenmanların özellikle futbolcuların refleksif sıçrama performanslarını artırmada etkili bir yöntem olduğunu ortaya koymaktadır.

Anahtar Kelimeler: SIÇRAMA ANTRENMANI - REFLEKSİF ETKİ - SPOR

THE REFLEXIVE EFFECTS OF JUMP TRAINING IN ATHLETICS AND FOOTBALL

Introduction and Aim:
This study aimed to investigate the reflexive effects of plyometric training in athletics and football. A total of 24 volunteer athletes from Kütahya Dumlupınar University participated in the study.
Method:
Participants were divided into three groups: athletics (n=8), football (n=8), and control (n=8). The athletics group consisted of 5 female and 3 male athletes; the football group included 6 female and 2 male athletes; the control group consisted of 4 female and 4 male athletes. The experimental group (athletics and football athletes) underwent a 6-week plyometric training program. The training sessions were conducted three times a week (Monday, Wednesday, Friday) and lasted approximately 60 minutes per session. The program consisted of warm-up exercises, main plyometric drills (Box Jump, Depth Jump, Squat Jump, Lateral Bound, Tuck Jump), and a cool-down phase. The intensity of the exercises was progressively increased each week. Meanwhile, the control group continued their regular training routine without additional plyometric exercises. To evaluate participants' performance improvements, pre-test and post-test measurements were conducted. Jump height (vertical jump test) and jump distance (standing long jump test) were measured. Statistical analyses were performed using one-way repeated measures ANOVA, considering group and gender differences.
Findings:
A significant difference was found between the groups in terms of vertical jump and horizontal jump performance ($p < 0.05$). The football group exhibited significantly higher vertical jump values compared to the athletics and control groups ($p < 0.05$). However, no significant difference was observed between the athletics and control groups ($p > 0.05$). The test effect was significant in terms of gender ($p < 0.05$), showing an increase in all participants from pre-test to post-test. The main effect of gender was also significant ($p < 0.05$), with male athletes demonstrating significantly higher vertical jump values than female athletes ($p < 0.05$). Regarding horizontal jump, a significant difference was found between the groups ($p < 0.05$). The football group had significantly higher horizontal jump values than the control group ($p < 0.05$), whereas there was no significant difference between the athletics and control groups ($p > 0.05$). The gender × test interaction effect was not significant ($p > 0.05$), indicating similar changes from pre-test to post-test for both genders. However, male athletes had significantly higher horizontal jump values than female athletes ($p < 0.05$).
Conclusion:
The 6-week plyometric training program improved the jump performance of athletics and football athletes. Football players exhibited greater improvements in both vertical and horizontal jumps compared to the athletics and control groups. Additionally, male athletes outperformed female athletes in jump performance. These findings suggest that plyometric training is an effective method, particularly for improving reflexive jump performance in football players.

Keywords: JUMPING TRAINING - REFLEXIVE EFFECT - SPORTS

Oral Presentation

BADMİNTONCULARIN SPOR YARALANMASI KAYGI DÜZEYLERİNİN İNCELENMESİ

Adı Soyadı	Kurumu	Eposta Adresi
FULDEN BİRCAN	**KOCAELİ ÜNİVERSİTESİ**	mugesarper91@gmail.com
MÜGE SARPER	KOCAELİ ÜNİVERSİTESİ	mugesarper91@gmail.com
AYŞEGÜL FUNDA ALP	KOCAELİ ÜNİVERSİTESİ	afunda.alp@kocaeli.edu.tr

Giriş Amaç:
Bu çalışmanın amacı, badmintoncuların spor yaralanması kaygı düzeylerini bazı değişkenler açısından incelemektir.
Yöntem:
Araştırma grubunu yaşları 14 ila 28 arasında değişen 54 kadın 48 erkek olmak üzere toplam 102 badminton sporcusu oluşturmaktadır. Veri toplama aracı olarak araştırmacılar tarafından düzenlenen demografik bilgi formu ve Rex ve Metzler (2016) tarafından geliştirilerek Caz ve arkadaşları (2019) tarafından Türkçe uyarlaması yapılmış olan Spor Yaralanması Kaygı Ölçeği (SYKÖ) kullanılmıştır. Katılımcılara ulaşabilmek için kolayda örneklem yönteminden faydalanılmış ve veriler Google formlar aracılığıyla toplanmıştır. Verilerin analizi için SPSS 25.0 istatistik paket programı kullanılmıştır. Normallik testi sonucunda veriler normal dağılım göstermiştir. Bu sebeple ikili karşılaştırmalar için Independent sample t testi, ikiden fazla grupların karşılaştırılmasında ise Oneway Anova testi uygulanmıştır.
Bulgular:
Analizlerde cinsiyet değişkeninde Acı Çekme Kaygısı alt boyutunda ve Yeniden Yaralanma Kaygısı alt boyutunda kadınlar lehine anlamlı farklılık bulunmuştur. Yaş değişkenine göreyse Yeniden Yaralanma Kaygısı ve Yeteneğini Kaybetme Kaygısı alt boyutunda anlamlı fark bulunsa da önemli derecede olmadığı tespit edilmiştir. Ciddi sakatlık yaşama değişkenine göre sakatlık yaşayanlar lehine bir alt boyut hariç bütün alt boyutlarda anlamlı farklılık bulunmuştur. Spor yaşında ve millilik durumunda ise anlamlı fark bulunmamıştır.
Sonuç:
Badmintoncuların ciddi bir sakatlık yaşama durumunun spor yaralanması kaygı düzeylerini arttırdığı ve buna yönelik çalışmaların yapılması gerekmektedir.

Anahtar Kelimeler: BADMİNTON – YARALANMA - KAYGI

THE INVESTIGATION OF SPORTS INJURY ANXIETY LEVELS OF BADMINTON PLAYERS

Introduction and Aim:
The aim of this study is to examine the sports injury anxiety levels of badminton players in terms of some variables..
Method:
The research group consists of a total of 102 badminton players, 54 female and 48 male, aged between 14 and 28. The demographic information form prepared by the researchers and the Sports Injury Anxiety Scale (SIAS), developed by Rex and Metzler (2016) and adapted into Turkish by Caz et al. (2019), were used as data collection tools. The convenience sampling method was used to reach the participants and the data were collected via Google forms. SPSS 25.0 statistical package program was used for data analysis. As a result of the normality test, the data showed a normal distribution. For this reason, Independent sample t test was applied for pairwise comparisons, and Oneway Anova test was applied for comparison of more than two groups.
Findings:
In the analyses, a significant difference was found in favor of women in the sub-dimension of Pain Anxiety and the sub-dimension of Reinjury Anxiety in the gender variable. According to the age variable, although there was a significant difference in the sub-dimensions of Reinjury Anxiety and Loss of Ability Anxiety, it was determined that it was not significant. According to the variable of experiencing serious injury, a significant difference was found in all sub-dimensions except one sub-dimension in favor of those experiencing injury. No significant difference was found in sports age and nationality status.
Conclusion:
It is stated that the situation of experiencing a serious injury in badminton players increases their sports injury anxiety levels and studies should be conducted on this..

Keywords: JUMPING TRAINING - REFLEXIVE EFFECT - SPORTS